

Vitae et sententiae philosophorum / Latin.

Contributors

Diogenes Laertius.
Brugnoli, Benedetto, 1427-1502.
Traversari, Ambrogio, 1386-1439.

Publication/Creation

Bologna (Bononiae) : Jacobus de Regazonibus, 30 Mar. 1495.

Persistent URL

<https://wellcomecollection.org/works/ghqsqfvg>

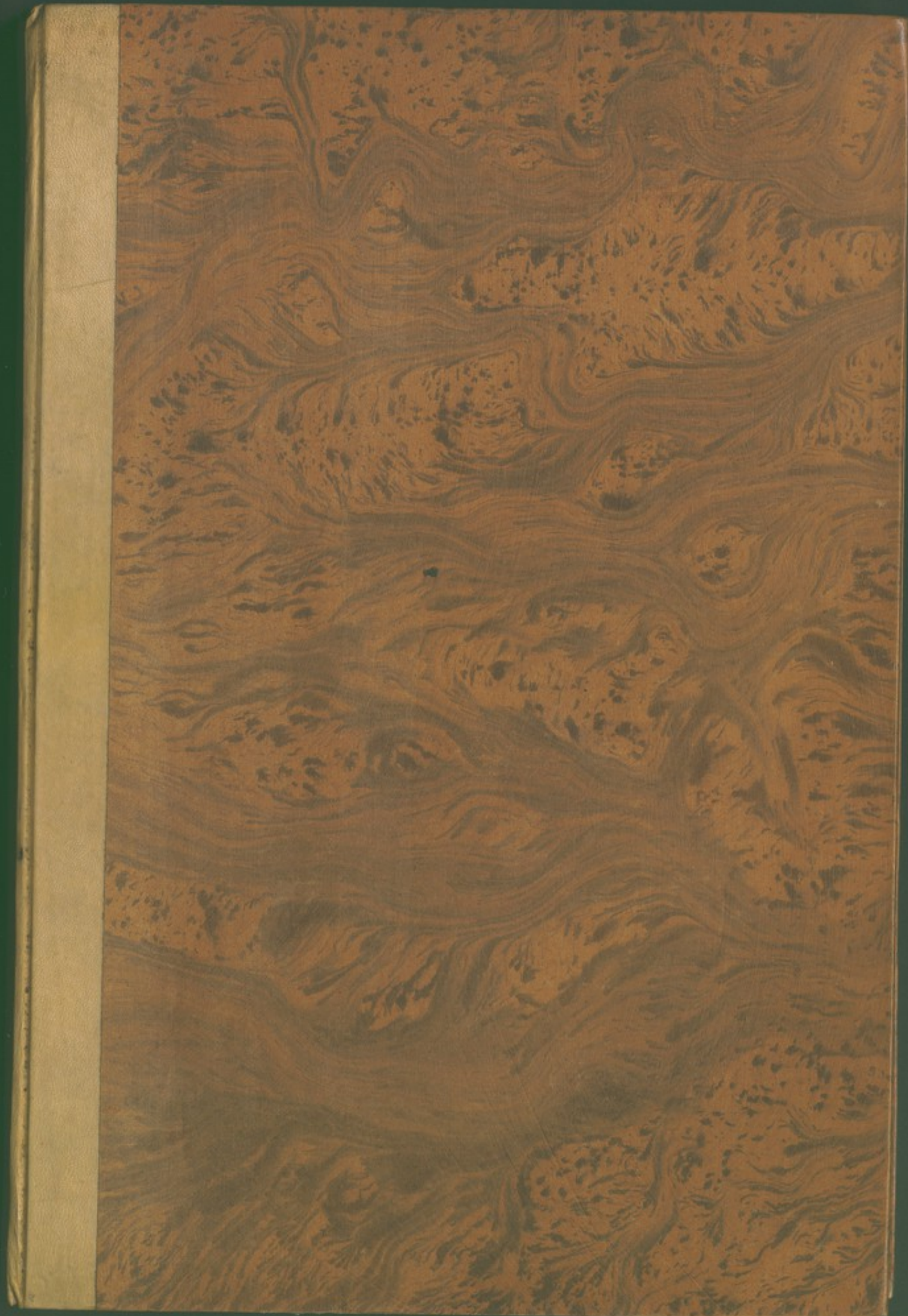
License and attribution

This work has been identified as being free of known restrictions under copyright law, including all related and neighbouring rights and is being made available under the Creative Commons, Public Domain Mark.

You can copy, modify, distribute and perform the work, even for commercial purposes, without asking permission.

**wellcome
collection**

Wellcome Collection
183 Euston Road
London NW1 2BE UK
T +44 (0)20 7611 8722
E library@wellcomecollection.org
<https://wellcomecollection.org>

Diogenes, Laertius. Bologna, Ragazonibus, 1495

H. 6204 = H. - Cop. 6211

Pn. 6654

V.B. 2797

Pell. 4278

Winkshyp p. 84

DIogenes LAERTIUS, Vitae et sententiae philosophorum latine Ambrosio Camaldulensi interprete. Bononiae, Jacobus de Ragazonibus, 1495. Folio. Rom et graec. char., c. sign., 42-43 ll., 112 ff. num. Mit einer grossen ornamentalen Holzschnittinitialen auf schwarzem Grund. Einige Bl. gering wasserfleckig, in Bl. 1 zwei kleine Löcher, ein Teil vom unteren weissen Rand von Bl. 3 ausgebessert, Randnotizen von alter Hand. Halbpergtbd. B.M. VI, 348 (Bologna 1495)

Hain 6204; Copinger I, 6211; Proctor 6654, Type 2. Nicht bei Schweiger.

Jacobus de Ragazonibus druckte ausser diesem nur noch ein Werk in Bologna, die italienische Ausgabe des Diogenes Laertius, mit demselben Datum.

Das interessante Werk handelt u. a. von: Aristoteles, Theophrastus, Pythagoras, Aesopus, Epicur, Galenus, Plinius.

Auf Bl. 1 Bibliotheks-Stempel von G. B. Nicolini, Verona.

B
916

T

Faint, illegible text, possibly bleed-through from the reverse side of the page.

DIOGENE LAERTIO

lib. c. julij cesaris. conuersion. lib. 8. fol. 109. de Bello galico.
lib. de Bello ciuili. lib. 3. fol. 110. de Bello Alexandino.
de Bello Africo. de Bello Hispanico. Ite Index com-
munitation. c. julij cesaris. & c. ceteris. satis pulcher.

Benedictus Brognolus generosis patriciis Venetis Laurentio georgio: Iacobo que Baduario. Sa. Plurimam D.

Timonem ferunt optimi iuuenes cum ex eo aratus quaesisset quonam pacto antiqua exemplaria incidisset: non autem in ea duae iam ab aliquo fuissent emendatae: quae uel delicti aggressi castigare ea uolumina uolentes ipsa corrigere deprauasset. Hoc nescio an factum sit ut possit dici super Diogene Laertio: quem ut iussistis suscipi recognoscendum. Nam pro uiribus quidem dedi operam ut ad eam integritatem ipsum reducere qua traductus fuit. Sed ad huiusmodi rem quae proculdubio est utilissima opus est etiam tui iudicio quodam non mediocri: quod ex tenuitate doctrinae meae sentio quae in me sit exiguum: tui etiam animo aliis curis uacuo: ac aliquo spatio temporis: quae ex lectionibus meis & publicis & priuatis: aliisque occupationibus quae parce mihi tribuantur ut ipse taceam uos mihi testes estis: quod optime nostis quam raro ac difficulter mihi unquam de otioso esse. Sed utcumque sit: quod ad me attinuit pro suscepti muneris officio illud arbitror me consecutum esse: ut non aliter a fratre ambrosio quae graeco in latinum eum uertit: hoc enim maxime quaesitum est traductus fuerit quam magistro Nicolao a me traditus fuit imprimendus: exceptis tantummodo epigrammatibus & uersibus quibusdam quos ab illo praetermissos componendos curauimus eique addendos. Neque uero facile uidere potui quonam modo honeste possem aut munus hoc quod ut suscipere rogabatis recusare: aut susceptum quod accuratissime liceret non obire: uel ex communi officio quo tenemur omnes si possumus aliquid utilitatis in medium afferre: cum praesertim ad studia litterarum prouideret: quarum laudes plures sunt ac maiores quam uerbis quae quispiam quantumuis disertus sit atque eloquens satis pro dignitate complecti possit: modo is sciam qui ea in te quicquam conferre ualeant. Sed cum his rationibus facile adductus sum: ut morem uobis gererem: illud tamen non dissimulabo: tanta iucunditati mihi esse: uidere quod fuerit uita uniuscuiusque philosophi: quod Diogenes dilucidissime tradidit: ut uel haec res sola facile potuerim persuadere: ut hunc librum recognoscere me dum cum hac in re eadem opera & mea possem & uestra satissimae uoluntati: quos pro uirum meritis tanti facio quantum quos plurimi. Nisi forte uacantes medicinae cum legant aliquid quod opus Hippocratis qui primus medici praecipua clarissime fert condidisset aut Diocletiani carystii quae fama aetateque secundus extitit. aut alicuius alius eius artis ac scientiae magistri: flagret cupiditate interdum ut sciant quae fuerit praesentia eorum: quae maiores & reliqua quae ad ipsorum uitam pertineant: Dediti studiis philosophiae nihil moueant scire aliquid tale de Platone aut Aristoteli aliisque philosophis: quorum aliquid opus legant cum illi corporibus: hi autem animae quae longe nobiliores sunt & curandis & excolendis incubuerint: Quid quod in hoc libro continetur etiam origo philosophiae: ut aucta fuerit: ut ad summum perducta: quot partes habeat: & quas: cum sententiis uniuscuiusque philosophi: & factis egregiis: atque adeo ita ut haec omnia tanquam in pictura proposita tibi liceat intueri. Ergo si a Diogene unum horum tantummodo traditum esset non inuitus perlegerem: cum haec omnia sit complexus non libenter legam: Ego uero ipsum etiam libentissime & legi & lego: ex quo non modo cognitionem multarum rerum consequor quae mihi summo opere placent: uerum etiam copiam exemplarum qualia ex sumis uiris in omni genere sciens

tia praestantibus haberi decet. Quod si non oia probanda sunt quacunq; tradiderint oēs hi philosophi: mihi tamē iucundū est uidere qui fuerint academici q̄ elīēs qui italici philosophi & alii: item qd unusq; senserit: & cur & ex erroribus aliorū uidendis sit ut ueritatē melius percipiā & i ea ualidius etiam aīus cōfirmet. Quae oia etiā aliis quocunq; hunc librū accurare pegerint nō dubito cū summa iucunditate euetura: cū praesertim mendae sublatae fuerint & corruptiōes: quibus plerumq; lectores a deo grauius offendunt ut uel eis solis a legēdo prorsus deterreantur: & omnia ita sint distincta: ut ad ea intelligēda lecturis nulla difficultas sit futura. Vnum tamen uelim nemini occultum esse: etiam in graeco quaedā esse loca ubi aliqd desit: quibus exceptis nihil esse arbitror qd non recte sese habeat. Accipietis ergo recognitionē nostram ea mente qua uobis dat & ita accipietis: ut si nō oibus partibus q̄rit absoluta nō uoluntatem: sed facultatē defuisse existimetis. Valete. Venetiis pridie idus Augusti. MCCCCLXXV.

Fratris Ambrosii in Diogenis Laertii opus ad Cosmam medicem epistola:

Volenti mihi qdam graeca uolumina uenit ad manus Laertii Diogenis de Philosophis prolixum opus. Id & si auctori plus in legēdo studiū q̄ in scribēdo diligentiae fuisse ex ipsa lectione deprehēderā: quia tamē uaria erat historia: & plurima cognitu necessaria cōtinere uidebatur: latinum facere amicis maxime id fieri oratibus statui. Quāq; n. sacris transferendis iā pridē studium omne tēpusq; deuouerā: atq; id religiōis iustituto magis cōsētaneum: ab hoc tamen ueluti curriculo modice deflectere ut studiosis morem gererē: haud quā reprehēnsibile existimaui: imo hoc ipso labore meo fore ut christiāe pietatis & grae dignitas magis patefceret: ac p̄ id fides i deū prōptior ac ardētior surgeret ratio uerissima suadebat. Quādo. n. iter illos q̄ sapiētie saecularis fuere principes tāta de deo rebusq; & diuinis & humanis opinionum cōcertatio est: ut se iuicē destruant: neq; ubi cōsistas repire possis: maiore p̄fecto alacritate aīus diuināe dignitatis amplectit̄ grām: atq; ad fontē ueritatis accurrens ueteris squalorē miserat̄ erroris: & si. n. apud illos sparsim probabilia quaedā & ueritati cōsona inuenire est: mēs tamē tāta opinionū uarietate fatigata libētius & gratius intra cubicula ueritatis se recipit: & diuinis libris ac litteris hauriendis maiori deiceps desiderio ihibet: & ipsa tamē quae apud nobiliores quosq; philosophos de deo de caelo corporibusq; caelestibus: de natura rerū subtiliter ac uere disputata sunt ueritati christiāe maxime astipulant̄. Merebatur. n. profecto tā egregia indagāda ueritatis intētio opa illa tā acris adeo celebre studium sudoris sui fructu nō usq; quaq; destitui deo id pmittente ut illos quoq; testimonio fides uera firmamentū: ac robur acciperet. Multa in his & dicta grauius & facta constanter inuenias: ut nō modo ex illos libris fidē inuolabilis ueritas capiat: ues; exēplis quoq; religioni nostrae incitamentū uirtutis accedat: q̄ foedū. n. q̄q; plenū dedecoris est si christianū hoīem & de deo suo pendētem & cui aeternae uitae spes certa sit uirtuti & cōtinētiae dare operā pigeat: cū gētiles uiros & a ueri cultu dei ac religione lōge alienos: probitati modestiae frugalitati caeterisq; id genus animi humani ornamētis impēsius studuisse cōperit. Pleraq; exēpla huiusce pene dixerim euāgelice p̄fectiōi proxima

sunt: ut pudendum uehementer & erubescendum sit: si id minus exhibeat christi
 q̄ mundi philosophus: plusq; in gentili pectore possit amor gloriæ inanis: q̄ i ani
 mo christiano religiose pietatis affectus. His atq; huiusmodi ratioibus facile mi
 hi psuasum est: ut hoc traducendi munus non modo ut iutile nō aspnerer: seu ut
 noxium fugerem: sed cōtra penitus: ut cōmodū ac necessarium cōstāter aggrede
 rer. Nempe si quē forte plus æquo eiusce hoīum admiratio rapiat: eorumque ge
 sta nostratis philosophiæ præferre seu cōferre & exēplis uelit id quod solū serme
 timemus: is leuiter admonendus erit solidā potius uirtutem: q̄ admumbratā uir
 tutis imaginem admiretur: & enim ipsi quos stupet q̄ miserabili interdum lapsu
 corruerint ex ipsa lectione docebitur. Tibi itaq; Cosmæ uir humanissime: & chri
 anæ nobilitatis decus: hoc opus dedicatum fuit: qui & auctoritate tua imprimis
 nos ad illd̄ ipulisti & gentilis: ac nostræ philosophiæ peritissimus q̄ta sit utriusq;
 differentia & dignoscere facileq; & diiudicare cōuenisti. Neq; id modo: uerum
 & de labore ipse nostro iudicabis. Eo. n. libentius de ingeniolo nostro ferendam
 tibi sententiam pmitto: quo maturitati grauitatiq; iudicii cōiuncta beniuolentia
 si uingularis errata nostra faciliore donabit uenia: uerecundiæq; consulat nostræ: q̄
 se ueriores censurā reformidans eundem & censorem & patronum habere cupit
 Sane quoniam uersus plurimos & diuersos tum alienos: tum suos auctor interse
 rit: q̄d abhorrere uidetur a grauitate historiæ: illos traducere cōsulito omisit: ita ta
 men ut nihil deesse ex sensu necessario sim passus. Simul & rauca uox prolixam
 contionem ad quā nequa q̄ suffecisset declinauit: ne risum moueret audientibus
 Plura quidem inserta sunt parū pudice: tū dicta: tum facta & quæ pudorem exa
 gitent: sed illa quoq; non omitti & lex interpretandi: & uera suasit ratio. Sed sa
 tis ista superius Tu si qua superflua æstimaueris iure tuo refecabis. Vale.

Laertii Diogenis uita & sententia eorum qui in philosophia pbati fuerunt.

PHILOSOPHIAM a barbaris initia sumpsisse plerique autumnant. Namque apud Persas claruisse Magos: babiloniis: siue assyriis eius rei principes fuisse Chaldaeos: Gymnosophistas Indis. Celtis: seu gallis Druidas: & quae Semnothei appellabantur: qui ut ait Aristoteles in magico & Sotion in .xxiii. successiois libro: quae diuini humanique iuris peritissimi: ac praeterea religioni: maxime dediti fuerunt. Semnothei quoque appellati sunt: Phoenicem insuper fuisse Ochum & Thracam Zamolxim: Libycumque Atlantem. Ad haec Egyptii Nili filium fuisse Vulcanum: eumque ipsum philosophiae aperuisse principia. Porro ipsius rei Antistites Sacerdotes ac prophetae appellari solitos. Ab hoc autem ad alexandrum Macedonum regem fluxisse annos quadraginta & octo milia octingentos sexagintatres. Quo toto tempore solis defectus contigisse trecentos septuagintatres: Lunae autem octingentos trigintaduos. Enimvero a Magis quorum principem fuisse Zoroastrem Perlen memoriae proditum est: Hermodotus quidem Platonice in libro de disciplinis usque ad excidium Troiae annos quinque milia computat. Xanthus uero Lydus a Zoroastre usque ad Xerxis transitum sexcentos enumerat annos: Post eum autem magos plurimos sibi inuicem successisse Hostanas: Astropsychos: Gobrias atque pazatas: donec ab Alexandro euersum est Persarum regnum. Sed hi profecto dum nesciunt graecorum recte facta inuentaque Barbaris applicant. Ab his nempe non solum philosophiae uerum et ipsum quoque hominum genus initio manauit. Denique Musaeo Athenae: Thabae Lino inclytae sunt. Horum alterum Eumolpi filium asserunt primum deorum generationem tradidisse: sphaeramque inuenisse: & ex uno fieri atque in id ipsum resolui omnia dixisse. Hunc Phaleris obisse die ibique sepultum esse: inscriptumque ipsius tumulo Epigramma & genus illius & locum in quo sepultus fuerit testari.

Eumolpi exanimem musaeum terra Phalerum
Continet hoc tumulo pignora cara patris.

Porro musaei pater Eumolpidis apud athenienses cognomen dedit. Linum uero Mercurio Musaeque Urania genitum affirmat: scripsisse autem mundi generationem: Solis item & Lunae cursus: aialiumque ac fructuum generationes notauisse. Denique in primo statim uersu operis sui initia rerum altius repetens cuncta simul nata memorauit. Quem secutus Anaxagoras: & ipse simul facta omnia asseruit: eaque mente accedente composita. Linum autem in Euboea occubuisse sagitta ab Appolline transfixum: Thabaeque ex urania musa progenitum: ipsumque itidemque eius tumulo incisum elogiū indicio est.

Candida purpureis redimita tempora fertis

Thabanum uraniae continet urna linum.

Ita philosophia non a Barbaris sed a Graecis initium habuit: cuius & ipsum nomen Barbaram omnino refugit appellationem. Qui autem illius inuentionem Barbaris assignant Orpheum quoque Thracam in medium adducunt philosophum fuisse & esse antiquissimum

asseuerantes. Equidem is qui de diis talia cōmentatus est: an philosophus appel-
landus sit nescio. Videant certe qui ita uolunt quo sit cēsendus nomine: qui diis
cūcta hominū uitia: & quæ raro a turpibus quibusq; flagiciosissq; hoibus gerūtur:
impingit. Hic autē a mulieribus disceptū perisse fama est. Ceterū ex eo epigrā
mate quod in dio macedoniæ insculptum est fulmine interisse cognoscitur: & il-
lic sepultus a musis asseritur.

Orphea candenti transfixum fulmine tracem.

Cum curuā aonides hic posuere lyra.

Exponūt etiā mores & instituta singulorū: qui Barbaros aiunt philosophiæ prin-
cipes fuisse: Gymnosophistas ac Druidas obscure ac per sentētias philosophari
colendos deos: nihil mali faciēdū: & exercendā fortitudinē. Priores illos mortis
quoq; esse cōtemptores. Clitarchus asserit in duodecimo libro: Chaldaeos circa
Astronomiæ rationes prædictionesq; occupari: Magos deorū insistere cultui. &
præces illis ac uota & sacrificia quasi soli ab iis exaudiāt offerre. de deorū substā-
tia & generatione differere: quos itē ignē: terrā: & aquā eē: signa statuasq; repræ-
hēdere: & eorū in primis qui mares esse deos ac fœminas dicunt errores impro-
bare: diuinitia uerba facere: iniquūq; arbitrari atq; impiū igni sepelire. Iustū ma-
tri ac filiæ misceri: ut i uigesimo tertio libro ait Sotion. Diuinationem præterea
prædictionēq; exercere: sibi deos apparere asserentes: plenū eē dæmonibus: aera
qui tenuiter ac ueluti ex euaporatione acutius cernētiū luminibus influant: exte-
riorē cultū & auri usū interdicerē. His autē uestis cādida: lectus humus: esca olus
caleus panisque cibarius ē. Arūdine p baculo utunt: cuius itē in summitate præ-
fixum caseū ori applicātes mandūt. Magicæ illos diuinationis ignaros. Aristote-
les ait in libro quē inscripsit imagicum & Dinon in qnto historiarū libro: q Zoro-
astrem quoque ex itēpræratioe nois sui astrorū asserit fuisse cultorē. Hoc ipsum
& Hermodorus tradit. egyptiis uero antiquores eē magos Aristoteles auctōr est
in primo de philosophia libro: duoque iuxta illos esse præcipia: bonū dæmonē &
malū dæmonē. Alterū ex his Iouē & Horomaldē: alterū Plutonē & Arimaniū
dici: qd Hermippus quoque i primo de magis ait. Eudoxus quoque i piodo. &
Theopōpus octauo philippicorū li. Qui & reuicturos hoies iuxta magos: sentē-
tiam dicit imortalesque futuros: & q sunt oīa illoꝝ præcatiōibus durare. Ista Eu-
demus quoque Rhodius tradit. Porro Hecataus deos quoque scdm illū eē ge-
nitos ait. Clearchus uero Solē in libro de disciplina Gymnosophistas a magis
fluxisse asseuerat. Plerique & iudæos hoꝝ eē nepotes tradūt: Herodotū præterea
in ius uocāt: mēdaciūque arguūt: q magorū historiā scripsere. Neque. n. iacula i
solē itorsisse Xerxē: ut ille ait nec copedes mari imisisse: q hi a magis dii sūt tra-
diti. Signa tamē & statuas ex disciplina a uita hūc merito delesse. egyptiorū au-
tē huiusmodi philosophiā de diis ac pro iustitia dixere. Materiā principiū fuisse
rerū: ex ea deiceps quattuor elementa discreta perfectasque cūplures animātes.
Solē ac Lunam deos esse. Alterūque Osirim: alterā Isim appellatos. Figurāt il-
los loqui p cātharū: & Draconē: Accipitrē aliaque animalia: Manethus auctōr
est in naturalium epitoma: & Hecataus in primo de egyptiorum philosophia li

bro. Statuas in super & phana fabricari: q; ignorent effigiem dei: mundum genitum: mortalemq; & ad sphaerae similitudinem rotundum. Stellas ignem esse: quarum temperata comixtioe cuncta super terram nasci. Lunam deficere cum in terra incidit umbram. Animam & perdurare & immigrare. Pluuias ex aeris conversionibus fieri. Ista & huiusmodi illos de rerum natura disserere Hecataeus & Aristagoras tradunt. De iustitia quoque leges constituere: quas ad mercurium referunt. Utiles quasque & usui hominum accommodatas animantes diuino honore profecti sunt. Asserunt & ipsi Geometriam: Astrologiam: & Arithmeticam se primos inuenisse. De inuentione tante rei haecenus. Philosophiam uero pythagoras primum appellauit: seque philosophum cum sicione alloqueretur leontem. Sicyonorum Tyrannum siue Phliasiorum ut ait Heraclides Ponticus in libro quem inscripserat *περί τῆς σοφίας*: Nullum enim hominum sed solum deum esse sapientem. Antea ergo sophia. i. sapientia dicta: quae nunc philosophia dicitur & qui haec profitebantur sophi. i. sapientes appellati. Quicumque ad summam animi uirtutem excreuerat: hos nunc honestiore uocabulo auctore Pythagora philosophos hoc est sapientiae studiosos appellamus. Ipsi tamen sapientes Sophistae itidem sunt dicti. Neque hi solum: uerum poetae quoque Sophistarum appellatione honorantur. Denique cratinus in archilocho Homerum & Hesiodum admirans ita illos uocat. Sapientes autem illi habiti sunt: Thales: Solon: Periander: Cleobolus Chilon: Bias Pittacus. His annumerant plerique Anacharsim Schytham: mysonem Chinum: Pherecydem Syrum: Epimenidemque Cretensem. Addunt alii Pisistratum Tyrannum: & hi quidem sapientes dicti. Enim uero philosophiae duo fuere principia unum quod ab Anaximandro: alterum quod a Pythagora fluxit. Anaximandri Thales praceptor fuit: Pythagorae uero Pherecides. Appellatumque est id philosophiae genus Ionicum: quod Thales ex Ionia fuerit. Milesius quippe Anaximandrum instituit. Hoc autem Italicum: quod illius auctor Pythagoras in Italia ut plurimum philosophatus sit. Definit autem Ionica quidem in Clitomachum Chrysippum & Theophrastum: Italica in Epicurum. Quippe Thaleti successit Anaximander: Anaximandro anaximenes: Anaximeni Anaxagoras: Anaxagorae Archelaus: ei uero Socrates: qui prior ethicam inuexit. Hunc uero tamen Socratici reliqui tum in primis Plato: qui ueterem academiam instituit: Platoni Speusippus: & Xenocrates. ei Polemo: Polemoni Crantor & Crates: Cui arcesilaus qui mediam induxit academiā: Ei Lacydes qui nouam academiā inuenit. Lacydi Carneades: ei que Clitomachus: atque in hunc modum in Clitomachum desinit: Sic autem in Chrysippum: Socrati successit antisthenes: Antistheni Diogenes Cynicus ei uero Crates Thebanus: Crati Zeno Cittieus: Zenoni Cleantes: cui Chrysippus. In Theophrastum uero sic desinit. Platoni succedit Aristoteles: Aristoteli uero Theophrastus: & hunc quidem in modum Ionica philosophia definit. Porro Italicam haec series fuit. Pherecydi Pythagoras: Pythagorae Telauges filius successit. Ei Xenophanes cui Parmenides: huic Zeno Eleates: Leucippus: Zenoni: Democritusque Leucippo. Democrito complures. Sed inter reliquos Nausiphanes: Naucidesque celebrantur. Eis uero suo ordine successit Epicurus

Philosophi autem generaliter in duo genera distribuuntur: alteri ex his dogmatici sunt dicti: quicunque de rebus ueluti comprehensibilibus differunt. Alteri ephectici qui assensum continent & de rebus ita disputant: quasi comprehendi non possint. Ex his plerique ingenii sui monumenta reliquerunt. Alii nihil penitus scripsere: His ut quidam uolunt: Socrates annumeratur: Stilpon: item Philippus: Menedemus: Pyrho: Theodorus: Carneades: Bryso: Pythagoras: etiam secundum quosdam Aristochius: praeter epistolas paucas: Alii sunt qui singula tantum opuscula scripserunt: Melissus parmenides & anaxagoras. Multa scripsit Zeno: plura Xenophanes: plura Democritus: Aristoteles plura: Epicurus plura: Crisippus plura. Philosophorum alii a Ciuitatibus sunt appellati ut Elienses: Megareses Eretrici: & Cyrenaici. Quidam a locis: ut academici: Stoici. Ab euentibus alii: ut pimpatetici: Nonnulli a probris: ut Cynici. Alii ab affectibus: ut Eudamonicis: Quidam ab elationis fastu ut qui se Philalethes: id est ueritatis studiosos: siue Electicos: & analogeticos uocant. Sunt item qui a praceptoribus sunt dicti: ut Socratici & Epicurei. Atque alii quidem quae de natura rerum scripsere Physici. Alii quae circa mores potius se occuparunt Ethici. Caeteri a differendo dialectici uocati sunt hi scilicet qui uerborum ac rationum acumen impugnant. Diuiditur autem philosophia in partes tres: Physicam: Ethicam & Dialecticam. physicae proprium est de mundo: & de his que sunt in eo differere. Ethicae uero de uita moribusque tractare. Porro Dialectice ambarum partium afferre rationes. Sola usque ad Archilaum physica uiguit. A Socrate ut dictum est Ethicae initium sumpsit: & a Zeno Eleate Dialectica. Ethicae uero pars in sectas decem scinditur: Academicam: Cyrenaicam: Eliacam: Megaricam: Cynicam. Eretricam: Dialecticam: Peripateticam Stoicam & Epicuream Veteris academiae princeps fuit plato: medicinae arcelilaus: nouae Lacydes Cyrenaicae aristippus Cyreneus: eliacae phedon eliensis: megaricae euclides megarensis: Cynicae antisthenes atheniensis: eretricae menedemus eretriensis: Dialecticae Clitomachus Calcedonensis: peripateticae Aristoteles Stagerites: Stoicae Zeno Citicus. Porro epicurea ab auctore ipso appellata est. Caeterum Ippobotus in libro de sectis: nouem ait fuisse sectas atque instituta: ex his megaricam primo loco constituit: secundam Eretricam: tertio Cyrenaicam: quarto epicuream: quinto anniceriam: sexto Theodoniam: septimo Zenoniam eandemque Stoicam: Octauo academicam ueterem Nono peripateticam: Cynicam autem & eliacam atque Dialecticam nullam mentionem facit. Ea uero que Pyrrhonia dicitur propter obscuritatem a plurimis repudiatur. Hanc ipsam tamen plerique secundum aliquid sectam esse dicunt: secundum aliquid negant. Ea denique sectam dici aiunt: quae rationem aliquam iuxta id quod apparet & in promptu est sequitur aut sequi uidetur. Secundum quod & Scepticem non incongrue sectam appellabimus Verum si sectam intelligimus appellationem ex his dogmatibus constantem quae sibi ipsis consentiant. non iam appellabitur secta: neque enim dogmata siue decreta habet. Ista de philosophiae incunabilis: puertibus: partibus: sectisque breuiter diximus. Quamquam & ante paululum eclecticica quaedam secta a potamone Alexandrino iuecta est. Qui de singulis sectis quaeque sibi placuere selegit. Visum autem illi est. ut in institutione sua faceret: multiplex esse ueritatis examen: alterum scilicet a quo iudicium fiat

hoc est principale. Alterū per quod. i. solertissimam intimamq; imaginē. Initiaq; rerū oīum materiamq; & qualitātē effectiōnēq; ac locū ex quo scilicet: & a quo & ubi & in quo. Finē uero ad quē cuncta referant uita esse ait omni uirtute perfectam: non absq; corporis naturalibus externisq; bonis. Sed iā de uiris ipsis cuius modi fuerint: dicendū: ac primū de thalete.

Thales Milesius *p. ex. 7. sapientib.*

Hales itaq; ut Herodotus: Duris: ac Democritus aiūt: patre Examyo matre Cleobulina ex Thelidarum familia: qui phœnicū nobilissimi a Cadmo & agenore originem ducunt. Platone quoque teste natus: primusque sapiens uacatus est: quo tēpore Damascius athenis princeps erat: sub quo septem quoque sapientes appellari sunt. Demetrius Phalereus in descriptione principum meminit. Mileti autem ciuis inscriptus est. Profectus cum Nelæo ex phœnicie. cū ille patrio solo excidisset: siue ut pluribus uisum est: indigena Milesius & claro genere fuit. Post reipu. negotia sese ad cōtemplandā rerū naturam transtulit. Sane iuxta quosdā nullū ingeniū sui monumentū dereliquit. Nā quæ in eū refertur nauctica astrologia phœci Samii esse phibetur. Callimachus inuentorē fuisse minoris urfæ: ac notasse illius stellas tradit: q̄ phœnices nauigāt sic dicens uersib; iābicis Plaustri notasse dictus est minores

Stellas: quibus suū tenent tyrii cursum:
Secūdū quosdā duo sola cōscripsit: de cōuersione scilicet ex ægnoctio: cetera facilia esse ad præcipiendū arbitratus. Putāt plerique primū astrologiæ secreta riatū. Solis defectus cōuersionesque prædixisse: ut ait Eudemus in ea quā de astrologia scripsit historia. Quo circa Xenophanē & Herodotū illum maxime fuisse miratos: Idipsum autē Heraclitus Democritusque testatur. Sūt qui illū imortales animos primū dixisse asseuerēt: ex quibus est Chœrillus poeta: primus & solis cursum a cōuersione in cōuersionē repperit. Solisque magnitudini Lunarē orbem cōparatū septingentesimā & uicesimā illius partem esse: prior ut quibusdā placet: dixit: primus etiā mens ultimā triacada. i. trigessimā uocauit. De natura quoq; prior ipse differuit: ianimatorum etiā animas illū inesse putauisse Aristoteles & Hippias auctores sunt cōiicientem id ex magnete lapide & succino. Ab egyptiis uero precepta geometriæ disciplina primū descripsisse circuli triangulū rectis lateribus & imolasse bouem refert pāphila: alii pythagorā dicunt: ut appollodorus suppulator: porro quæ Callimachus ait. Euphorbū phrigem inuenisse scalēa & trigona: quæque ad lineæ speculationem prinent ea iste auxit: atque propagauit. Cōstat illū & reipublicæ cōmodis optime cōsuluisse. Nam cū sotios milesios Cræsus habere oraret: obstetit ille: eaque res postmodū Ciro uictoria potito salus ciuitatis fuit. Solitariā eū ac priuatā uitā adamasse tradit Heraclides. Quidam uxorem duxisse filiūque Cidistū procreasse. Alii Cælibē pseuerasse: sororisque filium sibi adoptasse ferūt: & cū rogaretur cur filios nō procrearet: q; filiorū amore nō tene retur: respōdisse. Vrgenti matri ut se matrimonii uinculis astringeret. Adhuc in tēpestiuū esse dixit: emensa fere iuuetā cū sibi illa acrius insisteret. Iam inqt itēpe stiuū est. Scribit autē Hieronymus rhodius in secūdo cōmentariorum eum cum

Plato:
Damascius:
Demetrius phal

Callimachus:

Xenophanus:
Herodotus:
Heraclitus:
Democritus:
Chœrillus:

Aristoteles:
Hippias:

Pamphila:
Appollodorus:
p. 100.

Heraclides:
Cidistus:

Hieronymus R.

uellet ostendere q̄ sit facile ditari præcognita futura ubertate conduxisse olearia pecuniasq; innumeras sibi comparasse. Principiū omniū aquā esse dixit: & aiātū mundū ac demonibus plenū. Anni tēpora illorūq; uicissitudines priorē inuenisse ferūt: eūq; i trecētos sexagīta qnq; dies diuississe. Nullo preceptore usus ē nisi inq̄ tū ægyptiis sacerdotib; eo pfectus familiariter ihesit. Porro Hieronymus mēlū eē Pyramides umbrā asseruādo memoriæ tradidit: q̄i nobis æqua magnitudi/ ne sūt: thrasybulo quoq; milesiorū Tyrāno: ut ait minyes cōiūxit. Quæ uero de tripode a piscatoribus inuēto sapiētibusq; a plebe milesiorū dedicato memorāt. manifesta sūt. Aiūt. n. Ionicos adolefcētes quosdā a piscatorib; milesiis iactū ra/ tis emisse: capto deide ex educto tripode orta cōtētio nō ante sedata ē q̄ delphos a milesiis missum respōsūq; a deo est illius esse debere q̄ oēs sapiētia excelleret.

De tripode ex phœbo quæris milesia proles:

Huic tripodem addico cuius sapientia prima.

Dat ergo Thaleti: thalesq; illū alii dat: & rursus alius alii donec ad Solonē uētū est. Qui deū primū esse sapia asserens illū delphos misit. Ista callimachus i iā bis aliter tradit accepta scilicet a Leādro milelio: bathyclē enī quempiā arcadē phia/ lā reliq̄sse: atq; mādasse dari sapienti primo: datāq; thaleti: ac per orbem rursus Thaleti: quā ille appollini didymæo misit: sic dicens secundum callimachum Plebem regenti me thales nileo dat.

Clax bis hoc qui iam secutus est donum:

Pedestris at oīo sic se habet thales exāmyi filius milesius apollī Delphinio græ/ corū premiū bis nactus. Qui at circuntulerat phialā bathiclis filius Theriō uoca/ bat: ut Eleusis ait i libro d achille: & alexo: myndus i nono fabulosoꝝ. Eudoxus at Cnidius Euātesq; milesius aiunt Croesum amicū quendā aureum poculum a rege accepisse: ut illd sapientissimo græcoꝝ daret: ipsūq; thaleti dedisse puenisse q̄ ad Chilonem. Ei uero cum a Pythio q̄reret: q̄nā esset se sapientior: respōsum esse mysonem de quo suo loco dicemus: hunc Eudoxus pro Cleobulo: Plato p Periādro ponit. De ipso hæc respondit apollo:

Temagis esse cano curis illustrib; aptū. Etheū q̄ndā generatū chene misonē Qui at Pythium rogauerat anacharsis fuit Dædacus Platonis & Clearchus ohlalā a Chreōso ad Piracū missā atq; ita i urbē circūlatā ferūt. Andro uero i tri/ pode argiuos ait uirtutis præmiū sapientissimo græcoꝝ Tripoda cōstituisse eūq; Aristodemū spartiatā fuisse iudicatū: quē itē cōcessisse Chiloi meminit aristode/ mus. Alcæus quoq; asserens dictū illd apd spartiatas celebre: pecuniæ uir: paup uero nemo bonus est. Pleriq; a Periādro ad Thrasybulū milesiōꝝ tyrānū onustā nauē missā referūt. Ea uero cum circa eoꝝ mare naufragiū fecisset: iuentū post a piscatorib; tripodē: q̄ ea uehebat. Phanodico circa mare atticū reptū atq; i urbē dlatū scribit: scāq; cōtētoe ex decreto publico Biāti missū: cām suo loco dicemus cū de biāte dicēdū erit: alii a uulcāo fabre factū tradūt: ac p mūere Pelopi ado da tū: cū ille uxore duceret: demū ad menelaū puenisse raptūq; cū helena ab Alexā dro i eoꝝ mare fuisse iactatū: alācæna rixas: cām fore asserēte. Post lapsū tpis cū qdā illic lebedii rætis iactū mercati eēt: tripodā quoq; fuisse pprehēlū & cū exor

Miniof

quædam

quædam

quædam

quædam

quædam

quædam

quædam

quædam

to cū piscatoribus iurgio cōū ascēdisset: nihilq; p̄ficerēt: miletū q̄ erat metropolisi eā rē dūlerūt. Miletū a milesiis legati q̄ eā rē cōp̄erēt: ifecto negotio fuerūt. Milesiū ut se cōtēpti uiderūt: aduersus eos armis decernere p̄gūt: plurimisque hīc idē cadētibus: diuino oraculo respōsū ē sapiētissimo dādū tripodā. Mox in Thaletē utraq; ptes cōfēlere. Hūc ille postmodū didymeo deuouit apollini. Cois itaq; re spōsū nō ante q̄eturā cōtētionē q̄ aureū tripodā uulcāi opus ī mare iactatū ex urbe educerēt: & ad eius uiri domū ferrēt: q̄ presentia & p̄terita & futura noscet. Non prius ionii metropesque ā marte recedent:

Quam tripas auratus: pelagus quem iecit in altum.

Hulciber: ex urbe emissus concedat ad aedes,

Mox hominis: cuius sit p̄sentia noscere promptum

Qua sint quae fuerint quae mox uentura trahantur.

Milesiis ut supra iā diximus respōsum uirō illi dādū q̄ sapiētia primus eēt oīum

sed de his hactenus Hermippus autē in uitis in hūc refert: qd̄ ā q̄busdā d̄ Socrate dicit. Aiebat. n. inqt: triū maxime rerū cā gr̄as se fortunae agere. Primo q̄ ho-

mo nō b̄lua: deinde q̄ uir nō mulier: tertio q̄ gr̄acus natus eēt nō barbarus. Fer-

tur cū domo exiret inspicendorū siderū cā: in subiectā scrobē icidisse: petulanti-

que probro dictū ab anu domestica. Qua rōne. o. Thales q̄ ī celis sūt cōprehensu-

rū te arbitraris: q̄ ea quae sūt āte oculos uidere nō uales. Astronomiae sane fuisse

studiosissimū & Timō sciuit: q̄ illū ī silis eius rei laudat. Porro q̄ ab eo scripta sunt

ad ducētos uersus p̄tigēlobō Argiūs auctor ē. īscriptosq; imagini ipsius uersus

Hunc quae nutriuit milesia terra thaletem

Consilio primum prodidit astrologum.

Mileti in ionia nutritum: Astrologumque fuisse & esse antiquissimum sapiētia

testari. Quae uero ipsius celebrentur ista esse.

Non multa uerba signa sunt bonae mentis.

Quiddam legas tu qui sapi se qui clarum.

Solues enim uirum loquacium linguam.

Nō multa uerba prudētis animi iudiciū sūt. Vnū aliqd̄ sapiens diuina: unū q̄ppia

praclarū elige: solues. n. loq̄ciū īfinitos sermones uirorū. Ferunt eius & ista lētē

tia: antiquissimū eorū q̄ sūt oīum deus: īgenitū. n. pulcherrimū mundus: ā deo

enī fcūs ē: maximū locus: capit. n. oīa. uelocissimū mēs: nā p̄ uniuersā discurret:

fortissimū necessitas: cūcta. n. supat: sapiētissimū tps: iuenit nāque oīa. Nihil ait

mortē ā uita differre. Tu uero ait q̄spiā: q̄re nō moreris. Quia nihil inqt̄ differt.

Sciscitāti cuidā qd̄ prius factū eēt nox an dies: nox ait una prius die. Interrogatō

lateret ne deos hō male operās: ne cogitās qd̄ inqt̄. Percontāti adultero an iura-

ret se mīme adulterasse: nō ē ait piuriū adulterio deterius. Interrogatus quidnā

eēt difficile. se iqt̄ ipsū nosce. Quid cōtra facile: aliis mōeri dixit. qd̄ suauissimū:

frui inquit: quid deus: quod initio & fine caret: quid difficile uidisset: Tyrann-

num inquit senem. Quo pacto aduersae fortunae ictus quispiam ferat facillime:

si inimicos ait uideat deterius affectos. quomodo optime ac iustissime uiue-

mus: si quae in aliis reprehendimus: ait ipsi non faciamus: quisnam foelix sit?

Hermippus

Timon
Lobus Argiui

Socrates

qui corpore inquit sanus: fortuna locuples: animoq; non ignavus aut imperitus ē. Amicorū præsentū & absentū æque memores debere esse ait. Non cōponere faciem: sed bonarū artū studiis aīum excollere præclarū esse. Noli inq; ditari neq; ter: neq; te in ius uocet sermo contra cōiūctos tibi ac sortios dictus. Quecūq; ait stipēdia parētibus intuleris: eadē ipse a filiis expecta. Nilū ait excrefcere quando etelæ quæ cōtrariæ sunt undas repellunt. Ortum primo anno trigelima: quinta olympiadis Thalē Apollodorus i chronicis tradit: mortuūq; ætatis āno lxxviii: siue ut Soficrates ait nonagesimo. Quiquagesima quippe & octaua olympiade esse defunctū. Cræsi uero fuisse tpiibus: cui & pollicitus sit alyn fluuiū sine pōte traicere auersis undis. Fuisse & alios qnq; huius nominis uiros Demetrius māgnus in æquiuocis fatetur: Primū rhetorē calātinianū: Secundū pictorē sicyniū. Negalophyen tertiū: eūq; antiq;simū ferme heliodi: homeri: lycurgiq; tpiibus: Quartū cuius meminit Duris in libro de pictura: Quin tū iuniore & obscurū cuius & Dionysius in criticis mentionē facit. Sapiēs igit; Thales obiit cū certamen gymniciū spectaret: astu scilicet ac siti: & infirmitate fatigatus iam uetulus: in cuius laudes extant Epigrammata.

Gymnicon aspiceret cum rursus agona thaletem.

Traxisti e stadiis Iuppiter ælic.

Hunc laudo cælum proprius q; duxeris ultra.

Non poterat terris astra uidere senex.

Nempe hic exiguus tumulus: sed sydera scandit

Gloria: sunt cuius hæc monumenta thalæ.

Huius illud est: nosce teipsum. Quod antisthenes in successiōibus ait fuisse phemonces: Idq; sibi usurpasse Chilonem.

De septem sapientibus

Oc in loco generatim ipsorū faciēda mētio ē: q̄ nā fuerit de illis inter uetes & q̄ta discordia. Damon Cyreneus cū de philosophis scriberet: oēs isimulat & septē in primis Anaximenes aut oēs ait poetica magis fuisse studiosos. Dicæarchus neq; sapiētes neq; philosophos fuisse eos asserit: sed sensatos plane uiros: legūq; latores. Archetimus syracusanus illorū cū cypselo cōgressū scripsit cui se quoq; interfuisse ait. Euphorus apud Cræsum præter unū thalē cōgressos tradit. Aiunt aut; quidam & in panonio & corintho & delphis eos cōuenisse: illorumq; sententias ponunt: quæ nam cuius sit exponentes ut illud. lacædemonius fuit Chilo sapiēs: qui hec ait. nihil nimis. Tempori cuncta adfunt bona. Magna & de illorum numero discordia est. Leandrius enim pro Cleobulo & mysonē: Leophantum gorsia da lepedium siue ephesiū inserit. Epimenidemq; cretensem Plato autem in protagora mysonem pro perianthro: ephorus pro mysonē ponit Anacharsim. Alii Pythagorā adiciūt. Porro Dicæarchus quatuor nobis cōsensu omniū sapiētes tradit thalē: Briantem. Pittacū atq; Solonē: tū sex alios noiāt quorū ex numero tres eligit. Aristodemū scilicet. Pāphilū: Chilonē lacædomoniū: Cleobulū. Anacharsim & perianthrū. Addūt quidā acusilaū Cabā siue Scaabrā argiuū. Hermippus aut; in libro de sapiētibus decem & septem fuisse tradit

Thales.
Eratost.
Apollodorus.
Soficrates.
Cræsus.
Alph.
Demetrius magnus.

Duris.
Dionysius.
nos; Thales.

Antisthenes.
phemonces.
Chilon.

Damon cyrenus.
Anaximenes.
Dicæarchus.
Archetimus syracusanus.
Cypselus.
Euphorus.

Leandrius.
Plato.
E.
P.

Mi

...

Al.
Di.
Eph.

P.

...

quorum ex numero septem alii aliter eligant: sic autem illos computat: primo lo
 co ponit Solonem: tū Thalem: Pittacum: Biantem: Chilonem: Cleobulū: Peri
 andrum: Anacharsim: Acusilaū: Epimenidē: Leophantū: Pherecydē: Aristode
 mum: Pythagorā: Lasum charmātidae seu Sisybrini: siue ut Aristoxenus tra
 dit chabrimi filium. Hermioneū: Anaxagoram. Enimuero hippobotus ī descri
 ptione philosophorum hāc illorū seriē exponit: primo Orpheū: deinde linū: tū
 Solonē: Periandrū: Anacharsim: Cleobulum: Mysonē: Thalē: Biātē: Pittacū:
 Epicharmū: & extrēo loco Pythagorā: Ferunt & istā Thaletis epistola: Thales
 pherecydi. Audio te primū Ioniū d diuinis rebus apud gracos palā differere pa
 rare. Verū iustiore fortasse sentētia iter amicos ea que scripseris leges: q̄ passim q̄
 buscūque pmittes nullo illis emolumento futura. Equidem si tibi gratū cogno
 uero: uolo conscius eorū que scribis esse. ac si qdē iubes ad te mature proficiscar
 neque enim adeo amētes ac stolidi sumus ego & solon Atheniēsis: ut cum nauī
 gio cretam petierimus: uisendi gratia: ægyptūq̄ itidē penetrauerimus: ut istic sa
 cerdotibus & astronomis cōgrederemur: ad te nō pari studio nauigaturi simus
 Veniet enim & solon ipse si annuas. Nanq̄ tu loci illius amore detentus raro in
 Ioniam transis: neq̄ peregrinorum hominū desiderio tangeris: Verum uni tan
 tum ut spero scribendi negotio incūbis. At nos qui nihil scribimus: grāciam a si
 amq̄ pagramus. Vale: Thales Soloi. Athenis si excedas: mileti ut equidem re
 or cōmodissime habitare poteris: est enim uestra colonia: patierisq̄ dirum nihil.
 q̄ si & apud Mileseos execraris tyrannidē: æque enim ubique tyrannos infestos
 habes. At cū amicis nobiscum scilicet uiuere erit iucundissimū. Scripsit ad te Bi
 as ut prienam proficiscaris. Eam tu urbem si gratius inhabitaueris: & ipsi eo ad
 te aduolabimus. Vale.

Solon Salaminus.

Olou Execestide filius Salaminus primum quidem ipsam sisactheam in
 uexit atheniensibus: sic autem appellabatur corporum possessionumque
 redemptio. plurimi quippe per summam inopiam sceneratoribus corpora sua
 exponebant: ac super his scenerabantur. Cum igitur septem sibi talenta ex patri
 monii sui iure deberentur: ea prior indulgit. ac reliquos idem facere exemplo suo
 prouocauit. Eaque lex sisacthea appellata est: hoc illi id quod minime obscurum
 est scelix initium faustumque fuit ad ceteras condendas leges: quas enumera
 re longissimum esset minimeque necessarium cum illæ tabulis æreis incisæ sūt.
 Est autem id ipsius factum uel celeberrimum cum de pprietate salaminæ ipsi
 us patriæ inter athenienses & megarense ferme usque ad interitum armis di
 micatum esset: multisque cladibus acceptis: capitale apud athenienses esse cœ
 pisset siquis legem de uindicanda insula ferre auderet. Sollicitus Solon ne
 uel tacendo parum Reipub: consuleret: uel consulendo sibi noceret: subi
 tam sibi dementiam simulat: cuius uena non dicturus modo prohibita: sed
 & facturus erat. Deformis habitu more uæcordium in publicum euolat:
 factoque concursu hominum: quo magis consilium dissimulet: in solitis sibi
 uersibus.

*Ambrosius
Hippobotus*

*Thales
Pherecydi
Iunius*

Solon

*Athenis
Mileti*

*Deus
Priene
Scripsit ad te*

*Solon
Sisacthea*

Sisacthea lex

*Thales
Pherecydi
Iunius*

Mutata patria pholegādrius aut sicinities:

Tunc ego dicebar: Atticus ante fui.

Certe hominum rumor subito uoligaret ad aures:

Atticus hic hominum quis fugitur salamis.

Ad salamina graue expulsuri dedecus imus:

Et conferturi sumimus arma manus.

Per præconē suadere populo cœpit quod uetabat. Oiumq; ita aios cœpit: ut ad uersus megarēses bellum extēplo decernerēt: insulaq; deuictis hostibus atheni/ ensium fieret. Persuasit Atheniēsis in thracia quoq; sibi uendicare chersone/ sum: ac ne magis ui q̄ iure Salaminam possidere uiderētur. effossis qbusdam tu mulis cadauera ad orientem solem conuersa. qui atheniensibus sepeliendi mos erat. ostendit sepulchra item ipsa ad orientem posita: insculptaq; ipsis paganorū noia: quod quidē ppriū Atheniēsiū fuit. Aiunt pleriq; illū ex inde Homeri scri/ plisse cathalogum ab eo loco: ubi aiacē ex salamina duodecī duxisse naues ait: Bissenis salamine aīax cum nauibus ibat.

Cecropidum quo castra loco posuere phalanges.

Ex eo iam tēpore plabīs in se animos ita conuerterat: ut sibi illum oēs percupi/ de regnare cuperent. Eis uero ille in tātum affuit: ut acquiesceret: ut auctore So licrate pilistratum quoq; propinquum suū: cū sibi tyrannidem parare intellige/ ret: quantū in se fuit phibuerit: nam euocata cōtione profectus in publicum lori ca armatus & clypeo pilistrati insidias & improbos conatus aperuit. Neq; id so/ lum: uerum & iuuare paratū ac pro libertate sese pugnaturum asseuerauit. Viri inquiring Athenienses aliis quidem sapientior: aliis uero fortior sum. Sapientior enim illis sum: q̄ pilistratum istū non animaduertunt. fortiorq; his qui sciunt il/ lum quidem: sed metu reticent. Senatus uero q; studerent pilistrato: insanire il/ lum pclamabat: At ille meā inquit insaniā ciuibus breui tempus ostendet: qui pi/ stratidæ essent: cum ueritas in lucem uenerit. Elegi autem ipsius de tyrānide pi/ strati sunt hi.

Vis niuis & pelagi tempestas nube creatur.

Horredum excutiunt sydera clara sonum.

Et cecidere uiris persæpe potentibus urbes.

Seruiuit soli uescia plebs domino.

Iam uero pilistrato rerum potio minime obtēperans: ante curiam arma depoz/ suit dicens illud. O patria tibi equidem uerbo & opere auxiliatus sum: i agyptū nauigauit: atq; inde cyprium pfectus postremo ad crasum puenit: a quo inter rogatus quis nam sibi foelix uideretur: Thelus inquit atheniēsis & cleobis: & Bi/ to & cætera quæ sunt in ore omnium. Aiunt quidā Cræsum cū se exquisitissime omnium ornamentorum genere composuisset: sublimiq; in folio sederet: inter/ rogasse eum an pulchrius unq̄ spectaculū uiderit: illūq; dixisse gallos gallinace/ os: fasianos. atq; pauones. Naturali enim eos flore & incredibili speciositate ue/ stiri. A cræso deinde in Ciliciā pfectus urbem condidit: atq; ex suo nomine So/ sos appellauit: in qua paucos atheniensium statuit: qui tractu temporis cū patriā

M

Homini cathalogu.

Solimanus
Pisistratus.

Urbis Solonis
Pisistratus.

Urbis
Pisistratus.

Urbis
Pisistratus.

Urbis
Pisistratus.

Solos
urbis.

uocem corrupissent: sol occizare dicti sunt: & appellabantur hi quidem Solenses qui Cyprii uero Solii. Cum uero pisistratū in Tyrannide perseuerare didicisset: ista atheniensibus scripsit. Si quidem p uestrā uacordiam dira toleratis: nihil in hac parte diis acceptum referatis: ipse enim horum uobis causa estis: q̄ pignora: ut duram seruitutem pateremini dedistis. Vestrum uero unusquisque uulpis ue stigiis icedit: Omnibus aut una leuis & stolidi mens est. Quippe uiri linguā ser monēq; uariū & plenū astutia & fallacia attrēditis. rerū exitū cōsiderare nescitis: Tristia commissæ luitis si præmia noxæ.

Non uos in superos concitet ira deos.

Nanq; uiros auxit uestri custodia quondam.

Subdita qui nobis sub iuga colla premunt.

Nam qui uis uestrum sequitur uestigia uulpis.

Mens stulta est uobis omnibus atq; leuis.

Linguam & enim aspicitis hominum diuersaq; uerba.

Quod faciunt sed non cernere uultis opus.

Hec ille. pisistratus aut cum illius fugam dispicisset: sic ad eum scripsit.

Pisistratus Soloni salutem.

Eque solus graecorum tyrānidē arripui: neq; mihi rem alienam usurpau i Quippe genus a Cecrope duco: id enim mihi meo iure uendico quod atheniensis olim cum iureiurando firmassent: codro illiusque genti prabituros: postmodum abstulerant. Carerem in deos: uel in homines nihil alias pecco. Le ges quas ipse atheniensibus dedisti: seruari atq; secundum eas uiuere iubeo: Et q̄ dem melius seruantur q̄ possent: si multitudis sperio res ageretur. permitto eni neminem iniuriam inferre: ac Tyrannus ego præter dignitatem & honorem ni hil a plebe differro: solis eis stipendiis cōrētus qua: iis quoq; q̄ ante me regnarunt debebantur. Deniq; atheniēsiū singuli decimas frugum suarum separant non in usus nostros consumendas: uerum sacrificiis publicis cōmodisq; communib; & si quando bellum contra nos emerferit in sumptus deputandas. Tibi equidem nihil succenseo q̄ mentem meam cōsiliūque detexeris: quippe id potius beni uolentia Ciuitatis q̄ mei odio detexisti: ac præterea q̄ ignorares cuiusmodi ego Rex futurus essem: qui iusti rectique tenax abs te factū scio: id enim si didicisse æquo aīo & conatus meos forte tolerasses: & te fugæ haud quamquam cōmisiss es. Redi igitur domum plena fide mihi & iniurato credens nihil ingratum pas surum a pisistrato Solonem. Nosti enim neminem etiā ex inimicorum numero mali quippiā a me perpeßum. Deniq; si placuerit frui nostra amicitia: inter pri mos eris: Nihil enim in te fraudis infidelitatisque conspicio. q̄ si aliter habitare athenis nolueris: pro arbitrio tuo id facies: tātū ne nostri gratia patria excideris Vale. Hec Pisistratus. Solon aut humanæ uitæ terminū. lxx. annos esse ait. Vi detur aut id præclarē statuisse si quis parentes nō enutrierit: is ignobilis & obscu rus esto. similiter & qui patrimonii uersuram fecerit: is itē sectatum ociū oibus accusare uolentibus obnoxius esto. Porro Lysias in oratione quam cōtra Niciā scripsit. Dracōnē asserit eā scripsisse legē: Solonemque tulisse: eū item q̄ neq̄tie

Solocorum.
Solimfz
Cypri
Solij: Ep̄ta Solony/robr

411

Cecrop.
Codrus.

Lysias.
Dmco.

ac flagitijs insignis esse tribunali publicisq; suggestis arcendum statuit. Athleta-
rum quoq; praemia castigata moderatione correxit: & ei quidem qui in olym-
pia uicisset quingentas dragmas: qui uero in isthmia ei dari centum constituit: ea
demq; rōne in certaminibus caeteris: Esse enim incongruum huiusmodi hono-
res modum desiderare: solūmodo eos qui in praelijs occubuissent premijs esse il-
lustrandos: quorum filios publice nutriendos erudiendosq; precepit. Quo sane
animati singuli fortiter ac strenue in bellis dimicabant: sic polyzelus: sic cynegi-
rus: sic callimachus: sic omnes qui in Marathonis expeditione pugnauerunt: sic
praeterea Armodius: Aristogiton: Miltiades: innumerabilesque alii. Hi uero dū
exercentur nimium praeciosi sumptuosique athletae. Et dum uincūt reipu. detri-
mento sunt: & cōtra patriam magis q̄ aduersus prouocatores coronantur: ac iux-
ta Euripidem cum senuerint pallis consumptis perit trama. Id preuidens Solon
eos modice accepit. Preclare & illud statuit: curatorem cū pupillorū matre non
inhabitare: cauitq; ne is fieret curator: ad quem post pupillorum obitum substā-
tia spectaret: Illud item non licere anulario: uēditi anuli seruare sigillū: & qui al-
teri unum oculum eruerit ei ambos erui debere: & que non posuisti: ne tollas. siq;
secus facit capitale esto: principem si ebrius deprehensus esset morte multū indū.
Homeri poemata ut ordie refarcirentur scripsit: ut esset uersuum sensuumq; con-
sequentia. Magis ergo Solon q̄ pisi stratus homerum illustrauit: ut in q̄nto Me-
garicorum dieuchias ait. Primus aut trigelima diem mensis ἐπιη κει ηεα γ̄ appel-
lauit: nouemq; principium numerum ad sententias dicendas prior instituit: ut
Appollodorus i secundo de legislatoribus refert. Seditioe autem iter urbanos
agrestesq; ac maritimos exorta: neutrarū se partium fecit. Aiebat sermonem esse
effigiem operis. Regem: q̄ esset fortissimus uiribus. leges aranearū telis dicebat
esse simillimas. Illis q̄peli qd leue & ibecillum iciderit: iuolui ab eis atq; conte-
gi. Si quid maius aut grauius perūpi ac perire. Sermonē quidem silentio: silenti-
um uero tempore signari dicebat. Qui apud tyrannos possent: eos calculis qui-
bus in componendis rationibus utimur comparare consueuerat: ut enim illi iter-
dum maiorem numerum: interdum minorem significāt: ita & Tyrānos horum
quēq; prout libitum fuerit: aliquando illustrem & inclitum: aliquando obscure
habere & ignobilem. Interrogatus cuius rei gratia contra parricidam legem non
tulisset: q; desperasset ait hoc scelus: quo pacto item homines minime humana
iura uiolarent. si sic doleant & afficiantur qui iniurijs non laesuntur: ut qui la-
cessunt facietatem ex diuitijs nasci: & ex satietate contumelias gigni. Athenien-
ses uero ut dies secundum lunam cursum agerent monuit: Thespim tragedias do-
cere prohibuit: inutilem eas falsiloquentiam uocans: ubi ergo seipsum pisi strato
costernauit: inde ait ista pullularunt. Sunt aut eius monita quibus cōsulere sole-
bat hominibus: ut ait apollodorus i libro de philosophorum sectis. huiusmodi uir-
tutem atq; probitatem iuramento fideiorem cense mentiri noli: praclara studio-
se meditare amicos: cito noli acquirere. Quos autem acquisieris reprobare ca-
ue. Tunc rege cum primum didiceris regi: cōsule nō quae suauissima: sed q̄ sunt
optima. aiūm: ac rationem ducē sequere. Noli malis congregi: deos honora: pa-

Olympia
Isthmia.

M. Polyzelus
Cynegirus
Callimachus
Marathio
Armodius
Aristogiton
Miltiades
unquidam.

Lex.

Demochus.

Appollodorus.

Debra Solonis

Thespim
falsiloquentia.

Tonnu.

rentes reuerere. Fertur & minermum increpasse cū scripserit. Ix. annum fatalem esse: monuisseque ut octogesimum scriberet.

Musorum.

Sexdenos possunt annos deprendere fata:

Et morbi curæ sint pculatque graues.

At mihi si quisq̄ sit par hunc tolle: utique

Si dixi similem sit proculi inuidia

Afferequæ huc uicos huc te iuuet, edere cantus

Octaginta annos prendere fata queunt.

Sunt item que metro celebrant eius præcepta in hunc senum:

Sonus

Ne forte qui tegant quod intus habebunt:

Dum uoce te loquantur ac tenent blanda

Odium: memento singulos probe serues.

Ne lingua duplex ex atra sonet mente.

Caute singulos obserua: ne forte odium in corde tegat dū blāda & arridēti facie te alloquunt. Duplexque illis lingua atra ex mente sonet. Cōstat eū scripsisse leges: cōciōes quoque & in seipsum monita elegia. De Salamia itē atheniensiumque re/

pu. ad quinquē milia uersuum Iambos quoque & Epodos. Porro ipsius imagini in hunc sensum epigrāma scriptum est.

Ad Sententiā Solonis.

Quæ dudum rabidas medorum propulit iras.

Legiferum solona pulchra tenet salamis

Floruit maxie circa quadragesimam & sextā olympiadē: cuius tertio anno princeps atheniensium fuit: ut ait Socrates: quo et tpe leges eis dedit. Obiit autē i cypro ætatis suæ anno octogesimo: hoc suis mādās ut Salaminā eius ossa trāfferēt: atq; in cinerē soluta p puiniam disseminarēt: quocirca & cratinus in deterioribus ipm ita loquentē facit: habito hāc insulā: ut qdē fama est hoium semiatus p omnē aia cis urbē. Extat de illo & nostrū epigrāma in epigrāmatū libro: ubi & de sapiētibus omnibus & doctrina præstantibus uiris omni genere metrorum loquor.

Socrates.
Mors Solonis.

Cratinus.

Cypria defunctum cremauit flamma solonem.

Sed dispersa agris ossa tenent salamis.

Pulchre uexerunt animam super æthera currus?

Hic leges curas condidit ante leues.

Aiūt & hāc ipsius fuisse sniam. Nihil nimis: ipsumq; refert Dioscorides in cōmētariis eū lachrymaretur ac lugeret defunctū filiū: dicereturq; sibi a quodā at nihil pficis. respondisse at propter hoc ipsum illachrymor quia nihil proficio: ferunt & ista illius epistolæ.

Dioscorides.

Solon Periandro.

Cribis tibi plurimos insidiari. At tu siquē oēs e medio tuleris nec sic quidem pficies: insidiabitur. n. tibi qspiam ex his & quos minime suspectos habes: ptim sibi qdem metuēs: ptim te reprehēdēs q oia formides nihil q nō metuas: ptim itē ciuitati gratificari cupiēs. Esset ergo optimū abstinere Tyrannide: ut causas oīs mæctus euaderes. q si tyrannidi insistentū censes cōpares necesse est tibi externas uires: & prægrina auxilia urbanis uiribus maiora: ut iam tibi nullus infestus sit & tu neminem extorrem agas. Vale.

Solon Epimenidi.

n Equae leges meae pfecto atheniensibus pfuturę multum erant: neq; tu
 eis antiquatis ciuitati ulli fuisti emolumęto. Deus. n. ac latores legu nō
 soli iuuare ciuitates possunt: sed qui multitudinem agunt in quacum/
 que sniam uolunt. Hi. n. si recte rem administrant: deus ac leges utiles sunt: sin
 aut male: nihil profunt: neq; sane meae leges: ac iura quae scripsi quicq; pfuerunt:
 sed q illas transgressi sunt magna reipu. inuexere detrimenta: q Pisistrato ne ty/
 rānidē inuaderet nō obstiterūt: neq; uero futura praedicens mihi fides habebat.
 Illeq; fidelior estimabat atheniensibus bladiēs: q ego uera ploquens. Positis igi
 tur armis p curia his quidem qui Pisistratū gestire tyrānidē non animaduernerūt
 sapientiozem: eis uero qui libertatem reipu. assererem et uerent fortiozem esse me
 dixi. Qui tamen Solonis uesaniā reprehendebāt: tadē ita patriam cōtestatus ex
 cessi. O patria hic quidē Solon tibi opē ferre & facto & dicto prōptus & paratus
 est. Ceterę hisce & insanire uideor: itaq; te deserta pficiscor solus ex oibus Pisi/
 strati inimicus. Isti qppe illi & fauere & obsequi parati sūt. Nosti. n. pfecto ho/
 minē amice quāto ille astu: quo ingenio: qua arte tyrannidem inuasit: nā capit
 quidē blande plabē illicere: deinde sibi etiā uulnera inflixit: ac pgressus in pu/
 blicū: eaq; se ab hostibus accepisse uociferās orabat quadringētos robustissimos
 iuuenes sibi custodes darent. At illi me quidē reluctante & reclamante uiros pra/
 buerūt. Erāt autem hi armati ualidis fustibus his itaq; stipatus statū reipu. euer/
 tit: dumq; illi spe inani pauperes ne sub mercede seruirent se liberare studēt: oēs
 una sub iugum missi sunt: uniq; seruiunt Pisistrato.

Solon Pisistrato.

c Redo equidem nihil me abs te passurum mali: nā ante tyrānidem tibi
 amicus eram: ne nūc quidē magis infensus q alius quilibet atheniensis
 qui tyrānidem nō ament: siue aut unius imperio regi: siue publice rem
 administrari illis utilius sit ex sua quisq; snia statuatur. Certe tyrannorum te om/
 nium esse praestantissimum fateor. Athenas autem redire mihi utile non esse co/
 gnosco: ne quis me iuste reprehendat: sit qui atheniensibus dudum republi. ex
 æquo administrandam tradideram: praesensq; oblatam mihi tyrānidē sponte de/
 clinauerā: modo rediens factū tuum subita pānitētia probare uidear.

Solon Creso.

Mplector mirifice tuam in nos beniuolētiā: & p deos immortales nisi
 apud me iam pridē statuissem ibi sedē habere: ubi respu. sit libera: mallē
 apud te in tuo regno uitā: q athenis ducere: uiolēter tyrannidem exercente
 Pisistrato: uerū gratius illic ex instituto nostro uiuimus: ubi sunt oibo aqua & cō
 munia iura: ueniam tamen ad te ut tuo uel hospitio tantisper fruam.

Chilo Lacedaemonius: 3^s cap

Hilo Lacedaemonius patre Damageto fuit. Hic scripsit elegiam uersus
 ferme ad ducentos. dicebat aut futurorum prouidentiam ratione com
 prehendi posse pro uirtute uiri. Indignanti fratri q; Ephorus ipse non
 fieret cū ille fuisset: ego inquit pati iniurias scio: non tu: fuit autem Ephorus cir/
 phorus.

ca quinquagesimā & quintā olympiadem. Porro pāphila circa sextā ait. Primū que ephorū fuisse sub euthidemo auctore; Soficrate: primūq; instituisse: ut ephori regibus adiungerent. Satyrus Lycurgū dixit. Hic ut Herodotus in primo historiā libro refert. Hippocrati in olympia sacrificanti cū feruēt absq; ignis ad miniculo lebetes cepisset: cōsuluit: aut p̄sistē celibē: uel si duxisset uxore dimitteret filiosq; necaret: fertur & Aesopū interrogasse qd nā faceret iuppiter: illumq; respōdisse excelsa humiliat: & humilia extollit: rogatus quo differunt periti ab impitis: bona inquit spe: qd sit difficile: archana inqt reticet: & ociū recte disponēt iniuriasq; tolerare posse: praecipiebat: & haec: linguā semp quidē sed in conuiuio praefert cōtinēdā: pximo nō maledicēdū: alioqn audituros: quā nos meroī cōficiāt. Nemini intentādas minas: eē. n. muliebre: prōptius ad amicorum aduersos casus q̄ ad secūdos successus accurrēdū: uxore humilē apparatu modico ducēdā: mortuo nō maledicēdū: honorādā senectutē: obseruandū seipsum: damnū potius q̄ turpe lucrū eligēdū: id quippe semel tantū auget: hoc semp: elato secūdis rebus nō arridēdū: fortē māsuetū esse oportere: ut proximi non tā metuant: q̄ reuereātur. Discēdū domui suae rite praesse: linguā praere aīo nō permittendam: supandā iracūdiā: diuinationē nō execrādā: impossibilia nō appetēda: in uia nō festinādū: inter loquēdū nō agitādā mānū: esse. n. uacordiū: obtēpandū legibus quietē adamādā: inter ceteras eius sn̄as haec maxime placuit qua dixerat lapideis cotibō: aures examiari: & dat aptū sui documētū. Auro at bonorū malorumq; hominū mentē cuiusmodi sit cōprobari. Aiūt illū cū iā esset uetulus dixisse sibi nihil eē cōsciū in tota uita ingrate fecisse: una tamē re se modice moueri: q; cum semel inter amicos illi iudicādū eēt: neq; cōtra ius ager aliquid uellet psuasit amico iudiciū a se puocare: ut sicut utrūq; legē scilicet amicumq; seruaret: maxima gloria praecipue apud graecos fuit q; de Cytheris insula laconia praedixerit. Nā cū illius naturā sitūq; didicisset: utinā inqt haec nūq; fuisset: aut certe simul ac uisa est submersa esset: praclare sane ac rite prauidit. Demaratus enim lacedaemone fugiēs Xerxi cōsuluerat in ea insula naues cōtinē: & profecto in ditionē hostiū uenisset gracia si id regi psuasisset. Postmodū uero Nicias bello pelopēnesia cōeuerla isula: praesidiū illic atheniēsium statuit lacedaemoniosq; multis cladibō afflixit: erat in loquendo breuis: atq; ob eā rē Aristagoras milesius hunc loquendi morē Chiloniū appellat. Seuerat iā circa quinquagesimā & primā olympiade quoq; tpe uigebat Aesopus orator. Obiit autē ut Hermippus ait pisa amplexus atq; osculatus filiū q; in olympia fuisset coronatus: Defunctū asserūt in modica laetitia: & senii ibecilitate. Ipsiq; omnes qd ad celebritatem conuertār honorificentissime iusta psoluerūt. Est & in hunc nostrum epigramma.

Phosfore reddatur polux tibi grā: q; fert

Chilonis natus tempora cincta pugil.

Serta uidens nati genitor si gaudia summat.

Non mihi sic tali mors odiosa foret

Ipsius itē imagini iscriptū elogiū primū ex septē sapiētibō claruisse sapiētia testat: Eius est ea sn̄iola: spōsiōi nō desse iacturā. Breuis quoq; epistola ipsius fert hmōi

Pamphila.
Soficrate.

Satyrus.
Lycurgus.
Herodotus.
Hippocrates.

Aesopus.
Socrates.
Chilonus.

Demaratus Lacedaemone.
Xerxes.
Nicias.

Aristagoras.
Morus Chilonius.
Hermippus.
Pisa.
Morus Chilonius.

Chilo Periandro salutem.

Vbes uti militia uacem extorrisq; agam: quasi tu in tuto futurus sis atq; ego monarcha uiro nec sua tuta esse puto foelicemque eum tyrannum censeo cui in sua domo absq; sanguine contigerit mori.

Pittacus Mithyleneus. *q. 5. 49.*

Itracus Mithylenæus Hyrradio patre quē Thraca fuisse duris auctor est: hic una cū Alcæi fratribus Melanchrum Lesbi Tyrānum profligauit. Et cum de agri Achillitidis possessiōe inter athenienses & mitylenæos armis decerneretur. Imperator ipse exercitus cum phrinone atheniensem duce qui & pancratiastes & olympionices fuerat singulari certamine pugnare instituit. Rate igitur clypeo tegens phrynonem eo dummodo cauet indoluit: ipsoq; perempto agrum seruauit: postmodum uero athenienses disceperatse cum mitylenæis de possessione agri: ipsumq; a Periandro cōtrouersiæ iudice atheniensibus adiudicatum tradit Appollodorus i. chronicis tunc igit' Pittacum in summo honore mitylænenses habuere: eiq; principatum tradiderunt: quem ille cum decē annis tenuisset & rempublicam præclaris ordibus constituisset: se ipsum sponte magistratu abdicauit. Decem inde alios supuixit annos: agrumque sibi a mitylenæis traditum sacrauit: qui nunc Pittacus dicit'. Porro Socrates ptem ipsius abscidisse: dimidiumque plus toto dixisse testatur: sed & Croeso pecunias ad se mittente suscipere noluit duplo plura q̄ uellet se habere cōtestans. Defuncto enī frē sine liberis hæreditatem ad se pertinēt. Pamphila autem in secundo commētarior' Tyrthæum refert ipsius filium cum sederet in onstrina cumis: iniecta securi ab arario fuisse necatum. Acumaniis uero uictum homicidam a Pittacum missum: atq; ab eo p̄na fuisse absolutum dicentecum rem cognuisset indulgentiam p̄nitentiæ esse preferendam. Heraclitus autem Alcæum asserit habuisse captiuum: liberumque dimisisse: ueniamq; supplicio meliorem dixisse. Ebrios cum peccarent duplici incommodo afficiendos per leges statuit: ut cauerent temulentiam: abundat quippe uino insula. Feruntur eius istæ sententiæ. Per difficile est bonum esse: cuius uersiculi & simonides mem̄t. Plato item in Protogora: necessitati nec deos reluctari: principatum uiros declarare. Interrogatus aliquando quid esset optimū: qd̄ impresentiarū inquit occurrit bene agere: A croeso itē rogatus quod nā esse maximū impiū: ligni inqt uari: legē. s. lignās. Dicebat aut uictorias sine sanguine acq̄ri. Phocaico itē dicēti. quæ redum esse studiosum ac frugi uiu: etiā si ualde inquit quæseris non inuenies. Percuntantibus quid nā eēt gratificum: tēpus ait: qd̄ obscurū: futuroꝝ euentus inqt: qd̄ fidele: terra: qd̄ cōtra infidū: mare inquit. Dicebat prudentiū uirorum esse: prius q̄ aduersa contingāt. prouidere ne ueniant: fortiū uero cū illa cōtigerint a quo animo ferre. Quod inqt facē intendis noli predicare: nā si facē nequiueris: rideberis: in foelicitatē nemī impropaueris: ne iuste quærimoniæ pateas. Depositū cū accepis: redde. Amico noli maledicere: ne inimico qdē: pietatē colas: frugi esto: pudicitia amaueritati stude: fidē: pitiam: dexteritatē: sodalitiū diligentiāq; custodi. Quæ uero cecinit: maxime p̄bant. Hac sunt sumpto arcu & iaculis sagittiferaq; pha

Duri.

Melanchrum.
Achillitidis.Phrinon.
Pancratiastes.

Appollodorus.

Agri pittacis.
Socratis.Pamphila.
Tyrthæus.Heraclitus.
Alcæus.

Simonides.

Plato.

Phocaico.

retra ipetendū hoīem nequaq̄. Nā fidū nihil lingua loqui pr̄ualet: dum cordi/
duplex alte infedit sensus: fecit itē ad sexcētos elegios uersus & captim de legibus
ad ciues: floruit in axime circa. xlii. olympiadē: mortuus est autē sub Aristomene
tertio anno. li. olympiadis: cū uixisset ānos plusq̄. lxx. senio cōfectus: sepultūq̄
in Lesbo mausoleo ipsius inscriptum epigramma signat.

Condidit hoc tumulo lachrymis te pittace lesbos

Sacra suis: obitu languida facta tuo

Est illa eius sententiola: t̄ps nosce: fuit & alter Pittacus legifer: cuius & fauorius ī
primo cōmentariorum: & demetrius ī aequiuocis meminit: qui & minor appella
tus est. Fertur autem sapiens ille cum ab atarnete adulescente compelleretur: ut
mōneret utra sibi ducēda esse uxor: duas quippe se expetere: alterā quidē opibus
sibi & genere parem: alterā utraq̄ in re excellentem: bacillo senū adminiculo ela
to admonisse p̄geret ad triuū ciuitatis: quo ludendī causa pueri conueniūt: eosq̄
cōsuleret quid facto opus eēt: sequereturq̄ illorum mōita. Sicq̄ factū esse. Ad
lescētēq̄ illū puerorū uocibus admonitū aequalem sibi duxisse: id factum Calli
machus in epigrāmatibus uenustissime scribit.

Hospes atarnites rogitaui pitracon olim.

Sic mytilenæum hyrradioq̄ satum.

Magne senex geminæ cupiunt mihi nubere: quarum

Et genere atq̄ opibus conuenit una mihi:

Alterā præcellit: quid præstat cōsule: dicq̄.

Utra ex his potius sit capiendā mihi.

Hic baculum tollens sic tela senilia dixit.

Cōsiliū pueri quod petis expedient.

Quis celer in gyrum iactus uerbere turbo

Affiduo latis uertitur in triuiis.

I: sequere illorum monitus: sic fatur ut ille

Scitatur: referunt: tu tibi sūme parem.

Quæ postq̄ audiuit monitis puerilibus hærens:

A magnis hospes abstinuit thalamis

Atq̄ parem paruas lætus traduxit in ædes.

Sic dion aequalem si sapis ipse cape.

Dionēq̄ iridē admonet facere: parē. s. eligere uidetur autē ex affectu ista dixisse:

Quippe nobiliorē iose duxerat Draconis. s. penthili filii sororē que illi īmodi/
cesupba erat. Hūc alexus Sarpodē & sarapū uocat q̄: latos pedes traheret chero
padē autē q̄ uulnera ī pedibus haberet: quæ chcerades appellatur: gabricum q̄ fru
stra itumesceret. Philonem uero & galtronē q̄ pinguis esset aq̄liculo. Zophodor
pidē quoq̄ q̄ obtusam hēret oculorū aciē. Agasyrtū uero q̄ obrectatoribus pa
teret & sordidus eēt. Huic exercitiū fuit mōlēdi tritici: ut Clearchus philosopha
testat rē autē eius breuis epistola h̄mōi Pittacus Greco. Iubet me ī Lydiā uenire
īnspectatur opes tuas. Ego & si illas minime aspexi: nihil ambigo. Alyattis filiū
regū oīum eē opulētissimū auroq̄ refertissimū: neq̄ uero amplius qcq̄ habituri

Mors pittaci.

*Fauorius:
Demetrius:
Aequiuocus.*

Callimachus.

Dion.

*Iose
Penthielis.
Alexus.
Sarpodis & Sarapū
Cheropades philonem
Zophodorpidē
Agasyrtus philo.*

Alyattus.

sumus: si fardis ad te accesserimus. Auro, n. ipsi nō idigemus contēti modico ui-
tā stipēdio: quātū satis sit mihi & amicis. Veniā tamē ut tibi p humano & hospi-
tali uiro familiaris efficiar. Vale. Bias prienæus §. 5. ap.

Ianti prienæo pater fuit Teuramus: hūc Satyrus septē reliqs pretulit: fu-
isse opulētū plariq; autumāt. Duris aduenā fuisse testatur. Phanodicus
uero captiuas eū puellas redimisse messenias: sibiq; in filias nutrisse: ac
postmodū adiectis dotibus messanā parētibus illas remisisse. Breui post tēpore
iūento: ut diximus a piscatoribus aureo tripode: cui erat inscriptū sapienti. Saty-
rus qdem puellas: alii uero ex qbus phanodicus est: illarū patrē in cōtionē uenit-
se ait. Biantemq; expositis quæ in se egisset appellasse sapientem: sicq; tripodā ad
eū missum: eo cōspecto dixisse biātē Apollinē eē sapiētē: neq; illū admisisse: alii
Thebis Herculi sacrasse referunt q; eēt prienæ Thebanorum Colonia phandico
idipsū asserēte. Fert cū ab Alyatte prienæ ipsius priā obsideret: biātē ex industria
duos saginasse mulos eosq; in castra ipulisse: eis cōspectis obstupuisse regē q; bru-
ta quoq; aialia largas obsessorū copias preferēt: ac d' soluenda obsidione cogitātē
explorādi gratia nūtiū i urbē dimisisse: biātem cōsilio regis explorato magnos are-
næ aceruos tritico opuisse hoīq; ostendisse: eo agnito regem cū prienēsi bō pacē p-
cussisse: ex cōtinēti regē biāti ut ac se pgeret mādasse: illūque dixisse: eq; dē rex cæ-
pas edere æque ac flere iubeo. Fert & i causis orādīs sūmus atq; acutissimus fuis-
se bonā tamē i partē dicendi uim exercere solitū. Idq; demodicū aleniū significat
se: cū diceret: Oratori prienæā cām esse imitādā Hipponactēq; similiter q; dū lau-
dare quēpiā summæ itegritatis uellet: eū biāte priēse ait cās egisse praestātius Mo-
rit & ipse in hunc mūdū. cām pro amico dixerat iam uetulus: & cū adicendi la-
bore quēisset: caput insinibus nepotis filii. s. filia fessus reclinauit. Cū uero aduer-
sarius itē porasset: iudicesq; sententiam pro eo dixissent q; causa suæ biantem ha-
buerat patronum: soluto iudicio. Nepotis i gremio efflauisse animam compē-
tus est ipsumq; magnifice sepeliuit. Ciuitas atq; eius laudes tumulo inscripsit.
Petra prienæum tegit hic cōmissa biantem.

Ornamentum igens qui fuit ionis.

Et est nostrum.

Petra bianta tegit stygias pyllenius undas.

Quas duxit niueum tempora canicie.

Perpetuam noctem pueri dormiuit in ulnis.

Dixerat ut sotii credita iura sibi.

Scriptit aut de Ionia ad duomilia uersus: quo. s. modo scelix eē posset: placuerūt
eius istæ i primis sniæ. Ciuibō placeō oībō stude: habet. n. id multū grā. Cōtra ue-
ro fastus: ac supbia semp nocuit: & illud corpore qdē esse ualidū natura munus
ē. Porro q; utilia sint priæ dicere ai ac prudentiæ propriū: pecuniarū aut copiam
plurimis etiā forte obuēnisse: ifelicē dicebat q; ferre neq; ret infelicitatē: morbū/
q; aiæ ipossibilia amare & appetere & aliena & incōmoda non memisse: interro-
gatus quidnā eēt difficile: fert iquit fortiter mutationē i dterio rez: nauigabat cū
lipiis aliqū & cū tota tēpestate nauis quataret fluctibō: illiq; deos iuocaret: silete

Durif.
Phanodicus.

Satyrus.

Apollinē.

Phandicus.

Alyattes.
Priena urbs.

Demodius Aleniū.
Hipponactis.

Mors Biantis.

Ug Biantis.

inquit ne uos hinc illi nauigare sentiāt: p̄cōtanti ip̄io homi quid pietas? nihil respōdit: cūq; ille silētii cām scilitaretur: q̄a iqt de rebo nihil ad te p̄tinentibus quæris: rogatus qd eēt dulce hoibus: spes ait. Male se iter inimicos: q̄ iter amicos iudicare dicebat. Quippe ex amicis alter p̄fus futurū inimicū: ex inimicis aut̄ alterū amicū: forte iterrogatus qdnā faciens hō delectaret: lucrans iquit: dicebat uitæ tempus ita metiendū: q̄si & diu & parū uicturi simus: ita amādū q̄si odio simus habituri: malos. n. esse q̄ plurimos. Sic aut̄ cōsulebar. Quodcūque agere istituis cūctabūdus ac deliberabūdus arripe. Cæterū i eo qd̄ elegeris firmiter p̄siste noli cito loq; est. n. ifania iudiciū: prudētiā dilige. De diis ita ut sūt loq̄re. Indignū hoiem diuitiay gr̄a laudare noli: p̄suadens accipe nō cogens. Quodcūque boni egeris ad Deos refer: uaticū tibi ab adolescentia ad senectutē sapientiā cōpara: ea quippe sola ē certa ueraque possessio: memit biātis ut diximus etiā Hipponax & i gratus Heraclitus ipsū p̄cipue cōmendat his uerbis: priene oppidū biātem tulit Teutami filiū: cuius est opinio illustrior q̄ cæteroy. Et priena: sacellum ipsi dedicarūt: qd̄ Teutoniū dicitur. eius est sn̄ia plures mali sunt. **Cleobolus**

Cleobolus Euagoræ filius ex lindo siue ut duris auctor est ex cana fuit: eius genus pleriq; ad herculē referūt. Corporis uiribus ac spē fuisse i q̄p̄bill. signē: ægyptūq; p̄cipiendæ philosophiæ gratia petiisse tradūt. Natāq; illi filiā Cleobulinā ex ametroy enigmatū uatō Cuius & Cratinus memit i eiusdem nom̄is poemate plurali iscribēs numero sed i mineruæ phanū a Danao cōstruētū illū istaurasse aiunt. Scripsit autem carmiā obscurasq; sentēciās ad tria milia uersuum: midæ quoq; mausoleo inscriptum epigrāma ab eo factum: non desunt q̄ sentiant areā sum uirgo & cætera. Aenea uirgo midæ celebri sum nixa sepulchro Allui unda fluen & plurima germinat arbos. Phœbus at ex oriens & splendida luna refulget Flumina labuntur placidæ de montibus undæ Littora cōmiscet: deflecto hic marmore multum Flucta: midam moneo qui præterit esse sepulchrum. Innituntur autem Simonidis testimonio: qui uituperare uidet̄ cur tantas laudes i eius statuam tanto uerborum strepitu congeserit: ut eā i deficientibus omnibus uernis floribus: solisq; flāmis. & auræ lunæ & æquoreis undis cōparauerit: ipsūq; Cleobulum aperte fatuum apellabat. Quis lindium cleobulon efferet laudans? Flumibus & uernis rosis obicientem Flammæq; solis auræq; lunæ Marisq; uorticibus columnas & robur? Infra sunt quoniam cuncta cælestes diuos Lapidēs enim mortalium manus frangunt? Hoc nempe consilium uiri est parū sani. Vnde cōstat Homeri illud nō esse: qui multis annis midam præcessit ut aiunt? Fertur in commentariis paphilæ ipsius huiusmodi enigma

indub

*Er.
Hipponax.
Heraclitus.
Cratinus.
S. sapi.*

*Cleobulina
Cratinus*

alibi

fibi

Paraphr.

Est unus genitor: nati bona pignora bis sex.
 Triginta cuius nata: sed dispere forma.
 Hæ niue aspectu: nigraeque coloribus illæ.
 Atque imortales omnes moriuntur ad unam.
 Vnus pater est: isque duodecim filios habet: eorum singulis. xxx. sunt filia: pulchra specie & uaria: aliae namque sunt candidae: aliae nigrae: imortales uero sunt: & moriuntur oēs: est autem annus: Sunt & istae ex sententiis illius celebres imperitia in hoibus maiori ex parte dominatur: & multitudo uerborum. Sed tempus sufficiet: sentire atque sapere illustre aliquid & inclytum studium inanis. Et ingratus ne sis: filias nuptui locari oportere atate uirgines sed prudentia & sensu mulieres: docēs per id uirgines quoque erudiendas esse dicebat amicos: beneficiis fouēdos: ut amiciores sint inimicos aut amicos faciēdos. Cauendā. n. uituperationē amicorum: insidiasque inimicorum fugiēdas. Illud itē antequam domo quae exeat quod acturus sit apud se pertractet. Rursus cum redierit quid egerit recogitet: consulēbatque corpus rite exercendū: audēdi magis quam loquendi studiosum esse oportere: itētū studii potius quam imperitū: linguā habere laudabilem propriū uirtutis esse alienū a uitio: iniusticiam fugere: ciuitati ea consulēda quae sunt optima: uoluptatem frenandā: ut nihil legēdū: erudiendos libros: inimicitias soluēdas cum muliere: neque blanditiis agendū: neque praesentibus extraneis iurgandū. Illud quoque uecordia: istud uesania significare famulū uino hilarem non puniendū: uideri n. id dementius esse: uxore sibi parē eligendā. Nam si clariorem te duxeris iquit: alii fines dños habebis: iurgantibus non insultandū inimicos quippe ex ea irrisiōes fieridū secunda fortuna arridet supbire noli: aduersa perstrepēte noli frangi: fortuna mutationes fortiter perferre discere: obiit senex annorum. lxx. eiusque laudes tumulo inscriptū epigramma continet. Scripsit & ipse breuem epistolā Solōi sic. Cleobolus Soloni. Amici quidem tibi sunt multi: singulisque domus est: uerū ego Soloni cōmōtissimā fore ad inhabitandū lindū censeo ciuitatē. s. liberā. Estque insula maritima ubi si morari uolueris nihil a Pistrato mali formidabis: atque ad te amici undique confluent. Vale:

Periander.

Eriandro Corinthio, Cypselus pater fuit: ex heraclidarum gente: uxorem autem Lyfidem duxit: quam ipse Melissam appellabat. Proclei epidaurensium Tyrāni: & Euristheneae Aristocratis filia: sororisque Aristodemii filiam: qui ut ait Heraclides ponticus in libro de principatu totius ferme Arcadiae dominabantur: duosque ex filiis genuit Cypselum scilicet & Lycophronem: alterum ex his iuniorem prudentem: maiorem natu stolidum: post aliquantum temporis accensus ira missam sub gradibus praegnantem coniugem calcibus percussit: ac necauit: pelicum obtemperando calumniis: quas tamen postmodum igne cremauit: puerumque Lycophrona matri ploratu iusta soluentem abdicauit: atque in Corcyram agi praecipit: iam uero uicinus senio illum ut ei Tyrannidem per manus daret: ad se arcessiri iussit. Eius explorato consilio cercyrenses iuuenem interemerunt: hoc ille comperto furiis succensus eorum liberos ad alyattem abscedēdos misit. Cum autem nauis appropinquasset Samo: iunoni uota faciētes a Samniis seruati sunt. quod ille ubi didicit: moerore confectus excessit eui

Cleoboli

orof Cleoboli.

heraclides

aliqua

ta annos natus ferme. lxxx. Socrates eū ante Cræsum obisse diem asserit. lx. & uno annis ante quadagesimam & nonam olympiadem. Hūc herodotus in primo historiarum Thralybuli milesiorum Tyranni hospitē fuisse ait. Aristippus autem in primo de antiquis delitiis libro hæc de illo refert: matrem eius crateam illius amore feruentem & clam congregi solitam: illo non inuito tantoque flagitio acquiescente: quod ubi agnitum est dolens se fuisse deprehensum: grauius iam ciuibus instabat. Porro Ephorus in historia uouisse illum tradit: si olympia quadriga uicisset auream statuam deo sacraturum: uictoria uero potitum & auri inopem quadam celebritate populari mulieribus procedentibus ornatis: mūdum ademisse muliebrem atque ita donarium misisse asserunt. illum cum sepulchrum suum ignorari uellet: talle quippiam molitum: duobus iuuenibus uiam quandam ostendisse: ac iussisse noctu per illam incederent: eūque qui prior occurrisset interimerent ac sepelirent: postque illos quattuor alios misisse: qui eos necarent ac sepulturae traderent. Rursus contra eos misisse plures: itidemque ut facerent imperasse. sicque ipsum primis obuium occisum esse: enimuero Corinthii Cenothaphium illius uersibus illustrarunt:

Et sophia & numinis periandrum terra corinthus

Præstantem atræo continet Alma sinu.

Nostrum quoque in illum epigramma est.

Ne tibi iam doleat si non optata sequaris:

Omnibus at gaude quæ tribuere dei.

Mœstitia stygias periander cessit ad umbras:

Quod non perfecit impiam uota dolens.

Huius illud est: nihil pecuniarum gratia agendum. Oportere enim modo qui honestus sit nō lucrari: scripsit & $\nu\omicron\omicron\omicron\sigma\eta\kappa\alpha\sigma$ ad duo milia uersuum Dicebat his qui tuto regnare uellent: summa ope nitendum ut beniuolentia non armis stiparetur Rogatus aliquādo cur in tyrānide persisteret: quia inquit & spōte & inuitū eedere atque periculosum est: Dixit & hæc: bona quies est: ac piculosa temeritas: turpe lucrū: popularis dominatus tyrānide præstātor est: uoluptates corruptibiles sunt honores imortales. Inter secūdas res esto moderatus: iter aduersas prudens amicis: & felicibus & ifelicibus eūdē te præbe. Quotcūque pollicitus fueris serua: iter loquēdū caue ne secreta pnūcies: nō peccātes modo: uerū & peccare gestitētes puni. Primus hic armatis circūseptus icessit: magistratūque ad tyrānidē trāstulit: neque in urbe degere uolētes permittebat. ut ephorus & Aristoteles tradunt. fuit autē circa trigessimam octauam olympiadem: exercuitque tyrānidem annos quadraginta. Porro Sotion atque Heraclides & pamphila in quinto commentariorum duos aiunt fuisse periandros: Tyrannum alterum: alterum uero sapientem: eumque ampraciotem: hoc ipsū neanthes quoque Cyzicenus ait: patruales sibi inuicē fuisse: & quidē Aristoteles Corinthiū asserit fuisse sapientem: Plato negat: ipsius & hoc ē. exercitatio totum ualet & uoluit & isthmū quoque perfodere: feruntur duæ istius epistolæ huiusmodi.

Periander Sapientibus

Mors perandri.
Socratis.
Herodotus.
Aristippus.
Cratea perandri
mater.

Ephorus.
Olympian galvins

Sotion Periandri.

Aristoteles: Ephorus

Sotion: Heraclides
Pamphila.

Neanthes Cyzicenus

Plato.

Rates multas ago Pythio appollini q̄ in unū coactos epistola mea repererunt: ipseq; Corinthum ut confido p̄ducent: expecto itaq; uos certe ipsi uidebitis q̄ maxime populariter congregiat. Sicut igit̄ anno p̄terito Sardis in lydiam uentis: ita nunc oro ne pigeat ad quoque proficisci Corinthi Tyrannum. Videbunt enim uos & grate quidem Corinthii periandri domum adeuntes.

Periander p̄leo.

Obis quidem non ex inia fuit uxoris scelus: tu autem sponte filio ingrato si quid egeris iniuriosus es. Aut igit̄ imanitatem in filium compesce: aut ego illi opem feram: nā & ipse satis dūi p̄enas dedit.

Trasybulus Periandro.

Raconi quidem tuo nihil dissimulaui: sed ipsum in segetem inducens eminentiores spicas bacillo feriens decutiebam subsequēte illo: tibi que si interrogaueris referet quicquid uel uiderit uel audierit a me: & tu ergo sic facito: Si quidem tyrānidem tuto tenei cupis atque i ea roborari: Ciuitatis principes tolle: siue illi amici: siue inimici uideant: quippe tyranno amici quoque saepe suspecti sunt.

Anacharsis.

Nacharsis scytha Gnuri quidem filius: Caduidi uero scytharum regis frater: m̄re gr̄ca fuit: quāobrem duras quoque linguas pitus erat scripsit autem & de scythas legibus: & de his que apud gr̄cos legitima & solemnia sunt ad castigationem ac uiliore uictū: itemq; de re bellica ad nonigentos uersus. Præstitit prouerbii occasionē eo q̄ esset audax & cōstās in dicendo: ut q̄ eius cōstātiā imitaret: scythicū dicendi genus diceret imitatus. Eum Socrates athēas cōcessisse q̄ dragesima & septima olympiade sub Eucrate principe tradidit. Porro Hermippus Solonis iuisse domū: & cuidā ex familia iussisse nunciaret ei anacharsim adesse p̄ foribus: ut illius conspectu & hospitio si fieri posset fruere. p̄uex itus hæc nūciasse soloni: cuiusq; iussu hæc illi renūciasse: i p̄ priis regionibus hospites fieri: Ad hæc interrogessum dixisse Anacharsim: mō se esse in p̄ria: atq; ad se ptineri hospites facer: eā uiri dexteritatē admiratū Solonē cōtinuo illū admississe & arctissimis amicitia: uinculis sibi deuixisse. Post aliquatū t̄p̄is regressum in scythiā cum patrias leges immutare uellet: gr̄casq; toto adnū uerere inducere: in uenationis studiis a fratre sagitta p̄cussum iterisse: dicentem sermonis & disciplinæ gratia se ex gr̄cia seruātū: per inuidiā in domo & patria perisse. Quidam gr̄co ritu sacrificantem occisum tradunt. Est & nostrū in illū epigramma:

Suadebat Scythicas errans anacharsis in oras

Moribus hoc omnes uiuere cæcropidum.

Verba leuis nondum modulata sub ore tenentem:

Hunc imortales traxit arundo deos

Huius illud dictū memorat: uitē uuas tris ferre: primā uoluptatis: secūdā ebrietatis: tertiā m̄ceroris. Mirari se dixit quomō apud gr̄cos artifices certaret: iudi careretq; q̄ opifices nō eēt. Rogatus quo pacto q̄ abstemius fieret: si turpes inq; ebriosq; motus sibi ante oculos ponat. Mirari itē dicebat qd sit quāobre gr̄ci

abstinēt

Socrates
Hermippus
Solon.

nacharsis Morf.

ut Anacharsis.

Homius.

Aduersus eos: q̄ iniuriis laceſſunt legē ferētes athletas cū ſeiuicē feriūt honorāt. Cū didiciſſet q̄ttuor digitos nauis eē craſſitudinē: tātū inqt̄ morti p̄p̄iq̄ui ſunt q̄ nauigāt. Oleū ueſania pharmacū dixit: q̄ eo iuncti athletæ cōtra ſe iuicē magis infaniāt. Quō inqt̄ q̄ mētiri uetāt: i cauponū tabernis apte mentiunt. Admirari dixit cur grāci initio conuiuii paruis calicibō uterēt: ubi uero ſaturati eſſent ma/ ſoribus poculis biberēt. Inſcribit̄ aut̄ iplius imaginibus lingua uētre pudēdis cō tinēdū ē. rogatus an iſcythia ſint tibia: ne uites qdē iqt̄. p̄cōtāti quānā eēt ſecu/ rior nauis: ea inqt̄ quā in portū uenerit. Iſtud quoq; ſe apud gracos mirabile' uī diſſe referebat: q̄ fumū i montibō relinquerēt: ligna i urbē conueherēt. iterrogā/ ti utq; plures ſint uiuī q̄ mortuī: nauigātes iqt̄ utra i pte cōſtituis. exprobrāti libi attico q̄ ſcytha eēt: at mihi qdē ait p̄bro ē p̄ria: ſed p̄ria tu. rogatus qd̄nā eēt hoī bō bonū ac malū: liguā iqt̄. Melius aiebat ē amicū unū egregiū q̄ gregarios mul tos poſſidere. For̄ ad fallēdū iuicē atq; ad dādas auaritia manus deſtinatū locū dicebat. Ab adoleſcēte conuiuija paſſus cōtumeliā: Adoleſcēs inqt̄: ſi modo cū iu uenis es uinū nō feres. quādo ſenueris aquā feres. Inuenit ut quidā uolūt ad uita/ uſum anchorā: & figuli rotā. Scripſit & hāc epiſtolā. Anachariſis Crecſo.

Golydorū rex i graciā adueni: gracorū mores & ſtudia & iſtituta p̄ce pturos. Auro aut̄ nihil tegeo: ſatisq; mihi ē ad ſcythas reuerti meliorē at que doctiorē. Pergā tamē ad te Sardis: plurimi faciens tibi familiarem & amicum fieri: Myſon.

Yſon Strymonis: ut ait Socrates cheneus genere Hermippo auctore tradit̄ a uico cetaoico ſiue laconico ſic dictus: numerat̄que inter ſeptem ſapientes. Aiūt eius p̄rem tyrannum fuiſſe. Fert̄ a quodam pythiā cum ab Anachariſide quaereret̄ quiſnam ſe eſſet ſapientior: reſpondiſſe ut de Chilōe prædiximus in Thaletis uita cetaū quendā myſonem cheneū ſe ſapientiorē eſſe hoc illū oraculo ſollicitatū uicū pueniſſe: eūq; reppiſſe aſtate ſtiuā aratro aptan/ tē: ac dixiſſe: Atqui ō Myſon non aratro uocandi nūc tps eſt: illūq; reſpōdiſſe ſa tis tempeſtiuū ad illius paradū. Alii oraculū illud nō cetaū. ſed eteū dixiſſe autu/ māt: inquirūtque quid ſit eteus: parmenides quidem pagum eſſe laconicæ unde fuerit Myſon. Socrates aut̄ in ſucceſſionibus p̄re eteum: m̄re cheneum fuiſſe tradit. Euthyphron heraclidis pontici filius cretem aſſerit: eſſe enim cræte oppi dum etean.anaxilaus archadem tradit: meminit iplius & hipponax dicēs & my ſo quem uiroꝝ oīum ſapientiffimū Apollo prædicauit. Ariſtoxenus i uaria hiſto ria hūc ab Apemāti & Timōis moribus nō multū ab fuiſſe teſtis eſt: exoſos quippe habuiſſe mortales: deniq; deprehēlum lacædemone ſolū i ſolitudie redire: cū ab eo rogaret̄ q̄ ſubito ſe deprehēderat: cur nemine p̄te rideret: at ob hoc ipſum ri deo dixiſſe. ex hoc hitū ignobilemq; non ex urbe: ſed ex uico eoq; obſcuro natus eēt: obque eā ignobilitatē q̄ iplius ſunt a p̄letisque Piſtrato Tyrāno applicari: Ariſtoxenus itē auctoritatem præter Platonem phūm. Memit quippe illius in pragora illū p̄ periādꝛo cōſtituens. Dicebat aut̄ nō ex uerbis res: ſed ex rebus uer ba eſſe inquirēda: neq; p̄pter uerba res pfici: ſed reꝝ gr̄a uerba cōſumari. Defun/ ctus eſt autem ætatis anno. lxxvii. Epimenides.

Cor.

Periphrasi

Socrates:
Hermippus:
Pythias:
Anachariſis:
Chilon:
Tales:

Myſon

Parmenides:
Euthyphron:
Anaxilaus:
Ariſtoxenus:
Apematis:
Timon:
Socrates:

Mors myſonis:

Pimenides ut ait Theopompus: aliique complures p̄em habuit Phastium
 alii Dosiadē: alii Agelarchum tradunt. Cretēsis gener: gnoso uico oriū
 dus effigiem immutasse phibet. Missus enim aliquando a patre ut ouē
 rure deferret: meridiano tempore diuertit ex itinere: atq; in spelunca ubi se iactarat
 quinquaginta & septem annos perpetuo sopore acquieuit. De hinc somno exci/
 tatus quasi uicem ouem: putabat se enim parum obdormisse: quā cum non inuenis/
 set: in agrum reuertit. Cum uero rerum omnium faciē immutatam cerneret agrū/
 q; in alterius ius concecisse: stupore attonitus: & cūctabundus rediit in oppidum
 ibi cum domū suā uellet ingredi: quisnam esset interrogatus: uixque agnitus a iu/
 niore fr̄e iā uetulo omnē ex illo didicit rei ueritatē. Porro illius fama p̄ grāciam
 uolante deo esse carissimus existimatus est. Vnde & Athenienses cū aliquando
 peste laboraret: responsō a Pythia accepto urbē expiari oportere: Niciam nicerati
 filiū miserē epimenidēq; ex creta aduocarūt: p̄fectus autē olympiade. xxvii: iustra
 uit urbē pestēq; repressit hoc modo. Sumpsit oues nigro & candido uelē. duxit
 que in ariū pagū: atq; inde quo uellet abire p̄misit: his qui illas sequabantur man/
 dans ubicūq; illae accubissent: singulas maclatā p̄picio deo: atq; in hūc modum
 quieuit lues. Ex eo iā hodieq; p̄ atheniēsiū pagos aras sine nomie inueniri certū
 est: In eius q̄ tunc facta est expiationis memoriā. Alii cām dixisse pestis celonium
 scelus: liberationēq; significasse: atq; iō mortuos duos adolescētes cratiū & lysin
 niū: sicq; cladē quieuisse. Atheniēses ea p̄nicie liberi Talētū sibi decernūt: & nauī
 quae illū i cretā reueheret: uerū ille pecunia repudiata amicitia & societate Athe/
 niēsiū & gnossiorū ipetrauit: reuersusq; domū paruo post tempore migrauit ex
 uita: aetatis suae anno cētēsimō quinquagesimo septimo: ut ait phalago in libro de
 longauis: sicut autē Cresentes tradūt ducentēsimō nonagesimo nono: sicut uero
 Xenophanes Colophonius audisse se dixit centēsimō quinquagesimo quarto.
 Scripsit autem curetū & Corybantū generationē & theogoniā ad quinque milia
 uersū. Arguus quoq; adificationē & Iasonis in colchos nauigationē ad sex mi/
 lia & quingentos uersū. Scripsit & carptim de sacrificiis & ciuilitate cretēsiū: ac
 praeterea de Minoe & Rhadamātho ad quattuor milia uersū. Cōstruxit & ap̄
 Atheniēses phanū uerēdoz: deoz: ut ait Lobon argiuus in libro de poetis. fertur
 etiā primus domus atque agros expiaste: delubraq; fabricasse. Sūt qui illū non
 obdormisse: sed ad t̄ps excessisse asseuerēt intentū. s. radicibus cadēdis. Extrat ip/
 sius ad solonē cōditorē legū epistola ciuilitatē cōtinēs: quā mios cretēsiū tradi/
 dit. Sed demetrius magnesiū i libro d̄ poetis: ac scriptorib; aequocis: epistolam
 ut recētē neque cretēsi: sed attica locutōe: ipsaq; nō satis antiq; scriptā arguere ni/
 titur: sit illa sane recēs ut uult ipse: ego & aliā ipsius epistolā repperi in hūc modū

Epimenides Soloni.

On fide o amice: si. n. uel seruire assuctis uel non bene institutis Athe/
 niensibus p̄sistratus immineret: imperium profecto diuturnum ha/
 buisset. Caterum uiros haud sane malos aut ignauos seruire com/
 pulit: sed eos qui iudicii Solonis memores tabescunt: seruire tyran/
 nide diutius esse tolerabunt. Verum & si p̄sistratus ciuitatem occu/

Theopompus

*Pythia
Nicerati*

*Soloni
Cratius & Lysinius*

*Epimenides
Phalago
Xenophanes
Colophonius*

Lobon argiuus

*Demetrius
Magnesius*

Epimenides

parit: non tamen ad illius liberos iperium spero deducendū. Est enim p difficile hominibus liberis præclarisque institutis legibus sub seruitute durare. Tu autem noli quæso uagus agi: sed in cretam uenire ad nos matura: ubi tyrannus nullus cuiq̄ molestus ē. aperta uia est. Aderunt certe plurimi illi infesti: tibi amicissimis: nulla ergo ratio est. cur aliquid molestiæ pati pertimescas. hic est textus epistolæ: Quidam Demetrio auctore tradunt accipe solitū a nymphis cibum: eumq; itra bouis unguā conditū seruare: paulatimque ide sumere: nullaque exinde egesti/ one indigere: neque uisum unq̄ edere. memit huius & Timæus in secūda. Sunt item qui dicant cretenses illi sacrificia offerre: quasi deo. Aiunt & præsciendi fuis se peritissimū. Deniq; cū apud Athenienses munichiam uidisset: ignorare eos dixisse quātarum cladiū causa locus ille futurus esset: quod si scirent dentibus illū discerpturos: hæc autē prædixit multis ante temporibus. fertur & primus esse se æacum dixisse: lacedæmonisq; prædixisse captiuitatem quā passuri erant ab ar/ chadibus: ac se ipsum reuiuiscere saepe simulasse. theopompus aut̄ i mirabilibus refert epimenidis cū nympharū templū exædificaret uocem e cælo lapsam non nymphis: sed ioui dedicandū. Cretensibus item prænūciasse belli exitum: quod iter archades & lacedæmonios agebatur: eū quem prædiximus: quo i bello de/ ferti ab Orchomeniis lacedæmonii in ius hostiū concessere: senūisse illum intra tot dies: quot obdormisset annos. Non desunt qui asseuerant: & hoc enim theo/ pompus ait hunc a cretensibus curetem appellari solitū. Myronianus in similibus auctor est: corpus eius penes se lacedæmonii obseruant respōso quodam admoni/ ti ut refert Sosibius laco. fuerunt alii duo epimenides genealogiæ scilicet asser/ tor: & tertius qui dorise rhodi historiam scripsit.

Pherecydes

Pherecydes Hadis filius tyrus ut in successionibus alexander tradit: Pit taci auditor. fuit. Eum Theopompus asserit primum oium de natura & de diis græcis scripsisse. plurima de illo & stupenda memorantur. De ambulanti enim secus litus psamium: cum intuitus fuisset nauem plenis uelis currentem: post paulum mergendam prædixisse: sicque ut dixerat se in spectan/ te contigisse. Haustram rursus aquam ex puero cum biberet: post diem tertiu ter/ ræ motum futurum prædicasse: atque ita factum esse cum denuo Messanā ascē/ disset in olympiā perilao hospiti consuluisse: cū tota familia inde migrare matu/ raret: neglexisse illum messanāque paulo post captam ab hostibus fuisse. lacedæ/ moniis solitum dicere neque aurū neque argentū honorādū ut Theopopus i mi/ rabilibus scribit: præcepisse hoc sibi in somnis Herculem: quem & eadem nocte regibus pherecydi ut obtemperarent iussisse. sunt qui Pythagora ista applicent Tradit Hermippus illū: cum inter ephesos atque magnesios uigeret bellū: cupe/ retq; ephesios uincere. quendā ex prætereuntibus interrogasse: unde esset: & cū se ille ephesiū dixisset: adiecitque: Trahe me per crura & i agro magnesio pone: ci/ uibusq; tuis adnuncia ut parta uictoria me in eo loco sepeliant: adiecitque se eē pherecydē. hæc ubi ille ciuibus renunciauit magna eos uictoriæ incessit spes. Po/ stridie uero commisso prælio magnesios fundunt: uictoresq; pherecyden ex uita

Demetrius

Timæus

Munichia

Æacum
Theopompus

Myronianus

Sosibius Laco

Supra Pherecydes

Pit taci

Theopompus

Pythagoras
Hermippus

Mors Pherecydis

migrasse cōperiūt: quē ēt sepeliētes magnifice honorauerūt. Quidā pfectū del/ phos e mōte Corycio seipm deiecisse aiūt: deliq; sepultū eē. Alii a pediculis cōsū/ ptum obisse diē tradūt. Aristoxenus uero cum de pythagora eiusq; familiaribus scriberet: refert illū cū a pythagora q uisitādī grā aduenerat: ut sese hret iterroga/ tus eē digitū imisisse p ianuā ac dixisse apte il pice. ea postmodū dictio apud stu/ diolos: deteriorē in partem semp accipit. Qui aut ea melioribus in rebus utunt: peccāt: dicebatq; deos mēlā thyoton uocare. Porro Andron ephesius duos tra/ dit fuisse pherecydes syros: Astrologū alterū: alterū Theologū Badis filiū: cuius pythagoras studiosus fuerit. Eratosthenes unū tantūmō syrū: Alterū Atheniēse genealogū fuisse asserit. seruat haētenus pherecydis syri quem scripsit libellus d' reg; p'ncipio: cuius inicitū est iuppiter qdē adq; tps & tellus erant semper: terrena: at nomē fuit terra: postq; ipsi iuppiter p'amiū ddit: seruat & heliotropiū i syra i sula. Refert aut duris i secūdo sacro; ilscriptū eius tumulo epigramma illustre.

In me finitur sapientia tota: quid autem
Si plus pythagoræ nostro dicas: quia primus
Græcorum in populis non mentior ista locutus.

Ion autem chius de ipso ait.
Hic uelut ornatus uirtutibus atq; pudore:

Et dulcem uitam non habet exanimis.
Sic iam pythagoræ sapientia summa. uirorum
Cunctorum mentes uidit & edidicit.

Est & nostrum sic se habens
Carmine pherecratio.

Insignis pherecydes
Syros quem parit olim:
Turpes in pedicillos
Permutasse priorem

Formam dicitur: atque
Magnetum in regionem
Se iussisse trahi: quo

Inferret generosis
Pœnas ciuibus audax
Ingentes. ephesi nam

Oraclum fuerat quod
Solut nouerat ipse
Mandans hoc moriturus:

Cedens sic apud illos.
Verum est hoc igitur: uir
Si uiuens sapiensque

Quaedam est utilitas: ac
Certe q̄do nihilq; est: Aliorūq; i eū ferūt epigrāmata. Fuit at circa. lxxviii. olym
piadē: Est eius quoq; ad thalētē huiusmodi epistola.

An omni aristot. 4 años. 72 53 eusebiū.

Pherecydes Thaleti.

An 18. Aug 449. Flor

*Hic p's. ut cice. lib. i Tusculanay. q. 10. p. 4. fuit
p. q. dixit aios hoūz eē septuaginos
iāe dicit. D. August. lib. 23. ca. 2. cōtra acā-
demicos. vide i To. 1. fol. 96. B. Et ad uo-
luntatiū. epist. 3. f. To. 2. fol. 3. E.*

Aristoxenus.

*Andron ephesius
eratosthenes*

Duris.

Ion Chius.

*Ano.
Mudi
979.
An 18. Aug 449. Flor*

Ene moriaris: cum tibi fatalis dies supuenerit: morbus me inuaserat cū tuas accepi litteras: pediculis operiebar totus & rigore angebar febris.

Mandauit itaq; quibusdā ex familiaribus ut cū me sepelierint: ad te perferant quæ scripsi: Tu autem si quidē ea probaueris cū sapientibus reliqs ita legenda demum trades: sin autē improbaueris nolite edere: mihi certe nec dū satis placebāt: Est ibi quidem non certa rerū fides: neq; n. id recipi neq; qd sit uerū me scire p̄fessus sum. forte quædā de theologia referuauit: cætera itelligere oportet: oīa q̄ppe significo potis: q̄ apio. Morbo autē diebus singulis inualefcente: neq; medicorū quēpiā: neq; amicorū penitus admitto. Cæterū assistentib; p̄ foribus & iter rogātib; quo in statu sim: digito p̄ hostii claustra dimisso: q̄ sim lāgore fatigato ostendi: admonuiq; ut postridie cōueniāt ad solemnes pherecydis iferias: Vale Atque hi sūt quē appellati sapiētes: quibus pleriq; p̄sistratū ēt tyrānū aggregant Veniēdū uero iam ad philosophos ac primo ichoandum ab Ionica philosophia cuius principem thaletem fuisse memorauimus Anaximandri præceptorem.

Laertii Diogenis Liber secundus.

Naximandro milefio Praxiades Pater fuit. huius est illud principium & elementum imensum hoc & infinitum esse non tamen definites aera & aqua: aut aliud quippiam: & partes quæ eius immutari: totum uero immutabile durare medio loco terram cætri: istam constitutam globosam quæ eest & rotundam: lunam falso lucere lumine splendoremque a sole mutari. Solque terre æquare magnitudinem & esse purissimum ignem. Primo autē ^{γυωωωωωω} iuenit ipsumque lacedæmonie in loco capræ umbræ idoneo statuit: quo. s. ut ait Phauorinus in oīmoda historia cōuersiōes solis & æquinoctia notaret: horoscopia quoque fabricatus est: ac primus terre marisque circuitus descripsit: & spheram insuper cōstruxit. Quænam uera sibi uisa sint summatim put memoriam occurrit exposuit Apollodoro Atheniensi: qui illum & in chronice ait secundo anno. lvi. olympiadis annum egisse ætatis. lxi. ac paulo post obiisse: diem floruisse autē maxime sub Polycrate Samiorum Tyranno: aiunt eum canentem a pueris irrisum: eoque cōperto dixisse canendum ergo puerorum cæ modulatus. Fuit & alius Anaximander historicus & ipse milefius Ionicus scriptor.

Anaximenes.

Naximenes Eurystrati filius milefius Anaximandri auditor fuit. Quidam & parmenidem audisse asserit. Hic initium dixit aera & infinitum: moueri sidera non supra terram: sed circa terram: usus est autē Ionica locutione simplici & minime fucata. lxiii. olympiade natum esse: atque eo anno quo sardis capta sit obiisse diem Apollodoro tradit. Fuerunt & alii duo lapsaceni ipsius nominis: orator unus: alter historicus qui oratoris nepos Alexandri gesta cōscripsit. Extat philosophi Anaximenes epistola: huiusmodi. Anaximenes Pythagoræ. Thales ab ætatis flore ad senectutem per studia uirtutis humanitatisque peruectus inclita morte defungitur. Is cum ut consueuerat una cum ancillula sidera inspecturus atrio domus matutinus exisset immemor ut sese loci situs haberet: dum athera securus explorat in subiectam foueam cecidit. Milefii siderum obseruatoris hunc finem tradunt.

Phauorinus.

Apollodorus
Dimitrius Anaximander

Mors Anaximenes
Apollodorus

Ceterū nos liberiq; nostri tāti uiri iugiter meminimus: atq; in illius maximē do/
ctrina acq; fecimus: initiūq; sermonis nostri Thaletē semper istituimus: itēq; alia.
Anaximenes Pythagorā. Cōsultus nobis egisti ut quietus uiueres: qui ex Samo
Crotonē cōmigrasti. nēpe. n. x. acidā aliiq; ī festi sūt: milesiisq; tyrāni dominā
tur. Medorū itē rex nobis acriter iminet. nisi uelimus esse tributarii: at cōsiliū non
fuerit Ionas pro libertate oīum cū medis dimicare. Nā si bellū aduersus illos īca/
mus nulla nobis spes salutis est. Quoniā igit; aīos possit Anaximenes celi secre/
ta rimari: cui iugis aut mortis aut seruitutis incūbit metus? Atq; tu Crotoniatis
atque italis ceteris ī amore ac studio es: p̄gūtque ad te & ex Sicilia studiosi quicq;.

Anaxagoras.

Naxagoras hegesibulo siue cubulo p̄re Clazomenius anaximenes fuit
imprimis studiosus. Primus hic materiā quā hylē appellāt mētē adie/
cit in p̄cipio opis sui sic scribēs: oīa simul erāt: deinde accessit mens ea/
q; cōposuit: q̄obrem & mens siue animus dicitur. Timon hoc ipsum de anaxago
ra fatetur: in sillis dixisse scilicet mentem confusis primo rebus accessisse omnia
que compegisse simulacque ordinasse.

Fertur anaxagoras mentem fortissimus heros

Ipsi mens quoniam coniungens omnia moxque

Vna compegit ueteri pugnantia lite.

Hic nō mō generis gloria & opibus: uerū ānīmi quoq; magnitudine clarissimus
fuit. Quippe cū cūctū p̄monīū suis sp̄ōre cōcessit: nā cū ab eis īlimularet neglig/
gētia: qd; ergo inquit: nō ne uos ista curatis? Demū ab eis p̄fectus ad speculandā
rerū naturā se cōtulit rei & p. & priuare oīo negligēs: adeo ut cuidā se ita cōpellā
ti nulla ne tibi p̄iā cura est: dixerit mihi uero p̄iā cura & qd; summa est: digitū
in cælū itendēs. Fert; in xerxis trāstu annū ætatis uigesimalū egisse uixisseq; ānos
lxii. Apollodorus ī chronicis floruisse eum septuagesima olympiade: septuagesi
maeq; octauæ primo āno defecisse refert: Philosophari Athenis ceperat sub Cal/
lia. xx. ætatis anno ut Demetrius phalerius in descriptōe principū refert: ubi &
xxx. annos cōmoratū tradūt. Dicebat Solē candēs ferrū esse: ac penitus ignitū:
& pelopōneso maiorē. Alii hoc ad Tātalū referūt: lunā habitacula ī se h̄re & col/
les & uales: initia rerū similitudines h̄re partiū. Vt enim ex minutissimis arenis
aurum cōstet: ita & ex paruis similiū partiū corporibus hoc totū esse cōpositum:
mētēq; initiū motus. & grauiā corpora īferiorē locū ut terrā: leuiā superiorē opti
nuisse: ut ignē mediū aeri atq; humori distributū. Ita enim & super terrā latitu/
dinē mare subsistere humoribus ā sole in uaporē cōuersis: Sidera principio qdem
turbato: & cōfuso motu ferri solita. Ita secūdū terrā uerticē eū qui semper appa
ret polum fuisse: postmodum uero īclinatōem accepisse: lacteum orbē reflexum
esse solaris luminis nō ītermicātib; Astris: cōmetas errātium stellaq; esse cōuentū
flāmas ex se emittentiū: eosq; q̄ σ ω ι γ δ η π ε ρ dicūt ueluti scintillas ab aere uibrari
uētos fieri cū aer ā sole tenuat: tonitrus nubiū esse collisionē: coruscationē cōfrica
tionē itidem nubiū: terrā motus successiōem aeris in terrā. Animātes p̄rio ex hu
more & calore terra que manasse. postmodū ex iuicē natas esse: mares ā dextris:

Timon:

Apollodorus:

Demetrius:

Timon:

generatione maris et
femina:

foeminasq; a sinistris. Aiūt illū prā dixisse eū qui circa ægis fluuios cōtigit lapidis
 lapsū: quē ex sole casurū dixerit: eaq; rōne iductū Euripidē ipsio discipulū: solē in
 phaethōte aureā glebā appellasse. Profectū quoq; i olympiā sereno & lucēte Cæ
 lo sedisse pellicea idutū ueste: quasi breui eruptura pluuiā: sicq; cōtigisse. p̄cōtan
 ti an lapsaceni mōtes mare essent aliquādo futuri: dixisse ferunt: ita sane nisi tēp̄
 defecerit. Rogatus cuius rei causa natus esset: & ispiciēdi iquit cæli & solis & lu
 nā. Dicēti cuidā Atheniēsibus priuatus es: non ego illis ait sed illi me. cū uidisset
 mausoli sepulchrū: monumētū inq; t̄ præciosū & lapidibus ornatū diuitiarū ima
 go est. idignāti homini ac moleste ferenti: q; in alieno solo moreretur: bono inq; t̄
 esto animo: Idē. n. undiq; in isernū descensus est. uidet̄ aut̄ ut fauorinus in oīmo
 da historia testat̄: Primus homeri poema de uirtute & iustitia cōpositū esse dixit
 se: multūq; metrodorū lapsaceniū familiarē suū ad eā opinionē contulisse. Quē i
 his etiā quæ ad naturæ historiā attinēt constat poetæ fuisse i primis studiosū. Pri
 mus aut̄ Anaxagoras ēt librū ab se scriptū edidit: eniuero sub p̄cipe dimylo ce
 cidisse de cælo lapidē: Anaxagorāq; tū dixisse cælū omne ex lapidibus eē cōposi
 tū: ac uehemēti circuitu cōstare: alias continuo sūma ui ipetus lapsurū Silenus in
 primo historiarū auctor est. uaria de huius dānatiōe referunt̄. Nā in successione
 philosophorū tradit Sotion a cleōe impietatis accusatū: q; solē cādētē dixerit lami
 nā ac penitus ignitā. Defensum aut̄ a pericle discipulo qnq; talētis mulctatū: ext̄
 liocq; dānatū fuisse. Porro satyrus inuitis a Thucidide accusatū qui cōtraria peri
 cli in reipublicæ administratione sentiret neq; impietatis modo: uerū & p̄ditōis ab
 sentēq; morti addictū: & cū illi renunciata esset & dānatio sua & filiorū mors: ad
 alterū dixisse iā pridē aduersū illos atq; se ex æquo naturā tulisse s̄niām: ad alterū
 sciebā me genuisse mortales. Alii hoc ad solonē referūt. alii ad Xenophōtē. Hūc
 aut̄ manibus etiā ppriis sepelisse liberos Demetrius phalereus in libro de senectu
 te testat̄. Hermippus in uitis carcere inclusum addictūq; morti tradidit. Pericle
 uero p̄cōtatū an illius uitā in aliquo criminare: cū nullū ei crimē ip̄gi cōperisset
 dixisse atq; ego discipulus istius sum. Nolite igit̄ inquis calūniis iducti illū pdere
 uerū mihi potio obtēperate liberūq; abire pmittere: sicq; factū eē. Hāc tamē illū
 iniuriā ægre tulisse: ac spōte i de discessisse. Verū enim Hieronymus i secūdo cō
 mētariorū Pericle asserit illū adduxisse in iudiciū: incertis gressib; nutantē: & præ
 nimia ægritudine cōfectū macie misericordiaq; iudicū: potius q̄ q; innocens fue
 rit iuētus: relaxatū esse: tamē uaria de ipsius dānatiōe iter auctores minime ob
 scuros habet̄ opinio: nec defuere qui existimarent illū democrito isestū fuisse: q;
 ab illo minime fuerit defensus. lāpsacū postea p̄fectus illic diē suū obiit: ubi rogā
 tibus eum principibus ciuitatis nunquid fieri mandaret: iussisse fuerunt ut pueri
 quotannis quo mēse defecisset: ludere permitterētur: seruariq; hætenus eam cō
 suetudinem. Defuncto igitur lapsaceni honorifice iusta persoluerūt: eiusq; tu
 mulum epigrāmate illustrauerunt. Fuere tres & alii eodē nomine in quorū nul
 lo fuere omnia. Verū Primus quidē orator de isocratis disciplina ueniens. Statu
 arius alius: cuius meminit Antigonus Tertius grāmaticus zenodoti discipulus.
 Archelaus:

Euripides

Vbi de profectū quo
p̄saurimus
Metrodorus

Dimylos

Silenus

Sotion

pericles
Doro Satorius
ThucididesDemetrius phal
Hermippus

Hieronymus

Moschus
Lycus
SatoriusAntigonus
Tertius
Zenodoti

Archelaus Atheniensis siue milesius patrem habuit Apollodorum siue
 ut quidam scripsere. Mydonem: Anaxagoreque discipulus: & Socratis ma-
 gister fuit. Primus hic ex lonia physica philosophia Athenas iuexit: &
 appellatus est physicus quia in eum philosophia defecit naturalis: Socrate ethicen in-
 troducente: quod ne hic quidem ethica rudis fuisse uideatur: namque de legibus philoso-
 phatus est. & de honesto & aequo. Porro Socrates quia haec ab illo sumpta pro-
 uerit inuenisse putatus est. Duas esse generationis causas assererat: calidum & frigidum
 aialia de limonata: iustumque & turpe non natura constare: sed lege: hac autem ratione
 nitebat liquentem calore aquam ubi ignis inflamat ardoribus terram efficere: ubi uero
 circumfluit: aerem gignere: atque ideo illam quod est ab aere hunc autem ab ignis leui facili-
 motu contineri: gigni uero aialia ex terra calore: quod linum lacti simillimum ad eicam
 emanauerit: sic & homines natos: primusque uocem aera percussam definiuit: mare in-
 finitum appellauit. Fuerunt & tres alii eiusdem nominis: primus Chorosographo
 quod omnem ab alexandro peragrata terram descripsit. alius quod quae natura sunt propria uersu
 perdidit: tertius orator quod & arte oratoriam scripsit. Socrates.

Socrates sophronisco patre lapidario: matre phanareta obstetrice natus:
 sicut & plato in thalpeto meminit: Atheniensis patria: pago alopecensis
 fuit. non defuerunt qui illum iuuasse euripidem existimauerit. Vnde maesilo-
 chus ait phrygibus nouo euripidis poemati & socratem ligna ministrasse.
 Euripidis recens phryges est fabula.

Sarmenta cui supponit & socrates prudens.

Ac rursus Euripides socratis ut socii & adiutoris meminit.

Tumores socratis noueras ligatores:

Et callias: tu grauis & sentis sic magnum.

Mihi licet: Socrates enim certe causa.

Aristophanes quoque hoc ipsum in nephelis tradit: hunc asserens euripidem fuisse
 quod Tragedias scripserit eloquentiae sapientiaeque plenissimas.

Sapientiae Euripides agens tragedias.

Plenissimas hic est celebresque multum.

Cum igitur Anaxagoras secundum quosdam auditor fuisse & demonis ut Alexander
 in successionibus ait: post eius donationem ad Archelaum se physicum contulit: cuius
 & paedica fuisse scribit Aristoxenus. Porro duris seruasse illum ait & sculpsisse la-
 pides: opusque illius esse gratias: quae sunt in arce uestitas plerique asserunt: unde
 illum & timon in sillis & sculptorem lapidum dixerit: & graecorum uatem praete-
 rea uassrum & oratorem uarium subatticumque simulatorem appellarit.

Lege loquens uasser rhetor lapidumque politor
 Graecorum uatesque subatticus & simulator

Deriuauit ab his monstrans certissima uerba

Erat quippe in oratoria sicut etiam idomeneus refert proptus atque acer: sed eum tyranni
 xxx. dicendi arte ut ait Xenophon: docere uetuerunt. Carpit & ab Aristophane: ut
 qui deteriorem rationem meliorem faceret primus quippe ut fauorinus in oimoda scri-

Socrates:

Nij archelai:

philobus:

euripides:

aristophanes:

alexander:

aristoxenus:

duris:

timon:

idomeneus:

proptus:

acer:

bit historia: cum Aeschine discipulo oratoriae campos aperuit. Idomeneo idipsum in libris quos de Socraticis scripsit asserente: primusque de uita ratione disseruit ac primus philosophorum damnatus moritur. Ait autem Aristoxenus Spintharum filius pecunias illum ex ministerio suo ad necessarium uictum congregare solitum. Caeterum critonem eum ab emendicanda quotidiana stipe atque ab officina subduxisse ministerio gratiam animi ipsius admiratum. ei quoque se in disciplinam dedisse Demetrius Bizantius auctor est. Animaduertens autem naturalis speculationis fructum nullum esse: eamque ad officia uitae nihil esse necessariam iuexit primus ethicem: deque illa & in officinis & in publico quotidie philosophans: ea potius inquirenda hortabatur: quae mores instruerent. & quorum usus nobis domi esset necessarius. Illic enim Homeri testimonio bonum nobis malumque nasci: Saepe uero inter loquendum agente id orationis uahementia iactare digitos solebat: & crines. uellere: ita ut a plerisque rediretur: habereturque despectui quae tam omnia ferebat aequo animo. Vnde & cum fuisset a quodam calce percussus: admirantibus illius tolerantiam dixit: quid enim si me asinus calce impetisset: num illi diem dixissem: Hec demetrius. Perigrinatione uero illi opus non fuit quem admodum plurimis: nisi in quantum militauit: sed semper eodem in loco manens. contentus cum familiaribus ac studiosis disputabat: nitebaturque summo ingenii acumine non tam illos ex sententia refellere: quam ipse quid uerum esset inuenire. Fertur cum eurypides ei legendum Heracliti opusculum dedisset: rogaretque quid sibi uideretur dixisset: ea quidem quae intellexit fortia sunt: puto item & quae non intellexi: uerum delio id narratore aliquo indiget. Cura illi decens fuit corporae exercitationis: eratque praecleari habitus. Denique in amphipolim armatam militiam secutus est: atque praelio commisso circa delum lapsus a quo xenophontem apprehendit atque seruauit. Confugientibus atheniensibus caeteris ipse lento passu abibat: saepe clam retrospectans & ulcisci obseruans si quis ense ipsos inuadere tentasset. Militauit & in potidea per mare. Nam pedibus minime licebat obsistente bello quo tempore nocte tota in uno habitu permansisse tradunt. Et cum in ea expeditione fortissime pugnasset ac uicisset. uictoriam alcibiadi sponte concessisse quem a Socrate amatum Aristippus in quarto de antiquis delitiis testatur. Ion autem chiis iuuenem cum archelao samum infamo peregrinatum uenisse tradit. Aristoteles & pythonem profectum ait. Isthmum quoque Fauorinus in primo commentariorum adisse refert. Erat autem constantis animi inuicteque sententiae: & imprimis popularis dominationis studiosus: quod cum ex aliis constat: tum ex eo maxime quod iubentibus qui cum Critia erant nobilibus. leontem Salaminium illustrem & opulentum uirum ad se deduci perimendum haud quam cessit: solusque aduersus. x. potentissimos duces sententias ferre ausus est: & cum libere quouellet abire e carcere liceret noluit. & plorantes saeuere increpauit: pulcherrimosque sermones illos uinctus persecutus est. Frugi item erat & continens. Refert Pamphila in septimo commentariorum cum alcibiades grandem illi aream ad construendam domum largiretur dixisset: an uero si calciamenti mihi opus esset: corium dares ut calceos mihi ipse conficerem: atqui ridiculus essem si acci-

Aeschines:
Idomeneus:
Aristoxenus Spintharum:

Criton.

Demetrius Bizantius:

Socrates primus ethicem instituit.

rediret.

Demetrius.

Eurypides:
Heraclitus.

Xenophontem a Socrate
Tibullo Capite.

Alcibiades a Socrate
amatus:
Aristippus:
Ion Chiensis:
Fauorinus.

Critias:
Leon Salaminus.

Pamphila.

perem: Sape cū eorū quæ publice uēdebant multitudinem intueretur: secū ista uoluebat: q̄ multis ipse non egeo: ac semp habebat in ore iambo illos: qui bus argentum & purpura & cætera id genus tragcedis potius q̄ usui uitæ necessaria docent. Tarchelaum præterea Macedonē & Scopā Crānoniū: Eurylocūq; Lariseū aspernatus est alto aīo: cū neq; ab eis missas pecunias accepit: neq; ad eos ipse p̄ficisci uoluit. Adeo at̄ parce ac temperate uixit ut cū Athenas lucas sapenumero uastaret: solus ipse nunq̄ ægrotauerit. duas illū uxores duxisse: priorem xantip̄pen ex qua lāproclē genuerat: secūdam Myrtonē Aristidis illius iusti filiam quā & sine dote acceperit: quaq; sibi sophroiscū menexenūque pepit Aristoteles auctor ē. Alii Myrtonē prius duxisse: plerique utraq; simul habuisse tradunt: ex quibus & Satyrus ē & Hieronymus Rodius. quippe Athenienses cū Bellis ac lucibus ex haustā ciuitatē reparare sobolēque p̄pagare uellent decreuisse referunt: uti urbanam quidem unam uxorem ciues ducerent: liceret autem & ex altera p̄ creare liberos. Idq; tū & Socratē fecisse. magna uero mētis altitudine carpentes se atq; obiurgātes cōtēnebat. In facilitate quoq; uictus maxie gloriabatur: mercedēque nullo exigebat. Dicebat aut̄ qui suauissime comederet eum minime obsequio egere & qui cū uoluptate biberet: eū qd̄ præsens nō sit poculum non querere nec expectare: eumq; diis maxime propinquum: qui minimis egeat. Hoc si quis uelit à Comicis doceri poterit: Qui p̄fecto illū dum uituperare: querūt laudant. Aristophanes denique sic illū agit. O preclare sapientiæ amator hō q̄ iuste Athenis beatus alibique uiuis: sic memores & curis plenus inestque animo et̄na: neque fatigaris aut stans aut sedens: sed ne alges quidē multū dolens: neq; prædere cupis uinoq; & edacitate abstines: aliisq; inhōestis: porroq; Amepsias palliatū illum inducens sic ait. Socrates paucorum optime uirorū multorumq; uanissime & ipse ad nos pergis: patiesq; es: unde tibi pallium hybernum: hoc incōmodum per coriarii contingit malignitatē. Hic tamen si efuriens assentari nunq̄ passus es. Cæterum ipsius rei q̄ semp inimicus fuerit: ut que magno & alto animo fœdam istam adulationem præteruectus sit: Aristophanes itidē accedat testis in hāc sententiam elatus fastu uias teris: oculoque innuis & discalciatus pergis: pluraq; toleras atque inter nos uultus grauitatē ac reuerentiam seruas. Cūque hoc uitæ instituto degeret interdum tamen ipsi congruens uenustiore habitu amiciebat: ut in Platonis symposio ad agathonem pergens: æqua illi & hortandi & dehortandi factus fuit. Denique theatetū cum de disciplina differeret: ut ait Plato: mirifice imutatū diuinumque ferme remisit. Eutyphrona qui patri diem dixerat: quādā de iustitia & pietate loquens ab instituto reuocauit. Lysidem aut̄ hortando maxime moralem fecerat. Erat enim illi ingeniū ad eliciendos ex rebus sermones accommodatum. Lamproclē item filium in matrem imitem ac ferum: ut ait Xenophon: suadendo ad reuerentiā: reduxit. Glauconē præterea Platonis fratrem ad rem publicā accedere uolētē: p̄posito retraxit: q̄ is rudis esset ignarusque rerum. Itē ut refert Xenophon. Charmidē econtra quia eēt maxie idoneus: ad capeffendam icitauit. Iphicrati quoque duci animos adiecit: cū ostendisset ei gallos gallinaceos Carii midæ corā callia pēnis ac rostro dimicātes: ipsumque glauconides

in ista uoluebat.
Scopam Cranonium.
Eurylocum Lariseum.

Antipaterem ex Lampro
Myrtonem Aristidis
filiam & que Sophro
iscum Menexenumq;
Satyrus.
Hieronymus Rodius.

Socrates frugalissimus
in uictu.

Aristophanes in comicis
Socrates.

Amepsias palliatum
illum inducens.

Aristophanes in theatro.

Symposium Platonis
ad Agathonem.

Lysidem
Eutyphrona
Charmidem.

Lamproclē Socratis
filium
Glauconem Platonis fratrem.

Charmidem
Iphicratem.

ciuitati acquirere optabat: non secus ac fasianum aut pauonem. Dicebat aut facile cuius esse quæq; habet mira proloqui. Amicos aut quot possideat nominare difficilimū: tātā in eis obseruādis iesse negligentia. Euclidē uero cū uideret forensiū causarū iprimis studiosū: O iquit Euclide Sophistis quidē uti poteris: nō aut hominibus. Inutile enim arbitrabat ac turpe hisce dare operā: sicut & Plato in euthydeno testatur. Dederat illi charmides domesticos pueros: ut ab eis domū deduceretur sed noluit ille suscipere. Sunt qui dicāt illū Alcibiadis eximiā formā aspernatū. uacationē ut possessionū oīum pulcherrimā laudabat: & in ea iucundissime acquiescebat: ut in symposio testatur xenophon. Dicebat & unicū esse bonum sciam: malū ecōtra unicū iscitā: opes at nobilitatē nō solum nihil in se habere honestatis: uerū & malū omne ex eis oboriri. Deniq; cū dixisset ei quidam Antisthenē matre esse threicia. Tu ne iquit arbitrabaris ex duobus atheniensibus adeo insignē uirū natū: Phædonē quoq; captiuitatis necessitate: quæstui turpi expositū critoni redimendū præcepit: spectatūq; philosophū fecit: sed & fidibus canere didicit: quādo illi opportunū fuit: minime improbū seu pudendū dicens: quod quisq; nesciat: discere. Sæpius itē saltabāt eam exercitationē plurimū ad tuendā bonā ualitudinē cōducere existimās: sicuti & xenophon in symposio testatur. Asserebat & dæmoniū sibi futura præsignare: ac bene icipere paruū nō esse: sed maximū: & scire se nihil præter hoc ipsum quid nescitet: eos itē qui præcocia mulci emerēt desperare aiebat se ad maturitatis tempus peruētuos. Rogatus aliquādo quæ nā sit iuuenis uirtus: nihil nimis iquit: geometriæ eousque dādam operā monebat: quoad quisq; possit terrā mēsurā accipere & dare. Euripide uero de uirtute ita disserēte: ut diceret præclarū esse temere hāc dimittere iurgens egressus est ridiculū esse dicēs mācipiū si non inueniat: dignū iquisitione iudicare: uirtutē uero passim perire permittere. Interrogatus utrū melius esset uxorem ducere nec ne: utrūuis horū iquit egeris pœnitētia icesset: admirari dicebat cur hi qui lapidea signa sculperēt summa ope niterent: ut lapis homini q̄ similis euadat: se ipsos curare negligenter ne similes lapidibus & uideantur. & sint Hortabat & iuuenes: se iugiter in speculo intuerent: ut si quidē formosi essent: digni ea specie fierēt: sin aut deformes eā deformitatē cruditione ptegerent. ū uocasset ad cœnā diuites: & xantippē modici puderet apparatus: bono iquit esto animo. Nā si quidē modesti erūt frugi mensam haud quāq; aspernabunt: sin aut itēperātes nulla nobis de hisce cura erit. Aiebat alios hoies uiuere ut ederēt: se iō edere ut uiueret. Ad hæc uulgus ignobile & iperitā amplectētē plebē idē ferme facere dicebat: ac si quis singulos nūmos reprobaret: cōgestū ex hisce cumulū ut pbabilē susciperet. Cum sibi dixisset Aeschies: pauper sum & aliud habeo nihil: me ipsum aut tibi do: an uero tu inquit nō animaduertis q̄ mihi maxima tradis. Indignāti cuidā cur despiceretur: cum summa reꝝ. xxx. sibi arripuissent: ergo ne inquit pœnitet te. Referēti q; illum Atheniēses mori decreuissent: & natura illos inquit. Hoc alii ad anaxagorā referūt: dicēte sibi uxore iniuste morieris: an tu inquit iuste malles: cū in somnis quendā sibi ista dicentē audisset. Tertia tephthie tempestas lacta locabit. Ait ad Aeschinem post diem tertiū se moriturū: qua die

*Euclidof Sophista**Sophistia in uita et
Plato.**Xenophon
Symposia**Dæmonium:**Euripidof**Xantippof uxoris**Aeschines**Aeschini Symposia
sua dicit.*

cicutā bibiturus erat. Apollodorus ei palliū preciosum obtulit ut in illo moreret
 & ille quid inquit: num palliū meū uiuenti congruū fuit: V ita functo nō cōueniet:
 nunciātī sibi quendā se maledictis icessere: bene ait loqui non didicit. Cum diru
 ptam palli sui partem uertisset Antisthenes & inspectandam oibus didisset: aspi
 cio inquit p scissurā pallij tuam uanitatē. Dicenti cuidā nō ne tibi ille maledicit. nō
 inquit: mihi enim ista nō adsunt. Dicebat expedire se ipsum ex industria comicis
 exponere. Nā si quidem ea dixerint quæ in nobis corrigenda sint emēdabūt. Sin
 alias nihil ad nos. Xanthippe cum in eū prius conuicia & maledicta iaculata eēt
 Postmodū uero & sordidis aqs pfudisset: nō ne inquit dicebā xanthippē tonātē
 quādoq; pluiturā. dicenti Alcibiadi nō eē tolerabilē xantippem adeo morosam:
 Atqui ait ego ita hisce iā pridē assuetus sum: ac si iugiter sonū trochlearū hauriā
 an uero tu nō toleras clamore pstrepentes anseres: illo dicēte at mihi oua pullos/
 que pariunt: & mihi ait xātippe filios gignit. Cū palliū illa sibi in platea sustulif/
 set moneretq; familiares iniuriā manu conserta ulcisceret. Præclare inquit ut no
 bis corrixantibus quisq; uestrū acclamare pgar Eia Socrates Eia xantippe aspio
 ris īgenii uxori ita congregiendū monebat: ut equis animosis equites: Caterū si/
 cut illis cū hosce subegerint: reliqui facile cedūt: ita & mihi post xantippes usum:
 reliquorū mortaliū facilis toleratio obuenerit. Ista & huiusmodi gerens quotidie
 & dicens: pythie testimonio laudatus ē: quæ charephonti id oraculū edidit: qd
 in oīum ore ē: quo. s. mortaliū oīum Socrates sapientissimus prædicaret: ex quo
 magna ī illum inuidia conflata ē: prætereaq; q; eos qui se ipsos magnificarent &
 æstimaret quali stolidos & isensatos arguisset: eorū ex numero anytus ē: sicut in
 menone plato ait: is enī a Socrate rideri se nō ferēs: primū quidē aristophanē ad
 uersus illū iuexit atq; in eius maledicta puocauit. Postmodū uero melitū etiam
 induxit: ut illi crimē ī pietatis adolescentiumq; corruptiones obiiceret. Et melito
 quidem ad iudices illū accusauit: sniam uero Polycetus dixit: ut ait Fauorinus ī
 oīmōda historia: orōnem Polycrates sophista scripsit: ut Hermippus refert siue
 ut quidam uolūt anytus: præparauit aut oīa Lycon orator. porro Antisthenes in
 philosophorū successionib; & ī apologia Plato tris illū accusasse tradūt: Anytū
 Lyconē ac Melitū Anytū quidē opificū ciuiliūq; partes tuentē: Lyconē oratorū
 Melitū uero poetarum q; eos oīs carperet Socrates. Fauorinus ī priō cōmētariō
 rū uerā nō eē Policratis ī Socratem orationem tradit: quod in ea facta sit mentio
 murorū a Genone istauratorū: id uero factū constat sexto anno post mortē So
 cratis: sic aut se habet. Enim uero causā ipsius cōiuratio hoc mō gesta ē. Seruatur
 enim hæctenus iquit fauorinus ī metro. Accusauit melitus meliti filius pittheus
 Socratē Sophronisci filiū alopecensem de hisce criminibus: iura uiolat Socrates
 quos ex maiorū īstituto suscepit Ciuitas deos esse nō æstimās. Alia uero noua da
 monia iducens. Cōtra ius & fas iuuenes corrupit: pœna illi mors. Phūs uero cū
 sibi lysias quā p se scripserat apologiā recitasset: bona inquit & preclara ē orō ly
 sia mihi tamen minus congruit. Erat enim illa plurimū iudicialis: q; ut phō con
 uenire uideret. Percōtanti lysia cur si bona eēt nō sibi cōgrueret orō non ne inquit
 & idumenta & calciamēta speciosa eē possent: neq; tamen mihi conuenire: Cum

Apollodorus

Antisthenes

Alcibiades

Pythia
 Charepho
 Charon
 inquit sicut
 inquit Socrates inquit

Plato
 Aristophanes
 Polycrates
 Polycrates
 Hermippus

Anytus
 Lycon
 Melitus

Philosophus

uero iudicium ageret: ascendisse platonem i suggestum refert iustus tiberiensis in stēmate ac dixisse: minor natu cum sim uiri athenienses his oibus q̄ tribunal ascēderūt: interpellatūq; a iudicibus reclamātibus descende. Dānatus igitur ē iudicū ducentis. lxxx. & una sententiis. Tractantibusq; inter se iudicibus qd̄ illum potius conueniret pati an pendere: uiginti & quinq; dragmas soluturum se dixit: q̄q; eubulides cētum esse pollicitū dixerit. Verum tumultuantibus iudicibus: eorum inquit gr̄a quæ a me gesta sūt: censo me in prytaeo publice ali. Tum illi adiectis aliis. lxxx. sententiis morte illum damnant: & continuo coniectus in uincula post paucos dies uenenum bibit: multa prius de immortalitate animorum: ac præclara differens: quæ in phædone Plato digessit: pæana quoq; illum scripsisse plerique autumāt: cuius est initium: Delie apollo salue: simulq; Diana pueri gloriosi. porro Dionysodorus pæana illius non esse memorat. fecit & æsopiam fabulam non multum compositæ: cuius initium est: Aesopus hæc retulit & cætera: atq; in hūc modum Socrates excessit e uita: Atheniensibus eius facti tantum pœnitentiæ incessit mox: ut palastras & gymnasia clauderent & alios quidem exilio: Melitum uero morte damnarent. socratem aerea imagine publice honorauere: quam a lysippo perfectam in urbis celeberrimo loco statuerunt. Anytum ipsa die reuertentem Heraclætæ exterminarunt: passi sunt hæc athenienses non modo in socrate: uerum & in aliis uiris illustribus permultis. Namq; ut ait Heraclides homerum ueluti insaniētē dragmis. l. mulctarunt: tyrtæumque mentis impotē dixerunt & astydamantem primum ex ludo æschyli sapientissimum aerea imagine honorauerunt: Eis Euripides quoq; id exprobrat in Palamede innocuamque musam infectatos clamans. Enimvero philochorus Euripidem ante Socratē obiisse tradit. Nascitur Socrates ut ait Apollodorus in chronicis sub apsephione septuagesimæ & septime olympiadis anno quarto Thargelionis mensis sexta: quo die lustrant Athenienses Ciuitatem Dianamque natam Delii tradūt. moritur primo anno nonagesimæ quintæ olympiadis. lxx. etatis āno. eadem ferme Demetrius Phalerius ait. Sunt qui sexagenarium obiisse referāt: uterq; uero Socrates & Euripides Anaxagoræ auditores fuere. Porro Euripides primo anno: lxx. olympiadis sub calliade ortus est: Videtur autem mihi socrates & de naturalibus disseruisse: quādo quidem & de prouidentia plerumq; disputat: ut xenophon ait: & certe cū de moralibus tantūmodo uerba eū fecisse assueveret. Sed & plato in Apologia mētionē Anaxagore faciens aliorūq; physicorū: quæ Socrates negat: de his dicere ipse comprobatur: & qdem cum sua omnia socrati semper attribuat. Refert Aristoteles magnum quēdam ex Syria profectum Athenas Socratem pluribus in rebus reprahendisse: uiolentamque illi mortem futuram predixisse.

Est nostrum in illum epigramma istius modi.

Nunc bibe: nam uere sapientem dixit Apollo.

Socrates illustris & deus est sophia.

Ciuibus ingratis data sunt tibi dira uenena.

Ast illi hauserūt protinus ore tuo.

Bibe nūc illustris Socrates: Cecinit nā uef sapiētēq; dixit d̄us: at d̄us sapia. Nā ue

dii

Iustus Tiberiensis.

Eubulides.

*D. Morn. Socratis.
Plato & phædone.*

Dionysodorus.

*Heraclides.
Homerus.*

*Philochorus.
Apollodorus qd̄ S.
in nativitate
de m. p.*

Aristoteles.

nenū qdē a ciuibꝫ īgratis accepisti: sed id illi tuo ore ebiberūt. Fuit eis ut īfert Ari
stoteles ī tertio d poetica: cū Antiocho lēnio & antiphōte cōtētio quēadmodū &
Pythagoræ cū Cydōe & Onata. uiuētīq; Homero cū Sagari: uita fūcto cū xeno
phāe memorato colophōio: Hesiodo itē uiuētī cū cercope: dūcto cū xenophane
memorato: Pindaro cū Amphimene coo: thaleti cū Pherecyde: Biātiq; cū Saly
ro Prienæo: Pittaco cum Antimenide: & alceo Anaxagoræ cū Solibio. Simoni
deque cū Timocreunte. Sed enim ex his qui successere socrati appellāturque so
cratici: nobilissimi sunt plato: xenophon & Antisthenes. Ex his uero qui decē di
cuntur: clarissimi fuerunt quatuor Aeschines: Phædō: Euclides: & Aristippus:
primo igit dicendū de xenophonte: deinceps de Aristhene inter Cynicos: tū de
socraticis: atq; ita demū de platone q & decē lectarū princeps est: primāq; acade
miā ipse constituit. Hic ergo successiōis ē modus. fuit & alius socrates historicus
q argos diligenter descripsit: alius itē peripateticus Bithynus atq; alius poeta epi
grāmatū: & alius Couus qui deorū preces inuocationesque cōscripsit.

Xenophon.

Enophō Grylli filius atheniensis: pago archieus fuit. Erat autē uerecun
dus: & altera q̄ dici possit speciosus. Auunt eū cū Socratem in āgni porto
quodam habuisset obuium: Porrecto ab eo baculo transire prohibētū:
p̄cōtāti uero ubi nam uenirent quæ humanis usibus accōmodata sunt: singular
cum ille respōdisset: rursus ubi nam boni ac probi hoies fierent rogare perexit.
Ad hæc hærente illo dixisse ei Socratem: sequere igitur & discere: ex eo socratis au
ditor factus primus omnium quæ dicebantur notis excepta in publicum ædidi
cōmentaria inscribens: primusque philosophorum scripsit historiam: Hunc ada
masse cliniam Aristippus in quarto de antiquis delitiis meminit atque ad eū hæc
dixisse. Nam nūc ego cliniam gratius intueor: q̄ cætera oīa quæ sunt inter homi
nes speciosa & quæ sunt dulcia hoibus: cecusque mallem ad cætera fieri dum uni
ci clinia: conspectu fuerer. Angor noctu & in somnis q̄ illū non uideo: diei ac soli
gratias ingentes ago q̄ clinia: mihi faciem reuelant. In Cyri amicitia hoc mō ue
nit: erat illi familiaris qdam proxenus noie. Boetius genere: discipulus Gorgiæ:
leontini cyroque cognitus & carus: is apud Cyrum Sardis morabatur. Scripsit.
autē xenophonti æpistolam athenas accersens illum & Cyro amicum fieri suadēs
hæc ille socrati ostendit: cōsiliūque flagitabat. Eū ille delphos misit: in ea re dei
consilio usurū. Paruit xenophon: p̄fectusque ad eū. rogat non pergere ad Cyrū
debeat nec ne: sed quo pacto ire: qua in re Socrates illū & si modice in simulabat
proficisci tamen monuit. ubi autē ad cyrū uenerat: ita se illi insinuauit: ut non mi
nus illi amicus carusque fuerit q̄ pxenus: & alia quidē oīa quæ in ascensu Cyri ac
descēsu cōtingere nobis ipse diligentissime tradidit. Inimicitias autē aduersus Me
nonē pharfaliū grauissimas exercuit: q̄ fuerat ascensus tempore Peregrini mili
tis ductor: cui inter cætera maledicta & illud obiecit maioribus illo se usum ama
siis. Apollōidi itē cuidā exprobrauit: p̄foratis eē eū auribus dicens: post ascēsu ue
ro & pōticas clades fœdera q; a Seutho odryforū rege uiolata: se in asiā contulit
ad Agefilaum lacedæmoniorū regem: Cyriq; milites illi sub mercede præstitit:

In se aliq̄ sum. Somnif.

Somnif.

Conspicui.
Clement.

Cyrius. S. p. l. p. g.
rox. omf.
Gorgias.

Leon.
Dionysius. A. l. o.
Apollonides.
Machius. r. y.
Agefilaus. r. y.

ac se illi penitus deuouit: amicissim usq; fuit. Quo tēpore q; laconicas partes tue
 ri uideretur: exilio dānatus ab atheniēsis est: profectus deinde ephesum dimi/
 diū auri qd' secū tulerat Megabyzo Dyāæ sacerdoti seruādū tradit quoad reuer/
 teretur. Sin aut statua ex eo cōfectā deo cōsecrare iubet; ex dimidio reliquo do/
 naria in Delphos misit: inde cum agelilao in graciā ad bellum contra Thebanos
 profectus est lacedæmonis cōmeatū illi supeditantibus. Hinc iam omissō agesi/
 lao in agrum Helea scilluntē uenit ab urbe paruo spacio disseparatum. Sequebā/
 tur aut illum & muliercula Philesia nomine: ut refert Demetrius magnesiū: &
 duo liberi Gryllus: ac Diodorus: ut ait Demarchus in libro de repudio aduersus
 xenophontē: qui etiam gemini uocati sunt. Adueniente uero megabyzo sub oc/
 casione publice festiuitatis receptis pecuniis prædiū emit & dea consecrauit: qd'
 amnis interfluit Selenus ephesino fluuiō æquiuocus. Hinc iam uenationibus ista
 bat: amicis cōuiuia faciens historiasq; conscribēs: Refert Demarchus lacedæmo/
 nios illi domū agrumq; dedisse. Philopidam præterea Spartiatā aiunt ad eum il/
 luc dono misisse mancipia ex dardania captiua abducta: ipsumq; arbitrio suo il/
 la disposuisse quo tēpore eliensis in Scillōta cū exercitu profectos lacedæmonis
 remorātibus agrum cepisse. Tū uero xenophontis liberi cum paucis seruis clam
 se subducētes in leprā concessere. xenophon quoq; ipse in elim primo: postmo/
 dum in leprā ad filios uenit: atq; inde cū illis Corithū profectus illic postea do/
 micilium habuit: Interea cum decreuissent atheniēses afflictis lacedæmōiorū re/
 bus opitulari: filios athenas militaturos pro lacedæmōiis mittit: apud Spartāos
 q; ppe instituti fuerant: ut refert Diocles in uitis philosophorum: ex ea pugna Dio/
 dorus nullo præclaro facinore illustris euasit eiq; filius ex fratris nomine fuit. Pot
 ro Gryllus inter eqtes fortissime dimicans: erat aut ea pugna circa mantiniā ho/
 nelta morte defungitur magistro eqtū Cephisodoro: & impatore exercitus age/
 silao: ut ait Ephorus in qnto & uicesimo historiarū libro: in ea dimicatiōe epami/
 nūdas Thebāorū dux cecidit. Fertur xenophon coronatus sacrificasse: & cū filiū
 coruisse didicisset: coronā deposuisse: ubi uero acriter pugnātem oppetisse cōpe/
 rit: eam rursus capiti iposuisse. Sūt qui illū ne lachrymatū qdem dicant: solumq;
 dixisse: sciebā me gēuisse mortalē. Refert Aristoteles Grylli laudes: & epitaphiaz
 tunc innumeros scripsisse: partim ut eius uirtus celebris fieret: partim item ut pri gra/
 tificarentur. Socratē itē Grylli laudes cōscripsisse Hermippus testis est in libro de
 uita Theophrasti. Timon eū ut solet: carpit. Hæc uita xenophontis fuit: florebat
 maxime quarto āno nonagesimæ & qrtæ olympiadis: ascēditq; cū Cyro sub prin/
 cipe xenaxneto āno uno ante Socratis mortē. Obiit aut ut ait Steficles atheniē/
 sis i dscriptōe picipū & olympiōicū āno priō cētēsimæ qntæ olympiadis: sub pri
 cipe Callide medesub quo & Philippus amyntæ filius macedōius regnabat Obi
 it corithi: ut ait Demetrius magnesiū: ad maturam iam prouectus senectutem
 uir profecto cū i cæteris præstans & bonus: tum equorum uenatōisq; ac disciplia
 militaris i primis studiosus: ut ex libris suis itelligi datur. Religiosus præterea &
 sacrificiis itentus: ex eoq; fibras diiudicare doctus & Socratem ad unguē imita/
 tus. Scripsit aut qdraginta libros: aliis aliter eos diuidētibus ascēlū Cyri cuius p sin

Megabyzus Sacerdos
Dyanae

Philesia mulier
Dimitrius magnesi
Gryllus: Diodorus
Demarchus:

Philopida:

Diodorus:
Diodorus a G
Xenophontis fi
& gemini dacti:
Cephisodorus:
Ephorus:
Epaminondas:

Aristoteles:
Socrates:
Hermippus:
Timon:

Steficles atheni
Mors Xenopho
Callidemides:
Quidam uero
Scripsit Xenopho

gulos libros: non autem totius operis prohemium fecit. Cyri instructionem: Cyri pædiã: græcas res & cõmentaria symposiũq; & æconomicũ: & de equestri: & de uenatiõe. Hirppachiũ præterea & Socratis apologiã & de seminibus. Hiero- nem quoq; siue Tyrãnicũ: agesilaũq; & atheniẽsiũ ac lacedæmoniorũ ciuilitatẽ: quã nõ eã xenophõris Demetrius Magnesiũ testatur: fertur & Tucididis libros eatenus latẽtes cũ subducere possent: ipse prior i eius uiri gloriã i lucẽ dedisse. Appellabatur aut musa attica: pro dulcedie eloquiũ & incredibili facilitate. Quo cir- ca & se inuicẽ ipse ac Plato emulabãtur. ut suo loco cũ ad Platonẽ uenerimus di- cemus: Sunt aut & in hunc nobis epigrãmata sic se habentia.

Non solum ad perlas xenophontem ascendere cyrrus.

Fecit: at ille iouis si quis agat repetit

Namq; suã ostendens doctrinã dogmata græca.

Socrati atq; bonum quam meminit sophia.

Aliud ut mortuus est:

Cecropis & cranci xenophon si ciuibus actus

In exilium es: amici gratia cyrri:

Hospitis excepit: sed te studiosã corinthus.

Sic placet illic & manere nouisti.

Inueni alibi claruisse illũ circa octogesiã & nonã olympiadẽ una cũ Socratis cæ- teris. Istius aut asserit illũ ex decreto ebuli exulasse: eiusdẽq; postea inia redisse.

Septẽ uero fuere xenophontes: primus hic ipse: secũdus Atheniẽsis pythostrati il- lius frater: q; Theseidos pœnã cõposuit: q; iter cætera Epaminõdæ quoq; uitã cõ- scripsit: ac Pelopidæ. Tertius Cous medicus. Quartus q; Hãnibalis historiã scri- psit. Quintus q; prodigia fabulosa cõmẽtus est: Sextus Parius sculptor egregius

Septimus antiquæ comœdiæ poeta. Aeschines.

Aeschines charini lucanicas uedentis siue ut uolũt lysamæ filius atheniẽ- sis a puero mirã indolis: laborumq; patientissimus fuit. Quo circa & a

Socrate nõq; discessit: atq; ideo Socrates de illo dicere solebat: solus nos

honorare nouit Aeschines. Hunc Idomeneus tradit in carcere fugã Socrati suad- re tentasse: non Critonẽ: uerũ Platonem cũ amicior esset Aristippo Critoni uer-

ba illa accõmodasse: uocatur in ius aeschines & imprimis a Menedemo eretriense

quod Socratis noie dialogos cõplures inuexerit: quos a xantippe se accepisse me- morabat: ex quibus illi sunt qui uocantur acephali nimium flaccidi nec socraticã

robustitatem aut copiam præ se ferentes: eos tamen aeschinis nõ esse Peristratus

epheus asserit: sed & plures ex septenario illo numero perseus refert pasiphontis

eretrici esse: atq; ab eo aeschinis insertos libris: athenes quoq; paruũ Cirum:

& minorẽ Hercule: & alcibiadem cæterorũq; libros ab eo fuisse compilatos. Sũt

aut aeschinis dialogi q; socraticũ exprimũt morẽ septẽ isti: primus Milciades ideo

quodãmodo imbecilior est: deide callias: tum axiocho: aspasia: alcibiades Te lau- ges: & Rinõ: aiunt ipsum iopia adactum uenisse i siciliam ad Dionysium: atq; a

Platõe despectum ab aristippo fuisse illi cõmẽdatũ: ibiq; prolatis dialogis qbus-

dã accepisse numeros: demũ athẽas reuertisse: ibiq; minime philosophari ausum

Xenophõnis amica musa:

Plato:

primus Xenophõnis:

criton:

Aeschines:

Idomeneus:

Criton:

Menedemo:

Peristratus:

epheus:

Cirum:

alcibiades:

perseus:

pasiphontis:

eretrici:

milciades:

callias:

axiocho:

aspasia:

alcibiades:

te lauges:

rinõ:

dionysium:

aristippo:

pasiphontis:

q̄ illic Platonis & Aristippi esset clarissimum nomē: auditores sibi sub mercede
 quāsiuisset: deinde i defensionē in ocētium se ad scribēdas orōnes iudiciales con/
 uertisset: atq; ideo Timonem de illo dixisse referūt: q; in psuadēdo potens fuerit.
 Aiūt illi dixisse Socratē cū premeret iopia ut a seipso uluras exigeret sibi subdu/
 cēdo cibaria. Huius dialogos Aristippus et suspectos habuit. Deniq; dū eos Me/
 garis legeret rephēdisse ferūt: ac dixisse unde tibi ista latro: refert Polycritus mē/
 desius i prio de Dionysio uixisse illum cū Tyrāno iugiter quoad tyrānide excide/
 rit: & usq; ad Dionis in Syracusas reditū: cū illo asserēs & Carcinū comicū fuisse
 fert & eius ad Dionysiu epistola. Erat aut i arte oratoria maxime exercitatus: ut
 ex ea oratione quā pro defensionē pris Phæacis magistri militū scripsit: & ex eo q;
 gorgiā leōtinū imitatus est maxie cōstat. Scripsit at: & Lysias orōnem cōtra illū:
 quā scripsit de calūnia. Ex qbus profecto liquet oratorē præcipuū fuisse: erat ei
 & familiaris qdā Aristoteles noie cognomēto mytho. Panætius oīum Socratico
 rū ueros eē dialogos cēset: Platōis xenophōtis: aristēnis: æschis: de phædonis tan/
 tum & euclidis ambigit: ceteros dānat. Octo aut fuerūt hoc nomie. Primus hic
 ipse. Secūdu qui artē oratoriā scripsit. Tertius orator Demosthenis æmulus.
 Quartus arcadia profectus Socratisq; discipulus. Quintus Mitylenæus: quem
 & Hagellū oratorū uocabāt. Sextus Neapolitanus acadæmicus philosophus me/
 lādii rhodii discipulus idēq; pædica. Septimus milesius ciuilis scriptor. Octauus
 Statuarius.

Aristippus

Aristippus genere Cyrenaicus fuit: pfectū uero athenas Socratis fama
 p̄cū æschines tradidit. Is ut ait phāias pipateticus etesius primus Socrati/
 coricorū mercedē exegit: & quæstu phātus est magistroq; pecūias mit/
 tebat: cui cū aliquādo. xx. minas misisset: ille eas cōtinuo remissit asserēs deum id
 sibi nō pmittere. Displicebat id q̄ppe Socrati: Xenophō quoq; aduersus eū in fe/
 sto fuit aīo. Quocirca & librū cōtra uoluptatē i Aristippū scripsit assertorē uolu/
 ptatis: eāq; Socrati disputationē assignauit. Theodorus quoq; in libro de sectis
 illū cōiuitis agit: & Plato in libro de aīa sicut i aliis memorauimus. Erat autem ei
 i geniu facile: & congruere loco t̄pi psonæ nouerat: oēmque cōueniētia simulare
 rōnē. Quāobrē & Dionysio plus ceteris pbabat: qa ad oē qd e mergeret bene
 affectus istructusq; uideret. Nā ut p̄cipiebat p̄fectū uoluptatē: Ita ut absenti/
 bus fruere nō laborabat. Vnde & Diogenes ipsū regiū appellabat canē: eūq; ti/
 mon ut nimis delicatū acriter mordet. aiūt illū aliqui iussisse pdicē qn̄ḡgita drach/
 mis emi. Tātū luxuriæ grauiter ferēte quodā respōdisse. tu istam obolo nō emer/
 res: & cū annuisset ille: mihi uero iqt qn̄ḡgita drachmæ tātū ualēt. Tres formo/
 sas meretrices ei in cōspectū dari aliquādo Dionysius iussit: eūq; q̄ ex illis: uellet
 eligere: Tū ille tres simul abduxit: dicēs neq; pariditū fuisse q; unam pratulerit
 ceteris. Eas iḡ ad uestibulū usq; dduxit: ac dimisit: adeo erat & itelligēdo & icō/
 tēnēdo facilis: loq; stratonē siue ut alii uolūt Platonē ad eū dixisse tradūt Tibi so/
 li & clamidē & p̄nū ferre datū ē: cōsputus a Dionysio modice tulit: eā iniuriā cū
 qdā xgre ferret piscatores iqt ut gobiū rapiāt: mari patiūt asp̄gi & ego ut balenū
 accipiā: nō patiar excreatiōe resp̄gi: Prætereūtē quādoq; Diogenes olera abluēs

Plato:
 Aristippus:
 Timon:

Polycritus
 Dion. & Carinus

Lysias:
 Aristoteles
 Panætius:
 Olibrius

Phædon:

Xenophon
 Theodorus:

Plato:

Dionysius:

Diogenes:
 Timon:

Straton:
 Plato:

Diogenes:

obiurgauit & dixit. Ista tu si paraf tibi didiciffes. Tyrānor: aulas nō adeo fœdus
 affentator adires. Tu uero ait ille: ſcī qdē conuerſari cum hoibus ſcires: olera p
 fecto nō lauiffes. Interrogatus qdnam ſibi ex philoſophiæ ſtudiis quaſiffet. Poſ
 ſe iqt oibus fidenter loq. Cū probro ſibi daretur q; præcioſe & exq̄ſitiffime uiue
 ret: ſi uitupandum ait hoc eſſet: i celebritatibus deorū profecto non fieret. Roga
 tus aliquādo qd habent amplius philoſophi: ſi omnes inqt leges intereant simili
 ter uiuemus. Percontāti dionyſio cuius rei grā p̄hī diuitum limia terūt: philoſo
 phorum uero diuites nō ita: q; illi iqt ſciunt qbus idigent: iſti neſciunt. Interroga
 tus quo differant docti ab idoctis: quo iqt domiti eq ab idomitis. Ingreſſus ali
 quando meretricis cellulam: cum erubeſceret qdam ex his q cū eo erant aduleſcē
 tibus: non iquit igredi: ſed egredi non poſſe turpe eſt. Cum a quodam ſibi propo
 ſitū eſſet. Enigma & ut ſolueret iportune ab eo ipſo q propoſuerat requirētur: qd
 iquit: O ſtolide uis ut ſoluā: quod ēt iuolutum nobis negocia præbet. Melius eē
 dicebat mendicū euadere q̄ i peritū. Illic enim pecuniis: hic humāitate idigetur.
 Cum aliquādo conuitiis ageretur abibat: inſectatore uero proſequentē ac dicen
 te eur fugis: quoniam iquit maledicendi tu poteſtatē habes: ego audiendi. Indi
 gnāti cuidā: ac dicēti: philoſophos cerneret ſemper obſidere diuitū fores: & medi
 ci iquit languētium ianuās frequētant. Nō tamen ideo qſpīam iſfirmari mallet q̄
 mederi. Corithū nauigabat aliquādo & cum tempeſtate iactaretur turbari cape
 rat: i ea pturbatione cuidam iſultāti ac dicēti. Nos i periti nō metuimus: uos phi
 loſophi cur trepidatis: non enī iquit de eadem aut ſimili aīa utriſq; noſtrum cu
 ra & metus icumbit: gloriāti cuidā quod multa didiciffet: ait ſicuti nō hi qui plu
 rima comedunt & exercentur melius ualēt q̄ qui ſumunt neceſſaria: ita non qui
 plurima: ſed qui utilia legerunt ſtudioſi habendi ſunt & eruditi: oratori qui cau
 ſam pro ſe dixerat & uicerat: ſciſcītanti quid te adiuuūt Socrates: hoc inquit ut
 oratio quam pro me & de me habuiſti: uera ſit. Aretam filiam præclaris monitis
 iſtituebat docens eſſe nimietatis contemptricem. Rogatus a quodam quonā
 melior euafurus eſſet filius ſi erudiretur: & ſi nullam iquit alia in te certe: uel in
 teatro non ſedebit lapis ſuper lapide: cum ſibi quidam commendafſet filium
 quingentas poſtulauit Dragmas: cui ille cum diceret tanti emere mācipium ua
 leo. Eme iquit & habebis duo. Pecuniā ſe ab amicis accipere dicebat: non ut ipſe
 uteretur: ſed ut ſciēt illi quas ad res pecuniis uti cōueniat. Probro illi ſemel obiici
 entibus cur i cauſa proprii conduxerit rhetorem: atqui inquit & cocum dum cœ
 nam facio conduco: cogente aliſquādo Dionyſio ut aliquid ex philoſophiā loque
 retur: ridiculum ait eſt. ſi quidem me ut loquar interrogas & quando loqui opor
 teat ipſe me doces. Ad hęc indignatus Dionyſius extremū oīum fecit accūbere.
 Sed ille illuſtrem iquit hunc locū fieri & apparere uoluiffi. Gloriabat̄ quidam:
 ac ſibi appellabat de narandi peritiā: ad quem ille non erubeſcis inquit in his qua
 delphinis propria ſunt gloriari. Interrogatus quid differat ſapiens ab inſipiente:
 mitte ait ambos nudos ad incognitos & diſces. Exultanti cuidam q; multum bi
 bens non inebriaret: hoc inquit etiam mulus facit. Ad eum qui q; meretrici co
 habitaret augebat. Dic age inquit nunquid differat eam domum acciperē q̄ mul

Dicitur Amphippi.

Aretam Amphippi filiam.

Dionyſius.

ti aliquando inhabitauerint: aut q̄ neno. Negante illo quid inquit. Num differre putas ea nauis ferri in qua numeri sæpe nauigauerint: siue in qua nullus? Minime inquit ille: num ergo inquit differt. utri mulieri cōgradiari ei: neque multis fuerit exposita: an ei quæ nullis? Culpatus cur ex Socratis disciplina ueniens pecuniā acciperet: & merito inquit. Nam Socrates cum sibi plarūq; mitterent triticū & uinum: paucis in suos usus reseruatis: remittebat reliqua: habuit q̄ppe ille penuarios Atheniensiuū principes Ego aut̄ Eutychedē Emptitiū seruū. Vtebatur & Laidæ meretrice: ut refert Sotion in secūdo successionū libro qua ex re cum fugilaret a plurimis habere se Laidem respondit nō a Laide se haberi. Nam continē se a uoluptatibus: neq; eis manus dare præclarū esse: nō earum sibi usum interdiceret. Exprobrantem sibi lautiores & delicatos cibos ac ratione compefcuit: tu inquit ista tribus obolis non emerēs? Fatente illo: nō tam igitur iquit ego uoluptati studeo q̄ tu auaritiā: ostendebat ei simus Dionysii questor magnifice instructas ades & pauimenta præciosa. Erat aut̄ Phryx: tum ille sputa quam maxime potuit ei in faciem cōiecit. Indignāte illo nō habi inquit oportuniorem locum? Charondæ siue ut quidā uolunt phædoni interroganti quisnam esset unguentis delibitus: ego inquit infelix & me infelicitior Persarum rex. Caterum uide ne ut ceteræ animantes propterea nihil sui iuris amittunt: sic ne homo quidem. Mali uero male pereant Cynædi: qui unguēra præciosa nobis exprobrant. Platōe magnifici illum apparatus & præciose supellectilis insimulante. Num ait bonus tibi Dionysius uidet? fatente illo: atqui uiuit inquit ille quam ego magnificentius. Nullo igit̄ impedimento est ad bene uiuēdum laetior uictus. Interrogatus quomodo Socrates obisset, diem? utinam inquit sic ego. Intrauit ad illum aliquando Sophista Polyzenus intuitusque mulieres compositas & magnifice instructum conuiuium accusare luxum eiusmodi accipit: Continuit se ille modice: ac demum potes ne inquit hodie nobiscum esse? Et cum ille annuisset: cur ergo iquit quæreres? nempe. n. certū est te nō delicatōrē mensam accusare: sed sumptū. Gestabat eius famulus itinere pecuniam: & cum premeret̄ onerē: effunde ait quod nimis est & fer ea quæ præuales. testatur id Bion cū aliquādo nauigaret didicissetq; nauem esse pyratīcā: acceptum aurum numerabat: deinde quasi imprudēti & inuito lapsum ē manibus iactauit in mare: ingemuitq; grauius. Sunt qui illum & hæc dixisse memorent: melius est ut hæc ab Aristippo: q̄ Aristippus propter ista pereat. Interroganti Dionysio ad quid uenisset? ut inquit quæ habeo impartiar: quæ nō habeo accipiā. Alii sic eū respōdisse referūt quādo sapiētīā egebā Adii Socratē: nūc pecuniarū egens ad te ueni. Arguebat maxime hominesq; in auctionibus q̄dem uasa inspicerēt: uitā uero ne q̄c̄q; probarēt: hoc alii Diogenis fuisse uolūt. Iusserat aliquādo Dionysius in cōuiuio ut singuli in ueste purpurea saltarēt: id Plato reuuit dicēs non posse induere fœmineam uestem. Sumptā uero Aristippus se induit: & cum saltare inciperet: proprie p̄mpteq; dixit. Et inter bacchanalia pudicus nō corrumpitur. Orabat aliquando pro amico dionysium & cum reppellere ad pedes eius corruit: id factum cum argueret quispiam: non ego inquit in culpa sum: sed dionysius qui aures habet ī pedibus: morabatur in

vino

Socras:

Ponurri:
Lais meretrice:
Sotion:

Simus Dionysii

Charondas:
Phidon:

Plato:

Polyzenus Sophista

Bion:

Dionysius:

Dionysius:

Plato:

Aristippus:
Pulchritudo:

asia: & cū ab Artapherne satrapa fuisset cōprehēsus: interrogatus a quodā an ibi
 confideret: quasi uero inqt. O stulte magis unq̄ fidens fuerim q̄ modo sum. Al/
 locutus Arthaphernem eos q̄ liberalibus ibuti disciplinis phiam neglexissent
 Penelopes aiebat procijs esse simillimos: illos enim & Melanthe & Polydorā &
 ancillas alias cūctaq; potius habere q̄ dominæ suæ nuptias sp̄are potuisse. Simi/
 le qdā & aristo dixisse fert. Vlyxē quippe cū descēdisset in infernū mortuos fere
 uidisse oēs: allocutūq; esse. Reginā uero ipsam ne uidei qdē potuisse. Aristippus
 uero rogatus quānā iuuenes oporteat discere ea iquit q̄ uiris usui futura. sūt. Ex
 probrātī, cū dā cur a Socrate ad Dionysiu se cōtulisset: atqui iquit ad Socratem
 disciplina: indigēs profectus sum: ad Dionysiu aut pecuniæ egenus ueni. Mul/
 tas iā pecunias cōsecuto cū diceret Socrates unde tibi tam multa. Ille iquit unde
 & tibi pauca. Dicēte sibi scorto ex te cōcipio. Non inquit hoc magis nosti q̄ si per
 spinas dēssimas p̄gens dicere posses ista me pupugit. Causante quodam cur fi/
 lium quasi nō ex senatū piiceret. An uero inquit ignoramus & pituitam & pedi/
 culos ex nobis gigni: quæ tamē uelut inutilia q̄ longissime proiicimus. Cū a Dio/
 nysio pecuniā ipse. Plato librū accepisset. In simulatē se quodam ego iquit pecūiis
 indigeo. Plato libris: pcontātī cuius rei grā se Dionysius argueret: eius ait cuius
 illū arguūt ceteri: postulabat pecuniā a Dionysio: & ille dixisti inqt nō egere sa/
 pientem. Da inqt ille & postea de his quæramus: & cū dedisset: uides ne ait me
 non indigere. Dicēte ad eum Dionysio qui. n. ad Tyrānū proficiscitur illius est
 seruus quīs liber fuerit. Nō est inquit seruus si liber uenit. hoc diocles fert de uita
 philosophorū libro. Alii Platonē id dixisse tradūt. Iratus æschini non multo post
 redibimus ait in gratiā: neq; delirare desistemus. Num expectabis quoad q̄piā
 de nobis scurra loquat̄ ad Calicem: Et ille grato inqt aīo. Memēto ergo ait Ari/
 stippus q̄ ad te cū maior essem natu prior accessi. Et æschines recte iquit p̄ Iuno
 nem dixisti: nā me multo p̄fecto meliores: ego. n. inimicitias. Tu amicitia: prin/
 ceps fuisti. Est ista qdē de illo referunt. Fuerunt aut aristippi quattuor: Primus
 iste de quo nobis sermo est. Secundus q̄ archadiæ historiam scripsi. Tertius q̄ p̄ a
 m̄re doctus cēt metrodidactos dictus est prioris nepos filia: .s. filius. Quartus
 ex noua Academia p̄fectus. Huius aut Cyrenaici philolophi libri isti memorāt
 tres historia: libyca: libri ad Dionysiu missi. Dialogi. xxv. Alii qdem attica: alii
 uero dorica locutione scripsit. Sunt aut hi artabazus ad naufragos: ad fugitiuos
 ad pauperē: ad laidē: ad porū: ad laidē: Itē de speculo Hermias: in somniū ad eū
 q̄ præerat poculo. Philomelus ad domesticos: ad increpātes cur uetustū uinum
 scortaq; possideret. Ad uituperātes q̄ magnifice instrueret mensam. Epistola ad
 Aretē filiā: ad eū q̄ seipsum exercebat in olympia interrogatio: alia interrogatio
 chria necessitas ad Dionysiu: alia de imagine: alia de Dionysii filia ad eū q̄ arbi/
 trabat̄ se cōtēptū & ignominie haberi: ad eū qui consulere moliebat̄. Pleriq; il/
 lū & diatribarū sex libros explicuisse asserunt. alii penitus scripsisse negāt: ex qui
 bus ē Socrates rhodiis. Porro & Sotion in secūdo & panætijs hæc illū scripsisse
 referūt uidelicet de disciplina de uirtute exhortatorius artabazus naufragii fugi/
 tiui diatribarū libri. vi. necessitatū libri tres ad Laidem: ad Porū: ad Socratē de

Dionysio:
Plato:

Æschini:

Quattuor Aristippi:

Arstippus Cyrenensis:
Scripsit rhodius.

Sotion:
Panætijs:

fortuna. Finem uero declarauit lenem motū ad sensū emanātem: Age uero quoniam ipsius uitā descripsimus. Nūc eos q̄ ab illo fluxere Cyrenaicos suo ordine p̄sequamur. Ex his alii q̄dem hegefiacos annicerios alii Theodorios seipsos appellauerunt. Sed & illos nihilominus quia phedone manarūt: ex quibus Eretrios nobilissimos dixere. Sic autē illoꝝ seriem recenseamus: Aristippū audiuit aretæ filia & æthipos Ptholomæus & Cyrenæus atipater. Aretæ uero auditor fuit Aristippus metrodidactos cognominatus. eius uero Theodorus primo atheos: deinde Theos appellatus est. Antipatrū Epitimes Cyrenæus audiuit. eius parabates auditor fuit: parabatis Hegesias q̄ p̄sithanatos est dictus & amiceris: a quo Plato redētus est. At. n. q̄ Aristippi instituta seruauerūt: & ab illo Cyrenaici sūt appellati hisce opinionibus utuntur. Duas perturbatiōes ponūt dolorem & uoluptatem: uoluptatem lenem motum: dolorem uero asperum motum appellantes: nihil differre a uoluptate uoluntatem: neq; plus altera mulcere alteram: atq; illam quidem cunctas aiātes: hūc adiscerē: hūc autem aspernari. Voluptatē autē corporis intelligūt: quam & finē esse dicūt: ut etiā Panætius in libro de sectis tradit: nō eam quæ in statu sit: & doloris priuatione cōsistit: & ueluti a turbatiōe omni quietem agit: quam suscepit Epicurus finēque cōstituit. Videt̄ autem eius finis a beata uita differre: finē quippe esse particularē uoluptatem: beatā autē uitā siue fœlicitatem uoluptatū particularium cōstare conuētū: quib; & praxeritæ cōnumerātur & futuræ. Particularē quoq; uoluptatem p̄pter se eligendā: fœlicitatem uero nō p̄ se ipsam: sed p̄pter particulares uoluptates expetendam. Testimonio nobis esse finem habendā uoluptatem: q̄ a pueris hanc nobis natura cōciliauerit et absq; iudicio rationis: & cū illa fruimur: nihil amplius inquirimus q̄q; nihil æque ad dolorem naturaliter fugimus: uoluptatem praxerea bonū eē etiam si a turpissimis proueniat reb;: ut ait Hippobotus ī libro de sectis. Et si. n. fœda sit actio: uoluptatem tamen p̄ se ipsam eligendā esse bonūq; existimandam. Porro illa doloris amotio quam tuet̄ Epicurus eis non uidetur uoluptas esse neque priuatio uoluptatis dolor: utraq; .n. esse in motu cōstituta: cum nō sit motus doloris uoluptatisq; priuatio. Quippe doloris illa uacatio ueluti dormientis status est: posse quosdā aiunt uoluptatem minime appetē per animi peruersionem nō tū omnes animi uoluptates ac dolores in corporeis uoluptatibus & doloribus fieri. Quippe qualibet simplici ex p̄iæ p̄speritate siue priuata fœlicitate gaudium gigni: Immo ne ex memoria q̄dem seu expectatione bonorū uoluptatem p̄fici dicūt qd̄ placet Epicuro. Nā t̄p̄e motū animi effluere: ne solo q̄dem uisu uel auditu uoluptates constare posse: quando & eos qui lamentata imittant: grate ac libenter audimus. ueras autē lamentationes ingrate atq; iniocunde. Porro priuationem huiusmodi aut uoluptatis aut doloris medios status appellabant. Lōge tamen esse p̄stātiores corporum q̄ animorum uoluptates: deterioresq; corporis q̄ animi angores: quo circa & his peccātes magis cruciari. Durius quippe dolere: latari uero familiarius & gratius arbitrabat̄. Quo circa & maior illis erat corporis cura quam animi. Vnde cum inde quodue constet eligendam uoluptatem: pleraque tamen quæ sunt efficientiā quarundam uoluptatum: cum

Qui uox Aristippi dicitur
Cyrenæus: ut in libro
de uicijs: Aristippus
qui a phedone. Erat
Aristippi auditor.
Aretæ filius
Ptholomæus & æthipos
Aretæ filius: Aristippus
metrodidactos.
Theodorus
Epitimes Cyrenæus
Parabates.
Hegesias p̄sithanatos
Cyrenaicorū opinio.

Panætius.

Epicurus.

Hippobotus.

Epicurus.

Lamæus.

sint molesta sæpe aduersari: ut difficillima eis uideatur uoluptatū cōgeries: quæ
 btām uitā efficere nō possit. placet aut̄ eis neq; sapiētē semp in uoluptate uiuere:
 neq; rursus insipiētē semp in dolore: uerū maiore ex pte sic utrūq; affici. Satis aut̄
 esse siqs uel p unā incidentē uoluptatē suauiter afficiat: prudentiā quidem bonū
 esse asserūt: nō aut̄ ppter se ipsā appetendā: sed eorū grā quæ nobis ex illa proue/
 niunt amicū necessitatis causa amplectēdū. Nā & corporis partes q̄ diu adsunt a/
 damari uirtutes q̄sdā uirtutis & cōes esse: corpis exercitationē cōferre ad uirtutē
 capeffendā: sapientē nūq̄ iuidia tētādū: neq; cupiditati: neq; supstitioni nūq̄ cessū
 rū. Ista. n. ex iam opiniōe cōtingere: mœtu tū & dolor pulsandū. Id q̄ppe natura
 lit̄ fieri: diuitias præterea uoluptates efficer. neq; p se appetēdas pturbatōes itē cō/
 prehēdi posse dicebāt. nō at̄ ēt ex q̄bo fiūt. Naturaliū rez inq̄sitionem omittebāt
 q; cōprehēdi nō posse manifeste colligerēt. Logicē ppter sumū eius usum attin/
 gebāt. Enim uero meleagri snia ē in secūdo de opinionibus & Clitomachi in pri/
 mo de sectis eos & phisicā & dialecticā æque asp̄nari. posse. n. & apte dicei. ac ex/
 tra supstitionē eē. mortisq; metū effugere. q̄ rōnē bonorū malorūq; didicerit. Ni/
 hilq; natura iustū eē aut honestū uel turpe. sed cōsuetudine ac lege. Vir tamē bo/
 nus nihil agit neq; ter ob iminētia dāna. opinionēsq; i faustas euitādas. esse aut̄ sa/
 pientē ppositū eis ad pfectū q̄ uel i philosophia uel i ceteris bōis & honestatis ar/
 tibus nō satis pmouerūt. Aiūt & dolore afficiatū alio magis: sensusq; nō semper
 uera renūciare. Verū enim hi q̄ dicūt hegesiaci eādē sane de uoluptate ac dolo/
 re seruauere sniam: præterea neq; grām esse aliqd: neq; amicitia: neq; beneficien/
 tia: q̄ ista nō per se ipse appetamus: sed usus ac necessitatis grā: ac ppter eos qui
 si sint: illa nec subsistere qdē: esse aut̄ ipossibile accumulate contingere beatā uitā
 Corpus q̄ppe morbis multis passionibusq; obsideri: aiām uero corpori cōpati &
 unā turbari. cōplura itē q̄ speremus a fortuna ipediri: ppter ista igitur atq; huius/
 modi btām uitā nō posse substiere. Vitā præterea ac mortē eligēdam: natura itē
 suaue atq; i suaue nihil opinabāt: ceterū ppter rez uel raritatē uel nouitatem uel
 facietatē lætari alios: alios angi: diuitias uel paupratē nihil ad uoluptatis ualere
 rōnem: neq; n. aliter ea uoluptate diuites q̄ paupes affici: Seruitutē æque atq; li/
 bertatē nobilitatē atq; ignobilitatē gloriā uel ignominia nihil differre ad uolup/
 tatis modū: atq; insipienti qdē expedire si uiuat. Id uero sapienti indifferens esse
 Sapientē sui ipsius grā cūcta facturū. Aliū q̄ppe neminem æque ac se dignū arbi/
 trari: q̄libet. n. i gentia uideat̄ ab eo cōsecutus: nō tū eorū quæ ipse prestiterit me/
 rita æq̄re. Tollebāt & sensus: ut q̄ certā nō inferent motionē q̄ irrationabiliter age/
 re cūcta uiderent: eorū peccata ueniā dicebāt pmereri: neq; n. sponte peccare. sed
 aliq̄ pturbatiōe coactos. Non odio quēq̄ habiturū: sed potius eruditurū. Sapien/
 tem nō adeo i bonorū electionē ihesur: ut i malorū fuga finē cōstituēdo: ut neq; in
 labore: neq; i dolori uiuat. Id q̄ppe illis eē ptū qui circa efficientia uoluptatū neu/
 trā i ptem iclīnatores sunt. Porro anniceni i ceteris abistis nō dissentiunt. Reli/
 quūt aut̄ amicitia in uita: & grām: honorēq; aduersus parentes & pro p̄ia præ/
 clarū aliqd facinus. Quocirca quis molestias sapiens ac negocia subeat. nihilomi/
 nus beate uictur: & si minimū uoluptatis illi suppetierit. Amicique foelicitatem

Legitur.
 M. Longin.
 Clitomachus.

Hegesiaci.

Annicij.

non per se appetendam: neq; enim proximi patere sensui: neq; enim satis eē ī arationē momēti: ut cōfidere possimus: & multorū opiniōe celsiores euadere oportere: denuo bene consuescere ppter inolitā & isitā nobis affectionē uiciosam amīcū non propter usum: ac necessitatē solūmodo suscipiendū q̄ profecto si definit nō erit ille aduersandus. Verū etiā pp isitā beniuolētiā: cuius gratia dolores quoque eē subeūdōs: quis. n. finē in uoluptate cōstituāt angant q; si illa priuari cōtingat spōte tamē sustinendos dolores uolūt pro summo ī amīcū studio affectumq; singulari.

Theodori.

Vi autē Theodorii sūt appellati a Theodoro quē prā diximus traxer cognomen: eiusq; decretis usi sunt. Porro Theodorus ipse oēs de diis opinōes sustulit. Deniq; librū ipsius de diis iscriptū offendimus nō cōtēnē dum ex quo & Epicurū cōplura sumplisse asserunt. Audiuit autē anniceridē Dionysiūq; dialecticū: ut ait Antisthenes in philosophorū successionibus. Finē opīa tus est gaudiū & mērorē. Alterū cōstare prudētia: alterū uero ī prudentia: bonā eē prudētiā atq; iusticiā: mala uero cōtrarios habitus: media uoluptatē & dolorē Sustulit & amicitia q; ea neq; isipientibus adsit: neq; sapiētibus: ī illis enī sublato usu amicitia quoque euanescere. Sapientes uero cum sibi ipsis sufficiant amicis non idigere: probabile dicebat prudentem uirum non se ipsum pro patria periculis exponer: neque enī pro isipientium commodis amittendam esse prudentiam. esseq; patriam mundum: furto quoq; & adulterio & sacrilegio cum tempestiuū erit daturum munus sapiētē. Nihil quippe horū turpe natura esse: sed auferat de hisce uulgaris opinio quā & stultorum īperitorumq; plebecula conflata est sapientem publicā absq; ullo deprāhēsiōis robore scortis cōgressurum. Agebat q; istiusmodi argutiis: nōne mulier litteris instructa utilis erit: quia litterata est: assentiebāt: & puer itidē & adolescens utilis erit: qā litteraturā callet: Ita sane. & mulier iḡ utilis est qā pulchra erit. Et puer & adolescens utilis profecto erit qā formosus est. Cōcedebāt. Et puer iḡ & adolescens pulcher & ad hoc erit profecto utilis ad quod formosus natus est. Assentiebāt: est autem utilis ut ei cōgrediamur. Quibus cōcessis iserebat. Sigsita utat̄ eiusmodi congressione: quando id utile est nō peccabit. Neq; iḡ si utat̄ pulchritudine dum id utile est peccat. His iḡ atq; huiusmodi īterrogaciūculis auditores capiebat. Videt̄ autem iccirco appellatus deus: q; cū illū stilpo p̄cōtatus esse: putas ne theodore te id esse quod dicis: atq; ille fateret̄. Deus ergo inquit es: id cū ille grate accepisset. Subridens ait atq; O fatue ea rōne & cornicē te eē fatereris: & alia huiusmodi innumera. Cū assideret aliquādo Theodorus Euryclidi hierophātā: Dic mihi ait Euriclides q̄ nam sunt qui circa mysteria ipii sunt: cū respondisset ille: eos eiusce criminis reos teneri: qui ea nec dum initiatis aperirent: & tu ergo inquit impius es: q̄ ista nondū initiatis p̄adis. Parum autē abfuit: qn̄ periclitaretur: ille abduci in aurūmpagum nisi eum Demetrius phalereus erūisset. Ambicrates uero in libro de uiris illustribus ait illum dānatum uenenūq; bibisse. Cū uero apud Ptolomæū lagi filiū moraret̄. Legato aliquādo ad Lysimachū ab illo missus ē: magna uero fidutiā utētī ait Lysimachus Dic mihi Theodore nō ne tu athēis excidisti? Et ille inqt. Nam

Anniceridē.
Dionysius
Antisthenes.

Stilpo.

Euryclides Hieroph.

Demetrius phalereus.
Ambicrates.

ne atheniensium Ciuitas ferre nō ualens: nō secus ac semele Dionysium expulit: rursus dicēti Lyfimacho. Caue ne ulterius ad nos proficiscare: non iquit reuertar nisi me mittat Ptolameus: aderat mythrus lysimachi dispēfator: is cum diceret uideris nō solū deos uerū & reges ignorā: quo pacto illos ignoro: quādoquidem te diis inimicū puto: fertur cū aliquādo corinthum uenisset: magna discipulorū turba comitatus: & metrocles cinicus scādicas siluestre olus abluens ei dicere: at O Sophista neq̄q̄ multis discipulis egeres si olera dilueres: dixisse & tu si cū hominibus cōuersari didicisses: profecto istis oleribus non uterere. Simile quidam: ut suo loco diximus de Diogene & aristippo memoratur: huiusmodi Theodori fuisse uitam: ac doctrinam comperimus. Demum uero Cyrenē profectus apud Mariū cum grādi honorē diutius uixit: ubi cū primū eicerentur: nō ilepidum qd dā p̄ixisse fertur. Male iqt facitis uiri Cyrenaici: q me ex lybia in grāciā exulē a gitis. Fuerūt at Theodori. xx. Primus Samius Rhœci filius q cōsuluit Carbōes fundamētis Ephesini templi subiici. Nā cū humidus esset locus carbōes ait omīsa ligni natura soliditatē accepisse humori iuiolabilem Secūdus Cyrenaicus geometra: cuius & Plato auditor fuit. Tertius hic ipse philosophus. Quartus cuius fert libellus de uocis exercitatiōe. Quintus q de legislatoribus scripsit: a Terpan dro initiū sumēs. Sextus Stoicus. Septimus q Romanas res cōscripsit. Octauo Syracusanus q de re militari scripsit: Nonus Bizātius in causis ciuilibus clarus: Decimus similiter cuius & aristoteles in oratorū epitōie mentionē facit. Undecimus Thebanus sculptor. Duodecimus pictor: cuius & Polemo memit. Tertius decimus atheniensis pictor de quo Menodotus scribit. Quartus decimus Ephesius pictor cuius Theophanes i libro de pictura memit. Quintus decimus epigrammatum poeta. Sextus decimus diu de poetis scripsit. Septimus decimus medicus athenei discipulus. Octauus decimus Chius philosophus Stoicus. Nonus decimus Mulesius & ipse philosophus Stoicus. Vicefimus tragadiarū scriptor.

Phædon. Hædon eliensis nobili ex familia cū p̄ria una cōprathensus coactus est intra cellulā infami se quæstui addicere. Adiecto tamē ostiolo Socratis Contubernio magistroq; fruebatur quoad ipsū alcybiades seu Crito Socrate monente redimeret: ex eo iā liberaliter philosophabatur: hunc Hieronymus i libro de assensu retinēdo seruū fuisse asseuerat. Scripsit autē dialogos de qbo nihil dubitabat. Zopyrū & Simōnem: De nitia cōtrouersia est. Medū quē æschinis esse p̄ariq; tradūt: alii uero polymeni: antimachum siue senes & de hoc ambigitur: Scyticos sermones etiā qdam æschinis esse asseuerant. Successor autē eius fuit Plistanus eliensis: & ab eo tertius menedæmus hereticus: Aselepiadesq; Phliasius a Stilpōne diriuātes atq; ad hos usq; eliaci sūt appellati: a menedæmo autē eretriaci de quo postea dicemus: iccirco q; & ipse sectæ princeps: atq; auctor fuerit.

Euclides. Vlides megaris oppido quod Isthmo adiacet siue iuxta quosdam ge/ lous: ut in successiōibus tradit alexander parmenidis librorum impri/ mis studiosus fuit: ab eo megarici denominati sunt q postea eristici po/

Lysimachus
Ptolameus
Mythrus Lysimachi
dispensator.

Memoratus
Socratis
Socratis

Manius
uox fuit
Theodori.

Lybendos
Zopyrus
Simonem
Hieronymus

Lysimachus
Memoratus
Socratis
Aselepiades
Phliasius

Alexander
parmenidis

stremo dialectici dicti sūt. s. quos ita prius Dionysius Cartaginēsis iccirco appellauit: q̄ interrogādo ac respondēdo sermones: librosq̄ componerent. ad hunc ait Hermodorus post Socratis mortē uenisse Platonē: ac phōs reliquos metu atrocitatis tyrānoꝝ cōpulsos: hic bonū esse unū definiuit multis nominibus celebre aliquādo. n. hoc dici prudētia: quādoq̄ deū: alias mentē appellari: & huiusmodi cetera. Quae bono aduersa uiderent̄ sustulit: ea ne esse q̄dem dicens: utebaturq̄ p̄bationibꝫ non his quae p̄ assumptiōes sed quae p̄ cōclutiones fiunt. Disputationem itē quae sit p̄ similitudinē sustulit dicēs illā sane aut ex similibꝫ cōsister̄ aut ex dissimilibꝫ: & si ex similibꝫ consistit: circa ipsa potius q̄ quibꝫ sunt similia uersari rōrationē debere. Sin autē ex dissimilibꝫ supuacaneā eē cōparationem: iccirco iḡ & timon illū una cū ceteris Socraticis mordet nullius sibi horū curam esse dicēs nō phadonis: nō alterius cuiuspiā: neq̄ Euclidis q̄ megarensibus contentiōis rabiē iuexit. Dialogos autē cōscripsit sex lampriā: aeschinē: phoenicem: chritōem alcybiadē: amatoriū. Porro ex Euclidis successione est & ebulides milesius: q̄ & plurimos ī dialectica modos: rationesq̄ interrogādi tradidit mentientē. s. & dilectescentē & electram & inuolutū & soritem & corneam caluum & istum non de fuit ex comicis qui carperet.

Ebulides contumeliosus corneam

Interrogans fallis inanibus uerbis.

Inter & rhetores recessit hic uersans:

Demosthenis rhouistomilithram habens:

Videtur Demosthenes hunc audiuisse: & cum p. litteram pronūciat̄ uix posset emendasse iugi exercitatio. Neque item obscurum est ebulidem aduersus Aristotelem inimico animo fuisse: eumque in plurimis reprehendisse: inter ceteros uero qui ex ebulidis ludo manauerant. Alexinus elienis fuit uir acer & contentiōis uiribus ac neruis clarus: unde & elensinus cognominatus est: maxime at̄ zenoni infestus erat. Hunc ait Hermippus ex elide in olympum profectū ubiq̄ philosophatū. Discipulis autem rogātibꝫ cur illic moraret̄ dixisse: uelle: sectam istituere: quā olympicam uocatum iri. Illos uero eū rerum omnium penuria: & praeterea in salubri loco affligerentur ab eo recessisse: iamq̄ alexinū solū ac de sertum uno tantum famulo comite ibi remoratum: postea dum nataret ī alpheo flumine arundis acumine punctum uita excessisse: & est in ipsum nostrum epigramma ita se habens.

Non erat iḡ inanis illa fabula.

Miser pedem quidam natans q̄ traxfixit.

Clauo grauis. n. uir anaalpheum

Fixus calamo obiit alexinus transiens

Scriptit non solum aduersum zenonem uerum & alios complures libros & ad ephorum historicum. Ex ebulidis disciplina & euphātus fuit olympius qui temporis sui conscripsit historiam. Scripsit: & tragcedias plurimas quibus ī certaminibꝫ maxime probatus fuit: & praceptor Antigoni regis ad quem etiam librum de regno scripsit perutilem atque laudatissimum: uitam uero senectute finiuit:

e ii

*Dionysius Cartaginensis
& Hermodorus.*

Timon.

Ebulides milesius.

*Demosthenes.
Ebulides inimicus
Aristoteli.
Alexinus elienis.
Zenoni.
Hermippus.*

Alexinus mors.

Euphātus olympius.

Mors euclidis.

Appollonius Cronus.
Diodorus
Afrus Cronus amonif.

Prothomus Soter.
Stilpo.

Ischyas Metallif.

Ischyas metalli fil.
Diogenes Cynicus.
Climachus thurius.
Stilpo megarensis.

Trafimachus.
Heraclides.

Philippus Megaricus.
Theophrastus.
Metrodorus.
Aristoteles Cyrenicus.
Cleitarchus Simias.
Proxenus.
Diphilus Bosporianus.
Philonides Pysicus.
Athenodorus Dracon.
Crasus.
Zeno.

Honoret.

fuerunt & alii complures auditores ebulidis: inter quos & appollonius cronus & diodorus: amenii filius iaseus & ipse cognominatus cronus de quo & callimacho in epigramatibus in hunc sensum loquitur. Ipse hic parietes ita inscribebat Cronus est sapiens: erat & iste dialecticus: primusque inuenisse a quibusdam existimatus est inuolutum & corneum differendi genus. Hic apud Ptolomæum Soterem commorans cum a stilpone sermones quosdam dialecticos interrogatus ex templo nequiuisset exoluere: a rege increpitus cornusque in iurgio uocatus conuiuui decessit: egressusque librum de ea propositione conscripsit: uitamque moerore finiuit est in ipsum nostrum epigramma in hunc modum.

Crone didore quis dolore damonum.

Te corripuit in tartarum ut te eieceris.

Stilponis haud soluens enigmaticos uersus:

Cornus es repertus extra. p. & κ certe.

Fluxit & ab Euclide Ichthyas metalli filius uir illustris: ad quem Diogenes Cynicus dialogum scripsit. Climachus item thurius qui primus de proloquiis & pradicamentis & cæteris huiusmodi scripsit: & stilpo megarensis clarissimus philosophus de quo nunc dicendum est.

Stilpo megarensis.

Stilpo megarensis eius oppidi quod in graecia est: audiuit quosdam eius Euclidis familia. Alii ipsius Euclidis auditorem tradunt. Trafimachi etiam

Corinthii illius qui ichthyas familiaris erat: ut ait Heraclides. In tantum uero & inuentione & eloquentia & sapientia præcessit alios: ut parum abfuerit quomodo omnis graecia in illum interea in Megara transisse diceretur. De eo Philippus megarensis ita ferme rettulit a Theophrasto quidem metrodorus illum speculationis studio sum & timagoram geloum auulsit. Ab Aristotele autem Cyrenaico clitarchum & simmam. Porro a dialecticis pæonium quidem ab Aristide. Diphilum autem Bosporianum euphanti & myrncem exæneti filium. qui ad se arguendum uenerat utrosque sui studiosos habuit. Præter hos itaque phrasidemum pipareticum phyllicumque peritissimum ad se adtraxit: alcimumque oratorem omnium qui in graecia tum florebant in arte oratoria eminentissimum. Cratem qui insuper & complures alios in sua retia induxit: phœnicemque Zenonem in suum adiutorium subductum aliis cum cæteris admisit. Erat præterea maxime civilis: ac præter uxorem quam duxerat: nicarete etiam pellice utebatur: ut honetor ait filiamque parum pudicam genuit: quam duxit Simmias Syracusanus necessarius suus. Hæc dum lasciuus uiueret. Stilponique a quodam renunciatum esset eam sibi probro esse: non inquit ista maiori mihi probro est quam ego illo ornamento: suscepit hunc honorifice ut aiunt: & Ptolomæus Soter cum megara ipsius urbem uictor obtinuisset: ac tradita sibi pecunia oraret: ut in ægyptum secum nauigaret. Tum illa pecunia modicum suscepit eam profectio renuens in æginam cõtedit. quoad ille remearet. Demetrius quoque antigoni filius: cum cepisset megara domum illi referuari cunctaque direpta substantiam restitui curauit. Vbi cum ea quæ amiserat ut inscriptis sibi traderet moneret: nihil ille suum se perdidisse respondit: quippe doctrinam & eruditionem sibi ademisse ne-

minei: reliquãq; sibi esse & eloquẽtiã & disciplinã: atq; illum erga mortales
 beneficentiã admonuit cãta orationis ui: ut rex illius iã studiosus p̃sus auditor
 fieret. Aiunt illum ita quẽdã de phidia minerua cõpellasse. Num inqt minerua
 Iouis filia deus est: cũ uero añuisset ille dixisse at ista nõ iouis sed phidia est: cõce/
 debat. Nõ ergo inqt ipsa dea est. Qua ex re cum i auriũ pagũ pertractus fuisset: ni/
 hil ificiatũ referunt: imo recte se locutũ assẽruisse. Non. n. deum esse: sed deã: de/
 os q̃ppe mares esse. Areopagitas tamen nihilo placatiores factos iussisse cõtinuo
 ipsum urbe excedere: quo etiã tẽpore Theodorũ cognomẽto deum iurgio dixisse
 Vnde hoc nouerat Stilpo: Num amota palla ipsius inspexerat: erat iste profe/
 cto audacissimus: uerũ Stilpo uir cõpositissimus & maxie facetus. Deniq; cũ ro/
 gasset illũ crates an dii præcationibus: ac diuis honoribus gaudeant. Noli me in/
 quit o fatue i uia de hisce rogare: sed solum rogare: ac seorsum: hoc ipsum & Bio/
 nem iterrogatũ an sint dii dixisse tradũt: ne turbam a me auertas execrabilis se/
 nex: Fuit Stilponi igenium simplex: neq; ulla simulatione fucatum ita: ut iperi/
 te quoque cõcioni se accõmodare nullo negotio posset. Crate denique Cynico se/
 mel ad id quod fuerat iterrogatus non respõdente: sed crepitum uentris emitten/
 te: sciebã inqt te oĩa potius q̃ quã deceret locuturum. Caricã illi aliquando iter/
 rogatiũculãq; proposuerat. Eam uero ille statim comedit: & cũ diceret illi Stilpo
 hercules caricã perdidisti: non solũ inqt caricã: sed & iterrogatiũculã: cuius hæc
 ara fuit. Rursus cũ uidisset hyeme cratẽ adustũ o crates inqt uideris mihi nouo i/
 digere pallio ueste. s. & animo: ad hanc eius uocem rubore suffusũ ita i illũ lussisse
 cratẽ. At qui ego Stilponẽ megaris uidi grauitèr angĩ. Vbi tiphcẽi ueteres dixerẽ
 cubile: Hic ille se iuuenũ magna glomerante corona. Litibus itentus uirtutis tra/
 didit umbrã. Fertur Athenis hoĩum ita i se studia uertisse: ut ex officinis ad eum
 confluere uisendũ. Vbi cũ sibi qdã diceret: admirantur te o Stilpo ueluti belu/
 am: minime inqt ille: sed uelut hominẽ uerũ. Cãterũ cũ eõ: disputator acerrimus
 sp̃s quoq; tollebat: dicebatq; q̃ hoĩem diceret neminẽ esse: neq; enim hunc: aut
 hunc dicere. Quid enim hunc magisq; hunc: non igitur hũc: rursusq; olus quod
 ostẽditur nõ est: olus enim ante mille annos fuit: non est igr hoc olus. Fert̃ cum
 crati colloqueret̃ iter loquẽdum festinasse pisces emere: cũ eum ille retinere uel/
 let: ac dicere sermonẽ reliquis: minime inqt: sed sermonẽ habeo: & te derelinquo
 Sermo q̃ppe mãet: piscis at uenũ dabitur nisi festinauero: feruntur ipsius dialogi
 nouẽ non satis gratiã habẽtes. Moscus Aristippus siue callias Ptolemæus Chã
 recreates Metrocles anaximenes Epigenes ad filiã suã. Aristoteles huius audi/
 torem fuisse Zenonẽ Stoicorum p̃cipem Heraclides refert. Senem uero defes/
 cisse Hermippus testis est Hausto prius mero ut citius moreretur: reprahensus
 est a Sophilo comico i comcedia quã iscribitur gamos: est aut̃ i hunc Stilponem
 megarensẽ nostrũ epigramma.
 Cognoscis aut̃ forsitan senectutem.
 Postea iugũ sustulit inexpugnabile
 Morbus: sed uinũ inuenit mali currus
 Magis bonũ aurigã potus enim agitauit:

*Theodoruf.**Crates.**Bion.**Crates Cynicus.**Carica.**Olus.**Sermo p̃sus.**Aristoteles.**Zeno.**Heraclides.**Hermippus.**Sophilos.**Stilponis Mors.*

Crito atheniensis:

Rico Atheniensis unus oïum maxime eximio quodam amore Socra-
ti affectus est atq; eius ita curâ egit: ut nunq̄ aliquid ex his quæ sunt ad
usum necessaria sibi deesse pateretur: ipsius quoq; liberi Socratis audi-
tores fuere Critobolus Hermogenes Ctesippus Epigenes. Crito iḡ dialogos de
cē & septem scripsit qui uno continentur codice ita inscriptos nō bonos fieri discē-
do: qd sit plus habere. Quid sit idoneū siue ciuile: de honesto: de deo. Quid sit
male facere de fertilitate: de lege: de arte: de cōgressu: de sapientia: protagoras: si-
ue ciuilis de litteris: de poetica: d' honesto: de discēdo: de sciēdo siue de scia Quid
sit scire: Simon atheniensis.

Imon Atheniensis corarius: quotiēs ad eius officinā perrexisset Socra-
tes atq; differeret omnia quæ memisse poterat notabat. Vnde & ipsius
dialogos scyticos appellāt q; inter huiusmodi opifices sint habituri. Sūt
autē numero triginta tres qui uno itidem codice cōprehenduntur: de diis: de bo-
no: de honesto qd sit pulchrū: & honestū: de iusto duo: de uirtute q; doceri non
possit de fortitudine: siue uiriliter tres: de lege: de popularitate: de honore: de
pœsi: de bona possessione: de amore: de philosophia: de scientia: de musica: de
pœsi: quid sit pulchrū: de disciplina: de differendo: de iudicio: de eo quod est: &
numero: de diligētia: de operando: de auaro: de iactantia: de honesto. alii autem
de consulendo: de ratione: siue de aptitudine: de maleficientia. Fertur hic primus
oïum Socraticos sermones differuisse. Cum autem pericles polliceretur si ad se p-
geret: cuncta illi se necessaria exhibiturum: fidutiam inq; uendere consilii nō fue-
rit: fuit & alius. Simon q; scripsit artem rhetoricam: alius item medicus Seleuci
& Vicanoris necessarius atq; alius quidam sculptor:

Glaucō atheniensis.

Laucon atheniensis nouem itidem in codice uno scripsit dialogos phe-
dylum: Euripidem: amyntichum: euthiam. lysithedem: aristophanem
Cephalum: anaxiphemum: menexenum. Feruntur eius & alii triginta
duo. sed sui non sunt.

Simmias Thebanus.

Immias thebāus fuit: & huius ferunt dialogi. xxiii. uno codice iclusi: d
sapiētia: de ratiocinatiōe: de musica: de uersibus. de fortitudine: de phi-
losophia. de uarietate: de litteris: de doctrina: de arte: de regimie: de de-
coro: qd eligēdū: qd ue fugiēdū sit: de amico: de scia: d anima d beneuuedo: de
possibili: d pecuniis: d uita qd sit honestum de diligētia de amore.

Cebes Thebanus.

Ebes & ipse Thebanus scripsit dialogos tris q; inscribuntur pinax. Septi-
ma phrynicus.

Menedæmus.

Enedæmus phænodis ex ludo Clisthenisq; ex familia Theopropidarū
filius fuit uiri sane nobilis. sed Architecti ac paupis. Alii tabernaculorū
futorem fuisse tradunt. & utraq; didicisse menedæmum. Quo circa cū
decretum quoddam rephensum ab alexinio quodam quod scilicet non cōue-
niret sapienti. neque tabernaculum. neque decretum scribere. Missus autem ab

Critobolus
Hermogenes
Ctesippus.

Socrates.

Pericles.

Tros alij Simonis.

Eretrienſibus in megarā præſidio futurus cōtendit ad Platonem in academiā inq; illius retia nō inuitus incidit deſeruitq; militiam. Cæterum aſclepiade phaliaſio ad ſe illum prahente megaris apud Stilponē fuit. eiufq; ambo auditores fue-
re: inde nauigātes Eliedem anchypilo & moſcho phædonis diſcipulis cōgreſſi ſūt atq; actenus ut ſupra cum de Phedone loqueremur dictum eſt: heliaci appella-
bantur. Poſtmodū uero ab eius patria de quo nunc ſermo eſt eretrici uocari ſunt Conſtat menedæmum honeſtate: ac grauitate fuiſſe celebrē: qua ex re cratē quo-
que ſic in illum iocatum: phliaſiumq; aſclepiadem taurūq; eretrium. Timon item elato ſupercilio cū ducturus aſſurgeret fuiſſe illū notat. A deo autē ea grauitate iſi-
gnis fuit: ut cū eurylochus caſſanæus ab antigono accerſeretur una cū clioppi de cicicō adoleſcēte abnuerit: metuere. n. ne id menedæmus pſentiat. Erat. n. ſū-
mæ & in obiurgādo grauitatis: atq; præcipuæ auctoritatis. Deniq; cū adoleſcēs i illum motu temerario ferretur: dixit qdē nihil: cæterū ſumpta feſtuca pīgebat in-
pauimento traiecti figurā: dū interim ſpectātibus oibus adoleſcēs inſigni contu-
melia notari ſe intelligēs abceſſit. Hierocles in piræo ſub amphiarao illū obrūde-
bat: & cū plurima de eretria loquarēt excidio: nihil aliud locutus eſt: ſed ſolū mo-
do rogauit ad qd eū Antigonus traicit. Audacter exulāti adultero ignoras inq; nō modo braſiæ ſuccū in eſſe incūdū: ſed & raphano: clamāti adoleſcētulo & uo-
ciferātū uide inq; an aliquid retro dum neſcis habes. Conſultanti antigono an lu-
xurioſum adiret cōuiuū: hoc illi ſolū renūciari iuſſit. Memento regiſte eſſe filiū: fatuo quodā ſibi minime neceſſariū dicēte iterrogauit an uillam haberet: & cū il-
le multa ſe habere prædiā dixiſſet: perge inq; & illorū curam gere: ne & ille negli-
gēter curādo pdere cōtingat: & amittere ſimplicem urbanitatem. Sciſtanti cui-
dā an uxor eſſet ducenda ſapiēti: nū ego inq; tibi ſapiens uideor: Et cū annuiſſet ille: at ego ait duxi. Dicente quodā cōplura eſſe bona: p̄cōtari illoꝝ numeꝝ p̄git &
an putet plura eſſe q̄ centū. Sapius dolebat q; luxurioſa conuiuia: magnificumq; apparatus nequiret afferre: uocatus uero ſemel ad cœnam intuenſq; lautiffimis ci-
bis diuitē menſam nihil locutus eſt: ſed tacitus eā luxuriā coarguit dū ſolas olēas in cibū ſumpſit: huius deniq; ſeueritatis cauſa parū abfuit qn in Cypro apud Ni-
careōtem piclitaretur cum Aſclepiade ſocio: nā cum eos rex ad menſtruam cele-
britatē euocaſſet: ſicut & philoſophos ceteros. Menedæmū dixiſſe ferūt. Si qdem honeſta eſt huiusmodi uiroꝝ congregatio: quotidie ſunt feſta celebrāda: ſin alias ſupflue quoq; modo celebrat. Ad hæc tyrānus cū ita occuriſſet: hanc diem ha-
bere ſe celebrem ut negotiis omiſſis philoſophis congregari liceret: ille ſeuerius ad-
huc in ſentētia perſtitit. oſtēdens ex ſacrificio oportere omne tēpus: philoſophos audire. Quid plura niſi a tibicine admoniti: ac melo muſico cōuenti fuiſſent: for-
ſitan periſſent. Vnde cū in nauis iactarentur fluctibus Aſclepiadē dixiſſe ferūt. Ti-
bicinis pitam modulationem ſe ipſos ſeruafſe. Menedæmi uero confidentiā pdi-
diſſe. Erat autē ut fertur & ſimplici in docendo apparatu: neque i ſchola ullum cir-
ca illū ut fieri ſolet ordinē uidiſſes. Nō ſubſellia erāt per gyrū diſpoſita: non aliud quippiam: ſed ut ſingulis aut ſedere: aut ſtare: aut ambulare libitum erat in eum continuo tranſibat habitum. Alias tamen gloriæ auidium ignominiaque notari

Plato:
Aſclepiades
Stilpo:
Anchypilos:
Moschos:

Menedemus:
Timon:
Eurylochus
Cassanæus:
Cicero:

virtus menedemi
ling:

auidus

meruentem fuisse tradit. Adeo ut cum prius architecto suam ipse atque asclepiades nauaret operam: & ille super tecta lutum ferre cerneretur nudus is si quem aspiceret pratereuntem occultaretur. Postea uero quam ad rem publicam accessit: ita erat anxius atque sollicitus: ut cum aliquando thura poneret: extra turribulum miserit. Circumsteterat illum crates aliquando: quod ciuilia negotia subisset probro illi dabat: Tum ille quibusdam praecepit: ut ductum carceri includerent. Ille nihilominus pratereuntem obseruabat: respiciensque agamemnonium & hegesipolim uocabat: erat autem clam: & in superstitione pronior. Denique manducauerat aliquando per ignorantiam in taberna meritoria pietas carnes cum asclepiades: id cum animaduertisset nausea palloribusque turbabatur: donec illum asclepiades seuerius obiurgans non carnes diceret eiusce inuentionis causam esse: sed praesumptam de illis fatuam opinionem alias magnanimus fuit uir & plane liberalis. Corporis in eo iam senis habitus & status durabat qui erat in iuvene: athleta istarum firmus ualidus atque adustus. Species ei pinguis & atrita fuit mediocrisque proceritas: ut ex ea constaret imagine quae eretria in ueteri stadio habitenus cernitur. Est enim ueluti ex industria ita sculpra ut cunctam fere nuditatem corporis praeferat. Erat praeterea in suscipiendis amicis omni officio deditus: & quae parum salubris erat eretria: conuiuia saepe inter poetas musicosque celebrabat: Amabat aratum & Lycophoenem Tragicum poetam Antagoramque Rhodiū: sed maxime omnium studebat Homero. Deinde et Lyricis: deinceps Sophocli: atque aethaeo inter Satyros ueluti secundas partes: aschilo autem primas semper dabat. Unde & aduersus eos qui contra in re publica sentirent: ita ferebat: capite ergo & ab infirmis celeratque breui testudo uincit. Haec autem aethaei sunt ex omphale Satyrica: peccat igitur quod illum nihil praeter Euripidis medam legisse dicunt: quae inter sicyonii neophronis poemata legunt. Magistrum Platonem & xenocratem: praetereaque parabatē cyrenaicum aspuebant. Stilponem solum admirabat: de quo dum aliquando interrogaretur nihil aliud dixit nisi liberalis est: erat illi ingenium uariū & callidum atque in componendo ita orationem accommodabat: ut neque quo uellet emergere prospiceret: atque ideo illi difficile occurreretur. Versabat omnia in finitumque orationis copiam fundebat: Accerrimus item in contentionibus erat: ut in successibus tradit antisthenes: atque huiusmodi rogationibus compellere solebat. Alterum quam alterum est alter: ita sane alter est autem praedesse: quod bonum: concedebat: non igitur praedesse bonum est. Tollebat & proloquia negantia: affirmantia uero ponebat simpliciaque. Ex his maxime praebans quae simplicia non sunt auferebat ea & coniuncta & complexa dicens. Scribit Heraclides decretis quidem eum fuisse Platonicum: dialecticem autem eum fuisse aspernatum. Denique sciscitanti se alexino an adhuc patrem caedere desisset. atque illum dixisse: neque caedi: neque desistere addente illo oportere ambiguitatem solui ita uel non dicendo: ridiculum inquit est uestras leges sequi cum liceat in portis reluctari & contra ascendere. Cum Bion diu uos studiose ac diligenter instaretur. mortuos illum iugulare dixit. Alio rursus dicente maximum esse bonum omnibus quae quisque cupiat frui: multo inquit maius est ea solum quae deceat cupere: Refert antigonus carystius eum nihil scripsisse neque composuisse: ita ne dogma quodlibet asserere. Porro in quaestionibus inquit ita pugnax erat: ut non prius discederet: quam in eius oculis ardentis spiritus indicia deprehenderentur. Verum enim

*Crates.**Asclepiades.**Aratus.
Lyophoenes.
Antagoras.
Sophocles.
Aethaeus.
Lycophoenes.**Rogationibus.**Heraclides.
Alexinus.**Bion.**Antigonus Carystius.*

tum i uerbis esset huiusmodi: factis tamen erat placidissimus. Denique cum alexi no plurimum illuderet & obiurgaret grauius: fouit tamen illum beneficiis. Nam ipsius coniugem ex delphis chalcidem usque deduxit itineris furta latrociniaque metuem: amicitias pie sancteque tuebatur: ut ex ea quae illi cum asclepiade fuit coniunctione constat: quae profecto adeo insignis erat: ut nihil a pyladis distaret beuolentia. Verum maior natu erat asclepiades ita ut poeta ipse: menedemus histrio diceretur. Fertur archepolis tria milia illis designasse & cum orta esset amica contentio quis secundo loco acciperet neutrum accepisse. Vxoribus quoque ambos duxisse fama est: menedemum matrem: Asclepiadem filiam: & cum defuncta esset uxor asclepiadis: menedemi capisse coniugem: illumque quod reipsum praefet, aliam duxisse nobilem & locupletem: nihilominus quoniam communis eis erat domus rei familiaris administrationem priori uxori permisisse: Igitur asclepiades ante illum uita excessit eretria iam longaeuus: cum una diu memorabili beniuolentia suauitate uixissent: Fertur post aliquantum temporis cum asclepiadis amasius ad conuiuium uenisset: arceretque illum ianuis adulescentes: menedemum iussisse introduci: ac dixisse Asclepiades etiam sepultus ei ianuas aperit. erant autem qui ambos fouerant Hipponicus macedo & ageror lamieus. Ex his alter utriusque triginta minas largitus: hipponicus uero menedemo duo milia drachmarum in filiarum dote. Duxerat autem ut ait Heraclides ex otropia uxores tres. Porro conuiuia in hunc modum faciebat: prius ipse cum duobus aut tribus prandebat dum dies in uesperam uergeret: Tum uero uocabat quospiam eos qui aduenerant & ipsos iam cenatos: Itaque si qui citius uenissent: precorabantur exeuntes quid esset appositum: ac recens id esset nec ne: & si quidem uel olusculum uel falsiusculum quippiam audissent: recedebant: Sin uero carnes: ingrediebant: Lectulis aestate psithos: hyeme ueruecum pelles superponebant: Porro puluinar sibi afferri oportebat: poculum quod circum agebatur cotula maius non erat. Bellaria illis fabae ac lupini: Interdum uero & pyra uel mala punica & huiusmodi cum matura tum praecocia saepe & carica. Ea omnia memorat Lycophron in Satyra quam inscripsit menedemum: philosophi conscribens laudes: quorum quaedam huiusmodi quoque sunt.

Circundatur paruus calix ad mensuram.

Vt ex breui conuiuio sic est ipsis.

Modesta studiosis aragma sermo audiendi.

Primo igitur contentum haberi capit: canis quoque ab eretria sibi ac delirus appellari. Post modum uero in summa administratione omnium fuit: adeo ut ciuitatis quoque gubernacula sibi traderent: legationibusque crebris & Ptolameum & lysimachum: praeterea quoque ad demetrium functus ubique honoratus est: Cumque illi ciuitas ducta quotannis talenta psolueret: quinquaginta remisit: apud quem accusatus quod quasi traderet Ptolameo, ciuitatem se per epistolam purgauit cuius hoc initium est. Menedemus demetrio regi salutem. Audio tibi de nobis plurima fuisse narrata. per eam illum admoneo cauere unum ex his qui sibi essent infensi: deschylum nomine: Constat illum ad demetrium pro oropo grauissime legatione functum: ut Euphantus quoque in historiis meminit. Erat eius in primis studiosus antigonus: seque ipsius discipulum esse praedicabat: &

Maxia Menedem
Asclepiadis Am

Mors asclepiadis.

Amasius Asclepiadis

Hipponicus macedo
Ageror Lamieus
Heraclides.

Pfeasbi:

Conula:
Bellaria:
Carica
Lycophron:

Euphantus:

eum barbaros fudisset circa Lyfimachiam decretum ei scripsit simplex atque ab
 Assentatione alienum: Cuius initium est. Duces & cōsiliū primores dixerūt: quo
 niam Antigonus Rex praelio domitis barbaris aduenit in Eliā: eiq; prospere cun
 cta succedūt uisum ē senatui ac plebi. Horū igitur gratia & praterea propter sūma
 cum illo amicitia quod illi ciuitatē proderet: suspectus habitus in simulatē se ari
 stodemo clam exiit atq; dropi moratus ē in amphiaraisano: Ibi cum perissent au
 rei calices ut hermippus ait Cōmuni boetiorum decreto loco migrare iussus est:
 Inde pfectus marens & patriā clauculo igressus uxore ac filias sumens se ad anti
 gonū contulit: ibiq; uitā mcerore terminauit. Refert heraclides his omnino con
 traria: Nam illū senatus principē etretriā a tyrānis saepe liberasse: demetrii uiribus
 fretum. Nō igitur antigono prodidisse ciuitatē sed falsam subisse calūniā. Profe
 ctumq; ad antigonū cū ut patriā ē seruitute eriperet: illū inducere nō posset. septē
 dies totos cibos abstinuisse atq; ex animi dolore uita excessisse. Similia huic & an
 tigonus carystius refert. Soli aut perseo iexorable idixit bellum. Haud enim ob
 scurū erat antigonū cum menedemi gratia etretrisibus tempu. uoluisset restitue
 re ab eo fuisse prohibitum. Quocirca in conuiuio menedemus in illum acriter in
 uectus inter cetera sic ait: Atqui iste quidem philosophus est: sed uir omnium q
 sunt aut fuerūt uel futuri sunt: profecto nequissimus. Moritur autem ut eraclides
 ait septuagesimum & quartum agens ætatis annum.

In eius autem laudem nos quoque ita scripsimus.

Audita menedeme tua mihi mors ut spōte

Mortuus es in septem diebus nihil edens.

Operatus opus post hereticum tamen mollem:

Puillaminitas properauit profecto.

Et hi quidem socratici & qui ab eis sunt. Trāseundum autem est ad platonē qui
 capit academiam & ad eos qui ab ipso sunt quot fuerunt eloquentes.

Laertii Diogenis de uitis philosophorum Liber Tertius.

Plato.

Lato aristone p̄re & matre perictiōa: siue potona Athe
 nensis natus est. Mater a Solone genus duxit: Solonis
 quippe frater dropides critiam genuit. cuius filius calæ/
 schrus critia: qui unus fuit ex triginta: glauconisque pa
 ter extitit: ab eo charmides & perictione geniti sunt: atq;
 ex ea & Aristone plato sextus a Solone nascitur. Porro
 solō ad neleū & neptunū genus refert: Aristonem quoq;
 p̄rem a Codro melanthi filio originē ducere tradunt: qui
 a neptuno itidem sanguinem trahere trasilio teste memorantur. Enim uero speu/
 sippus in libro qui platonis de cœna inscribitur: & celarchus in laudatione plato
 nis & anaxides in secunda de philosophis libro asserunt athenis celebre esse aristo
 nem periectione cum esset speciosissima congregi conatum esse. Verum fuisse il
 lius conatus irritos. uidisseq; i somnis apolinē: atq; ab eo uisū mūdā aiugali co/
 pula quoad pareret uxorem seruasse. Nascit autē plato: ut Apollodorus testat in

Hermippus.

Heracledes.

Mors Menedemi:

Antigonus Carystius:

Trasilius.
 Speusippus.
 Celarchus.
 Anaxides.

Apollodorus.

chronicis: octogesima octava olympiade thargilonis septima: qua. s. die natum apollinē delii autumāt. Morit̄ aut̄ ut Hermippus tradit: primo anno centesimae octavae olympiadis in nuptiis discubēs: octogesimalū & primū atatis agens annū Neāthes octogita quattuor annorū defecisse scribit. Est igit̄ Isocrate minor natu annis sex: Ille q̄ppe sub Lysimacho: plato sub amynio ē ortus: sub quo & Pericles diē obiit: Erat aut̄ pago collyteus ut refert antileo in secūdo de tpibus natus est secundū quosdā in aegina in phidiadis domo eius qui thaletis filius fuit: ut fauorinus ait in oimoda historia p̄re ipsius cū ceteris misso ut agrū sortiret̄: Athenasq̄ reuerso quādo a lacedaemoniis qui aeginēsiibus opem tulerāt expulsi sunt: ludos quoq̄ magnificos athenis adhibuit: dio est sumptus suppeditatē: ut ait athenodorus in octauo de aebulationū libro. Fr̄es hūit adimathū & glauconē: sororeq̄ potonā: de qua speusippus nascit̄: h̄asq̄ apud dionysiu didicit: cuius & in anterastis meminit: Exercitatusq̄ est apud aristonē argiū palæstritā: a quo & plato pro egregio corporis hitu cognominatus est. Cū prius Ariscodes ex aui noīe uocatus eēt ut in successione tradit Alexāder. Sūt qui ob orōnis ubertatē & mirā latitudinē sic appellatū putēt: siue q̄ ampla fuerit frōte ut neāthes scribit. Nec desūt q̄ in isthimo palæstra se exercuisse uelit: sicut & dicæarchus in primo de uitis: pictura quoq̄ fuisse studiosū ac poemata scripsisse primo qdē dithyrābos: deinde melos & tragœdias. Vox illi gracilis fuit ut ait timotheus Atheniēsis ī libro de uitis. Fert̄ & socrates uidisse p̄ somniū oloris pullū sibi in gremio plumescere: q̄ cōtinuo exortis p̄nis expāsis alis in altū aduolās suauissimos cātus ediderit. Postridie cū plato sibi a p̄re cōmēdatus eēt hūc cygnū quē uiderat dixisse: Philosophari cœperat primitus in academia: ide se in ortū q̄ iuxta colonū est: cōtulit: ut Alexāder in successione scripsit heraclitū adducēs testē. Demū cū tragicū certamen esset initurus ante dionysiācū theatrū audito socrate igni poemata exussit dicens: Hic uulcane plato tua idiget ope. hic añū uicelimum atatis agens socratem audiuit. Illo decedente cratilo heracliti discipulo & hermogeni parmenidis philosophiā tuēt̄i aurem accōmodauit. Deide cū esset añorū duo d̄ triginta ut ait hermodorus megara se ad euclidem cū aliis socraticis cōtulit. Hic cyrenē p̄fectus theodorū mathematicū audiuit: atq̄ inde in italiā ad pythagoreos philolaū atq̄ eurytū concessit: Ab his se ī aegyptū ad p̄phetas sacerdotesque recepit: quo & euripidē aiūt una se cū p̄fectū eē: atq̄ ibi morbo cōprehensū a sacerdotibus marina curatōe fuisse absolūtū q̄ ex re postmodū dixerit inundat mare cūcta uiroꝝ mala. Sed iuxta hōerum aegyptios mortales oēs modicos esse. Deceuerat Plato magis etiā congregi: uerū p̄pter asiā bella p̄posito desistit. Regressus uero Athenas ī academia cōmorabatur. Est autem locus in suburbano nemorosus: a quodam heroe academonomine sic appellatus: sicut & eupolis in astrateutis memorat dicens umbrosis incursibus academi dei. Sed & timon in platonē loquens principem illū fuisse asserit & suauitate orationis & copia oīum qui academiā icolerent florea rura. Antea enim per e scribebāt academiā philosophus isocrate amico utebatur. Enim uero praxiphanes quādā cōscripsit inter eos habitā d̄ poetis scholā: cū in rure platonis hospitio fruerē isocrates. Ter illū militasse Aristoxenus auctore ē primo ī ta

Meli. Aes 4770
Ano. Muli. 455. 9
Ano. Muli. 455. 9
Ano. Muli. 455. 9
Ano. Muli. 455. 9
Ano. Muli. 455. 9

Pericles.
Aristot.
Philosophus.
Iuuenius.

Athenodorus.

Plato quatuordecim
prius Ariscodes.
Alexander.
Neāthes.

Dionysius.

Timotheus.
Socrates Iuuenius.

Alexander. et
clius.

Hermodorus.
Euclidus.
Theodorus.
Mathematicus.
Philolaus.
Eurytus.
Euripidus.

Herms academi.
Eupolis.
Timon.

Praxiphanes.
Socrates.
Aristoxenus.

nagram: secundo in corinthiū: tertio in delū ubi & uictoria potius sit: Miscuit hera-
 cliteorū pythagoreorūq; ac socraticorū rōnes: atq; in his quidē qua: sensibus sub-
 iacent heracliti partes tuebatur. Porro in his qua: ad intelligentiā p̄tinent pytha-
 gora: acq; secebat: in rebus autē ciuilibus socratē suum maxime amplectebat: atq;
 ita in unū corpus triplicē philosophiā cōpegit rōnem. Aiunt quidā ex quibus sa-
 tyrus ē dyoni illum scripsisse in siciliam uti tres libros pythagoreos sibi emeret a
 philolao centū minis. Erat enim satis abūdans pecuniis acceptis a dionysio plus
 q̄ octoginta talētis. Sicut enim honestor scribit in libro cuius ē titulus: an pecunio
 sum oporteat esse sapientē: Multū sibi epicharmus cōtulit comicus: cuius & plu-
 rima cōpilauit: ut Alcimus in eis libris quos ad amyntā scripsit quatuor numero
 meminit. Eorum in primo ita loquit̄: Cōstat autē & platonē cōplura sibi de epi-
 charmi libris assumere. Id ita inspiciendū est. sensibile asserit plato quod aut ī qua-
 litate aut ī q̄titate nunq̄ p̄sistat: sed diffuat semp atq; imutet̄: Veluti si numerū
 ex quibuslibet tuleris: Ea neq; aequalia neq; aliqua neq; q̄ta neq; q̄lia erūt. Porro
 ista sūt quorū semp generatio ē nunq̄ uero substātia. Intelligibile illd̄ cui nihil uel
 accidit uel decedit. Hoc autē sempiternorū natura ē: quam similit̄ atq; eandē sem-
 per eē cōtingit. Atq; epicharmus de sensibilibus atq; intelligibilibus in hāc sniam
 expresse loquit̄. addidit praterea alcimus. Aiūt autē & ista sapiētes aiām alia qdē
 sentire p̄ corpus puta uidēdo atq; audiēdo: alia uero ipsam p̄ se ipsam aiaduerte-
 re nullo corporis officio utentē. Quo circa eorū qua: sūt alia sensibus p̄cipi: alia ī
 telligentiā rōne cōprehendi. Eorū gratia plato quoq; oportere dicebat eos q; cu-
 perēt. rerū initia colligere: ipsas primū spēs: quas ideas uocat secūdo se ipsas di-
 stribuere: puta similitudinē & monadem & multitudinē atq; magnitudinē statū
 que & motū: Secūdo ipsum p̄ se ipsum honestum ac bonū atq; iustū atque huius
 modi cetera subiicere: Tertio conspiciere quæque sunt adinuicē idea: puta sciam
 aut magnitudinē siue dominationē simul: & illud cogitare: ea qua: sunt apd̄ nos
 ex illorū participatiōe eis æquiuoca fieri. Exempli causa iusta eē queq; iusto com-
 municāt: honesta qua: honesto. Est autē unaqua:q; spēs æterna: ac praterea intelli-
 gentia oī p̄turbatiōe uacua. Quocirca & ideas ī natura uelut exēplaria dixit sub-
 sistere. Alia his eē similia qua:que maxima ad istarū similitudinē consistent. Epi-
 charmus igitur de bono atque ideis ita differit. Ergo ne tibi arū cātus res aliqua ē
 Ita sane hō igit̄ ipse cātus ē: nihil minus agē uideamus. Tibicē aliq; homo ne ti-
 bi uideatur nec ne: homo p̄fecto. Nonne igitur idē tibi uideat̄ de bono: aliud esse
 bonū aliud rem: si quidem secundum se ipsum quisq; illud didicerit iam bonus
 efficiet̄: quemadmodum qui tibarum cantū didicerit tibi cē: qui saltare saltator:
 qui complecti complexor merito dicitur: atque in hunc modum de ceteris qui
 ea didicerit: non ars ipsa sed artifex uocatur. Plato in opinione de ideis ait. Siqui-
 dem est memoria ideas in his qua: sunt existere: q; memoria quæta cuiusque rei
 ac manentis sit. Manere autem prater ideas nihil: quo enim inquit modo serua-
 rentur animantes nisi & ideam attigissent: & praterea naturalem mentem acce-
 pissent. Meminerunt autem similitudinē & pabuli cuiusmodi illis ē optime cal-
 lentes q; sit animalibus omnibus insita similitudinē intelligentia: Quocirca &

Socrus.

Dion.

Philolao.

Honestor.

Epicharmus.

Alcimus.

Epicharmus.

Alcimus.

Plato.

quæ sūt eiusdē generis sentiūt. Porro Epicharmus ita ferme ait: Sapia nō i uno tā tum consistit: sed quæ uiuunt oia notionē quoq; habent: & enim gallina si aduere uolueris: non parit uiuentes pullos: sed oua prius icubat & calorem animat. Hac autē sapia ut sese habet natura nouit sola: Ab ea quippe eruditur: ac rursus nihil pfecto mirū si ita loquar: & placere eas sibi & mutuo foueri ac uideri præclara. Nā & canis cani uidet eē pulcherrimum: & boui bos: & asinus asino: susq; item sui uidentur uenustate præstare. Ista & huiusmodi quatuor libris compingit Alcimus admonens quātum emolumentum Plato ex epicharmo sibi cōsciuerit. Quod autē neq; Epicharmus ipse hoc ignorauerit ex iis coniecere licet quæ præfagiens ac ueluti diuinās forte imitatorum sui sic fere locutus est: ut autē ego puto: imo p cōperto habeo mearū adhuc erit memoria rerū meorūq; sermonum. eisq; quispiā acceptis metro soluto quo nūc cōstant coloreq; adiecto purpuram uenustate uerborū cōponet: inuictusq; ipse alios facile superabit. Videt plato sophronis quoq; mimographi libros antea neglectos primo Athenas inuexisse gestūq; ex eis acq; sisse: quos itē sub eius capite fuisse repertos. Ter autē nauigauit in siciliā primo quidē ut insulā crateresq; uideret: quo & tēpore dionysius hermocratis filius tyrānus ipulit ut secū loqueretur: ubi cū ille de tyrānide disleret dicēs nō id præstare: quod sibi soli esset utile: nisi uirtute & excelleret: offensum tyrānum atque iratum dixisse aiūt. Verba tua ociosorū senū sunt: & ille & tua inq; tyrānidē sapiūt. Ad hæc indignatū tyrannum primo qdem necare illū uoluisse: deinde uero a dione & aristomene exoratū id minime fecisse: uerum pollidi Lacedæmonio qui per id tēporis legatus ad se uenerat eum tradidisse ut uenūdaret. Eum ille in æginam adductum uendidit. Quo tempore charmander charmandridis filius eum moris reū esse accusauit: iuxta promulgatam enim apud eos legem capitale erat si quis Atheniensium eam insulam adisset: atque ipse eā legem tulerat ut fauorinus memorat in oīmōda historia: Cæterū cū a quodam fuisset allegatum disciplinæ grā philosophum eo ascendisse: absolutū dimisserūt: Asterunt plerique illū & in cōcione adductū: ubi cū obseruaret nihil pētus locutū fuisse: prompto quidē aīo q; quid cōtingeret excipere paratū. Illos eum minime quidem occidendū sed solummodo uendendū captiuorū more decreuisse. Aderat forte anniceris cyrenaicus. Is eum uiginti minis siue ut alii uolūt triginta redemit: remisitque Athenas ad amicos. Illi extemplo pecuniam anniceridi restituendam cura uerūt. Sed hanc ille oīno accipere noluit: asterēs nō eos solos dignos esse quibus Plato cura eēt. Alii dionē eam misisse pecuniam dicūt: illūq; eā nulla rōne admisisse. Sed hortulū quoque in academia sibi cōparasse: pollidē uero a chabria superatum: & postmodū in elice fuisse submersum. fama ē dæmonio sibi nūciāte ista illū philosophi gratia ppeti: ut fauorinus in primo cōmentariorū meminit: non tamen quieuit dionysius: uerum cū didicisset quæ illi cōtigissent: scripsit platonī orans ne in se maledicta itorqueret: Ad quem ille scripsit: nō sibi tantū superesse ocii ut dionysii meminisset. Secūdo pfectus est ad iuniorē dionysium postulans terrā atque homines: qui iuxta cōstitutam ab eo rempub. uiuerēt. Id ille q̄q; pollicitus implere detractauit: nec ab fuit secūdum quosdam suspicio illum magno

Alcimus:
Plato:
Epicharmus:

Sophronis
mimographi
libros:

Dion. et Aristomene

Fauorinus:

Anniceris
Cyrenæus

Plato:
Dion:

sui periculo dion & theora persuadere tentasse: illorūq; erexisse animos ad liberandā isulā. Quo tpe Archytas Pythagoreus scripta ad dionysiū epistola purgavit illū a suspitione: atq; ereptū Athenas remisit. Est autē epistola huiusmodi: Archytas dionysio salutē. Misimus oēs platonis necessarii Lamiscū & Photidā uigillū abs te recepturi iure antiquā nostrā amicitia. Recte igitur feceris si memineris quanto a nobis studio efflagitasti platonis ad te aduētū: nos autē illū uenire hortaremur: facturū te spōdentes oīa: illūq; libere accedere & abire permitturū. Memor esto igitur quātū illius aduētū feceris: utq; illo in tēpore plus ceteris amaue- ris: q; si qua orta simultas est humanius te agere cōuenit illūq; nobis restituere illāsum. Hæc enim faciens iustitiā coles: nobisq; gratificaberis. Tertio accessit dionē recōciliaturus dionysio: sed cū id optēre nequiuisset ifecto negotio ad priam rediit. Vbi ad rēpu. accedere qdē noluit: quīs maxime ciuilem esset: ut ex his cōstat quæ scripsit. Ratio autē cur abstinerit a publicis negociis illa imprimis fuit: quod plebs aliis senioribus assuefecerat. Refert pāphila in .xxv. cōmentariorū arcadas ac Thebanos cōdita ciuitate honeste magnitudinis rogasse illū ut eā rēpu. instrueret: quos cū ille didicisset æqualitatē sectari nolle: pfectū nō esse. Fere & chabriā ducē reū mortis secutus cū id ciuū nemo tētar uoluisset: quādo & arcem cū chabria ascēdenti crobylus sycophāta cōuiciatus dixit alteri opē laturus accedis: quasi uero nescias & tibi debere socratis uenenū: Ad quē ille: & quādo pro patria militabā pericula pertulit: & modo amici gratia ne desim officio per libenter me piculis expono. Primus hic ut Fauorinus ait in octauo oimoda: historia: dialogos itroduxit: primusq; inq; sitiois modū per resolutionē leodāti thasio induxit: & primus i philosophia noiauit antipodas & elemētū & dialecticā & poemata & prælogū in numero. Extremorūq; planā supficiē ac dei puidentiā. Primusq; philosophorū orōni Lysia cephalī filii cōtradixit ipsā ad uerbū exponēs i phædro: primusq; gramaticæ uim specularus est. Cūq; primus oibus ferē q ante se fuerāt cōtradixerit: quari solet: cur democriti mētionē non fecerit. Refert anthes cyzice- nus nūc cū in olympia aliqdo descēdisset græcorū in se oīnm ora cōuertisse: quo etiā tpe dioni cōgressū aduersus dionysiū bellare instituenti. Porro in priō cōmentariorū fauorini fertē Mithridatē persarū regē platonis statuā in academia locasse ita iscriptā Mithridates rohdobari filius ples musis imaginem platonis: dicauit si laniōis opus. Tradit heraclides iuuenē platonē adeo fuisse uerecūdū: adeo cōpositū ut nunq; ridere nisi modice deprehēsus sit. Cū tamen esset eiusmodi. ne sic quidem comitorū conuicia effugit. Theopōpus deniq; in autochare sic ait: Vnum enim est nullū: duo autē uix unū est: ut ait plato. Anaxandrides quoq; in theseo: qdo stulticias uorabat sicut plato: sed timon ita illū agit quoad effinxit plato fucata miracula callens Alexis meropidi tēpestiua uenis. ut ego ambigens supra in fraq; deambulans: uelut plato sapiens nihil iueni: cruraq; defatigatō. & i ancylōe. Dicis de qbus nescis æque ac plato currēs: noscesq; Lytrū atq; cepe. Amphicratī atqui bonū quodcūq; tādē est quo tu fruiturus es. huius causa mi- nus noui equidē mi domie q illud platonis bonum. Attende ergo endeximide q; sane plato nihil nosti nisi mcerere tantū uelut cochlea elato seuerē supercilio: Cra

Dion et Theora
Archytas pythagoreus.

Amphila.

Fauorinus.

Anthes Cyzice-
nus.

Hermodas.

Theopopul.
Anaxandrides.
Timon.

tinus in pseudypo bolimeo. homo es constat: & habes animam iuxta platonem: ignoro equidem habere tamen arbitror. Alexis olympodoro. Corpus quidem meū mortale siccum est: imortale uero ad aerem extulit hæc non platonis schola: Idē in parasito: & cum platone seorsum delirat. Irridet eū & anaxilas i botrilione & circe & diuitibus. Aristippus autē in quarto de antiquis delitiis asserit eum adolescentē quēdā asterē nomine: cum quo & astrologiæ uocauerit: amasse dionem etiā quē prædiximus: alii phedrū quoq; adamasse referunt: amorisq; illius iudicio esse epigrammata in illos ab ipso ut ait composita inspiciam.

O utinam cælum fierem dum sydera cernis.

Stella mea: ut multo lumine te aspicerem.

Item aliud: iam dudum sydus lucebas uiuentibus matutinum?

Nunc hesperus fulges uita functus mortuis.

Iam dudum uiuis fulgebas luciferat: nunc

Defunctus luces hesperus exanimis.

In dionem uero lachrymas quidem hecubæ atque illiadibus mulieribus: fata dudum genitis debere at tibi dion post gestas præclaras res dæmones effusas sustulere spes: iaces ecce in patria speciosa carissimus ciuibus. O meum in te animum/ qui excitasti dion hoc illius tumulo inscriptum: syracusis tradunt Alexim. in super amasse fertur & phædrum ut prædictum est: Inque illos itidem eius constare epigramma.

Nunc quoniam nihil est quoquo se uerterit omnis.

Solum q; pulcher uisus alexis ait.

Spiritus os canibus quid monstras: flereque cogis?

Posterius phædrum non ita perdidimus.

Archæanassa quoque colophoniam usum esse: quam ex eius constat epigrammate fuisse meretricem.

Archæanassa iacet meretrix colophoniam in ore.

Illius ægrota: sedit acerbus amor.

O miseri duxit quos fors inimica uagantes:

In tam crudelē lumina ferre rogum.

Agathonem itidem uenustæ formæ mulierem & in eam quoque lasciuia illius feruntur epigrammata.

Suauia dans agathoni animam ipse in labra tenebram:

Ægra at eum properans tanq̄ abitura fuit.

Malo ego te ferio, cape si sum gratus amator.

Et me participem uirginitatis habe.

Sin fieri dubitas hoc ipsum mente reuolue:

Suscipiens formæ q̄ breue tēpus inest.

Malum ego: me mittit qui te succenditur unus.

Annue xanthippe linquit utrunq; decor.

Aiunt & illud in cretenses sagena cōprehenso epigramma ipsius esse:

Eubææ nunc gens sed eramus crethrita: fusi

Cratinus.
Alexis:

Anaxilas.
Aristippus.
Astrologus.
Dion.
Phædrus.

Condimus a nostri nos regione procul.
 Aliaque nonnulla.
 Pieridas cypris cyprum ue corafia amorem
 Concelebrat uobis: at ego cinctus ero
 Ad uenerem pulchram musa: ioca tolle precamur.
 Aliger heu nobis non uolat iste puer.
 Deposuit laqueos: aurum uir nactus: at aurum.
 Non nactus laqueis tristitia colla ligat.
 At uero molon hostili aduersus illu animo no id ait esse miradu: si dionysius eo/
 rinthi: sed si plato esset in sicilia. Videt & xenophon haud qua q̄ grata & amica i
 illu fuisse uoluntate: deniq; ueluti cotentionis studio, similia scripsere Symposum
 Socratis defensionē: cometaria moralia: Ad hac ille de repub. hic Cyri scripsit i fa
 tia: qua in suis legibus plato ficta dixit: neque enim eiusmodi fuisse cyru. Tu am
 bo cu Socrate semp habeat in ore: nusq; repies: sui iuice fecisse metione. Semel ta
 tu xenophon Platonis meminit in tertio cometarioru. Fertur & Antisthenes cu
 eoru qua scripserat qda recitare uellet orasse illu ut adesset recitati. Et cu roganti
 cuiusmodi id esset: libri eius titulu explicuisset de eo. s. quod non sit contradicere
 Tu ergo inquit de hoc ipso quo scribis: & cu doceret contra sua uenire sniam: scri/
 psit aduersus platonē dialogu sathonē illu iscribes. Ex eo ia alienis animis in se iui
 ce fuere. Aiut socrate cu platonis Lyfide audisset recitari prohdij mortales dixit
 se q̄ multa de me metis adolescēs. Scripsit qppe no pauca uir ille qua socrates no
 dixit. Fuit illi & aduersus aristippu haud obscura similtas. Deniq; in libro de aia
 illu isimulat: Cur ab fuerit morietu socrati: cu in aegenia uicino. s. attica loco p id
 tps moratus sit. Erat illi cum aschine quoque ut fert socratis auditore cotentio.
 eu qppe cu dionysio se facile insinuaret egēsq; reru oium ad eu pfectus esset: a pla
 tone despectu: atque ab aristippo fuisse comēdatu. Porro sermōes quos critonem
 fecit in carcere loquentem cu socra i cōsuleret fugā: Aeschinis fuisse tradit idome/
 neus: illi uero a platone tu huius odio tum gra ipsius attributos. Sui uero nusq; li
 broru tuorū Plato mentionē fecisse deprehendit praterq; in libro de immortalitate
 aiorū & in socratis defensione idq; tenuit. Enim uero stili ipsius genus inter poe/
 ma & psam oronē mediū ait Aristoteles fluere. Huc solū platonē asseuisse quodā
 loco fauorinus ait: Cū librū de aia recitaret: reliquos oēs surrexisse. Pleriq; autu/
 mat philippu opuntiu ipsius leges eatenus in cara trascripsisse: huius & epinoni/
 da esse aiunt. Euphorion ac panatius initiū librorū de repub. sapius inuentū in/
 uersum atq; immutatū dixere. eā ipsius rep. aristoxenus totā serme in pragora
 cotradictōib; asserit scriptā. phadrū primo illū scripsisse fama est. Habet qppe
 quaestio illa no nihil iuuenile. Porro dicarchus totū id scribendi genus: ut gra/
 ue ac molestū carpit. Platonē tradit cu uidisset quendā aleis ludentē arguisse &
 cu ille q̄ me in pnis reprehendis diceret respōdisse. At est cōsuetudo n̄ modica. Ro
 gatus an ipsius monumēta sicuti supiorū futura essent: Primū inqt conq̄rere oport
 tet nomen: Tū pluriā suppeditabūt. Ingresso aliqū xenochrati cade inqt huc pue
 rū. Nā ipse q̄ iratus sim neq̄. Cuidā item seruorū deliq̄nti iam inqt uerberibus

Molon:
 Xenophon:

Socras:
 Aristippus:
 Aeschinus:

Idomeneus:

Aristoteles:
 Faunorinus:
 Philippus opuntius:
 Euphorion:
 Panatius:

Dicarchus:

Xenochratus:

te concedissem nisi iratus essem. Cum equo insedisset continuo descendit dicens uereri ne equi ferocitate raperetur. ebriis colulere solitus erat ut in speculo studio se intuerentur: eiusmodi statim a foeditate discessuros. potare usque ad ebrietatem nusquam decere monebat: praeterquam in diebus festis indulgentis uini dei. Sonus item immodicus illi displicebat. In legibus denique ait: Dormiens autem nemo illius praetii est: ueritate audita suauiore omnibus quam dicerentur. Alii uera loqui iucundius omnibus dixisse putant: sic autem & de ueritate dixit in legibus: praeclearum quiddam est ueritas o hospes atque durabile: Verum id persuadere non facile uidetur. Optabat insuper me moriam sui uel in amicis uel in libris relinqui: locis & ipse utebatur plurimum. Moritur eo quo diximus modo tertio decimo philippi regis anno: & fauorinus in tertio commentariorum refert: a quo & increpitum fuisse illum theopompus auctor est. Mironianus in similibus ait philonem meminisse prouerbii de platonis pediculis: quasi sic ille defecerit: Sepultusque est in academia ubi plurimum tempus philosophatus fuerat. Unde & quae ab eo fluxit secta academica est appellata. Corpus eius elatum honorifice & ab his qui eo conuenerant conditum. Eiusmodi fuit ipsius testamentum. haec legauit plato atque disposuit hephaestiaeum fundum cui ab aquilone uicina uia est quae ducit a templo cephesiadum: ab austro heraclaeum hephaestadium: ab ortu solis archestratus pherearius: ab occasu philippus chalidensis. Huc autem nemini licitum sic aut uendere aut commutare: sed sit adimati filii. Eneresiadumque fundum quem emi a Calimacho cui ab aquilone uicinus est Eurymedo: Myrrhinusius ab austro: ab occasu cephesius. Argenti minas tres: argenteam phialam appendentem dragmas centum sexaginta quinque: Cymbium poderis dragmarum quadraginta quinque: Anulum aureum: & iaurum aureum: utraque dragmas quattuor: & tres obolos pendetia Euclides Latomus mihi debet minas tres. Dianam dimitto liberam: famulos relinquo tychonem hyetam appollinidem & dionysium: supplectile & uasa scripta quorum habet exemplar demetrius. Nulli autem quicquam debeo. Curatores erunt solthenes. speusippus. demetrius. hegias. eurimedon. callimachus atque trasippus: hoc testamenti ipsius exemplar. Sepulchrum eius compluribus illustre epigrammatibus.

Mortales cunctos excedens moribus aequis:

Diuus aristocles hoc iacet in tumulo:

Si sophiae quisque praerona magna secutus:

Hic sibi multa tulit liuor & omnis abest. & aliud.

Occulit hic corpus diuini terra platonis:

At superas sedes spiritus ipse tenet.

Aristone sati procul hunc diuina uidentem:

Longe habitans seruat uis bonus atque colit: & aliud.

Quid monumenta super uolucrum tegina uolasti.

Tu mihi dic superum quam uetare domum.

Altra petens animam sum clara platonis imago.

Progenitum terra corpus at actis habet. est & nostrum:

En animas hominum quonam curasset apollo:

Lustrasset si non oppida graeca plato.

Sunt platonis.

*Demetrius Platonis
Fauorinus.
Theopompus.
Mironianus.
Philon.*

Testamentum platonis

Corporibus medicans huic & apidaurius agris
 Filius. ut sapiens & animæque plato.
 Occidit ut titan epydaurion: atque platonem
 Protulit: hunc animæ: corporis hunc medicum.
 Coniugia at separans petiit quam condidit urbem.
 Inque solo magni ponitur inde iouis.

Platonis discipuli:

Discipuli fuere Speusippus atheniēsis: xenocrates chalcedonius: Aristoteles sta-
 girites: Philippus opūtiūs: Hestius perithius: dion Syracusanus. Amyclus He-
 racleotes. Erastus & coriscus sceplii. Timolaus cyzicenus: Eueon lāpſacenus: Pi-
 thon: & Heraclides ænii: Hippothales & calippus atheniēses: demetrius amph-
 polites: heraclides pōticus & complures alii: Cum his & mulieres duæ Lasthenia
 māteia & Axiothea phlasiā. quæ ut dicæarchus auctor est uirili utebant ueste.
 Theophrastū item illius fuisse auditorē quidā referūt & hyperidē oratorē: chla-
 mæleon & lycurgū ait polemo & demosthenē scribit ipsius fuisse studiosū. Sabi-
 nus item in eſistratū thasiū in quarto de medicatione libro: & est id quidē oīno ue-
 risimile: Vero enim uero cum platonis primis studiosa sis: Idq; haud sane iniuria
 philosophiq; summi dogma peculiari quodā amore ac studio præcæteris indaga-
 re pergas: operæ præciū existimaui & sermonū illius naturā & dialogorū ordinē
 & perſuaſionis aut iudicationis uim p uiribus ueluti per elemēta capitulaque dige-
 rere: uti ne quæ de illius uita collegimus: dogmata quoq; siue decreta delideren-
 tur alias quippe iuxta puerbiū noctuā athenas: si ea quæ per species distribuunt
 enarrare cōmiserimus. Dialogos itaq; primū Zenonē eleatē scripsisse ferūt. Ari-
 stoteles in primo de poetis Alexamenum styreum siue teiū sicut & fauorinus in
 cōmētariis tradit. Cæterū Plato meo qdē iudicio id genus expoliuit eatenus ru-
 de atq; perfecit. Ita nō solū ornata & expolita orationis: uerū & ipsius iuentiois
 dignissime sibi primatū uendicat. Est autē dialogus ex iſterrogatōe & responsione
 cōpositus de ea re quæ uel philosophiā uel reipublicæ partes attingat: cū dicenti
 & congrua expressione personarū quæ assumuntur. accurataq; cōpositione uer-
 borū. Dialectica est disputandi ars per quā aliquid aut pbamus aut improbamus
 ex iſterrogatione itidē: & responsione differētū. Enim uero platonica orationis
 geminus stilus est uterque summus: Alter ex his iſtituit atque imbuit appellatur
 ὑψηλῆς ἱπτικὸς: id est iſtroductiuus: alter in iſquiredo uerſat. dicitur q. ἱπτικὸς.
 indagatiūs scilicet primus ille in duo distinguitur genera: alterū in speculatione
 cōſiſtit: alter: in actione. primū in naturale ac rōnale: secundū in mortale ac ciui-
 le diuiditur. Porro secundus ille æque in duas species scinditur: prima quæ exerce-
 tur uocatur que gymnastica. secūda in ceraminibus ē & agnostica dicit: gymna-
 sticæ itidē bipartita diuſio est: altera uelut icunabula exercitationis fouet: uoca-
 turq; Maœutrica: altera iam suis uiribus nitit̄ tentatq; quid possit: & Piraſtica di-
 citur: Agonistica itē est bipartita distinctio: alia demōstrationi iſeruit: & Endi-
 ctica uocat: alia uertit orationē & Anatreptica dicit: Neq; sane nos fugit plerof-
 q; platonis dialogos aliter ac nos distiguere. Dicūt ex his alios dragmaticos: qd̄
 quasi poema uideantur imitari: Alios quod narrationi iſeruiant diegematicos:

Dicæarchus:

Polemo:
 Sabinus:

Aristoteles:
 Faorinus:
 Plato:
 ceteri sunt Dialogi:

quid dicitur:

Gymnastica:
 Agnostica:
 Maœutrica:
 Piraſtica:
 Endictica:
 Anatreptica:
 Dragmatici dialogi:
 Diegematici:

mixtos alios appellant. Sed ea sane distinctio dialogorum scanae quam philosophorum scholae uidetur accommodatior. Sunt ex his quidam physicae tuentes partem ut Timaeus Logicę ut policitus: cratylus: parmenides: & sophista. Sunt qui moralę asserunt: ut apologia: criton: phædon: phedrus: symposiũ: menexenus: clitophon: epistolae: philebus: hipparchus & anaxagoras: ciuilem respublica: leges: minos: epinomis & atlantica. Mathematicam astruunt alcibiades duo: theages: lysis: laches: pirasticam: menon ion: carmides theatetus: endimachus: pragoras. Anatrepticam euthydemus: hippia duo: gorgias. De dialogo quod nã sit: & quomã sint eius differentia: haecenus. Quonia uero infinita cõtertio est aliis dicentibus ipsum dogmata inferre: aliis negantibus: age de his quoque uideamus. Dogmatistam proprium est dogma afferre: sicut & legiferi leges instituire. Porro dogmata siue decreta idifferenter uocant: & quae opinamur & opinio ipsa. Quod opinamur proposito est. Opinio autem suspicatio ipsa siue opinatio. Plato igitur quae preceperat ea exponit: quae uero sunt falsa coarguit. De rebus incertis assensionem retinet: atque de his quidem quae ipse opinatur quattuor inducit personas differentes socratem: timaeum: atheniensem hospitem: peregrinum Eleatem. Sunt autem peregrini non ut quidam opinantur plato & parmenides: sed fragmenta sine nomine sunt. Denique socratis atque timaei uerba dum loquitur decreta infert plato: Qui mendacii coarguantur inducit thrasymachum calliclem: Polum gorgiam: protagoram hippiam. atque euthydemum: & huiusmodi ceteros: at uero cum probationibus & argumenti conclusionibus locus est. plurimum utitur inductione: eaque non unica sed bipertita. Est. n. inductio oratio ex ueris quibusdam simile sibi uerum proprie colligens atque inferens: Eius sunt species duae quae ex contrario fit: & quae ex consequenti. Quae igitur ex contrario fit eiusmodi est: ut interrogati circa omnem responsionem contrariam inferatur. Ut exempli causa pater meus ut alius est quam pater tuus aut idem. Si igitur alius est pater meus quam pater tuus: cum sit alius quam pater non erit pater. Si idem est quod pater meus idem existens quod pater tuus: meus erit pater. & rursus si animal homo est lapis aut lignum erit: Non est autem lapis aut lignum. Animal quippe est: & ex se ipso mouet: animal igitur est. Si autem animal est animal uero & canis & bos erit & homo animal & canis & bos. hac igitur inductionis specie quae per aduersationem fit: ubi rixae locus est utitur Plato non ad afferendum dogma sed ad refellendum quod falsum fuisset obiectum: Est & alia ipsius species quae per consequens & ea duplex: altera quidem id quod in parte quaeritur per id quod est in parte demonstrat: altera quod uniuersaliter per id quod in parte est probatur: prior illa oratorum. sequens dialecticorum est. Quaerit in primo an iste occiderit. Argumentum est eo tempore repertum esse caede cruentum: est autem ut diximus oratorum ea species. Quippe rhetorica uis & officium est circa particularia: non circa uniuersalia uersari. Quaerit. n. non de iure ipso uerum de particularibus iustis. Reliquum uero dialecticorum: probatur quippe uniuersum per partes: puta quaeritur an sit immortalis anima: & an ex mortuis uiuentes sint quod in libro de anima probatur per uniuersale quoddam: quod contraria ex contrariis fiat. Idque ipsum uniuersale ex quibusdam particularibus conficitur: ut puta somnus ex uigilia: itemque maius ex minore & econtra. Hac autem specie utebatur ad asserenda quae percepisset. Nam ut olim in tragedia prius quidem chorus solus agebat. Postmodum uero thespis unum inuenit histrionem: ut chorus interdum requiesceret. Secundum postea. Eschylus

Timaeus
Policitus
Cratylus
Parmenides
Sophista
Epinomis
Criton
Phaedon
Phaedrus
Symposium
Menexenus
Clitophon

Quid dogma:

Quid opinio:

Quid inductio:

Quid Rhetorica:

Thespis
Eschylus

adiecit & tertiū sophodes. Atq; in hunc modū tragœdia cōsumata ē: ita & philo-
sophiæ rō dudū circa unā tantū physicā spēm uertebat: Accessit socrates & solita
rē ea tenus philosophiæ adiecit ethicē. Tertiā plato dialecticē addidit & cōsum-
mato philosophiæ operi extremā manū & culmē apposuit. Thrasylus autē asserit
illū iuxta tragicū quadriloquium dialogos suos edidisse. Tragœdi quippe quattuor
pœmatibus certabant dionysis: Leneis: Panathenæis chytris: Erāt at̄ quartum
poema satyricū: porro quattuor poemata quadriloquia appellabant. Sūt igitur
oēs eius dialogi de quibus nihil ambigitur quinquaginta sex: resp. in decem diuidit li-
bros: quam & apud pragoram totam ferme inueniri i cōtradictionibus tradit fa-
uorinus in scdo oimoda historiā: Leges in. xii. diuidunt. Sūt autē h̄mōi quadrilo-
quia nouem numero legibus uno uolumine: & reip. libris i uno itidē inclusis: Pri-
mū igit quadriloquiū ponit quod cōem hypothēsū habere uideat: ostendere qui-
dē uolēs cuiusmōi esse debeat uita philosophi: dupliciq; in libris singulis inscripti-
one utitur: Altera ex noīe: ex re altera iposita. huius quadrilogi quæ prima est in
capite ponit eutyphrō siue de sanctitate siue iusticia. Est autē ipse dialogus tentati-
uus. hūc sequit socratis defensio. moralis: Tertio loco crito siue de eo qd̄ agendū
ē moralis. Quarto phædon siue de aīa: moralis: In secūdo præponit cratylus si-
ue de rectitudine noīum: logicæ partes agēs. thæteus siue de disciplina. tentati-
uus. Sophista siue de eo qd̄ ē: Logicus: policitus siue de regno. logicus. In distri-
butione tertia ponitur priō loco Parmenides siue de idæis: logicus. Secundo phi-
lebus siue de uoluptate. moralis: Tū symposium siue d̄ bono. moralis. Postremo
phædrus siue de amore. moralis. In quarto præponitur alcibiades primus: siue d̄
hominis natura. *μαίεῦτικόν* de obstetricia. Alcibiades secundus siue de oratione
obstetricus. hippercus siue de lucri studio: moralis. Quintæ præfertur in capite
theages siue de philosophia obstetricus. ac deinceps charmides siue de frugali-
tate tentatiuus. Laches siue de fortitudine: obstetricus. Lysis siue de amicitia. ob-
stetricus. Sextæ princeps est Euthydemus siue contentiosus anatrepticus. Tum
protagoras seu sophista: endicticus. Gorgias siue de rhetoricā anatrepticus. Me-
non si de uirtute. tentatiuus. Septimæ præponuntur hippia duo: de honesto pri-
or: sequens de mendacio ambo exhortatiuus. Ion siue de iliade. tentatiuus. Mene-
xenus siue epitaphius moralis. Octauæ primū sibi locū uendicat clitophon siue d̄
ductiuus. moralis. tū respub. siue de iure ciuili. Timæus siue de natura physicus
critias attractiuus seu antlaticus. moralis. Nonæ presidet minos siue de lege ciui-
lis: Leges siue deferēda lege: ciuilis. Epinomis siue nocturnus cōuentus siue phi-
losophus: ciuilis: epistolæ tredecim morales quibus præponebat. *ἐν δὲ γ' εἰν*. Epi-
curus autē *εὐνὴ πᾶσι*: Cleon uero *χαίρειν*. Ex his una ē ad aristodemum archy-
tæ duæ. ad dionysiu quattuor ad hermiā & erastū & coriscū una ad leodamantem
una: ad ad pdicā una ad dionis necessarios duæ. Est at̄ huiusmodi iuxta thrasylū
librorum illius distinctio. Cui pleriq; accedunt. Alii autem ex quibus & aristo-
phanes grammaticus est in triloquia eius dialogos ita distribuunt: primam po-
nunt cui præsit resp. timæus: critias: Secundam cui sophista politicus cratylus
In tertia leges statuunt: minoem: & epinomida: In quarta theactetum: eutyphrō

Sophocles
Socrates
Thrasylus
Thrasylus quadriloquii

Protagoras
Fauorinus

Eutyphron

phrona: defensionē: In qnta phædonem: critonē: epistolas. Cætera singula & sine ordie ponūt. Incipiūt qdā ut prædiximus a rep. Alii a maiore alcibiade. plerique āt a theage: Alii ab eutyphrōe: nōnulli a clitophōte: Quidam a timeo: alii a phædro. Sūt itē q̄ a theaeteto icipient. Sūt itē q̄ a defensionē: Ex his aut dialogis q̄ platonī inscribūt: hi sine ulla cōtrouersia adulteri sūt: Midō siue hippostrophus erixias siue erasistratus: alcyon: acephelus siue sisyphus: axiochus: phæaces dmodocus: chelidō. Septima epimenides. ex his alcyon leōtis cuiusdā esse fert: ut fauorinus ī qnto cōmentariorū refert. Eni uero noībō utit̄ uariis: uti ne illius opa ī impitis & rudibus cōspicua sint: pprie tamē sapiām esse arbitrat̄ eas: res: intellegētia cōprehēdūtur: & intelligibiles dicuntur & quæ uere sūt: sciam quā d̄ deo ait animāq; a corpe dissociatā. Proprie uero sapiētīā & philosophia uocat appetitiōnē quādā ac d̄sideriū diuinæ sapiētīæ. Cōiter apud ipsū sapia d̄r etiam oīs peritiā: Ut cū uerbi grā: Sapiētē uocat artificē: Utit̄ & eisdē sæpe noībus in significandis uariis rebō. deniq; apud illū: etiā p̄ simplici ponitur sicut & apud euripidē. Utitur eo plato quandoq; & pro pulchro & honesto: aliquando p̄ paruo Sæpe uero & uariis noībō utit̄ in eadē significatiōe. Nāq; idēā & spēm noīat & genus & exēplar & initiū & causam. Utitur & contrariis uocibus ut idē significent. Deniq; sensibile & quod est & qd̄ nō est dicit esse quidē propter generationem: nō eē aut̄ p̄pter assiduā mutationem. Ideā itidē appellat qd̄ neq; mouetur neque manet & idem & unū & multa. Idē uero & in plurimis facit̄ solitus est. Est aut̄ librū eius triplex expositiō: Primo enim docet̄ oportet eorū quæ dicūtur unūquodq; qd̄ sit. Deinde cuiusq; rei grā dictū sit: Vtrū ex principali intētiōe an uero in similitudinē parte siue ad dogmatū assertionē siue ad refellendū cōtra differentē. Tertio uero an recte dictū sit. Vex. n. quoniam ipsius libris & notæ quædam apponuntur: Age de his quoq; pauca loquamur. x lra ad dictiones ac figuras assuimitur: p̄sus ad platonicā cōsuetudinē x dupliciter ad dogmata opinionēsq; x. p̄ctis nudiq; illustre ad electiores quasq; snias ornatuq; uerborū apponit̄. Duabus ex ptibō p̄cto apposito ad quorūdā emendationes adhibetur. x obelus tum p̄ctis ad inania quæq; & uilia iugulanda præponitur. Antisigma. xi. cū p̄ctis ad usus duplices scripturæq; trāslatiōes adhibetur Cerauniū. xi. ad philosophiæ institutionem assuimit̄. Asteriscus ad cōuenientiā dogmatū. obelus ad improbat̄ionē. Sūt igit̄ huiusmōi notæ: hicq; librorū numerus ut antigonus & carystius ī libro quem nuper dextenone edidit refert. Ea si quis dignoscer̄ ante uoluisset metcedem his qui docerent pendeat. Quæ illi uisa sunt huiusmōi fuere. imortalē esse aiām: & de corporibō ad corpa p̄petuis uicibus migrat̄ eiusq; initiū constare numeris. Corpis p̄cipiū geometriæ itē ostare rōne: Diffiniebat eā ideā esse penitus remoti spūs se ipsā mouentē & motū præstātem corpi & esse triptitā: Rationalem ipsius ptē sitā in capite: irascibile in corde: cōcupiscibilem in umblico & icore cōsistere. Cōtinere itē ex medio semp corpus p̄gyrū atq; ex elementis constare: diuisāq; scdm harmoniā interualla duos orbes efficere cōiūctos. Ex his iteriorē circulū in sex alios scindi: septē reliquos circulos facere. Eūq; iuxta diamet̄ ad leuā intrinsecus hēre sedē: Altēq; uero secūdū latus ad dexterā. Iōq; ipsū obtiner̄ q;

Quid Sapiētia.

Antisigma.

Antisigma.

Comminium.

Asteriscus.

Obelus.

Antigonus.

Carystius.

*Corpus bromus
no. ostent.*

sit unicus. Alterū quippe iterius in pluri esse diuisum: atq; hūc ipsius illos alteri/
 us eē dicēs: hāc qdē animi: illā uero uniuersi eē motionē crātūq; syderū motus
 Cū aut ita se habeat eaque ex medio sic scissio sibi ad extrema cōgruēs atq; cōiun/
 cta nosse quāq; sunt atque aptare eo q; i se ipsa per harmoniā elemēta habeat &
 opinionē qdē fieri scdm alterius circulū se subrigētē: sciam uero scdm aliū q sit
 eiusdem. duo oīno esse reꝝ p̄cipia Deū atq; materiā. Illū & mētē & cām appella/
 uit. Esse aut materiā iformem & ifinitā: ex ea cōcretōes fieri: eā cū aliquādo teme/
 re & iordinate moueret: adeo in locū unū coactā q; ordinem temeritati p̄stare
 cōsueuerit. Porro hmōi essentiā in q̄ttuor elementa cōuersā ignem aquā aerē ter/
 rā. Ex his mūdū ipsū & quāq; in eo sūt. nasci solā terrā ait imutabilē cām esse pu/
 tās figurā ipsius ex qbō cōstet d̄riam. Aliorū qppe figuras eiusdē generis dicit.
 Cōposita. n. oīa ex uno oblongo triāgulo. Terrā uero p̄p̄riam esse figuram. Ignis
 denique elemētū esse. pyramidē: aeris qd octaedrū dicit: aquā icosaedrū: terrā
 aut cubū. Quocirca neque terrā in ista mutari neque i terrā ista cōuerti. Nō autē
 suis locis discreta esse singula: q; circūferentia cōstrigēs & ad mediū cogēs p̄uā opo/
 nit. Eaque q̄ maiora discernit: Atque iō cū spēs mutās & loca mutare. Mundum
 unū esse genitū. nā & sensibilis est deo cōdito. Atatūque esse q; p̄stātius regat qd
 aiātū est q̄ si careret aīa: huiusmōique opificiū supremę causā subiectū: unūque
 cōditū fuisse: non infinitū q; etiā exemplar ad qd creatus fuerit unūcū sit: Esse aut
 ad sphaerā similitudinē rotundū: qd cōditoris ea quoque figura sit. Illū qppe lca/
 teras cōtinere animātes: hūc at omniū figuras. laue itidem & absque ullo p̄ gyꝝ
 instrumēto q; huiusmōi nullus sibi usus sit. Immortalē p̄terea durare mūdū eo
 q; nō dissoluatur in deū: Ac totius generatiōis cām esse deū q; summū bonū ipse
 sit auctorque bonorū: porro celi generatiōis auctorē ipsū deū. Eius qppe qd sit in
 rebus cōditis pulcherrimū eū esse cōditōrē: quem intelligibiliū oīum cōstet esse p̄c̄/
 stantissimū: Itaque quoniā huiusmōi deus est. cælū uero p̄stātissimo illi simile
 ē quoniā pulcherrimū cernit: nulli creaturæ erit simile sed deo soli. Cōstare uero
 mūdū ex igne aqua aere & terra. Ex igne qdem ut uisibilis sit: ex terra ut solidū
 ex aq̄ & aere ut p̄portioe nō uacet. nāque solidorū uis duob; maxime mediis p̄por/
 tionem sumit ut unū fiat hoc totū. Ex oīb; atq; ut p̄fectū atque imortale sit: Tps
 que sempiterni imaginē fuisse: idque sp̄ manere: Celi aut motū tps esse: Noctem
 qppe ac diem & mensem & huiusmōi cetera esse tps ptes. Idcirco absq; mūdi na/
 tura nō cōstare tps: Simul. n. atq; conditus fuerit & tps illi affuisse. Porro ad tps
 generationem & solem & lunā & errātia scā Vt uero horarū manifestus & certus
 esset numerus: animātesq; numeri nō essent exortēs accendisse solis radios deum
 lunā supra eminentem terre circulū ferri solem: p̄p̄inuius huic orbi affigi: in su/
 prioribus uaga sydera ferri: esse p̄sus aiātū: q; sit animato motui de uinctū & al/
 ligatū: ut aut p̄ficeret hic mūdus essetq; similis intelligibili animāti aliorū quoq;
 aiālū cōditā esse natura. Quoniā iḡ ille habebat: cælū quoq; ut h̄ret opere p̄c̄/
 tū fuisse. Deos ergo esse ut plurimū igneos Esse autem & reliq; genera animātiū
 tria uolabile: aq̄tile: terrestre: Terrā esse antiq̄ssimā oīum q; essent in cælo deo//
 rum. fuisse aut cōditā ut diei noctisq; tempora & uices uariaret: eā cum media sit

Suprema Causa.

Deus unius generatiōis
auctor & summus bo
num.

Quid Tempus.

circa medium moueri: quoniam uero causa inquit duae sunt alia quidem constā
 tiā ac firmitatē esse: alia uero necessaria ex causa creata dicendū. Sūt autē ista aer
 ignis humus humor: q̄ qdē nō exacte erāt elementa sed ad p̄cipiendū. apta: Hac
 autē ex triāgulis cōstāt cōpositis atque ī ipsos dissolui: eē autē ipsorū elementa & por
 rectū triāgulū & aq̄laterū. Initia igit̄ & cās res esse duo quae p̄diximus: quorum
 exemplar esse deū ac materiā. Id uero iforme esse necessario sicut & alia perceptio
 nī accōmodata. Horū autē cām ex necessitate esse: q̄ppe p̄ceptis quodā mō idaeis
 essentias gignere ac p̄ potentia dissimilitudinē moueri: motuq; suo quae mouen/
 tur ex ea ecōtra mouere. Porro ista qdē primo inrōnabili & inordinato motu agi
 tari: ac ubi spēs exhiberi cēpta debitū ordinē & modū ex deo accepisse. Causas:
 n. & ante cēli creationē duas fuisse. Tertiā uero: generationē: eas tñ p̄ obscuras
 uestigiaq; dūtaxat & icōpositas: & eis itidē p̄fecto mūdo accessisse ordinē: ex oī/
 bo uero q̄ subsisterēt corporibus factū esse cēlū opinat̄: & deū sicut & materiā in
 corporalē eē. Sic. n. & corruptiōe & perturbatiōe nulla oīno tēptari idēas ut p̄g
 diximus cās q̄sdā atq; principia ponit ut huiusmodi sint quae natura cōsistūt qua
 lia & ipsa sunt. Enim uero de bonis ac malis ita differabat. finē esse deo similē fieri.
 Virtutē sufficere qdē ad bene beateq; uiuendū ceterū instrumentis indigere
 corporis: bonis: robore: sanitate: integritate sensuū: & ceteris id genus: exteriori/
 bus itidē puta opibus: claritudine: gloria & huiusmodi ceteris: ea & si non affue
 rint nihilominus tamē beatum fore sapientē. Accessurum itē ad rēpu. uxore du
 cturū: legesq; positas nō p̄uaricatur. Laturū in sup̄ p̄riā suā q̄tū potuerit cōmo
 das leges: Idq; nisi p̄ sumā plebis d̄riam operā suam reipu. iudicari inutile fore.
 Arbitrat̄ & deos hūana cernere atq; curarē & dāmones esse: notionemq; hone/
 sti primus declarauit: quae a laudabili & rōnabili utiliq; & decoro & cōgruo non
 discerneret. ea oīa id qd̄ per naturā sit cōsequens ac p̄ cōfesso hēat̄ attingere. Dif
 feruit de rōne & rectitudine noīum: atq; adeo rite respōdēdi & interrogādi sciam
 prior ipse cōstituit & affatim usus. Porro ī dialogis diuinā quoq; iusticiā legē ar/
 bitratus est: ut ad recte opandū potētius psuaderet: ne post mortem rēte p̄enas
 īprobi luerēt. Quo circa eū plariq; fabulosum putauer̄ q; eiusmodi narrationes
 interdū suis scriptis iterferit: ut p̄ obscurū modū q; ista post mortē sic se habeāt ad
 moniti mortales iura uiolā p̄timeant: atq; ī hūc modū ille opinatus est istaq; ei
 placuer̄. Distribuebat autē ut ait Aristoteles hūana bona tripliciter: alia q̄ppe ī aīa
 lia in corpore: alia extrinsecus cōstāt asseuerans: puta iusticiā prudentiam fortitudi
 dinē frugalitatē & cetera id genus ī aīo pōebat: pulchritudinē & habitū preclarū
 sanitatem & fortitudinem in corpore amicos autē & p̄riā foelicitatem atq; diuitias ī
 ter exteriora numerabat. Bonorū igit̄ tria esse genere alia in aīa: alia in corpore:
 alia extrinsecus: Tres item esse amicitiae species naturalē aliā: aliā socialem: atq;
 aliā hospitalem. naturalem qua parentes naturā īstictu liberis afficiunt̄ cognat
 iq; alterutrū diligunt: Ea uero ī ceteras quoque aiātes esse diffusā. Socialem si
 ue sodolitiā quā sine ullo cōsanguinitatis uinculo sola cōsuetudo cōciliat: cuius
 mōi Piladis & Orestis fuisse memorat̄: Hospitalem qua ex cōmendatiōe uel lit
 teris hospitibus iungimur. Addūt plerique quarto loco & amatoriā ciuilitatem

Verus ad hūc bonū
 iudicium uero

Sapienter bonū
 Non.

Dignū iustitiam

Amicitias.

Quae amicitia.

Amatoria ciuilitas

identidem in species quæ distinxit. Aliam popularem aliam quam optimates agant
 tertiã quæ diffundant in paucos regiã quartã: quã tyrãnicã. Popularem repu.
 in eis esse ciuitatibus in quibus ad imperiũ multitudinis agit res: eisque nutu magistratus
 eliguntur: & per illius arbitrio ponuntur leges: Aristocraticã ubi neque diuites neque pau-
 peres neque nobilitate uel gloria illustre dominantur: uerum soli qui sunt in ciuitate
 optimi rem administrant. Oligarchiã quãdo a censibus magistratus eliguntur
 sunt enim pauciores pauperibus. Regnũ bifariã scindi: Aliud enim secundũ legẽ
 Aliud secundũ genus eẽ: secundũ legẽ costare. Carthaginensiu regnũ: Annale quod
 per eẽ: Lacedæmoniorũ uero macedonũ secundũ genus: habent. n. regni stirpẽ ali-
 quã. Tyrãnidẽ dici cũ impulsũ & uicacti ciues iugũ dominationis uolenter admit-
 tunt. Iustitiã subinde tria esse genera: aliud circa deos aliud circa hoies: aliud circa
 defunctos uersari: Nam & qui sacrificia secundũ leges faciunt: sacratũque rerũ cu-
 ra habet: religiosi circa deos ac pii sunt. Qui uero mutua depositaque restituunt iu-
 sti erga hoies sunt: qui aut uita functis iusta persolunt tertiã illã iustitiã partẽ exe-
 quuntur. Disciplinã similiter tria esse species. Aliã quidẽ in actione consistere &
 practicẽ dici: Aliã ex operis effectu costare & appellari effectricẽ. Tertiã specula-
 tioni studere & theoreticẽ uocari: & ædiũ quidẽ nauiuque structurã ad effectricẽ
 illã pertinere: Videre quippe in promptu est opus consumatũ. Ciuitatẽ uero & ti-
 biarũ cantus pulsusque citharã & huiusmodi cetera practice subesse. Neque. n. con-
 sumato actu quippiã remanet quod oculis subiectum sit. Ceterũ in ipso actu uis
 ois est. Itaque alius tibiis alius fidibus canit: alius rep. gerit. Porro geometria & har-
 monia & astrologia sub intelligentiã cadunt & speculationi tantũmodo inseruiunt:
 Neque enim uel agunt uel efficiunt quicquid. Sed geometria quidẽ sollerter ut sese habent
 adinuicem lineã: harmoniacus per organos. i. sonos rone diiudicat: astrologus sy-
 dera contemplat atque cælũ. Medicinã itẽ quinquẽ spẽs esse. aliã quippe dici medicabi-
 lem quã morbis medicamentis potione subueniat: aliã chirurgicã quã sectione &
 uisione curet: tertiã quã sola uictus rone & ordine arceat agnitudines: appellari
 que dieticẽ: quartã quã ex celeri discretionẽ morborũ succurat agris: uocari que
 nouo γηνο. μονικκν. i. morborũ rone mentẽ: quã adiutricẽ dici quod strenuo au-
 xilio doloribus continuo liberet. Legis itẽ geminã esse distributionẽ: alterã scriptã
 inscriptã alterã. priorẽ illã esse ciuilem: quã uero inscriptã uocatur eam a natura &
 usu perficisci: puta nudũ in forũ pergeri: Femineaque uti ueste nulla scripta lege pro-
 hibetur sola id inscriptã: naturalisque uetat lex. Orone quinq; diuisione distingui
 Esse enim eius aliud genus: quo utuntur in concionibus hi qui administrant tempus
 idque ciuile appellari: Aliud quo utuntur oratores demonstratiõis inseruientes: dũ
 uel laudant uel uituperant uel accusant quẽpiã: Esse uero id genus oratoriũ. Ter-
 tiũ quo priuati inuicẽ colloquuntur dicique priuatũ. Quartũ quo breui rogates
 atque respondetes interrogatibus utuntur: uocari que id genus dialecticũ. Quinto quo
 artifices dũ de sua arte differunt: loquuntur appellari que id artificiosũ. Musica tria
 esse diuisiones. ex his aliã uoce sola costare: ut cantũ: aliam uoce simul & manu:
 ut cum neruorum pulsibus oris modulatione concinimus. tertiã solis manibus
 perfici: ut cum silente oris organo citharam percutimus. Nobilitatẽ quattuor in

Aristocratiã.

Oligarchiã.

P. Regno.

P. Tyrãnidẽ.

P. Iustitiã.

P. Disciplinã.

P. Medicinã.

P. Orone.

P. Orone.

P. Orone.

P. Musica.

P. Nobilitatẽ.

species diuidi: Quippe q̄ claris bonis iustisq; maioribus fuerit exorti eos nobiles p̄fecto esse. quoz̄ item parentes potentes ac principes fuerit: eos itidē nobiles dici. Tertio deinceps loco uocari nobiles quoz̄ sint aui fama & opinione celebres: q̄ uerbi gratia uel ex bellicis rebus p̄clare gestis uel ex certaminū corōis reporta- uerint: quartū esse nobilitatis genus idq; p̄stātissimū: cū qs per se animi ingēui- tate & magnitudine excellit. Hunc enī p̄fecto ueraciter appellari nobile: cui nō aliena sed sua uirtus ad nobilitatē opituletur. Pulchritudinē itē i tria genera disti- gui: aliā quippe esse laudabilē: ut formosam faciē: aliā quoq; usui deseruire: ut in- strumētū & domū: ea q̄ppe p̄terq; q̄ speciosa sunt: uisibus nostris accōmodata sūt: tertiā legibus studiisq; constare: eāq; humanā uitā cōmodis maxime consulere. Aīa tres itidē ptes esse aliā enim rōnalē: aliā cōcupiscibilē: irascibilē tertiā. rōnalē sedem esse cōsiliū cogitationis & huiusmodi reliquorū: cōcupiscibilem eē appetē- di cibi uel congressus & similiū cām: irascibilē uero cōfidentia uoluptatis doloris & iracundia auctore esse. Perfecta cōsumatae que uirtutis esse species quattuor primā prudentiā: secundā iustitiam: fortitudinem tertiā: quartam temperātiā. Ex his prudentiā recte agendorū cām esse: iustitiam uero inter cōfortia: & huma- nā uitā cōmercia non uiolandi iuris auctorem. Fortitudinē autem ne inter peri- cula & terrores a iustitia tenore deuiemus afficere. Porro tēperāti annos ad fre- nandas cōcupiscentias: ut a nulla uolūptate subigamur honesteq; uiuamus sua nobis lege p̄scriberē. Principatus itē q̄nariā esse distributiōem. Aliū q̄ppe esse le- gitimū: naturalē aliū: alium secundū cōsuetudinē: quartum secundū genus: q̄n- tum uiolentū. Deniq; magistratus ciuitatum si eligant a ciuibus secundū legē p̄- cipant. p̄ naturā uero mares ubiq; gentiū nō mō inter hoīes uerū iter aīantes quo- que sc̄m̄is p̄sunt. ex cōsuetudine uero & p̄dagogis pueris. & magistri discipu- lis ioperāt. p̄ genus autē Lacedaemonū reges dominant. fluxit enī agēte aliqua a- pud eos regnū. Eodē mō & apud macedones reges ipanē: q̄ppe & illic regnum ex genere institutū est: porro qui coactis ac p̄sumā uim impulsis ciuibus inuitis re- gnāt huiusmodi per uim dominantur. hęc q̄naria principatus distributio. Ora- toria sex species tradit. Nā quotiens iusserit orator bellū arripere & auxiliū cōtra aliquē ferre. id genus uocatur adhortatio. Cū uero q̄tem agere neq; bellare neq; opem ferre monuerit: appellatur ea spēs dehortatio. Tertia subindē species cum qs se a quolibet iuriis affectum & cōplura icōmoda perpessum docuerit: eiusmo- di uero uocatur accusatio. Quarta species defensio dicitur: cum. s. is qui accusat- tur se neq; uiolasse ius neq; aliud quicq; temere & nequiter egisse probarit. Quinta deinceps species: cum quis bene & cōmode dixerit: honestumq; ac bonum p̄- dicauerit eaq; laus siue laudatio dicit. Sexta deīde cum turpe ac malum docue- rit: & hac uituperatio pōt appellari: Recte dicere i quattuor scindit: primum: enī qd dicere oportet obseruādum mōet: secundo q̄ multa dicere: tertio ad quos: q̄r- to quando sit dicendum. ea igit̄ oportet dicere quæ utilia futura sint & dicenti & auctoris. Modum etiam seruare in dicendo conuenit: ut neque nimis mul- ta neque pauciora q̄ satis est dicantur: adhibenda & personarum ratio: ut si qui- dem ad peccantes seniores dicēdum sit: Verba illi p̄tati cōgrua loq̄mur: sin uero

notas con uocari

sp p̄ nobilitatē

sp q̄naria

Quid p̄fecto uirt

sp principatus

sp oratoria

Modus dicendi

ad iuniores uerba facienda sint: maiore auctoritate utamur i dicēdo. Tēpus item dicēdi obseruādū: ut neq; prius neq; posterius: q̄ rō exigit dicat. Alioqn pfecto uitiū nō effugiet: q̄ secus faxit. Beneficiētia q̄ dritariā iplo auctōr diuidit. Aut. n. pecuniis: aut corpibz: aut disciplis: aut uerbis beneficiū prestari. Ac pecuniis qdē beneficiū cōstat: cū qs egenos: ut inopia liberent pecuniis iuuat. Corporibus res tāta agitur: cū se mutuo fouent hoies & ab iniuria cādentiūq; perulantia manu in uicē uendicāt. Porro q̄ disciplis liberalibz ibuunt uel medicina: arte subueniunt: bōi aliqd docent: tertio illo beneficiētia genere utunt. At cū i iudiciū q̄ spīā i gres sus p amico dixerit: eūq; ui orōnis adiuuerit: hic beneficiētia muno uerbis exple uit. Finē itidē rex q̄ dritū docet. Quippe res aut scdm leges finē accipiūt: ut cū decretū aliqd lege firmat & iplet: aut scdm naturā finis rebo accedit. Nāq; & dies & ānus & āni tpa naturali lege decedunt. Aut scdm artē finis obuēit. Architecto arte cōsumat adificiū: & nauū fabricator arte itidē pficit nauē: aut fortuito finis cōtingit: ut cū secus ac putabamus & prater opinionem aliqd accidit. Aut igit legitimus ē rex: finis: aut naturalis: aut arte cōstat: aut forte. Potentiā idētidē q̄ttu or in spēs diuidit. aliā qppe eē q̄ cogitare aīo & opīari possumus: aliā q̄ corpe uallemus & pergere & accipere & dare & cetera: id genus: tertiā q̄ uel pecuniarum copia uel multitudine militū potentes dicuntur: Vnde & magna potentia pollere dī rex: q̄ttā potētia distributionem: qua & facere ac pati bene & male possumus. Nā & i firmari & erudiri cōualescere ualemus & huiusmōi oia: Primā itaq; potētia spēm cōstare aīo: secundā corpe: tertiā exercitu atq; pecuniis: quartā in faciēdo atq; patiēdo. Humanitatem itidē triplicē iducit: aliā qppe per salutationem fieri: ut cū forte obuū quēlibet humaniter qs salutat: & dextrā porrigēs comiter excipit: Aliā esse eius speciem: cū i casus uarios erūnalq; iactato qs opem clementer i pendit. Tertiū eius genus quo cēnas & cōuiuia inter se hoies celebrant. Aut igē salutatōis officio aut ope & auxilio: aut cōuiuio frequentiq; congressu constare humanitatem. Felicitatē quique partitā diffinit: primā eius partem bene consulere: Secundā sensibus & bona ualitudine corporis uigere. Tertiā i rebus gerendis fortunatū esse: quartā gloriā & claritudie apd hoies excellere. Quintā pecuniis rebusq; ceteris ad oēs usus hūanitatē affluere. Primū illud ex eruditiōe multarū q; rerum peritia & experimento cōringetes sequens ex corpis mēbris accidere: ut si quis uidet oculis: audit auribus: nariū: p̄terea & oris sensu uiget & integritate mēbroz: q̄ sensuū instrumenta sunt. Tertiū inde puenire si qs qd̄ agere intēdit ita aegerit ut decet sapientem & strēnuū uirū quaz illd̄. s. gloriā celebritatem ex opinioe bonitatis emanare. Postremū rerum affluentia est cū cui ad uitā usus ita suppediat pecuniarū copia: ut & amicos fouere beneficio & largē ac liberaliter cuncta necessaria subministrare ualeat. Porro cui hac suppetāt oia eū pfecte felicem ac beatū esse. artes trifariā diuidit: prima i effectōe ferri & metallorum materiaq; cādēda cōstituit: q̄ ista q̄li prapet: Secūda ex his conficiat aliquid: puta ex ferro ararius arma fabricat: ex lignis faber tibias & lyras facit. tertiā i usu earū rerū ē: qppe eq̄stris frēis utit: armis bellica: musica tibis & lyra. bonum in q̄tuor ḡia diuidit. priō bonū dicimus hīc uirtutē. scdo uirtutē ipsā & iusticiā dicimus

compulsi in dicitur

De beneficiis

De beneficiis

De finibus

De potentia

De humanitate

De felicitate

De bonis

De bono

bonū. Tertio cibos & cōmodam exercitacionē ac medicamenta. Quarto demū locobonū dicimus tibi arū cātū hūstrionicā atque poetā. Eorū quæ sunt quædam dicimus mala: bona alia: alia neutra. Ex his mala esse quæ semp nocere possunt ut est iudicij ratiōisq; priuatio: dementia: iniquitas & huiusmodi cætera: Bona quæ his cōtraria sunt. Media quæ neutrā pte tuēt: deābulatio: sessio: cibiq; pceptio q̄ oīno neque pdesse possunt neq; obesse: ea uero neq; bona eē neq; mala. Optima legū moderatio in tria diuidit. Primo si sint leges preclaræ & optiæ. Secūdo si ciues eas leges quæ ita latæ fuerūt omni studio obseruēt. Tertio si iuxta cōsuetudines ac studia quorūlibet positis legib; bene resp. administratur. Est igit prima p̄ eiusce moderatōis: ut sint leges optiæ. Secūda ut illas maneat. Tertia ut præclaris consuetudibus studiisq; uiuatur. Contraria huic laudabili legum moderatōni iniquitas in tria itidē scinditur: aliud ex his ē si sint leges pessimæ peregrinisque & ciuib; noxiæ. Aliud si his quæ sunt minime obtēperetur. Tertio si nulla omnino sit lex. Cōtraria trifariā ita diuidunt: puta bona malis cōtraria dicimus: ut ius iusticiæ: sapientiā insipientiæ & huiusmodi cætera. Mala aut malis contraria sūt: ut pdigalitas auaritiæ & iniusta p̄na iustæ ipunitati & cætera id gēus mala malis cōtraria sunt. Porro leuia grauib;: tardis uelocia: & nigra cādida: ut alteris neutra. Cōtrarior; igitur p̄tm ut bona malis cōtraria sunt: p̄tm ut mala malis: p̄tm ut neutra alteris media cōtraria dicuntur. Bonor; tria sūt genera: alia .n. ex his hēri: alia p̄cipari: alia subsister: p̄ia illa sūt q̄ esse possunt: ut est iusticia & sanitas: sequētia quæ haberi qdē nequeūt: eorū tamē eē p̄cipies possumus puta bonū ipsum habere possibile nō est: neq; tamē est ipossibile illius participatione frui. Substācialia uero quæ neq; participationē admittūt: neq; habere possibile ē sed eē oportet: ut pbū esse & iustū esse bonū est: ea uero neq; habere neq; participare licet: sed sufficere ut probū eē & iustū eē. Et hæc bonorū est distributio. Consilium itidē tripartitū est. Aliud q̄ppe a preterito. Aliud a futuro. Aliud a p̄nti tēpore sumit: præteritū tēpus exēpla suppeditat: dum attēditur qd cur quæq; gēs passa sit: ut caueamus: aut qd prudēter ægerit: ut imitemur: utpote qd passi sint lacedæmonii dū cōfidūt. Præsens rē ipsā q̄ in manib; est: cōsiderā admōet: puta debiles muros: hoī: s timidos: annonæ caritatē & cætera huiusmodi. Futur; p̄spicere suadet: uti neqd fiat temere: habēdā bonæ opiniōis rōnē: ut nō eē uiolandas suspitiōibus legatōes: ne grā gloriā honestatis amittat: Vox in duo diuiditur est. .n. aīata alia: alia ināiata. Aīata qdem aīantiū: Inanimata uero sonor; atq; crepitiū Porro aīata bifariā scinditur. Est. .n. altera litterata: altera illiterata. Litterata ut hoīum: illiterata ut aīalium. Eor; quæ sunt alia diuidua: alia indiuidua dicimus. Diuiduorū uero alia sunt similitum partium: alia dissimilium. Atque indiuidua qdem sunt quæq; diuisionem non admittunt: & simplicia sunt: neq; ex aliquo cōposita: ut monadem: punctum ac sonum: indiuiduæ dicimus. Diuidua quæq; sūt ex aliquo cōposita: ut syllabæ & cōsonatiæ: & animātes & aqua & aurum. Similitum partium sunt quæ ex similibus componūtur: neq; totum a parte nisi multitudine differt: puta aqua atque aurum & cætera huiusmodi Dissimiliū partiū dicimus quæq; ex dissimilibus constant: ut est domus & huiusmodi cætera. Eorum

Optima legum moderatio

Tripartitum

Tria bonorum genera

Substantialia

Consilium

Vox

quæ sunt alia per se: alia uero ad aliquid dicuntur. Ea quidē p se dicimus quæ null/ la interpretatione ut intelligatur indigēt. Eiusmodi sunt homo. equa & aial reli/ qua nihil. n. horū interpretatiōe indiget. Ea uero ad aliud dicuntur: quæ interp/ tatione quadā egēt: ut est maius aliquo & aliquo celerius & melius & huiusmo/ di reliqua. Nāq; & maius minor maius est: & celerius aliquo ē celerius: & in hūc modū cætera. Ita & priora diuidebat secūdū Aristotelem. Fuit autē & alius Plato philosophus Rhodius penæti discipulus: ut ait seleucus grāmaticus i primo de philosophia libro & alius peripateticus de Aristotelis ludo: & alius praxiphanis discipulus: & alius poeta prisca comœdia.

Laertii Diogenis. liber quartus.

Speusippus Atheniēsis.

Va de Platone dicenda erant pro uiribus diximus: quid de eo uiro singuli sensissent studiose in unū corpus colligentes. Successit autem ei Speusippus eurymedontis filius Atheniēsis. Pago myrrhimusius & Platonis ex sore re natus. Octo autem annos scholæ Platonicae magister fuit: a centesima octaua olympiadæ initium sumens.

Gratiarūque signa in schola collocauit: quæ fuit a Plato ne i academia cōstructa perstitit autem itra Platōis dogmata: & si moribus eiusmodi non fuit. Namque & iracūdis erat: & uoluptatib; dederat manus. Denique aiunt illum ira cōcitatum i Catulium puteum iecisse: uoluptateque delinitum in Macedonia ad Cassandri nuptias profectum eē Fer tur & Platonis discipulas Lastheniam manciuiam: & Axiotheam philiasiam ipsum quoque audiuisse. Quo etiam tempore Dionysius ita ad illum mordaci ter scribens ait: & ex archade discipula tua philosophiam discere possumus. Et Plato quidē gratis sua limina terrentes docebat. Tu uero tributa exigis: & a uolē tibus: ac nolentibus accipis. Primus hic: ut ait Diodorus in primo commentari/ orum in disciplinis qd esset commune uestigauit. Easque quātum fieri pōterat si bi inuicem iunxit: atque fœderauit. Primus item quæ ab Isocrate dicebantur ar/ cana edidit: ut carneus refert: ac primo pacto quo ex graciliorib; lignis capacia: & iuētē tumentia uascula fierent inuenit. Cum uero iā paralyti corpus illi oē reso/ lutum ferme esset: accessito xenocrate orauit ut sibi in docendo succederet. Aiunt illum cum uehiculo ferretur i academiā: obuium habuisse Diogenē: & cum il li salue dixisset. Hoc ab eo responsum accepisse. At tu nequaquam salue qui eius/ modi cum sis uiuere sustines. Demum uero mcerore impulsus: cū iam senio cō/ fectus esset mortem sibi spōte cōsciuisse. Porro Plutarchus in uita Syllæ ac lysan dri pediculis efferuescētibus illū interisse ait. Erat. n. corpore fragili ut ait Timo theus in libro de uitis: hic ad diuitem amatē deformē mulierē ait. Quid tibi istae opus est: ego tibi decē talētis formosiorē inueniam. Reliquit autem complura commentaria & dialogos plurimos: inter quos & aristippus cyrenæus est: de di/ uitis unū: de uoluptate unū: de iusticia unum: de philosophia unum: de amicitia unū & diis unū: philosophus unum. ad Cephālū unum: Cephālus unum. Clino

machus siue Lysias unū: Ciuis unū. de aīa unū: Cōmentariorū ad Gyllū unum
 Aristippus unū: reprænsio artiū unū *ὁ λόγος ἑπιμαθητικὸς*. dialogi artificiales unum
 Dialogi earū rerum quæ sunt in quaq; re similes decem: Diuisiones & argumen/
 ta ad similia. De generibus & speciebus exēplariorum: ad Amartyrum. Platonis
 laudes. Epistolæ ad Dionē Dionysium Philippum: de legis sanctōe. Mathæma/
 ticus mādربولus Lysias diffinitiones. Cōmentariorū ordines: uersus plurimos
 Ad hunc Symonides scribit hystorias in quibus Dionis: ac Bionis gesta signaue/
 rat. Eius libros Aristotelem tribus talētis emisse Fauorinus in secundo cōmenta/
 riorum auctor est. Fuit & alter Speusippus medicus Europhileus Alexandrinus
 Xenocrates Calcedonius:

Enocrates Agathenoris filius calcedonius a primis ferme ānis Platonis
 auditor fuit. Eiq; in Siciliam p̄ficiscenti comes itineris adhaesit. Erat at̄
 habes īgenio ac tardus: adeo ut cū illum Plato aristoteli conferret: alte/
 rū freno: alterum diceret egere calcaribus: illudq; cui equo: quem asinū iūgo alio
 quin se uero semper ac serio habitu & ore p̄darabat: ita ut sæpe ad illum Plato di/
 ceret xenocrates graciis sacra fac. Vixit autē ut plurimum in academia. Si quan/
 do uero ad urbem profecturus eēt: turbas omnis tumultuosorū ac impudicorū
 eius obseruare trāsitum solitas tradunt eius inq̄tandi gratia: phryaen deniq; no/
 bile scortum illum aliquando tentauisse: cū uidelicet a q̄busdā dedita opera inse/
 ctaretur ab eo intra ardiculā admissam humanitatis causa: Cūq; solus illic & uni/
 cus lectulus esset oranti lectuli ipsius p̄tē cōcessisse. demū cū multāne quicq; oraf/
 set infecto opere p̄fectam esse: ac dixisse percōtantibus se non a uiro sed a statua
 exire. Quidam uero discipulos Laidem illi inieciisse in lectulū tradūt: illūq; adeo
 fuisse continentem ut cū se ad libidinē icitari p̄sensisset: & secare & urere ueren/
 da sæpe pateretur. Tanta uero illius uerbis fides habebatur: ut cum iūriati nulli/
 us testimonium admitteretur huic soli remiserint Athenienses iusiurandū. Erat
 præterea maxime frugi ita ut cum illi Alexander magnā pecūia: summā misisset
 sublati solū tribus milibus atticis reliquū remiserit dicēs illi opus esse pluribus: q;
 plures enutritet. Ab antipatro quoq; sibi missam pecuniam nō suscepisse mironi/
 anus ī similibus testat̄. Corona quoq; aurea donatū premio .s. imodice potatio/
 nis ab his q; se continebāt apud Dionysium: cū inde esset p̄fectus: eā ante Mercu/
 rium deposuisse: ubi floreas etiam coronas ponere solitus erat. Missum illū cum
 cæteris legatū ad Philippū fama ē: ac reliquos q̄dem donis emollitos & conuiuia
 celebrasse & cū illo sæpe in colloquiū uenisse: eū uero horū neutrum fecisse: Neq;
 enī illū ideo Philippus admiserat. Quo circa & Athenas reuersos legatos dixisse
 Frustra xenocratē secū iuisse: & cū illi parata iam esset mulcta cōpto ex illo ut se/
 se res haberet monēte tūc maxime reipub. curā hēndā. Quippe philippum cæte/
 ros donis corrupisse: se uero nulla rōne iclinare ad suū cōsensum posse peruidisse.
 Ea ex re duplici honore honestatū asserūt. Philippum quoq; postmodum dixis/
 se solū xenocratem ex oibus q; ad se uenerant legatis munera spreuisse. Ad anti/
 patrum quoq; legatōe functus ut q; ex atheniensibus ī bello Lamiaco capti fue/
 rant redderet: ab eo iūritatus ad cœnā: hisce ad illū metro uerbis usus est.

*Finis inas
 a luo Spresippus*

*Plato:
 in ad eum orce*

Phryaen scortum

Laus:

*De mironi
 frugulato
 Mironium*

*De iussu in a. f
 i pama.*

Quis prius o circe: præmerent si corda pudores.

Inter uina piger posset recubare dapesque.

Quam socios ex omni ereptos clade uideret.

Quibus doceret nō se prius cōuiuio exurrecturum: q̄ quod petebat impetrasset inimicosq; ac ciues absolutos uideret eius hāc dexteritatem ille perlibētē ample xus oēs cōtinuo absoluit ac remisit. Cū aliquādo passer accipitri futurus præda se in eius sinum recepisset: operuit ac fouit dicens non oportere supplicem prodere. Cum a bione obiugaret: nō tibi inquit respondebo eqdē. Nā neq; tragœdia comœdiā cū ab eo lacesit responsiōe dignat̄. ad eum q; neq; musica: neq; geometria neq; astronomia istructus ludū suū frequētā cupiebat: p̄ge inqt: adminiculis. n. philosophiæ cares. Alii sic dixisse ferūt: Apud me enī uellus nō molliē. Cū plato ni Dionysius diceret caput tibi quispiā tollet: aderat hic & suū ostēdēs nullus iqt id prius q̄ istud absidet. Aiunt antipatro Athenas profecto & se salutāti nō antea respondisse: q̄ ceptā finiret oronem. Porro gloriæ & fastus i primis cōtēptor fu it: ac saepe iterdiu meditationi i seruibat atq; unā silētio distribuebat horā. Scri p̄sit aut̄ plurima: admonitionesq; & uersus. Ea fere ista sunt: de natura libros sex: de philosophia sex: de uitis unum: arcadē unū: de optimo unū de puero unū de cōtinentia unū: de utili unū: de libero unū: de morte unū: de uolūtario unū: de a micitia duos de scribendo unū: de memoria unū: de modestia unū: de contrario duo: de fœlicitate duo: de mendacio unū: Calliclé unū: de prudentia duo: Oeco nōicū unū: de frugalitate unū: de uirib; leḡis unū: de rep. unū: De sanctitate unū: q; uirtūs tradi possit unū: de eo quod est unū: de fato unū: de perturbationibus unū: de uitis unū: de concordia unū: de discipulis duo: de iustitia unū: de uirtute duo: de speciebus unū: de uoluptate duo: de aīa duo: de scīa unū: politicum unū: de uita unū de fortitudine unū: de uno unū: de ideis unū: de arte unum: de diis duo: de aīa duo: de scīa unū: ciuile. uuū: de scientificis unū de philosophia unum de permenide unū: archædemus siue de iustitia unū: de bono unū: de his quæ cir ca mētem sunt octo: Solutio eorū quæ accidūt ofoni unū: De physica uel de his quæ de physica rōne audiūt sex: capitula unū: de generibus & speciebus unum: Pythagorica unū: Solutiones duo: diuisiones octo: positionū libros. xxxiii. de ra tione differēdi libros. xiiii. post hac libros. xv. & alios. xvi. de discipulis eorum q̄ circa distinctiōē uersari possunt libros nouē: eorū que circa mētē sūt alios libros iiii. eorū quæ circa disciplinas uersant̄ libros sex: De his quæ circa mentē libros duos: alios de geometris libros quinq;: Cōmentariorū unum: Contariorū unū: de numeris unū: numerorū speculatio unū de interuallis unū de his quæ in a/ strologia uersantur libros sex & elementa. Ad alexādrū de regno libros q̄tuor ad Arybā ad ephastionē de geometria duo uersus. iiii. ducenti triginta nouē. Eū ta mē cum tātus ac talis esset: Athenienses aliquādo uendiderūt ut eo mō in exilio positus frangeret̄ eū demetris phaleris emit & utriq; succurrit. xenocrati enim libertatē restituit. Atheniensibus uero iposita illi uiro ab urbe transmigratiōe sa tiffecit. hoc ait myrōianus amastriacus i primo historicorū similium capitulo rum. Successit autem Speusippo scholāq; tenuit āno. xxv. Docere autem cœpe

rat sub Lysimacho centesimæ decimæ olympiadis anno secūdo. Moritur noctu cū in sartaginē forte offendisset ætatis annum agēs octogesimo secundum nos De eo sic diximus.

Vas ubi xenocrates non cautus iniuit ahenum?

Sæuaq; sub propria uulnera fronte tulit.

Altius o clamans animā spirauit in auras.

Heu heu uir magnis omnibus aptus erat.

Fuerunt & alii quinque eiusdē noīs: prior antiquissimus huius philosophi ciuis: ac p̄pinquus. fert̄ eius orō quæ inscribitur ar̄sionetica de ar̄sinoe defuncta: alius philosophus. Elegiæ scripto nō satis p̄batus. Ita. n. se habet res ut poetæ qd̄ si prosa orōne scribere uelint efficiant. Qui uero pedestri oratiōe scribere cōsueuerunt: si poetiæ sibi partes uindicare uelint nō cōsequantur. Id ex eo liquet quod alterum naturæ: artis alterū opus est. Alius Statuarius fuit. Postreus aristoxeo teste odas cōscripsit.

Polemo atheniensis.

Olemo Phlostrati filius atheniensis. Pago Oetheus oriūdu: cum esset adolescens: adeo impudicus: ac lubricus fuit: ut pecūias circūferret quo paratior esset & instructior ad uoluptates implēdas: eas itidem in uiis: & angiportis occuleret. In academia quoq; iuxta columnā quandam reperta est pecunia ab eo illic in usus similes recondita. Aliquando uero ex condito cum sodalibus ebrius & coronatus xenocratis irripuit scholam: Quo ille nihil aduersus eā quam ceperat orationem ardentius quoque profectus est. Erat autem sermo de pudiciā: ea illius oratione sensim impurus adolescens se ipsum collegit: atque ita. ut industria: & studio cæteros uinceret: eique in schola regenda succederet: centesima sextadecima olympiadæ docere inchoans. Refert Antigonus Caristius in uitis patrem eius fuisse primarium ciuitatis: equosque iugales nutrire solitum. Fugisseque iudiciū polemonem ab uxore nequitia insimulatum: q; adulescentibus congregaretur. Tantum uero inter ipsa philosophandi principia oris atq; habitus assumpsisse constantiam: ut idem semper permaneret uocemq; nūquam imutaret. Quibus ex rebus Crantorem quoque sui in primis studiosum fecit. Deniq; a cane laceffitus. dum suram morsu disceperet ne expalluit quidem: tumultuq; in ciuitate excitato percontactus quidnam contigisset immobilis perstitit. In theatris quoque nulla miseratione mouebat. Nicostrato enim q; cognominabat Clytemnestra poetæ qddam sibi cratiquē recitante illoque in affectum commiserationis translato: hic ita perseuerauit: ac si non audiuisset. Eiusmodi aut̄ profecto fuit qualem describit Melantius pictor in libris de pictura: ait enim oportere contumaciam quandam atque duritiam operibus & moribus ex æquo moderari. Polemo aut̄ dicebat oportere in rebus exerceri: non in p̄ialecticis: speculationibus uti ne breuem quandam artem sorbentes atque meditantes: dum in rogationibus admirationi habentur affectu sibiipsis repugnarent. Erat igitur urbanus adiuncta seuera constantia. Idq; fugiebat quod de Euripide scribit Aristophanes acidū eū atq; asperū uocās. Neq; uero sedens dicebat cū rogaret: sed ambulans. Itaq; p̄ summum probitatis studium in ciuitate honorabatur: maxime

post deambulationem quiescebat in hortulo iuxta quem discipuli cōstructis bre-
uibus tuguriis ppe scholā exhedrāq; habitabāt. Videtur aut Polemo xenocratē
incūctis amulatus. eūq; amasse Aristippus i quarto de antiqs delitiis refert: sem-
per deniq; illius inocētiā & siccitatē. Polemo in ore habebat: induerat illius quoq;
grauitatē ueluti doricus qdā in musica modus: erat aut & sophoclis in primis stu-
diosus. atq; in illis maxime locis ubi iuxta comicū canis qdam molossicus secum
una pœmata fecisse uidebatur: & ubi iuxta phrynicum non elatus: aut turbidus
sed mitis incedit: atq; placidus. Dicebat igitur Homerum quidem epicum esse
Sopholem. Homerum uero sophoclem tragicū. Obiit iam uetulus ex phthisi: re-
liq; que opuscula plurima: nostrūque est de eo carmen.
Non audis hominū tristem polemona dolorem
Texinus: hic morbi quem posuere graues
Non polemon saxo tegitur: sed inane cadauer:
Hoc ad clara uolans astra reliquit humum.

Crates Atheniensis.

Rates atheniensis patre antigene ortus pago Thriasis fuit auditor si-
mul amatorq; Polemonis illiusque successor scholæ: ita uero sibi profue-
re inuicē: ut nō modo uiuētes eadem sint studia secuti: uerū ad ultimam
fere respirationem alterutrum similes fuerit: & mortui eodem sepulchro sint cō-
diti. Vnde & antagoras ambos uersu laudauit in hanc sententiam. Hoc tumulo
Cratem ac Polemonē cōditos fatere q; transis o hospes uiros cōsensu animorum
præcipuos: quorū diuino ex ore doctrina manauit sacra: uitæq; mundicies. Sapi-
entiæ adiūcta ueris certisq; psuadens dogmatibus ornauit sæculum: hinc & Ar-
cesilaū cū ad eos a Theophrasto diuerteret dixisse ferunt: illos deos esse aliquos:
aut aurei sæculi reliqas. Erant. n. ingenio minime uulgari: aut multitudinis fau-
oribus dedito. Sed qd de Dionysiodoro tibicine fertur: illis cōuenientissime aptari
pōt: quē aliquādo dixisse tradūt: & exultātem atq; gloriāntē qd nihil ex suis pul-
sibus: neq; intrieris: neq; ad fontē unq; audiuisset: sicut Ismenii. Cenare apud cra-
torē solitū refert Antigonus cōcorditer ambobus Arcesilao etiā adiecto uiuen-
tibus: habitasse itē Arcesilaū una & Crantorē Polemonēque una cū Crate & Ly-
sida quodā ex ciuibus. Erat aut inqt amator: ut prædictum est. Polemonis quidē
Crates: Crātoris aut Arcesilaus. Moriens aut Crates ut appollodorus i tertio cro-
nicorū ait libro reliq; alios qdem philosophicos. De comœdia alias. Oratōes itē
populares alias & de legationibus alias: habuit & discipulos sane memorabiles:
horum ex numero fuit Arcesilaus auditor suus de quo in cōsequentibus dicemus
& Bion item Horistenites: ac postremo Theodorus: a quo secta Theodorica de
nominata est: de quo item suo loco dicemus. Decem uero fuerūt Crates. Primus
antiquæ comœdiæ poeta. Secundus orator Trallianus de Isocratis familia. Terti-
us uallorū effossor qui cū Alexandro militauit. Quartus Cynnicus de quo po-
stea dicemus. Quintus philosophus peripateticus. Sextus academicus quē præ-
diximus. Septimus Malores grammaticus. Octaus qui geometrica scripsit. No-
nus poeta epigrāmatum. Decimus Transensis academicus philosophus.

Crantor.

Rātor solensis cū apud suos h̄ret in gloria cōcessit athenas: ibiq; xeno/
cratis auditor Polemonisq; socius in discendo fuit. Relinquit autē cōmē
taria ad. xxx. uersuum milia: Ex eis quādā Arcefilao non desunt qui ap
plicēt. Fert̄ cū interrogatus eēt cuius rei gratia ita se Polemoni addixisset: respō/
disse: qā illo nunq̄ neq; acutius neq; grauius audisset loquentem. Is cum infirma
tus esset in asclepianū secessit: ibiq; deambulabat: cōtinuo ad eum illuc undiq; cō
fluxere discipuli existimantes illū nō morbi causa: sed q; ibi scholā uellet institue
re eo cōcessisse. Aderat tū illic & Arcefilaus uolēs ab illo se ad polemonē conferre
quāq; amatore suo. sicuti cum ad Arcefilaum uenerimus dicemus: qua ex re non
solū nihil succēssit: sed ipse quoq; cū sanus factus esset se ad audiendū polemonē
cōtulit: atq; inde multū illi & gloriā & laudis accessit. Fert̄ & substātiā Arcefilao
reliquisse talentorū. xii. Et cum ab eo rogaretur ubi nā sepeliri uellet: dixisse ter
rā in caris uisceribus abscondi placet: Poemata quoq; scripsisse dicit̄ eaq; signata
a nullo in Mineruā sano in patrio solo condidisse. Theatetus quoq; poeta illum
laudans & uiris & musis fuisse in primis gratum canit: atq; sub ipsam senectutem
cum defecisset. humo conditum: illic tranquillo xuo frui.

Tarda senecta tulit haud ultra uiuere crantor

Complacuit musis complacuitq; uiris.

Exanimem sed terra uirum tu suscipe sacrum

Sit placidusq; illic ut quoque uiuus erat.

Admirabatur Crātor prae ceteris Homer̄ & Euripidē dicēs: oposum eē & indu
stria plenū pprietate seruata tragice simul & misericorditer scribere: pferebat q̄
uerficulum ex Bellerophonte. Hei mihi quid ita mortales passi sumus. Antago
ram quoq; poetam fertur ut Crantor̄ ferri huiusmodi: Crantor̄ itē in laudem
uersus referri in antagoram fama.

O mihi mens esset celebrem: quae luserat olim?

Progeniem diuum: canerem nam carmine curas

Nunc aeternor̄: natos quot in aequore lati

Oceani regina erebi nox edidit alto.

Cypridis & terra genitos: sortemq; malignam

Ventor̄: sed deinde uis: bonā: duplicis atque

Nostra tuum canerent naturae carmina corpus

Erat autē: & nominibus fingendis acer. Tragedum deniq; dixit infractā habere
uocē: & cortice plenā: & Theophrasti quaestiones ostreis cōscriptas esse. Laudat̄
eius maxime liber quē de luctu edidit. Obiit atē Polemonē & Cratem aque inter
cutis morbo. Est & nostr̄ epigrāma in hanc sententiam.

Inundauit & te crātor pessimus morbus.

Et sic descendisti in magnum plutonis abyssum

Et tu qui illic nunc gaudes.

Sermonum uidua stetit tuorum autem

Academia & soli patria tua

Arcefilaus.

Arcefilaus Seuthi siue Scythi filius sicut Apollodorus in tertio chonico
 rum ait: Pitanaeus ex aolide primus mediā inuexit acadamiā negatio
 nes cōtinēs ppter sermonū cōtrarietates: priusq; in utrāq; differere partē
 aggressus est. Idq; orationis genus qd' Plato tradiderat: per interrogationem: ac
 responsonem ex umbra in certamen ac puluerē prior eduxit. Crātori uero in hūc
 modū cōgressus est: Quartus erat ex fratribus: qui illi duo erāt ex eodē patre duo
 que eadē ex matre generati. Ex his alter qui eodē ex patre maior natu erat Pyla/
 des: qui uero ex matre Mœreas dicebatur: quiq; eius curator erat. Audiuit itaq;
 principio quidē Autolycū mathematicū ciuē suū anteq; pficisceret athenas: q; cū
 sardis quoq; prexit. Deinde xanthū atheniēse quoq; musicū. post quē Thephra
 sti auditor fuit. Tū demū in acadamiā se ad Crantorē cōtulit. Mœreas .n. quem
 prediximus frater illū ad oratoriā ediscendā hortabatur: sed illū philosophiā iam
 amor ceperat. Eo amore flagrantē Crantor amator suus Euripidis ex androme/
 da uersiculo pcontari pgit. Nū gratias habebis: si te seruarim uirgo: cui ille sequē
 tia respōdit. Duc age me hospes: & ancillā aut cōiugem ut uoles habe. Ex hoc iā
 piter ambo morabant. Agetulisse Theophrastum aiūt illius recessum: ac di isse.
 Quā ingeniosus promptusq; adolescēs e schola discessit. Namq; cum esset indi/
 cendo grauissimus: atq; in scribendo satis exercitatus. poetica quoq; operā dedit
 Ferūturius epigrāmata in attalum.

Pergamus haud armis sed equis quoq; clara p orbem.

Dicitur a pisa quam coluere dei.

Ex ioue sis fas est mortali dicere mentem

Rursus erit multo concelebrata magis.

Atq; menodorum eudami filium unum ex condiscipulis amentem.

Hinc distat phrygia est longe sacra hinc thyatera

O menodore tua patria cadauada

Aequalesq; uiæ dicunt acheronta nephandum

Virorum ut acer undiq; p mensurat.

Hoc tibi sed tumulum accurata cōdidit arte

Eudemus omnibus qui tibi amicior.

Amplectabat Homery maxie ex oibus: cuius adeo studiosus erat: ut semp ante so
 mnū eius aliquid legeret. Mane quoque cū surgeret dicēs se ad amasium pgerē:
 ne ab eo legendo ipediret. Pindary quoque dicebat eē iprimis idoneū implere uo
 cē uerborūq; ac noīum copiā prebere. Stilū ēt ionicū expressit cū esset iunior. Hip
 ponici itē geometræ auditor fuit. i quē cū eēt alias habes & obtusus: & hircens: ar
 tis tū intelligentia ualeret: iocatus est dicēs hiāti sibi geometriā in hos aduolauisse
 eū etiā dementem aliquādo effectū domi secū habuit: atq; tā diu illius curam egit
 quoad redderetur sensui. Crate aut uita functo scholā tenuit: credente sibi Socrati
 de quodā. Nullū uero librū scripsisse ferūt: q; æque de oibus retineret assenū:
 alii deprehensum dū quædā emendaret tradūt. eos tū ipsos alii nō edidisse: alii flā
 mis tradidisse aiunt. In honore summo Platonem habuit, librosq; illius studio /

se lectitabat. Sūt qui Pyrrhonē quoque imitatum asseuerent. Dialecticæ quoque fuit non iperitus eretricorūq; sermones: ac ratiōes calluit. Vnde & de illo ab Aristote dicebat. Ante Plato: retro Pyrrho: mediūsq; Diodorus. Timon etiā de illo sic locutus est: habēs nāq; Menedemū plūbū in sinibus ponet: seu Pyrrhonem penitus carneū: siue Diodorū. Erat autē p̄loquiis abūde utēs & cōstrictus atq; i lo cutōe ambiguus. Ac præterea obiurgator cōfidēs multū atq; audax qđ Timon quoq; signauit: q̄ illius increpādo uehemētiā uno uersiculo expressit.

Oblitus ne scis iuuenūm dum cuncta reprendis.

Vnde & adolescente quodā audacius q̄ par erat: loq̄nte: nullus ne inq̄t hūc talo excipiet. Cū retulisset ad eū qđā uitiose cōcludēs: nō uideri altero alterū maius: ne. x. inquit digitorū lōgītudo senorum lōgītudine. Emone quodā Chio cū esset deformis formosum se arbitrāte: ac iugiter chlamidē præciosam induēte: ac rogā tenū illi sapiēs amaturus uideret ait utrū: neque. n. si ita q̄spiā fuerit pulcher ut tu neque si ita speciose induat ut tu. Cū uero ab ipudico ita ageret cui forte insensa erat eius grauitas: licet ne te rogare o uenerāda an silere: sit ait. Quid mihi o mulier aspera nec cōsuecta loqueris: Verboso cuidā ignauro ocia sua perturbanti: improbe inq̄t & ipudice loqui seruorū filii cōsueuerūt. Loquaci itidē se obtūdēt in mio uerborū strepitu: graui inquit nutrice caruisti. Quibusdā uero nihil respōdebat. Fecere quodā: ac dicendi studioso quiddā se ignorare dicente: Latent enim inquit & uentorum transitus auē: nisi cū adsit fœtus. Sumpta sunt autē ista ex Enomao Sophoclis. Alexinum quēdā dialecticum alexini quēdā cōmode ac p̄ merito enarrare nō ualētē: quid Philoxenus aduersus lateritios operarios egisset admonuit. Ille enim cum hos carnē suū male cantātes offendisset: lateres illorū cōculcare cœpit ac dicere. Vos mea corrumpitis: ego uestra dissipabo. Ferebat grauit̄er si quis intēpestiue disciplinas liberales arripuisset. Naturaliter autē quod dāmodo in differendo utebatur hoc uerbo arbitror equidem: & non assentiet̄ istil ille eum ex nomine appellans: idque discipulorum quoque plurimi imitab̄: natur neque id solum uerum & rhetoricen eius omnemque dicendi modum ac figurā in se nitebantur exprimere: erat autem illi inuentionis præcipua fœlicitas Rite item ac facile occurrere obiectis: orationisq; ambitum ad id quod erat propositum referre: atque omni se tempore accommodare mirifice cellabat. Magna illi præterea ultra omnes ceteros erat persuadēdi quæ uellet acrimonia. Quibus ex rebus factum est: ut ad eum audiendum confluerent plurimi: & quidem cum illi us immodico acumine offenderentur. Quod tamen illi ipsi æquo animo ac libet̄er tolerabant: erat enim uir bonus ualde: suosque auditores bona spe plenos emitebat: erat illi summa facilitas in communicandis rebus suis: atque ad ferenda beneficia promptus occurrebat: latere quoq; gratiā omni studio quærebat: fastum eiusmodi maxime exhorrens. Deniq; ingressus aliquādo ad Ctesibium ægrotum uidensq; inopia rerū angustari: plenū nūmis sacculū clā eius puluino subiecit Quo ille inuento arcesilai inquit hic ludus est. Sed & alias mille ad eum solidos misit: Archiā uero arcadē Eumeni cōmendans: ut magna dignitate frueretur ef̄fecit. Liberalis quoq; admodum fuit: ipsamque liberalitatem suam argenteis in

primis uasis præferbat: atq; cum archecratis & Callicratis apparatusu contendens
 aurea quoq; uasa in studio habuit: plurimisq; ea subministrabat: quibus & conui-
 uia: & cœnas faciebât. Acceperat ab eo quâ ad suscipiendos amicos argentea uasa
 cû uero his egenus eēt nō repetiit. Aiunt alii de industria hæc illū utēda dedisse:
 & cū ea ille redderet: quia pauper erat illi largitū fuisse. Erat quē illi & i pitane substā-
 tia ex qua sibi Pylades frater suppeditabat ad uitæ usus. Sed & Eumenes Phile-
 stari filius ipsum largissimis frequentibusq; illustrabat donis. Quo circa & huic so-
 li præter cæteros studebat reges. Cū autē antigono pleriq; obsequeretur: illiusque
 domū salutandi causa frequenter: ipse quē agere nolens in illius noticiā icide-
 re. Hieroclis itē amicitia primis fruebat: quia munychiā possidebat: & Pyraū. Ita
 que diebus festis semper descendere ad eū consueuerat: & cū ab eo quoq; ut antigo-
 num salutatū pgeret induceretur nō acqueuit: sed ad usq; illius ianuas pfectus retro
 rediit. Post naualem uero antigoni pugnā plurimis illū adeuntib; epistolasq; p
 cōsolatione scribētib; tacuit ipse. Attamē pro priā legatōe: ad antigonum in Der-
 metriadē functus absq; effectu rediit. Omne igit tēpus uixit i academia: reip. ne-
 gocia fugiēs ad cōsilia dānas. Interdū & athēis in piræo morabat: ex tēpore dicēs
 Hierocle. n. ut diximus utebatur familiariter: unde & a plerisq; carpebatur. Ma-
 gnificētia præterea excellēs: quid. n. rectius dici pōt q̄ alter Aristippus. Cœnas
 cū similibus sæpe celebrabat: ipseq; ad illos proficiscebāt. Theodote item ac Phi-
 lete eliensibus scortis palā cōgrediebatur: detrahentibus aut aristippi instituta re-
 censebat. Adolescentib; itē maxime studebat: eratq; in amorē pronus. Vnde illū
 Ariston Chius Stoichus corruptorē iuuenū diserūtq; impudicū & temerariū ap-
 pellans accusabat. Nāq; & Demetriū cū is Cyrenē nauigasset: amasse plurimum
 dicitur: & myrleanū leocarē: de quo & ad comessantes dixisse se quidē aperire uel-
 le: illū aut prohibere. Hunc amabāt & Demochares lachetis & Pyrochles belesū
 filius. Quos ille cū deprehēdisset: cedere se tolerādo dixit. Præterea carpebant eū
 & obiurgabāt ii quos diximus: ut uulgo addictū gloriæq; studiosum: maxime autē
 illum apud Hieronymū pipateticū uexabāt: cū amicos cogeret ad natalem diem
 alcynoei antigoni filii: qua die pecunias plurimas in sumptus quottannis mitte-
 bat antigonus. Vbi cū deuitaret inter pocula differere: aridelo pponenti sibi quā-
 dā quod speculatōe indigeret: orātq; ut sup illo differeret: dixisse ferunt. Ad hoc
 ipsum in primis philosophiæ p̄p̄riū ē: cuiusq; rei tēpus scis. In id aut quod turbat
 addictus culpabatur: & Timonitidē suo ut solet cursu coarguit. Cum tamē esset
 eiusmodi: ita moderatus & fastus fuiens erat: ut discipulos moneret & alios audī-
 re: & cū adolescens quā Chius ex ludosuo Hieronymi quē prædiximus scholam
 plus sibi placere significasset: ipse manu apprehensum ad illū duxit. philosopho
 que cōmendauit admonens seruare ordīs: ac disciplinæ grauitatem. Perlepidum
 & hoc illius dictū memoratur. Præcōtanti. n. cur ex disciplinis aliis plariq; ad se-
 ctā epicureā trāsirent: ex epicureis uero nullus se ad cæteras cōferret: ait quā ex uiris
 quidē galli fiūt: ex gallis uiri nūq;. Cū uero iā esset mortī pximus: sua oīa Pyladi
 fratri legauit. quia is illū Chiū clā mœrea atq; inde athenas deduxerat. Nunq; uero
 aut uxorem duxit: aut filios genuit. Tria testamenta conscripsit. Ex his unum

eretriæ penes Amphitricū deposuit: secūdu athenis apud quēdam ex amicis Ter-
tū domū ad Thaumasiā quendam necessariū suū misit orāns: ut illud seruaret
ad quem ita etiam scripsit. Arcesilæus Thumasiæ salutem. Testamenta mea Dio-
geni tradidi ad te perferēda. Quia enim sapius ægroto : & corpore non rite ua-
leo: testamentū conficere placuit: ut si qd contingat inopinatū. sine tua iniuria p-
ficiscar ex uita: q unus ex omnibꝫ maxime me affectu psecutus ex fidissimus aut
omniū q hic sūt cū mihi semp fueris: diligenter ea seruare stude: tū pp ætatem: tū
pp necessitudinem. Cura igit̃ memor q̃tū tuæ fidei committam: ut qd apud te
totū deponam q̃tū in te est: id moliri: ut negocia mea honeste disposita sint: Po-
sita sunt autem ista athenis apud quendam ex amicis: & eretriæ penes Amphi-
critum: Obiit ut Hermippus ait: cum merum immodice hausisset: ac per id of-
fendisset septuagesimo & quinto ætatis anno: susceptusque est ab atheniensibus
ut nemo alius.

Quid uini tantū dic arcesilæe bibisti:

Extra sis mentē lapsus ut ipse tuam?

Non tam te miseror q mortuus: at q̃a musas

Tu potius nimio laferis e calice?

Fuerūt & tres alii arcesilæi. Primus poeta prisca comœdiæ: secūdus elegiæ poeta
tertius sculptor: in quē & Simonides hoc scripsit epiGRAMA. Signū hoc dianæ ē.
Ducentæ enī merces eius dragmæ. Artifex elaborauit pallidis manibꝫ Digno Ar-
cesilæus Aristodici filius. Prædictus aut̃ philosophus ut ait Apollodorus i chroni-
cis floruit maxie circa centesimā & uigesimā olympiadē.

Bion Boristhenites.

Ion genere qdē boristhenites fuit. Quibꝫ uero sit ortus parentibꝫ & q̃-
bus ex rebꝫ ad philosophiam se contulerit: ipse Antigono aperuit. Cum
enim ille sciscitaret quisnam: unde ubi illis esset patria atq; parentes: sen-
tiens se uituperatū esse apud regem atque ideo sic locutū ad illū ait. Pater qdem
meus liberto fuit cubito se tergens. Significabat aut̃ illū succidiam & lardū uen-
dere. Boristhenites genere non habens faciem: sed in facie scripturam acerbissimi
domini: mater aut̃ quā hmōi ducere potuit. Deinde pater nescio qd in rem publi-
canorū committens cū tota domo uenūdatu est. Me adulescentulū haud igna-
uum uel ingratum orator qdam emit. Is moriens mihi omnia reliquit. Ego ta-
bular ipso exurens cūctasq; conscindens athenas concessi: ibique philosophatus
sum. Hoc mihi genus est: ista progenies: ista habui quæ de me dicerem. Desināt
igit̃ Perseus ac philonides ea historiæ tradere: me aut̃ ex me ipso intuere & erat
sane Bion alias uersatili ingenio: & sophista callidus: puerque circa philosophiā
se exercere uolentibꝫ occasionem præbuerat. In quibꝫdam uero lenis &lympidꝫ
fastuque perfrui ualens. Complura autem reliquit commentaria: sed & sententi-
as utiles & graues: ut illud: Cum sibi probro daret: q̃ adolescentē nō sibi uēdicat
set nō enim inqt possibile est mollē caseum hamo attrahere. Interrogatus aliquā-
do q̃snā anxietate maiore detinetur: ille inquit qui se maxime cupit esse felicē &

quietum. Rogatus an ducenda esset uxor: refertur. n. & ad huc istud: siquidem ait
 turpē duxeris: pœnā hēbis: sin autē formosam cōis erit. Senectutē malorum oīum
 portū assererat: siquē ad ipsam cūcta confugere: gloriā annorū esse matrem pul/
 chritudinē alienū bonū: diuitias neruos rerū. Ad eū q̄ fūdos suos uorauerat: ter/
 ra inqt Amphiarāū absorbuit: sed terrā tu. Magnū aiebat malū esse ferre nō pos/
 se malū. Arguebat eos q̄ hoīes quasi sine sensu essent exurerent: eosq; ueluti sen/
 su prāditos adurerēt. Dicebat autē iugiter oprabilius esse speciē alteri largiri suā:
 q̄ alienā petulāter ambire. Corpore quippe atq; aīo laedi q̄ id fecisset. Sed & So/
 cratē in ius uocabat dicēs. Nā siquē alcibiade uti potuit & abstinuit: inanis fuit sin
 uero nō ualuit: nihil magnū fecit. Facile esse dicebat ad infernū uiam: clausis enī
 oculis illuc iri. Alcibiadē culpās dicebat illū dū esset adulescens uiros ab uxorib;:
 iuuenē uero uxores a uiris abduxisse. Rhodi atheniensibus ad oratoriā se exercen/
 tibus philosophiā ipse docebat. Causante quodā cur ita faceret. Frumēta inqt at/
 tuli: & ordeū uendo. Dicebat eos q̄ essent in inferno magis profecto cruciādo: si
 integris q̄ si perforatis uasis aquas ferrent. Orāte se uerbofo quodam: ut sibi opē
 ferret: satis inqt tibi faciam: si qui prācētur pro te ad me miseris: ipse quoq; non
 ueneris: Nauigans cū pessimis hominibus in latrones incidit. Dicentibus illis pe/
 ribimus si agnoscamur: at ego inquit nisi agnoscamur. elationem esse assererat p
 fectus īpedimentū. Ad diuitem auarū nō inquit hic substantiā possidet: sed ab ea
 ipse possidet. Tenaces itaq; aiebat opū ut suarū hēre curā: uerū ex eis ut ex alienis
 nihil cape utilitatis. Fortitudinē inqt cū sumus iuuenes utimur: at cū senescere in/
 cipimus prudentia nigemus. Tantum uero p̄udentiā a uirtutibus ceteris differe
 assererat. quātū uisū ab aliis sensibus. dicebat nō eē exprobrādā senectutē quippe
 ad quā oēs puenire cupimus. Inuido cuidā subtristi nescio inqt utrū tibi malū: an
 alteri bonū cōtigerit. Impietatē pessimā eē dicebat cōtubernalē fiducia: in serui/
 tutem enī uirū redigit. quantū libet ille ore audax ac liber sit. amicos q̄lescunq; sit
 oportere seruari. ne uideamur uel malis uti. uel deuitare bonos. Is in principio q̄
 dē academiā īstituta aspernabat: quo tēpore Gratis auditor erat: deinde Cynicū
 eligit institutū sumpto pallio & pera: Nā quid illū aliud ad eā animi constantiam
 traduxit. Demū uero se ad theodoria transtulit: Theodori athei auditorium fre/
 quētās: q̄ oī orōnis genere uti solebat in dicendo. Post hūc uero Theophrastū pi/
 pateticū audiuit. Erat autē & spectaculorū studiosus: risumq; mouere auditorib;
 maxime pitus grauib; noībus aduersum res utens. Quia uero orōnē suā oī di/
 cendi genere tēperauerat: aiunt Eratosthenē dixisse de illo. Primus omniū Bion
 philosophiā uario orōnis flore uestiuit. Erat illi item & faciendis uersibus ingeni/
 um prācipue accommodatum. Eius sunt illa. Opater archyta & cetera. Sed oīo
 & musicā & geometriā p̄ ludo habuit. apparatus quoq; magnifici ac preciosi erat
 studiosus. atq; ideo ex urbe in urbē saepe migrabat. Saepe sibi ex arte moliebatur.
 Rhodi deniq; nautis psuasit ut sumpta scholari ueste se sequerent: cūq; his ingres/
 sus gymnasiū cōspicuus fuit. cōsueuit & adolefcēres sibi adoptar: ut eis & ad uolu/
 ptatē abuteret: & ab eorū beniuolētia p̄tegeret: Sed & sui uehementer amans fu/
 it: semperq; illud sibi in ore erat: amicorū cūcta coīa sunt. Idcirco & nemo illius

discipulus iscribit: cū tot habuerit sui auditores. Quosdam uero ad impudentiā prouexit. Vnde & butio unus ex familiaribus suis aliquando ad Menedemū dixisse fertur. Eqdē o Menedeme noctu bioni cōiungor: nihilq; indignū mihi passus uideor. Multa ēt scelestius cōgredientibus colloquebatur. Hoc autem ex impij Theodori disciplina hauserat. Postremo incidēs in malam ualitudinem: ut dixerunt q; erant in chalcide: illic. n. & uitam finiuit: ligaturas suscipe inductus est: & poenitētiā agere sup his quæ peccarat in deum. Eorū uero inopia quibus ifirmorum cura erat dire cruciatus est quoad antigonus duos illi famulos misit: secutusq; est eum in sella: ut Fauorinus tradit in omnimoda historia: sed hic quoq; uita excessit. Illum nos ita accusati sumus: biona horistenitem. refert scythica telus dixisse: audimus deos q; uere nihil sin: ac siqdem id dogma tueri pstitisset merito dicendus esset sensisse ut uisum esset: & si male uisum esset: tamen at nunc lōgo morbo tabescens: ac mori pertinescens qui deos non esse dixerat: fanumque non uiderat: mortalibus quique illudebat uiris dū diis imolarent: non modo gratis super ararū ac mensæ nidore deorū hostiis admouit nares: nec modo peccauit dixit: uetera diluite: sed & anui collū facile porrexerit excantandum brachiaque ligaturis persuasus deuinxit: rhamnūque & lauri ramum ianuæ imposuit. cūcta ppeti magis q; moti paratus. Stultus qui mercede cupiit deum redimere: q; si tunc dii essent: cum illos Bion aestimare uellet. Ergo nequicquā sentiēs cum lēbus erat Carbo totus: tendensq; manum ita ferme ait. Salue iquit Pluto salue. Decem uero Biones fuere. Primus qui pherecydi syro cōtemporaneus fuit: cuius duo ferūt libri: est autem proconnesius. Secundus Syracusanus qui artes rhetoricas cōscripsit. Tertius hic ipse. Quartus ex Democriti familia & mathematicus Abderites qui attice scripsit & ionice. Hic prior esse dixit regiōes quasdā ubi esset sex mensium nox & totidem dies. Quintus solensis qui conscripsit athiopica: Sextus rhetoricus cuius feruntur libri nouem: musarum inscripti. Septimus lyricus poeta. Octauus Milesius sculptor: cuius & Polemo meminit. Nonus poeta tragicus ex his qui tarsi dicuntur. Decimus itidē sculptor clazomenius siue Chius & Hipponax meminit.

Lacydes Cyrenæus

Lacydes Alexandri filius Cyrenæus nouæ academiæ princeps. Arcesilaique successor fuit: uir eximia seueritatis: habuitque instituti sui non paucos æmulos. Fuit ab adolescentia summe studiosus: & pauper quidem: sed gratus admodum: atque in sermone iocundus. Aiunt eum & circa rem familiarem dulcissime se habuisse: cum ex penu promere quicquam uoluisset ob signato aditu rursus annulum per foramen intus iacebat: ut nihil inde ex reconditis reb; tolleret. Id cū aia duertissent famuli resignabāt quæ signata erant & quæ uoluissent inde tollebant. ac deinde annulū in porticū p rimā imittebant. Idq; cū sæpe facerēt nunq; deprehēdi potuerūt. Lacydes igit academiæ scholā habebat iorto: quē Attalus rex fieri curauerat: Lacydiūq; ab ipso appellatus est: solusq; ex omni memoria iuuenis phocensibus Telecli & Euandro scholā tradidit.

Euandro successit Helgesinus pergamenus: a quod carneades. Lepidum uero illud ad Lacydē refert. Attalo. n. deniq; illū ad se accersente dixisse fertur imagines procul esse intuēdas. Sero autē geometriæ dāti operā ait quāspiam certe ne nūc tempus certe ne nūc quidē? Obiit autē cū scholā regere cōpissit: quarto āno cētē sima trigesimæ quarte olympiadis. xx. & sex ānis in scholæ regimine cōsumptis: mortuus est autē ex paralyti quā ex imodica potatōe icurrerat: & nos de illo ita cecinimus.

Fama tui lacyde nota est q; & ipse lieum

Exceptum stygias traxeris usq; domos

Planum est q; bacchus penetrat cum corpora multus

Soluit ea: iccirco nil satus est bromius:

Carneades.

Arneades Epicomi siue ut Alexāder in successione tradit. Philocomi filius cyrenæus: hic Stoicorū: & Crisippi libris diligētissime plectis eis. modicē reluctabat: adeoq; id uerecūde faciebat: ut id sapius diceret: nisi Crhysippus eēt: nō essem ego. Fuit autē uehementē studiosus: porro physicā minus curam habuit: ethicā se magis deuouit. Quo circa & casariem & ungues nutrebat præcipua intētionē studiōrū. Adeo autē in philosophia uiguit tantūque sibi in ea neruorū comparauit: ut oratores quoq; in ipsius scholis ad eū audiendū pgerēt. Erat autē illi & uox maxima & præcipue sonora: adeo ut gymnasiū priceps ad illū mitteret: ac ne ita clamaret admoneret. Ad quem ille: da uocis modum inquit: Et ille sapientissime sane cōgrueq; respondit: modum .n. habes ait auditores. Acriter autē iuehebat: atq; in quaestione erat: insuperabilis. Cœnas autē obcausas prædictas iam declinabat. Hic aliquādo cū mentor Bithynus discipulus atq; auditor suus pellicem suam adamaret: ut Fauorinus refert in omnimoda historia: inter dicendū ita in illū iocatus est. Versat hic senex quidam inanis futilis Mentori corpore atq; uoce simillimus. eum hac schola abdicari placet: at ille cōtinuo exurgēs intulit hæc illi dixere: cōcite isti surrexerunt: durius autē uidet circa finem uersatus esse cū sapius diceret quæ constituit natura & compegit ea & dissoluet. Cū autē didicisset antipatrū ueneno hausto defunctū: & ipse inciratus ē ad audēdū contra mortem. aitq; suis: date igitur & mihi. Qui cū dicerent quid ait multū: De fūcto autē illo defectionem lūa factam aiūt: ut cōpati sibi uideri possit. Pulcherimū post solē sydus refert Apollodorus in chronicis hūanis eū excessisse rebo olympiadis centesimæ sexagesimæ secūda: anno quarto. cū uixisset annos octoginta quinque. Ferūtur eius epistolæ ad ariathem Cappadociæ regem reliqua ipsius cōscribere discipuli. ipse. n. nihil reliquit: est autē & in hunc nostrū epigramā logadico & archabuleo metro.

Quid me carneade: quid me musa uis argueret:

Indocilis q; nihil uidit quod metuerat mori.

Quando & phtisicū olim habēs pessimū morbum

Noluit solutionē habere: sed audiens q; uenenum

Antipatrus libens extinctus est: date igitur

Inquid aliquid & mihi bibere.

Quid tamen? quid date mulsam ualdeque
 Habuit prompta hæc natura cōtinens me.
 Et dissoluetur iam: & hic quidem nihil minus
 Cessit sub terram: dicebat autem plura
 Mala lucra habente ire ad Plutonium.
 Fert ei lumina calligne offendi solita: ipso nihil aduertente: iubereq; solitū puero
 lucernā accēderē: quā ille cū itulisset: ac diceret attuli: respōdere cōsueſſe lege igit
 Huiusce alii complures fuere discipuli: sed excelluit oībus. Clitomachus: de quo
 etiā subsequēter dicēdum. Fuit & alius Carneades elegiæ poeta parū probatus.

Clitomachus.

Litomachus carthagenensis patriaq; lingua Asdrubal appellabatur: in
 qua etiam apud suos philosophari consueuerat. Athenas autē cōtendit
 quadraginta annos natus: audiuitque Carneadē. Eius ille industriā ani
 maduertens litteras doceri fecit: ac studiose imbuit uirum: Ad tantum autem pe
 ritia puectus est: ut ultra quadraginta uolumina scripserit: successeritq; Carnea/
 di, cuius etiā dicta maxime illustrauit litteris. Versatus est autē in tribus maxie
 sectis: academicorum: scilicet peripateticorū: atq; stoicorū: Porro acadēicos ita fe
 re relacessit: Timō neq; academicorū latiloquētiā inutilis. Hactenus de academi/
 cis: qui a Platone fluxere diximus: ueniēdum iā ad peripateticos: & eos a Platōe
 uenientes: quorū fuit princeps Aristoteles: & priō de ipso dicendum.

Laertii Diogenis liber quintus.

Aristoteles.

Aristoteles nicomachi Phæstiadisq; filius stagirites fu/
 it. Porro Nicomachus a Nicomacho Maconis filio Ae/
 sculapiique nepote originem duxit: ut Hermippus in eo
 libro quem de Aristotele scripsit tradit: eratq; carus im/
 primis Amynthæ macedonum regi medicina: & amici/
 tiæ gratia. Hic inter omnis Platonis discipulos maxime
 excelluit: uoceque gracili ut Timotheus atheniensis in li
 bro de uitis refert: & exilibus cruribus paruis que oculis
 fuit. ueste insigni: & annulis: ac tonsura utens. Natus est autem illi & filius. Ni/
 comachus ex Herpylide pellice: ut Timotheus ait: Recessit a Platone dum ad
 huc superueniret. Vnde dixisse illum tradunt. Aristoteles in nos recalcitrauit nō
 secus atq; in matrem puli geniti. Refert Hermippus in uitis cum atheniensium
 legatus ad Philippum profectus esset Aristoteles: achademiçæ scholæ præfectū
 fuisse Xenocratem. Cum uero reuersus esset: scholamq; sub alio uidisset: elegisse
 in lycio peripatum: illicque usque ad unctionem deambulando cum discipulis
 philosophari solitum: atq; ide operipateticum appellatum esse. Alii idcirco si uo
 carum asserunt: q; ex egritudine conualescenti: ac deambulanti alexandro assi/
 stens quædam disserere soleret. Vbi uero iam plures esse cēperant sedēs docebat
 dicēs turpe esse reticere: Xenocratē uero loq; pmittere: ad ppositā quæstionē di/
 scipulos una exercebat simul & oratoriam docens. Deinde ad Hermiā eunuchū

profectus est Atarnensium tyrānum. quem alii quidem p̄dicā ipsius fuisse tra/
dunt. Alii uero sibi affinitate iūctū: tradita ei filia siue nepte: ut refert Demetrius
magnesius in libris de poetis ac scriptoribus æquocis. qui & Eubuli seruum Her/
miā fuisse ait bichyniū genere: quē & dominū suū enecasse. Porro Aristippus in
primo de antiq̄s deliciis libro Aristotelē ait Hermiā pellicē adamasse. quam ille
cū sibi pmisisset: duxisse eā & gaudio elatū imolasse mulieri ut atheniēses. Eleusi/
nā Cereri Hermiāq̄: p̄xana scripsisse q̄ ἐγὼ hoc ē itus scriptus est. Hinc iā in
maedonia apud Philippū uixisse. Atq̄ ab eo Alexādrū filiū erudiendū accepisse
petisseq̄ istaurari solū patriū a Philippo uersū. Id ubi ipetrasset dedisse illis leges
In schola quoq̄ leges tulit imitādo Xenocratē. ut decē dialē p̄cipē facerēt. Vbi
uero Alexādro istituēdo satis uisus ē nauasse opam: eūq̄ sibi de uixisse cōmēdato
illi cognato Callisthene Clynthio athenas concessit. Eū audacius q̄ par erat allo/
quentē regē & minime illi obsequētē ab ipso icrepitū asserūt: uersu admonēte: ni/
talia loq̄ delisteret: mature p̄iturū: quod & factū ē. Nāq̄ Hermolao in alexādrū
isidiarū socius fuisse deprehēsus cauea ferrea circūduci p̄dore atq̄ squallore obsi/
tus leoni postremo obiectus ē: sicq̄ excessit e uita. Enim uero Aristoteles athenas
p̄fectus: cū illic tredecim annis docuisset. clā in chalcidē concessit: q̄ ab Eurime/
donte hierophāta impietatis accusatus eēt: siue ut Favorinus ait in oīmoda histo/
ria a Demophilo: q̄ hymnū i eū quē p̄diximus Hermiā scripserit: Epigrāma/
que statua: quā in delphis est nouū iciderit. Improbe peremit Persa sagitarius.

Rex persæ flexis transmittere spicula docti

Arcubus: est ausus ius uiolare sacrum:
Perdidit hunc astu diro certamine uictor

Vsus fallacis credulitate uiri

Hic uero ut ait Eumolus in q̄nto historiarū aconitū bibens mortuus est septuage/
simo ætatis āno. Idē uero refert ipsum Platoni triginta annorū se in disciplinā de/
disse: sed profecto fallitur. Namque septimo decimo ætatis anno Platonē audire
cepit. Est autem hymnus huiusmodi. Virtus laboriosa mortalibus uitæ p̄fecto

preclara & cætera:

Virtus difficilis maximus & labor

Humano generi nobilis: optima

Tu uenatio uitæ

Es mortalibus omnibus

Nam propter speciem tuam uirgo mori

Nimirum celebris casus & inclyta

Est in grācia: & altis

Se p̄stare laboribus.

Talem tu iacis in pectora nobilem

Fructum: perpetuo tempore qui manet.

Auro tu melior: tu es somno & genitoribus.

Lædæ cum pueris amphitridionides

Causa uirgo tui tristitia duraque

Passi: multa tulerunt
 Gestis dum tribuunt opus:
 Et desideris eacides tui
 Ajaxque in stygias incolumis domos
 Descendere tyranni
 Exorabilis haud quidem
 Formæ causa tuæ uirgoque atarnai
 Phœbeo miserum lumine filium
 Priuauit carmine certe
 Quo semper celebrabitur
 Ipsum mnemosine progenitæ canens
 Sacræ pierides laudibus & Iouem
 Augent quæ quoq; xenion
 Cordis firmaque præmia:

Primã hunc oronẽ iudicialẽ pro seipso scripsisse: cũ huius criminis argueret. Fa-
 uorinus i oimoda historia auctor est ac dixisse athenis pytũ super pyro ficumq;
 super fico senescere. Ait aut Appollodorus in chronicis natũ illũ anno primo no-
 nagelima nona olympiadis: perrexisseque ad Platonem septimo decimo ætatis
 anno: annosque uiginti apud eum fuisse commoratum. Tum uero uenisse mity-
 lenẽ principe Eubulo quarto anno centesimæ octauæ Olympiadis. Verum Pla-
 tone primo anno functo uita sub Theophilo profectũ esse ad Hermiã: mansisse
 que annos tres: suo Pythodoto autẽ se contulisse ad Philippum secundo anno
 centesimæ nona Olympiadis Alexandro quintum decimum iam annum æta-
 tis agente: Athenas uero concessisse secundo anno ceterimæ undecime Olimpi-
 adis: atq; in lycio tredecim annos docuisse: ac demum perrexisse chalcidem ter-
 tio anno centesimæ quartæ decimæ Olympiadis: morboque perisse: cum esset
 annorum ferme sexaginta trium: quo etiam tempore Demosthenes in calabris
 defunctus sit sub Philocle. Fertur autem ob Calisthenis insidias in Alexandrum
 infensum fuisse regi: illumque ad eum cõtristandum Anaximenem extulisse: ac
 misisse Xenocrati dona. Obiurgauit eum epigrammate Theocritus chijs: ut ait
 Ambrion in libro de Theocriti uita: in hunc sensum. Hermiæ eunuchi simul at-
 que ebuli serui Mausoleum struxit uanus Aristoteles. Timõ quoque sic illum
 agit. Neque Aristoteles uaniloquiis miserandis. Hæc uita philosophi fuit. Cæte-
 rum nos ipsius quoque testamenta legimus in hunc ferme modum. Bene qui-
 dem ac rite erit. Quod si quid contigerit ita legauit Aristoteles. Curatorem qui-
 dem omnium & per omnia iussit esse antipatrum. Quoad uero Nicanor adole-
 scens: curatores ac tutores instituit Aristomenem. Timarchum: Hipparchũ. Clio-
 telẽ & Theophrastũ si uoluerit: ac si possibile fuerit: filiorũ & Herpylidis rerũq;
 omnium. Cumque puella fuerit matura uiro tradi illam Nicanori. Sin uero pu-
 ellæ quippiam contigerit: quod absit: uitaque prius q̃ connubio iungatur: siue
 etiam postquã nupserit ante q̃ filios procreet: excesserit: Nicanor dominus esto:
 ut & de puero & de cæteris digne nobis ac se disponat. Curet autem Nicanor

Ano mundi 4217.
 An 493. Anif. 352.

Mus. Arif.
 An. mundi 4217.
 An. 493. Anif. 352.

& de puella & de puero Nichomacho: nihil ut illis desit: p̄ris ac fratris una ips̄es
 munus. Quod si Nicanori quidpiā contigerit: quod absit: siue priusq̄ puellā du-
 xerit: siue postq̄ duxerit: nūdū filiis natis: quæ quidem ille instituerit ea rata sun-
 to. Sin autē uoluerit & Theophrastus puellæ curā hēat. Sin alias curatores hito
 cū Antipatro cōsilio & de puella & de puero disponāt: ut eis uidebit̄ optimū. Cu-
 ram autē habeāt tutores & Nicanoris mei: & Herpylidis memores: nāq̄ erga me
 studiosa plurimū fuit cæterorūq̄ oīum: & si uitū accipe uoluerit curēt: ne idigne
 nobis locetur. Deniq̄ illi præter ea quæ antea acceperat de n̄ra substantia talentū
 argenti tresq̄: si uoluerit famulas & ancillā quā hēt & pyreū puerum. At si quidē
 in chalcide hitare uoluerit: hospitium qd̄ penes ortum ē: sin autē i stagiris pater nā
 domū. Vtrū uero horū maluerit: studeāt pcuratores domū ita necessaria supelle-
 ctile instruere: ut & sibi honeste & Herpylidi sufficiēt̄ instructa uideat̄. Curā sit
 autē Nicanori & Mirmecē puerū nō indigne nobis ad suos referri cū eius quas ce-
 pimus facultatibus. Sit autē & Ambracida libera: cūq̄ puella uiro tradet̄: quingē-
 tas illi dragmas ancillāq̄ quam habeat dari iubeo. Sed & thalæ præter ancillam
 quā hēt emptā dragmis mille: & ancillulam. Simo quoq̄ absq̄ priore pecuniā in
 puerū aliū siue puerū emi siue pecuniā dari Tachonē eē liberū cū puella nupserit
 Philonēq̄ & Olympiū eiusq̄ filiolū. Porro eorū q̄ mihi famulāt̄. puerorum nul-
 lū uenire uolo: sed hæredes eis uti. Cū uero adulti erunt p̄ merito dimitti liberos
 uolo. Curēt̄ itē ut consumant̄ quæ Grillioni sunt traditæ exculpendæ imagines
 Vbi uero pfectæ erūt: suis ip̄onant̄ locis. Nicanoris quoq̄ ac p̄xeni quam sculpē-
 dā cogitabā matrisq̄ Nicanoris. Arimnesti uero quæ pfecta est suo statuat loco:
 ut sit ipsius monumētum: quia sine liberis defūctus ē. Matris quoq̄ n̄ræ Cererē
 in nemea locet aut ubicūq̄ uidebitur. Vbi uero tumulū fecerit: ibi & Pythiadis
 sublata ossa cōdat: sicut ipsa præcepit sistat: & seruari nicanoris uotum qd̄ p̄ illo
 uouimus aialia lapidea cubitorū quattuor Ioui seruatori ac Minertæ seruatrici
 i stagiris. Hæc testamētō: ipsius series fuit. Fert̄ autē ollas plurimas reptas eē Ly-
 conēq̄ dicere illū i pelui calentis olei lauari solitū oleūq̄ uenū dare. Quidā utram
 calentis olei stomacho illū ip̄onere cōsueuisse tradunt: & cū se ad quiescendū con-
 poneret: aet̄ā sp̄aram tenere in manu patella subiecta eō cōsilio: ut cum dormiē-
 tis manu excussa sp̄ara in subditum æreū uas incidisset sono illius excitus exurge-
 ret. Eius esse præclaras istas sn̄ias legimus. Interrogatus quidnā mendaces lucra
 rentur: ut cū uera inquit dixerint: nō illis credatur. Cū sibi probro daretur: q̄ neq̄
 homini misericorditer tulisset op̄e: non inquit mores miseratus sum: sed homi-
 nem. Amicis ac discipulis iūgiter ista consueuerat dicere ubicumque moraretur
 Aspectus quidem a continenti aere lumen accipit: animus autem ad disciplinis
 liberalibus. Sæpenumero cum in athenienses inueheretur aiebat illos frumenta
 & leges inuenisse: uerū frumentis quidē uti: non autem legibus. Studiorum libe-
 raliū amaras radices: fructus autem dulces eē affererat. Rogatus qnam cito con-
 senesceret: gratia iquit. Quid sit spes: uigilantis ait i somnium. Diogene sibi cari-
 cam dante cogitans nisi accipet usum esse meditatū sumens Diogenem usum
 ait cum carica usum perdidisse. Rursus ab eo portectam accipiens atque pue-

rili more i sublimē eleuās cū dixisset magnus Diogenes eā illi reddidit. Tria dice-
 bat pueris esse necessaria: ingeniū: exercitationē disciplinā. Audierat aliquādo se
 a quodā maledictis eē laceſsitū: Tū ille absentē iqt etiā uerberet. Dicebat pulchri-
 tudinē plus q̄ epistolā oēs ualere ad cōmēdationē. Plerique Diogenē ita statu-
 se asserūt: ipsum autem donū formæ dixisse: Socratem uero modici temporis ty-
 rānidē: Platonē naturæ priuilegiū: Theophrastū tacitā deceptionem: Theocritū
 uero eburneū detrimentū: Carneadē regnū solitariū. Rogatus quo differret do-
 cti ab idoctis: quo iquit uiuētes a mortuis: Eruditionem dicebat inter prospera
 esse ornāmētum: inter aduersa refugiū: Parētēs qui liberos erudiendos curassent
 lōge honorabiliores eē his qui solū genuissent: hos enī uiuendi tantum: illos etiā
 bene beateq; uiuēdi auctores eē. Gloriāti cuidā q; magnæ eēt urbis ciuis: noli in-
 quit hoc attendere: sed an dignus sis magna & illustri patria ispice. Rogatus qd
 sit amicus: una inquit aīa in duob; corporibus hīcans. Hominū plerosq; dicebat
 ita esse pcos ac si semp uictūros: alios tā pdigos ac si cōtinuo morituros. Percon-
 tanti cur honesta forma præstātibus diutius cōgredimur: cæci: inqt huiusce iter
 rogatio ē. Rogatus qd ex philosophia lucratus fuisset: hoc iquit ut iniussus ea fa-
 ciā: quæ pleriq; p legū metū operant. Interrogatus quo pacto discipuli egregie
 pficerent: Si excellētiores ait psequētes tardiores nō attendāt. Loquaci homini
 cū illū i probe probis multis obtudisset dicenti: num te satis obtudi? Hercules in-
 quit nō tibi aīum intēdi. Causanti cur stipē nō bono hoī dedisset. Fertur enim sic
 nō inquit hoī dedi sed humanitati. Rogatus erga amicos quales esse debeamus:
 quales inquit eos erga nos eē optamus. Iustitiam dicebat uirtutē animi cuique se-
 cundū merita distribuentem. Disciplinam optimū esse dicebat uiaticū ad sene-
 ctutem. Refert fauorinus in secundo cōmentariorū illum crebro dicere solitū: o
 amici amicus nemo: & ista quidem ad illum referunt. Cōscripsit aut & complu-
 ra uolumina: quæ ut summa ingenii illius uis ac præcipua circa oē orationis ge-
 nus exercitatio clarius eluceat: subnectenda necessario existimaui. De iustitiā li-
 brōs q̄ttuor. De poetis tres. De philosophia tres. Politici duo. De rhetorica gryl-
 lus unum. Nerithus unum. Sophista unum. Menexenus unū. Amatorius unū
 Symposium unum. De diuitiis unum. Exhortationum unum. de anima unum
 De oratione unū. De nobilitate unum. De uoluptate unum. Alexander siue de
 colonis unum. De regno unū. De doctrina unum. De bono tres. De Platonis
 legibus tres: De re publica duos. de cœconomicis unum. De amicitia unum.
 Quid sit pati siue passum esse unū. de disciplinis unū. de his quæ in contentionē
 cadūt duos. Solutiones eorū quæ in contētionem ueniunt quattuor. Diuisiōes
 sophisticæ quattuor. De contrariis unū. De speciebus & generibus unū. de pro-
 priis unū. Commentariorū epicherematicorum tres. Propositiones de uirtu-
 te tres. Obiectiones unū. De his quæ tot modis dicunt siue secundum proposi-
 tū quinque. de elementis tres. de scientia unū: de perturbationibus iræ unum.
 Moralium quattuor. de principio unum. Diuisiones. xvii. diuisibilium unū. de
 interrogatione & responsione duo. de motu unum. Propositiones unum Propo-
 sitiones cōtētiosæ quattuor. Syllogismi unum. Priorum analyticorū nouem. Po-

steriorū analyticorū maiorū duo. De quæstionibus ad disciplinā pertinētibus octo.
 de meliore unū. d' idæa unū. Termini topicorū septē: Syllogismorū duo. Syllogi-
 sticorū & diffinitiones unū. De elegibili & accidēti unū. Ante locos unum. Topi-
 cog: ad diffinitiones duo. Perturbationū unum. Diuisibilium unum. Mathemati-
 cus unū. Diffinitiones tredecim. Epicherematū duo. de uoluptate unū. Propositi-
 onū unū. de uoluntario unū. de pulcho unū. Quæstiones epicherematicæ. xxxv.
 Quæstiones de amicitia duo. Quæstiones de aia unū. Polyticorū duo Politicæ
 auditionis sicut Theophrasti octo. de iusti duo. Artiū collectio duo Artis rheto-
 ricæ duo. Ars unum. Alia ars duo. Methodicum unum. Ars Theodecti collecti-
 onis unū Artis poeticæ libros duos. Enthymemata rhetorica. de magnitudine
 unū. Enthymematū diuisiones unū. De dictioe duo. de cōsilio unum. Collectio
 nis duo. de natura tres. Physicon unū. de archytæ philosophia tres. de Speusipi
 Xenocratisq; philosophia unū. Ex Timæi archyteq; disciplinis sumpta unū.
 Aduersus Melissi dicta unū. Aduersus alcmæonis dicta unū. Ad pythagoricos
 unū. Aduersus Gorgiā unū. Aduersus Xenocratis opa unū. Aduersus Zenonis
 scita unum. de pythagoricis unū: de aialibus nouem. anatomorum octo: Electio
 anatomog: unū. De cōpositis animalibus unū. de fabulosis aialib: unū. de nō gi-
 gnēdo unū. de plantis duo: Physiognomicō unū. Medicinalia duos. de monade
 unū: Signa tēpestatū unū. Astronomicō unū: Speculatiuus perspectiuus unum
 de motu unū: de musica unū: Memoriale unū: Homerocarū ambiguitatū sex.
 Poetica unū: Naturaliū secūdum elemēta triginta octo: Inspectorum pbleuma-
 tum duos. Liberalium disciplinarum duos. Mechanicus unum: Probleumaz-
 tū ex Democrito sex: de lapide unū: Parabolæ unū: Inordinata. xii. Expolit: per
 genus. xiiii. Iura unum. Olympionicæ unū: Pythionicæ musices unū: Pythicus
 unū: Pythionicos: argumēta unū. Dionysia uictoriae unū: de tragœdiis unum:
 Doctrine unū: Prouerbia unum: Lex commendationis unum: Legū quatuor:
 Prædicamentorum unum: de interpretatione unum: Resp. urbium: clviii. Ser-
 orsumq; ad Philippū de populari paucorūq; & optimatum & tyrannorum do-
 minatu: Epistolæ ad Philippum selymbriorū: Epistolæ ad Alexandrum q̄ tuor:
 ad antipatrū nouem: ad mentorem unū. Ad aristonem unū: ad Olympiadem
 unū: ad Ephæstionem unū. Ad Themistagoram unū: ad Philoxenum unū: ad
 Democritū uersus quorū initiū est: Sancte deū: Elegia quarū: St initiū: Formo-
 sæ matris filia: Fiūt uersus oēs. cccxlv. cclxx. Hæc librorū illius series: hic nume-
 rus: in quib: qd agat summam exponendū est. Duplicem esse philosophiæ rō-
 nem: alterā uersari circa actus: appellariq; practicē. alterā in intelligentia & spe-
 culatione consistere: & theoreticē dici: Ad actionem pertinere ethicen & politicē:
 q̄ in parte tū de publica: tū de familiari reagi. Ad intelligentiam physicem logi-
 cemque referri. Porro logicē istrumentū eē exactissimū eius cū geminam desti-
 nationem propositūque subiecisset: uerissimile. s. ac uerū ad utrāque duarū maxi-
 me rerū uirib: nitit: Namque ad uerissimile seu probabile oratoria & dialecticæ:
 Ad uerū aut analytica & philosophia usus est: nihil oīno omittentes eorū: quæ
 uel ad iuentionem uel ad iudicium uel etiam ad usum pertinerent. Enimuero ad

inventionis adminicula atque ad eas res quae speculationi & arti inseruiunt propositionum multitudinem tradidit: ex quibus quaestiones probabilium ephichematum elicere affati licet. Porro ad iudicandum analytica priora & posteriora conscripsit prioribus assumptionum iudicia permittens: posterioribus collectionis examinem tradens. Ceterum ad iudicandum ea quae sub certamen cadunt: quaeque in interrogatione uersant: & contentione sophisticorum argumentorum: atque syllogismis atque his similibus. Veritatis uero iudicium earum quidem quae secundum phantasia sunt actionum sensum diffiniuit. Moralium uero ubi de re publica ac domestica ubi de legibus agitur mentem. Finem autem unum exposuit uirtutis usum in uita perfecta. Felicitatem ait plenitudinem ex tribus maxime bonis constantem: eis. scilicet quae in animo sunt: quae & propria uiribus appellat: eis quae ad corpus attinent: ut sunt bona ualido: fortitudo: pulchritudo: caeteraque his similia secundo in loco habitis: atque his quae extrinsecus ueniunt diuitiis. scilicet nobilitate & claritudine atque in hunc modum caeteris quibus tertium locum assignauit. Virtutem ad beatam uitam sibi minime sufficere dixit: quippe corporalibus bonis exterioribusque indigere: miserum atque infelicem fore sapientem siue doloribus afficiatur: siue inopia: & caeteris huiusmodi incommodis prematur. Vitium autem ad miseriam atque infelicem uitam sufficere quatuorlibet corporis affluat bonis. Virtutes ait non se inuicem sequi: fieri. n. posse ut prudens quispiam ac iustus idemque intemperans atque incontines sit. Sapientem quidem non perturbationibus penitus uacare uerum perturbari modice dixit: Amicitiam aequitatem esse diffiniuit reciprocae beniuolentiae. eius tres species esse tradidit. Esse quippe aliam cognationis: amatoriam aliam: tertiamque hospitalem. Amorem non modo congressionis uerum & philosophiae esse: amatum quoque sapientem: atque accessurum ad tempus. ducturumque uxorem & cum rege uniuersurum: tribusque generibus uitae constitutis: primo quod in speculatione: sequenti quod in actu: & tertio quod in uoluptate consistit. Speculatiuum genus semper praetulit. Liberales disciplinas ad apprehensionem uirtutis multum conferre sensit. In descriptione rerum naturalium praeter caeteros rationem maxime secutus est: adeo ut mirasque quarumque rerum reddiderit causas unde & naturalium commentariorum complura scripsit uolumina. Deum sicut & Plato incorporalem diffiniuit: eiusque prudentiam ad caelestia usque pertingere: ipsum uero immobile esse. Porro terrena omnia ad caelestium congruentiam ordinemque disponit. Praeter elementa ista quattuor esse & quintum aliud: ex quo caelestia consistant: eiusque motum quippe orbiculari esse uariū. Aiam item incorpoream: primamque esse entelechiam. Corporis nempe naturalis & organici potentia uitam habentis. Est autem ea iuxta illum duplex. Entelechiam uero appellat cuius sit spes quaedam incorporea. Altera ex his quod secundum potentiam: ut est Mercurius in terra informis quod sed idoneus ad percipiendam lineamentam: sicut item in aere statua. Secundum uero hitum entelechia dei consummata ac perfecta Mercurii statua. Naturalis autem corporis dixit: nam sunt corpora alia quidem manu & arte elaborata: ut sunt quae ab artificibus fiunt: puta turris atque nauis: Alia uero sic a natura procedunt ut arbores: & animalium corpora. Porro organici dixit: hoc est ad aliquid pati & conditi: ut est ad uiuendum oculus: aurisque ad audiendum. Virtute autem uitam habentis ut puta in seipso:

Virtutē autem uel potentia minus est q̄ secūdū actionem. Secūdū actionem autē ut uigilans h̄re aiā d̄r. Secūdū habitum autē ut dormiens. Ut igit̄ & hic intelligat̄ adiecit potentia plurima & alia de plurimis in hūc modū philosophatus est: q̄ plon̄gū esset numerat̄. Cūctis enim ī rebus summo studio atq; industria fuit: ī uentioisq; incredibili copia uiguit: ut ex his quæ supra annotauimus ipsius uoluminibus cōstat: q̄ ad q̄drigētorū numeros̄ fer̄ pueniunt: de quibus. s. nihil ambigē. Nā sunt & alia complura quæ ipsius inscribūt uolumina atq; sententiæ. Verū enim octo fuere Aristoteles. Primus hic ipse. Secūdus qui athenis rēpu. administrauit cuius etiā iudiciales legūt plenæ gr̄a & elegātia orōnes. Tertius q̄ in iliadē Homeri scripsit. Quartus sicut orator q̄ ad panegyricū Isocratis rescripsit. Quintus q̄ cognominatus est Mythus Aeschini socratici necessarius. Sextus cyrenaius q̄ de poetica scripsit. Septimus pedotriba cuius mem̄it Aristoxenus in Platōnis uita: Octauus gr̄maticus obscurus & ignobilis: cuius de pleonasmō ars legitur. Huius autē Stagiritæ philosophi complures q̄dem fuer̄ discipuli. Sed omnib; maxime excelluit Theophrastus: de quo modo dicendū est.

Theophrastus erefius.

Theophrastus melati erefius ut Athenodorus in octauo deambulationū ait Fulionis filius: primo q̄dem in p̄ria leucippi ciuis sui auditor fuit. In de cū Platonē audisset: sed ad Aristotelē cōtulit. Eo itē ī chalcidem profecto illi ī scholæ regiminæ successit: Olympiade. cxiiii. Fertur ipsius quoq; seruus Popylus noīe philosophus fuisse: ut refert Maronianus mastrianus ī primo similiū historicoꝝ capituloꝝ. Fuit autē Theophrastus uir summæ prudentiæ studiūq; singularis: atq; ut scribit Pāphila in. xxxii. cōmētarioꝝ libro. Menandrum ipse comicū instituit. Erat item beneficus imprimis & maxime affabilis: eū Caspander suscepit: Ptolomeusq; ad illū misit. Adeo autē atheniensibus acceptus fuit ut cū illū Agnonides impietatis accusare ausus eēt: pars abfuerit: quin ipse ab ob eā rem crimē ipsū in se retorqueret. Pergebāt ad illū audiendū discipuli ad duo milia. Hic in epistola ad Phaniā pipateticū iter cætera de iudicio quoq; ista locutus est. Nedū. n. frequētā celebrē: ueq; ne cōfessum qdē facile cuiusmōi quispiam accipere uult. Porro recitatōes emēdatōis auctores sunt. Differre autē cuncta atque negligere nō iā ferūt arates. In ea epistola scholasticū noīat. Cū tamen esset huiusmodi secessit ad modicū & ipse & philosophatiōes reliqd. Quippe Sophocles Amphiclidæ filius legē tulerat uti ne qs philosophoꝝ præset scholā nisi id senatus ac plebs decreuisset. Qui secus faceret capitale esset: Verum sequenti anno d̄nuo reuersi sunt: cū a Philone Sophocli dies dictus esset. Quo tpe athenienses ea lege abrogata Sophoclem talentis q̄nque mulctarunt: decreuerūtq; philosophis reditū: ut & Theophrastus remāeret: scholāque ut antea regeret. Eum cū antea Tyrtamo illi nomen esset: ob diuinam elocutionem Aristoteles Theophrastii appellauit. Cuius & filium Nichomachum magister licet amauit: ut Aristippus in quarto de antiquis deliciis meminit: Fertur Aristoteles de Theophrasto & Calisthene idem quod de se & Xenocrate Plato ut prædiximus dixerat dixisse: q̄ hic scilicet pro excellenti acumine ingenii cūcta facillime assequeretur & expone

ret. Ille contra tardus & obtusus esset ingenio: hunc freno illum egere calcaribus
 Dicit & priuatim ortū post Aristotelis discessum possedisse: Demetrio Phalerio
 familiari suo in hoc sibi cooperante. Nobiles sunt & huius sunt illa sententia: Citi/
 us credendū dicebat inferni equo quā uerbo in cōposito. Ad illū qui in cōuiuio peni/
 tus tacebat: si quē inquit pitus es prudēter facis: sin uero operitus stolide. Habebat
 & illud semp̄ i ore. Sūptus præciosissimus tps̄ est. Obiit senex ætatis āno. lxxxv:
 cum modice a labore quieuisset: in quem etiam est nostrum epigramma.

Non arcum frangi sapientis posse remissum

Vana hæc nullius uerba fuere uiri.

Dum fuit intento Theophrastus corpore uixit:

Corpora Sed postquā fessa remisit obit:

Atque illū cū rogaretur a discipulis num quippiā illis mādare uellet dixisse: nihil

quidem quod i peraret se habere nisi quod multa dulcia gloriae obtentu uita mentitur

Nos uero cū uiuere incipimus tūc morimur: nihil. n. est ianuis amore gloriae: sed

este felices uerbūque istud aut omittere: gradis enim labor est: aut illi intēdite. ma

gna. n. inde gloria puenit. Porro uitæ uanitas amplior quā utilitas est. Verū mihi

quidē nō iam quod agendū sit: cōsulere suppetit: uos autē quod faciendū erit delibera

bitis. Ista dicentē exhalasse aīam tradūt. Eū uero ut fama est: atheniēses pedibus

oēs psecuti publice honorauerūt. Refert Fauorinus illū iam uetulū lectica circū

ferri solitū idque dicere hermippū: eūque id ex Arcesilai pitanei historia sūpisse inter

ea uerba quæ ad Lacydē cyrenēsem habuit. Reliquit autē & ipse ingenii sui complura

monumēta & ipsa autē dignissima sū arbitratus quæ adnotare. Sūt autē ista: priorū

analyticorū tres: posteriorū analyticorū septē. de solutiōe syllogismorū unū. Ana

lytico: uē epitome unū. Deductorū locorū duo. Speculationis eorū quæ circa con

tentiosam orationē uersant. de sensibus unū. Ad anaxagorā unum. de anaxagora

unū de anaximene unū. de archelao unū. de salenitro aluminis unū. de his quæ

durant in lapides duo. de idiuisibilibus lineis unū. Auditionis duo. de uētis unū

Virtutū differentia unū. de regno unū. de regis instituto unū. de uitis tres. de le

nectute unum. de democriti astrologia unū. de his quæ in sublimi fiunt unū. de

imaginibus unū. de succis cute & carnibus unū. de dialcomo unum. de homini

bus unū. Dictorū diogenis collectio unū. Diffinitionū tres. Amatorius unū. Ali

us de amore unū. de felicitate unū. de speciebus duo. de caducis unū. de afflatōe

dei unū. de empedocle unum: de epicherematibus. xviii. Controuersiarū tres. de

uolūtario unū. Abbreviatio reipu. Platonis duo. de diuersitate animalium uocis

eiusdē generis unū. de his quæ subito apparent unū. de his quæ morsui & uulneri

patent unū. de animalibus quæque iuidere dicūtur unū. de his quæ in sicco morā

tur unū. de his quæ colores immutant unū. de his quæ latibula & fossas faciunt

unū. de animalibus septē. de uoluptate sicut Aristoteles unū. Alius de uoluptate

unū. Quæstiones. xxiiii. de calido & frigido unū. de uertigine & obtenebratione

unū. de sudore unū. de affirmatione & negatione unū. Calisthene siue de luctu

unū. de laboribus unū. de motu tres. de lapidibus unū. de pestilētiis unū. de exa

minatione unū. Megaricus unū de atrabile unū. de metallis duo. de melle unū.

de metrodori collectis de æreis duo de ebrietate unum. Legum secundum elementa. xxiiii. Legum epitome. x. Ad definitiones unum. de odoribus unum. de uino & oleo primarum propositionum. xviii. Legiferorum tres Politicon sex: Politicon ad tempora quattuor. Ciuilium consuetudinum quattuor: de optima re. unum. Problematum collectionis quinque. de prouerbis unum. de concretionibus & liquefactionibus unum. de igne duo. de spiritibus unum. de paralyti unum. de suffocatione unum. de amentia unum. de passionibus unum. de notis unum. Sophismatum duo. de syllogismorum solutione unum. Topicorum duo. de cruciatu duo. de pilis unum. de tyrannide unum. de aqua tres. de somno & insomniis unum. de amicitia tres. de liberalitate duo. de natura tres. de naturalibus. xviii. de naturalium abbreviatione duo: Naturalium octo. Aduersus physicos unum. de naturalibus historiis decem. Naturalium causarum octo. de humoribus quinque. de mendacio uoluptatis unum. de anima quaestio una. de indubitata fide unum. De simplicibus dubitationibus unum. Harmoniacon unum. de uirtute unum. Occasiones siue contradictiones unum. de negatione unum. de sententia unum. de gelio unum. Alias de ridiculo unum. Meridianorum duo: Diuisiones duae. de differentiis unum. de iniuriis unum. de laude unum. de peritia unum. Epistolarum tres. de fortuitis animalibus unum. de selectione unum. Laudes deorum unum. de solemnitatibus unum. de felicitate unum. De enthymematibus unum. de inuentis duo. Scholarum moralium unum. Morales figurae unum. de tumultu unum. de historia unum. de iudicio syllogismorum unum. de mari unum. de assentatione unum. Ad Cassandrum de regno unum. de comedia unum. de meteoris unum. de dictione unum. Verborum collectio unum. Solutiones unum. de musica tres. Naturalium opinionum. xvii. Naturalium epitome unum. de gratia unum. Morales figurae unum. de falso & uero unum. Historia eorum quae de deo dicuntur sex. de diis tres. de mensuris unum. Megacles unum. de legibus unum. de iniquis legibus unum. Xenocraticorum collectae unum: Confabulationis unum. de iuramento unum. Oratoria praecipua unum. de diuitiis unum. de poetica unum. Problemata ciuilia naturalia amatoria moralia unum. Prouerbiorum unum. Problematum collectio unum. de problematibus naturalibus unum. de exemplari unum. de propositione & narratione unum. de poetica alias unum. de sapientibus unum. de consilio unum. de soloecismis unum. de arte oratoria unum. de artibus oratoriis species septem. de simulationibus unum. Commentariorum aristotelicorum siue theophrasticorum septem. Historicorum geometricorum quattuor. Epitome Aristotelis. de animalibus sex. de diis epicherematum duo. Quaestiones tres. de regno duo. de causis unum. de democrito unum. de calumnia unum. de generatione unum. de animalium prudentia & more unum. de motu duo. de uisu quattuor. Ad terminos duo. de eo quod est dari unum. de maiore & minore unum. de musicis unum. de diuina felicitate unum. Ad eos qui erant ex academia unum. Exhortatorius unum. Quo pacto ciuitates optime inhabitentur unum. Commentaria unum. de riuo qui erat in sicilia unum. de concessis unum. Qui sint modi sciendi unum. de falso tres. Anteropica unum. Ad Eschylum unum.

Astrologicae historiae sex. Arithmeticarum historiarum de augmento unū. Acicharus unum. de iudicialibus orationibus unū. Epistola ad Asticreontem Pharniam & Nicanorem. de pietate unum. Euiadis unum. de temporibus duo. de suis orationibus unū. de liberis educandis unū. Alius differēs de eadem re unum. de disciplina siue de uirtutibus siue frugalitate unū. Exhortatorius unū. de numeris unum. Diffinitiones de dictione syllogismorū unū. de cælo unum. Politi duo. de natura unū. de fructibus & de animalibus: quæ fiunt uersus. ccxxxii. dccccl. Tanta ab hoc uolumina elaborata sunt. Legi autē & ipsius testamentū in hæc uerba. Bene quidē ac rite ualebimus: cæterū & si quid secus contigerit ista dispono. Domestica omnē suppellectilē Melanti & Pancreonti Leontis filiis trado. Porro ex his quæ ab Hipparcho suppeditata sunt: ista mihi fieri uolo: quæ circa scholā sūt atq; spectacula perfici: uel si quid: circa ea in melius possit ornari. Dehinc Aristotelis imaginē eo in tēplo collocari: ac donaria reliqua quæq; antea i tēplo erāt. Deinde porticū quæ secundū scholā erat exadificari priore nō deteriorē: tabulasq; in quibus orbis situs est in inferiore porticu reponi: arā quoq; construī ita ut neq; pfectio neq; honestas desideret. Volo at & nichomachi imaginē æqualē pfi. Opus quidē Praxiteli iūctū est. Reliqua uero ipendia ab eo fieri. Statui autē illam iubeo ubicūq; illis usum fuerit quibus cura erit rerū cæterarū: quicq; testamento inscripti sunt. Ac de tēplo quidē ac donariis in hunc modū statuo Fundū uero quē stagirius habemus Callio lego: librosq; omnis Neleo Hortū autē & deambulationē ædesq; oēs horto adiacētes amicis lego: quicq; uoluerit i eo una uacare litteris: atq; simul philosophari: quādoquidē possibile nō est hoibus oibus semp adesse: ea tamē lege ut neq; illū alienet: neq; ut p̄priū quisq; possideat: sed ueluti sacrū quiddā cōiter ab oibus possideat: quicq; se iuicē amice ac familiariter utant sicuti cōgruū ac iustum ē. Sint autē qui illo cōiter utent Hipparchus Neleus Crato Callinus Demotimus Demaratus Callisthenes Melantes Pancreon & Nicippus: liceat at si philosophari uelit & Aristoteli Midia Pythiadisq; filio horūque eē p̄cipem. Ipsiusq; curā diligētissime habere maiores natu: ut q̄ maxime ad philosophiā istituatur: nosque sepelire i horti parte q̄ eis maxime uidebitur: nihil superfluum circa funus tumultūue faciendo. Ut autem dictum est post ea quæ circa nos contigerint: cum fanū & monumētum & hortum & ambulatorium reparata & refecta erunt: una & Pompilum hūc qui illū habitat ea curare uolo: aliarumque regū quā prius curā habere illiusque cōmodis prospicere qui ista habet. Pompilo autē threptæ dudū liberis qui magno nobis usui fuerūt: si quid antea a nobis præstitū est: & quæq; illi acquisierūt: & quæ nūc illis ab Hipparcho dari cōstitui dragmas duo milia tuto ac firmiter hæc illis possidenda censeo: sicut & ipsis Melantæ & Pancreonti sapius dixi: cunctaque mihi annuerunt. Do autem illis & somatalē & ancillā: ex pueris aut Molonem quēdem & Cimonem & parmeontem iam nūc liberos dimitto. Manem uero & Calliam cum annos quattuor in horto perseuerauerint cooperantes: & sine peccato iuētī fuerit: liberos dimitti iubeo. Domestica uero suppellectilis cū pompilo quātū uisum fuerit auctoribus sufficere datum fuerit: quod reliquum erit uenire Demotimo cariona do: donacemque neleo.

Euboū uenūdari placet. Dabit aut Hippchus Callino dragmas tria milia. Melā
 ti uero & Pancreonti nisi. Hipparchū intueremur & antea nobis fuisse perutilē:
 & nūc in suis tebus magnū pertulisse naufragiū: mandaremus profecto ea cum
 Melanto & Pācreonte pagare. Quoniā uero non illi facile fore aīaduerti cū illis
 una exeq: cōmodiusq; illis eē: arbitratus sū si qd ab Hippcho cōstitutū acceperit
 Dabit aut Hipperchus Melanto & Pancreonti utriq; talentū: daturus & curato
 ribus ad ea quæ in testamēto scripta sūt pficienda sumptus necessarios suis quos
 que temporibus. Quæ cū impleuerit oīa absolutus erit ac liber a debito omni &
 oībo quæ contraxerat mecū instrumentis. q; si quid meo nomine Hippercho in
 chalcide puenit emolumentū: hoc totum eius erit. Curatores autem earū rerum
 quæ testamento inscriptæ sūt: hi erūt. Hipparchus Neleus Strato Callinus. De
 motimus Calisthenes Ctesarchus. Porro testamēti exemplaria Theophrasti an
 nulo signata apud Begeſtam condita sunt. Hipparchi testes Calippus Pellaneus
 Philomelus Euonymus Lysander Hybæus Philon Alopecensis. Testamentū
 alterū accepit Olympiodorus: Testes idem fuere. Alterū accepit Adimātus. Tu
 lit autem Androsthenes filius. Testes Aimnestus Cleobuli filius Lysistratus Phi
 donis Thasius Strato Arceſilai lampſacenus. Theſippus theſippi a figulis. Dia
 scorides Dionysii epitephusius. Hæc series testamētorū illius fuit. Sūt qui dicant
 Erasistratū medicū huius fuisse auditorem: & fortasse uerū est. Successit aut illi
 us scholæ Straton.

Stratō lāpsacenus.

Trato Arceſilai filius lāpsacenus cuius in testamento mentionem facit
 Theophrastus. uir eloquentissimus fuit. Physicus autem idcirco appel
 latus est q; in ea speculatione præ ceteris diligentissime uersatus si fuit
 aut & præceptor ptolomæi philadelphii: a quo talentis. lxxx. dotū aiunt. Enim
 uero scholam regere incepit ut Appollodorus in chronicis refert Olympiade.
 cxxiii. eamque annos duos de uiginti tenuit. Ferūt eius de regno libri tres: de iu
 stitia tres: de bono tres: de diis tres: de magistratibus tres siue duos: de uitis unū:
 de felicitate unū: de regia philosophia: de fortitudine: de inanī: de celo: de spiri
 tu de natura humana: de generatione animalium: de cōcubitu: de somno: de isom
 niis: de uisu: de sensu: de uoluptate: de coloribus: de morbis: de iudiciis: de uiribus
 metallicis machini: de fame: de obtemperationibus: de leui & graui: de afflatio
 ne: de tempore: de cibo & incremento: de animalibus de quibus dubitatur: de fa
 bulosis animalibus: de cāis: ambiguorū solutio: locorū principia: de accidenti: de
 termino uel diffinitione. Quid sit magis & minus: de iniusto: de priore & poste
 riore: Inuentorū elenchi duo: de commentariis ambigit: epistolæ quarū ē initiū
 Strato Arsinoe salutem. ccccl. Nūc aiūt adeo fuisse tenuem: ut sine sensu more
 ref. in quem hoc scripsimus epigramma:
 Corpus erat tenuis si non oracla fuissent:
 Stratonem dico: genuit quem lāpsacus olim:
 Semper & in morbos cū decertaret inertes
 Mortuus est latitans: mortem nec sensit acerbam.

Fuerunt autē Stratōes octo. Primus Isocratis auditor. Secūdus hic ipse. Tertius medicus Erasistrati discipulus. siue ut quidam aiunt alūnus. Quartus historicus Philippi & persei q̄ aduersus romanos pugnauerūt gestorū scriptor. Sextus poeta epigramatum. Septimus antiquus medicus: ut ait Aristoteles. Octauus pipareticus q̄ uixit alexandria. Porro physici istius ferūt testamenta in hunc modū. Ista si qd̄ patiar dispono. Ea q̄dem quæ domui sūt Lampyrioni & Arcesilao reliquo omnia. Porro ex pecunia quam athenis hēo: primū quidem curatores iusta & q̄ post funus fieri solenne est diligenter curabūt. nihil neq; superflue neque in liberaliter agētes. Erūt autē testamenti curatores. Olympicus. Aristides. Mnesigene. Hippocrates. Epicrates. Gorgylus. Diocles. Lycō Athanes. Scholā q̄dem Lyconi relinquo. Nāq; alii sūt uel seniores uel occupati. Recte autē facient reliq̄ hoc ipsū suo iudicio firmauerint. Libros illi oīs praterq̄ quos ipsi scripsimus reliquo: uasa etiam oīa conuiuī stramenta q; & calices. Dent autē Epicrati curatores dragmas & quingētas & unū ex pueris quēcūq; Arcesilaus iudicabit. Primū qd̄ Lāpyrion & Arcesilaus pacta tollant: que p̄ Hiræo Daippus statuit: nihilq; dbe at neq; Lāpyrioni neque Lāpyrionis hæredibus: Sed liber sit ab oī chirographo. Dentq; sibi curatores dragmas quingētas: & ex pueris unū quēcūq; p̄barit Arcesilaus: ut is q̄ nobiscū multū laborauit: magnoque nobis usui: fuit: hēat unde uiuere honeste possit. Diophātū praterea dimitto liberū & Dioclē & abum. Simiam autē Arcesilao reddo: Sed & Dromonē libere relinquo: Vbi uero Arcesilaus aduenit cōputet Hiræus cū Olympico & Epicrate cæterisque curatoribus funeris aliorūque solēniū sumptus. Quod autē pecuniæ reliquū erit: accipiat Arcesilaus ab Olympico nihil ei molestus existēs per tēpora & ānos. Tollat autē & pacta Arcesilaus quæ cōposuit Strato cū Olympico: & anima cōdita penes Philocratē Tisameni filiū. Monumentū uero faciāt: ut uidebitur Arcesilao & Olympico & Lyconi. Atque hic quidem ut fertur testamenti illius textus fuit: sicut ipsum collegit Aristolp̄sius necessarius. Cæterū Strato ipse sicut & supra declaratum ē: uir insignis & maxime amplectendus fuit in omni orōnis genere uersatus: sed philicæ maxime studiis excellens: quod genus & antiquius est & multorū præclara ingenia exercuit. Successit huic Lycon.

Lycon troadensis.

Ycon Astyanactis filius troadensis uir eloquēs educandis instituendisque pueris maxime idoneus fuit. Aiebat enim adiungi necessario pueris pudorem & laudis studium uelut eqs calcar atque frenū. Porro ipsius locutio & iterpretationis copia hinc apparet. Ait enim in uirginē pauperē hoc mō. Graue onus est patri puella prædota inopia excurrēns in flore ætatis. Vnde & Antigonū de illo hoc dixisse ferūt: possibile non esse suaueolentiam mali atque grām aliorum trāsferri: sed in ipso hoīe ueluti in arbore singula quæ diceretur oportere inspicere. Cæterum quia in dicendo erat suauissimus: iccirco quidam etiā ipsius nomī gamma litterā adiciebāt: ut esset Glycon: quod dulcedinē sonat. Porro in describēdo dissimilis erat sibi. In hos uero qui quoniā dum tempus eēt non didicerant poenitentia macerabantur idque reuocare cupiebant: in hūc mo

dū iocabat. Dicebat itaq; quærentes: pœnitentiãq; uanam ostēdentes uoto ipossi-
bili se ipsos arguere. Qui autē uellent: merito aiebat excidisse rōne: ueluti distor-
cta regula naturam recti examinantes: seu faciē perturbata aqua' uel speculo per-
uerso: & ad forensem q̄dem coronã cōplures pficisci: uerū ad olympia cã aut pau-
cos aut neminē. Sæpe atheniēsisibus consulens magno illis emolumēto fuit. Erat
uero mundissimus habitu: adeo ut uestiū incredibili mollicie ac nitore uteret: ut
Hermippus refert: sed exercitatissimō ac robusto corpe effectus ē: oēm̄q; athle-
tag; habitum præ se ferebat cū auctore Antigono carystio antea fractioni & graci-
lioni esset corpore. Quocirca & i patria luctatus fert more patrio: atque pilæ lu-
do exercuisse. Erat autē Attalo & Eumeni i primis carus atq; iter paucos ami-
cissimus: q; & illū sæpenūmero regia magnificentia donabant. Tētauit & Antio-
chus illum habere apud se sed spe sua destitutus est. Adeo autē inimicus erat Hie-
ronymo peripatetico: ut solus anniuersario die ad illum nō pficisceret: de quo in
Arcefilai uita diximus. Porro scholæ principatū tenuit annos. xliiii. Cū illū sibi
successorē in testamēto Strato reliq̄set: olympiade. cxxvii. Pãthoedi quoq; dia-
lectici auditor fuit. Obiit autē annos natus. lxxiiii. fessus podagræ morbo: i quē
nostrum est epigramma.

Prætereunda mihi non sunt & fata Lyconis:

Fecerat infirmum quem ualido pedes:

Nanque pede alterius semper cum nixus adiret:

Tan longam miror nocte uolasse uiam.

Fuerūt & alii Lycones. Primus pythagoricus. Secundus hic ipse. Tertius uerlifi-
cator. Quartus epigramatum poeta. huius quoq; philosophi testamētū huiusce
repimus. Ista eq̄dē dispono de rebus meis. Siquidē hunc morbū ferre nequi uero
ea q̄dē quæ domi sunt oīa Astyanacti & Lyconi fratribus do: atque ex his op-
portune reddendū censeo: quæque athenis possedi a quouis sūpta siue exacta &
quæque i funere cæterisq; solēnib; ipensa fuerint. Quæ uero in urbe & ægina ha-
beo: Lyconi p̄cipue do: q; is nomē ferat nostrū: mecūque diutissime atque gratis-
sime sit cōmoratus sicut dignū erat: quippe qui filii tenebat locum. Porro peripa-
tū amicis ac necessariis linquo Bulloni Callino Aristoni Amphioi Lycōi Pithoni
Aristomacho Heraclio Lycomedi Lyconi fratueli. Præficiant autem ipsi quēcū-
que pmāsus in schola maximeq; utilē futurū existimauerint: eis uero consentiāt
& reliq; familiares: & mei & loci gratia. Cæterū funus & adustio cure erit Buloni
& Callino & amicis cæteris: uti ne illiberalis neu superflua sit. Eas uero quæ mihi
erāt i ægina ptes post discessum meū diuidat Lycon adulescentibus in usum olei
ut ex eo & mei & eius q; me honorauerit: cōgrua memoria sit: statuāq; nostrā lo-
ceteo loco ubi cōuenienter stare eā p̄spexit. Cooperet una autē & Diophantus &
Heraclides Demetrii filius. Ex his autē quæ in urbe sunt: reddat Lycō oibus quā
prædixi præsens post ipsius discessum: sequatur autē Bulō & Callinus: & quæcū-
que i funere ac solēnibus cæteris ipensa fuerint: Tollatque ea ex his rebus dome-
sticis quæ ambobus cōiter a me relicta sunt. Honoret item & medicos Pasithemi
& Midia dignos p̄fecto magno & honore & præcio ob summā i me diligētia &

artē. Lego & Callino filio patheras duas: uxoriq; illius gēmas bullas tapetasq; al/
 terū uillosum: alterū purū: & pistroma & duo puluinaria quæ sunt ex omnib; q̄
 reliqua sūt optima: & quantū ad honoris rationem: ne istorū quidē oblitū uidea/
 mur. De his aut̄ q̄ mihi seruiuerunt. sic statuo. Demetrio quidem iam diu libero re/
 dēptionis præcium remito: & quinque minas do: & pallium & tunicā: ut q̄ mecum
 diu & multū laborauit: honeste uitā digere possit. Critoni aut̄ chalcidonenſi simi/
 liter redēptionis præcia relaxo: & minas quattuor idē dari iubeo. Micrūque libe/
 rū dimitto. eū Lyco nutriat: & annos sex ab hoc tpe deinceps erudiat. Charetem
 similiter dimitto liberū. nutriatque illum Lycon: duasque illi minas do: & libros
 meos relictos: eos uero q̄ necdū editi sūt Callino ut illos edat diligenter do. Sed &
 syro liberos minas quattuor lego: & menodorā do: & si quid mihi debet relaxo.
 Hilarā itē quinque minas & tapetē uillosum & duos puluinos & peristroma &
 lectū quēcūque uoluerit. Liberā itē dimitto Micri matrē & Noemonem & Dio/
 nē & Theonē & Euphranorē & Hermiā: & Agathonē ubi biennii tēpus impleue/
 rit dimitti libere iubeo: & lectuarios. Ophelionē quoque & possidonium cum an/
 nos quattuor pegerint: itidem liberali uolo. Demetrio praxerea & Tritoni & Sy/
 ro singulis lectū & stragulā uestē ex residuis relinquo ut Lyconi cōuenire uidebit̄
 Ista illis erūt ex me q̄ pfecto ostenderūt q̄ sollicite sibi cōmissa pegerint. De sepul/
 tura uero uidebit̄ Lycon siue me hic siue domi sepelire maluerit. Certo enim mihi
 psuasū est illum qd̄ conueniat honestūque sit: nil segnus cernere q̄ nos. Cū uero
 disposuerit & impleuerit hæc oīa: rata sit illi eorū quæ hic sūt oīum largitio. Testes
 Callinus Hermioneus Aristō Chius Euphronius Paeaniensis. Adeo aut̄ sapien/
 ter ille gessit oīa quæque p̄tinent ad eruditionē & studia hūanitatē ut ad testamē/
 ta quoque sua nihilominus diligentīā prudētīā q̄ pertenderit: ita ut in ea quoq; p̄/
 te sit studiose imitādus. Demetrius phalereus.

Emetrius Phanostrati filius phalereus auditor qdem fuit Theophrasti.
 Ceterū cū apud athenienses cōcionaret: urbi præfuit annos decē: areisq;
 statuis honoratus est trecētis sexaginta: quarū plures equastres erant &
 in currib; seu bigis stabāt sūmoq; studio ferme intra .ccc. dies. cōsumatæ erāt Cœ/
 pisse at̄ rēpu. administrare quo tpe Harpalus Alexandrū fugiens athenas uenit:
 Demetrius: Manesius ī æquocis testat̄. Diu aut̄ atque preclare rem administra/
 uit. Nāque & redditib; & edificiis ciuitatem auxit: & quidem cū genere satis illu/
 stris non esset. Erat enim ut Fauorinus in primo cōmentariorū ait: ex canonis fa/
 milia: ueg; urbanæ ac nobili lamia: amica: ut idē ait in primo: cōgrediebatur: Sed
 & a Cleone sese p̄pessum eē in secūdo tradit. Porro Dydimus in symposiis ipsū
 & charito blepharō & Lāpetonē a meretrice qdā appellatū ait: Fert̄ cū alexādrīa:
 amisset oculos: a serapi illos rursus recepisse. Quocirca & pæanas qui nūcūq;
 canūt̄ fecisse. Verum cum apud athenienses clarissimus esset: sic quoque & ipse
 ab ea quæ cuncta consumit inuidia tentatus est. Quippe insidias passus a qui/
 busdam mortis sententiam abiens excepit. Non tamen eius corpore potiti: sunt:
 uerum ipsius deicientes imagines erugine ex industria fœdatis alias quidem uē/
 diderunt: alias summerferunt: aliasque in frustra conciderunt. Quippe & hoc fer

tur. Vna autem sola in arce seruata est: Fecisse autem hoc athenienses. Demetrio iubente rege Fauorinus auctor est in oimoda historia. Sed & imperii ipsius indicia ut Fauorinus idē ait uiolarūt. Enimvero Hermippus eum tradit post Cassandri necē Antigoni metu se ad Ptolomæū sororē contulisse: multūque illic tēporis moratū iter cætera consuluisse regi: filius quos ex Euridice susceperat ipartiri regnū: Illo nō obtēperāte sed ei quē ex Berōice genuerat diadema tradente: ab hoc ipso post p̄ris mortē fuisse asseruatū i puincia quoad aliqd de illo statuisset. Hic iā ille mœstior uixit: ac ueluti dormitans ab aspide manū morsus ex uita migravit sepultusq; ē in bulirite regiōe ppe diospolim. Ei quoq; nos fecimus epigrāma: Ore uenena ferens Demetrium abstulit aspis:

Luminibus cuius lux tenebrosa micat.

Porro Heraclides in epitome successiōnū sorionis Ptolomæum ait Philadelphō cōcedere uoluisse regnū: illūq; phibuisse dicēdo: si alteri dederis: ipse nō habebis. Cū uero accusaret athenis menāder comicus: Fert qppe & hoc parū absuit qn capitis exciperet sniam: ob aliud nisi nihil q; amicus huius esset. Purgauit aut eum Telesphorus Demetrii gener. Verū enim librorū multitudīne ac uersuū numero oēs ferme sui t̄pis peripateticos trāscēdit doctissimus atq; piissimus oīum: Sunt aut ipsius monumēta partim historica: partim politica: de poetis alia: alia rhetorica: cōtionū ac legationū sed & orationū æsopiārū collectōes & cōplura alia. Sunt aut de legibus atheniēsiū libri qnq; de ciuib; atheniensib; duo: de ducendo populo duo. de repu. duo. de legib; unū. de rhetorica duo. de remilitari duo. de iliā de duo. odyssea quattuor. Ptolomæus unū. Amatorius unū. Phædonas unum. Medon unū. Clæon unū. Socrates unū. Aristomachus unū. Artaxerxes unum. Homericus unū. Arististes unū: Aristomachus unū. Exhortatorius unum. Pro repu. unū de decēnali tpe unū. de Ionibus unū. de legatione unū. de fide unū. de gratia unū. de fortuna unū. de magnificētia unū. de legibus unū. de nuptiis unū. de trabe unū. de pace unū. de studiis unū. de tēpore unū. Dionysius unū. Chalcidicus unū. Atheniensiu incurfio unū. de antiphane unū. Prohamiū historicum unū. Epistola unū. Cōcio iurata unū. de senectute unū. Iura unum. Aesopiarum unum. de usu unum. Porro stilus ipse philosophicus oratorio robore uiribusque pmixtus. Hic ubi cōperit athenienses imagines suas euerfisse: At inqt uirtutē illi nō euerterūt: cuius gratia illas erexerāt. Aiebat nō esse paruū aut negligendū mēbrū supcilia: posse enim uitā oēm obscurare. Nō modo diuitias cæcas asserbat: uerū & illarū auctorem fortunam. Quātūq; in bello posset ferrū: rātū i repu. eloquētiā ualere. Cū uidisset aliquādo iuuenē luxuriosū: ecce inquit quadrata statua habēs syrma: uētrē: pudēda: barbā. Hominū fastu turgid; aiebat circūcidi oportere altitudinē sensumq; relinquere. Iuuenes asserbat oportere domi qdem parētes: in itinēribus aut occursantes: in solitudine uero se ipsos reuereri. Amicos dicebat secūdis in rebus adesse aduocatos: in calamitatib; autē sua spē atq; iuocatos. Fuerūt aut Demetrii memorabiles uiginti. Primus calcedonius orator thrasymacho antiquior. Secūdus hic ipse. Tertius byzātius peripateticus. Quartus qui cognominatus est graphicus. i. scriptoribus: apertus atq; ad disserēdum faci

lis idemq; ipse pictor Quintus Aspendius Apollonii Solensis discipulus. Sextus Callatia: us q de Asia & Europa scribit liberos. xx. Septimus Bizantius q. xiii. libris Gallorū ex Europa in Aliam transitū: & octo aliis Antiochi & Ptolamei gesta: Libyæq; sub ipsis administrationem cōscripsit. Octauus sophista q moratus Alexandriæ artes oratorias scripsit. Nonus adremetinus grāmaticus Ixion appellatus q; Iunonē in aliquo iniuriis affecisse uidere. Decimus cyrenæus grāmaticus cognomēto Stānus uir sanæ memorabilis. Vndecimus Scepsius uir diues: ac nobilis. ac i primis studiosus. Hic ē Metrodorū ciuē pmouit. Duodecimus grāmaticus Erythræus ciuis scriptus in mno. Tertius decimus Bythinus Diphylī Stoici filius discipulusq; Penæti Rhodii. Quartus decimus orator smyrnæus: atq; isti qdem prosa oratōe scripserūt. Poetæ autē hi. Primus q comœdiā scripsit. Secūdo epicus poeta: cuius illa sola habent quæ aduersus inuidos scripsit.

Concupit exanimem quoq; uiuū spreuerat olim

Dat tumulus lites & simulachra uiris.

Tertius ex Thralo satyricus. Quartus iambicus amarus uir. Quintus sculptor cuius Polemo meminit Sextus Erithræus uarius scriptor q historicos: & oratorios conscripsit libros.

Heraclides ponticus.

Eraclides Euthyphronis filius Heraclotes ex ponto uir diues Athenas cōcessit: Ibiq; primū qdē Speusipo se in disciplinam: dedit pythagoreo rūq; auditor fuit: Platonemq; imitari studens: postremo ut Sotio in successione ait: Aristotelem audiuit. Hic mollioris uestis usum habuit: tumentiq; fuit corpore: adeo ut illū attici non iam ponticū: sed pompicū uocarent. Porro incessu mitis erat & uerendū. Ferūt ingenii illius monumenta præclara atq; optima Dialogi: quorū morales de iustitia tres: unūq; de temperantia. de pietate ac fortitudine: commūiterq; de uirtute unū: de felicitate unū. de principio unū. de legibus unū. deq; similib; de nominib; unū. Pacta unū. Inuitus amatorius & clinias unū Naturales uero de mente: de anima: seorsūq; de anima: & de natura: & imaginib; seu simulachris. Aduersus Democritū de cœlis unū. De his quæ sūt apud inferos: de uitis duo: de causis morborū unū. de bono unū. Aduersus Zenonem i. aduersus Metronem unū. Grammatici uero de Homeri: & hesiodi ætate duo: de Archilocho & homero duo. Musici uero de his q sūt apud Euripidem & Sophoclem reperiūt duo: de musica duo. Solutionū homericarū duo. Theorematicus unū: de trib; tragœdiis unū. Figuræ unū: de poetica & poetis unū de coniectura unū de præscientia ποσοστικον unū. Heracliti expones q̄ttuor. In Democritū expones unū. Solutionū quæ in cōtentionem ueniūt duo. Proloquiū unū de speciebus unū. Solutiones unū: monita ad Dionysiū unū. Rhetorici duo: de oratoris officio siue ptagoras: historici de pythagoreis & de inuentis. Ex his alia qdē comice finxit: sicuti de uoluptate & de pudicitia. Alia tragice: sicuti de his q sūt apud inferos: & de pietate & de potestate. Obseruat autē sæpenūero & mediocritatem in dicendo quādā: ueluti philosophis & ducibus. ciuib; q; iuris adinuicē loquentibus. Extāt illius scripta & de geometria & de dialectica: est autem i omni

genere oratōis uariis & dictione distinctus: maximamq; habet capiēdi animos:
atq; oblectandi uim. Sūt q; asserāt illum & priam a tyrāno liberasse: eo. s. necator:
ut ait Demetrius magnēsius in homonymis qui de illo tale aliquid tradit. Nutrif
se eum a iuuentute draconem: & cum iam moriturus esset: iussisse cuidam ex ne/
cessariis: ut eius corpus occuleret: draconemq; supponeret lectulo: ut putaret ad
deos migrasse: factūq; est: ut ille mādauerat. Interea cū Heraclidē efferent ciues
atq; laudibus prosequerent: audito clamore draco ex uestibus pdiit: pturbauit/
que plurimos. Postmodum uero aperta sunt omnia: uisusq; est Heraclides: nō q;
lis putari uoluit: sed qualis erat. Est & in hunc nostrum epigramma.

Clarus heraclide uoluisti uiuere fama

Omnibus extinctus q; draco uiuus eras.

Es male mentitus: fallens fuit aspera serpens

Bellua: non sapiens tu fera capta iaces.

Hæc Hippoborus quoq; ait. Carey Hermippus Heracleotas tradit cum fames
uastaret puinciam incōmodi absolutionē ex Pythia quaesisse. Porro heraclidem
theoros & quā memorauimus Pythiā quoq; corrupisse pecūiis: ut dicerent tunc
demū eos leuādos incōmodis: si & uiuū heraclidē Euthyphonis filiū aurea coro/
na honorarēt: & uita functū: ut heroē uenerarent. At ubi oraculū delatū est nihil
illos q; hanc scenā finxerāt inde esse lucratos. Continuo enim coronatum in thea/
tro heraclidē stupidū: amentemq; factū eē: theoros uero deuolutos interisse: Py/
thiāq; ipsa hora cū ascēdisset in aditū draconis morso cōtinuo effasse animam: at/
que ista qdem de ipsius sine. Tradit aut Aristoxenus musicus illū tragedias etiā
scripsisse thespidisq; illas prænotasse titulo. Climaeleon quoque ait illū sua fura/
tum de Homero & Hesiodo scripsisse. Autodorus quoq; Epicureus illum arguit
eis contradicēs quæ ille de iustitia scripsit. Insuper & Dionysius metathemenus:
aut spintarus: ut qdam uolūt Parthenopē scribēs Sophocli inscripsit. Ille ita cre/
dens in aliquo suorū operū eius testimoniis ueluti Sophoclis uti. Id sentiens il/
lo negāte & nō credēte misit ex exēplari uidēdos uersus: & ita se p omnia habebat
Amabat aut iste Dionysiu. Verū ille neq; ita fidem accōmodans forte aiebat & cā
fieri posse: ut ita se haberet. rursus ad illū scripsit Dionysius: & hæc pfecto com/
peries senex. Simia nō capit laqueo: capit qdem: postq; tempus capit: & ad hæc
heraclides litteras ignorat: nec de eo erubescit. Fuerūt aut quatuordecim heraclid/
des. Primus hic ipse. Secūdus conciuis huius q; Pyrrichias nugasq; composuit.
Tertius Cumanus qui persica quinque libris absoluit: Quartus Cumanus ora/
tor qui artes rhetoricas scripsit. Quintus Callicianus siue Alexandrinus qui ex
libris successionem explicauit: orationemque lembeuticam. Vnde: & lembus uo/
cabatur: Sextus alexandrinus persicarum proprietatem scriptor. Septimus dia/
lecticus bargyleites qui contra epicurum scribit. Octauus Medicus Icelius. No/
nus medicus Tarentinus empericus. Decimus poeticus qui præcepta conscrip/
sit. Vndecimus sculptor phocensis. Duodecimus argutus epigrammatum poe/
ta. Tertius decimus magnēsius q; scripsit mitridatica. Quatuordecimus q; cōscri/
psit de aristologia.

Laertii Diogenis de uitis philosophorum liber sextus

Antisthenes Antisthenis atheniensis.

Antisthenes Antisthēis filius atheniensis fuit. Dicebat autem non esse indigena. Quod cum sibi probro daret: dixisse fertur: & deum mater Phrygia est: uidebatur. n. illius mater ex Thracia. Vnde cum in Tanagrensi pugna fortiter egisset: auctor fuit Socrati. ut diceret ex duobus atheniensibus ita fortem nunquam natum esse. Ipse quoque atheniensibus quod indigenae essent gloriantibus exprobrans dicebat: illos cocleis nihilo nobiliores. Hic initio quidem Gorgiam audiuit oratorem. Vnde & in dialogis oratorium dicendi genus exprimit: maximeque in ueritate & in exhortatione: Hermippus autem ait illum in celebritate Isthmia uituperare: ac laudibus efferte solitum Athenienses Thebanos: & Lacedaemonios: deinde id uitasse intuentem plurimos ex urbibus confluere. Postmodum Socrati se ad dicit: in tantumque cum illo profecit: ut moreretur discipulos: ut sui sub Socrate essent condiscipuli. Commoransque in Pyreo quotidie. xl. stadiis emensis audiebat Socratem a quo & tolerantiam addiscens tranquillitatisque illius imitator effectus: cynicam prior sectam inchoauit. princepsque in ea fuit. Quodque labor bonum esset: magni Herculis. ac Cyri exemplo suadebat: id a graecis hoc a barbaris mutuans. Priusque diffiniuit sermonem dicens. Sermo est qui quid quidque si aut fuerit exprimit. Dicebatque iugiter insaniam potius quam uoluptate corripiat: & illud oportet eiusmodi propinquare mulieribus quae gratias habeant. Poticus autem adulescenti cum se illi in disciplina dare uellet: rogaretque quam resibi opus esset. Libro inquit nouo: & stilo nouo nouaque tabella animi. s. significans. Interrogatus cuiusmodi uxorem duceret. Si inquit formosam duxeris comem habiturus es: si deformem poenam. Cum audisset Platonem aliquando sibi maledicere. Regnum inquit est male audire cum benefeceris. Cum aliquando orpheicis mysteriis iniciaret: diceretque sacerdos eiusmodi initiatos bonis plurimis apud inferos perfrui: cur igitur ait ipse non moreris: Probrosi dabatur aliquando quod non esset ex duobus liberis genitus. Neque inquit ex duobus luctatoribus & tamen luctator sum. Interrogatus cur paucos haberet discipulos: quod inquit argentea illos uirga eiicio. Rogatus item cur in discipulos acriter inueheretur: & medici inquit in laeguidos. Cum uidisset aliquando fugientem moechum. O inquit infelix quantum periculi uno obulo uitare potuisti. Praestare dicebat: ut hecaton ait. necessitate urgente in coruos quae assentatores incidere. Illos quippe mortuos: istos uiuentes deuorare. Rogatus quidnam apud homines esset beatius. Felicem inquit mori. Familiari quodam apud se deplorante quod perdidisset commentaria: oportebat inquit ista animo potius quam chartis inscribere. Sicuti rubigo ferrum: ita inuidiam inuidos consumere aiebat. Eos qui cuperent immortales esse: oportere dicebat pie uiuere ac iuste: Ciuitates tunc interire ait cum bonos discernere nequeunt a malis. Cum aliquando a malis laudaretur: magna inquit anxietudine maceror: ne for

te mali quidpiã fecerim. Fratrum q̄ essent cõcordes cõiunctũ omni pariete dixit eẽ
 fortiorẽ. Ea dicebat panda uatica quã cũ naufrago simul enatarent. Probro sibi
 dabatur aliquãdo q̄ cõgrederet malis: at medici inquit inter infirmos uersantur
 neq; tamẽ febricitãt. Absurdũ esse dicebat triticũ purgare lolio: bellũq; inuiti mi-
 lite: rem uero publi. innidis nõ ex haurire. Rogatus quidnã ex philosophia lucra
 tus esset: mecũ ait colloq; posse. Cuidã sibi in cõuiuio dicẽti. cane: tu mihi inquit
 libias infla. diogeni tunicam petẽti: palliũ explicare iussit: interrogatus quãnam
 esset disciplina magis necessaria: mala inquit dediscere. Eos hortabatur qui male
 dictis incesserent tolerare magis q̄ si lapidibus se q̄spiam ageret. Platõem insimu-
 labat: ut fastu turgidũ. Cũ ergo fieret pompa inspiciens hinientẽ fremetẽq; equũ
 ad Platonẽ cõuersus: tu inq; iudicio meo præclarus fuisses equus: uenerat aliquã
 do ad eũ mala ualitudine affectũ. & cũ uas cerneret ubi Plato uomuerat. cholen
 inquit hic uideo: fastũ uero nõ uideo. atheniẽsibus cõsulebat asinos ut equos de-
 cernerent: quod cũ illi irrationabile dicerent. at inquit duces apud uos fiunt. qui
 nihil didicerunt: solũq; designati sũt. dicẽti sibi cuidam: multi te laudant. quid. n.
 ait mali feci? Cum palliũ discissam partem conuersam in cõspectum dedisset: itũ
 tus Socrates uideo inquit p̄ palliũ tuam uanitatẽ. interrogatus a quodã. ut ait
 Phãias in libro de socraticis: quidnã faciẽs obonus & honestus euãderet. Si mala
 inquit quã habes a sciẽtib; didiceris esse fugiẽda. Cuidã delicias laudãti: inimici
 ait delicate uiuãt. Adolescenti q̄ se fictori suo cõformabat: dic ait si uocem æs ac-
 ciperet: quãnam in re gloriaret: illo dicente in pulchritudine: non inquit erube-
 scis q̄ cũ inanimis gloriaris: Põtico adolescente pollicẽte illũ sibi fore curã: si na-
 uis applicaret qua falsa uehebãtur: sumpto illo & uase nouo abiit ad eam quã fa-
 rnam uenũdabat & onerãs proficiscebãt. Illa uero precii petente: hic inquit ado-
 loscẽs dabit: si falsorũ ipsius nauis applicauerit: Ipse & Anyto exilii & merito mor-
 tis auctor fuisse uidet. Nãq; ponticis iuuenibus ob Socratis gloriam aduenienti-
 bus cõgressus eos ad Anytũ abduxit dicens illũ moribus sapientiorẽ esse q̄ So-
 cratem: qua ex re indignatos circũstantes effugasse illũ. Sicubi uero ornatum of-
 fendisset mulierem ad domũ illius proficiscebatur: iubebatq; uirum eius equum
 proferre & arma ut siq;dem hæc illi essent: delitiis uacare sineret: his. n. ulcisci: sin
 alias cultum illum amoueret. Quã autem illi placuere ista sunt. Docibilem esse
 uirtutẽ. Eosdẽ esse nobiles ac uirtutis studiosus. Sufficere uirtutẽ ab beatam uitã
 nullo indigentem nisi Socratis uiribus. Virtutem quoque operum esse neque uer-
 bis plurimis neq; disciplinis indigentem: sapientemq; sibi ipsi sufficere. Sua quip-
 pe eẽ quã aliorũ sunt omnia: Gloriã priuationẽ bonũ esse labori simile: sapien-
 tem non secundum cõstitutã leges uicturum: sed iuxta uirtutis normã: ductu-
 rumq; uxore procreandorũ liberorũ causa: formosissimisq; cõgressurũ mulierib;
 atq; amaturũ. Solũ qppe scire sapientem quãnam sit amanda. Inscibit illi Diocles
 & ista. Sapiẽti. n. peregrinũ aut nouũ nihil: neque indignus est q̄ a mecur uir bo-
 nus. Studioli amici sũt facere qui animosi una & iusti sunt. Virtutem arma esse
 quã tolli non possint. Præstat cũ paucis bonis aduersus malos omnes q̄ cũ mul-
 tis malis aduersus paucos pugnare. Sollicite obseruare inimicos: primi enim

peccata sentiūt. Iustū uirum pluris faciēdū q̄ propinquū. Viri: ac mulieris uirtus eadē. Bona pulchra: mala esse turpia. Iniqua oīa aliena pura atq; peregrina: murū tutissimū prudentiam esse: neq; enim decidere neq; prodi: moenia struēda in nr̄is iuiolabilibus cogitātib; . Disserebat aut̄ in gymnasio q; cynosarges appellat̄ nō longe a ianuis. Vnde qdā cynicā sectā appellatā uolūt: ipseq; cognominabat̄ Haplcyon: ac primus palliū: ut ait Diocles duplicauit: ipsoq; solo utebatur: baculūq; sumpsit ac perā. Primus aut̄ & Neāthes tradit simplicis quoq; palli usum habuisse. Porro Socrates in successionū tertio. Diodorū aspēdiū: & barbā dimississe: & baculo: & pera usum esse ait. Hūc solū ex omnib; Socraticis Theopōpus laudat dicēs fuisse acutissimū & ex suauitate colloq; quēlibet capere ac traducere quo uellet. Liq̄t id aut̄ ex libris suis: atq; ex illo Xenophontis symposio uidet̄ que & uiril̄is sectæ stoicæ princeps fuisse. Quo circa & athenæus poeta epigrammatū sic de illis ait. Ostoicarum rerū peritio: q; præclara dogmata sacris paginis impositis uirtutem unicū animæ bonū. Hæc enim sola uirorū & uitam liberauit & urbes. Carnis aut̄ amicam uoluptatem finem uiris aliis una memoriæ peregit ciliarū. Hic & Diogeni tranquillitatis: & crati continentia: & Zenōi tollerātia dux & auctor fuit ipse q; ciuitati fundamēta subiecit. Enimuero Xenophō suauissimū in colloquio fuisse ait: atq; in rebus aliis continentissimum. Ferunt̄ & ipsius scripta tom. x. Primus in quo de dictiōe siue de figuris: Ajax siue aiacis oratio. Vlyxes siue de Vlyxe. Orestis defensio: de causidicis. Isographæ siue desias siue Isocrates. Aduersus Isocratis. α. μα. ρ. τ. υ. ρ. ο. η. In secundo tomo de animalium natura: De procreatiōe filiorū: siue de nuptiis: siue amatorius. De sophistis. φ. υ. σ. ι. ο. γ. ρ. α. / μ. ο. η. ι. κ. ο. σ. Exhortatorius primus: secundus: tertius: de Theognide. v. Tomus tertius: in quo de bono: de iusticia: de fortitudine: de lege siue de republica. de lege siue honesto & iusto. de libertate & seruitute. de fide: & curatore: de interrogatiōne: de uictoria: æconomicus. In quarto tomo Gyrus. Hercules maior siue de fortitudine. In qnto tomo Cyrus siue de regno aspalia. In sexto tomo ueritas. De deserendo. α. η. τ. ι. δ. ο. γ. ι. κ. ο. σ. Sathō de cōtradictiōe. iiii. de locutiōe. In septimo tomo de disciplina: siue de nominibus. v. de moriēdo. De uita & morte: de his quæ sunt apud inferos. De usu nominū: siue cōtentiosus: de interrogatiōe & responsione: de opinione & sciētia quattuor: de natura duo Interrogatio: de natura duo. Opiniones: siue cōtētiosus: de adiscendo pblemata. In octauo tomo de musica: de expositoribus. de Homero: de iniusticia & impietate: de Calchātē: de exploratore: de uoluptate. In. ix. tomo de odyssæa: de uirga Mineruæ: siue de Telemaco: helenæ & Penelope. De Proteo. cyclops: siue de Vlyxe: de uini usu: siue de ebrietate: siue de cyclope: de Circe. de amphiarao: de Vlyxe & Penelope: de cane. In. x. tomo hercules: siue Midas: hercules. siue de prudētia: siue de fortitudine. Dominus: siue amans. Dominus: siue exploratores: menexenus siue de imperio. Alcybiades. Archelaus siue de regno. Atq; ista quidē scripsit. Timon autem ob multitudinem eorum quæ scripsit increpans illum ingeniosum nugatorem eum dixit. Obiit morbo quo tempore diogenes ingressus ad illum dixit. Num amico opus est: Aliquando item intrauerat siccam habens ad quem ille cum diceret: quis me

doloribus absoluet: ille ostēsa sicca hęc iquit: & ille doloribus dixi nō uita: uidebat enim ferme mollius præferre morbum præ amore uitæ.
Est tibi uita cāis mordaci natus in ore.

Nō tamē ut rabido pectora dēte petas.

Phthisicus extinctus: forsan quis dicere posset.

Cōuenit ad stygium flumen habere ducem.

Fuerūt autem & alii antisthenes tres. Vnus de schola Heracliti: alius ephesius. Tertius rhodius quidam historicus. Quoniā uero eos qui ab Aristippo fluxere: ac phædoe transegimus: age nūc illos qui ab antisthene uenerūt: cynicos: ac stoicos hoc ordine adiiciamus.

Diogenes.

Diogenes Icaei Mefarii filius Synopeus fuit. fugisse illum cū pater eius publice mensam haberet: ac falso pecuniam signaret. Diocles auctor est Porro Ebulides i libro de diogene diogenem ipsum hoc fecisse ait: atq; cum patre una pulsus fuisse. Ipse quoq; i pordalo de se ipso ait falso signare monetam. Quidam uero eum cū curator effectus esset persuasum ab opificibus aiūt uenisse delphos: atq; delum in patriam Appollinis. percontatumq; esse an id ageret quod ei suaderetur: qd' cum sibi permissum esset de ciuili moneta æs adulterasse: depræhensumq; ut qdam uolūt: exilio datum eē: ut autem alii putant: mortu perteritum sponte patriam liquisse. Sunt qui dicant illum a patre acceptā pecuniam adulterasse: atq; illum quidem in carcere diem obisse: hūc autem effugisse: profectumq; delphos sciscitatū esse non utrum pecuniam falso signaret: uerum quid faciēs clarissimus futurus esset: atq; ita hoc oraculū cœpisse. Cū uero athēas cōcessisset: cōuenit antisthenē. Eū ille cū repelleret. quippe ex cōstituto suo neminem recipiebat: uicit perseverantia sua. Illo siquidē aliquādo intētate baculū: subiecto capite: cæde inq;. Nō. n. ita durū baculū reperies: q me abs te q̄diu aliqd dixeris arcere possit. Hic iam auditor illius factus est: ac ueluti pfugus ex patria se ad uictū simplicem cōtulit: cōspecto: ut Theopraustus ait in megarico mure discurrente: qui neq; cubiculū inquireret: neq; tenebras reuereretur: neq; aliqd eorū quæ ad uescēdū idonea uiderētur appetere: unde & casus suos cōsolatus est. Pallium ut qdam uolūt. primus duplicem in usu habuit: ob necessarium usum: utq; illo se dormiēs obuolueret: peramq; tulit in qua & cibos ferebat: omniq; ad omnia utebatur loco & prædens & dormiēs: & loquens. Quo circa & athenienses aiebat Iouis porticū ostendēs sibi cōdidisse habitaculū. Ac baculo qdem primū imittebatur: cū infirmus esset: deinceps aut cum semp ferebat: nō qdē in urbe: sed iter agens: ipsumq; ac perā: ut refert Athenodorus atheniēsium princeps: & Polyeuctus rhetor & Lyfianias æschriōis filius. Cū aut ad quēdam scripsisset: ut sibi pararet cellulam: & ille tardius id exequeret: doliū qd' in metroo erat pro domo habuit: sicut & ipse in epistolis scribit: atq; ætate qdem sese in feruida arēa uoluptabat: hieme uero statuas niue pfusas cōplectebat: oī ex pte seipsum ad laboz tolerantiā exercēs. Acer itē erat in dispiciēdis aliis. Vnde & Euclidis scholā alludēs ad nomē cholē. i. bilem appellabat: & Platonis auditorium consumptionem: Dionis iacā & cer

tamina magna miracula stultorum dicebat: oratoresq; turbæ ministros: dicebat aut cum intueretur in uita gubernatores medicos atq; philosophos: animalium oïum sapiētissimū hoïem esse. Cū aut inspiceret somniorū interpretes coniectores uates uel huiusmodi ceteros: uel q; gloriæ: aut diuitiis addicti esset: tūc demū nihil se inanius existimare hoïe ai. bat: arbitrari se in uita sapius perandum uerbū q̄ laqueū. Intuitus aliquādo Platonē in cōuiuio magnifico: gustātem oleas: quid inq; sapiens uir in Sicilia huiusmodi mensurā grā profectus appositis modo non frueris: Et ille at Hercules inq; Diogenes & illic oleis & reliqs eiusmodi pluribus uescebat. Et ille qd inquit Syracusas nauigare oportebat: an tunc attica oleas nō ferebat: Fauorinus in omnimoda historia aristippum hoc dixisse tradit: aliasque caricas comedens obuiauit illi: dixitq; licet tibi degustare: q; cū acceptas edisset: degustare dixi: nū deuorare. Calcans ipsius aliquādo stratū: presentibus dionisi amicis quos ille inuitat dixit Calco Platois ināne studium ad quem Plato: q̄to inq; o Diogenes fastu tumes: dū superbiā te calcare putas. Alii Diogenem hoc dixisse ferunt. Calco Platonis fastum: illumq; respōdiffe: at fastu alio diogenes. Porro Sotion in quarto refert hoc illi dixisse Platonem cynicum. Vinum aliquādo postularat ab eo diogenes atq; caricas. At ille Lagenā integrā misit: ad quem Diogenes inq; siq; dē rogatus fueris duo & duo sūt: respondes uiginti: ita neq; secundū ea quæ posceris das: neq; ad quæ rogaris respondes: obiurgabat autem illum: ut uerbofum Interrogatus ubinā grāciā uiros uidisset bonos: uiros quidē ait nusq; sed lacedamone pueros uidi. Cū serio quādoq; loqueretur: nemoque sibi intēderet: sese ad sonū musicum cōtulit. Congregatis autem ad se plurimis exprobrauit: ut q; ad inepta studiose cōcurrerēt: ad ea uero quæ grauia essent & utilia negligēter conuenirēt. Dicebatq; de soliedo & calcitrando certare homines ut autē boni & probi fierēt curare neminē. Grammaticos admirabatur q; cum Vlyxis mala requirerēt: sua ignorarēt. Musicos itidē in ius uocabat: q; cum lyra cordas congrue aptarēt: animi mores incōcinos haberēt. Sed & mathematicos carpebat: q; solē & lunam & lydera intuētes: quæ ante pedes essent negocia negligēter. Oratores etiam agebat q; studerēt iusta dicere: non autē & facere. Cupidos quoq; q; pecuniā uituperarēt: ac summe diligerēt. Reprehēdebat eos q; iustos q; pecuniā contemnerēt laudabant: pecūiosos autem imitari satagebāt. Stomachabatur eis qui pro bona ualitudine sacra facerēt: inter sacrificia contra sanitatē cenarent. Seruos admirabatur qui cum edaces homines cernerēt: nihil diriperēt ciborum. Laudabat qui uxores ducturi fuissent & non ducerēt: & qui nauigaturi non nauigarēt: qui que accessuri ad tempus. minime accederēt: & qui pueros habituri in delitiis se continerēt: & qui se componerēt ad conueniēdum regibus: neque tamē accederēt. Dicebat manus ad amicos non complicatis digitis extēdi oportere. Refert Hermippus in uēditione diogenis: q; captus ac uenditus: cum rogaretur quid sciret agere responderit: scire se uiris imperare: atq; ad praconem pradica inquit quisnam sibi dominum emē uult. Sedere prohibitus nihil inquit refert: nā & pisces quomolibet iaceāt emi. Mirari dicebat cū ollam quidē ac opculū non sine tactu: ac tinitu emamus: solo in hoïe mēdo aspectu contēti sumus.

Dicebat Xeniadæ emptori suo: ipsum sibi quis eēt seruus obtēpare oportere. Nā & medicus & gubernator si seruus sit: utiq; sibi paretur. Eusebulus uero in libro q̄ inscribitur Diogenis uēditio ita filios Xeniadæ instituisse ait post disciplinas reli-
 quas equitare: arcus intendere: fundas rotare atq; iaculari. Deinde in palestra nō
 permittebat pedrotiua: eos in morem athletarū exercere: sed id roboris tantū &
 bonæ ualitudinis grā. Tenebāt uero pueri poetarū: ac scriptorum aliorū ipsiusq;
 Diogenis plura memoriter: oēm q; illis doctrinā: rōnē ut facile memoria teneret:
 breuiter collectā insinuabat. Domi quoq; ministrare docebat cibo leui: ac uili cō-
 tentos & aqua. Tōderi ad cutē faciebat: in compositosq; deducebat: ac sine tunicis
 & calceis tacitos: ac se tātū in uia intuētes. Educebatq; eos: sed ad uenatiōes. Ecō-
 tra illi Diogenis curā habebāt: parētibusq; cōmēdabāt. Senuisse ipsum apud Xe-
 niadē idē ipse auctor est: ac uita functū filius eius fuisse sepultū: Vbi p̄cōtāte Xe-
 niade quō se sepeliri mallet. in faciē inqt. Illo cām interrogante: quoniā inqt post
 modicū inferiora cōuertēda sunt. Dixit aut̄ hoc: q̄a macedōes iā obtierēt: atq; ex
 humilibus sublimes fierēt. Cū se q̄spici in domū magnifico instructā apparatu in-
 duxisset: & spuere uctaret: postea q̄ excreauit: in illius faciē spura cōiecit: deterio-
 rē locū ubi spueret se nō inuenisse dicēs: alii aristippo id applicāt. Cū clamasset ali-
 q̄do heus hoīes: cōuenissentq; plurimi: uirga illos agebat dicēs hoīes nō purgamē-
 ta uocauit. Ait hoc hecato in prio de usu. Alexādrū dixisse ferūt: q; nisi alexander
 esset Diogenē se esse uoluisset. Debiles dicebat nō surdos aut cecos sed imperitos
 uel q; peram non haberēt. Ingressus aliquando semitōso capite cōuiuū iuuenum
 plagas rettulit. Postea noīa illorū q; se ceciderāt inscribēs circuibat ea p̄ se ferēs.
 Ita illis uicē cōtūmelia reddidit: dū reprehēdēdos & obiurgādos oibus exposuit.
 Dicebat se canē eē laudabiliū: sed laudatorū neminē secū ad uenādū exire p̄asu-
 mere. Dicēte quodā uiros se in pythia uincere. uiros equidē inquit. sed tu manci-
 pia. Cū diceret. sibi senex es: iā quiesce a labore: quid. n. ait si in studio currerem:
 ad finem oporteret cursum remittere: & non magis intendere: Vocatus ad cenā
 affutur; se negauit: neq; n. sibi priore die gratiam decreuisse. Nudis pedib; calca-
 bat niuē: & alia quæ p̄dicta sūt: crudas itē carnes edere conatus est: sed i eo nō
 p̄stitit. Offendit aliquādo Demosthenē oratorē in diuersorio prandentem. Illo
 aut̄ cedente: tātō inqt magis in diuersorio futuruses. Peregrinis aliquādo Demo-
 sthenē uidere cupientib; mediū intendens digitū: hic ait uobis est Atheniensium
 orator. Panem eiicente quodā & resumere erubescēte: corripit illū uolens: urcei
 collū p̄ figuli trahebat officinā. Imitari se dicebat chori magistros. Illos. n. tonū
 excedere: ut reliqui cōgruū tonū arriperent. Plurimos aiebat insanire p̄ter digi-
 tū. Si quis igit̄ mediū digitū p̄tendens p̄gat: insanire uidebit; sin aut̄ indicē non
 ita: Quæ sūt preciosissima ea minimo uēire & ecōtra. Deniq; statuā trib; milib;
 emi. farina uero choenicē duobus arcis. Ei qui se emerat Xenaide dixit. Age ut
 quod p̄cipitur facias: dicēte illo super flumina pergunt fontes. At si medicum
 ait æger emisses: nō illi obtemperāsses: sed diceres sup flumina p̄mēat fontes. Vo-
 lebat quispiam apud se philosophari: cui ille pnā dedit: ac sequi se iussit. Ut aut̄ il-
 le preuerecūdia abiecto quod ferebat abscessit: post aliquantulū temporis: occur-

rens illi ridens ait. Tuam & meam amicitiam perna dissoluit. Enim uero diocles eam rē ita describit: Aixerat illi quidam iube nobis diogenes. At ille ei abducto casei frustrū ferendum dedit: illo reduēte: meā inqt: ac tuā amicitia modicū casei rupit. Intuitus aliquādo puerū cōcaua bibentē manu cotylāpera pductā abiecit dicens puer me uilitate superauit: proiecit & catinum eodem studio cum uidisset puerū uasculo prefracto concauo pane lēticulā suscipientē. Ratiocinabat autem in hunc modū. Oīa deorum sunt: diis autē amici sapiētes sunt. Sūt autem amicorū cūcta cōia: omnia igitur sapiētum sunt. Inspexerat mulierē ihonestius diis pcedentē. Eius igitur supstitutionē auferre uolēs: ut Zoilus pergeus ait: accurrit dicēs Non uereris mulier ne forte stāte post tergum deo: cuncta enim plena ipso sunt: inhoneste te habeas. Alclepio percussorē sacrauit qui procūbentes in faciem accurrens contereret. Solebat enim dicere impræcaciones tragicas sibi occurrisse eē enī sine domo: sine ciuitate: priuatum patria: pauperem: pallantē: uitā in dies habentem. Aiebat se obiicere fortunæ quidē confidentiam: naturā legi: perturbatōi rationē. Ad solē sedenti sibi assistens Alexander ait: pete a nō quod uis: at ille nolī inqt mihi umbrā facere. Legerat quidē diutissime: cumq; ad finē libri nihil ultra scriptū esse ostēderet: bono inqt este animo uiri terrā intueor. Ratiocinanti cuidam & cōcludētī illum habere cornua manu frontē palpās: eadem inquit illa nō uideo. Similiter & dicēte sibi quodā non esse motum: exurgens ambulabat. Ad eū qui de cælestibus diserebat: quādo inquit de cælo uenisti? Spadone quodā stolido domui suæ inscribēte ingrediat malum: dominus ait domus ubinam ingredietur. Vnguēto inungēs pedes dixit: a capite qdem in aerē ascēdere unguentum: sed a pedibus in olfatum ire. Rogātib; atheniēsisibus: ut iniciaretur: atq; dicētib; num apud inferos hi qui iniciati sunt: presidēt: p ridiculū est inquit siquidē Agesilaus & Epaminondas in cæno degent: uiles autē quiq; iniciati in beatorū insulis erunt. Muribus ad ipsius mensam subrepētib;: ecce inquit & Diogenes parasitos nutrit Platōe canē ipsum appellāte: sane inquit: nā equidē ad uēditores remeauri. Et balneis exiēs pcontāti. an multi hoīes lauarēt negauit: adiciēti num turba multa: confessus est. Platone ita diffiniēte: homo est animal bipes sine pēnis: cū placeret ista eius diffinitio: nudatū pēnis: ac pluma gallū gallinaciū in eius inuexit scholā dicens: hic Platonis homo est: unde adiectū est diffinitioni latis unguibus. Interrogāti quānā horā prādere oporteret: si diues inquit est quādo uult: si pauper eū pōt. Apud megarēses intuitus oues pellibus tectas: illoꝝ autē filios nudos ait: prætstat megarēsis arietē eē q̄ filiū: ad eū qui se trabe cōcusserat: ac postmodum dicebat caue: nū inquit iterū me ferite uis: aiebat oratores quidē plebis ministros: coronas autē gloriæ bullas. Lucernā interdiu accēdēs: homine aiebat quæro. Stabat aliquando manātibus perfusus undis: his uero qui circūstabant illum miserantibus. Plato nā & his aderat: si uultis inquit illū miserari habite: gloriæ illius cupiditatē insinuans: Colaphūa quopiā accipiēs hercules inquit cuiusmodi me latebat res q; operto pgerē capite. Midia quocq; ipsum colaphis agēte ac dicēte tria milia tibi in mēsa posita sunt: postridie sumpto pugilū cæstu cæsoq; illi dixit tria milia tibi in mēsa sūt posita: Lysia phramacopola sciscitāte an deos eē crederet: quomō

inquit non credo qui te diis inimicum puto alii. Theodorum hoc dixisse ferunt. Quendam intuitus se undis respicientem ait. O infelix an ignoras quoniam ut grammaticæ peccatis: ita respiciens minime eripis: ita nec uitæ criminibus euades liber. Culpabat maxime si quæ fortunâ causarentur: dicens homines quæ sibi bona uiderentur: non quæ re uera bona essent postulare: eis uero qui sequerentur somnia dicebat: ea quidem quæ agitis ni in sonis quædem ut corrigatis cogitare uultis: quæ uero dormientes cernitis ea curisone disquiritis. In olympia buccinâte præcōe. Dio xippus uiros uincit. hic ait mæcipia: sed ego uiros. Amabatur autem & ab Atheniensibus. Denique adolescēti cum dolium illius cōtriuisset: plagis intulerūt: illique aliud dederunt. Refert Dionysius Stoicus illum post Chæroniam deprehensum abductum esse ad Philippum a quo quod esset interrogatus: explorator inquit per insatiabilis auaritatis tuæ: ex quo admirationi habitus liber dimissus est. Miserat aliquando Alexander epistolam athenas ad Antipatrum per Athliam quendam: aderat Diogenes atque ad uocabulum alludēs: quippe athlios infelix dicit. Athlias inquit per athlium ad athlium: per dica cōmināte nisi ad se pergeret illū se occisurū: nihil inquit magnum facies. Nam & cantharus & phalāgium id facerent. Illud ut potius intēret monebat: quod si & absque se uiueret: feliciter uicturus eēt clamabat autē sapius dicēs hominū uitam facilem a diis dari: uerum occulrari illā quarentibus mulsū unguenta & his similia. Unde & ei qui a famulo calciabat nondum ait beatus es: nisi te etiā abstergat: hoc autē erit si mancus fueris. Cum uidisset aliquando magistratus quæ hieromniemones dicebantur: quendam ex atrio phialā furatū adducētes: magni inquit fures parū ducūt. Intuēs aliquando adulescentem lapides in crucem iaciētē: euge inquit: scopo enim potieris. Circa statibus se adolescentibus: atque dicētibus cauebimus ne mordeas nos: bono inquit estote animo filioli: canis betas minime manducat. Gloriāti cuidam quæ leonis pelle tegetetur: desine inquit uirtutis stramēta confundere. Beatus dicebatur Calisthenes quæ magnificis ab Alexandro apparatus exciperetur. At ille infelix inquit est qui tum prædet: ac cœnat cū Alexandro uidetur. Cum pecuniis egeret eas se ab amicis repetere non petere dicebat. Quādoque in foro manibus operās utinam aiebat liceret sic perficari uētre non esurire: adolescentem intuitus cum Satrapis ad cœnam abeuntem: abductum ad suos reuocauit: obseruarique iussit. Composito adolescenti quidpiam roganti non antea se dixit responsurum quæ aperte exploraret uir ne eēt an mulier. Plaudētī lasciuius in balneo adolescenti: quāto inquit melius: tūc deterius: Inter cœnandum ossa illi quidā ut canis iactabāt: at ille proprius accedens iuxta illos mingebat ut canis. Oratores atque omnes in dicendo gloriam quarentes ter homines pro eo quod est ter infelices appellabat: Diuitē indoctū ouem aureo uellere dicebat. Cum uidisset luxuriosi cuiuspiam domui inscriptum uenalis: sciebā inquit quia uini crapula obsessa facile dominum euomeret. Causanti adolescēti perturbārium se multitudinem: desiste inquit: & tu perturbatiōis indicia proferre. Ingressus sordidum balneum qui hic se leuant: ait ubi lauantur. Cum rudem pinguemque citharcedū omnes causarentur: solus ipse laudabat. Rogatus quæ obrē: ait quæ talis cum sit: cithara se non latrociniiis exerceret. Citharcedum

qui semper ab auditoribus deserebatur ita salutabat Salue galle: illo autem dicente: cur ita. quia inquit canens omnes excitas. Cum adulescētem plurimi inspicerent. ille sinum lupinis complens se incuruabat: multitudine in eum conuersa mirari se dixit quomodo illo dimisso se intuerentur. Dicente sibi quodam ualde superstitioso uno ictu caput tibi perfringam: at ego inquit a sinistris ad stans te tremere faciam. Hegesia se deprecante ut sibi librorum aliquid exponeret. uanus inquit es Hegesia: qui caricas quidem nō scriptas eligis: sed ueras: uera autem excitatione neglecta te ad scriptam confers. Ei qui sibi exilium exprobrabat: at huius inquit miser causa philosophatus sum. Alio rursum dicente sinopei te exilii arguunt & ego illos inquit morā. Intuitus aliquando olympionicē oues pascentem q̄ cito inquit ab olympiis ad nemea te contulisti. Rogatus cuius rei gratia athletā insensibiles sunt quia inquit suillis: ac bubulis carnibus instructi sunt. Petebat aliquando statuam. rogatur cur hoc faceret: ut me inquit non potiri assuefaciam: Cum postularet quempiam: quippe & hoc primum agebat propter inopiam dicebat si quidem & alii dedisti & mihi da: si uero nemini a me icipi. Interrogatus aliquando a tyranno cuiusmodi ære præstaret statuam sculperet: quo inquit Harmodius & Aristogiton fusi sunt. Rogatus quomodo Dionysius amicis uteretur: ut uaculis ait: dum plena euacuat: & abiicit uacua. Inscripterat quidam domui suæ uxore nuper ducta. Iouis filius Callinicus Hercules hic habita: nihil ingrediatur mali: inscripsit ipse: post bellum societas. Cupiditatem arcem omnium malorum dixit. Luxuriosum intuitus oleas in diuersorio edentem si sic prandisses ait: non ita cœnares. Bonos uiros effigies deorum esse: amorem uacantium occupationem. Rogatus quid nam esset in uita miserum: senex ait egēs. Quæ nam perniciosissimi me morderet bellua: ex feris inquit obrectator: ex mitioribus autem adulator. Intuitus aliquando centauros duos pessime pictos ait: quis horum deterior est? Sermonem ad gratiam instructum melleum esse laqueum dixit. Ventrem uite carybdim appellabat. Audiens didymonem mæchum fuisse comprehensum: dignus est inquit ex ipso nomine suspendi. Rogatus cur pallens esset aurum: quia multos habet insidiatores. Mulierem in lectica intuens non secundum feram ait esse caueam. fugitiuum seruum ad puteum sedentem uidens caue inquit adulescens ne incidas. Cernens uestimētorum furem in balneis: num inquit ad unguētum: an uero ad aliud uestimentum? Cum uidisset aliquando mulieres ex oliuæ arbore pendere suffocatas: utinam inquit arbores ceteræ fructum huiusmodi tulissent. Intuitus sepulchrorum uiolatore: quid hic ait tibi uis optime: aut quem prædari paras defūctorum uirorum: rogatus num seruum aut ancillam haberet: negauit: dicenti si ergo mortem obieris: quisnam te ad sepulchrum efferret: quod domo inquit indiget. Cum animaduerteteret formosum adulescentem passim: & sine custodia obdormientem manu pulsans excitauit dicens: ὀνήτις σόει ὑλόοντι μετὰ φρονῶ ἐν λόφῳ τῆς ἡ. Nequis tibi quiescenti pilum in renibus figat: ad eum qui preciosa parabat obsonia cito inquit morieris fili. Platone de ideis differente & nominante mensaliratem & cyathitatem. Equidem inquit o Plato mensam & cythaum uideo: mēsaliratem uero cyathitatem que nō uideo. Et ille recte inquit

quibus enim cyathus: mensaq; conspicitur oculos habes: quo autem mensalitas:
 & cyathitas intelligitur animū non habes. Interroganti cuidam qualis sibi uide-
 retur Socrates furēs respōdit. Rogatus a quodam quo tempore ducēda sit uxor
 iuuenibus inquit nondū: sensibus uero nunquam. Interrogatus quidnam uellet
 ut colaphum acciperet: galeam inquit. Adolescentem intuens se cōponentē si q/
 dem inquit ad uiros frustra: sin aut ad mulieres nequiter. Vidēs adoleſcētulum
 rubore perfusum: confide ait fili: huiusmodi est uirtutis color. Cum duos aliquā
 do audisset legis peritos: ambos dānauit dicēs: alterū quidē furatum esse: alterū
 uero non perisse. Rogatus cuiusmodi uinum libentius biberet: alienum inquit.
 Dicente sibi quodam plures te irrident: at ego inquit non irrideor. Dicenti malū
 esse uiuere: non inquit uiuere malum ē: sed male uiuere. Consulentibus ut fugiti-
 uum requireret seruum: ridiculum inqt est si manes absq; Diogene uiuat. Dioge-
 nes absq; mane non possit. Prandebat oleas: inuictam uero inter prandendum
 placentam proiecit dicens: o hospes hinc cito proficiscere: rogatus qualis eēt cāis
 esuriens inquit blādus: satiatus uero molossicus. Hos permulti laudāt: neq; tamē
 ob laborem audent cū eis una ad uenationē egredi ita ne mihi quidē ob dolorū
 metum congregi atq; una uiuere. Rogatus an sapiētes placētis uescerentur: om-
 nibus inquit sicut & homines ceteri. Interrogatus cur mēdicis impēderent: non
 aut philosophis: qa claudi inqt: ac cæci fieri potius q̄ philosophos euadere sperāt
 poscebat qdam a cupido: tardate illo: ad cibum inqt homo te postulo: non ad se
 pulchrum. Exprobrātem sibi cur aliquādo falso pecuniam signasset. tēpus inqt fu-
 it cū talis eram qualis tu modo: qualis aut ego modo sum nūq̄ tu eris. Alteri sibi
 idē exprobranti: nāq; inquit emingebā tum celerius: sed modo non. Mindum p
 fectus cū uideret magnificas portas & urbē modicā: uiri inqt Myndi portas clau-
 dite ne urbs uestra egrediatur. Cū uidisset aliquādo hominem in purpura: furto
 deprahensū. Accepit te inqt purpureus obitus fataq; maligna. Cratero deprā-
 cante ad se illū proficisci: at malo inqt salathenis lingere: q̄ penes te frui magnifi-
 ce instructa mensa. Anaximenē conueniēs pingui aqualiculo rhetorem: impari-
 re inqt & nobis pauperibus uentrē: q̄ppe & ipse leuigaberis: & nobis emolumen-
 to eris. Differēte illo aliquādo pernam pratēdens auditores in se cōuertit. Indi-
 gnate illo: disputationē inquit Anaximenis oboli precium dissoluit. Cum sibi p
 bro daretur q; in foro manducaret: in foro enim ait elurio. Quidam & illud hu-
 ius esse aiunt: q; intuitus illum Plato lauātem olera: accedēs silēter illi dixerit. Si
 Dionysio obsecutus esses: olera profecto nō lauisses: illūq; ad aurē item respōdis-
 se. Et tu si lauares olera: Dionysio nō esse obsecutus. Dicenti cuidam cōplures te
 irridēt: & illos inqt forte asini: sed nō illi asinos curāt subdidit ille: neq; ego illos re-
 spōdit. Conspēcto adoleſcētulo philosophante. Heia inquit amatores corporis
 ad animā pulchritudinē traducis. Admirante quodam ea quæ in Samothracia
 sunt donaria: longe ait plura essent: si & qui seruati nō sunt: ea deuouissent. Alii
 Diogoræ medo hoc assignāt. Formoso adoleſcenti ad cōiuium eunti deterior i-
 quit remeabis: illo redeunte & postridie sibi dicente: & pre: i: & deterior effectus
 non sum deterior inquit quo? Postulabat ab Eurytio difficile quiddam: illo

dicere si mihi persuaseris: equidem inquit si persuaderé possim: suavissem utiq; utite suffocares. Reuertebatur ex lacedamone athenas: interrogatus quo & unde: a uiris inquit ad mulieres. Rediēs ab olympiis cū rogaret an multa ibi turba fuerit: turba inquit multa sed hoies pauci. Luxoriosos dicebat similes ficibus quæ p præcipitia nascūt: quarū fructus homo nō gustat: corui aut & uultures comedūt. Phryne scortū uenerē aureā delphis obtulit: eā ille ita inscripsit. Ex græcorū intemperātia. Alexandro quoq; illi assistente ac dicente sibi. Ego sum Alexander Magnus rex. at ego ait sum Diogenes canis: rogatus quid nā faciēs canis uocaretur: q; eis inquit blādiōr q; dant: in eos uero qui nō dant oblatro: malos autem mordeo. Ex ficu quadā poma legebat: custode dicere huic ante paucos dies homo suspensus est: ego inquit illam purgabo. Olympionicem intuēs in scortū frequenter intēdentem: en inquit aries martius a puella uulgari p collū captus abducit. Formosa scorta letali mulso similia dicebat. Prādenti in platea q; circūstabāt iugiter dicebāt: canis canis. At ille uos ait canes estis. q; prādētem circūstetistis. Cū duo molles se ipsi subducerēt: nolite inquit uereri: canis betā nō comedit. De puero stuprato unde esset rogatus tegeates inquit. Cū uidisset ignauū luctatorē medicinā profitentē qd hoc inquit: nū ut eos q; te aliquādo uicerūt: nūc ipse deiicias? Cū scorti filiū i turbas iactantē lapides cerneret: caue ait ne patrē ferias. Puero ostētanti sibi gladiū quē ab amator accepit: gladius inquit pulcher est sed capulus fædus. Laudātib; q; buldā eum qui sibi erogauerat: me autem nō laudatis qui accipere merui. Cum a quodam pallium exigeretur: si quid ait donasti habeo: sin autem eguisti utor. Subornato quodam dicente sibi aurū habet in pallio: ita sane iquit iccirco illo uolutus obdormio. Rogatus quid ex philosophia lucratus fuisset: & si nihil aliud inquit uel hoc ipsum q; ad oēm fortunā præparatus sum. Interrogatus unde esset: mūdanus ait. Sacrificātibus quibusdā ut filium acciperent: ut iquit bonū accipiat nos imolatis. Cum stipem aliquādo posceret ait grotāti: alios expolia: sed ab Hectore contine manus. Scorta dicebat regū esse reginas: petere enim quodcunq; que eis uideretur. Atheniēsibus Alexandrū liberum patrem decernētibus: & me inquit serapin facite. Exprobranti sibi q; loca imūda introiret: & sol inquit i secessibus abire: neq; inquitatur. In fano cœnans iter panes sordidos appolitos sublatos abiecit dicēs: in factū nihil oportere sordidū ingredi. Dicere sibi quodam cur nihil sciens philosopharetur: & si inquit philosophiam simulo hoc ipsum philosophari est. Laudabatur puer ad illum adductus q; ingenio excelleret: essetq; optimis moribus qd ergo inquit me indiget? Qui recta dicerent nec facerent eos cytharæ similes aiebat: & hāc enim nihil audire: neq; sentire. Theatrū ingrediebatur ex aduerso exeuntū. Rogatus cur ita faceret: hoc ait in: omni uita facere studeo. Videns aliquādo adolescētulū effœminari: nō pudet ait deterius q; naturam ipsam de te ipso statuere. Illa enim te uirū fecit: tu te cogis mulierem fieri. Intuēs insipientem aptare psalteriū: nō erubescis inquit qui sonos ligno aptes: animum ad uitam non componas. Dicenti sibi cuidam idoneus ad philosophiam non sum quid ergo inquit uiuis si ut bene uiuas nulla tibi cura est? Contemnente quodam partem: nō pudet ait istum contēnere: qui tibi ut magnum sapias est auctor. Videns decorū

Adoleſcētem indecēter loquētem: non erubescis ait ex eburnea uagina plumbeū educēs gladiū. Cū probro sibi daretur q̄ in caupona biberet: & in tonſtrina tondeor iquit. Exprobrabat sibi q̄ ab Antipatro accepisset palliōlū: tū ille reiiciēda i q̄ non sūt praeclara deū mūera. Pulsante se quodā trabe: ac dicēte caue: uirga illū cadēs ait caue. Supplicāte quodam meretrici: quid ait uis miser q̄ p̄stet frustrari Vnguētis delibuto uide ait ne fragrātia capitis foetorem uitae praestet. Seruos q̄ dem domis: malos autē cupiditatibus seruire dicebat. Rogatus cur mācipia an dropoda sint appellata: quia pedes inquit habēt uitorū: animum autem quē tu modo habes qui hoc interrogas. A luxurioso petebat minam a quo rogaretur cur ab aliis obolum: ab se peteret minam: quia inquit ab aliis omnibus denuo me accepturum spero: abs te uero an rursus accepturus sim in deorū gremio situm ē. Cum exprobareretur cur Platone non petēte ipse peteret: & ille inquit petit: sed proprius admoto capite ne discāt alii. Sagittarium intuitus ignauum iuxta scopon confedit dicēs ne forte me feriat. Eos qui ad uoluptatē aspicerent falli ac frustrari dixit. Interrogatus an mala esset mors quonam inquit modo mala: q̄ praesentem nō sentimus. Alexādro stāte atque iterrogāte num me times? quid enim inquit es bonum an malum? dicēte bonum: quis ergo ait bonum timet? Disciplinam iuuenibus quidem sobrietatem: senioribus: solatium: pauperibus diuitias: diuitibus ornatum esse dixit. Dydimoni mœcho curanti aliquādo puellae oculū uide inquit ne uirginis oculum curans puellam corrumpas. Dicente quodā amico illi insidiari: & quid ait agere oportet: si amicis & inimicis aequē utendum erit rogatus qd esse in hominibus optimum: fiducia inquit. Ingressus aliquādo scholam cum uideret multas multas: paucoſq̄ discipulos: cū diis iquit magister multos habēs discipulos. Solebat autē oīa ante omnium oculos facerē & quae ad cererē & quae ad Venerē p̄tinēt: atq̄ huiusmodi cōclusionculis utebat. Si prandere nihil mali est: neq̄ in foro prādere malum est: non est autē malū prandere: nec i foro quidem prādere malum est. Cumq̄ ante ora omnium iugiter operaret: utinā liceret aiebat perfricato uētre a fame conuiescere: referuntur in eum & alia quaecum sint multa prolixum esset & omnia prosequi. Dicebat autē duplicē esse exercitationē: alteram enī esse animi alterā corporis: hanc. s. secundū quam in exercitio perpetuae quae fiunt fantasia praestant ad uirtutis opera quaedam adminicula. Porro alteram sine altera esse imperfectam: nihilominus bona habitudine & robore inter ea quae competunt dinumeratis: quippe quae ueluti circa corpus: ita & circa animam sint. Adiciebatque argumentum quod ad uirtutem facile exercitio proficiatur. Cernerē enim se in artibus mechanicis & aliis opifices ex consuetudine operis nōn minimam operandi celeritatem fuisse consecutos. Athletas item & tibicines utrosq̄ eminerē plurimū quāto maiore studio & labore uersati iugiter fuerunt. Atq̄ ita istos si quidē exercitationem ad animū trāstulissent: nequaquā inutiliter aut imperfecte laborarent. Nihil dicebat in uita omnino absq̄ exercitatione perfici: eā uero oīa exuperare posse. Cum igitur repudiatis inutilibus laboribus naturales inseq̄: ac uiuē beate debeamus per summam dementiam infelices sumus. Namq̄ ipsius quoq̄ contemptus uoluptatis sinos assuescere

rimus. iocundissimus fit & sicut hi qui consueuerunt uoluptuose uiuere : moleste inde se auelli patiuntur: ita q̄ se aliter exercitati sunt : gratissime ipsas contemnunt uoluptates. Talia docebat atq; in actum producebat uere consuetudines antiq̄s monetas uero resculpens: nihilq; minus naturalib; q̄ legitimis deferens: eandem uitae formā quā Hercules se uiuere affirmans nihil libertati praeferebat : oīaq; sapiētum esse dicens: eiusmodi rationib; quas supra allegauimus utens. Omnia inq; ens deorum sunt. Amici autem sunt sapiētibus dii. Sunt autem amicorum cuncta cōia: oīa igit̄ sapientium sunt. Ac de lege q; sine ipsa geri temp. possibile non sit. Nam sine ciuitate nihil esse utile: urbs uero ciuitas ē: lex uero absq; ciuitate ad nihilum utilis: est igitur urbana lex. Nobilitatem uero & gloriam & huiusmodi caetera ridebat: dicēs: malitiā esse uelamenta. Solamq; rectā esse temp. quā esset habenda in honore. Dicebat & honores cōmunes esse oportere: nuptias nihil appellans. Sed qui suaderet ei quam induxisset cōgredi: cōmunescq; iccirco filios fieri. Nihil esse iniquum ducēs ex templo quidpiam accipere: aut aliquod gustare animalium: ne iniustum quidem esse humanis uesci carnibus: idq; ex aliarū gentium consuetudine liquere: atq; hac recta ratione omnia in omnibus & per omnia esse dicens. Namque & in pane carnes esse: & in olere panem: cum panis & corpora reliqua in omnibus per occultos quosdam meatus: ac tumores ingerantur: atq; una euaporent. Sicut & in Thieste manifestum est: si quidem ipsius sūt tragœdia & non æginitæ ipsius familiaris siue Paliphontis duciam: quem scribit Faouinus in omnimoda historia post obitum eius scripsisse. Musica uero & geometria & astrologia caeterorumq; similiū fuisse negligentem ueluti iutilium & quae minime essent necessaria. Fuit autem promptissimus ad obuiandum his quae dicebantur: ut ex superioribus liquet. Venditionemque sui fortissime pertulit. Nā cum in æginam nauigaret: atque piratis fuisset comprehensus: quorum princeps erat Scirpalus: cretamque deductus uenditus esset: pracone interrogante quid sciret facete respondit: scire se hominibus dominari. Cum repente aspexit corinthum quendam habitu ingenuo praetereūtem Xeniadem quē praediximus hūc digito denotans: huic inquit me uende: hic enim domino indiget. Emit igitur illum Xeniaades: corinthumq; secum adducens: & filiis praepceptorem dedit: & omni domui praefecit. Is uero ita se gessit in omnibus: ut superstes ille diceret: bonus daēmon domum meam introiuit. Refert Cleomenes in libro qui pedagogus inscribitur: necessarios suos illum redimere uoluisse: illum uero eos fatuos dixisse: Neque enim leones seruos eē nutrientium: sed econuerso illos seruire leonibus. Nam serui timere est: feras uero hominibus terrori esse. Erat autem uiro mirabilis persuadendi ius: adeo ut quēlibet oratione facile caperet. Fertur denique Onesicratus quidam æginēsis athenas misisse: alterum ex duob; liberis suis Androthenem nomine: eumque cum audisset Diogenem illic praestitisse: misisse itidē quem praedixeramus Phiscum qui erat maior natu: ipsumque similiter detētū fuisse. Tertius uero ipse aduenisse atque una cum filiis philosophatus esse: tanta Diogenis sermonibus suauitas inerat. Audiuit ipsum & Phocion qui cognomiatu est bonus: & Stilpo megarēsis: & complures alii ciuiles uiri. Fertur nonagita

ferme añorum obiisse diem. Porro de ipsius morte uaria habetur opinio. Sũt. n. qui dicant illum cũ bouis pedem crudũ comedisset bilem incurrisse: atq; ex ea fuisse defunctũ. Alii uero continuisse spiritũ atq; ita expirasse ex quibus est Cercidas megalopolita siue Cretensis in meliambis sic:
 Quidem sinit nõ ante sinopeus ille
 Gerens bacillum duplicis uestis lator.
 Pascens in æthere dentibus labra admouens.
 Et spiritum mordens qui obiit erat uere
 Iouis diogenis stirps: canisq; cælestis.
 Alii dicunt cũ polipũ canibus partiri uoluisset: morsum in cruris neruo accepisse ac ex eo defunctũ esse ipsius tamen necessarii: ut in successiõibus ait Antisthenes: id potius approbat q; spiritũ cõtinendo animã exhalauerit. Degebat. n. in sui cranio: id autem erat gymnasium ante corinthum. Cũ uero ex more familiares admissent: pallioq; obuolutũ deprehēderent: nõ illũ dormire arbitrati: erat quippe minime sonnolētus: sed ex instituto suo durã peruigil cõsuetus reuellato pallio animã efflasse inuenerũt: suspicatiq; sunt illum hoc fecisse desiderio migrãdi ex uita. Hinc ut aiũt inter eos q eum sepeliret oborta seditio fere ad conferendas eos perduxit manus. Aduenientibus aut patribus illorum: atq; primatibus ita se data discordia sepultum esse tradũt iuxta portã quã in isthmũ fert. Erigētes aut super illius tumulũ columnã: canē desuper ex lapide pario sculpsērunt. Postmodum & ipsius ciues æreis illum statuis honorarunt ita inscribentes. Senescet tempore qdem hoc æs: sed tua sane Diogenes gloria nõ obolefcet omnibus seculis. Nam uita gloria mortales illustrasti: facilemq; uiuēdi uiam prætulisti. Est idem de eo tale epigramma carmine proceleumatico.
 Diogenes age loquere rogo quæ te mors
 Excepit in acherontis domum: canis acerbitas mordicus
 Aiũt qdam illũ dũ moreret mãdasse i sepultũ proiici cadauer: ut oēs bestia p̄iceps ipsius essent: siue in foueã superiecto modico puluere iniicerent. Alii autem in elissum se imitti uoluisse tradũt: ut esset fratribus utilis. Demetrius autē in æq uocis ait eadem die Alexãdrum Babylonia: Diogenemq; corinthi uita functos esse. Erat aut senex Olympiade. cxiii. Feruntur eius ista uolumina. Dialogi capitulorũ. Ichthys: cornix: pardus: plebs: atheniēsiũ respu. ars moralis: de diuitiis amatorus: Theodorus: Hypsias: Aristarcho: & morte: Epistola: Tragedia. vii. Helena. Thyestes: Hercules: Achilles: Medea: Crylippus. Oedippus. Porro So crates in primo successionum: satyrus in quarto de uitis nihil esse Diogenis affirmant. Tragediolas autem ait satyrus Philisici æginēsis esse Diogenis discipuli Sotion autē in septimo hæc sola Diogenis esse ait. De uirtute: de bono: amatorium pauperem. Tholomeũ. Pardum: Cassandrum: Cephalioem: Philisicũ: Aristarchum: Syssiphum: Canymedem: & usu: Epistolas. Fuerũt autem quinque Diogenes. Primus appolloniates physicus. Eius autē scriptorũ istud initium fuit. Qd cumq; dicere aggredienti operæ precium esse uidetur initium irrefragabile ponere. Secũdus Sicyonius qui peloponēsiaca scripsit. Tertius hic ipse. Quartus stoi

cus ex seleucia: appellatus est autē babilonius ob uicinatē. Quintus tarsensis q̄ de quæstionibus poeticis scripsit: quas etiā soluere nitit̄: Hūc uero philosophum Athenodorus ī q̄nto de abulatiōnū ait q̄ ungi solitus sit: lucidū semp esse uisum.

Mominus syracusanus:

Ominus syracusanus Diogenis quidē discipulus: famulus uero mensarii cuiusdam corinthii fuit: ut Socrates tradit. Ad eum Xeniaes q̄ diogenem emerat: frequens pergebat: uirtutemque ipsius operū atq; in dīcēdo uim prædicans. Mominus in uiri pellexit amorem. Ille. n. continuo simula uesania abiicere monetam omnēq; mensæ pecuniā cœpit: donec a domino repudiatus cōtinuo se ad Diogenem contulit. Assecutus est autem & Cratem cynicum sapius ceterosq; id genus studiose consecutus. Qua ex re factum est ut eum dominus sauis adhuc magis insanire putarit. Fuit autem uir eloquens & doctus: adeo ut Menāder comicus ipsius mentionem fecerit in quadā comœdia sic de eo dicens: Mominus uir quidā fuit oiphilo sapiens ignobilis modico qui perā gessit. peras ergo tres: Sed & imagines uerbo edixit simile nihil ei esse p̄ Iouē qd̄ ictū est: nosce te ipsum: neque his quæ sunt in laude: sed super hæc oīa mēdicus ille & sordidus. Nam quod reliquum est omne factū eē ait. Adeo uero grauis tātaque cōstantia fuit: ut contempra gloria solam ueritatem appeteret. Scripsit autem ludrica sententiis seriis permixta: de appetitiōibus duo: & exhortatorium.

Onesicritus:

Nesicritum alii quidem aginensem tradūt. Porro Demetrius magnesi us astipalensem fuisse ait: & hic ex Diogenis ludo pbatissimus. Videat̄ autem quiddā habere simile cū Xenophōte. Ille quidem cum Cyro hic cum Alexādro militauit. ille cyri p̄diā: hic alexandri scripsit initia. Ille cyri: hic alexandri prosequit̄ laudes. Est aut̄ & stilus utriusque simillimus: nisi inquantū q̄ transcribit̄ secūdū ab exemplari est. Fuit & Menander diogenis discipulus: cognomento. Drymus homeri admirator: & Hegesatus sinopæus Cloeos cognominatus: & Philiscus aginensis quem prediximus.

Crates thebanus:

Rates Ascondii filius thebanus ipse quoque inter sapientissimos Diogenis discipulos fuit. Ceterū Hippobotus non Diogenis ipsum fuisse discipulum ait: sed bryonis achiui ista ferūtur ludicra. Pera quedam ciuitas est in medio nigro typho pulchra & pinguis circūfusa nihil habens: ad quam nemo uir nauigat: neque qui stultus parasiticusque sit neque auidus meretricis: obscenisq; exultans operibus: sed animum atq; alia fert & sicus & panes: de quibus: inuicem non certāt: neque sumunt arma pecuniæ aut gloriæ gratia. Est & Ephe/meres hæc habens illa uulgatissima. Apponit coquo minas decem: medico dragmam: assentatori talenta quinque: consiliario fumum: meretrici talentum: philosopho triobolum. Vocabatur autem & thyrepa noctes q̄ in omnem ingredere/retur domum: & corripere. Est eius & illud: hæc habeo quæ didici: & quæque curauī: atque me diuæ docuerunt munera musæ: q̄ que ex philosophia fuisset ad reptus lupinorum charnicen: & nullius rei curā. Fertur eius & illud. Amorem se

dat fames: sin mius tēpus: eis uero si uti nō uales: laqueus. Floruit maxime circa
 centesimā & terriadecimam olympiade. Hunc ait Antisthenes in successionebus
 cū in tragœdia quadam cerneret Telephum sportulam tenētem aliasq; opulētū
 ad cynicā philosophiam prexisset: illumq; patrimonio uēdito: erat quippe uir no
 bilis: cum aggregasset plus q̄ ducēta talēta: ciuibus ea dimisisset: adeoq; cōstanter
 philosophatū esse: ut & Philemon comicus ipsius mētionē fecerit: Ait nēpe æsta
 te quippe habuit palliū crassum ut se cōtineret: hieme autē pānum. Refert autem
 Diocles persuasisse sibi Diogenē ut peculium dimitteret: ac si quid pecuniæ habe
 ret iactaret ī mare. Atq; Cratis qdem domus ab Alexandro: hipperchiæ uero a
 Philippo: Quosdā ex p̄pinqis ad se uenientes atq; auertere ab īstituto molientes
 sapenumero baculo persequēbat cōstāsq; pdurabat. Porro Demetrius magnesi
 us ait deposuisse illū pecuniā ad trapezitam: ea cōdictione ut si quidem filii idio
 tæ eēt. eam illis redderet: sin autem philosophi: plebi distribueret: nihilo quippe
 egere philosophos. Erathostenes autē refert: cū ex hippchia de q̄ dicemus: natus
 sibi esset filius Pasicles noīe: eum iam adultū ad ancillā adduxisse domum ac di
 xisse: hoc ei paternum esse matrimonium. Caterum mœchorum exilia & cædes
 tragicorū esse præmiū: eos uero q̄ scortis congregerentur comitorū: quippe ex lu
 xu & ebrietate insaniam gigni. Huius frater Pasicles fuit Euclidis discipulus:
 eius facetū quidpiam fauorinus in secūdo commentariorū refert. Ait enim pro
 quodam deprecans gymnasiū principem eius ilia tetigit. illo indignāte: quid enī
 ait nōne & ista tua sūt sicut & genua? Dicebatq; possibile nō eē iueniri qui lapsus
 non sit: sed ueluti in malo punico granum etiam aliquod putidū esse. Cū Nico
 dromum cytharcedum irritasset: cessus ī faciē est. Cartulam itaq; iponens fronti
 iscrisplit. Nicodromo fecit. Scorta ex idustria isectabat maledictis: una & se ipsū
 exercēs ad p̄ferēda cōiūcia. Demetrio phalereo qui sibi panes ac uinū miserat ex
 probabat dicēs: utinam & fōtes panes ferrēt. Cōtra igit aquā bibisse ab Atheniē
 sibus ciuilibus iuris peritis arguebatur cur sindone amiciretur: qbus ille Theopha
 stum inquit ostendam uobis opertū sindone: non credētibus induxit illos in ton
 strinā ubi ille tondebatur: ostēditq; lino coopertū. Cū thebis a principe gymnasiū
 flagris cæsus eē. siue secūdū alios corithi ab Eutyrate: ac pede traheret ridebat
 dicens: Me pede diuino extendēs p̄trahe uelo. Diocles autem pertractū eum a
 Menedemo eretriensi testatur: Nam cū esset decorus & Asclepiadi phlialio usui
 esse uideretur: tetigit Crates illius coxas dicēs itus Asclepiades. qua ex re idigna
 tū Menedemū traxisse illū: idq; eū dixisse. Zeno uero citrieus ī libris de usu pellē
 ouis quoq; isuisse palliū refert: ut eēt iformior. erat autem & facie turpis: & cum
 se exercet ridebatur. Solebat autem sublatiis manibus dicere confide Crates pro
 oculis & corpore reliquo. Hos autē uidebis irrisores iamiam & morbo contrahi
 te beatum dicere: se autem ociositatis arguere. Dicebat autē tamdiu philosophan
 dum esse quoad uideantur duces nobiles esse asinariū. Desertos dicebat qui cum
 assentatoribus essent: non secus ac uituli cum inter lupos sunt: neq; enim cū illis
 propinquos: neq; cum his esse: sed insidiatores. Cum autē sentiret se morti proxi
 mū: ilpiciebat seipsū dicens: perge iam amice perge ad iferni sedes statu obseñū

curue. Erat q̄ppe ex senectute curuatus: Alexādro rogāte nū uellet restitui: ac re-
fici patriā suā: qd ait opus ē: rursus. n. fortassis Alexāder eā alius diruet. Habere
se patriā contēptū gloriā & paupertatē fortuna nūq̄ casura bona: diogenisq; ciuem
eē iuidiā isidiās nō metuētis. Meminit ipsius & Menāder ī geminis dicēs. Mecū
enī ambulabis pallio amicta: sicuti cū Crate cynico q̄doq; cōiūx: & filiā tradebat
illis ut ipse ait pbationi triginta iductis diebus discipuli eius. Metrocles:

Etrocles Hipparchiā frater cum prius audiret Theophrastum peripa-
theticum adeo corruptus erat: ut cum s̄ape inter dislerendū crepitū uen-
tris emitteret: prae angora animi domi inclusus moraretur cōtinere uo-
lens: Hoc agnito Crates ingressus est ad eum consolaturus: ac lupinis ex industria
uoratis persuasit quidem illi primum uerbis nihil mali fecisse: fore quippe prodī-
gium si nō & secundum naturam flatum emitteret. Tum uero & ipse in huiusmo-
di crepitū erumpens illum & similitudine operis erexit. Hinc ipsius iam auditor
fuit: euasitq; uir in philosophia eminens: Hic libros suos ut ait Hecaton in pri-
mo usuū cōbussit dicens. Sunt ista somniorum phāta smata ueluti delirāmēta
Sūt qui Theophrasti cōmentaria que ex illius ore perceperat: cōbussisse ferant: ac
dixisse. Vulcane celer age: nihil hic tui ī diget thetis. Res docebat partim emi pe-
cunia ad domū: partim tempore & diligentia ut disciplinas liberales: diuitias no-
cere nisi quis eis digne utatur. Obiit senex a se ipso suffocatus. Porro discipuli ei
fuerē Theombrotus atq; Cleomenes. Theombroti auditor fuit Demetrius alexā-
drinus: Cleomenis aut Timarchus alexandrinus & Echeclēs ephesius: qui & ip-
se Theombrotū audiuit: a quo Menedemus: de quo postea dicemus. Fuit inter il-
los insignis & Menippus sinopeus. Incidit aut in illorum retia Metroclis quoq;
soror Hipparchiā:

Hipparchiā Metroclis soror: erat autem maronite ambo. Amabatur &
Cratis uitam atq; uerba: neque ulla oīno procorum excellentia potuit
auelli: nō opibus: non nobilitate: nō pulchritudine: sed hæc omnia sibi
Crates erat: parentibusque minebatur seipsam nisi huic traderetur necaturā. Cū
igitur Crates a parentibus puellæ rogaretur. uti ab hoc illā proposito auerteret:
Postq̄ agit oīa nec persuasit: exurgens omni sua supellectile ante illius oculos ex-
posita: hic ait sponsus: hæc eius possessio est. ad hæc delibera. Neq; n. esse nrī cō-
fors poteris: nisi eadē studia attigeris. Elegit cōtinuo puella: sumptoq; illius habi-
tu una cū uiro circuibat: & cōgrediebatur in apto: atque ad cœnas proficiscebat.
Quo tpe & ad Iysimachū ad cōuiuū uenerūt: ubi & Theodor; impiū coarguit so-
phisma huiusmodi obiiciēs. Quod faciens Theodorus iniuste agere nō diceret:
id Hipparchiā si faciat: facere iniuste non dicet. Theodorus aut se ipsum feriens
iniuste non agit: ne Hipparchiā quidem Theodorum cædens iniuste agit. Tum
ille ad id quidem minime respondit: sed illius pallium traxit: Sed neq; territa ne-
q; perturbata Hipparchiā ut mulier est: Verum & dicente sibi illo. hæc est q̄ tex-
trini reliq; radios. Sum equidē inqt theodore: sed nū tibi male de me ipsa statuis-
se uideor: si tps quod ī texitrio cōsuptura erā disciplinæ potius ipēdi: Hæc & alia
innumera de philosophāte fœmina dicūtur: Fertur & Cratis epistolarum liber in

quibus præclare philosophatur. Stilus ipse sæpe Platoni similis uidetur. Scripsit & tragædias altissimo philosophiæ stilo quale illud est: Nô una patriæ mihi turris non una tecta: sed terræ omnis & ciuitas & domus parata nobis: modo uiuere det. Obiit uetulus: atque in boetia sepultus est.

Menippus phœnix.

Enippus & ipse cynicus patria quidē phœnix: cōditiōe seruus fuit: ut ait Achaicus in ethicis. Diocles autem dominū ipsius & ponticū fuisse: batonemque uocatum tradit: Cum uero præ cupiditate iportunius peteret: thebanus fieri ualuit. Edidit quidem dignū memoria nihil. Porro ipsius libri multo risu referti sunt: nô secus atque Meleagri quo tempore sui fuit. Refert Her mippus diurnum sceneratorem fuisse: uocatumq; Hemerodanistem. Tandem. Nāque nautica usura scenerari conarique ut pecunias complures cogeret: Tandem insidias perpeffum oib; priuatum esse: ac præ mœrore laqueo sibi uitam extorsisse. Et nos lusimus in ipsum.

Est canis in creta quamuis sic patria phœnix

Tristia qui tota scenera luce dabat

Istum nouisti sed uos fortasse Menippum

Nam canis hic solum nomine notus erat.

Omnibus hic necuit thebis ut fossa fuisset

Penderet laqueis si bene nota canis.

Quidam eius libros nô ipsius eē sed Dionysi & Zophiri colophoniorū tradunt qui iocādi causa conscribentes ei ut disponere idoneo dederunt. Fuerunt autem Menippi sex. Primus qui de lydis scripsit: Xātūque breuiauit. Secundus hic ipse. Tertius stratonicus sophista. Quartus sculptor. Quintus & sextus pictores: utroque memorat appollodorus. Cynici autem uolumina tredecim sunt. Nenia: testamenta: epistolæ composita: ex deorum persona ad physicos & mathematicos grāmaticosque: & epicuri foetus: & eas: quæ ab ipsis religiose coluntur imagines: & alia.

Menedemus.

Enedemus Coloti lāpsaceni discipulus fuit. Hic ut ait Hippobotus itātum prodigiōsæ supstitiōis uenerat ut sumpto habitu furia circūiret: dicens speculatore m se ex inferno uenisse peccātium: ut iterato descēdens hæc ibi dæmonibus renūciaret quæ uidisset. Vestis hæc erat pulla tunica talaris astricta pūiceo balteo: pillesus arcadicus capiti impositus habens intexta elementa. xii. cothurni tragici: barba proluxa: uirga i manu fraxinea. Atq; istæ quidē uitæ sunt singuli cuiusq; cynicorū. Subiicienda nūc & quæ comuniter illis uisa sūt siquidē & sectam hæc philosophiæ esse iudicamus: nô ut quidā uolūt constātiā uitæ. Placet ergo illis rōnalem naturalemq; philosophiā tolli oportere ab Aristone chio non discendentibus: moralique soli intendi: quodque plerique Socrati: hoc Diocles Diogeni inscribit: hunc asserens dixisse inquirendum quid nobis boni maliq; domi sit. Repudiant & disciplinas liberales: Denique neque discendas litteras dixit Antisthenes ne frugi effecti peruerterentur alienis. Tollunt & geometriam & musicam: & cætera id genus. Nempe enim & Diogenes cuidam

ostendenti sibi horoscopium: utile sane inuētum ait ne priuemur carna: ad eum uero qui musicam sibi praeferbat ait: Nam uirorum sententiis bene se habent urbes atque domus non cantibus nec pulsibus. Placet eis & finem esse secundum uirtutem uiuere: ut Antisthenes ait in Hercule: similiter ut stoicis. Nam societas quaedam est iter has duas sectas: unde & cynisimum dixere breuem uiam: atque ira uixit & Zeno cittiāus. Placet item eis simplex & parabilis uictus: quippe qui sobriis cibariis utuntur & solis pallis: diuitias gloriam nobilitatemque contēnūt. Itaque plerumque herbis & aqua tantum frigida utuntur: operimētisq; fortuitis & doliis. sicuti Diogenes: qui dicebat deorū eē pprium nihil indigere: eorū uero qui diis essent similes minimis egere uirtutem dicunt esse docibilem: ut in herculem ait Antisthenes: esseq; minime reiiciendū: sed studiose colendum: ac sine peccato sapientem & simili amicum. fortunæ quoque nihil permittēdū. Quæ uero inter uirtutem & uitia sunt æque: ut Aristochius in differentia appellant: & isti quidem cynici fuere. Veniendum iam ad stoicos: quorum princeps fuit. Zeno Cratis discipulus.

Diogenis Laërtii de uitis philosophorum Liber septimus.

Zeno Cittiāus.

Zeno Mnasiēi siue Demei filius cittiāus ex cypro græca ciuitate phœnicibus frequenter acolis: collo fuit in alteram partem inclinatio: ut refert Timotheus atheniensis in libro de uitis. Appollonius autē tyrius gracili corpore statu procero & atra cute fuisse illum auctor est. Vnde illum quidam ut Chrysippus in quinto prouerbiorum ait: ægyptium palmitem dixit. Crura habuit turgida & imbecilla & infirma. Idcirco & Perseus in commentariis conuiuialibus ipsum refert complures cœnas declinasse. Vescēbatur per libenter ficibus recentibus atque ad solem passis: Auditorque ut dictum est. Cratis fuit. Deinde Stilponem etiā audisse & Xenocratem decēnio perpetuo non desunt qui affirmant: sicut Timotheus in dione: Polemonis itidem frequētasse auditorium. Porro Hecaton & Appollonius tyrius in primo de Zenone libro scribit: cum oraculum consulisset: quo pacto uiuere optime posset respōdisse deum si mortuis colore concors esset. Quod ille cū intellexisset: se ad legendos antiquorum libros magno contulisse studio. Deniq; Cratis hoc modo familiaritate usus est. Purpuram ex phœnice mercatus aduectans ad pireum naufragium fecit. Ea tactura subtristior factus athenas ascendit annos triginta natus seditque penes librorum uenditorem. Legente autem illo secundum Xenophontis commentariorum delectatus ille & iam lætior sciscitari pergit: ubinam eiusmodi uiri morarentur. Opportune tunc prætereunte Crate: digito illum bibliopola ostēdēs hunc inquit sequere. Ex eo iam Cratis auditor erat. Alias quidem aptissimus ad philosophiam: uerecūdiōr quam: ut se ad impudentiam cynicam conferre posset: Idubi animaduertit Crates: curare etiam in hoc illum studēs ollam lenticula refertam dedit: ut pex ceramicum fertet. Cum autem uideret

pudefcere illū atq; uerecūdari: baculo ictā pfregit ollā. Illo fugiente & lenticula per crura defluente: quid inquit fugis puniceolum: nihil mali passus es. Aliquā diu igit̄ audiuit Cratem: quo tēpore cum scripsisset de repub. quidā iocantes aiebant i cauda cani illū scripsisse. Præterea scripsit & ista. De uita secundum naturā de appetitu: siue de hoīs natura. de perturbationib;: uel de uitiis. de officio. de lege. de græca peritia. de aspectu. de toto. de signis: siue de notis: Pythagorica uniuersalia. de dictionibus. Problematurū homeritorū. v. de poetica auditione. Est ipsius item & ars & solutiones & argumenta. ii. cōmentaria Cratis moralia atq; isti quidem libri eius sunt. Postremo discessit: & quos prædiximus audiuit ad uiginti annos: ubi & illum dixisse ferunt. Tunc secundis uentis nauigauit quando naufragium fecit. Alii sub Crate hoc dixisse aiunt: Quam bene fortuna fecit: quæ nos philosophiæ applicauit. Alii dum athenis diuersaretur: audito naufragio dixisse illum ferunt: Recte sane agit fortuna quæ nos ad philosophiam impulit. Quidam deposito athenis onere sic demū ad philosophiā fuisse conuersum. Vertens igit̄ se ad porticum uariā quæ & pesianacta appellabatur: ex uaria & multæ scientiæ pictura polygnoti oronē formabat uolēs & locum illū stabilem facere: nullisq; seditioibus ultra uiolabile. Nāq; ad mille quadringētos triginta ciues ibi fuerāt necati. Eo igitur ad illum audiendū discipuli iā cōfluebant: atq; ideo stoici uocati sunt etiam qui ab ipso antea zenonū appellabant: ut epicurus in epistolis ait. Si quidem & ante illū stoici qui in illa morabant̄. poetæ dicti erāt: ut ait Erato sthenes in octauo de antiqua comœdia: a quibus multū incrementū ea appellatio accepit. Enim uero sumo in honore apud athenienses habebat̄. Zeno: adeo ut urbis ac moeniū apud illū clauēs deponerent. coronaque aurea & ærea imagie honorarēt. Hoc autem & ciues ipsius fecisse ferūt magno sibi ornamento fore uiri imaginem existimantes. Amplectebantur illū & sydonii cittiæi. Suscipiebat illum & Antigonus: & si quādo athenas cōtendisset: auditor eius erat: multūq; orabat ut se ad eū cōferret. Id ille quidem facere reuuit. Cæterum Perseum unū ex familiaribus misit Demetrii filium genere cittiæam: qui que olympiade. cxxx. florebat Zeno ne iam sene. Est autem hic textus epistolæ Antigoni: ut refert Appollonius tyrius in his quæ de Zenone scripsit.

Rex Antigonus Zenoni philosopho salutem:
 Go fortuna me quidem & gloria uitam tuam anteire existimo. Cæterū disciplinis studiisque liberalibus & perfecta felicitate quā tute possides longe abs te præcelli sentio. Quocirca te orare statui uti ad me proficiscaris: id mihi persuadens te preces meas minime irritas fieri passurū. Tu igitur modis omnibus enitere ut tuo contubernio fruamur: hoc pro certo habens: te non mei tātum: sed omnium simul macedonum eruditorem fore. Nam q macedoniæ regem erudit: atque ad uirtutem imbuit: eū & subditos quosque instruere ad fortitudinem & probitatem certū est. Nam cuiusmodi fuerit dux tales ut plurimū subditos fieri necesse est. Vale. Ad hæc Zeno ita respondit.
 Zeno Antigono regi salutem.
 Mplector tuam maxime discendi studium: q; ueram: utilem atque ne-

cessariam: non popularem: & quæ ad peruertendos mores tendit: eruditionem
 apprehendere instituit. Qui enim philosophiæ amore ac studio tenetur: declinat
 que celebrem illam & uulgarem uoluptatem: quæ quorundam adolescentulorū
 animos escemia: eū nō natura mō nobilitatē tueri: uerū quidē uirtutis quoque in
 stituto manifestū est. Porro liberali ac nobili ingenio si adiiciat modica exercita-
 tio: neque desit præceptoris copia: mature ad pfectā uirritis euadit frugē. Eqdē
 nisi senectus mihi obliteret: sum enī octogenarius: corpusque præterea inualidū
 ipse ad te pgerem: ut iubes. quia uero id non datur: quosdam ex contubernalibus
 meis ad te mitto: qui animi bonis me minime inferiores sunt: & corporis etiā cō/
 modis exuperant. His si tu studiose cōgrediare: nihil quod ad ueram pertinet bea-
 titudinem desiderabilis. Vale. Misit autem perseum quem prædiximus thebanū
 que Philonidam. Vtriusque horum Epicurus mentiōem facit in epistola ad Ari-
 stobulum fratrem: congressosque Antigono memorat. Placuit atheniēsiū quo-
 que de illo decretū: quoniam ē memorabile subnectere. Est autē huiusmodi decre-
 tum. Arrenida principe ac amandis tribus quinto magistratu memaeterionis de-
 cima magistratus teriadecima præfidentium concio rata decreuit Hippius crati-
 stotelis Xypeteō & ceteri primarii. Thraso thrasonis filius anacliticus dixit. Quo-
 niam Zenon Mnasei filius cittiæus complures annos in ciuitate philosophe uerfa-
 tus est: atq; in omnibus uir bonus esse perstitit: ac iuuenes qui ad illum disciplinæ
 causa conuenerunt ad uirtutem & frugalitatem exhortando: ad ea quæ sunt opti-
 ma incendit: uitam suam uerbis ac doctrinæ suæ consentaneā exemplar omnibus
 proponens: bona fortuna uisum est plebi laudare Zenonem Mnasei filiū cittiæ/
 um & aurea corona coronare secundum legem uirtutis ac tēperantiæ gratia: præ-
 tereaque construere illi sepulturam in ceramico. Publicæ coronæ autem faciendæ
 ex ædificandique tumuli plebem iam quinque uiros ex atheniensibus eligere qui
 curam habeant. Decretumque hoc scribam Plebis inscribere columnis duabus:
 licereque sibi alteram in academia: alteram in lycio ponere. Sumptus uero colum-
 narum distribuere eum qui negociis præest. Ut omnes intelligant atheniensium
 plebem bonos uiros & uiuos & defunctos honorare. Ad huiusmodi autem stru-
 cturam electi sunt Thraso anacicus: Philocles piræus: Phædrus anaphlystius:
 Melon acharneus & Micythus sypalleteus: hoc exemplar decreti fuit. Refert au-
 tem Antigonus carystius ipsum se non negare cittiæum. Nam cum unus eorum
 e numero fuerit atq; in colūna descriptus sit: q ad lauacri structurā cōtulere in sta-
 tua Zenonis philosophi: ut etiam cittiæus adiceret orauit. Cum uero fecisset ali-
 quādo uasculo cauū operculū. circūferebat peccuniā: ut Crates præceptor pmpptū
 haberet ac paratum necessariū uictum. Aiunt illum plusquam mille talenta ha-
 buisse cum uenit in græciam: eaque nautice scenerari solutum. Edebatq; modi-
 ce panem. & mel: & suauis uini paululum bibebat: Pu eris semel fere aut bis usus
 est: & ancillula quadam ne sexam odisse uideretur. Eandem quoq; domum ipse
 & perseus una habuit. Is cū aliquādo tibicinā mulierem ad eum induxisset: ab se
 raptam ad perseū abduxit: eratq; ad illū aditus facilis: neque ipse difficile quo qf
 que uellet circūducebat: adeo ut sæpe apud eū Antigonus cænaret rex: atque ad

Aristoclem cytharcedum ad conuiuium cum illo una p̄geret: Sensim tamē id
 cuitasse traditur: ac declinasse ne nimis esset popularis. adeo ut in summo gradu
 cōsideret: deuitās uel alteram p̄urbationis partem: neq; uero cū pluribus q̄ duo
 bus uel tribus ambulabat. Quibusdā uero ut Cleāthes ait in libro de arte iubebat
 aēs dare circūstantes: uti ne sibi molesti essent. Pluribusq; circūstātibus ostēdēs in
 porticu in summo lignea arae circumferentiā: hāc ait aliquādo in medio erat expo
 sita: q̄a uero impedimēto erat: seorsum posita est: & uos igitur uosmet ex medio
 tollentes minus molestiarum nobis adibebitis. Demochare autem Lachetis filio
 salutante illum ac dicente si qd opus hēret: dicturū se ac scripturum Antigono p̄/
 bituro oīa: indignatus contra illi congressus non est. Fertur autem post Zenonis
 mortem antigonum dixisse: quale spectaculum perdidī. Vnde & atheniensibus
 per Thrasonem legatū ut in ceramico illi sepulturā facerent petiit: Interrogatus
 autem cur illū adeo admiraretur: quā inquit cū illi a me multa & magna saepe da/
 ta sint: nunq̄ emollitus est: neq; humilis apparuit. Erat autē & ad inquirēdū solers
 subtilisq; in oibus ac diligens ī differendo: Vnde & Timon in sillis ait. Et phoeni/
 cē uidi auiculā in adūbrato fastu cunctōrū auidā. Fluebat autē eius sensim semē:
 mentēq; caelo habuit minorē. Diligenter autem & accurate cū Philone dialecti/
 co se exercebat: atque una uacabat. Vnde nō minori admirationi apud iuniorem
 Zenonem est habitus q̄ diodorus p̄ceptor eius. Erant cū ipso & nudi quidā &
 sordidi hoīes ut ait Timon: ubi pauperū cōgressit nubē qui oīum erāt egentissimī
 leuissimique ciuium uiri. Enim uero gestus ipsius subtristior grauisque & acer fuit
 Vnde & rugabat frōtē & ora cōtrahebat. Vili p̄terea ualde apparatu erat: & q̄
 barbaricā tenuitatē redoleret: idque sub p̄textu frugalitatis faciebat. Si quē ob
 iurgasset: circūcise id ac breuiter: neq; nimiū: sed ueluti ex longinquo faciebat: ut
 exēpli gr̄a de eo qui se nimio studio cōponeret aliquādo ait. Cū enī ille uehiculum
 quoddā lēte segniterq; trāscēderet: merito inqt suspectū habet lutū: neq; n. se in
 illo ueluti in speculo itueri pōt. Cū uero cynicus q̄spiā oleū se in uasculo non hēre
 dicere: atque ab eo postularēt: se minime daturū asseuerauit: abeuntem uero ani/
 maduertere iussit: uter esset ipudētior. Amatorie autē chremonidæ affectus ipso
 & Cleāthe assidētibus surrexit: cūque admiraret cleāthes ait & medicos optimos
 audio dicētes: p̄clarū esse ad tumores quosq; remediū quietē: Duobus in conui
 uio iuxta se recumbentibus cum is qui sibi adiacebat inferiorem socium pulsaret
 pede: ipse hunc pulsauit genu: Conuerso illi qd ergo ait illū abs te pati arbitraris
 qui sub te est? Ad eum q̄ pueros amabat: neq; magistros habere sensum ait se sem
 per inter pueros uersentur: neque illos. Dicebat autem eruditorum sermones &
 imperfectos alexandrinæ pecuniæ esse similes. Nam gratos quidem oculis ac pi/
 ctos monetæ instar: nihilo tamen idcirco esse meliores. Eos uero qui secus essent
 retradrachmis atticis assimulabat: temere qdem ac rustice icicis: sed qui pietā oīo
 nē superare possint. Aristonē autē discipulo non satis uaniter multa: quādam eti/
 am temere audaciter q̄ differente: possibile non esset inquit ira dicere: nisi ebrius
 te genuisset pater. Vnde ipsum etiam loquacē appellabat. Breuis ipse in loquen/
 do & circūcillus. Edaci cuidā nihil obsoniorū sotiis itercōuiuādū reliquēti apposi

tū ingentem piscem sustulit: solusq; comedere aggressus est. Cū ille in eū ituere/
 tur quid ergo ait socios quotidie tolerare arbitraris: si tu meam edacitatem ferre
 non uales? Adolescentem instantius q̄ per artem conueniret: quiddam inquitē
 tem admoto speculo iussit inspicere: rogauit deinde num sibi uideretur ei faciei cō
 grueret tales quæstiones. Dicente sibi quodā Antisthenis sibi complura minime
 placere adducto in mediū Sophoclis testimonio: rogauit num sibi bona quædam
 etiam habere uideat. Illo se nescire dicente: non piget inquit si quid ab Antisthene
 male dictū sit: hoc indagare & memoriter tenere: si quid uero boni negligere ne
 que meminisse uelle? Cuidā breuia esse philosophorū dicta asserenti. uera inquit
 loqueris: oportet nēpe si fieri possit breues esse illorū & syllabas. Dicēte sibi quo/
 dam de Polemone q; alia pponeret: & alia loqueretur: sub stomachās quātū. **n. in**
qt faciebat quæ debant. Opere precū eē dicebat eū qui disputaret ī morē histrio
 nū uoce uiribusq; magnum esse: os tamē aperire nō immodice: quod ii faciunt q
 plurima loquuntur quidem: sed ea bene dicere non possunt: his qui bene dicerent
 locū minime relinquendū ueluti præclaris opificibus ad dispiciendū. Cōtra uero
 auditorem sic eis que dicūtur intuētū esse oportere ut nō uacet illi ad notas facien
 das. Adolescenti loq̄ciori aures inquit tuæ in linguā confluxere. Formoso cuidā
 dicenti non uideri sibi amaturū sapientem: nihil ait uobis formolis esset is felicius
 Dicebat & philosophorū plurimos multis in rebus esse insipientes: in uis fortui/
 tisq; imperitos. Adiciebatq; Caphesiu illud qui cū aiaduerneret quendam ex disci
 pulis inflatum atq; turgidū percūtiens dixit: non si magnus fueris: bōus eris: sed
 si bonus magnus. Adolescente quodā audacius loquente: dicere inquit non po/
 sum adolescens quæ occurrūt mihi. Rhodio cuidam formoso atq; diuiti: alias ue
 ro nihil idoneo cū uellet apperire ad philosophiam aditum primo quidem super
 gradus concisos sedere illū fecit: ut chlamidē fœdaret: postmodū uero in pauperū
 locū introduxit: ut inter pannos eorū uersaret: postremo recessit adolescens: Ni/
 hil fastu esse indecentius dicebat: idque cū in cæteris: tum in iuuenibus maxime:
 Monebat non circa uoces & uocabula memoriam sed circa intelligentiam mentē
 exercere oportere. Vt. ne ueluti lixaturā quandā assumamus. Conuenire maxie
 iuuenibus dicebat in omnibus uti summa honestate: habitu: incessu: amictu: habe
 batque semp in ore Euripidis de napeo uersus: q; opes quidem illi fuerint: sed opi
 bus elatus non inceserit: neq; plus fastus habuerit q̄ egens uir. Dicebat ad perce
 ptionem disciplinarū nihil esse alienius poetica nulliusq; nos rei maiorem inopiā
 perpeti q̄ temporis. Interrogatus quis esset amicus: alter inquit ego. Seruum in
 furto uiaiant deprehensum uerberabat: cumq; ille diceret: fatale mihi erat furari
 & cædi inquit: Pulchritudinem dixit uocis florem eē. alii uero pulchritudinis uo
 cem. Cum familiarium cuiusdā paruulū liuentem aspexit: uideo inquit ad illum
 tui furoris uestigia. Cuidā unguentis delibuto quis ait mulierem olet? Dionysio
 cuidam quærenti cur se solum non corrigeret: quia inquit tibi minus credo. Ine/
 pra plurima loquenti adolescētulo idcirco inqt aures habemus duas & os unum
 ut plura audiamus: loquamur pauca. In conuiuiō tacitus sedebat: percontanti
 causam: nūtia inquit regi adesse quēdam qui tacere sciat. Qui autē interrogabāt

legati ad Ptolomæo aduenerāt: & discere cupiebāt quid de illo regi nunciaret. Interrogatus quonam eēt animo aduersus maledicta: dixit ueluti legatus absq; responsō remittatur. Refert Apollonius tyrius q; cum Crates eum per palliū a stilpōne retraheret: dixerit o Crates aptissima philosophorum captura est quæ fit per aures: persuadens igitur trahe: quod si per uim egeris: corpus quidem apud te sed animus apud stilpōnē erit. Versatū illum & cum diodoro Hippobotus auctor est: penes quē & dialecticā studuit. Iā uero proficiēs atq; prouectus Polemonis frequētabat auditoriū calcādi fastus causa. Deniq; illum dixisse ferunt. Non latet nos Zeno te per orti ianuas irripere furariq; dogmata. eaq; phœnicium tibi more circumdare. Fertur cū dialecticus sibi septē species dialectices ἀέριζοντι. in sermone demonstrasset: interrogasse quidam sibi mercedis dari uellet: poscentiq; centum ducentum dedisse: tanto discendi amore tenebatur. Aiūt illum primum καφίικον. i. officium uocasse librūq; de illo scripsisse. Hesiodi item uersus mutare solitū in hāc sententiam. Optimus ille quidē qui paret rite docenti. Clarus & ille quidē est qui ipse cuncta dinoscit. Præstantiorē enim eum esse qui bene quod dicitur audire possit atq; eo uti: q̄ qui per seipsum omnia assequitur: huic enim solā adesse intelligentiam: q; uero obtēperet inesse præterea & actum: Rogatus cur se uerus cum esset: in conuiuio tamen hilaresceret: & lupini ait cum sint amari: perfusi tamen aqua dulcescunt. Porro Hecaton scribit in. ii. chriarum eiusmodi confortia non libenter admittere solitū: ac dicere melius esse pedibus q̄ lingua labi: bene paulatim fieri non tamē parū eē. hoc aliū Socratis dicunt. Erat autem patientissimus & simplicissimi uictus: crudisq; tātū cibis utebatur & tenui pallio: ita ut de illo diceretur: q; eū neque sæua hiems: nec gelidus imber: non dura uis morbi domuerit: neq; toridus sol. non ut his quæ uulgo placent raperet sed studiis altis quibus solis intentus uigilaret die noctuq;. Comici tamen imprudens hūc dum uituperant laudāt. Nāq; Philemon sic comœdia philosophis ait panis carica obsonio: & potui aqua philosophiæ nouum hoc inuexit genus: Esuriem docet & discipulos capit: Alii Posidippum putāt. Iam uero ferme & in puerbium transit: dicebatur deniq; in ipso philosopho cōtinētior zenōe: Sed & posidippus in trāslatiis itaque diebus decē Zenone cōtinētius. Re. n. uera oēs transcendebat ea spē & honestate magnaue fœlicitate. Quippe nonagesimo octauo ætatis suæ āno uita excessit incolumis atque integer ac sine morbo. Persæus autem in scholis moralibus septuaginta duorum annorum migrasse tradit ex uita. Athenas q̄ppe cōcessisse ætatis anno. xxii. Quinquaginta uero & octo ānos scholæ præfuisse Apollonius auctor est. Sic autem obiit. Cum obiiret e schola offendit digitumque per fregit. Manu uero terram feriens dixit illud ex niobe uenio: quid me uocas: continuoque se strangulans interiit. Athenienses autem illum in ceramico sepelirūt decretisque ut prædiximus honorauerunt: uirtutis illi testimonium reddentes. Diximus quemadmodum mortuus est Zeno: & nos in pametro hoc modo: Citticus hic patriæ Zeno gratus adiuit olimpum.

Non ope fessa sua pelion ossa tulit.

Herculis & numerum certamina dura subiuit.

In cælum inuenit dulcè môdestus iter.
 Et Antipatrus sindonius sic fecit:
 Citticus extictus Zeno: longa ætate solutum
 Fama refert: alii sed periisse fame.
 Aliter q; terram feriens: quid me petis? ultro
 Vado ego: sunt hæc de funere nota suo.
 Zenodotus stoicus zenonis discipulus aliud sic fecit.
 Tu zeno diuitiis uoluisti uiuere spretis:
 Quod tibi sat essent tempora crura gerens
 Pugnasti ingenio: inuenisti mascula uerba:
 Et tibi libertas dulcis amica fuit.
 Si phœnix patria est Cadmo quo grãcia seruat
 Scripturam tabulam quæso quid inuidia.
 Cõmuniter autem de oibus stoicis Athenæus epigrammatum scriptor sic dixit.
 Stoicidæ menti solum æui fertis honestum.
 O q̄ dogma bonum uestra tabella tenet.
 Hoc etenim solum uita est seruata uirorum.
 Mœnia & hostilia tuta fuere manu.
 Meta uiris aliis dulcis sit passio carnis
 Vna uiris dixit filia mnemosines.
 Refert demetrius magnesijs i æqui uocis Mnaseã huius patrẽ sepe q̄ppe merca-
 torẽ athenas aduẽrantẽ cõplures socraticos libros zenonis adhuc puero inde ad-
 uexisse. Iãq; tũc in p̄ria philosophiã desiderio flagrantẽ athenas prexisse: Craticq;
 cõgressum esse. Videt aut inq; & ipse circa negatoes erratiũ finem statuisse. Sed
 & p capparim fert deierasse sicuti & Socrates p canẽ. Quidã tamẽ ex q̄b; est Cas-
 sius sceptius i plurimis zenonẽ accusant. P̄rio qdẽ cur disciplinas liberales inutiles
 denũciat in principio suã reipu. Secũdo cur inimicos & hostes & seruos & alienos
 sibi inuicẽ dicat oẽs q̄ p̄bitati nõ studeãt & pentes filiorũ & fratres fratrũ & ppin-
 quos ppinquorũ. Rursusq; in repu. cõmẽdat ciues & amicos & ppinquos ac libe-
 ros solos esse qui sint studiosi. Stoicis itaque parentes ac liberi inimici sunt: nõ. nõ
 sunt sapiẽtes: uxoresque cões itidẽ in repu. statuat: ac secundum iducetos neque
 sacra neque iudicia neque gymnasia in urbibus cõstrui permittat: atq; ita de mo-
 neta scribat. Numũ uero neque cõmutandi gratia neque peregrinationis causa
 parari arbitrandum est: eandemque uestem uiros ac mulieres idui præcipiat nul-
 lamq; corporis nudare partem. Potro hanc eius esse rempu. & Chrysippus in li-
 bro de repu. scribit. de amatorijs item desleruit in principio libri qui iscribitur ars
 amatoria. Similia idem idem scribit idiatribis. Huiusmodi quãdam sunt apud
 Cassium: itẽque apud Hesiodum rhetorem pergamenũ q̄ etiam abscissa ex libris
 quã male sentirent ac dicerẽt stoici tradit ab Athenodoro stoico custo de bibliote-
 ca pergamenã: deinde re inserta esse deprehenso ac perclitante Athenodoro. ha-
 ctenus de his. Fuerũt autem octo zenones. Primus elates de quo dicemus. Secũ-
 dus hic ipse. Tertius rhodius qui locorũ scripsit historiã. Quartus historicus qui

Pyrrhi in italia gesta cōscripsit: epitomēq; romanarū & carthaginensium rerum:
 Quintus Chryssippi discipulus: qui libros quidē scripsit ppaucos; sed cōplures di-
 scipulos reliquit. Sextus medicus herophileus intelligentiā acumine potius q̄ scri-
 ptura mirabilis. Septimus grāmaticus cuius iter cetera etiam epigramata ferūt
 Octauus sidonius genere philosophus epicureus sensu & elocutione clarus atq;
 a. tus. zenonis uero discipuli fuere q̄ plures: hi tamē nobiliores Perseus Demetrii
 filius cittiēus. Hunc alii quidem necessariū: alii uero famulū illius tradūt: unūq;
 ex his qui ad scribendos libros missi sibi ad Antigono fuerant: cuius & filii alcyo-
 nei nutrior fuerit. Eius igit experimentū cū aliquando capere; Antigonus uellet:
 falso sibi nunciari fecit praxia sua ab hostibus fuisse direpta: & cū tristior effectus
 esset: uidēs inquit diuitias nō esse indifferentes. Ferunt eius ista uolumina. De re
 gno laconica respu. de nuptiis. de impietate Thyestes: de amoribus. Exhortatoriū
 λιατριβων χρετων. iiii. Comētaria in platonis leges. vii. Aristo militiades chiusq;
 αλιαφορια in differentiam iuexit. Herillus calcedonius qui finem dixit esse sciam
 Dionysius q̄ in uoluptatē trāstulit: Nā ob uehementē lippitudinem piguit iam do-
 lorē dicere indifferentē: Fuit autē Heracleotes. phaerus bosphoranus. Cleanthes
 phanii filius asius qui i illi in scholā successit regimine. Hūc ille cereis durioribus
 tabulis compate solebat. quā nix quidem & cū difficultate scribūtur: sed quā in-
 scripta fuerit seruāt diutius. Porro sphaerus post zenōis mortē Cleāthis item au-
 ditor fuit: dicemusq; de illo cū ad Cleāthē uenerimus. Erāt autē & isti discipuli ze-
 nonis: ut Hippobotus ait: Athenodorus solēsis Philonides thebanus Calippus
 corithius Possidonius alexādrinus zeno sidonius. Cōiter uero de dogmatib; stoi-
 cis oibus in zenonis uita mihi dicendum putauī: q̄ is eius secte auctor fuerit. Sūt
 qdam eius & quos praxidimus liberi i quibus ita locutus est ut stoicorum nemo.
 Porro dogmata siue decreta sūt ista cōiter. Dicemus autē summatim ut in aliis cō-
 sueuimus facere: Triptitam esse dicūt philosophiā rōnem: aliam quippe physicē
 ethicen aliā: tertiā legicen dici. Sic autē primus diuisit zeno cittiēus in libro de ora-
 tione. Chryssippusq; in primo de oratione: atq; in primo physicorū: Appollodoro
 item ephilus in primo introductionū ad dogmata. Eudroniusque in morali insti-
 tutione. Diogenesque babylonius possidonius. Has uero ptes Appollodorus q̄
 dem locos uocat: Chryssippus uero atq; Eudronius species: alii genera. Enimue-
 ro philosophiam animati similem dicūt: ossib; ac neruis logicen: carnib; ethicē:
 animā physicen assimilantes: Siue rursus ouo: esse qppe oui superficiem logicen:
 sequentia ethicen: intima & penitus abstrusa physicen: seu agro frugifero: qppe
 circūiectam sepem logicem: fructū ethicen: humū siue arbores physicen. Siue ci-
 uitati muris optimis septā rationabiliterq; administrata: Neutram uero partem
 praxferri alteri: sicut qdam eorū mixtas arbitrant: easq; confuse ac permixte tra-
 dūt Alii uero logicen primam: secūdā physicen: tertiā ethicen statuūt. Ex qbo est
 Zeno in libro de orōne & chryssippus & archidemus & eudronius. Ptolemacen-
 sis uero Diogenes ab ethicis inchoat. Appollodorus autē ethicā secūdo in loco cō-
 stituit. Porro Panaxius & Possidonius a physicis initia sumūt: ut phanius inqt
 possidonii necessarius in principio possidonii qui de scholis iscribitur. Ceterum

eleāthes sex philosophiā ptes ait: dialecticā: oratoriā moralē: ciuilem: naturalem theologicā. Alii has ptes nō rōnis uerū philosophiā ipsius tradūt: ut zeno tarfen/sis. At logicā partem in binas disciplinas diuidi plerique autumant: rhetoricā at/que dialecticā. Quidā uero & indiffinitā spēm quæ de regulis est atque iudiciis. Alii diffinitam ipsam diuidunt: nā de regulis atque iudiciis partem assumunt ad inueniendam ueritatem. in ipsa enim phantasiarum differentias dirigunt. Eandē itidem diffinitiuam ad agnitiōē ueritatis quippe per notiores res accipiunt. Porro rhetoricen que ars est bene dicendi circa oratiōem ad persuadendū idoneā. Dialecticā uero recte differendi sciām circa orationem quæ in interrogatiōe & respōsione consistit: uersari dicūt. Quocirca ipsam ita diffiniūt sciām ueri falsiq; & neutrius: ac rhetoricē quidem ipsam tripitam esse dicūt: aliā quippe deliberatiuam: aliam iudicialē: tertā demonstratiuā. Diuidi autem in inuētionem & elocutionem dispositionem & actionem: Orationem autem rhetoricam in exordiū & narrationem & cōfutationem & epilogū: Ceterū dialecticā diuidi in figuram eorum quæ significant: & uocis locū: & locū qdē eorū q significant diuidi i figurā eorū quæq; fingunt atque eis quæ substūt: ex iis enunciationibus atque ex se pfectis & prædicamentis & similibus rectisque atque supinis generibus atque spēbus: si militer & ex orationibus ex modis atque syllogismis. ex eis item quæ præter uocem & res sunt sophismatibus: ut sūt sermones falsi atque ueri & negantes sortalesq; & his similes deficientes & ambigui & cōcludentes & obscuri cornuti & uides nihil importantes metentes. Esse autem dialecticæ locum proprium quem præ diximus de uoce ipsa: in quo ostenditur littera uox & quædam orationis ptes: ac de solecismo & barbarismo & poematibus & amphiboliis: & de canora uoce & de musica & de terminis secundum quosdam diuisionibusque & dictiōibus. Aiūt autem utilissimam esse: syllogismorum intelligentiā ac subtilitatem: qppe demonstratiuum ostendere: idque multū ad emendationem dogmatum conferre: ordinemque & memoriā doctū assumptum iudicare: esse autem hanc orationem & ad cogendum & ad concludendum idoneam: porro syllogismum orationem ratiocinantem ex his constare demonstratiōem orationem esse per ea quæ magis comprehenduntur id qd minus cōprehendit de oibus colligentē: phantasiā uero impressā in aīo noīs figurā pprie trāslatio figuris quæ i carra panulū fiunt. Verū phātsiā aliā esse cōprehēdere. aliam uero cōprehēdere nō posse: cōprehēdere quidē eā quā rerū eē iudiciū dicunt: quæ fiat ab existēte secundum ipsum existens isigni tā atque impressā altius: nō cōprehendi uero eam quæ aut nō ab existente aut ab existente qdē non aut secundū ipsum existens proficiatur. Ipsam uero dialecticā esse necessariā: uirtutēque in specie uirtutes cōtinentem αὐροπποσίων: sciām. s. qua docemur quādo consentiret oporteat: & quando retinere cōsensum. Porro αὐεῖκαῖοτιτῆ. orationē ad id quod decet: ne in pertinenti argu/mento cedamus itidem ὑελεῖζῖαυ. quam dicunt uim esse orationis ne ab ipsa in contrarium abducamur: quam autem appellant. α.μ.α.τ.αῖοτιτῆ. habitum eē ad uersus futile argumentum: intellectum ad rectam rationem referentem: Ipam que scientiā dicunt aut certam comprehensionem siue habitum in intellectum

susceptione nihil a rōne deuiātem. Ceterū absq; dialecticā speculatione sapiet tē
 in oratione sine lapsu nō futurū. Quippe ex illa dinosci uerū atque falsum pba/
 bileq; & quod ambigue dicatur intelligi. Ea remota fas non esse rite interrogare
 atque respondere: sed pertinere eam quā in negationibus est temeritatem: ad ea
 etiā quā fiunt a deo ut in absurditatem ac uanitatem uertantur qui phantasias
 minime exercitas habent. Neq; aliter acutam & ingeniosum cautumq; oīo in di/
 cendo & sere & uisum iri sapientē. Eiusdē. n. esse recte & loqui recteq; cogitare:
 eiusdemq; ad ea quā pponant differere: & ad ea quā interrogantur respondere:
 quā sint oīa uiri dialecticā piti. Hæc igit in eis q̄ rōne colligunt summam illis
 uisa sunt: atque ut etiā picularia nō omittamus: & ista quā secundū illos ad insti/
 tutionis artem tendunt adiiciamus: quā ipsa ad uerbū dioeles magnesiū i excur/
 sione philosophorū ponit dicitis ita. Placet stoicis orationem de intellectu ac sen/
 su præponere in ordine uelut iudiciū quoddā quo rerū ueritas noscitur secundū
 genus phātasia est: & secundū quod oratio de consensione & cōprehensione & in/
 telligentia præcedens. Cetera nō absque phantasia constat: ea quippe præcedit.
 Deinde mens cuius officium sit enunciare quod a phātasia patitur exprimit uer/
 bo. Differt aut phātasia a phantasmate: phātasma enim uisum animi ē cuiusmo/
 di in somniis fit: phātasia uero est forma in aīo impressio: i. imitatio: sicut Chrysi/
 pus in. xii. cōmendat. neq; enim suscipiendum est formationem huiusmodi esse
 ueluti sigilli formam. Nam possibile nō est figuras plures eodem in loco simul
 fieri. Intelligitur aut phātasia ea esse quā ab existente secundū existens impressa
 formata atq; insignita est: qualis profecto nō fieret a nō existente. Enim uero phā/
 tasiarū iuxta illos aliæ sensibiles sunt: aliæ non. Sensibiles quidem quā per sensus
 siue sensum accipiuntur: Non sensibiles autem illæ sunt quā percipiuntur a nō ue/
 luti incorporaliū rerū: & eorū quā rōne tantum accipiuntur. Porro sensibiles ab his
 quā existūt cōsensione & cōsensione fiūt. Sūt autem phātasiarū etiā euiden/
 tia quā ab existētibus rebus quomodo libet fiunt. Præterea phātasiarū aliæ sunt
 rationales: aliæ irrationales: rationales quidem rationalium animalium: irratio/
 nales irrationaliū sunt. Rationales igitur intelligentiæ sunt irrationales nomē ha/
 ctenus nō habet. Et aliæ quidem artificiales sunt: aliæ autem i artem nō cadūt: ali/
 ter quidem ab artifice spectatur imago: aliter ab artis imperito. At uero sensus se/
 cū dum stoicos dicitur spiritus a principali ad sensum pertingēs & quā per illos fit
 comprehēsiō: sensumque ipsorum opificum secundū quod plerique fiunt debi/
 les: Actiōeque ipsa sensus appellatur. Ceterum comprehēsiō secundū illos fit sen/
 su quidem: ut albi & nigri lenis & asperi. Ratiōe uero eorum quā ex demonstra/
 tiōe colligūtur: puta deos esse: eosque humanis rebus prouidere: Nam quā intel/
 ligūtur ptim per incidētiā: partim per similitudinē: alia per ratiōem: alia per cō/
 positionē: quædam per cōtrarietatem intellecta & ai aduersa sunt: Per incidētiā
 quidem sensibilia intellecta sunt: per similitudinē uero quā ab adiacente aliqua:
 re ut socrates ex imagine: pro ratiōe autē ex incremento quidē ut titius: ac cyclops
 ex detrimento autem ut pygmaus. Sed ad cætrum terræ ex proportiōe intellectu
 est a minoribus orbibus. Per trāslationē uero ut i pectore oculi: per cōpositionem

autem hippocētaurus intelligitur: & per aduersationem mors. Nonnulla item per transitionem intelliguntur: ut quæ dicta sunt & locus. Naturaliter autem iustum quidpiam & bonum noscitur & per priuationem ut mācus. Hæc sunt quæ illi de phantasia & sensu & intelligentia tradunt decreta. Atruunt ueritatis esse iudicium comprehensibilem phantasiam: eam. s. quæ ab existente proficiscitur: ut Chrysippus in. xii. physicorum tradit: & Antipater & Appollodorus. Nā boethus quidam complura iudicia reliquit mentem sensum appetitionem & sciētiam. Sed enim Chrysippus ab illo dissentiens in primo de oratione iudicium dicit esse sensum & anticipationem. Est autem anticipatio naturalis intelligentia earum rerum quæ uniuersaliter sunt. Alii uero quidam ex antiquioribus stoicis rectam rationem iudicium tradunt: ut Possidonius ait in libro de iudicio. Verum. n. dialecticæ speculationis concorditer uidetur plurimis incipienda a uocis loco disputatio. Est autem uox aer iectus siue auditus sensibile propriū ut ait Diogenes babilonius in arte quam de uoce scripsit. Animalis quidem uox: est aer ex impetu percussus: hominis autem uox est articulata uox: & quæ ex mēte proficiscitur. ut ait Diogenes: quæ a. xiiii. ætatis anno consumatur. Sed & corpus est uox secundum stoicos. ut ait Archademus in libro de uoce: & diogenes & antipater & chrysippus in. ii. naturalium. Omne enim quod facit aliquid corpus ē: facit autem uox quæ a loquentibus ad auditores pertēdit. Dictio autem secundum stoicos ut diogenes ait: uox litterata est ut dies est. Oratio autem uox significatiua quæ ex mēte proficiscitur. Loquutio est dictio expressa iuxta gentium uarietatem: ut græce. ἡ. u. ε. ρ. α.: latine dies: Dictionis uero elementa. xxiiii. litteræ sunt apud græcos. Dicitur autem littera tripliciter elementum scilicet figura & nomen: puta. a. Porro quinque sunt uocalia elementa. l. a. e. i. o. u. Mutæ sex. b. c. d. g. p. t. Differt autem uox a dictione. Nam uox quidem & sonus est: fit enim dictio nihil significans: ut blytiri: non sic autem oratio. Differunt item dicere ac pronuciare. Nam profertur uoces: dicuntur autem res quæ dici possunt. Orationis uero quinque sunt partes: ut ait Diogenes in libro de uoce. Chrysippusque: nomen appellatio: uerbum: coniunctio: articulus. Antipater medium adiecit in libris de dictione & de his quæ dicuntur. Est autem appellatio secundum Diogenem pars orationis significans cōmunem qualitatem: ut puta homo equus: Nomen uero est pars orationis significans propriam qualitatem ut puta Diogenes socrates: Verbum est pars orationis significans incompositum prædicatum ut Diogenes: uel sicut quidam uolunt elementum orationis sine casu significans aliquid constructum de aliquo uel aliquibus ut lego scribo. Coniunctio autem pars orationis est sine casu connectens orationis partes. Porro articulus elementum est orationis casuale distinguens nominum genera & numeros: ut hic homo hæc arbores. Virtutes orationis quinque sunt græcitas: euidencia. breuitas. decentia. compositio. Est igitur græcitas recta secundum artem locutio uulgarem consuetudinem penitus repudians. Euidencia est dictio nota mentis interpres qua id quod intelligimus aperte loquimur. Breuitas est dictio ipsa tantum quæ sunt necessaria continens ad significationem rei quam molimur. Decentia dictio est cuique rei proprie ac-

comodata. Compositio dictio est qua rusticitas dicendo deuitatur. Porro ex utriusque barbarismus dictio est præter consuetudinem scelericorum graecorum. Soloecismus autem est oratio incongrue constructa. Poema item est ut ait Possidonius in ea introductione quam de dictione scripsit: Dictio numerosa seu metrica siue aptissime iuncta atque operosa orationis speciem excedens: ut maxima tellus & Iouis aether. Poësis autem significatiuum est poema diuinarum humanarumque rerum imitationem complectens. Diffinitio est ut ait Antipater in primo de diffinitionibus oratio per solutionem perfidendo enunciata: siue ut Chrysippus ait in libro de diffinitionibus assignatio. Descriptio autem oratio est figurate ad res inducens: siue diffinitio diffinitionis uim simplicius & liquidius exprimens. Genus est plurium ac manentium notionum conceptio: ut cum dico animal: hoc. n. cuncta per species comprehendit animalia: Intelligentia est phantasma mentis neque aliquid existens neque aliquid faciens: sed ueluti aliquid existens & ueluti aliquid faciens: ut puta cum cogitatur equus etiam non praesens. Species est quae sub genere continetur: sicuti sub animalis nomine continetur homo. Est autem maxime generalis quae cum sit genus: genus non habet. Est propria maxime quae cum sit species non habet speciem: sicuti Socrates. Est autem generis diuisio scissio in continentes species: puta animalium sunt alia rationalia: alia irrationalia: Contraria diuisio est generis in speciem scissio per contrarium: uelut per negationem: ut entium quaedam sunt bona: quaedam uero non bona. Subdiuisio est diuisio sub diuisione: ut illud existentium alia bona sunt alia non bona. eorum autem quae bona non sunt alia mala sunt: alia idifferetia. Partitio autem est generis in locos ordinatio: ut Crinis ait: puta bonorum alia quidem circa animam: alia circa corpus sunt. Amphibologia dictio est duas aut plures res significans per orationem ac proprie & secundum eandem consuetudinem: ut plura simul in eadem dictione capiuntur: ueluti cum dicimus *αυλητις* cecidit: significatur. n. eadem uoce nunc aliquid tale: aut la ter cecidit: & nunc tale: tibia cecidit: incertum. n. est de muliere an de domo dicamus. Dialectica est ut ait Possidonius uerorum falsorumque neutrorumque scientia. Versat aut ipsa: ut Chrysippus ait circa significantia & significata. Haec igitur atque huiusmodi stoici de speculatione uocis differunt. Porro in loco qui de rebus significatis est constructur oratio de his quae dici possunt & perfectis enunciatis ac syllogismis: itemque de deficientibus & praedicamentis rectisque ac supinis. Autem illud dici posse quod secundum rationalem subsistat phantasia. Eorum uero alia dicunt esse perfecta: alia deficientia: ac deficientia quidem sunt quae imperfecta. habent enim enunciationem: ut cum dicimus scribit: queritur enim quis. Perfecta uero sunt quae plenam habent enunciationem: ueluti cum dicimus. Socrates scribit. Itaque deficientibus quidem praedicamenta: perfectis uero enunciata: syllogistici: interrogatioes responsionesque applicant. Est autem predicatum quod de aliquo enunciat aut res de aliquo aliquibusue composita: ut Appollodorus ait: siue dicendum deficientis constructum recto casu ad enunciationem generationem. Praedicatorum autem alia quidem sunt accidentia ut nauigare per scopulos: atque alia quidem predicata recta sunt: alia supina: alia neutra. Recta quidem sunt quae construuntur cum aliquo ex casibus obliquis ad praedicationem genera

tionem: ut est audit uidet loquitur. Supina uero sunt quæ cum particula passiuæ construuntur: ut est audior uideor. Neutra sunt quæ neutro se habent modo: ut est sapere ambulare. Reciproca in agendo & paciēdo uero sunt quæ in supinis supina nō sunt. Sunt autem actiones cuiusmodi est tondetur se enim qui tondetur complectitur. Obliqui uero casus sunt genitiuus: datiuus: accusatiuus: ablatiuus. Enunciatum uero id est quod aut uerum aut falsum est: aut perfecta res negans quātum in seipsa: ut Chrysippus in dialecticis diffinitōibus dixit. Enūciatum est aut negās: aut affirmās quātū in seipso puta dies est Plato ambulat. Appellatum aut ē græce αἰδιω.α. quod affirmet uel neget: nam q̄ dicit dies est: uidet affirmare diē esse: si. n. dies sit uerū est quod propōitur enūciatum: si uero nō falsum. Differt autem enūciatum & interrogatio & percōtatio & imperatiuum & iurās & substātiuum & appellatiuum & enūciatio similem. Enūciatum quippe est quod dicentes edicimus: id autem uerum aut falsum est. Interrogatio res est perfecta quidē sicut enunciatum: sed quæ responsionem requirat: ut est an dies est: hoc neque uerum neque falsum est. Itaque dum dicimus dies est enūciatum ē: dum uero dicimus putas dies est: interrogatio. Percōtatio uero res est ad quam signanter respōdere nō possumus: ita sicut in interrogatioe: sed dicere in hoc loco habitat. Imperatiuum autem res est quam dicētes imperamus: ut est illud: ad inachi fuuēca uade. Iurās est res quam si dicat quispiam profecto: ut illud ē apud Homerum. ἀτρείδῃ κυδίσει ἀγαξάνδρῳ δῖα μὲ μνῶν. Est autem simile pronuntiatio id quod enūciati prolationem habens ex quadam parte pleonasmus seu uitium extragenus enūciatorum cadit: ut illud: pulcherque thalamus quam priamidibus similis bubulcus. Est & ambigua res quædam ab enūciato differens: quam si dicat quispiam ambigat. Ergo ne simile aliquid est dolor atque uita. Neque enim ueræ neq; falsæ sunt interrogatioes & percōtatiōes & his similia. Cum pronuntiata aut uera sint aut falsa. Enūciatorum alia simplicia sunt: alia nō simplicia: ut ait Chrysippus & Archedemus & Athenodorus & Antipater & Crinis. Simplicia quidem sunt quæ cōstant ex enunciato non ambiguo: uel ex enunciatis ueluti dies est: Non simplicia autē sunt quæ constant ex enunciato ambiguo: uel ex enūciatis: ex enunciato quidē ambiguo ueluti si dies est: ex enūciatis uero si dies est lux est. In simplicibus uero pronuntiatis est & enūciatiuum. & negatiuum: & priuatiuum: & prædicatiuum & infinitum. In his autem quæ simplicia non sunt: ē cōnexum & solutum & implicitum & disiunctum & causale: & quod explicat id qd̄ maius est: quodq; id qd̄ minus est: & pronūciati: ut puta non dies est. Est autē huius species quæ super enunciatiua dicitur: ea uero est enunciatiui enunciatiuū ut nō dies est: ponit autē dies est. Negatiuū uero est qd̄ constat ex negatiua particula & prædicato: ut puta nullus amat. Priuatiuū uero genus est ex priuāte particula & enunciato consistens secūdum uim: ut inhumanus est hic. Prædicatiuum autē est qd̄ constat ex recto casu & prædicato: ut hic ambulat. Indiffinitū est qd̄ ex indiffinita particula: siue ex indiffinitis particulis cōstat: ut q̄ ambulat ille mouet. Porro non simplicium enunciatorum coniunctū quidē est: ut Chrysippus in dialecticis & Diogenes in arte dialecticæ tradunt: quod constat per si coniun-

tionem coniunctiuam. Pollicetur autem ista coniunctio secundum seq post primū: ut si dies est lux est. Adiunctum uero est ut Crinis ait in arte dialectica: enunciatum quod a coniunctione quoniam depēdet incipiēs a pronūciato & in enunciatū desinēs: puta quoniam dies est lux est. Spōdet autē cōiūctio ista secundum itē seq post primū: primūq; subsistere: Complexū uero enūciatū ē qđ cōplexiuis qbusdam cōiūctionibus constat: ut & dies est & lux est. Disiunctum autē est quod siue coniūctio disiuncta disūgit: ut siue dies est siue nox est. Denūciat autem ista coniunctio alterū enūciatū falsum est. Causale autē est enūciatū quod per quia cōnectitur: puta qa dies est lux est. Quasi enim causa est secūdi primū. Declarās autē magis quod dicitur enunciatū est quod cōstruit per eam coniūctionem q̄ magis declarat & media enunciatorū ponitur: ut magis dies est q̄ nox est. Declarans uero minus pnūciatū est superiori contrariū: ut minus dies est q̄ nox est. Præterea enūciata illa secūdam ueritatem & mendaciū sibi inuicem opposita sūt: quorum alterū negatur ab altero: ut dies est: & dies nō est. Coniunctū ergo uerum est cuius oppositū principali intētionē dicētis resistit: puta si dies est lux est. Hoc uerū est nā nō lux quod dicitur oppositum desinētī repugnat ei quod dicitur dies ē. Cōiunctū autē falsum ē cuius oppositum antecedenti nō reluctatur: ut si dies ē: Dion ambulat: nam nō Dion ambulat nō repugnat ei quod dicitur dies est. Adiunctum autē uerū ē quod a uero inchoans in cōsequēs desinit: puta quoniam dies ē: sol est supra terram. Falsum autē a falso incipit: aut nō incōsequens desinit: ut quoniam nox nō ē: Dion ambulat: si dicatur id de Die. Causale autem uerū est quod a uero incipiens incōsequēs desinit: nō tamen habet desinētī initiū consequēs: puta qa dies ē lux ē. Ei. n. quod dicitur dies ē. sequitur necessario lux ē: sed quod dicimus lux ē: non sequitur dies ē. Causale uero falsum est quod siue a falso incipit: siue nō incōsequēs desinit: aut habet initium desinētī non respondens ut quia nox ē Dion ambulat. Probabile pronūciatū ē quod ad consensionem inducit: ut si quid aliqua peperit: eius illa mater ē. Est autē id falsum: neq; enim auis oui est mater. Præterea sūt alia possibilia: alia impossibilia: alia item necessaria: alia non necessaria. Possibile quidem ē quod probat uerum esse his quæ sunt exterius non aduersantibus ne uerum sit: ut uiuit Diocles. Impossibile autem ē quod uerum esse probari non potest: ut terra uolat. Necessarium est quod cum uerū sit falsum esse nō potest: siue potest quidem: sed quæ extrinsecus sunt falsum esse contradicūt: ut uirtus utilis est. Non necessariū autē ē quod & uerū ē: & falsum tamen esse potest: si exteriora non repugnent: ut ambulat Socrates Rationabile pronūciatū est: qđ plures: ut uerū sit occasiones habet: ut uiuemus cras. Sūt item alia pronūciatorum differentia: ipsorūq; ex inuicem in falsa & cōuersa icidētia: de quibus latius dicemus: Oratio est: ut crinis ait quæ cōstat ex maxima uel maximis: & assumptione & conclusionē. Est autem huiusmodi: si dies est: lux ē: dies autē est: cōclusio lux ergo ē. Nam maxima ē: si dies ē lux ē: dies autē ē assumptio: cōclusio lux ergo est. Modus autē ē quasi orōnis figura huiusmodi: si primus & secūdus: atqui primus est: est ergo secūdus. Logotropos autem est quod ex utriusq; componitur: ut si uiuit Plato: spirat Plato: atqui primum ē: ergo & secūdum. Inuēctum est autem

id genus in prolixioribus uerborum structuris necesse esset assumptionem longam conclusionemque dicere: sed tantummodo inferre: primū autem est: ergo & secundum Horatiū uero alia quidem conclusionem admittunt: alia non recipiunt. Non recipiunt quibus oppositum cōclusionis reluctatur maximarum connexioni: cuiusmodi est hoc. si dies est lux est: dies autem est: ambulat ergo Socrates. Quae uero cōclusionem admittunt partim quidem æquiuoce id genus conclusiue partim syllogistice. Syllogistice quidem sunt quae siue absque demonstratione sunt: siue ad eas quae sunt huiusmodi adducunt secundum aliquam uel aliquas positiones: sunt autem huiusmodi: si ambulat Dion: mouetur ergo Dion. Cōclusiue autem sunt specialiter quae colligunt non syllogistice: ut falsum est: dies est & nox est dies autem est: non ergo nox est. Praeter syllogismos autem sunt quae probabiliter quidem syllogisticis adiacent: non autem concludunt: ut si equus est Dion: animal est Dion: non ergo animal est Dion. Orationum item alia uerae sunt alia falsa. Verae quidem sunt quae ex ueris colligunt. ut si uirtus prodest. uitium nocet. Falsae autem sunt quae falsum aliquid in assumptionibus habent: siue non cōcludunt: ut si dies est lux est: dies autem est: uiuit ergo Dion. Sunt quoque possibiles orationes & impossibiles: necessariaeque: & non necessariae. Sunt etiam quae quae demonstratione non egeant ἀπόδεικτικὰ dicuntur. Alia quidem apud alios. Caeterum apud Crisippum quinque ex quibus omnis oratio texitur: accipiunturque in cōcludētibus & syllogismis & in tropicis. Prima est huiusmodi in qua omnis oratio textit: & ex cōiuncto antecedente a quo inchoat coniunctum quidpiam & desinens infert: ut si primus secundus: atqui primus: ergo secundus. Secunda est quae per cōiunctum & oppositū consequentis oppositam: habet antecedentis cōclusionē ut si dies est: lux est: atqui nox est: non ergo dies est. Fit enim assumptio ex opposito consequenti. conclusioque ex opposito antecedenti. Tertia demonstratiua est quae per negantem complexionem & unū aliquod eorum quae in complexione sunt: infert oppositum reliquit: ut illud: non est mortuus Plato & uiuit Plato: atque mortuus est Plato: non ergo uiuit Plato. Quarta est quae per disiunctum & unū eorum quae sunt in disiuncto oppositam: habet conclusionem reliqui. ut siue primum siue secundum: atqui primum est: non est ergo secundum. Quinta est in qua omnis oratio construitur ex disiuncto & uno opposito eorum quae in distincto sunt: infertque reliquum: ut siue dies est siue nox est: non est autem nox: dies ergo est. Nam in uero uerum: sequitur secundū Stoicos ut dies est: lux est. In falso falsū: ut nox est falso tenebrae sunt. & in falso uerum: ut uolare terram esse terram. Vero tamē falsū non infertur. Nam dum dicimus esse terram: non sequitur: ut uolet terra. Sunt item ambiguae quaedam orationes obscurae: ac latentes & foritae & ceratides & utides. Est autē obscura & iuoluta oratio huiusmodi. Non duo quidem pauca sunt: non etiam tria: non autem ista quidem: non autem & quatuor: atque ita usque decem: duo autem pauca sunt: & decem igitur. Si autem est oratio cōiunctiua ex infinito: & finito cōstans assumptioem uero & conclusionem habens: ut si quis est hic: non est ille rhodi. Ac huiusmodi sunt in logicis stoici ut maxime asserant dialecticum solum esse sapientem. Omnis enim res per eam quae in sermonibus est

speculationem cerni quæq; ad naturã pertinent: & quæ ad mores logicæ egre ad
 miniculo. Quid dicere oportet de rectitudine nominum: quo pacto statuerunt le
 ges in operibus non possem dicere. Porro cū duæ sint consuetudines quæ uirtuti
 subincidunt: alia quædam quod quodq; entium sit inspicit: alia uero quod uocet: atq; in hunc
 modum: de rationali philosophiæ parte differunt. Enim uero moralem philosophiæ
 partem in subiectos diuidunt locos: uidelicet de appetitione: de bonis & malis: de pur
 tationibus: de uirtute: de fine: deq; prima æstimatione: & de actibus: ac de officiis: &
 adhortationibus & hortationibus. In hunc autem modum subdistingunt Chrylippus
 archedemus Zeno tarsensis Appollodorus Diogenes antipater & Possidonius.
 Nam Citteus Zeno & Cleantes: ut antiquiores simplicius ita tractarunt: Atque & ra
 tionalem naturalemq; philosophiæ partem diuiserunt. Primam autem hanc animam appeti
 tionem fuisse dicunt seipsum tuendi atq; seruandi: natura sibi ipsum ab initio ita concilia
 te: ut Chrylippus ait in primo de finibus: primum proprium cuiusque animam dicens sui
 ipsius fuisse commendationem huiusque notionem. Neque enim fas erat animal ipsum uel
 ab se alienum fieri: uel oio id fieri: uel non sibi maxime propinquum fieri. Restat ut di
 camus hanc ipsum sibi maxima concordia & caritate deuinxisse. Ita enim & noxia pro
 pellit: & quæ ad sui constantiam sunt utilia suscipit. Quod autem dicunt quidam primam ap
 petitionem animaribus ad uoluptatem fieri falsum profecto est. Accessionem enim dicunt
 si quod sit uoluptatem esse: cum ipsam pro se natura inquisierit & quæ commendationi suæ
 sunt accommodata precepit: quemadmodum exhilarescunt animalia: uirescuntque arbores. Ni
 hilque aliud differt natura in arboribus & animalibus quando de illis absque motu uolunt
 ratis: ac sensu disponit: & in nobis quaedam eadem ratione fiunt. Cum uero ex superfluo
 appetitio animaribus accesserit: qua utentes peragant quæ sua sunt: in eis quædam na
 turali constantia appetitionem illam disponi. Ceterum enim rationalibus perfectiore præ
 cepto data sit ratio secundum eam uiuere. scilicet recte fieri his quæ secundum naturam sunt ea
 quippe artifex accidit moderatrixque appetitionis. Quocirca primus Zeno in libro
 de natura hominis finem ait consentaneum secundum naturam uiuere. Id autem est secundum
 uirtutem uiuere: ad eam quippe natura nos duci. Similiter & Cleanthes in libro
 de uoluptate: & Possidonius & Hecato in libro de finibus. Rursus secundum uir
 tutem uiuere idem est quod secundum peritiam eorum quæ secundum naturam acci
 dunt uiuere: ut Chrylippus in primo de finibus ait. Partes enim naturæ uniuersæ sunt
 naturæ nostræ. Idcirco finis efficitur consentaneum secundum naturam uiuere secundum
 suam omniumque naturam: nihil eorum faciendo quæ a cœli lege prohibentur: quæ est recta
 ratio in omnes permeans: eademque in Ioue hoc principe gubernationis omnium
 quæcumque sunt existente. Esse autem hoc ipsum felicitis hominis uirtutem & con
 piam uitæ: cum omnia geruntur secundum concordiam cuiusque generis pro uolunt
 tate gubernationis omnium. Diogenes igitur finem diffinitum dixit rationi rite ob
 temperare in eis eligendis quæ secundum naturam sunt. Archedemus autem nihil of
 ficioium omittendo uiuere. Naturam autem Chrylippus quidem eam cui consentaneum
 oporteat uiuere: & cœm intelligit: & proprie humanitatis. At uero Cleanthes con
 munem tantummodo naturam suscipit: quam sequi oporteat non est particulari uirtutemque affe
 ctionem esse consentientem: & ipsam propter seipsam esse uirtutem: non ob metum ali

quem aut spē: aut aliquid eorum quæ sunt exterius: inq; ipsa cōstitutam esse beatam uitā. Quippe cū sit aīa inflata ad cōsensionē totius uitæ. Peruerit aut ratiōale aīal plerūq; exterioribus negociis inductū: & quasi rationaliter psuasum: aliquādo aut ob præsentū instructionē. Natura enim occasiōes dat minime peruersas. Est aut uirtus alia qdem cōiter oibus pfectio quædā ueluti statuæ: alia inuisibilis ueluti sanitas: & alia speculatiua uel icelligibilis. ut est prudētia. Ait enim Hecato in primo de uirtutibus scīam qdem & speculatiuas quæ ex speculationibus cōstantiā habeant: uirtutes ueri: & prudentiam atq; iusticiam. Speculatione autē uacantes eas quæ ita ferme per extēsiōē inspiciātur: ut illæ quæ ex speculationibus constāt: ueluti sanitatem & robustitatem. Quippe & insipiētiam quæ in speculationibus parte est seq cōtingit: ac proferri sanitatem nō secus ac fornicis structuræ robur accedere: appellātur aut & φεωπhtoi: quia cōsensiones non habent sed accedūt: & circa ignauos sunt: ut sanitas & uires. Argumentū uero quod substantialis uirtutis sit: ait Possidonius in primo moralis orationis q; in profectu fuerint Socrates Diogenes & Antisthenes. Esse autem & uitium subsistēs: quia uirtuti oponatur. Docibilem uero esse uirtutē & Crysippus in primo de fine dixit: & Cleātes & Possidonius in exhortationibus: & Hecato: q; aut docibilis sit ex eo cōstat q; boni ex malis fiāt: Panætius quidē duas posuit uirtutes cōtemplatiuam & actiuam. Alii tres: rationalem: naturalem: & moralem. Quatuor Possidonius plures Cleantes Chrysippus & Antipater. Nempe enim Apolophanes unam dicit uirtutem prudētiam. Porro uirtutum alias quidem primas: alias uero cis subiectas primas quidem: ac ueluti princeps: prudētiam: fortitudinem. iusticiam tēperātiā: harum aut in specie: magnanimitatem: cōtinentiam. tolerātiā: ingenium: consiliū. Ac prudētiam quidem sciētiam esse bonorum: ac malorum ac mediorum. Iusticiam uero sciētiam eorum quæ eligēda sūt: quæq; fugiēda: quæ que sūt media. Cæterum magnanimitatē sciētiam quæ habitū faciat calliorem oibus quæ cōtingere possint æqualiter bonorū: ac malorum. Continētiā uero affectionē inuiolabilem recte ratiōis: siue habitum uoluptatibus insuperabilem. Porro tolerātiā scientiam siue habitum earum rerum qbo isistēdam sit: uel nō atq; mediarū. Ingenium aut habitū celerē officii inuētozem. Cōsiliū uero sciētiam inspiciendi quænam & quo pacto gerētes utiliter operemur. Consentaneū est aut uitiorum quoque alia prima: alia his esse subiecta: Puta imprudētiam: formidinē: iniusticiam: temperātiā: incōtinentiāque & hebitudinē & pessimū consiliū his esse subiecta: Esse autem earum rerum ignorātiā uitium: quarū sciētia uirtus sit. Bonum uero cōiter quidem id esse quod sit utile: proprie uero siue idem: siue ab utilitate nō alienum. Quocirca ipsam quoque uirtutem: & particeps ipsius bonum ita tripliciter dici: cuiusmodi sit bonum: ex quo cōtingit ueluti uirtutis actum. A quo aut ueluti studiosum uirtutis participē. Aliter ita proprie diffiniūt bonū quod sit perfectū secūdū naturā ratiōalis uel quasi rōalis. Hu iusmodi uero eē uirtutē: ut q participēt sui actus uirtutis ac ppos eē. Accessiones uero ipsius gaudiū eē & latitiā & similia. Eodē modo & in malis aliud quidem esse imprudentiam: formidinē: iniusticiā & his similia: quæ autem participēt ui

ciosos eē actus & malos hoīes: horū esse accessiōes mōrorē & angorē: & cetera ī
 hūc modū. Præterea bona alia eē circa aīum: alia extrinsecus: alia neque circa ani/
 mum: neque extra: & ea qdē q̄ sint circa aīum uirtutes esse: uirtutisque actiones
 Quæ uero extrinsecus: sunt: nobilem habere p̄riam & amicū carū: atque p̄bum.
 Harū quererū comitē fœlicitatē: quæ uero neq; extrinsecus neque in aīo sunt: q̄n
 que ipsū sibi ipsi eē bonū ac fœlicē. Rursus aut mala p̄tim eē circa aīum: ipsa. s. ui
 tia. actusq; uitiosos: p̄tim extrinsecus: ut stultā h̄re p̄riam & stolidū amicū: & quæ
 ista cōsequūtur infœlicitatē: p̄tim neq; extrinsecus esse: neq; circa aīum. ut ipsū sibi
 biipsi esse malū atq; infœlicē. Itemq; bōa alia uersari circa fines: & dici finalia: alia
 in effectu cōsister: & dici efficiētia: alia utrunq; simul eē: amicū qdē & quæ ab ip
 so nobis proueniūt cōmoda efficiētia esse bōa. Porro cōfidentiā & magnitudinē
 animi & libertatē & oblectationē & læticiā & trāquillitatem omnemq; uirtutis
 actum finis in pte esse: eundē uero utrunq; simul esse. Nam ex eo quidē q̄ perfī/
 ciunt fœlicitatē effectiua sunt bona: ex eo uero q̄ illam ueluti p̄tes ipsius implent
 ad finē p̄tinēt: Pari ratiōe malorū quoq; alia eē finalia: alia effectiua: alia in utrū
 que modū se habētia. Inimicū nēpe & quæ ab ipso exoriunt incōmoda effectiua
 esse. Stupiditatē aut & humilitatē & seruitutē & molestiā & mōrorē ac tristitiā
 omnemq; actum maliciæ ad finē p̄tinere. Ea uero se utroq; modo habent. Nam
 & ex eo quod inferūt infœlicitatē effectiua sunt: & ex eo q̄ eā utpote ipsius partes
 implēt ad finē p̄tinēt. Præterea bonorū animi alia hitus sunt: alia affectiōes: alia
 neutrū. Affectiōes qdem uirtutes sunt: hitus at studia. Porro actiōes neq; hitus
 neq; affectiōes sunt. Cōmuniter aut bona sunt mixta: ut fœcunditas prolis & qe
 ra senectus. Simplex uero bonum est scientia: ac semper quidem præsentia bona
 uirtutes: non semper aut. ut gaudium deambulatio. Bonum autem omne condu
 cens & oportunum & cōmodum & utile & aptum & pulchrum & iuuās & opta
 bile & iustum esse. Conferēs qdem q̄ ea cōferat: qbus contingentibus emolumē
 tum capimus. oportunū quod ea quæ oportet cōtineat cōmodū quod ad id accō/
 modatū sit: ut excedat emolumēto extrinsecus cōtracta cōmercia. Utile qd̄ usum
 præstet utilitatis. Aptū uero quod laudabilem conueniētiā operetur. Pulchrum
 quod uenustum: sui usum prebeat. Iuuās quod tale sit: ut iuuare possit. Optabile
 quod eiusmodi sit: ut optōe preposita merito id eligamus. Iustum uero quod iuri
 ac legi cōcordet: efficiatq; societates. Honestū aut quod sit p̄fectum dicunt bonū
 quod omnes a natura quesitos habeat numeros: sitq; perfecte moderatū. Eius q̄
 tuor spēs tradūt: iusticiā: fortitudinē tēperatiā & sciētiā. Porro his honestas actio
 nes cōsumari. Eadē itidē ratiōe turpe quod est in spēs q̄tuor sciunt in iustitiā
 formidinē intēperatiā & insipiētiā. Dicit autem honestum unice quidē quod pos
 sessoris sui laudabilem facit: bonū dignū laude. aliter aut bene & apte ad opus suū
 natum esse: aliter uero quod ornat cū dicimus solum sapiētē bonum: honestū
 que esse. Dicūt autem qd̄ honestū sit id solū esse bonum: ut Hecato in primo de
 bonis ait: & Chrysippus ī libro de honesto. Id aut eē uirtutem & qd̄ sit uirtutis p
 ticeps cui æquale illud est bonū omne qd̄ sit id honestūq; eē: honestūq; ac bonū
 tantūdem ualere. Id aut huic simile est. Nā q̄a bonum ē honestū est: est aut hone

Num bonū ergo est: putant: & omnia bona eē paria: bonūq; omne summope esse
 appetēdū: idq; nec augmētū suscipere nec detrimētū. Eorū autē quæ sunt aiūt alia
 bōa: mala alia: alia neutra: bōa qđ uirtutes eē prudētiā iusticiā fortitudinē tēpan-
 tiam & cætera id genus: mala uero his opposita uicia imprudētiā iniusticiam & cæ-
 tera. Neutra uero quæ neq; profunt: neq; obsūt: ut est uita: sanitas: pulchritudo
 uoluptas: robustitas: opes: gloria: nobilitas. & quæ his opposita sūt: mors egritu-
 do: dolor: turpitudine: infirmitas: iopia: obscuritas: atq; ignobilitas & his similia: ut
 ait hecato in septimo de fine: & appollodorus i ethice & Crylippus. Non enim
 esse ista bōa: sed idifferētia p̄speciē p̄ducta: sicut. n. caloris ppriū est calefacē: nō
 refrigerare: ita & bōi propriū p̄desse est & nō nocere. Nō aut magis p̄sunt q̄ noce-
 ant opes atq; sanitas. Quo aut bene uti & male possumus: id bonum non est diui-
 tiis aut & sanitate bene & male uti possumus. Nō ē igit bonū opulētia: & sanitas
 Possidoniū tamen ista quoq; bona eē dixit. Sed neq; uoluptatem bonum dicūt
 & hecato in nono de bonis: & chrylippus in libris de uoluptate. Esse enim & fa-
 das uoluptates: nihil uero factum esse bonum. Prodesse aut est mouere aut habe-
 re secūdū uirtutē. Cōtra uero nocere est mouere: aut habere secūdū uitiū. Duobus
 aut modis dici indifferētia. Vno qđem ea quæ neq; ad felicitatē neq; ad infœ-
 licitatem cōferūt: ut sūt diuitiæ sanitas uires gloria & cætera id genus. Nā & si-
 ne his possibile est felicitē eē: cū eaq; usus uel rectus felicitatis: uel prauus infœlici-
 tatis auctor sit. Aliter aut dicunt indifferētia quæ neq; appetitū neq; occasiōē
 mouēt: ut est uel pes in capite hē capillos: uel ip̄ares: uel extēdere uel contrahere
 digitū. Priora. n. qđ dixiū idifferētia ū ita se hēnt. Illa q̄ppe & appetitū & occasi-
 ōē mouēt. Idcirco alia qđ ex eis eligunt: cū cætera aqua rōne uel eligenda sint:
 uel fugiēda. Porro indifferētiū alia qđ p̄ducta sunt: q̄ ὁποῖον uerba dicūt. Alia
 abduēta quæ ἀπό ὁποῖον uocāt: p̄ducta qđ q̄ hēant existimatiōē: sequē-
 tia uero quæ existimatiōē careāt. Existimatiōē uero alia qđ cōferūt aliqd ad con-
 sentaneā uitā: qđ circa oē bonū est. Aliā uero mediā quādā uim aut usum conferre
 ad eā uitā quæ sit secūdū naturā: cuiusmodi dicere possumus opes atque sanita-
 tem si qđ afferant ad naturalem uitā. Aliā uero esse nunq̄ sapiētē: sed cauere.
 Cupiditati uoluptatem cōtrariā dicūt quæ sit appetitio rationalis: quæ admodū
 igitur sub prioribus perturbatiōibus quādā adiungūtur: ita & sub primis affectiōi-
 bus. Nāque uolūtati adiūgi beniuolētiā: placiditatem: lenitatem: dilectionem
 Cautiōi aut uerecūdiā: castitatem & cætera id genus. Gaudio iocūditatem: læ-
 ticiā æquanimitatē. Aiūt aut & sapientem semper q̄tum esse: ac perturbatio-
 nibus uacuum. Esse itē & aliū sine passiōe malū. s. quod tātūdem ualet: ac si di-
 cat durus & ad uirtutis actiōes imobilis. Fastu itidē uacat sapiētē: q̄ppetitidē
 honorē & gloriā existimare q̄ti dedecus & ignominiā eē: & p̄ditū quēlibet sine fa-
 stu. Quippe q̄æque mouentur ad decus & ignominiā. Seueros item aiunt esse
 sapiētes oēs: q; neq; ipsi loquātur ad uoluptatem: neq; ab aliis ad uoluptatē dicta
 admittāt: esse aut & alios seueros. q; ad ratiōē acrioris uini seueri dicāt: quo ad
 medicamenta potius q̄ ad proportionē utunt. Sinceros item esse sapiētes obser-
 uareque: & cauere solite ne quid de se melius q̄ sit commendare putemur fuco

seu arte aliqua mala occultante: & bona quae insunt apparere faciente: ac circūci-
 dere uocis oēm fictionē: esse itidē spētie a negotiis & motos. Cauere. n. ne qd prae-
 ter officiū faciāt: ac uinum quidē bibere: nō autē inebriari. Nunq̄ item sanitate mē-
 tis excidere. Incidere tamen aliquādo ī phārasias monstruosas propter attra-
 bilis redundātiā: siue ob delirationem non qdem deuiatiōe rationis: uerum ex ībeci-
 litate naturae. Neq; dolore capiendam sapiētē q; is aggritudo sit animi: ratioe ad-
 uersante cōtractio: sic appollodorus ait in moralibus: diuinos quoq; esse: q; ī se ip-
 sis quasi habeāt deū. Malum uero & impiū s. ne deo esse: qd duplici ratioe acci-
 pitur: siue q; deo contrariū dicatur: siue q; aspēctetur deū. Id tamen malis omni-
 bus nō cōuenire. Pios autē & religiosos esse sapientes: peritos. n. esse diuini iuris
 omnes. Porro pietatē scientiam esse diuini cultus: diis item eos sacrificia facturos
 castosq; futuros. Quippe ea quae in deos admittūt peccata detestari: diisq; carol
 ac gratos fore: q; sanctiq; iustiq; in rebus diuinis sint: solos tūero sacerdotes esse sa-
 pientes: consulere quippe: ac decernere uero cum errore fiunt: ut mutilare seipsū
 substantiamq; prōicere eadē ratōe & de his quae praeter officiū sunt. Praeterea
 officiorū alia qdem semp efficienda sunt: alia uero non semper: & semper sanē ut
 est interrogare atq; respondere & ambulare: & eius generis omnia. Eadem & in
 his quae sunt praeter officiū ratio est. Est etiā in medijs officiū aliquod: ut ē puē-
 ros obtēperare pedagogis. Aiunt autē animam octo in partes esse diuisam. Esse
 autē has illius partis quinque sensus uocalēq; particulam & cogitabilem: quae est
 ipsa mens & generandi uim. Enim uero ex falsis accedere mētis peruerfionem ex
 eaq; complures pullulare perturbationes atq; incōstātia causas. Est autē secūdu
 Zenonem ipsa peritubatio irrationabilis: ac praeter naturam animi motus siue ap-
 petitio abundans. Porro perturbationū supremārum: ut ait Hecato in secundo
 de perturbationibus: ac Zeno in eo quem scripsit itidem de perturbationibus li-
 bro quattuor esse genera: dolorem metum concupiscentiam uoluptatem. Putāt
 autem perturbationes: iudicia esse: ut Crylippus in libro de perturbationibus ait
 Quippe auaritiā opinionem esse inherētem de pecunia q; honesta sit: ebrietatē
 q; itidem & intēperantiam & cetera similia. Ac dolorem quidem irrationabilē
 animi contractionem esse. Eius autem species misericordiam: inuidiam: amula-
 tionem: zelotypiā: angorem: conturbationem tristitiam: mœrorem: confusi-
 onem. Misericordiam igitur egritudinem eē ex alterius miseria iniuria laboran-
 tis Inuidiam uero dolorem esse ī alienis bonis: amulationem dolorem esse ex eo
 q; alius eo potiatur qd quisq; cupierit. Zelotypiā aegritudinem esse ex eo ue-
 nientem q; adsit alteri quod ipse quisq; habeat. Angorem uero egritudinem esse
 praesentē. Conturbationē aegritudinem esse angustantem: difficultatemq; pre-
 stantē. Tristitiā aegritudinem pmanentē altius insitam animo atq; crescentem:
 Mœrorem aegritudinē laboriosam. Confusionē aegritudinē esse irrationabilē
 mordentē & praesentia conspici prohibentē. Timorem autē eē metū impendentis
 mali. Porro ad timorē & ista referūt. metū: pigritiam: pudorem terror: in tumul-
 tum anxietatē. Esse autē metū timorē trepidationem facientem. Pudorem metū
 esse ignominia. Pigritiam metum futuri laboris. Terrorē metum ex insuetā rei

imagine proficifcentem. Tumulum metum esse cum adhaſione uocis. Concu-
 piſcētiam uero irrationabilem eſſe appetitum cui & iſta ſubincidunt. Indigentia
 odiū cōtentio: ira: amor: iracūdia: excādeſcētia. Eſt autē indigētia: cupiditas quæ/
 dam cū eo nō porimur: qđ cupimus ac ueluti a re ipſa ſepara fruſtra uero ad illā ni-
 tēs. Odiū uero ē cupiditas qua male cuidā optamus cū pfectu aliquo & incremē-
 to. Cōtētio cupiditas quādam eſt ab electione profecta. Ira libido puniendi eius
 eſt qui læſiſſe uideatur iniuria. Amor autem eſt cōcupiſcentia quādam in præſtā-
 ti ingenio uiros nō cadēs: eſt. n. iſidiatrix induſtriæ & ſtudii per apertam: ac ſe in-
 gerētē pulchritudinem. Iracūdia eſt ira inueterata & plena odii ulciſcendi tem-
 pus obſeruās: quod hiſce uerbis oſtēditur. Porro excādeſcentia eſt ira naſcens: &
 modico exiſtens. Cæterum uoluptas ē irrationabilis eius rei appetitus quæ uide-
 atur expetenda. Eius partes ſunt delectatio: gaudium: i malis oblectatio: effuſio.
 Eſt autem delectatio: uoluptas: ſua uitate: auditus animū deliniens. Inſultatio autē
 uoluptas in malis alienis. Oblectatio quādam eſt inductio animiq; inclinatio ad
 uoluptatem emolliēs. Effuſio uero uirtutis diſſolutio eſt atq; remiſſio. Sicut autē
 in corpore ſūt ægrotatiōes quādā ueluti podagræ & articulorū dolores: ita & in
 animo gloriæ appetitio imodica: & mulieſitas & cætera eiſdē generis. Eſt autē
 ægrotatio morbus cū imbecillitate. Morbus autē opinatio uehemēs eius rei quæ
 uideatur expetēda: & ſicut in corpore & caſu gignuntur ægrotudines quas κο. το. ρ
 ρόνο. γκκκ. λ. λ. & ρρότα dicunt: putabilis & pituita: ita & in aīo ſunt quādam pcli-
 uitates: ut inuidētia: cōtentiones ac ſimilia. Eſſe autē & bonas affectōes aiūt tres
 gaudium: cautionē: uolūtatem: eſſe uero gaudium placidum & conſtans contra-
 rium dolori: rationabilēq; uoluptatem. Cautionem uero malorum declinationē
 cū ratiōe timori cōtrariam quæ eſt declinatio ſine rōne. Nam metuere exiſtina-
 tiōem probati uiciſſitudinē quācumq; ſtatuert peritus rerū: ut uerbi gratia com-
 mutare cū ordeo triticū: eſſe igit̄ producta quæ & exiſtimationē habēt: ut in eis
 qđem quæ ad aīum p̄tinent ingenū: artē: profectū & hiſ ſimilia. In corporalib; aūt
 uitā: ſanitatē: robur: bonam habitudinē: itegritatē: pulchritudinē. In
 eis uero quæ ſūt exterius diuitias: gloriā: nobilitatē & hiſ ſimilia. Contraria autē ſu-
 perioribus in hiſ quidē quæ ad aīum p̄tinent obtuſionem hebitudinē inertā
 & hiſ ſimilia. Porro in corporalibus mortem: morbum: imbecillitatē: malā ha-
 bitudinē: debilitatē: turpitudinē: & hiſ ſimilia. In exterioribus autē paupta-
 tem: obſcuritatē: ignobilitatē & cætera in hūc modum. Neq; uero producta
 ſunt: neq; nō producta: quæ neutro ſe habēt modo. Præterea productorum alia
 qđē p ſe ipſa pducta ſunt: alia uero propter alia: alia: & propter ſe ipſa: & ppter
 alia per ſe ipſa qđem: ut ingenū: profectus & ſimilia: per alia uero ut diuitia: no-
 bilitas & cætera id genus: ob ſe ipſa uero & alia: ut ualentia uiuacitas ſenſuū iſco-
 lumitas: p ſe ipſa quidē qa per naturam ſunt: per alia uero qa nō modico uſui
 ſunt: eodem ſe modo habet abductum cōtraria ratiōe. Officiū autem id eē di-
 cūt: quod cur factum ſit p̄babilis ratio reddi pōt: pertinger̄ autem id ad arbores
 etiam & animantes. Notari nanq; & in hiſ officia. Cæterū & a Zenone primo
 τόκος & ἄρκον ita appellatum officiū ex eo qđ p quōſdā ueniat appellatione ſūpra

esse autem id actionem quandam naturalibus apparatus propriam. Nā ex his
 quæ secundū appetitū gerunt: alia quæ esse officia: alia præter officium. Ea uero
 officia intelligēda quæ ratio faciēda suaserit: ut parētes honorate: fratresq; ac pa-
 triā tueri: amicos parare: illisq; adesse. Præter officium sunt ratio fugiēda sugges-
 serit: ut est parētes negligere: fratrum omittere curā: amicis nō cōsentire: patriāq; al-
 pñari: & cætera in hunc modū: quæq; aut ratio fieri: neq; uetat: ea neq; officiū eē
 neq; præter officiū: ut ē festuca tollere: tenere stilū: urcē & cætera id genus. Atq;
 alia quidē officia esse absq; errore: alia cū errore. Sine error quæ ut se sensusq; tue-
 ri & similia. Quæ de sacrificiis: tēplorū instructionibus: lustrationibusq; cæteris. q̄
 sūt diis gratissima. Colēdos itē parētes ac fratres post deos monēt: aiunt aut affe-
 ctū & indulgētiā in filios ipsis esse naturalē malisq; iesse negāt. Peccata itē pia exi-
 stimant: ut chrysippus ait ī q̄rto naturalium quæstionū pseulq; & zeno. Nā si uerū
 uero maius nō ē: nec falsum falso maius erit: ita nec fraus fraude nec peccato pec-
 catū. Nā & q̄ cētū stadiis abest a canopo & q̄ uno: æque in canopo nō sūt. Itaq;
 & qui minus peccat & q̄ amplius: æque in recto ope nō sūt. Heraclides tamē tar-
 senis antipatri tarsensis necessarius: atq; athenodorus ī paria peccata dicūt. Ac-
 cessurū itē sapiētē ad rēpu. nisi qd̄ ipediat: ut chrysippus ī primo de uitis ait. nāq;
 & uitia ppulsaturū: & ad uirtutē excitaturū ciues suos. Vxorē itē ducturū pcreā-
 dorū liberorū cā: ut zeno ait ī rep. Sapiētē preterea nō opiatur. i. mēdacio nō ac-
 cessurū neq; assensus: cuiq; cynicāq; sectā āplexur: esse. n. illā ualidā ac celerē ad
 uirtutē uiā: ut appollodorus ī moralibus fateē. Gustaturū īsup humanas carnes si
 ita casu obuenerit: Solūq; sapientē eē liberū: malos aut seruos: eē. n. libertatē po-
 testatē opandi qua stulti & mali oīno careāt: eē at & seruitutē aliam quæ in subie-
 ctione cōsistat: & tertiā quæ in cōditioe ac subiectioe sit: cui opponit̄ domiatio &
 ipsa mala. Nō mō at̄ liberos esse sapiētes ueg; & reges. Cū sit regnū īperū nemini
 obnoxiiū: quod de sapiētibus solis asserit̄: ut chrysippus ait ī libro q̄ zeno pprie
 sit usus noibus. Statuere. n. ait oportere p̄cipē de bonis ac malis: hæc aut̄ malo-
 rū scis̄ neminē. Similr̄ ad magistratō & iudicia & oratoriā sollos illos idoneos ne-
 minēq; malorū. Esse itidē & ipeccātes q; ī peccata incidere non possint: esseq; īno-
 euos: nā neq; aliis nocere neq; sibi: misericordesq; nō eē: neq; ueniā alicui h̄re: ne-
 q; n. preuariatos cōstitutos a lege cruciatus: nā cedēt̄ misericordiac; & māsue-
 tudo ipsa nulla iest̄ aīe aduersus cruciatus simulatioe benignitatis: neq; illos arbi-
 trari duriores. Sapiētē nihil eorū admirari quæ uideantur mirabilia & īsperata ut
 charonia flu. usq; maris ac reflexus & fōtes calētū aquarū atq; igniū euaporatio-
 nes. Enim uero neq; solitarius īquiūt sapiēs uiuet. Est enī socialis per naturā atq;
 actione gaudet: exercitationemq; suscipiet firmandi ac roborādi corporis cā: ora-
 bitq; inquit sapiēs ac uota faciet bona a diis postulās: ut posidonius ī primo d̄
 officiis: & hecato ī tertio de paradoxis aiūt. Dicūtq; itē amicitia solos iter bonos
 quos sibi iuicem studiorū similitudo cōciliet: posse cōsistere. Porro amicitia ipsā
 societate quādā esse dicunt oīum quæ sunt ad uitam necessariā: cū amicis ut no-
 bis ipsis utamur: obq; id amicū eligendū p̄nūciant: amicorūq; multitudinē iter
 expetēda ponūt: iter malos cōstare nō posse amicitia: cū nemine stultorū esse h̄re

gandum: oēsque stultos insanire: neque. n. prudentes esse: uerum per insaniam aqua
 le stultitiam oia gerere: Sapientem oibus benefactorem sicuti & ismeniam dicimus tibiis
 oibus bene cecinisse. Sapientem quoque esse oia. Quippe perfectam illi potestatem a lege presti-
 tam. Ceterum malorum: ac stultorum quaedam esse quemadmodum & iniquorum aliter quod
 ciuitatis: aliter utentium dicimus. Virtutes sibi iuicem ita esse conexas: ut quae unam habue-
 rit oēs habeat: esse quippe illarum coes speculationes: ut Chrysippus in primo de uirtu-
 tibus: & Apollodorus in physice secundum antiquum morem: & Hecato in tertio de uirtu-
 tibus ait: quod. n. probus sit ea dispicere & agere quae sint agenda: quae uero facienda
 sint ea & eligenda esse & sustinenda & distribuenda & perseueranda. Sequuntur autem
 prudentiam quamdam consiliorum maturitas & intelligentia: temperantiam uero ordinis constan-
 tia & ornatus. Iusticiam autem aequitas & gratitudo: fortitudinemque constantiam atque ualenti-
 am. Placet autem eis nullum inter uirtutem & uitium esse medium. Peripateticis contra inter
 uirtutem & uitium profectum facientibus: quemadmodum. n. lignum aut distortum aut rectum
 oportere esse aut ita iustum uel iniustum: neque uero iustius neque iniustius: at in
 ceteris similiter. At uirtutem Chrysippus quodam amitti posse: Cleantes uero non posse
 ait: ille posse amitti per ebrietatem & atrabilem: ille non posse ob firmas: ac stabiles
 comprehensiones: ipsam uero esse eligendam. Erubescimus denique in his quae male agi-
 mus: adeo quod sit honestum id solum scimus esse bonum: ipsamque sibi sufficere ad bene be-
 atemque uiuendum: ut ait Zeno & Chrysippus in libro de uirtutibus: & Hecato in secundo
 de bonis. Si. n. ique magnitudo animi sola sufficit: qua oibus fastigio mentis trans-
 scendamus: ipsaque pars uirtutis est. Profecto & uirtus sola sufficit ad beatam uitam: ea
 quoque contentens quae molesta uidentur. Panaxius tamen & Possidonius uirtutem mi-
 nime sufficere dicunt. Verum opus est bona ualitudine & affluentia rerum & robore. Pla-
 cet item eis uirtute semper uti: sicuti Cleantes ait. Amitti. n. non potest: semperque perfectio animo
 uter sapienter. Natura quoque ius non positione consistat: sicuti & regem & rectam ratio-
 nem: ut Chrysippus in libro de honesto ait. Videtur autem eis ne dissonantiam quodam a
 philosophia discedere. Hac. n. ratione prius defecturam omnem uitam quam defuturam
 philosophiam: ut Possidonius in exhortationibus ait. Liberales quoque disciplinas
 esse magno ueluti sapienti Chrysippus auctor est. Placet item illis nullum nobis ad
 animantes ceteras ius esse ob naturae dissimilitudinem: ut Chrysippus in primo de
 iusticia: & Possidonius in primo de officiis tradunt. A maturum quoque sapientem eos
 iuuenes quae praeserant speciem indolis: ingeniumque ad uirtutem aptissimum: ut Ze-
 no in libro de reipublica: & Chrysippus in libro de uitis primo: & Apollodorus in libro
 de moralibus ait. Amorem uero adminiculum beneficentiae pro appentem uenue-
 statem: neque congressus est uerum amicitiae. Nempe. n. Thrasonidem & quodam cum
 haberet in potestate amatam: abstinuisset ab ea: ne odiretur. Esse igitur amorem ami-
 citiae nodum: ut Chrysippus in libro de amore ait: neque esse eum in uitio: pulchritu-
 dinem item uirtutis esse florem: & cum triplex uitae genus sit: speculatiuum: actiuum:
 & rationale: tertium istud eligendum dicunt. Quippe effectum a natura rationale:
 animal ad speculationem & actionem. Rationabiliterque autem sapientem seipsum
 educturum ex uita & patriae & amicorum causa: siue inter acerrimos doloris acule-
 os: siue membrorum mutilationes: aut incurabiles morbos illi occumbendum sit.

Placet item illis uxores quoque cōes esse oportere apud sapiētes: ut quilibet illi con-
 grediatur: quæ sibi prior occurrit: ut ait Zeno in rep. & Crisippus in libro itē
 de rep. Diogenē itidē Cynico: ac Platone huius cōitatis auctoribꝫ. Oēs. n. p̄sum
 instar æqua caritate diligemus: tolleturqꝫ adulterii suspicio & zelotypia. Eā uero
 temp. esse optimā quæ sit mixta ex regno & populari dominatu optimatūqꝫ po-
 tentia atqꝫ in moralibus qdē decretis huiusmodi sunt: pluraqꝫ huiusmodi tradūt
 nō improbabili ratione subnixi. Verū ista sūmatim: ac ueluti per capitula & ele-
 mēta tetigisse sufficiat. Cæterū physicam rationem diuidūt in locum de corpori-
 bus & p̄ principis & elementis & diis & finibus & loco & inani. Et ista qdē de spēs
 diuidūt: generaliter autē in locos tres: de mundo: de elemētis: tertiuqꝫ de causis.
 De mundo locū in duas distingui partes dicunt. Vna. n. consideratione in ipsius
 ascisci societatem & mathematicos: p̄ quam de fixis uagisqꝫ syderibus disputant:
 puta si sol tantus sit: quantus uideatur: & lunæ itidem quanta sit magnitudo: & d̄
 ortu occasuque syderum: atqꝫ cæteris huiusmodi quæstionibus. Alteram eius cō-
 siderationem esse quæ solis cōgruat physicis: quasi quæ sit illius substantia quæri-
 tur: ac de sole utrum genitus an ingenus sit: & utrum aiatus sit: an uero ianimit
 corruptibilis ne an incorruptus: & prouidētia agatur: nec ne: ac in hunc modum
 de reliquis. Causalem quoque rationē & ipsam esse bipartitam: Eius alteram spe-
 culationem medicorum esse cōem quæstionem: qua inquirunt de p̄cipali animæ
 & de his quæ fiunt in aīo & de seminibus atque eius generis cæteris. Reliquum
 uero mathematicos quoqꝫ sibi usurpare: quomodo. si uidemus: & quæ sit causa
 perspicacis phantasiæ: qua ratione cōstēt nubes tonitruaqꝫ & irides & arcæ & co-
 metæ & his similia. Videtur autem illis duo esse rerum omnium principia: faciēs
 uidelicet: ac paciēs: quod igitur patitur sine qualitate esse substantiam materiam
 quod autem faciat uerbum deum esse: quod in ipsa sit. Hunc enim quippe sem-
 piternum per ipsam oēm singula creare. Ponit autē hoc decretum Zeno Cittieus
 in libro de essentia. Cleantes quoqꝫ in libro de Atomis: & Crisippus i primo phy-
 sicorum in fine. Archedemus quoqꝫ in libro de elementis: & Possidonius in secū-
 do naturalibus rationis. Differre autem aiūt principia & elementa: nam illa qui-
 dem ingenua esse & corrūpi non posse: elementa uero p̄ igneam euaporationem
 corrūpi: sed & incorporea esse principia: & ipsa inforamia: hæc uero formata.
 Corpus autem appellat Appollodorus in physica: quod secetur in tria in longitu-
 dinem latitudinem & altitudinem. Id autem & solidum corpus appellatur. Por-
 ro superficies est corporis finis: siue corpus longitudinem solam habens: ac latitu-
 dinem: sed carens: altitudine. Hanc autem Possidonius i quinto de cælestibꝫ &
 secundum intelligēciam & secundum substātiā reliquit. Linea planiciei finis ē
 siue longitudo absqꝫ latitudine: siue corpus solam habens longitudinem. Pun-
 ctus autē est lineæ finis notaque minima. Vnum quoque deū esse: ipsumqꝫ & mē-
 tem & fatum & Iouem multisqꝫ aliis appellari nominibus. Principio igitur illum
 cū esset apud se substantiam oēm per aerem in quam cōuertisse: & quēadmodū
 in foetu semen continetur: ita & hanc ferendi rationem in humore talē relidisse:
 materia ad operādum aptissime parata ex qua cætera post hæc gignerent. Tum

genuisse primum elementa quatuor: ignem: aquam: aerem: terram. Differit ista Zeno in libro de uniuerso. Chrysippusq; in primo physicorum: & Archedemus in quodā de elementis. Est autem elemētum ex quo primo prodeunt quæ fiunt & in quod extremum soluuntur. Esse aut quatuor elemēta simul infectam seu in compositam substāciam materiam. Esse autem ignem calidum: aquam humidā aerem frigidū: terramq; aridam. Non solum sed etiam adhuc in aere inesse eandem partem. Summo igitur in loco ignem esse quē æthera dici oportet. In quo primū imobilium astrorū orbē esse natū. Deinde errantium: post hunc aera. Tū aquā: extremum aut oīum terram: quam mediā oīum esse. Mūdum uero tripliciter dicūt ipsumq; deum: quem ex omni substātia dicūt propriā qualitatem: qui & icorruptibilis: & igenitus sit opifex tāti operis componēdi: ut quod ānis orbis suos pagat sol in se ipsum oēm substāciā cōsumens: ac eā rursus ex se ipso gignēs: ipsumq; ornatū cæli mundū esse dicunt. Tertium q sit ex utrisq; cōpositus: & est mūdus proprie qualitas uniuersorum substācia: siue ut ait Possidonius ī metheoricis præceptis. q cōstat ex cælo & terra & terrenis cælestibusq; naturis: siue q constat ex diis & hoibus eisq; rebus quæ horū gratia cōditæ sūt. Cælum aut ex extrema circūferētia in qua diuinum omne fixū: ac locatū est. Mūdum quoq; regi: ac disponi secundū mētem: ac prouidētiam: ut Chrysippus ait in qnto de prouidentia: & Possidonius in tertiodecimo de diis: mēte per omnes illius partes pertingēte: sicut & in nostra aīa cōtigit: sed p alias magis: p alias minus. Per alias. n. ueluti habitus recessit: ut p ossa: ac neruos: p alias ueluti mens ut per pricipale. Sic igit & mundum totum q aīal est & aīatus: ac rationalis habere pricipale suum æthera: ut ait Antipater Tyrius in octauo de mundo. Chrysippus autem in primo de prouidētia: & Possidonius in libro de diis: cælum aiūt principale esse mūdi. Cleantes uero solē. Chrysippus aut rursus a se dissidēs in eodem purissimum dixit: ac liq̄dissimum æthera: quē etiā primum asserunt esse deū sensibiliter ueluti infusum esse per aëria omnia: cunctasq; animantes & arbores: per terram autem ipsam secundum habitum. Vnum esse mūdū & hunc finitum rotunda globosaque figura. Nāque ad motum esse huiusmodi orbē aptissimum: ut ait Possidonius in qnto de ratiōe physica: & Antipater in libris de mundo. Extra ipsum autem circūsum esse uacuū imensum: quod sit incorporeum. Incorporeum autem id esse qd a corporibus cōtineri queat: nō aut cōtineatur. Porro nihil in mundo esse uacuū sed inter se mirabili esse unitate deuinctum. Id. n. cogere cælestium ad terrenam cōcordiam & cōgruentiam. De uacuo autem differit Chrysippus in libro de iani & in primo naturalium artium: & Appollophanes in physica. Apollodorusq; & Possidonius in secūdo ratiōis naturalis. Esse aut incorporea ista similia. Tempus que præterea esse incorporeū: quod interuallū sit mūdani motus: huic præteritū qdē esse infinitū ac futurū presēs aut finitū. Placet aut eis corruptibilē eē mundū quippe genitum eorum ratione quæ per sensus intelligūtur. Cuius & partes sūt corruptibiles & totum. Partes autem mundi corruptibiles sunt. In se enim iuicē mutantur. Est igitur corruptibilis mundus: ac quicqd mutari in deterius pōt corruptibile est: & mundus aut huic mutatōi & corruptioni obnoxius est. Nāque &

siccatur & in humorem soluitur. Mundum uero fieri cum ex igne substantia per
 aerem uersa in humorē fuerit. Deinde crassior ipsius pars effecta fuerit: terra por
 ro subtilior in aerem cesserit. Eademque magis: ac magis extenuata in igne euase
 rit. Tum ex his permixtis exortas esse animates: & arbores & alia genera munda
 næ creaturæ. De generatiōe igitur & corruptione mūdi: & Zeno in libro q de to
 to inscribitur disputat: & Chrysippus in primo physiorū: & Possidonius i prio
 de mūdo. Cleantesq; & Antipater in. x. de mūdo. Porro Pāctius corruptibilem
 asserit mundum: q; autē sit aīal mundus & rationale & aīatum: & intelligibile: &
 Chrysippus in primo de puidētia differit & Appollodorus in physica & Possido
 nius. Sic autē aīal quod sit substantia animata sensibilis. Animal .n. eo quod nō sit
 animal præstantius est. Nihil autē mūdo præstātius est. Est ergo animal mundus
 Porro aīatum esse inde manifestū est: q; aīa nostra inde ueluti auulsa sit. Boethus
 autē ait nō esse aīal mūdum. Vnum autē esse & Zeno in libro de toto: & Chrysi
 pus & Apollodorus in naturalibus & Possidonius in primo naturalis ratiōis tra
 dūt: omne autem dicitur: ut ait Apollodorus. Mūdusq; & secūdam alterum mo
 dum id quod ex mūdo & exteriorē uacuo cōstat: Mundus igitur finitus est. Sed
 inane illud infinitum. Cæterum sydera illa quidem quæ fixa sūt cū cælo toto una
 circūferri. Errantia autem suis motibus agi. Porro Solem obliquum iter perage
 re per signiferum orbem. Lunamq; similiter nunc plenam esse: nunc cornib; ful
 gere. Esse autem Solem quidem purissimum ignem: ut ait Possidonius in decio
 septimo de cælestibus. Ac terræ molem sua magnitudine uincere: ut idem ait in
 decimo sexto naturalis rationis. Esse item orbicularem ad mundi rationem idē
 ipse auctor est. Ignem ergo eē quod omnia ignis peragat munera: maiorem autē
 terræ globo quod omnis ab illo illustretur. Neq; ipsa modo sed etiā cælum. Id &
 quod Terra conij instar: umbram faciat maiorem esse significat. Omnib; autem
 ex partibus cerni propter magnitudinem: Lunam uero plus hñe de terra quip//
 pe quæ illi propior est. Nutriti autem hac ignea & astra cætera. Solem quidem
 ex mari magno quod sit intellectualis uapor. Lunam uero ex potabilibus undis:
 quod sit permixta aeri: ac uicina terræ: ut Possidonius in sexto de ratione naturæ
 ait: ex terra cætera. Putant & sydera globosa esse & imobilem terram. Lunamq;
 proprio carere lumie. Sed id a sole mutuari. Deficere autem solem quidem cum
 ante illum ex ea parte qua terras respicit se apposuerit luna: ut in libro de toto scri
 bit Zeno. Apparet enim quando ex concursio ne mutua illum occultit: rursumq;
 restituit. Notatur id maxime per uas areum patens in quo sit aqua: lunam uero
 cum in terræ inciderit umbram: quocirca tunc solum hoc defectu laborare: cum
 plena fuerit: & quidem cum per diametrum soli mensibus singulis obiecta sit.
 Nam cum obliquo motu contra solem moueatur. Latitudie differt: cum uel ad
 australem: uel ad septentrionalem uergit plagam: cum tamen illius latitudo ad
 solis & eam quæ media interiacet latitudinem uenerit. Deinde fuerit emensa so
 lem: tunc deficit. Mouetur autē eius latitudo per ea quæ media sunt in Chelif
 & scorpio & ariete & thauro: ut ait Possidonius. Deum uero esse animal imor
 tale: rationale: perfectū siue intellectuale: beatū: a malo omni remotissimum

prouidentia sua mundum & quæ sunt in mundo disponens omnia non tamen in
 esse illi humanæ formæ liniamēta. Cæterū esse quod opificē inmensi huius operis: si
 cuti & patre omnium. Cōiter autē & ipsius partē: quæ per omnia penetret: eamque multis ap
 pellari nominibus iuxta proprietates suas. Namque Iouē dici quod omnes iuuet: eumque
 græce Δία appellari: quod per ipsum sint omnia. Eundē ξηνα uocari: quod uitæ om
 nium sit auctor αὐτὸν δὲ αὐτὸν quod in æthere distentum sit principale eius ipsum
 ἠρέν uero quod in aere. ἠφαιστον quod in artificiali igne. καὶ ποσειδῶνα quoque
 quod in humore. ἀνιήτραν quæ quod in terra. Similiter & appellatiōes alias pro
 babili quadam ratione interpretati sunt de diuina substantia. Zeno ait mundum
 totum atque cælum. Chrysippus quoque in primo de diis: & Possidonius in primo
 de diis: & Antipater in septimo de mundo: aeriam ipsius substantiam tradunt. Boe
 thus autem in libro de natura dei substantiam fixorum syderum dixit: naturam
 uero aliquādo quodam exponit quæ cōtinēt mundum. Aliquando uero quæ germi
 nare humum facit: nascique super terram omnia. Est autē natura habitus ex se ipso mo
 tum accipiēs iuxta seminalem rationalem: efficiēsque & cōtinēs quæque ex ipso sunt
 statutis diffinitusque tēporalibus: eaque faciēs a quibus discreta per naturam ē. Hæc
 autē & uoluptati præferre cōmodum: quod ex hominis cōstat opificio. Fato autem
 fieri omnia Chrysippus in libris de fato: & Possidonius in secundo de fato & zeno: Boe
 thus quoque in primo de fato tradit. Est autem fatum cōnexa rerum series siue ra
 tio per quam mundus administratur. Diuinationem item omnem aiunt subsistere
 siue etiam esse prouidentiam. Ipsamque per ascensus quosdam artem diffiniunt:
 ut ait zeno & Chrysippus in secundo de diuinatione. Athenodorusque & Possido
 nius in duodecimo de ratione naturæ: & in quinto de diuinatione. Panætius au
 tem hanc non subsistere dixit. Enim uero rerum omnium substantiam primam
 materiam dicunt: ut & Chrysippus in primo rerum naturalium & zeno. Est autē
 materia ex qua quodlibet sit. Appellaturque dupliciter materia scilicet atque sub
 stantia siue illa omnium siue rerum singularum. Ac ueluti particularium causa.
 Ac omnium quidem materia neque maior neque minor efficitur. Est autem alia
 eorum quæ in parte sunt. Corpus autem esse substantiam diffiniunt: idque finitū
 ut antipater ait in secundo de substantia: & apollodorus in physica: passibilisque
 est. ut idē ait. Nam si esset immutabilis nulla ratione quæ fiunt ex ea fieri possent
 Hinc & illius sectio in infinitum tenditur: quam infinitum Chrysippus ait: Nihil
 enim infinitum est: in quod sectio cadit. Verum finita est. Concretiones item fie
 ri per totum ut Chrysippus in tertio naturalium ait: & non per circūscriptionem:
 & appositionem: quippe uini modicum pelago iniectum aliquamdiu dorso se
 æquoris intendens obluetabitur: postmodum deffluet atque una corrumpetur.
 Quosdam item esse dæmones dicunt: quibus insit hominum miseratio: inspecto
 res humanarum rerum: heroas quoque solutas corporibus sapientem animas.
 Porro ex his quæ manant ab aere: hyemem quidem esse aiunt aerem super terram
 algidum ob solis in anteriora processum. Ver autem temperiem aeris quādo suo
 ad nos cursu sol agitur: æstatem uero eminentem terræ aerem confotum: & ca
 lesfactum solis ad septemtrionem cursu. Autumnum quoque fieri recurso solis a

nobis ad ea loca a quibus fluunt: ceterum eiuscemodi tempestatū gignendarum
 auctorē esse solem nubes euaporantē. Irim uero reflexos eē ab humidis nubibus
 radios: siue ut ait Possidonius in caelestibus declaratio scissuræ solis: siue lunæ in
 nubæ rosca cōcaua atq; cōtinua ad imaginationem ueluti in speculo conspicās
 magni orbis circūferentiam. Cometas autē & pogonias & faculas ignes esse substi-
 stentes quādo crassior aer ad æthera loca puehitur. Iubar autē repētini ignis incen-
 dium quod cito per aerem fertur. Lōgitudinisq; phantasiā insinuat. Pluuia, ue-
 ro cōuersionem ex nubibus in aquā cū siue ex terra siue ex mari uis solis sursum ela-
 tus humor effectū caruerit. Eam uero cōgelatam pruinam dici. Grandinem ue-
 ro cōcretā nubē a uēto cōminutā. Niuē autē humorē ex cōcreta excussū nube:
 ut ait Possidonius in octauo de ratiōe naturæ. Coruscationē accensionē nubium
 quæ a uento illudantur: atq; irrumpātur: ut Zeno in libro de toto. Tonitruū ue-
 ro fragorē eē: q; ex nubiu collisiōe pficit. Fulmē autē incēsiōne ualidā uehemēti cū
 ipetu terris irruētē: cū inuicē uis uētorū colliduntur nubes atq; pūmpūt. Alii con-
 uersionē ignei: ac flāmātis aeris uiolenter delapsam. Typhonē uero fulmen uio-
 lentū magna uis spiritus demissum: siue fumantem spiritū rupta nube dilapsū:
 presterem nubem igni circūfusam cū flatu in terrē cōcaua siue cōcluso & coartato
 spiritu in terrā: ut ait in. viii. Possidonius. Esse autē illius plura genera. scilicet. terremo-
 tus: hiatus: illuuiēs: ebullitiōes. Placet autē eis & ordinē ita se habere. Terrā mediā
 centri rōnem obtinere: postq; globosam aq; & ipam: idem hñe centrū cū terra. Ita
 in aq; terrā esse. Post aq; rotūdā aerem sphaerā istar. Esse at i caelo circulos quinque.
 Ex his primū septētrionalem q; semp; appeat. Secundū tropicū æstiuū. Tertiū æq-
 noctialem. Quartū hyemale tropicū. Quintū antarcticū q; nō appeat. Dicunt
 at paralleli: q; nō i se inuicem cōueniunt. Describunt tñ circa idem centry. Porro
 Zodiacus: id est signifer circulus obliquus est: q; ppe palellos lustrās. Quinque at
 sunt Zenone super terrā. Prima australis sup arcticum circulum rigore frigoris
 inhabitabilis. Secunda temperata. Tertia nimia uis æstus inhabitabilis: quæ torri-
 da dī. Quarta temperata. Quinta septemtrionalis itidem frigore inhabitabilis.
 Opināt item naturā ignem esse artificialem suo itinere ad generationem tendere
 id est spiritum ignis speciem artificq; preferētem. Animā uero sensibilem eāq; esse
 nobis insitū & igenitū spiritum: iō & corpus esse ac durare post mortem: esse tñ
 obnoxium corruptōi. Cæterq; mundi aiām esse icorruptibilem cuius ptes sint ani-
 mātū aiā: zeno at Cittiēus & Antipat in libris de aiā: & Possidōius animā spiritū
 calidum dicunt. Hoc enī spirare nos atq; ab ipso moueri. Cleāthes q; dem omnes
 pdurare quas hic spiritus cādor attigerit. Chrysippus solas sapientiū ppetuat ani-
 mas: ptes autem animæ octo esse dicunt: quinque sensus: & quæ nobis isunt semi-
 nales rationes: uocalemq; & rationalem ptem: uidere aut cum id qd' inter uisum
 subiectum q; lumen est i coni intendit spēm: ut Chrysippus in secundo naturaliu
 ait. Appollodorusq; eadem aeris illā ptem quæ cōi spiciem habet ppe uisum. Ba-
 sin uero prope id quod cernit fieri: quali igit per uirgam intento aere qd' uideat
 renunciari. Porro audire cum is qui medius inter loquentem & audientem est:
 aer uerberatur orbiculariter. Deinde agitur auribus influit: quemadmodum

& cisternæ aqua per orbis iniecto agitatur lapide. Somnum uero fieri cū uis sensibilis circa principale soluitur nostrum. Cās uero perturbationum reddunt eas: quæ circa spiritum fiunt conuersiones. Semen autē esse dicūt: quod eiusmodi gignere potest a quibus quoq; ipsum discretū sit. Porro hominis semē quod emit tit homo una cū humido animæ cōmisceri partibus pro cōmixtione maioris rationis: Id autē chrysippus in secūdo naturalium ait spiritum esse secundum substā tiam: idq; ex iactis in humū feminibus constare: quæ cum antiquata fuerint non iam nascuntur: quod scilicet spirauerit illorū uirtus: Atque ex omnibus corporis partibus defluere id ait sphærus. Omnes ergo gignere corporis partes. Porro foemina: semen infecūdū esse aiunt: ibecillūque ac modicū: & aqueum ut sphærus ait: Principalē uero potissimā ac propriā esse animæ partē: in qua phantasiæ appetiturq; gignantur: atque unde sermo emittat. Id autē in corde esse: sed enim ista secūdam illos de rebus naturalibus q̄tum sufficere ad præsentis operis cōpēdium arbitrati sumus hætenus sunt dicta. Quānā uero sint in quibus illorū sententiæ differāt breuiter ad notandū. Aristochius phalāthusque cognomēto siren finem esse dicūt ad aliqd iter uirtutes ac uitiā indifferēter uiuere nullā quālibet modicā uarietatē relinquēdo: sed æque se in oibus habēdo. Esse autē sapientē præclaro histroni similit̄ qui siue thesitar̄ siue agamenonis personā fingat: utrūque decenti/ mo gestu imitat. Naturalē item ac rationalē locū sustulit: dicēs alium quidē esse supra nos: aliū nihil ad nos. Solā autē quæ mores istituat partē ad nos pertinere. Similes autē esse orationes dialecticas dicebat aranearū telis: quæ & si quid artifi/ ciosum idicare uideant inutiles sūt. Virtutes quoque neque plurimas inuexit: ut zeno: neque unā quæ multis appellatur noibus: ut megarici. Sed & id quoq; qd ad aliqd h̄re dicit. In hūc autē modū philosophās atq; in synofarge differēs ferme obtinuit: ut sectæ ppriæ iuētōr diceret. Milciades denique & diphylus aristonii appellabant. Erat autē illi magna psuadēdi uis: plebique se maxime accommoda bat. Vnde & de illo Timon ait: Et si qs aristonis de stirpe populū attrahēs. Cō/ gressus autē polemoni ut diocles ait Magnesi. Cū zeno longū icurrisset morbū sentētiā decessit: maxime autē stoico dogmati ille itendit animū quo dicūt sapien tē esse opinabilē. Cui psæus reluctatos geminos fratres induxit: ut alter ex his illi depositū daret. Alter deīde reciperet atq; ita herentē coarguit. Exercebat autē ad uersus arcesilaū inimicitias. Vnde cū uidisse thaurū mōstrosum m̄ficē habentem me miserū inqt. Datū est Arcesilao epicherema aduersus euidentiā. Academico cuidā qcquā se cōprehēdere negātū. Ergo nē inqt hūc iuxta te sedentē non uides? Negāte illo quis ergo te inquit excecavit: quis ipsa lumina abstulit? Ferūtur eius ista uolumina. Exhortationū libri duo: de zenonis dogmatibus dialogi: de scho lis sex: de sapiētīæ exercitatōe septē: Amatoriæ exercitatiōes: cōmētaria: de inani gloria cōmentaria q̄ndecim: cōmētarii tres: de usu undecim: aduersus oratores: aduersus alexim rescripta: aduersus dialecticos tres. Ad Cleāthē epistolarū libri q̄ttuor Panætius autē & solocrates solas epistolas ipsius esse dicūt: Cætera pipate tici aristonis. Hūc fama est cum caluus esset æstū solis excepisse capite: atque ita uita functum esse: lusimus autem & in ipsum hoc modo.

Quid dum senex esses ariston & calvus
 Soli caput summum dedisti coquendum:
 Quærens calorem nempe plusq̄ oporteret
 Ditem neque uolens reperisti frigidum.
 Fuit autem & alius aristo iulieres peripateticus: alius item musicus atheniensis.
 Quartus tragicus poeta. Quintus alænsis qui artes oratorias scripsit. Sextus alexandrinus peripateticus. Herillus autem Chalcedoniensis finem scientiam dixit: quod est semper uiuere: cuncta referendo ad uiuendum cum scientia: ne in ignorantiam deiciamur. Esse autem scientiam habitum in phantasiarum acceptione non uerbis explicabilem. Aliquando dicebat nullum esse finem. Sed secundum casus uarios & res immutari ipsum: ut si idem ars & alexandri fiat statua & socra- ris differre autem finem & eam quã dicit *υωοτε λια* id est fini subiectam. Hanc enim & eos qui sapientes non sunt conspiciari: illum neminem nisi solum sapien- tem. quæ autem inter uirtutem & uitium sint indifferentia. Sunt eius libri breues quidem sed succi ac sensus pleni: continentque contradictiones aduersus Zeno- nem. Fertur eum puerum cõplures adamasse quos zeno cum uellet auertere ton- deri coegit herillum: illosq̄ ab eo auertit. Sunt aut̄ eius libri de exercitatione: de p- turbationibus: de opinatione: Legifer *υαιεϋτικος* antipheron magister: parans dirigens: mercurius: medea: dialogi quæstionum moralium. Dionysius uero fi- nem dixit uoluptatem. Eum in oculorũ dolorẽ incidisse: eo enim cruciatus acri- ter dolorẽ dicere noluit indifferentem. Erat autem diophanto patre natus: & ciui- tate heraclia: atque ut ait Diocles: primo quidẽ audiuit heraclidem ciuẽ suũ. De inde alexinum: postremo Zenonem: p̄cipio quidem studiosus admodum om- nigenis se poematibus addixerat. Aratum tamen carius amplectabatur: quem & imitati satagebat. Demũ cũ discessisset a zenone sese ad cyrenaicos contulit ac pa- lam iustra ingrediebatur. Cæteraque sub omnium gerebat oculis quæ ad uolu- ptatem pertinerent: Cũque ad octogesimum uitæ annum peruenisset: inedia cõ- sumptus interiit. Ferũtur aut̄ eius libri: de sedatione perturbationũ duo: de exer- citatione duo: de uoluptate quattuor: de diuitiis & gratia & cruciatu: de hominũ usu: de fœlicitate: de antiquis legibus: de his quæ laudantur: de barbaricis consue- tudinibus. Et isti quidem a stoicis decretis deuiauerunt. Successit autem zenoni Cleanthes de quo dicendum nunc est.

Cleanthes.

Cleanthes Phanii filius Assius: ut antisthenes ait in successionibus: pri- mum quidem pugil fuit: profectus autem athenas cum dragmis quat- tuor: ut quidam aiunt: congressusque zenoni studiosissime philosopha- tus est: inque eisdem decretis perstitit. Memoria proditum est ipsum laboriosis- simum fuisse: adeo ut inopia cogente se mercenarium faceret ac noctu quidem in hortis hauriret aquas. Interdiu autem operam studiis liberalibus daret: ut & phreantles id est exhauriens puteos appellaretur. Aiunt illum cum pertractus esset ad iudiciũ redditurus rationem. Vnde adeo robustus ac tam bõr habitus ui- ueret: hortulano apud quem id muneris implebat: ac muliere penes quã farinas

pinfabat testibus uictus sui usum absolutum esse. Areopagitasque admiratos decem illi minas dari censuisse: zenonē autē accipere illum uetuisset. Aiunt autem & antigonum sibi tria milia dedisse: Item cum ad speculum quoddam puberes duceret uenti flatu pene denudatum esse ac sine tunica apparuisse. Qua ex re plausu exceptum atque ab atheniensibus fuisse honoratum: ut ait demetrius magnus in æquiuocis. admirationi igitur ob eā quoque rem habitus est. Aut antigonum auditorem illius cum rogaret cuius rei gratia hauriret: audisse num solum haurio: nunquid non effodio & rigo & cætera facio philosophiæ causa? Nempe enim & Zeno illum ad id exercebat: iubebatque obolum sibi ex labore afferre. Coactam aliquando stipem in medium familiarium intulit dicens: Cleanthes quidem Cleāthem alium posset nutrire si uellet. Qui uero unde nutriantur affatim habent ab aliis quærunt quæ sunt ad usum uise necessaria & quidem remissius philosophantes. Ea igitur ex causa secundus hercules Cleanthes dicebatur. Erat illi quidem eximium studium: cæterum ingenium obtusum atque tardissimum eam tamen tarditatem ingenii labore studio ac diligentia uincebat. Vnde & de ipso sic Timon ait. Quis est iste aries uirorum qui circuit orbem uerborum parcus & cætera. Cumque a condiscipulis obiurgaretur tolerabat: & cum diceretur asinus non abnubat dicens solum se ferre posse zenonis sarcinam: & cum aliquando probro sibi daretur quod esset timidus: At ideo inquit parum pecco. Suam uero inopiam diuitium opibus præferens dicebat dum illi pila ludunt: ego duram infructuosamque humum exerceo. Sæpe cum fœderet seipsum increpabat. Quē audiens aristoteles: quem inquit obiurgas? Et ille ridens senem inquit canum quidem sed excordem & amentem. Cum diceret quidam arcesilaum uitæ officia negligere: quiesce inquit neque uituperes. Ille enim & si uerbis officium tolli: operibus tamen commendat. Ad quem arcesilaus non inquit adulationes admitto & Cleanthes. Ad equidem ait tibi adulator: qui dixi alia te facere alia dicere. Rogante quodam quidnam filio crebro ingerere deberet: illud ait electre sile sile tenue uestigium. Lacone quodam dicente laborem esse bonum gestiens ait sanguine præclaro es dulcis nate. Dicit autem Ecato in uisibus: eum cum adolescens quidam formosus dixisset si pulsans utentrem uentrizat num & pulsans coxas coxizet: dixisse habens tu adolescens coxizationes: uoces proportionales: proportionales res omnino non significant. Adolescenti cuidam differens an sentiret rogauit: annuente illo cur inquit ego te sentire non sentio? Solitheo poeta in theatro coram se dicente quos cleanthis insania uastat: eodem uultu & habitu perstitit. Qua ex re permoti auditores huic applaudentes solitheum abiecerunt: Agenti penitentiam quod illum hoc maledicto incessisset respondit dicens. indecens esse liberum patrem atque herculem a poetis illud: nec irasci: se autem leui maledicto indignari. dicebat peripateticos idem ferme pati quod lyrae quæ cum bene sonent: seipsas tamen non audiunt. Fertur cum diceret secundum zenonem ex specie comprehendendi posse mores: adolescentes quosdam scurras adduxisse ad illū libidinosum rusticum callis duratum: & illum ut de more eius sententiam ferret rogasset: illum cum aliquandiu hæssisset iussisse abire hominem. Ut uero

abire cœpit gestu illum agnoscēs hēo illū inqt Cleāthes. mollis est: Cuidā soli se/
cum loquenti homini inquit loqueris nō malo. exprobrāte sibi quodā senectutem
& ego inquit abire uolo. Cum uero me sanum oīa expte considero scribētemque
ac legentem rursus maneo. Aiūt illū quæ a zenone audierat testæ bonumq; ossi/
bus inscribere solitum: cum pecuniis careret quibus chartas emere posset. hoc ui/
te instituto clarus obtinuit ut zenoni succederet. Et qdem cum plures essent illius
memorabiles discipuli zenonis. Reliquit aut pulcherimos libros de tempore: &
physiologia: zenonis. ii. eracliti expositionum libri quattuor: de sensu: de arte: ad
uersus Democritum: aduersus aristarchum: aduersus herillum: de appetitiōe. ii.
antiquitatum: de diis: de gigantibus: de hymenæo. de poeta: de officio. iii. de con/
silio: de gratia: exhortatorius: de uirtutibus: ars amatoria: de honore: de gloria:
de ingenio: de gorgippo: de inuidētia: de amore: de libertate: politicus: de cōsilio:
de legibus: de iudicādo: de instituto: de oratiōe. iii. de fine: de hōestis: de actibus:
de scientia: de regno: de amicitia: de symposiis: quod eadem sit uirtus uiti & fœ/
minæ: quod sapiens sophista: de usu duo. $\chi\iota\alpha\tau\pi\beta\omega\upsilon$. de uoluptate: de propriis
ambiguus: de dialectica: de modis: de prædicamētis: Hæc ab illo scripta sūt. Mo/
ritur aut hoc modo. Tumuit illi ac putruit gingiua: medicis autē intercidentibus
biduum toto cibo abstinuit atque in tantū conuolauit ut medici illo omnes con/
sueta permitterent. Ea illum licentia minime usum fuisse. sed & contra sine cibo
pstitisse dicentem iter iam sibi cōfectū esse: atque ita inedia cōsumptū ex halasse
animam. Cū ut qdam uoluit zenonis æquasset annos audissetq; illū annos. xviij.
lulimus & nos ad hunc sic.

Laudo cleanthes: sed magis laudo ditem.

Non est enim passus senem cū uidisset.

Post hac remissionem habere cū tantū hausisset in mortalibus uitæ tempus: ut præ/
dixissimus post zenonem audiuit & sphærus bosporanus qui cū in liberalibus stu/
diis multū profecisset alexandriam ad Ptolomæum philopatera se contulit. Or/
to aut sermone aliquando de opinatione sapientis. Sphæroque illū negante opia/
ri: uolēs illū rex arguere mala punica cærea iussit appoi. Sphæro aut decepto ex/
clamauit rex fallaci illum dicens consensisse phantasia. Ad quē sphærus pmppte
ac parate sic respondens ait cōsensisse se nō esse ea mala punica: sed probabile esse
mala pūica esse. Differre autem comprehensibilem phātasiam a probabili. Mne/
filtrato se accusanti cur Ptolomæum non dixit regem esse. At inqt eiusmodi cū
sit regem quoque esse Ptolomæum dico. Scripsit autem ista uolumina: de mun/
do duo: de elemētis leminis. de fortuna: de minimis aduersus atomos: & simula/
cra: de sensibus: de heracliti. v. diatribo: de morali instituto: de officio: de appeti/
tione: de perturbationibus duo: de regno: de laconica rep. de lygurgo & socrates
tres: de lege: de diuinatione: dialogos amatorios: de eretriacis philosophis: de si/
milibus: de diffinitionibus: de habitu: de his quibus contradicitur. iii. de oratione
de diuitiis: de gloria: de morte: artis dialecticæ. ii. de prædicamentis: de amphi/
bolois: Epistolas.

Chrylippus

Hrysippus appollonii filius solensis siue tarsensis: ut alexander in succes-
 sionibus ait discipulus cleāthis fuit: prius hic lōga exercitatione emensa
 Zenonis siue cleāthis. ut diocles & plurimi tradunt. auditor fuit: a quo
 adhuc uiuente recessit: nec in philosophia mediocris: fuit uir ingeniosus ac acutis-
 simus in omni genere orationis ad o ut in plerisque dissentiret a zenone atque a
 cleāthe ipso cui: saepe numero dicebat solius se dogmatū doctrinā indigere. Nā p-
 bationes se reperturum. Quotiens uero aduersus illum differendo egisset: peni-
 tentia tanta ducebatur: ut crebro diceret. Equidem alias uir sum fortunatus pre-
 ter q̄ in cleanthem: In hoc foelix non sum. Adeo autem in dialectica insignis fuit:
 tantaeque apud oēs gloria: ut plerique dicerent si apud deos ulus esset dialecticā
 non futurā aliam q̄ chrylippeam. Caterum cū esset rerum foecundissimus nō ul-
 que adeo dictione clarus fuit: laboris que patientissimus ultra omnes fuit: quod ex
 eius uoluminibus constat: quae sunt numero septingenta quinque. Ea uero tam
 multa conscripsit: quod de eadem re saepe scribere aggredereetur: omneque quod
 incideret mandaret litteris: ac saepe emendaret magnaue testimoniorum nube
 uteretur. Adeo uero id in consuetudine habuit: ut cum in quibusdam opusculis
 euripidis medeam totam inseruisset: & quidam habens librum in manibus inrer-
 rogaretur: quid nam id esset: Chrysippi inquit medea est. Appollodoruf quoque
 atheniensis in collectione dogmatum cū uellet asserere quae epicurus uiribus suis
 fretus conscripsisset absque cuiuspiam adminiculo: essentque incomparabiliter
 plura q̄ chrysippi opa: sic ad uerbū dixit. Nā si quis tollat de chrysippi libris quae
 que aliena sunt apposita: uacua illi charta reliquetur. Ita ferme appollodorus: ca-
 terum anus quadam quae illi assidebat. auctore diocle: dicebat quingētos illum
 uersus quotidie scribere solitum. Hecato aut uenisse eū ad philosophiam dixit:
 cū illius patrimonium in regium usum inuectum esset. Erat aut imbecillo tenui-
 que corpusculo: ut ex eius imagine. quae in ceramico est: uidere licet quae ferme
 proximo equite occultitur. Quo circa illum carneades chrysippum uocabat. Et
 cū probro daretur: cur apud aristonē cū plurimis nō se exerceat. Equidem inquit
 si inter plurimos intenderem: nunq̄ philosopharer. Ad dialecticum Cleanthi im-
 minentē eique callidas cōclusiunculas redentem. Desine inquit grandem natu a
 grauibus rebus abducere. Nobis autem iunioribus ista proponere. Rursus illū qui-
 dam seorsum nescio quid quarens modeste alloquebatur. Vbi uero cōspexit ac-
 cedentem turbam: contendere cōperat: ad quem ille. Hei mihi frater obtutus p-
 turbatur tuus. Sed cito pone rabiem recteque senti. In potationibus autem age-
 bat quietem crura tantū agitans: ita ut ancilla diceret chrysippi sola inebriari cru-
 ra. Adeo aut alta de se sentiebat ut cū rogaret a quodā cui cōmēdaret filiū dixerit
 mihi: Nā si quēpiā mihi excellere putarē: ipse apud eum philosopharer: unde de
 ipso dictū eē aiūt. solus sapit: ceteri umbre agitat. Et nisi Chrysippus fuisset por-
 ticus nō esset. Tandē uero arcesilao & lacide: ut Sotion in. viii. ait in academiā ad
 uenientibus se ad philosophandū coniunxit. Quam ob causam & contra consue-
 tudinē & pro ipsa differuit & de magnitudinibus ac multitudinibus academico-
 rū argumentis utens. Hunc in cantandī ludo philosophatē hermippus ait: a disci-

pulis ad sacrificiū uocatū fuisse: ibiq; cū oblatū dulce merū hauissit angustis spi-
 ritus fatigari coepisse atq; ita demū qnta die defūctū eē: cū septuaginta & tres uixit
 set ānos: olympiade ut ait appollodorus i chrōicis. cxliiij. Et i hūc ē nōm epigrāma
 Chrysippus ninio suffusus munere bachi
 Obscura & uertigine captus:
 Nunq̄ porticibus priæque animæque pepercit.
 Persephones sed testa subiuit.
 Sūt q dicāt risu cōprehēlū expirasse. Nā cū asinus māducaret ficus: anicula dixit
 se uinū alino sorbēdā daret nimioque risu detētū exhalasse aiōm. Videt̄ ac aspna
 tor imodice fuisse: q; tā multa scripserit regū neminē nunq̄ laudauerit. Sola at̄ aui-
 cula cōtērus erat: ut etiā demetrius i homonymis ait. Denique cum Ptolomæus
 Cleatē lris orasset. ut uel ipse ad eū pgeret: uel quēpiā ex suis mitteret: phærus q
 dē pfectus est. Chrysippus at̄ renuit. Accersitis at̄ sororis filius aristocrotē & phi-
 locrate coactis discipulus primus ausus ē sub diuo scholā i lycio hēre: ut predictus
 demetrius scribit. Fuit at̄ & alius chrysippus gnidius medicus a quo Herasistra-
 tus testat̄ multa didicisse: Alterque huius filius Ptolomæi medicus q calūnia pas-
 sus flagris castus ac supplicio affectus ē. Alius itē herasistrati discipulus. Quar-
 tusque poeta georgicorū scriptor. Porro hic ipse phūs qbusdā in hūc modū it̄ro-
 gatiūculis uti solebat. Qui mysteria pphanis dicit impius est. Dicit aut̄ mysteria
 pphanis hiatrophāta. Est ergo ipius hiatrophāta: Itē est quoddā caput. id at̄ non
 hēs. Est at̄ caput aliquod: nō ergo hēs caput. Itē quod ē in urbe: id ēt i domo est.
 Nō est at̄ puteus i urbe: nē i domo igit̄. Aliud q megaris ē athēis nō ē. Est at̄ hō
 megaris: nō igit̄ ē hō athēis. Aliud qd loqris: id p os tuū trāsit: currū at̄ loqris cur-
 rus ergo p os tuū trāsit: Itē si qd nō amisisti hoc hēs: cornua at̄ nō amisisti: hēs er-
 go cornua. Alii cubulidis hoc esse aiūt. Nō desunt q & chrysippū lacerent dicen-
 tes: illū cōplura turpiter absce neque scripsisse. Nā i eo ope qd de antiqs physiolo-
 gis scripsit foeda de Iunone fingit ac Ioue ea dicens sexcentis fere uersibus que ne-
 mo nisi illoto ore dixisset. Turpissimā. n. aiunt hāc fingit historiā: & si ut naturalē
 laudat Iustris magis cōueniētē q diis. x. preterea & q apud eos q de tabulis uel pu-
 gillaribus scripserūt sepata. neq; n. apud polemonem neq; apd Ipsicratē esse: sed
 ne apud antigonū qdem ab illo ficta esse. In libro at̄ de repu. matribus cūgredi &
 filiabus & filiis. Eadē i libro de his q p se ipsa nō sunt appetenda statim in p̄cipio
 loqitur. In tertio at̄ de iure ad mille uersus defunctos etiā uorare iubens. In secūdo
 aut̄ de substātia & copia puidere dicēs quo pacto sapienti qstus sectādus sit & cu-
 ius rei grā sectādus. Nā si qdem ut iuuat uiuere idifferens est: Quod si ut fruatur
 uoluptate & ipsa indifferens est. Si autem uirtutis cā sufficit ipsa ad beatam uitā.
 Sunt autem perridiculi & quastus huiuscemodī. Quippe si a rege suppeditentur
 cedendum illi erit necessario. Si aut̄ ab amicitia pficiscātur uenalis & quastuosa
 erit amicitia: Sin uero a sapiā: mercenaria erit sapiā. Atque ista quidem sunt illi-
 us crimina. Quoniam uero clarissimi sunt illius libri uisum est hoc in loco eos per
 species distinguere. Sunt autem isti logici loci quastiones: logica: philosophi. Cō-
 templationū terminorū dialecticorum ad metrodorū. vi. de his qua: sunt i diale-

Etica noibus aduersus Zenonē: id est ars dialectica, ad Aristogorā unū: coniuēto
 rum pbabiliū ad dioscoridem. iiii. Logici mōi eius circa res est. Constitutio. i. de
 ploq̄is. i. de nō simplicibus ploquiis. i. de cōplicato uel connexo ad Athenadē. ii.
 de his quæ negant ad Aristagorā. iii. de predicabilibꝫ ad athēodorū. i. de his q̄ di
 cunt p̄ priuationē ad theatrū. i. de optimis ploquiis ad dionē. iii. de differentia in
 diffinitorū. iiii. de his quæ secūdū tēpora dicunt duo: de p̄fectis ploq̄is duo. Con
 positio secūda: de uero disiūcto ad gorgippidem unū. de uero coniuēcto ad gor
 gippidē quattuor. arelis ad gorgippidē unū: ad id qd̄ de cōsequentibus est unum
 de eo qd̄ est p̄pter tria ad gorgippidē. i. de possibilibus ad clitum quattuor. ad id
 qd̄ est de significationibus philonis unū: quæ nā sint falsa. i. Compositio tertia de
 preceptis. ii. De iterrogatione. ii. De responsione quattuor. Epitome de iterroga
 tionibus: & epitome de respōsionibus unū. quæstionis. ii. de responsione. iiii. q̄tra
 cōpositio de prædicamētis ad metrodorū. x. de rectis & obliq̄s ad philarchū unū
 de corporibꝫ siue cōiūctionibus: ad apollonidē: ad pasylū: de predicamētis quat
 tuor: q̄nta series de q̄nq; casibus. i. de enūciatis secūdū subiectū diffinitis. i. de ap
 pellatiuis. ii. de sub insinuatione ad thesagorā. ii. logice locū circa dictiōes & quæ
 ex eis cōstat orōnē. Cōpositio prima de gētilibus ac pluralibus enūciatōibus: vi. de
 dictionibus ad sofigenē & alexādrū q̄nq;: de iequalitate dictionū ad dionem. iiii.
 de soritis ad uoces orōnibus. iii. de soloecismis. i. de soloecisantibꝫ oratōibꝫ ad dio
 nyfiū. i. oratiōes præter cōsuetudines. i. dictiōes ad dionyliū. i. cōstructio secūda
 de elemētis orōnis. v. de cōstructione eorū quæ dicuntur. iiii. de cōstructione & ele
 mentis eorū quæ dicunt ad philippū. iii. de elemētis ad nicia. i. de eo qd̄ ad alia di
 citur. i. cōpositio tertia aduersus eos q̄ nō diuidūt. ii. de ambiguis ad apollā. iiii. de
 tropicis ambiguis. i. de cōnexis tropicæ amphibolia. ii. ad id qd̄ scripsit p̄thodus
 de ambiguis. ii. de introductione ad ambigua. v. Epitome ambiguoꝝ ad epicra
 tē. i. coniuēcta ad introductionē ambiguoꝝ. ii. logici loci ad oratiōes ac tropos
 Cōpositio prima ars orationum & modorum ad dioscoridem. v. de sermonibus
 iiii. de modorum cōstantia ad thesagoram. ii. compatio tropicoꝝ proloquiorum.
 i. de cōuertentibus oratōibus atq; cōiūctis. i. ad agathonē siue de sequētibus p̄
 blematibus. i. de conclusionibus ad aristagoram. i. qd̄ eadem oratio pluribus mo
 dis ordinetur. i. ad ea qbus contradicitur. i. q̄ eadem oratio & collecto & nō colle
 cto cōstruat modo. ii. ad ea que obiiciunt syllogismorū solutiōibus. iiii. aduersus
 id qd̄ scripsit philo de tropis ad timostratum. i. logica coniuēcta ad timocratē &
 philomathem. de orōnibus & tropicis. i. Compositio secūda de cōcludētibus orō
 nibus ad zenonem. i. de primis & demōstratione carentibus syllogismis ad zeno
 nē de solutiōe syllogismorum. i. de fallacibus orationibus ad pasylū. i. de specula
 tōibus syllogismorū. i. iūctis syllogismis aduersus zenonem. iiii. de syllogismis
 secūdū falsas figuras q̄nq; oratōes syllogistica per resolutionem i his quæ de
 monstratōe carent. i. tropicæ quæstiones ad zēonē & philomathē. i. hic falso uide
 tur scriptus. Cōpositio tertia de icidētibus orōnibus ad athēadem. i. falso inscriptus
 orōnes icidentes ad mesoteta. iiii. falso inscriptæ aduersus disiunctiones amenii. i.
 Quarta cōpositio de ciuilibus q̄nibus ad meleagrū. iiii. sermones hypothetici in

leges ad meleagru: id est orationes hypotheticae ad introductionem .ii. orationes hypotheticae speculationum .ii. solutio hypotheticorum alexandri falso inscripta de expositionibus ad laodamantem .ii. Quinta compositio de introductione ad falsum ad aristocreonem .i. falsa orones ad introductionem .i. de fallaci ad aristocreonem .vi. Sexta compositio aduersus eos qui putant & falsa & uera esse .i. aduersus eos qui per sectionem soluunt fallacem orationem ad aristocreonem .ii. Demonstrationes quae infinita scindi non oporteat .i. ad ea quae obiciuntur his quae contra sectionem infinitorum scripta ad pasylu. Solutio secundum antiquos ad dioscoridem .i. de fallaci solutio ad aristocreonem .iii. Solutio hedili hypotheticorum ad aristocreonem & appellat unum. Septima compositio ad eos qui dicunt maximas falsam habere fallacem orationem unum. de negante ad aristocreonem duo: orationes negantes ad exercitationem unum: de paruula oratione ad telagoru .ii. de oronibus aduersus opinionationes & de quescetibus ad onetore duo: de opto uel obscuro ad aristobulum duo: de latente ad thenadem duo. Octaua compositio de uride ad menocratem octo de orationibus quae ex infinito de finito constant ad pasylu duo: de uride oratio ad epicratem unum. Nona constructio de sophismatibus ad heraclidem & polidem duo: de ambiguis dialecticis orationibus ad dioscoridem quinque: aduersus arcesilai artem ad sphaerum unum. Decima constructio contra consuetudinem ad metrodoru quinque: de consuetudine ad gorgippidem septem: logici loci quae extra praedictas quattuor differentias sunt quae rationesque logicas sparsim continent non connexas & in corpus redactae de numeratis questionibus .xxxix. Sunt omnia simul logicae partis uolumina .cccxi. Ethicae rationis quae ad emendationem moralium notionum compositio prima. Descriptio oronis ad theosporu .i. morales questiones .ii. probabiles maxime ad dogmata ad philomathem .iii. Diffinitionum urbani ad metrodoru .ii. Diffinitionum rustici ad metrodoru .ii. Diffinitionum mediarum ad metrodoru .iii. Diffinitionum ad metrodoru per genera .vii. Diffinitionum secundum alias artes ad metrodoru .ii. Ordo secundus de similibus ad aristocle .iii. de diffinitionibus ad metrodoru .vii. ordinatio .iii. de his quae non recte diffinitionibus obiciuntur ad laodamantem septem. probabilia ad diffinitiones ad dioscoridem .ii. de speciebus & generibus ad gorgippidem .ii. de diuisionibus .i. de contrariis ad dionysiu .ii. probabilia ad diuisiones & genera & species & de contrariis .i. Quarta series etymologica ad dioclem .vii. etymologica ad diocle .iiii. Quinta series de puerbiis ad zenodotu .ii. de poematibus ad philomathem .i. quo modo oporteat audire poemata duo: aduersus criticos ad diodoru unum. Moralis loci circa eorum orationem & eas quae ex ipso consistunt artes & uirtutes. primus ordo aduersus rescriptores ad timonactem .i. quo modo singula dicimus & cogitamus unum: de notionibus ad laodamantem duo. de opinatioe ad pironactem tres. Probatio contra id quod dicitur non opinanturum esse sapientem unum. de comprehensione & scia & ignorantia quattuor: de oratione duo. de sermonis usu ad leptina. Ordo secundus quod recte antiqua dialectica iudicet cum probationibus ad zenonem duo: de dialectica ad aristocreonem quattuor: de his quae contradicuntur dialecticis tres: de rhetorica ad dioscoridem quattuor. Ordo tertius de habitudine ad leonem tres: de arte & iertia ad aristocreonem quattuor: de diuisa uirtutum ad diodoru

quattuor: quod uirtutes æquales sint unum: de uirtutibus ad polidem duo: mo/
rales loci de bonis & malis. Series prima de honesto & uoluptate ad aristoteon
tem. x. probatio quod non sit uoluptas finis quattuor. probatio qd uoluptas bo/
num non sit quattuor de dictis super.

Laertii Diogenis de uitis philosophorum Liber octauus.

Actenus de ionica philosophia quæ a thalete milesio ini
tium accepit: ac de uiris qui in ea memorabiles fuere. Age
uero iam & de ea quæ italica cognominata est: loqui per/
gamus. eius uero princeps fuit pythagoras mnesarchi anu
lorum sculptoris filius. ut hermippus ait sanius: siue ut
aristoxenus tradit: tyrrenus ex una insularum quas eie/
ctis tyrrenis athenienses possederunt. Sunt qui marma
macum illius patrem: auum hippasum & enthyphrōem
atauum cleonyumque abauū qui phliunte perfugerit dicant: habitasseque mar/
macum samii atque ideo pythagoram samium dici: inde migrasse lesbum. ibi que
& a zoilo patruo pherecydi syro commendatum: tres subinde argenteolos cali/
ces fuisse fabricatum: eosque singulis in ægypto sacerdotibus dono dedisse. Ha/
buit & fratres maiorem quidem natu eunomum medium tyrreniū seruūque za
molem cui gate sacrificant saturnum ut herodotus ait existimantes. hic ut pradi
ximus principio quidē pherecydē audiuit syrum. Post eius uero obitum pfectus
samū hermodamati iā seni creophyli nepoti se i disciplinā dedit. Cū aut eēt iuue/
nis ad discēdi studiosissimus priam linquēs cūctis fere barbaris græcisq; mysteriis
iniciatus est. Deniq; ægyptū petiit quo tpe polocrates a masidi p epistolā illū con
mēdauit: illorūque linguā ut antipho tradit in eo libro quē de his q in uirtute pri
cipes fuere scripsit: edidit atque apud chaldaeos cōgressus ē magis. Deinde apud
cretā una cū epimenide descēdit i idau antrū. In ægypto quoque adyta igressus
est ibiq; de aliis in arcano edoctus ē. deinde rediit samū. offendēsq; priam a tyrāno
polocrate icubari: Crotonē in italiā prexit: ibiq; leges italis dedit atq; cū discipulis
clarus habitus est: qui ferme trecenti rēpu. præclare administrabāt: adeo ut meri
to aristocratiā optimorū. s. dominatus uideret. Refert heraclides pōticus hūc de
se dicere solitū quod fuisset aliquādo æthalides: mercuriique filius putatus esset
mercuriūq; monuisse illū: ut peteret præter immortalitatē: qd uellet: petiisset igit
ut uiuens & uita functus oīum quæ cōtingerēt: memoriā haberet itaq; in uita me
minisse oīum. Eandēque memoriā & post mortē reseruasse. Lōgoque post tpe in
euphorbū uenisse atq; a menelao fuisse uulneratū. Euphorbus autem dixit se ali/
quando æthalidē fuisse atq; a mercurio p munere hoc accepisse: ut aīa illius iugi/
circuitione uagaret: & in quas uellet arbores uel animātes cōmigraret: & quæq;
in inferno aīa ppressa esset: ac cætera animæ quæ nā patiant. Postea uero q euphor
bus diem ob it: ingressus in hermotimū ipsius aīam: qui & ipse cū fidem uellet face
re: brāchidas petiit: ingressus apollinis phanū ostendit clipeū: quē illic menelaus
affixerat. ait. n. illū cū ex troia remeasset apollini sacrasse scutū iā putrefactū solā
que perdurare eburneam faciem. Ut autem & hermotimus uita functus ē: Rur

sus in Pyrrhū delium piscatorē migrasse: illūq; oīa memorasse ut. s. primū a xtha
 lides fuerit: postea euphorbus: deinde hermotimus: ac postmodum pyrrhus effe
 ctus sit. ac deinceps post pyrrhū factum esse pythagorā: oīumq; meminisse: quā
 prā diximus. Plarique pythagorā: nihil scripsisse tradūt: sed id stolide purāt. Dez
 nique heraclitus physicus aptissime de illo ita loquitur. Pythagoras mnescarchi fi
 lius se in historia rerum exercuit ultra oēs hoīes: seligensque hęc scripta suā sapiē
 tiā multæque peritiā & artis documentū dedit. Sic aut locutus est qd' cum de na
 tura Pythagoras scribere adorsus esset ita in principio dixerit. Non per aerē quē
 spiro: non p aquā quā bibo nō admittā huius sermonis uituperationē. Scripsit au
 tem pythagoras tria uolumina. de instructōe: de ciuilitate: de natura: qd' autem
 ueluti pythagoræ legit: lysidis tarētini pithagorici est: qui cū thebas profugisset
 epaminonda præceptor fuit. Refert heraclides serapionis filius in sotionis epito
 me scripsisse illum uersus & de toto secūdū item sacrū sermonem cuius est initiū.
 O iuuenes hęc oīa cum quiete colite: tertium de aīa: quartū de pietate: quintum
 elothalem epicharmi coi partē: sextū crotonē & alios. Porro misticiū sermonē
 aiunt hippasi fuisse. qui in iniuriā pythagoræ scripserit. plura itē ab astone croto
 niate scripta pythagoræ i scripta eē. Ait aut aristoxenus cōplura moralīū dogma
 tum accepisse pythagorā a themistoclea sorore. Ion aut chius & truginis ait ipm
 cū poema quoddā scripsisset orphei titulū adnotauisse. Scopiadas itidē ipsius esse
 aiūt: cuius operis initiū est. Nullius rex egens esto. Socrates aut in successiōibus
 ait ipsum rogatū a leonte phlasiotū tiranno: qs nā esset: dixisset philosophatus.
 presentēque uitē dicebat celebritati esse simillimā. Quēadmodū. n. ad hęc alii cer
 taturi: alii negociaturi: alii optimi futuri spectatores ueniūt: ita & in uitā alios qui
 dē gloriā mancipia nasci & cupiditatis aucupes: alios uero ueritatis studiosos: &
 ista qdē sic se habēt. Sed. n. in tribus illis pythagoræ opusculis: quæ diximus ferū
 tur ista in uniuersum. non pmittit quemq; pro se orare: qd' ignoret qd sibi expedi
 at. ebrietatē seorsum pniciem: uocat omneq; nimiū reprobatur dicens: non debere
 quempiā neque laborum neq; ciborū transgredi modū. Ac de ueneris sic ait. ue
 nereia hyeme nō æstate faciendā. autūno ac uenere leuius. Omni aut tpe esse gra
 uia: & ad sanitatem minime idonea. Rogatus itē quādo esset cōcubedū: tūc inqt
 cū te ipso ifirmior fieri uis. humanā ætatē ita distinguit puer. xx. ānos iplet. Adu
 lescēs. xx. Iuuenis. xx. senexq; xx. Sūt aut ætates iste & anni tpibus accōmodatæ:
 ueri puer: ætati adolescēs: autūno Iuueis: & hyemi senex. Adolescētē itelligit pu
 berē: Iuuenem uirū. Prius item Timæo auctore amicoq; oīa coīa dixit: amicitiaq;
 æq̄litate. ipsius quoq; discipuli facultates oēs in unū deponebant: cōtēq; facie
 bāt. qnquenniū itē totū silebāt solū qui dicerent audientes: ac donec pbarent nū
 q pythagorā uidentes. Hinc iā ad domū ipsius aspectūq; admittebāt. Abstieāt
 aut aceruo cypressino: qd' inde sceptorū iouis factū esset ut hermippus ait i secun
 do de pythagora. Nempe & uenustissimæ formæ fuisse tradit adeo: ut illū disci
 puli opiant appollinem: q ex hipboreis uenisset. Nudatū aliquādo illius femur
 aureū appuisse fama est: nescūq; amnē cū transiret ab eo fuisse appellatū nō desu
 ere qui dicerent. Timæus quoq; in. x. historiarum ait dixisse illum: quæ cum uiris

habitarent eas deorū nomine cenferi: coras quippe ac nymphas & deinceps matres appellari. Hūc & geometriā p̄fecisse: cū antea m̄ceris initio elementorū eius iuenisset anticlides auctor ē in. ii. de alexandro: maximeq; uacasse pythagorā circa sp̄m ipsius arithmeticā ac regulā quæ ex una corda est reppisse. ne medicinā q̄dem neglexit. Refert autem Appollodorus supputator hecatūbē illū imolasse cum inuenisset trianguli orthogonū subiectum latus tantūdem ualere quantum quæ illum continerent. Et est epigramma: sic se habens.

Clarum fecit opus pythagoras: nouam.

Tradens ingenio pectore lineam

Propter quam iouis ara centeno maduit boue.

Fertur & primus athletas nutrisse carnibus. antea ut in. iii. cōmētariog; ait fauorinus caricis siccis & molli caseo & tritico solitos corpora nutrire: uti ait idē fauorinus i. viii. oīmōdæ historiæ: alii uero pythagorā aliū quēdā aliprē athletas ita solitū enutrire dicūt: nō hūc: Quo. n. pacto: cū hic & necare uetuerit ne dū gustare aīalia: quæ cōe nobiscū ius habeāt animæ: & istud qdē fabulosum est. Nā re uera aīatis abstinere iussit exercēs atq; assuefaciēs mortales ad faciliōrē uictū: ut cibos semp̄ parabiles haberēt: qbus igne ad coquēdū opus nō eēt: quiq; aquā simplicē biberēt. Hinc & sanitatē corpori & igeniū acumen acqri. Deniq; & arā deliū tantū appollinis genitoris: quæ post ceratinū est adorare: frumētāq; & hordeū & placētās illi absq; usu ignis iponere solitū: cæterū nulla iecinora ut aristoteles in deliog; repu. testat. Primūq; hūc sensisse aiūt aīam circū necessitatis imutantē aliis alias obligari aīantibus: primūq; græcis pōdera mēsurasq; iuexisse: ut aristoxenus ait musicus. Primū itē uesperū atq; luciferū idē sydus dixisse auctore pmēide. Adeo uero admiratiōi oībus fuit: ut dicerēt familiares eius dei oīgenas uoces. Ipse quoq; scribēs ait post ducentos & .vii. ānos ex iferis se ad hoīes uenire. Itaq; cū illo p̄durabāt atq; adibāt illū disciplinæ studiorūque cā & lucani & picentes messapiiq; & romāi. erat autē ignotū pythagoricū dogma usque ad philolai tpa. Hic. n. tres illos libros præclaros disseminauit: quos Plato cētū minis sibi emi p̄lras orauit. neque uero pauciores sexcētis erāt: q noctu ad illū audiēdū cōfluebāt. Ac si q̄ presentia illius frui meruissent scribebāt suis tāq; magnū qddā a præclaris adeptos Metapōtini nēpe illius domū cereris delubrū uocabāt: uicūque sacratū musis: ut fauorinus in oīmōdis historiis tradit: dicebātque pythagorici alii nō eē oībus p̄dēda oīa ut aristoxeno ait i. x. instituentiū legū: ubi & xenophilū pythagoricū iter rogatū quo pacto optime filii erudirent dixerit ait: si ex bene istituta ciuirate nati essent & alios iḡ plurimos p̄italiā p̄fecit bonos & doctos uiros: zaleucum quoq; & charondā legū latores. Erat præterea cōciliāda: amicitia iprimis studiosissimus maximāque in ea re habebat uim: ac si quem didicisset symbolis suis coicasse: eū cōtinuo sociū amicūque consciebat. Erant autē ista illius symbola. ignem gladio nō fodiendū. Staterā nō trāsiliēdā. sup̄ chœnice nō secūdū. cor nō edēdum. onus una tollendū: nō adiiciēdū. stramenta semper habendū colligata. de imaginē in anulo minime circūferendā: ollæ uestigiū in cinere cōfundendū. oleo sedem non tergēda. cōuerso ad solē uultu nō loquendum. extra publicā uiam non eundum.

nō facile dexterā iniiciendā. sub eodē tecto hirūdines nō habendas. quæ sunt un/
 guibus: ecuruis aues non nurr endas. unguiū capillorūq; pibus supfluis r. scētis
 nō imigendū neq; insistēdū. gladiū acutū deuitandū. In finibus peregre peregrī
 nandi nō redeundū. Erat autē hic sensus eius. ignē gladio nō scēdiendum: potē iū
 irā tumētiumq; indignationē nō cōmouendā. In chœnice non sedendum. æque
 & futuri faciendam curā. Chœnix. n. diurna esca ē. Stateram nō trāsiliendā. hoc
 est æquum & iustū nō trāsrediendū. cor nō edēdū. aiū angoribus doloribusq;
 non excrucandū. Per id autē qd̄ peregre pficiscēti minime redeūdū. admonēbat
 ne qui uita excessissent: eos uitæ cupiditate teneri non oportere: neque uoluptati
 bus uitæ præsentis manus dare. Ad hæc & alia iā exponēda sūt ne quid præterit/
 se uideamur. Super oīa erythino & sepia uesci prohibebat: corde itidem ac fabis.
 addit Aristoteles & uulnā & trigliā. solo plerumque melle siue fauo aut pane con
 tentum uixisse quidā autumant. uinūq; quotidie nō gustare solitum obsoniū illi
 erat ut plurimum cruda uel elixa olera: marinis raro utebat. stola illi cādida sem
 per æmunda: stramētaq; itē cādida ex lana. Lineorum qppe usus nec dū ad illa
 loca penetrarat. Nunq̄ uero deprehēsus ē siue saturitati siue ueneris fbo siue c̄bri
 etati operam dare. Risū abstinēbat & facetiis & iocis: onerosisque narrationibus
 irascens nunq̄ uel seruū uel libery cædebat. diuinatione ea sola utebatur: que fit p
 auguria & uaticinia. Minimū uero ea quæ fit p̄ ignem thure tātū excepto: sacri/
 ficisq; utebat inanimis. Sunt qui dicant solis gallis gallinacis & hādīs et lacte
 olis quos teneros dicunt: Agnis autē mīme. cæterū aristoxenus cūcta illū aiata in
 cibum permississe ait boue aratores: & ariete exceptis. Dogmataque ab ea quæ in
 delphis ē temistoclea accepisse refert hieronymus: descēdisse illum ad inferos ac
 que hofiodi quidem aiā columnæ areæ uinculis adstrictam: stridentēque uidi
 de. Homeri autē ex arbore pēdentem serpentesque illam circundantes p̄ his quæ
 de diis dixeret: eos item cruciari notauisse: qui suis uxoribus cōgredi nollent: eius
 que rei grā a crotoniatis honoratum. Aristippus autē cyrenæus in libro physio/
 gorum ait illū pythagorā iccirco appellatū: qd̄ uera pythio non minus loquere/
 tur. Fertur discipulos admonere solitus: ut ista quotidie cū domū ingrederent̄ di
 cerent. Vbi nā excidi: quid feci: Quid ex his que facere debui omisi: Cruētas ho/
 stias diis offerri phibebat: solāq; arā q̄ esset sine sanguine mouebat adorandā. de
 ierare itidem per deos uetabat. Quēq; n. id studiose curare oportere: ut ex uitæ
 merito sibi fides haberentur. seniores honorandos: quodque tempore præcede/
 ret: id honorabilius existimandū: sicuti occasu ortū. In seculo p̄icipiū sine. In ui
 ta autē generationē corruptione. Ad eos quidem semideis i honore perferendos
 hoibus aut heroas: parētes uero hoibus cæteris: iuicem ea rōne conuersandum:
 uti ne ex amicis inimicos. uerū ex inimicis amicos faciamus: ppriumq; nihil arbi
 trandū. legibus opem ferēdā. iniq̄tatē debellandam: mittem arborem nō uiolan
 dam nec lædendā. Aial itidē quod minime hoibus noceat. uerecūdiām & pieta/
 tem eē colendā. Risui æq; ac tristitiæ nō dand. s. manus. fugiendā carnis supflu/
 am pinguedinē. Itinerationibus remisisse intēteq; utendum. exercendam memo/
 riam. In ira nihil aut dicēdum aut faciēdum. diuinationem oēm honorandam.

cantibus ad lirā utendū: laudeque deoꝝ uirorūq; præstantiū: hēndam rōnabilem
 grām. Porro fabarū interdicebat usum: quod uento eēnt plenæ atq; aiato maxi/
 me conuenirēt. Ad hæc nisi sumant leuiore ac puditiores fieri uentres: atque
 adeo quæ in sonis contingunt imagines leues ac pturbatione uacuas perfici. Re/
 fert aut alexander in successiōibus philosophorū & ista se in pythagoricis com/
 mētariis notasse: principiū quidem oīum eē monadē. Porro ex monade idiffini/
 tam dualitatem ueluti materiā auctori monadi subiecisse. Ex monade uero ac in/
 termiata dualitate numeros gigni: ex numeris puncta: ex punctis lineas surgere
 ex quibus planæ figuræ cōstet. Ex planis aut solidas figuras: ex quibus item soliz/
 da consistere corpora: quorū & quattuor elementa eē ignē aquā terrā aerē: quæ p
 oīa se mutēt ac uertant: ex quibus fieri mundū aiatū intelligibilē rotundū medi/
 am terrā cōtinentem. quā & ipsam rotūdā esse & globosam ac circūhabitari. Esse
 aut antipodas nobisq; obuersa uestigia præmere. Aequis ēt partibus mūdo iesse
 lucē ac tenebras: calidūq; & frigidū & siccū & humidū: ex eis dum calor obtinet
 æstatē: dū frigus. hiemē fieri. Ea dū æquis partibus sunt optima anni tpa confici
 Nāq; uirescens est uetis grata salubrisq; tēperies. Occidens uero autūni infirma
 fœcūditas. Diei quoq; uirescere auroram: uesperā dilabi quocirca infirmiorē esse
 eum. itē qui terra cōplectit: æra imotum ac morbidū & quæque in illo sunt oīa
 esse mortalia. Porro summum æthera semp moueri & esse liquidissimum ac salu/
 berrimū & quæ in eo sunt immortalia oīa atq; iccirco diuina. Solem item & lunam
 & reliqua sydera deos esse: quippe in illis superare calorem qui sit uitæ auctor. Lu/
 nā quoq; a sole illustrari: hoibusq; esse cū diis cognationē: quod & hō caloris pti/
 ceps sit. Vnde & deū nrī puidentiā gerere: fatū quoq; oīum & eorū quæ sunt p
 partes administrandorū cām eē: penetrare itē a sole radiū p æthera frigidum &
 corpulentū. Vocāt aut aerē quidē frigidū æthera. Mare aut & humore crassum
 æthera. Hūc uero radiū ēt pfunda penetrare: atq; iō uiuificare oīa. Viuere item
 oīa quæq; colori pticipēt: atque iō & arbores eē aiantes: aiām tamē nō hēre oēs:
 aiām uero auulsionem ætheris esse & calidi & frigidi eo quod sit particeps frigidi
 ætheris. Differre aut a uita aiām: esseq; illā immortalē quando quidē & id a quo
 auulsa ē immortalē sit. Porro aiālia & inuicem nasci seminali rōne: quæ uero e ter/
 ra fiat: generationem nō posse subsistere. Semen aut esse cerebri stillam: quæ i se
 calidū contineat uaporem. Hanc uero dum infunditur uuluæ ex cerebro saniem
 & humorem sanguinēq; profluere: Ex quibus caro. neruī. ossa pili: totūque con/
 sistat corpus. ex eo aut uapore sensum atque animam constare. Formari autem
 primo quidē concretum & cōpactum intra dies .xl. Iuxta uero rōnem harmōiæ
 intra septem aut nouem aut decē ut plurimū mēses cōsumatū atque perfectum
 infantē gigni. Habere aut in se oēs uitæ rōnes: quibus sua serie cōnexis contineri
 iuxta congruentiæ rōnem. cū singula statutis tēporibus accedūt. Sensum quoq;
 cōiter oēm ac per speciem uisum uaporem eē quēdā nimis calidū: atq; ideo uī
 sua aerem æquāq; penetrare: affigi enī calidum i frigido. Nā si eēt frigidus i oculis
 uapor: distaret profecto aduersus aerē similem. Sed. n. in plerisq; oculos solis
 ianuas appellat: eadem & de auditu decreuit ac sensibus reliquis. Porro humanā

aiam trifariam diuidit in sensum & mentem & iram. Sensus igitur & ira ceteras quoque
 aiantes esse participes. Mentem uero ad solum pertinere hominem: Esse autem principatum aiam a
 corde usque ad cerebrum: & eam quidem quae sit in corde ipsius partem concupiscentiam esse. Men-
 tem uero atque aium in cerebro constare. Guttur autem nosse: ab his manent sensus
 ac partem quidem prudentiam capacem esse immortalem: Cetera uero mortalia: nutrir
 que ex sanguine aiam: cuiusque rationes uentos esse. Ipsam uero unam cum suis rationibus esse
 inuisibilem quod aether quoque sit inuisibilis. Ceterum aiam uincla uenas esse & arterias &
 nervos Vbi uero inualuerit & secum fuerit quiescere: uinclaque ipsius fieri rationes
 atque opera: eiectionemque eam in terram in aere uagari corpori similem. Porro mercurium
 aiarum questorem esse atque ionem emissarium dici. Ianitoremque ac terrenum: quod is ex
 corporibus & ex terra & ex mari aias imittat. & puras quidem atque purgatas in
 excelsum duci. Impuras uero illis ne appropinquare quidem: neque inuicem sibi ip-
 sis: ceterum uinciri a furis fortissimis nexibus Cunctum item aera plenum esse aibus
 easque & daemones & haereticas existimari: atque ab his hominibus imitti & sonia & signa
 atque morbos: nec modo hominibus uerum & pecudibus ac iumentis reliquis: atque ad
 hos referri lustrationes & expiationes: diuinationemque omnem & uaticinia & cete-
 ra id genus. Maximum uero eorum quae in hominibus dixit aiam esse siue ad bonum
 induceret siue ad malum: Felicesque ac beatos esse homines: quibus bona aia aduenerit.
 Eam uero nunquam quiescere neque ipsius fluxum obtinere. Ius item uim habere iur-
 ramenti: atque ideo & iouem iuratore dici. uirtutem & harmoniam esse & sanitatem
 bonumque omne atque deum: ionemque ea congruentia constare omnia. amicitiam item esse
 aquabilem congruentiam. honores diis exhibendos. heroas item haud tamen a quo
 honore deducendos. Ceterum diis semper quidem cum laudibus amictuque candido &
 casto corpore honores adhibendos. Heroibus uero ex dimidio diei. eam uero modum
 ditione expiationibus lauacrisque atque asperginibus fieri uacando a funere & cubili &
 inquameto omni. morticinisque abstinendo & carnibus: triglisque ac sepiis: ouisque & quae
 ex ouis nascuntur aialibus: fabis quoque & ceteris quae in monent: quae quidem in templis my-
 steria ritusque consumant. Ait autem aristoteles in libro de fabis ionem admonuisse illum fa-
 bis abstinendum siue quod pudendis similes sunt: siue quae inferni ianuis. Sunt. n. ifce-
 cunda solae: siue quod corrumpant: siue quod natura uniuersi similes sint: siue quod
 paucorum dominatu gaudent. Denique magistratus ipsis eliguntur: quae uero ce-
 ciderint non tollenda: ut assuescatur non nisi castigate edere. Porro aristophanes he-
 roum ait ea esse quae cadunt dicentes in heroicis ne gustato quidem queque intra mensem deci-
 derint. Gallo plurimis albis abstinendum: quod ioui sacer sit atque supplex. Mesi quo-
 que sacratus est. Nae & horas significat. Pisces item non gustandos eos qui sacri sunt. Ne-
 que. n. fas est eadem diis & hominibus apponi sicuti nec seruis & liberis: candidum quidem
 quod est ad bonum pertinere naturam: atrum uero ad mali. panem non frangendum. Naque in
 unum ueteris amici coibat. quemadmodum nunc etiam barbari: neque diuidendum quod il-
 los cogit. Alii id ad iudicium referunt: quod apud inferos sit. Alii quod in bello formi-
 dinem faciat. Alii quod ab hoc incipiat totum: solidarumque figurarum omnium
 pulcherrima sphaera. planarum uero circulus sit. senectutem & omne detrimento obno-
 xium pari ratione teneri. Iuuentutem item & quicquid incrementa suscipit idem esse

sanitatem speciei esse constantiam. morbum contra huius esse uiolationem. De sa-
 le apponendo necessaria iccirco statuit: quod iustitiae admonent. Hoc enim quic-
 quid occupauerit seruat: & ex liquidissimis rebus aqua & mari fit. Haec alexander
 in pythagoricis reperisse comentariis tradit. eadem ferme Aristoteles. Enim uero
 pythagorae ipsius grauitatem ac modestiam: & timorem in sillis: cum illum carpere instituis-
 set non omisit in hanc sententiam loquens. Pythagoram quoque magia insignem opi-
 nionem gloriae grauitatisque celebrem. quod autem alius idem alias fuerit xenopho-
 nes in elegia testatur: cuius est initium. nunc alia dicere aggrediar: quod uero de il-
 lo dixit sic se habet: cum uidisset aliquando canem caedi miseratus ait desine hunc caede-
 re. Est. n. cari sodalis anima quam eius ex uerbis agnouit: atque ita xenophanes fugillat
 illum. cratinus in pythagoricis atque in tarentinis in hunc modum haec inquit. eis
 consuetudo est si quem simplicem undecumque nacti fuerint ingressum experimen-
 tumque coepturum quantum illi dicendi uiribus praestent: perturbare illum obiectionibus
 que uersare. conclusionibus. inaequalitatibus. fallaciis. magnitudinibus non ideo emer-
 geret. Mnesimachus alexandri pythagoreo more soli immolamus animatum
 nil omnino commendentes. Aristophon in pythagoreo instituto ait. quod cum de-
 scendisset in dietam quam apud iseros sunt uidisse singulos. Pythagoricos uero mul-
 tum omnino a mortuis differre. His quippe solis conuesci plurimum ob pietatem
 dixit. Facilem ais deum si plenis sordibus cibis ad esse gaudet. Item in eodem come-
 dunt olera: & aquam in potu sumunt. pediculos & pallium atque squalorem ne-
 mo ex aliis perferre posset. Moritur autem pythagoras hoc modo. coesederat in do-
 mo milonis cum sociis. Eam uero domum quispiam ex his quos ille admittere
 noluerat: per inuidiam incendit. Sunt qui crotoniatis ipsos tyrannidis suspicio-
 ne ac metu hoc perpetrasse dicant. Pythagoram igitur incendii in commoda ui-
 tantem cum egrederetur comprehensum esse & agro cuidam fabis pleno propin-
 quantem ibi constituisse ac dixisse capi praestat quam has dare pessum: caedique satius
 est quam quicquam loqui: atque ita iugulum persecutoribus nudasse: compluresque ex di-
 scipulis. nam secum. ad. lx. erant: fuisse interemptos: paucosque effugisse ex quibus ar-
 chytas tarentinus fuerit & lysis ille quem supra memorauimus. Porro dicarchus
 pythagoram in delubrum musarum: quod metaponti est: confugisse: ibique cum
 quadraginta dies absque cibo perstitisset: defecisset. ait. heraclides uero in epitome
 uitarum satyri illum postquam deli pherecydi iusta persoluerat: redisse in italiam & cum in do-
 mo milonis crotoniatae celebritate offendisset subinde metapontum perrenisse:
 ibique cum uiuere ulterius nollet iedia uitam finisse. Hermippus autem ait bello in-
 ter agrigentinos atque syracusanos exorto pythagoram exisse cum sociis agrigentinis
 opem laturum. Veris autem in fugam illum fabarum campum circuisse: ibique a syracusanis fuisse
 interfectum. Reliquos uero ad trigintaquinque tarenti fuisse crematos cum
 primariis ciuitatis contraire uellent: atque ab eis in reipublica administratione dissen-
 tirent. Aliud item quiddam huiusmodi de pythagora hermippus referat: Ait
 enim illum cum in italiam uenisset subterraneam fecisse domum: matricumque ma-
 dasse quaeque contingerent tabulis inscriberet tempusque adnotaret: deinde in-
 illam descendisse: ac dum rediret: id matrem fecisse: Anno autem exacto ascen-

disse pythagoram ex effosa domo squalidum ac macie confectum aduocataque
 contione dixisse ex inferis se ascendere: atque ut sibi fidem faceret recitasse quicquid
 euenisset. Eos uero his quae dicebantur effectos in lachrymas ciulatusque protupis-
 se pythagoraeque iam diuini quidpiam hinc existimantes: uxores suas illi in disciplinam cer-
 ratim dedisse: ut quidpiam ex illo addiscerent: easque pythagoricas uocatas esse. Haec
 hermippus. Erat autem pythagorae & uxor theano nomine brontini crotonitae filia
 haec alii brontini uxore: pythagoraeque disciplinam tradit. Erat illi & filia damo ut ly-
 sis in epistola ad hipparchum ait de pythagora in hunc modum loquens. Aiuunt autem plu-
 rimi publice te id quod pythagoras semper inhibuerat philosophari. qui cum damo-
 ni filiae commentaria sua commendaret iussit ne cui extra domum ea traderet. Ea uero
 cum ingenti pecunia posset illa distrahere omnino noluit. Inopia quippe patrisque mo-
 nita auro pretiosiora cessuit. Idcirco cum esset mulier. Fuit autem illi & filius telauges:
 qui etiam patri successit: ac secundum quosdam Empedoclis praeceptor fuit. hippobo-
 tus autem empodocle dixisse ait telauges claras theane ples pythagoraeque. telauges
 quidem nihil scripsisse fertur: at ipsius mater nonnulla. rogata quando mulier a ui-
 ro munda sit: dixisse ferunt a suo quidem continuo: ab alienis uero nunquam. Ei uero
 quae ad uirum pergeret in mandatis dabat uti cum ueste & uerecundiam poneret. Exur-
 gensque denuo cum ipsis illam una resumeret. Rogata quamnam haec inquit per quae
 mulier uocor. Igitur pythagoras quidem iuxta heraclidem serapionis filium. lxxx.
 aetatis anno moritur secundum propriam aetatum descriptionem. Iuxta plurimos
 autem nonagesimo. Extant autem & quae in hunc lusimus sic se habentia.

Non refugis solus: sed nos animata uetamus.

Vinibla pythagorae fercula nullus edit.

Ast ubi lixatum uel coctum siue salitum

Tunc edimus: quoniam spiritus omnis abit:

Aliud

Pythagoras sapiens habitusque tangere carnes

Nollet: ut iniustum: pauit at ille uiros.

Hunc admiror ego: iusta non tangere dixi:

Afficit ast alios forsitan obprobrio.

Aliud

Aspice in euphorbi radiantia scuta: renati

Pythagora: mentem noscere quisquis aues:

Ante ego dicit eram mortalis: nec linquit unquam

Siue erat haud uel erat dicere semper eram.

Et aliud ut mortuus est:

Heu heu quid tantum proprio auditore seorsum

Pythagoras fabas perueneratus obis.

Ne loca fabarum pedibus calcaret iniquis

Agrigentino mortuus in truium est.

Floruit autem olympiade sexagesima: ipsiusque schola durauit usque ad nonam siue
 decimam generationem. Postremi enim. Pythagoreorum fuere quos & aristo-

xenus uidit xenophilus chalcidensis ex thacia: & phato phliasius: & Echetrates & diocles & polimnastus phliasii & ipsi. Erant autē audicores philolai & euriti tarētinorū. Fuerūt autē pythagoræ quattuor eodē fere tpe nec multū ab se inuicem distātes. Vnus qdē crotoniata tyrānicus uir: alter phliasius corporis exercitator aliptes: ut qdā aiūt. Tertius zacyrthius cuius aiūt illud esse philosophiæ arcanū magisteriū in quo & illud ait prouerbiū in mundum ueni. Sunt qui & aliū sculptorē theginū fuisse dicāt pythagorā q̄ primus uisus sit numerorū ac modorū repletor fuisse. Aliū itē sculptorē samiū & aliū oratorē non bonū: & aliū medicum qui de celsa scripserit: ac de homero quædā cōposuerit. Aliū itē qui dionysio dorice scripserit auctore. Porro hūc Eratosthenes quem & Fauorinus i oimoda historia sequit̄ i libro octauo primū fuisse tradit qui. xlviii. olipiade pitus ac probus pugil effulserit: comatū atq; purpuratū selectumq; ex puerorū ludo atq; irrisum cōtinuo uiros petisse ac uicisse. Simplex & huic epigramma quod fecit theaxetus.

Sydera pythagoram quendam crinita canentem.

Pythagoram sanium si hospes amice teges:

Pythagoras ego sum: peteres si dogmata nostra

Eleidem: dices hic mihi mira refert.

Hūc fauorinus ait diffinitionibus ob mathematicā usum materiā: ampliāsse uero illā socratē & qui ab illo fluxere. Postmodū autē aristotelē ac stoicos: primoq; cælū appellasse mundū terrāq; rotūdā. Id autē theophrastus parmenidi: zeno hesiodo assignant. huic aiūt restitisse cydonē: sicut antidicū socrati. at uero philosophi epistola legit̄ in hūc modū pugnās ad olympia cum pueris ephæbis uenit pythagoras crotonias. philosophus autē taliter scripsit pythagoras anaximeni at tu uirorū optime si nihil pythagora & genere & gloria præstātor eēs pfecto ad nos iā ex mileto migrasses: nūc uerote cōtinuit paterna & a uita gloria: quæ & me cōtinuisset si essem anaximeni similis. Cæterū uos si augurio urbes deseretis: eis qui dē ornatus adimit̄: mediq; illis ifestius istabūt. Neque uero semp cōuenit astroꝝ ac cæli uestigare rōnes. præstat iterdū ad priam curas cogitationesque cōuertere: & ego nō semp meis uaco fabulis: uerū & bellis iterdū qbus in se inuicē itali sæuiūt. Quoniā uero de pythagoria diximus: dicēdū iam de pythagoricis illustribus uiris: post quos dicēdū erit de his qui sparsim a plerisque referuntur. Tum deinceps adnectemus successionis seriē memorabiliū uirorū usque ad epicurū: si cuti supra promissimus: de theana quidē & thelauge iam diximus dicēdū modo de empedocle primum: nam secundum quosdam pythagoræ auditor fuit.

Empedocles.

Empedocli ut ait hippodotus: meto pater: auus empedocles agrigenti/ nus fuit. idem & timæus refert in. xv. historiarum libro insignem fuisse uirum empedoclem poetæ auum. hernippus eadem ferme ait: heraclides itidem in libro de morbis clara ex familia fuisse auum equosque nutrit̄ tradit: dicit & eratosthenes in olympionicis. lxxi. olympiadem uicisse metois patrem aristotelis utens testimonio. Appollodorus autem grammaticus in chronis metonis quidem filium fuisse ait. cæterū ad thurios nup oino cōditos uenisse

glaucus ait: deinde post pauca: qui uero inq̄r domo profugum uenisse Syracusas
 & cum illis aduersus athenienses bellasse aiunt prorsus id mihi ignorare uidetur.
 Aut enim iā defecerat: aut oīno ualde senex erat: id quod minime p̄bat. Nāq; &
 Aristoteles ipsū & heraclitū. lx. ætatis anno uita excessisse ait: qui uero. lxx. & pri
 mā olympiadē uicerat eques eodē censebatur nomie. Ita & tēpus ab Appollodo
 ro significat: satyrus autē in uitis empedoclē ait filiū fuisse exaneti. Reliquisse autē
 & illū filium exanetū: eadēq; olympiade ipsū quidē equestri certamine uicisse:
 filiū uero illius lucta siue ut ait Heraclides in epitome cursū. Veq; enī ego in fauo
 rini cōmentariis reppi empedoclē & bouē mactasse spectantibus ex melle: & fa
 rina: fratresq; habuisse callicratidē. Telauges autē Pythagoræ filius: in epistola ad
 philolaum empedoclē ait archimomi fuisse filiū. Qd̄ autē Agrigentinus ex Sici
 lia fuerit ipse in principio lustrationū refert: hæctenus de genere ipsius audisse autē
 illū Pythagorā Timæus auctor est in nono historiātū dicens: de præhensum qd̄
 orationē furatus esset sicuti & plato: atq; ideo ad cōsortiū sermonū ad mitti p̄hi
 bitū: ipsūq; meminisse Pythagoræ dū illū isignē doctrinā uirū appellat: qui mā
 xima nosset animiq; excelleret opibus. Sūt q̄ ista de Parmenide dixisse putant.
 Refert Neāthes Pythagoricos usq; ad Philolaū & empedoclē ad sermonū cōmu
 nionē admitti solitos. Vbi uero ipse poemata illa uulgare cœpit: latā esse legē uti
 uersificator oīs ide arceret: Idē & Platonē pertulisse aiūt: quippe & hūc fuisse p̄
 hibitū: quē tamē illorū audiuerit empedocles nō dixit. Eā enim quæ telaugis fer
 tur epistolā qd̄ hippasum ac Brōtinū audierit: nō usquequaq; probari: eū uero
 Theophrastus parmenidē illū imitatū dixit: ipsiusq; amulū & in poematibus
 fuisse: q̄ppe & illum uersu physicæ rōnis apparuisse. Hermippus autē non parme
 nidis uerū Zenophāis fuisse imitatorē tradidit. q̄ cum diu uersatus eiusq; carmē
 imitatus sit: postmodū pythagoricis cōgressum eē. Alcidas uero i physico re
 fert eodē tpe zenonē & empedoclē una audiuisse: parmenidē demū ab se discessis
 se ac zenonē qd̄ seorsum phātū eē. Hūc uero Anaxagorā & Pythagorā audisse
 atq; alterius cōstātiā & grauitatē uitæ atq; habitus alterius de natura rōes fuisse
 imitatū. Aristoteles uero in sophista primū empedoclē oratorix inuētorem ait:
 zenonēq; dialecticæ: in libro autē de poetis asserit homericū empedoclē: acutūq;
 in dicēdo fuisse: trāslatiōibus itē ac cæteris poetis figuris usum. Atq; ideo cū: &
 alia poemata scripsisset: & Xerxis trāsitū & in Apollinē phœmum: ea postmodū
 ignibus tradidit soror quædam ipsius siue filia: ut Hieronymus: memit: phœmi
 um qd̄ iprudēs. Persica autē prudēs: ac sciēs quod ea iperfecta essent. Tragœdi
 as illū preterea scripsisse refert ac politica. Veq; heraclides serapiōis filius tragœ
 dias: alterius fuisse memorat. Hieronymus uero q̄draginta tria illius opuscula
 se legisse asserit. Neāthes autē ad hunc iuuenē scripsisse & ipsū tragœdias: in q̄s se
 postea icidisse. Porro satyrus in uitis refert & medicū illum fuisse oratoremq; op
 timū: gorgiāq; leōtinū ipsius fuisse discipulum. uir. s. in oratoriā insignem: q̄ &
 artem rhetoricā scripserit: quē tradit Apollodorus in chronicis cētū & nouē æra
 tis implese annos: hūc ait satyrus dicē solitū affuisse se empedocli magiā exercen
 ti ipsūq; in poematibus id profiteri & complura alia: inter quæ profitetur phar

macha: quibus & morbi & senectus arceantur. & uentorum uel noxii pellantur flatus: uel salubres: ac lati adhibeantur: mortuiq; item reuiuiscant. Multis atq; moris eum uirum admirationi habitum Timæus in. xviii. historiarum auctor est. Nāq; ete suis plerūq; uehementer flātibus adeo ut fruges corrūperent excoiri asinos iussit: factisq; utribus eos collibus & montium uerticibus admoueri ad cōpellendos flatus: cessantibusque uentris ab euentu rei colysanemā uocatū esse. Heraclides quoque in libro de morbis ait ipsum pausaniam dictasse quæ de apno ille scripsit. Erat aut pausanias: ut Satyrus & Aristippus ait: amator eius: cui & d natura libros cōpositos ita declarauit.

Pausania sapiens anchiti percipe fili;

Sed & epigrāma in eum fecit.

Pausania medico anchito cognomine nato

Asclipiadeo patria clara gela est.

Qui languescens uario plerosq; labore

Sæpe acherontem linquere fecit iter.

την γούυ ἀνύουυ. Heraclitus tale quiddam esse ait qd'. xxx. dies corpus absq; spiritu integrū icorruptūq; seruaret. Vnde illū & medicū & uatē dixit ut ex eius uersibus patet: qbus icolas ampli agrigētū saluere iubet: a qbus & deū se credi uult: diuinisq; sibi petit honores. Amplū uero agrigētū dixisse ferūt: q; in illa octingēta hoium milia inhabitaret. Vnde & empedocle illis delitiis uacantibus dixisse agrigētini delitiis qdem ita quotidie se dedūt: ac si postridie morituri: domos uero ita ædificant quali ppetuo uicturi: eas uero ipsas expiationes in unū corpus coegisse ferūt Cleomenes cōpactor: quæadmodū & Fauorinus in commemoratiōibus ait fuisse uero eū iprimis liberū atq; ab omni principadi fastu remotissimū Aristoteles tradit: siqdē & regnū cū sibi offerret: cōstāter renuit: sicuti Xāthus i illius laudibus memīt simplicitatē uitæ: q regū delicias carius amplectēs: eadē & Timæus refert causam simul adiiciēs cur ita popularis fuerit. Inuitatus. n. fuerat a quodā ex picipib; ac procedēte cōuiuio ccena nō inferebat: Tacētibus aliis indigne ille ferens inferri iussit. Qui uero illum inuitarat præstolari se curiæ ministrum dixit. Vbi uero ille aduenit conuiuii princeps cōstitutus est: id eo agente qui illū uocauerat: tum ille tyrānidis initia apud obscura præ se ferens iubebat: aut bibeat aut in caput effundi merum. Tunc igitur Empedocles tacuit. Postridie uero coactō iudicio damnauit utrūq; ac peremit inuitatorem. s. & conuiuii picipē. Istud enim eius reipublicæ tractandæ initium fuit. Rursus Acrone medico locum sibi ad construendum paternum monumētum a senatu postulāre quod inter medicos arte præcipue excelleret in medium surrexit Empedocles: ac fieri phibuit: atque inter cætera quæ de æqualitate disseruit: ita illū rogare ccepit: cuiusmodi monumēto icidemus elogiū? Nū hoc: sūmū te medicū summi patris in summo uertice summæ patriæ cōditū: qdā aut secūdū uersum ita pnunciāt. sublimis uerticis tumultus sublimis cōtinet. Hoc qdam simonidis esse tradiderūt. Postmodū uero empedocles & mille hominum cætū antiquauit cōstituto triēni magistratu: ut non solum esset diuitū uerū & mediocrium ac populariter sentiētium. Denique

& timæus in primo: & secundo libro: ipsius. n. saepe mentionem facit: cōtrariam
 reip. tradit puratū cū habuisse sententiā: quādo qdem iactantia & amore sui fere
 batur imodice: qppe q in carmine se deum dixerit: quādo item olympia adisset:
 in se cūctorū uertebat ora: ut nullius inter loquēdū tanta quanta empedoclis fie
 ret mentio. Postremo tamē cū agrigētū cōderet: obstiterunt illius istituto inimi
 corū nepotes: quo ille mcerore accepto in pelopōesum secessit: ibiq; obiit diē. Ti/
 mon autem ne hūc quidem pratermisit: sed ipsum mordet dicens: & Empedo/
 cles forensium formator uerborum quantum ualuit rātum caput imperās, qui di
 spoluit magistratus indigentes aliis. De illis uero obitu uaria fertur opinio. Hera
 clites. n. cum enarrasset de apno ut. s. empedocles maximam ex eo gloriam cōse/
 cutus eēt: q; mulierem defūctam uiuam dimisisset: ait illum sacrificiū ad Pifiana
 ctis agrum fecisse: cōuocatis plerisq; ex amicis inter quos & paufanias erat. Vbi
 uero conuiuio pacto alii qdem loco paululum digressi: alii sub arboribus uillæ se
 ad quiescendū cōposuerunt: alii quocūq; uisum est in loco quieuerūt: ipse ubi ac
 cubuerat pmāsit. Mane aut factō e somno excitis ceteris solus ipse reptus nō est
 Facta aut diligenti inq; sitione seruis qui rogabantur unus affuit: qui diceret se no
 cte media ingērem audisse uocē empedocle uocantē. Tū uero ubi surrexisset ca/
 lestē uidisse lucē & splēdorē tadarū nihilq; aliud. Illis uero in eo quod contigerat
 stupētibus descēdit paufanias: ut mitteret qui queretē. Postmodū uero prohibi/
 tus est ulterius: quærere dicens uoti rē in primis cōtigisse: sibiq; ueluti deo hostias
 offerri oportere. Hermippus aut illū cū pātheā quādam agrigentīnam despera/
 tam a medicis curasse hostias ob id litasse. Qui uero inuitati erāt ad .lxxx. ferme
 fuisse. Hippobotus uero illum ait ubi exurrexerat ætnam petisse quo cum perue
 nisset in ignis crateres se iniecit: ibiq; dum fidem cupit facere famāque ad strue
 re quod deus effectus sit ignibus cōsumptum esse: postea ut sese res haberet agni/
 tum & exploratum esse una ex illius crepidis ui flāmæ ex intimis ad exteriora re/
 iecta: quippe calciari solebat ære: huic famæ paufanias reluctabatur. Ceterq; Dio
 dorus ephesius de Anaximandro scribens ait illum huius æmulum fuisse imitan
 do tragicā grādiloquētiā uestisq; grauitatem. Enim uero dū selenuntios ex ad/
 iacentis fluiuū fetore pestis inuasisset adeo ut & ipsi uxores partu periclitentur: ex
 cogitasse empedoclem duos quosdā ex uicinis amnibus proprio sumptu in flu/
 men illud immittere: ut ex ea cōmiftione aquæ dulcescerent. Hoc ordine sedata
 peste epulantibus selenuntis empedoclem apparuisse: illi eo conspecto surrexe
 rūt: eiq; ueluti deo dominos honores detulerūt. Eā de se opinionē firmare uocētē
 se in ignes cōiecit. Verū hisce timæus refragatur apte asserens illū ubi in pelo/
 ponensum se recepit: nūq; oīno redisse atq; iō illio icertū eē obitū. Heraclidi uero
 noīe illū denotās apte cōtradicit pifianacta syracusanū dicēs: neq; uillā agrigenti
 hūisse. Vex; a paufania factū amico monumētū: Is. n. hmōi uulgata fama breuē
 statuā illi: qppe diues erat: siue arā qsi deo cōdidit: quonā ergo pacto inqt se i cra
 teras iniecit quorū nullā unq; fecit mētione & qdē cū ppe eēt: mortuū igf eī pe
 lopōneso q; si illius sepultura nō cernit: nihil ē cur admirēur? Nāq; & alioq; mul
 torū sepulchra ignorāt: Ista & hmōi timæus refert. uerū sp heraclidi consuetudo

est miracula ista cōfingere: q̄ & ex luna cecidisse hoīem dicit. Porro Hippobotus ait statuam empedoclis optam agrigenti primum stetit. Postea uero ante Romanorum curiam cōstitutam fuisse romanis eam illuc transferentibus aptam: p̄cte q̄dem & nunc eiusmodi quædā inueniūtur. Neāthes uero cyzicenus q̄ & de Pythagoricis scripsit: refert Menone uita functo tyrānidis pullulare exordia cepisse. Tum uero empedoclem Agrigētinos induxisse: uti seditiōibus omīssis æq̄litate ciuilem amplecterētur: multas itidē ciuū quæ sine dote erant ex relictis sibi opib; adiecta dote uiris tradidisse: atq; ideo & purpurā se iuidisse: & strophium aureum circūdedisse Fauorinus in cōmentariis auctor est: crepidas itē aereas & delphicā sumpsisse coronā. Coma item illi proluxa fuit: & pueri se deducētēs: & ipse grauis semp atq; in uno seueritatis habitu p̄stitit. Eiusmodi igitur progrediebatur ut ciuib; sibi occurātibus ac pro magno id munere habētib; specimē quoddam & insigne regium præ se ferre uideretur. Postremo uero dū celebritatis cuiusdā causa messanā curru inuectus pergeret cecidisse: coxamq; fregisse. Quo t̄ ex morbo defunctū esse ætatis anno. lxxvii. esse itē sepulchrū eio megaris. de ætate uero ab Aristotele dissentit. Ille. n. lxxv. annorū defecisse ait: alii ceterum & nouē uixisse annos cōtendūt. Floruit autē circa. lxxx. & quartā olympiadē. Democritus autē troezenius in libro cōtra sophistas refert illum iuxta. Homerū informis letio dū sibi procera ex corno infauste nexuisse. In ea uero quā prædixim; telaugis epistola fert̄ illū ex senio in mare prolapsū extinctūq; esse. Hæc de ipsius morte fertur & nostrum in hūc p̄metro mordax quidam.

Empedocles rapida purgasti corpora flamma.

Aeternos ignes fortiter ore trahens.

Vltronium taceam: te incēdia sæua petisse.

Incidis inuitus delituisse uolans.

Et illud.

Cruribus empedocles confractis dicitur esse

Mortuus: e curru cū cecidisset humi.

Si se flagrantem uicturus iecit in ætnam

Quomodo nunc megaris structa sepulchra uides?

Timon uero ne ab eo qdē laceffendo abstinuit dicens empedoclesq; forēsū opifex carminū & cætera. Hæc autē illi uisa sūt: elemēta esse quattuor ignē: aquā: aerē: terrā: amicitiaq; qua fœderāt̄ & discordiā qua dissidēt: Ait autē sic iuppiter: ac Iuno regina & aidoneus & uenerāda nestis. Iouē: ignem: iunonē: terrā: aidoneū aerem: nestin aquā dicēs: & hæc ait assiduas uersare uices: desinere nusq; est q̄p̄ æternus iuxta illū hic rerū ordo: deniq; infert. Namq; alias cōnectit amor hæc oīa simul: sæpe etiā disiuēta iubet cōtentio ferri: solē ait ignis ingētem massam: lunaq; maiorē: lunā disci habere similitudinē. Cælum ipsū cristalli obtiere spetiē & aiām oīgenū aīalium atq; arborum species indui. Ait nēpe se aliquādo fuisse puerū atq; puellam arborē & auē atq; piscē. Quæ igitur illæ de natura deq; expiationibus scripsit: ad quinque milia uersuum pertingūt: quæ uero de medicina ad sexcentos. De tragœdiis supra iam diximus.

Epicarmus couus.

Picharmus elothalis filius Couus: & ipse Pichagoræ auditor fuit. Trime-
niensis uero cū esset e Sicilia profectus peruenit megara: inde cōtendit
syracusas: ut & ipse i suis testatur libris. Eius statua istiusmodi carmē in
scriptum est: quo dicat tāto excellere doctis oibus & claris uiris quāto uel syderi-
bus sol cæteris uel mare annibus cunctis antecellat.

Quam superat phæton ingentis sydera cæli.

Quanto uis pelago maior inest fluuius.

Tantum ego iam dico sophia præstare epicharmum.

Cui dedit hæc patria florida ferta comis.

Cōmentaria ista reliq̄ in quibus de natura rerum: de sententiis: de medicina dis-
seruit. Notasq̄ breues cōmētariorū locis apposuit: quibus aperte indicat ab se el-
borata opuscula. Obiit anno ætatis nonagesimo.

Architas Tarentinus.

Archytas Mnesagoræ siue ut Aristoxenus ait Estiæ filius Tarentinus
Pythagoricus nobilissimus fuit. Hic Platonē: cū a Dionysio necādus
esset: per epistolam eripuit: admiratiōi summæ apud plurimos habitus
est in omni uirtutis genere. Nempe. n. septies ciuibus præfectus est: cum cæteri
plusq̄ annum imperare lege prohiberentur. Ad hūc Plato scribit epistolas: quod
is ad eum prior scripsisset: ita Architas Platōi scilicet facis tu quidem recte quod
nobis te conualuisset ex ægritudine significasti: de damisco item nunciās. De cō-
mentariis aut curauimus: uenimusq̄ ad lucanos: ibiq̄ conuenimus ocelli nepo-
tes. Quæ igitur de regno legibo iusticia: omniumq̄ generatione: & ipsi habemus
& ex his quædam misimus: reliqua modo repiri non possunt: cum iuenta fuerit
ad te deferretur: in hunc modū Archytas. Plato aut ita rescripsit. Plato Archytæ
salutem. Quæ abs te nobis allata sunt cōmentaria: dici non pōt: q̄ libenter accipi-
mus: quicq̄ illa scripsit in primis admirati sumus: ostēdit enim profecto uir ille di-
gnum se maioribus illis suis antiquissimis atq̄ optimis uiris. Feruntur autem isti
uiri moereri fuisse. Hi aut ex illis fuere Troianis: qui cū Laomedonte migrarunt
uiri boni: ut de illis tradita fabula significat: q̄ apud me sunt cōmētaria de q̄ scri-
psisti mūdū satis lubricata sunt: neq̄ unq̄ satis erunt: ea tamen misi. De custodia
uero ambo concorditer sentimus. Nihil itaq̄ adhortatione opus est: uale: in hūc
modum illi ad se inuicem scripserunt. Porro Archytas quatuor fuit. Primus hic
ipse. Secundus Mytilenæus musicus. Tertius qui de agricultura scripsit. Quar-
tus poeta epigrammatum. Quintū plaricq̄ addūt Architectum: cuius proferūt
librum de machina: cuius istud initium est: hæc de Teucro Charchedonio audi-
ui. De musico dicitur quod cū probro sibi daretur quod non exaudiretur: dixerit
organum enim pro me pugnant loquit̄. Pythagoricum uero Aristoxenus refert
cū exercitui præfesset nunq̄ fuisse superatū. Semel autem dum iuidiæ cederet se
se imperio abdicasse: moxq̄ exercitum ius hostiū in cōcessisse: primus hic mecha-
nica mechanicis p̄cipiis usus exposuit: primusq̄ motum organicum descriptōi
geometricæ ad mouit ex dimidii Cylindri sectione duas medias secundum pro-

portionem sumere querens ad cubi duplicationem: & in geometria cubū primus ut Plato in repu. testatur inuenit.

Alcmeon crotoniata:

Alcmeon Crotoniatae & ipse Pythagorae auditor fuit: ut plurimum uero in medicina uersatur. Plerumque item de natura disputat dicens multas humanarū rerū causas. Videtur autē primus de naturae ratione scripsisse ut Fauorinus in omnimoda tradit historia: lunamque hanc sempiternam habere naturam dixit. Fuit autem Perithi filius sicut & ipse in principio sui operis testatur. Alcmeon crotoniatae haec ait Perithi filius Brotino & Leoni & Bathyllo: de inuisibilibus de immortalibus rebus manifestum quidem scientiam habent dii: quantum uero conuicere hominibus licet & caetera. Animam uero immortalem dixit: moueri que iugiter instar solis.

Hippasus Metapontinus

Hippasus metapontinus & ipse Pythagoricus fuit: ait autē diffinitum esse tempus mundanae mutationis: finitumque hoc totum esse ac semper moueri. Demetrius autē in homonymis refert illum nullum opus reliquisse. Fuerunt autē hippasi duo hic. s. & qui Laconum rempub. quinque libris comprehendit. Erat autem & ipse Lacon.

Philolaus.

Philolaus Crotoniatae filius Pythagoricus & ipse fuit: ab hoc Pythagoricos libros emendatos: ut curaret: Dionis scribit Plato: moritur autē suspectus quod tyrannidem inuadere moliret & nostrū est in ipsum sic.

Suspicio dico: cunctis est usque cauenda.

Nil agis infelix cum uidearis: agis:

Patria sic croton philolaum sustulit olim:

Regnum affectantes credula habere manus.

Opinatur autem omnia harmonia: ac necessitate fieri: terramque secundū primum circulum moueri dixit. Alii Icetam siracusanū id sensisse affirmant. Scripsit autē librum in quo Hermippus quēpiam scriptorē dixisse refert Platonē philosophū cum in Siciliam ad Dionysium profectus esset emisse a Philolai cōsanguineis argenti minas Alexandrinas. xl. atque ide transcripsisse. Timaeū alii Platonē dicunt haec a Dionysio accepisse reluctantē licet abductū ex carcere adolescentē & philolai discipulis: refert Demetrius in homonymis pythagorica de natura rerū hūc primū edisse: quorū est initiū: primo in mūdo natura coacta est ex infinitis ac finitis mundus que totus & quae sunt in ipso omnia.

Eudoxus.

Eudoxus Aelchini filius Cnidius astrologus: geometra: medicus: ac legifer fuit: ac geometriā quidē ab archita didicit. In medicina uero philistione Siculo preceptore usus est: ut Callimachus in tabulis ait. Porro sotion in successionibus Platonis quoque auditorem fuisse scribit: Nam cū annū. xxiii. aetatis ageret: summoque iter paupertatis angustias discēdi studio flagraret socraticorū gloria percitū athenas cōtēdisse cū theomedote medico: a quo & nutriti solitū: nec

defuerūt q̄ dicerēt ipsius p̄dicā fuisse. Deuēctus autē īpireū athēas quotidie ascē/
 debat ibique cum sophistas audisset ad portum regrediebatur. Duos autem ibi
 menses remoratus domum reuertit. Vnde rursus amicorum largitate suffultus
 in ægyptum cum Chrysippo medico profectus est commendatitias ab agesilao
 litteras ad Nectabin ferens: aquo & sacerdotibus intente commendatus est. Ibi
 annum unum & menses quatuor remoratus mento atonso: atque supercilio. viii.
 annorum historiam secundum quosdam conscripsit: inde iam cizici atque in pro
 pontide phāus mausolum itidem uisere uoluit. Tum uero athenas rediit habens
 secum discipulos plurimos cōtristandi: ut quidam uolunt Platonis gratia: q̄ iis
 ab initio illum ab se dimiserat: sunt qui dicant conuiuium Platoni celebranti ipsū
 adstātibus plurimis Hemycielium accubitum introduxisse. Enim uero Nicoma
 chus Aristotelis filius illum ait uoluptatem bonum dicere. Exceptus autem in pa
 tria magno cum honore est: cuius rei indicio est honorificum de illo factum de/
 cretum. Apud græcos quoque clarissimus fuit: cuiusque suis leges cōscripsit: ut
 Hermippus in quarto de septem sapientibus libro refert: scripsit item de astrolo/
 gia & de geometria & de aliis quibusdam insignia opuscula. Tres autem habuit
 filias Haetidem: Philitidem: Delphidem. Refert Heratosthenes in libris ad He
 cationem ipsum & cynicorum dialogos composuisse: alij ægyptios quidē lingua
 sua illos conscripsisse. Hunc uero traductos græcis edidisse tradunt: eius Chrysi
 pus Erinei filius Cnidius auditor fuit in his quæ de diis: de mundo: de caelestibus
 docentur. In medicina uero Philistione siculo præceptore usus est: Reliquit autē
 & commentaria pulcherrima & eruditionis plenā: huius filius Aristagoras fuit:
 cuius Chrysippus ethlij filius discipulus fuit: cuius feruntur modi illi ad uidēdas
 speculationes naturales quæ in animam eius uenerant accommodati. Fuerunt
 autem eudoxi tres. Primus hic ipse. Secundus rhodius historiarum scriptor. Ter
 tius Sicularius. Agathoclis filius poeta comicus: qui ter urbana uicit certamina: qn
 quiesque lenaica: ut Appollo dorus in chronicis ait. Inuēimus & alium medicum
 Cnidium: quem ait Eudoxus in terræ ambitu semper admonere solitum articu/
 los iugi agitatione exercēdos sensusque similiter. Idem uero refert Eudoxum Cni
 dium circa centesimam: & tertiam olypiam dem claruisse atque lenias curuas re/
 petisse. Moritur autem tertium & quinquagesimū agens annum. Cum uero ad/
 huc in ægypto moraretur cum ichenophi heliopolitano apisillius palliū lingere
 uisus est. Celebrē ergo illum fore nec longeuum ex eo ostento sacerdotes dixerē:
 ut Fauorinus in cōmentariis refert: est & nostrum in hunc.

Aboue cornuto propriam prædiscere sortem

Eudoxum fama est quondam memphitis in urbe.

At quia sermonem uitulo natura negauit

Nil dixit: stolam lingens obliquus aperte

Hoc docuit moriere cito: non ocius alter

Illi igitur celeri uenit mors horrida passu

Annos intuito ter denos trisq; uiginti

Eudoxū ob famæ claritatemq; appellabant

Diogenis. Laërtii de uitis philosophorum Liber nonus.

Heraclitus Ephesius:

q

VONIAM ergo de nobilibus Pythagoricis diximus nūc iam sparsim: ut aiūt: de claris quibusdā philosophis loquamur. ac primū de Heraclito dicēdum. Heraclitus blifonis siue ut qdā uolūt Heratiōtis filius Ephesius circa. lxxix. olympiadē clarus est habitus. Fui autē ultra cæteros alto aīo & cōtēnēte oēs: ut ex ipso eius opere osten-

dit ubi ait multa peritia mentē non docet Hesiodū siqdē docuit & Pythagoram rursusq; Xenophanē atq; Hecataeum. Nam licere unū scire sapiētē sententiā qua gubernētur oīa per oīa. Homerumq; dicebat dignū q ex certaminibus eficeret: colaphisq; cæderetur: archilochūq; similiter. Dicebat autē & iniuriam extinguere oportet magis q ardentem rogam: plebēq; pro lege non secus ac pro muro pugnare. Acriter autē ephesios carpit quod amicū suum hermodotum eiecerant dicens: merentur ephesii omnes adulti mori: impuberibusq; urbem derelinquere: quoniam hermodorum sui praestantissimum expulerūt dicētes: nostrum nemo ineqlis sit: qd si quis erit talis: alibiq; & cū aliis. Cū autē rogaret a ciuibus ut leges eis poneret: facere cū tempit: q iā ciuitas pessima cōsuetudine ibuta eēt. Secedēs uero ad phanū dianæ cū filiis talo ludebat. Circumstantibus autē se ephesius quid iquit miraminio pditi: nōne prestat istuc facere q nobiscū ultra rē admīstrare: tan dē hominū odio parcitus exiit: uitāq; in mōtib; ducebat olera comedēs: eius rei gratia morbo aquæ itercutis arreptus ad urbē descēdit: medicosq; p ænigmata sci scitabat an possent ex ibre siccitatē facere. Illis nō intelligētibus se ipsum boum stabulo icludēs & fimo bubalino obruēs eo calore arbitrabat noxiū ac exūdātem humorē exhaurire posse. Vbi uero ne sic quidē aliquid pficere cōspexerat morit. lx. atatis agens annum & est in ipsum nostrum sic.

Sæpe ego miratus quondam quonammodo posset
Heraclitus uitā uiuere difficilis:

Est tamen extinctus: cum corpora namq; figasset
Lympha: diem extinxit: attulit & tenebras.

Hermipus autē refert illū medicis dixisse. Nū potestis pressis intestinis humorē exhaurire: negātibus se ipsum solis obiecisse radiis ac iussisse pueris bouū fimo se obliere: eo calore maceratū postridie obiisse diē: sepultūq; i foro fuisse. Neanthes uero cizicenus ait illū fimo bubulo cū se eximere nō posset ita pstitisse: atq; ob eā mutationē ignoratū a canib; disceptū eē. Fuit autē a puero mirabilis: & cū eēt iuuenis nihil se dicebat scire. Vbi uero ad uirilitalis annos euaserat nihil ignorat: nemiem quidē audiuit uerū semet iuestigādā ueritati dedisse: oīaq; ex semetipso didicisse ait. Sotion autē quoldā dixisse refert Xenophāis illū frequētasse auditoriū: Aristonēq; in libro de heraclito dicere aquæ itercutis illū curatū ægritudine: morbo alio uitā finxisse ei opinioni & hippobotus accedit. Eius uero qui legitur liber genera

liter quidē de natura est: ceterū trīs in pte scinditur. Nāq; & de uniuerso: & de re
 pu. & de theologia differit. Illū uero ī tēplo Dianæ deposuit: ut qdā putāt: de idu
 stria obscurius scriptū: ut soli eruditi illum legerent: ne si a uulgo passim legeretur
 cōtemptibilis esset. Hūc uero & Timon descripsit appellās maledicū & turbæ in
 festū. Theophrastus illū atrabile laborātē alia semipfecta: alia alias aliter scripsit/
 se refert: eius alti animi signū Antisthenes in successionebus id asserit: quod fratri
 cōcesserit regnū. Tācum uero gloriæ pmeruit ipsius liber ut sectatores habuerit
 q appellarentur heracliti. Sūt aut ista quæ illi summatim uisa sunt. Ex igne cūcta
 cōstare in eumq; resolui oīa. fato oīa fieri: & ex cōuersiōe contraria q̄ sint oīa con/
 gruere & coaptari. Aīarū itē & demonū plena esse oīa dixit: & de his q̄ in mundo
 cōtingunt passiōibus oibus. Solis eā eē magnitudinem quæ cernitur oculis. Di/
 citur & id de aīa sensisse natura. Nunq̄ illā repiri posse q̄talibet quis uīa conficiat
 spacia: adeo profundā eius esse rōnē. elationē siue aēstimationē sacū morbum ap/
 pellabat: aspectumq; mentiri. Lucide qdē interdū & apte in suo ope loq̄tur: & ut
 tardissimo cuiq; facilis ad intelligendū sit: Breuitas quoq; & interpretatōis graui/
 tas incōparabilis est. Iā uero p partes digerenda sunt eius decreta. Igne elementū
 esse dicit. Ignisq; uicissitudine tū rarietate: tū densitate cōstare: quæ fiunt oīa. Ap/
 te uero nihil explicat. fieriq; oīa p cōtrarietātē & flūinis in morem uniuersa decur/
 rere: finitū que esse hoc omne & unū eē mūdū: eūq; ex igne nasci: & rursus p quos/
 dā ambitus p uices hoc omne seculū ignescere. Id aut fato fieri. Ex his uero quæ
 cōtraria sunt id qdē qd' ad generationē adducat uocari bellū & cōrentionem qd'
 at ad incensionem cōcordiā & pacem. Mutationē quoq; uīa esse supra infraq; du/
 centem secūdū quā fieri mūdū. Densatum qppe ignem liq̄scere: cōstātemq; aquā
 fieri. cōcretā uero aquā in humū uerti eāque inter inferiora esse: humū ipsam de/
 nuo effundi: atq; ex ea fieri huuorem. Ex eo at reliq̄ ferme oīa ad euaporationem
 eā referens quæ ex mari fit: ipamq; ad supiora uīa eē. Porro euaporatiōes ex ter/
 ra fieri & mari: alias qdē pspicuas & liq̄das: alias uero tenebrosas: a liq̄dioribus
 ignē: a reliq̄is humorē incrementa cape. Aerē uero cuiusmodi sit nō significat eē
 tamen scaphas per cōcauum ad nos cōuersas: in qbus cōuenientes euaporatiōes li/
 qdas perferre flāmas: q̄ sint sydera dicit. Esse at lucidissimā cādidiissimāq; solis flā/
 mā: nāque astra cætera remotiora esse: neque adeo terræ p̄xima. Atque ideo mi/
 nus lucere minusque calefacere: lunā q̄ tertiæ uicinior sit: nō per liq̄dum locum ap/
 parere: solem in suo splendore nulli admixtōi obnoxium durare certis a nobis spa/
 ciis mensurisq; distātem: Ex eo igitur magis calefcere atque illustrare. Deficere
 item solem ac lunā cū scaphæ ad superiora uertuntur: menstruasque figuras lunæ
 fieri: dū in illā sensim uertitur scapha. Diē itē ac noctē & menses & annos ānique
 statuta tēpora pluuialque & uentos atque his similia secūdū euaporatiōes uari/
 as fieri. Nā liq̄dā euaporationē in solis circulo inflamata diem facere. Cōtrariam
 uero ubi obtinuerit efficere noctem: atque ex lumīe calorem augeri: aēstatemque
 perficere: ex tenebris humorem abūdare: unde hyemus oriatur: in hunc modum:
 & de causis cæteris disputat. Enimuero terram cuiusmodi sit penitus tacet: ac de
 scaphis itidem: ista eius dogmata fuere. Porro quod ad Socratem attinet quānā

eius de illo snia fuerit cum eius legisset librum euripide sibi deferente ut Ariston ait diximus: cum de Socrate loqueremur. Seleucus tamen gramaticus ait Cratoniatem quemdam in eo quem catacolymbitem inscripsit libro tradere Cratem quondam hunc librum prio graecis inuexisse: ac dixisse librum ipsum delio aliquo indigere natatore q in illo no suffocaret: inscribunt illum plerique musas: alii de natura: diodorus uero gubernaculum diligens ad libram uitae qudam sniam morum unius oium instituti ornamentum. Aiunt illum cum rogaretur cur taceret dixisse: ut uos loquamini. Eius frui conubernio & darius oprauit: scripsitq; ad illum ita. Rex Darius histaspis filius heraclitum ephesium sapientem uirum salutat: librum de natura scripsisti obscurum ad intelligendum difficileq; ad exponendum in plerisque: deniq; si ad uerbum exponat: uim quadam speculatiois continere uidetur: mundi quidem totius & quae in eo fiunt oium quae sunt in diuino motu constituta: in quibus plurimi haeserunt: assensumq; continere: adeo ut & quae coplura legerunt ambigant: cum recta abs te reo conscripta uideant. Rex igitur Darius histaspis filius auditor esse tuus cupit: particepsq; graece eruditiois fieri. Venias itaque quod primum ad conspectum meum ac regiam domum. Graeci. n. ut plurimum sapientibus uiris obseruandis minus dediti aspiciunt quae ab his recte fuerint ostensa studiose & audientia & discenda. Apud me autem aderit tibi omnis honor: primatusq; ois: quotidieque sollicita obseruatio & grata allocutio: uitaq; tuis moribus probabilis. Vale: his ille ita respondit. Heraclitus ephesius regi Dario histaspis filio salu. Quiaq; mortales in terris sunt a ueritate ac iusticia se longius remouet: auaritia aut & inani gloria inexplabiliter intedunt peccatae demerita causa. Ego aut ois in memor nequitiae fastidiumq; deuitas ois inuidiae domesticae: supbiae ite nunquam in plerumque solu aduenire paucis contentus: quae sunt secundum meam sniam huiusmodi ille & aduersus regem fuit. Demetrius aut in equocis ipsum & athetices aspiciunt ait: apud quos magna de illo erat opinio: & cum ephesus esset contemptui nullum alibi maluisse conuersari: meminit illius Demetrius quoque Phalerius in Socratis defensione plurimiq; fuere qui illius exponeret librum: quippe & Antisthenes & heraclides poeticae & Sphaerus stoicus. Pausanias preterea qui heraclitites appellatus est. Nicomedes quoque ac Dionysius & ex grammaticis Diodorus: qui opus illud non de natura: sed de rebus dixit differere. Namque de natura differit in exempli spem inserta illic esse. Hieronymus aut Scythinum quendam iaborum poetam in illius librum metro iocari illumq; euertere dixit: multa autem epigrammata in ipsum feruntur: sed & hoc.

Heraclitus ego: quid me uexatis iniqui?

Non uos: sed doctos tam graue querit opus

Est mihi solus homo triginta milia: plures:

Nullus homo stygiis haec quoque narro dies.

Item aliud.

Noli heraclitum rapido percurrere passu:

Est uia difficilis: luce papyrus eget.

In sua si doctus te duxerit atria uates:

Cuncta uidebuntur lucidiora die.

Quinque aut heracliti fuere: primus hic ipse: secundus poeta lyricus: cuius est illa

duodecim deorū laus: tertius elegiæ poeta alicarnassicus i quē callimachus fecit sic
 Heraclite mihi quidam tua funera dixit
 Et subito lachrymis immaduere genæ.
 Venit & in mentem quotiens accessimus ambo
 Ad solem: ut nobis mutua uerba forent.
 Puulus es exiguus nunc hospes: sed tua musa
 Viuit: plutonis non timet atq; manus.
 Quartus lesbicus qui macedonum scripsit historiam. Quintus ex industria ridicu-
 lus qui ex citharæ pulsu transiuit ad speciem.

Xenophanes:

Enophanes Dexii sine Appollodorus ait Orthomenis filius colophōius
 a Timone laudatur: deniq; ait Xenophanē moderatū: ac sine faustu fuis-
 se: pulsus aut patria in zacia Sicilia moratus ē atq; catina. Sūt q; neminē
 audisse dicāt: neq; desunt q; Botonis atheniēsis auditorē fuisse asserēt. Alii ar-
 chelaū audisse: atq; ut Sotion ait Anaximādrī ætate uixit. Scripsit aut uersu elegi-
 as & iamboꝝ contra hesiodum atq; homerum quæ de diis dixere illis exprobrans
 ipse quoq; sua refarciebat poemata. Thaletis ac pythagoræ opinionibus cōtraria
 sensisse fertur: epimenidēq; sugilasse. Fuit autē & lōgæuus maxime sicuti & ipse
 quodā i loco testat dicēs sexagita & septē ānos se a patria pegrinātium eē cū tunc
 xxv. eēt ānorū. Ait aut quattuor eē oīum rerū elemēta infinitosq; mūdōs neq; ua-
 riabiles: nubes cōsistere cū solis uapor sursum fert: easq; i aerē cogit: dei substantiam
 rotundā esse & globosam: nihilq; cū hoibus habere cōe. totū cernere totūq; audi-
 re: nō tamē respirare: simulque eē oīa mētē. prudentiā. æternitatē. primusque di-
 xit oē quod fiat corruptioni obnoxiiū esse. Aīamq; esse spiritū ait: & plurima de
 teriora mētē esse. Tyrānis cōgrediendum aut minime aut suauissime. Empedo-
 cle aut dicēte sibi difficile iuueniri iuuenē posse sapientē recte inqt. Nā sapiēs sit ne-
 cesse est q; norit explorare sapientē. Oīa icōprehensibilia eē primū hūc dixisse so-
 tion auctorē: sed fallitur: scripsit aut de colophonis cōditione & de italica in eleā
 colonia uersus ad duo milia. claruit sexagesima fere olympiada. Refert uero de-
 metrius phalereus in libro de senectute: panaxiusq; stoicus i libro de trāquillitate
 filios illū suos ppriis sepelisse manibus sicuti & anaxagoram. Videt aut a pytha-
 goricis pmenisco & orestade: ut fauorinus in priō cōmētariorū ait defecisse. Fuit
 aut & alius xenophanes poeta iābicus ex lesbo atque hi quidem sparsim.

Parmenides.

Armenides eius auditor fuit: piretusque eleathes. eum theophrastus in
 epitome anaximādrū audisse tradit. licet aut xenophanis auditor fuerit:
 secutus tamen illum non esse: sotius item adiūctus est & ameniæ & dio-
 chetæ Pythagorico: ut Sotion ait paup; illi quidem sed hōesto sane uiro ac bono
 quem etiam potius secutus est: ac uita functo sacellum ædificauit. Cum & gene-
 re & opibus illustris esset: atque ab amenia non a xenophane ad quietam uitam
 inductus est. Primus hic tetra globosam dixit: ac rotundā & in medio sitā. Duoq;
 esse elemēta ignē. s. & humidū: illū opificis: hāc materiæ tenere ordinem. Genera

tionem item hominum ex sole primū esse ortā: solem ipsum calidū esse atq; frigidū: ex quibus cōstāt oīa: aiām ac mētem idem esse: sicuti & Theophrastus in phisicis meminit: cum fere oīum opiniones expōeret: philosophiā quoque esse duplicem: aliam secundū ueritatem: aliā iuxta opinionem: philosophiā & ipse carmine expressit: quēadmodū Hesiodus: & Zenophāes atq; Empedocles: iudiciū rōnis esse dixit: sensusque minus esse exactos & idoneos ad iudicādū: floruit autē olympiade sexagesima nona: primusq; aiāduertisse uidet eundē eē uespum atq; luciferum: ut Fauorinus in quinto cōmentariorū ait: alii Pythagorā dicūt. Negat Callimachus: ipsius poema esse fertur. Ciuib; quoq; suis scripsisse leges: ut Speusippus in libro de philosophis ait: huius noīe Plato dialogū inscripsit: uocauitq; darmenidem siue de ideis. Primus itē sermone iterrogasse Achillem: ut Fauorinus ait in omnimoda historia. Fuit autē & alius parmēides orator q; artem scripsit oratoriā.

Melissus.

Elissus Ithegenis filius Samius Parmenidis auditor fuit: & cū Heraclito itē collocutus est: quo tēpore illū ēt ignorātibus cōmēdauit ephesius: sicuti Democritum Hipocrates abderitis antea cōmendarat. Fuit autē & ciuilis imprimis uir ciuib; maxime acceptus atq; carus. Vnde & praefectus classis electus magna uirtutis documenta dedit. Videbatur autē sibi loco omne infinitū esse & imutabile atq; imobile: & unum sibi ipsi simile: ac plenū: motumque non esse: uerum uideri esse. De diis nihil diffiniendum dicebat: neque. n. illorum certam esse notionem fuisse hunc circa. lxxxiiii. olympiadē Appollodorus refert.

Zeno.

Eno Eleatres Piretri: ut Appollodorus ait in chronicis filius. Parmenidē uero natura q; dem teleutagorā: adoptione uero parmēidis filiū dixit.

De hoc atq; Melisso Timon hāc ait.

Magnum robur non molle zenonis plato reprehensoris:

Melissi multas phantasias supra: paucas infra.

Platonē sumpsisse plurima: maximaq; ad phandū uires cōparasse: enim uero zenon Parmenidis auditor ac pēdica fuit. Fuit autē procera statura quēadmodū Plato in Parmenide notat: idēq; in sophista ipsum eleaticū Parmenidē uocat: in uentorē autē dialecticā sicuti & empedocle rhetoricā fuisse Aristoteles auctor est. Fuit & in phisosophia & in rep. uir sane nobilissimus. Ferunt nempe ipsius uolumina sapientiā plenissima. Is cū nearchū tyrānum siue Diomedontē deiicere ac pfligare uoluisset cōprahēsus ē: ut in satyri epitome ait Heraclides quo tpe cū de cōsciis & armis quae i liparis habuit inq;reret: uolēs ipsū desertū destitūtūq; ostēdere: oēs illius amicos cōiuratōis eē cōscios dixit: deide cū de quibsdā dixisset quiddam sibi ad aurē loq; uelle significauit: eāq; mordicus apprehēsam nō ante dimisit quā hāc dē tibus pforaret. Idē passus qd Aristogitō tyrānicida. Demetrius uero i æqui uocis nasalū ei abscidisse ait: porro Antisthenes i successiōib; illū cū aicos nūciasset rogātū a Tyrāno eēt ne alius q; spīā dixisset: tu ciuitatis pncipes: atq; adstātib; ita locutū eē admiror eqdē uestrā uecordiā si hoc grā quae nūc ego tolero tyrāno seruire decernitis. Demū precisam liguā i ora tyrāni cōspuisse: ciuesq; continuo facto ipetu lapidibus tyrānū obruisse: hāc oēs ferme ita tradiderūt: ceterq; Hermippus illum

in cauū lapidem iniectū contusumq; fuisse ait: & in hunc nos sic dixims.

Tu bona quesisti crudelis scæna tyrāni:

Eleus ut populus libera turba foret.

Fractus es ast inter mortaria cæde tyranni

Non ego te zeno: sed tua membra cano.

Præclarus & in cæteris fuit zeno maiorūq; nō secus atq; Heraclitus quadā animi altitudine cōtemp̄tor. Nā & ipse prius qdem hylem: postmodū uero eleā phocen sium coloniā suāq; priam ciuitatem hūilem: bonosque tātū uiros nutrire solita dilexit magisq; atheniensū magnificentiā ad quos pgebat raro domi assidue cōmorās. Hic & achillem prius orationē cōpellauit: quis fauorinus Parmenidem & alios cōpluris pfert. Placet aut̄ illi mūdōs esse plures: uacuūq; non esse: naturā oīum rerū ex calido & frigido aridoq; & humido fuisse pfectā: cū ista in alterutq; cōmutent: generationē hoīum e terra eē. aiāmq; ita ex his oībus cōmixtā quæ prediximus ut a nullo eorū plusq; a cæteris obtineatur. Hūc aiūt cū maledictis ageret idignari solitū: causantibusq; qbusdā dixisse: si maledicta æquo aīo admittā: ne laudes qdē sentiā. Octo uero fuisse zenones cū de cittico loqueremur dixius Floruit aut̄ olympiade. lxx.

Leucippus.

Eucippus Eleates siue secundū quosdā abderites: aut iuxta alios. Milesius Zenonis auditor fuit. Placebat illi infinita eē oīa: & in se ipsa cōmutari: omneq; istud inane eē: plenūq; corporibus: mundosq; fieri corporibus in hoc inane incidētibus: & inuicē iplicatis: atq; ex motu secundū illorū incrementa naturā syderum fieri. Solē in circo maiori secundū lunā ferre: terrā uhei: accirca mediū uerti: figurāq; illius tympano similē: primus hic atomos principia subiecit sumati ista illi uisa sunt: sed sunt explicāda per partes. Omne qdē ut diximus infinitū ait: huius ptē plenā eē partē inanē & elemēta ait: mūdōsq; ex eis infinitos eē: & in ea dilabit: atq; dissolui. Sicut aut̄ fieri mūdōs ex infinito p abscisionē multo corpora figuris oīgena in magnū uacuū ferri: eaq; in unū coacta unā uertiginē efficeret: secundū quā offendere: ac circuiti modis oībus atq; ita discerni: ut seorsum similia quæ sūt sui similia petāt. Cæterū æq; libra cū ob multitudinē minime tā circūferri possint: exilia qdē ad exterius uacuū cōtēdere sic ordināte natura: cætera sub sydere: & in exa atq; i se iplicata inuicē cōcurrere: atq; ea cōcursiōe prius quadā cōcretionē efficere rotūdā. Hāc aut̄ ueluti mēbranā subsistere cōtinētē in se oīgena corpora: quæ dū secundū mediū reluctationē circūuoluūt tenuē pgyrū mēbranulā fieri iuxta uertiginis attractū corporibus ppetuis semp cōfluētibus: atq; ita fieri terrā: cōmanētibus quæ semel i mediū iniecta erāt: ipm̄q; rursus cōtinētē mēbrāā istar augeti iuxta extremorū effluētā corporū: & dū uertiginē fert q̄cūq; attigerit ea acq̄rere. Ex his qdā cōplicata cōcretionē facere Priō qdē hūidā ac luteā ex siccata. s. & circūacta cū totius uertigine: deīde icēsa & agnita syderū efficere naturā: esseq; solis circulū extimū. Lunæ uero terræ pximū: cæteris in medio istorū locatis: ac sydera qdē oīa ob celeritatē motus ignoscere. Solē uero i flāmari a syderibus: lunā solūmodo ignis parū ad cōionē admitti: solē lunāq; deficere: qd̄ terra ad meridiē uergat: quæ uero ad septētrionē sūt niuib; spurgeri & pruinis algere: i glaciēque cōcrescere: ac solē qdem raro deficere: lunā uero ppetuis incrementis: ac detrimen

tis affici: q̄ sint īparibus circulis. Eniūero ut generatio: ita & incremēta mūdi esse & diminuciones & corruptiōes secundū quāsdā necessitatē. q̄ cuiusmodi sit ipse exponit ac differit.

Democritus.

Democritus hegesistrati siue secundū alios athēocriti uel certe Damasippi secundū quosdā filius abderites siue ut alii putāt milesius fuit. Magnos autē quosdam & Chaldaeos audiuit Xerse Rege patrii illius praeceptores quādo apud illū hospitatus est reliquente: ut ēt refert Herodotus a quibus & theologia & astrologiā didicit: cū adhuc puer esset. Postmodū uero leucippū cōuenit: & secundū quosdā Anaxagorā: cū annis. xxx. iunior: q̄ ille ēt. Refert Favorinus in oīmoda historia Democritū de Anaxagora dixisse nō illius esse q̄s scripserit de sole: ac luna opiniones: uerū illo antiquores: ipsumq; sibi eas furatum ē: derogasse itē his quae ille de mūdi cōpositiōe & mēte dixisset infesto aduersus illū aīo. Cum ergo illū īprobarit quo pacto ille eius auditor fuit? Demetrius autē in equiuocis & Antisthenes in successione tradūt: illū in egyptū cōtēdisse ad sacerdotes geometriā accepturū: & in psidē ad chaldeos atq; ad rubrū mare: n̄ defuere q̄ dicerēt & gymnasophistis in india cōgressum esse atq; in aethiopiā uenisse. Cūq; tertius ēt frater: diuisisse substantiā minoremq; portionē: q̄ erat ī pecūia sibi elegisse: q̄ illi peregrificenti opus erat. hoc & illis dolo factū arbitrātib; Demetrius ipsius ptem centū talenta excessisse auctor est. cūq; illa breui cōsumpsisse. Adeo uero studiosū fuisse: ut ex uicino gortulo sibi cellulā se līgeret: ibiq; seipsum icluderet: & cū aliquī ipsius pater bouem ad imolādū adduxisset: ibiq; alligasset tā diu hoc ab illo n̄ fuisse cognitū: quoad hūc ille sacrificii obtentu excitauit ac bouis admōuit. Cōstat inquit illū athenas uenisse atq; ob despectū gloriā agnosci noluisse. Et cū agnouisset socratem ipsum a socrate fuisse ignoratū. Veni. n. athēas inquit & me nemo cognouit. Si qdem platōis illic riuales sūt ait thrasyllus hic pfecto obscurus ac sine noīe uenissent: q̄ decenopidis & anaxagorae esset familia: cū alter in colloctiōe socratem de philosophia alloquat: cui & dixit philosophū qnq; certaminū uictori esse similem. Et erat re uera in philosophia pentathlusi. i. qnq; certaminū. Nāq; naturalia moralia mathematica liberaliū disciplinā: rōnes artiūq; oēm pitiā callebat. huius illud ē sermo opis umbra. porro demetrius phalereus in socratis defensiōe ne uenisse qdem illū athenas dixit. Id at pfecto maius est: si qdem tantā cōtempnit ciuitatem: nō ex loco gloriā aucupari uolens: uer; loco gloriā iponere. Cōstat at ex scriptis eius cuiusmodi fuerit Videat autē: ut ait Thrasyllus: & Pythagoreos; fuisse imitator. Ipsius enī pythagorae meminit illū singulari admiratione uenerās in equiuoco opere: Adeo autem cernitur ab illo accepisse omnia: ut nisi temporum ratio obsisteret: illum etiam audisse putaretur: Pythagoreorum tamen quempiam audisse Glaucus Rheninus aequalis suus indubitanter affirmat: refert autem & Apollodorus Cyzicenus Philolao illum in noticiam uenisse: illoq; familiariter usū fuisse. Curabat autem: ut ait Antisthenes etiam uarie probare phantasias: saepe solitarius uiuens atq; etiā sepulchra incolens: regressum ex peregrinatione humillime uixisse. Ait quippe qui omnem substantiam consumpserat: atque a Damaso fratre per summam inopiam nutritum fuisse. Vbi uero futura quaedam praedixerat sequensque rerum euentus fidem praedictionibus fecerat diuinis iam hono-

ribus dignus a plerisque iudicatus est. Cum uero lege cautum esset: ut q̄ patrimonio cōsumperat: sepulchro patrio nō dignaretur. Eo cognito: ut ait Antisthenes ne inuidorū & detrahentium pateret calumnia: legisse illi constat magnum. Diacosmū: qđ cūctis illius operibus facile excellit: quingētis talētis honoratus est: neque id solū uerū & aereis imaginibus: uitæque functus publice sepultus est: cū uixisset ultra centū ānos. Ceterū Demetrius p̄pinquos eius magnū illud opus recitasse refert: solisque centū talētis fuisse honoratos. Hæc & Hippobotus ait. Porro Aristoxenus in naturalibus cōmentariis Platonē Democriti cōmentaria quæq; colligere potuit uoluisse cōburere. Verū ab amycla & clinia pythagoricis fuisse prohibitū nihil id referre dicētibz. Iam enī eos libros apud platosq; seruari. Qđ itē ex eo colligit: qđ cū antiquos ferme oīs memorauerit sapiētes: plato democriti nusquā mentionē nullā fecerit: ne in eis qđ ē locis ubi illi quidpiā contradicendum erat sciēs & prudens: ut intelligi datur: ne contra optimum philosophorum certamen inisse uideretur quē & Timon laudat illum ceteris præferēs: & auidissime legendū monens. Erat autē ut ipse in paruo diacosmo refert iuuenis quo tpe iam senior uiuebat Anaxagoras illo minor natu annis. xl. Paruum uero illū diacosmū ab se compositum refert anno post troiæ excidiū. dcc. xxx. fuit uero ut ait appollodorus in chronicis olympiadæ. lxxx. ut autem Tratylyus in eo libro q̄ inscribit de legendis democriti libris memorat. lxxvii. anno maior natu quā socrates: ætate. s. Archelai anaxagoræ discipuli atq; cenopicie. Nāq; & huius mētionem facit. Meminit itē & opinionis parmenidis ac zenonis. De uno ut maxime sua: ætate claro & abderite protagoræ: qui omnium consensu Socratis æqualis fuit: refert autē athenodorus in. viii. deambulationum libro: cū ad illū hippocrates uenisset: iussisse eum afferri lac: inspectosq; lacte dixisse & capellæ primi partus & nigra est Vnde maximū diligētiæ suæ miraculū Hippocrati fecisse: sed & puellam hippocratis comittē priō die ita salutasse. Salue uirgo. postridie uero. salue mulier. Fecerat. n. puella nocte illa uitiata. Moritur autē Democritus iuxta Hermippū in hūc modū. cum iam ex senio deficeret: & propinquus uideretur occubitus. moerentē sororem quod illo in celebritate cereali morituro ipsa dea uota exoluere nequiret: bono animo esse iussit: panesque calidos sibi quotidie afferre. eos igitur naribus admouens uiuum se dum ea transiret celebritas seruauit. Vbi uero dies illi trāsierunt: tres autem erant: quieto sine conclusit uitam: ut hipparchus ait cētesimo & nono ætatis anno: nos sic lusimus in pammetro.

Dixit opus sapiens unquam quis tale peregit.

Fecit quale sciens omnia democrytus.

Qui per tres tenuit præsentia funera soles.

In calidis panum hospes anhelitibus.

Hæc uiri uita: hic occasus fuit. Sunt autē quæ ille opinatus est ista. principia oīum esse atomos atq; inane: cætera omnia legitimū esse opinari. infinitos esse mūdos generationi & corruptioni obnoxios. Nihil ex eo quod nō sit fieri: neq; in id quod haud quā sit corrumpi. atomos præterea & magnitudine & numerositate eē in finitos: ferrique in hoc toto ac rotati. atque ita cōcretiones omnes gignere: ignē: aquā: aerē: terrā. Quippe & hæc ex atomis quibusdam constare: esseque passioni &

imutationi ob firmitatē ac soliditatē minime obnoxia. Solē itē ac lunam ex hmōi uertiginibus tumorūque circūferentis esse cōpositā: aīamque similiter quā idem esse qđ mentē dicit itueri nos icidētibz in obtutus nostros rerū imaginibz: cūcta/ que secūdū necessitatē fieri: cū sit uertigo cā generatōis oīum quā necessitatē dicit. Finē uero esse rectū qetūq; animi statū: quē euthymiā dicit quæ nō ut qđā male i telligētes dixere idē sit qđ uoluptas: uerū secūdū quē animus magna trāquilitate cōstātiaq; beatus est: dū nullo metu nulla superstitione aut alii quis perturbatiōe agitat. Eundē uero & εὐεστὸν appellat a bonitate cōstātia: cōpluribusq; noibus aliis: quæ uero fiāt eē legitima: natura uero indiuidua atq; inane. Ita ille opinatus an. Cæterū ipsius libros & thrasylus notauit atq; in ordinē digessit secūdū plato nis quadripartitū sermonē. Sūt autē isti morales pythagoras. de affectu sapientis. de his quæ sunt apud inferos. tritogenia. i. qđ ex ea tria fiant quæ hūana cūcta cōtī neāt: de pbitate amaltheæ cornu: de sedatiōe animi: cōmētariorū uel domorū. Nā is quē appellauit euesto nō iuenit. atq; isti qđem morales. Porro naturales hi. ma gnus diacosmus: quē theophrastus leucippi eē ait. paruus diacosmus: mūdāna de scriptio: de syderibus uagis: de natura primus. de natura hoīs siue de carne: it. de mēte: de sensibus: Hos qđā simul scribētes: de aīa inscribūt: de liquoribus: de colo ribus: de differētibz fragoribus τρεῖς πλά. u. εἰ ψιππύσ. u. i. ω. v. κρατυν. τ. η. π. i. d. hoc est iudi/ cum ferētia: de supradictis: de imagine siue de prouidentia. de pestibus norma. iiii. ambiguorū. Et isti quidē naturales Porro incōpositi sūt isti caelestes causæ: aeris causæ: plenæ causæ: de igne & his quæ sunt i igne causæ: causæ de uocibus: causæ de semibus: arboribus: fructibus: causæ de animalibus. iiii. promiscue causæ de la/ pide isti incōpositi. Mathematici uero hi sunt: de sentētia: differentiis siue de con tractu circuli & sphæræ: de geometria: geometricorū numeri: de mutis ac solidis lineis. ii. explicationes: magnus annus: siue astronomia ω ἀρδων ἦ. u. α. τ. α.: certamē clepsydra: cæli descriptio: terræ descriptio: poli descriptio: radiorū descriptio. Ha ctenus de mathematica: de musica hi sunt de rhymis & harmōia: de poesi: de car minis uenustate: de consonis & dissonis rebus: de homero siue uersuū rectitudine & liguis: de carmine. de uerbis & de noibus. Hæc ille de musica. de medicīa & de his quæ sub artē cadūt ista scripsit. prænotio de regimine uictus siue medicīa: Inia causæ itē pestiuis & tēpestiuis: de agricultura siue geometricis: de pictura: de re mi litari & armis ad pugnādū necessariis: de his hæctenus. Sūt q̄ seorsum & cōmēta/ riis ista cōstituāt: de sacris i babylone lris: de his quæ sūt in meroe oceani nauiga/ tio: de historia caldaica: rō: de febre & de his quæ ex morbo tussi agitant: legales causæ: chernica siue pblemata. Cætera quæ ad illū qđam referunt partim ex eius opusculis decerpta: partim omnino aliena cōsensu omniū sunt. Hæc de illius uo/ luminibus. Sex autē fuere democriti. primus hic ipse: secūdus chius musicus: eodē autem tempore ambo uitam agebāt: tertius sculptor: cuius antigonus meminit: quartus qui de templo dianæ ephesiæ scripsit: quintus epigrammatum poeta cla/ rus & floridus: sextus pergamenus orator clarus. Protogoras.

Rotogoras artemonis siue ut appollodorus & dion i persicis ait: māan/ dri filius abderites fuit: ut heraclides ponticus in libris de legibz tradidit: qui illum & thuriis leges dedisse ait. Ut autē eupolis in tragœdia quæ in/

scribitur colaces refert. teius fuit. ait. n. nāq; est in itimis pragoras teius. Hic & p
 dicus ceus libros praelegētes i de emolumēta capiebant. Plato deniq; i protagora
 graui uoce fuisse prodicū ait. Audiuit autē pragoras democritū: uocabaturq; sapi
 entia: ut fauorinus in omnimoda historia refert: primusq; dixit duas oīum rerum
 esse rōnes inuicē cōtrarias: quibus ēt itērogādo utebat: primus hoc agēs atque in
 hūc ferme cōcepit modū oīum rerū modus & mensura homo ē earū qdē quae sunt
 ut sunt. Quae uero non sunt ut non sunt: dicebatq; nihil esse animā citra sensus: si
 cut & plato refert in theateto: omniaq; esse uera. Alio autē in loco in hunc cōcepit
 modū. De diis quidē statuere nequeo: neq; an sint: neq; utrū nō sint: sunt enī plu
 rima quae id scire phibeāt. quippe & summa rei obscuritas. & breuis homīs uita.
 Ob hoc autē ille principiū operis pulsus ab atheniēsisibus est. libri q̄ illius in foro cre
 mati sunt: sub praconis uoce a singulis: q̄ illos habebant requisiti. Hic prius mer
 cedis gratia minas cētū exegit: primusq; t̄pis ptes diffiniuit: ac tēporis uires expo
 suit. orationumq; certamina fecit. & sophisma his qui cōtentiois studio delectant
 iduxit: & omīssa mente de noīe disseruit ac superficiale & apertum illud cōtentio
 nis genus. qd modo in usu est genuit Vnde & ipsum timon mixtū contentiosum
 que appellauit. Hic & socraticū dicendi genus primus mouit. antisthenisq; ratio
 nem qua demonstrare nititur cōtradidere nō esse: ut plato in euthydemo loquitur
 prius iste uersauit. primusq; ut ait artemidorus dialecticus in libro aduersus chry
 sippum: argumēta ad quaestiones docuit. ac primus quā nuncupauit τὸ λην i qua
 onera portant inuenit: ut Aristoteles in libro de disciplina ait. Erat enim ualifer
 ut memorat sane epicurus atq; aduersus democritū hunc in modū elatus est: cū
 ligna dedisse uisus esset. Diuisit. autē rationē primus in quattuor: praecationē: ite
 rogationē. respōsionem: praecptū: alii septē in partes distinxisse aiunt: narratio
 nē: rogationē: respōsionē: praecptū: promissionē: praecationē: uocationē: quas ēt
 fundamēta orationis dixit. Porro alcidamas orationis quattuor partes dixit: di
 ctionē: pronūciationē: itērogationē: appellationē. primū uero librorū suorū de
 diis recitauit eum: cuius initiū supra posuimus. Recitauit autē arhenis i euripidis
 siue ut quidā uolūt: in megaclidis domo. Alii in lycio dicūt archagora theodoti fi
 lio sub discipuli persona recitāte. Accusauit autē pithodorus polizeli filius ad q̄
 dringentos. aristoteles euathlum accusasse ait. Sunt autem q̄ seruant eius libri hi
 ars cōtentionis: de lueta: de disciplinis. de republica. de libertate: de uirtutibō. de
 prisco statu: de his quae sunt apud iferos: de his quae nō recte ab hominibus gerū
 tur: de praecpto: de causa: de mercede: cōtradictionum .ii. Et ii quidem habent
 eius libri. Scripsit autē & plato dialogū in eum. Refert philochorus eo nauigante i
 siciliam nauim qua ferebat submersam fuisse. Idq; euripidem in Ixione significa
 re. qdā illū in uia defecisse iter agentē cū ad nonagesimū aetatis peruenisset annū.
 siue ut ait Appollodorus. lxx. Porro in studiis philosophiae uersatum annis. lx.
 ac circa .lxxx. & .iiii. olympiadem claruisse. Est & in hunc nostrum ita se habens
 epigramma.

Te quoque protagorā redeuntem fert athenis

Nigra senem media regna petisse uia:

Cicropis urbs potuit: potuisti palladis urbem

Linquere: non potuit styx uiolenta fugi.

Fertur cū mercedē aliq̄do exigeret: euathlusq; illius discipulus diceret: ac ne dū uici dixisse. At equidē si uicero quodcūq; uicero accipiā necesse est sin uero tu uicis id in tuum ius necessario concedet. Fuit autē & alius protagoras astrologus: i quem & cuphorion epicedium scripsit: tertiusque stoicus philosophus.

Diogenes appolloniates.

Iogenes apollothemidis filius appolloniates fuit uir physicus: & eloquētia & sapiā i primis clarus. Anaximēis auditorē fuisse antisthenes tradit fuit autē anaxagore tpibō. Hūc ait phalereus demetrius i socratis defensione athenis magna iuidia lacessitū: ac ferme piclitatū opiatu ē ista. Elemētum eē aerē: mūdōs īfinitos: & iane īfinitū: dē sūq; aerē ac rarescētē mūdōs gigner. nihil ex eo qd nō sit fieri: neque in id qd minie sit corrūpi. Terrā eē rotūdā atque in medio sitā: eāque cōpisse ostātā scdm illā q̄ ex calido ē circūferētiā: ex frigido cōcretionē ac soliditatē accepisse. Est autē initiū opis sui. Quid docere aliqd īstituit: ei mea qdē snia opepraciū ē certū & idubitatū prastare principiū oroneque simplici atque pudica uti.

Anaxarchus.

Naxarchus abderites diomēis smyrnei auditor fuit: alii metrodori: chiū auditorē tradunt. Hic se ne id qdem scire dicebat: q; nihil sciret: Porro metrodorū alii nefum chiū: alii democritū audisse tradunt. Anaxarcho igitur alexādro etiā congressus ē. Floruitque circa centesimā & decimā olympiadem. Inimicum autē habuit nicocreontem cypri tyrānū. & cū illum alexander aliquādo in cōuiuio rogasset quidnā de coena illa sentiret dixisse ferunt cūcta p magnifice o rex: uerū oportebat iā caput satrapæ cuiusdā apponi nicocreontē intues. Hoc ille audito idignatur post mortē regis cum nauī ferret anaxarchus iuitusq; applicuisse cyprum: cōprehēsum eū in saxū cōcauū iniecit: iussitq; ferreis malleis cædi. Illum pœnæ suæ negligētē celebre id dictū igeminasse aiūt. tunde tandem anaxarchi uasculū. Nā anaxarchū nihil teris. Iubente uero illo ipsius præcidi linguā: fama est precisam mordicus in eius faciē cōposuisse. & est nrm in ipsum sic.

Tondite nicocreon cælla est panaria: rursus

Tundite: anarchus sydera cæssa petit

Et te transmittens hæc uerbula nubila dicet:

O male percussor tartara nigra subi

Hic ob animi cōstantiam & facilem uictū fortunatus appellabatur: hēbatque ad emēdandū maximā auctoritatē. alexandrū deniq; deum se eē arbitrantē cum ex ictu quodā sanguinē illi fluere uidisset: digito ostēdens ita affectus est. Hic nēpe diuinus sanguis nō ē. Plutarchus alexandrū ipsum amicis hoc dixisse refert. alias itē anaxarchū illi cū præbisset: ostēdisse calicē & dixisse feriet deū quispiam humana manu.

Pyrrho helienis.

Pyrrho helienis plitarchum habuit præm: qd etiam diocles tradit. Is ut appollodorus ait i cronicis pictor fuit primū: atque ut alexander in successioibas scribit: drisonē stilponis filium audiuit. Deinde anaxarchum illi ubique adhærens: ita ut & gymnosophistas in indiā adierit: magisque cōgressus sit. Vnde & nobilissime phātus uidet incōprehensus assensusq; retinendi spe

cie inuenta: ut ascanius abderites auctor est. Negabat. n. quicq̄ aut turpe esse: aut honestū iustumue uel iniustū. eadē rōe & in oibus quicq̄ uere esse: ceterū lege atque cōsuetudīe cūcta hoīes faciē. Neque. n. eē qcq̄ istud potius q̄ illud. cōsequēs ad hęc illi & uita erat. Nihil quippe declinans: nihilque deuitans sustinebat oīa: curuus si forte occurrissent & prærup̄ta & canes & quæq̄ talia nihil oīno sibi p̄mittēs. curari idē: ut carystius antigonus refert: a sequētibus se necessarius Porro ænesidemus ipsū de assensu qdē retinēdo phātū esse tradit: non tamē ip̄ru dēter gessisse singula. Vixit autē ad annos ferme nonaginta: ceterū antigonus carystius ī libro quē de pyrrhone scripsit: hęc de illo memorat: ipsū p̄cipio qdem obscū & pauperē pictorēq̄ fuisse. seruariq̄ eū ī helide in gymnasio atque egredi solitū: & solitariū uiuere: raroq̄ redire domū. Hoc autē iccirco facere: q̄ audisset ī dū quendā anaxarcho exprobrantē: quod nullū doceret uirū bonū fieri: cū ipse regias aulas frequens tereret: & regib̄ obsēq̄ret: sp̄q̄ eodē p̄seuerasse uultu atq̄ habitu: & si q̄sp̄iam illū inter dicendum desereret ipse tamē quod cœpat pageret & qdē cū in adolescētia mobilis fuerit: sæpe inq̄ p̄gre p̄ficiscebāt: nemini quo p̄geret p̄dicēs: & q̄b̄ uolebat cōgrediebatur: & cū aliquādo anaxarchus ī scrobē incidisset: ille p̄transit nihil ei opē ferēs. Idque cū plerique culparent: anaxarchus ipse laudabat ut idifferēter ac sine affectu se habētē. cū secū loq̄ aliquādo deprehensus eēt: rogatus cur id faceret meditator inq̄ bonus eē. in q̄onib̄ a nemine cōtēnebat: q̄ celeriter solūq̄ ad īterrogata diceret. quæ ex re factū ē. ut nauisiphanes adhuc adolescētulus ī eius retia ueniret. Aiebat deniq̄ oportere affectus qdē eē pyrrhōis: sui ipsius autē uerbor̄: dicebatq̄ sæpe nūero epicur̄ cōuersationē istitūtūq̄ pyrrhōis admiratē ipsū de se p̄cōtari iugiter solitū. Tāto autē in honore p̄riæ ut ipsū pontificem cōstituerit atq̄ illius gr̄a phōs publico decreto oīs īmunitate donauerit: cōplures itē habuit instituti sui æmulos. amplectit̄ hūc mirifice timon in pythone & in sillis & in dalmis q̄ liber euaserit oībus p̄turbatiōibus sup̄stitioneq̄ & uanitate & captōe sophistica: ac dei īstar īter hoīes regnauit.

Fare senex pyrrho quonāmodo liber abisti.

Vtque sophistarum soluisti uincula uanæ

Mentis: quæ suadet: quæ sentit plurima fallax:

Nec tibi iam curæ fuit hoc exquirere: cuius

Aut nunc tellus græcorum tota tenetur:

Vndeque & aut inquit mundi sunt singula firma.

Et rursus in dalmis.

Quid facias pyrrho cupit hoc audire meum cor:

Quod solus populis facili cum pace ministros

Imperium. tanq̄ mundi si iuppiter esses.

Hūc autē athenienses ēt ciuitate honorauerūt ut refert diocles: quod cotyn thracium īteremisset. Pie uero & cū sorore sua obstetrice uixit: ut eratothenes ī libro de diuitiis & paupertate refert quo tempore ipse si opus esset publice aues quasque porcellosq̄ uenūdabat: domique idifferens mūditiā erat. fertur ob eiusmodi indifferentiā & scrofā lauare solitus. & cum sorori quandoq̄ succensuisset: philista autē uocabat: argueretq̄ illū q̄sp̄iā ut imemorem īstituti sui: nō inq̄ muliercu

la documentū erit nr̄æ indifferentiæ. Rursū cū se iuadētem canē repulisset: cānti
 cuidā graue iquit est & p̄ difficile hoīem penitus exuere. Certandū uero p̄ uiribō
 primū qdē opibō. Sinaūt uel rōne. Aduersū res aiunt illū & medicamenta putria
 & sectiones & uisiones sibi ulceris cuiusdā gratia inuectas tāta tulisse cōstātia: ut
 ora ne traxerit qdē. eius hāc dispositionē & timon in his quæ scripsit ad pytho/
 nē p̄sequit̄. philo quoque atheniēses ipsius necessarius illum democriti maxime
 fuisse studiosum tū etiā homeri dixit illos eius uersiculos iugiter p̄nūciare solitū.
 Quale genus folium: tale est genus atque uirorum.

Amplectiq; q; hoīes muscis & auibō cōparet. Illos itē plibenter & s̄ape p̄ferī sicut
 & cetera illius qbus ifirmitas & inania studia atque pueriles hoīum motus indi
 cant. Possidonius autem de illo tale quiddam retulit. nauī aliquādo ferebat: &
 cū socii tēpestare acti m̄estiores eēt: ipse trā q̄llo aīo pdurās p̄cellū ī nauī edētē
 attendebat dicēs: oportet sapientē hāc illius imitari securitatē solus hūc nū eius
 dogma etiā edisse ait. Huius pr̄terea m̄eorabiles isti fuere discipuli eurylochus
 cuius id notat̄ uitiū. Aiūt illū aliquādo ita furore istigatū: ut sūpto ueru cum car
 nibō cocum in forū usque persequeret̄ & ī helide q̄ōnibō discipulor; fatigatū abie
 cto pallio alphæū tranasse fluuiū. Erat autē sophistis ifestissimus: sicuti & timon
 refert. philo autē ī disputatiōibō erat frequētior. Vnde sic & de illo ait. Hecataus
 pr̄terea abderites: & timō philius poeta sillog; scriptor de quo dicemus: Nau/
 siphanes quoque teius: Cuius plariq; epicur; auditorē fuisse tradūt: eius discipu/
 li fuerunt. hi oēs a magro qdē pyrrhonii: carex; a dogmate aporetici & sceptici:
 pr̄tereaq; & ephectici & zetetici appellabāt̄. Est. n. zetetica phia sic dicta: q; sp̄ ī
 ueritatis inquisitionē uerset̄. Porro sceptica qd̄ sp̄ q̄rat & nūq̄ iueniat. Ephectica at
 dicit̄ ab euentu qd̄. s. post īquisitionē contineat̄ assensio. Aporetica uero q; eius
 sectatores semper addubitēt. atq; a pyrrhone pyrrhonii ut diximus denoiati sūt
 Enimvero Teodorus ī scepticis capitulis scepticā pyrrhoniā minime appellari
 oportet ait. Nā si qdem motus & agitatio mentis alterius cōprehēdi a nobis non
 pōt: p̄fecto pyrrhonis affectū ignorabimus. At si illū ignoremus pyrrhonii quo
 pacto dicemur: pr̄terq̄ qd̄ neque pyrrho primus sceptices inuentor fuerit: neq;
 ea dogma aliquod habeat. Rectius autē diceretur pyrrhonis moribus similis. eius
 secta principē homerū fuisse pleriq; autumāt: q; is in suis scripticis de rebus eisdē
 pr̄ter ceteros alias aliter loquitur: neque diffinite qcq̄ dogmatis in morem aut
 ex snia asserit. Denique & septem sapientes in hoc genere fuisse uersatos: quorū
 illa sint. nihil nimis: & sponsoni adiacet dānū: quo significetur qui firmiter ac sci
 ens fideiussor existat: illū e uestigio incōmoda subseq. Archilochū item & euripi
 dem id genus exercuisse: ubi archilochus dicit.

Leptime fili talis hominibus glauca mens
 Mortalibus: qualem in dies facit iuppiter.

Item euripides.

Sentire quid dicunt miseros hos mortales?

Suspensi enim sumus facimusque exta

Qualicūq; uelis forte tu libenter.

Sed & zenophanes & zeno eleates ac democritus secūdū eos sceptici sunt: ex qui

bus xenophanes qdem ait: atq; qdnā manifestū sit nullus uiros; nouit: neq; erit
 qspiā q sciat. Zeno autē motū tollit dicēs: oē quod mouet neq; i quo est mouetur
 loco: neq; i quo nō ē. Porro democrito exclusis q̄litate aut ait lege calidū & lege
 frigidū. Est autē cā atomi & uacuū: ac rurſū cā qdē nihil nouimus. Nā ueritas i p
 fūdo ē. plato itē id quidem qd̄ uey sit diis deoy filijs concedit. ceteroy rōnē pbabi
 lem perquirat. Euripides quoque dubitat an uiuere sit emori: moriq; uiuēt mor/
 tales putēt. empedocles itē qdā uix dici posse: alia neq; auditu pcipi neq; mēte cō
 prehēdi ait: idq; solū pbari qd̄ qsq; putarit. Heraclitus itē de rebo maxis quicq;
 cōiectādū ad astruēdūque temēt negat. Hippocrates pari rōe ambigue atque hu
 mano more loq̄t atq; lōge antea homerus uersatīlē ait mortaliū līguā. multosq;
 sermōes i gentēq; esse uerboꝝ legē & q̄ qspiā dixerit. Eadē & auditur: aq̄s uerbo
 rū uires: obiectōesque significā. Itaque hmōi sceptici sectay oīum dogmata euer
 terē pstabāt nihil ipsi dogmatis rōne afferētes: atq; ceteroy tātū enunciāda dog/
 mata atque enarrāda pcedētes nihil diffiniēdo neq; hoc ipsū qdē: ita & ipsū quo
 que nihil diffinire tollebat dicētes puta nihil diffinimus. Nā pfecto diffinirent:
 ceteroy snias alioꝝ pferimus nā: i firmitatis idiciū. Itaque & si anuentes hoc idica
 re possibile eēt: at uoce diffinimus nihil ex eo igit̄ qd̄ dicūt nihil diffinimus: mor
 bus q̄ ἀπὸ ψικασδ̄: q̄ neutrā i ptem snia ppenſius iclinet isinuāt: ac pid similiter
 qd̄ pferūt nihil magis: atque ob id oī rōni rō obiecta reperit̄ & similia. Dicitur
 aut nihil magis ēt positie de qbūdā q̄si similia sint: puta nihil magis pirata malo
 est q̄ mēdax. uerū ab hmōi scepticis nō positie sed negādo dī sicuti ab iprobate cū
 dī: nō magis scilla fuit q̄ chimara. Ipsū uero magis aliquādo p cōpationē pronū
 ciatur ut cū dicimō magis dulce mel q̄ uuā esse: aliq̄do itē positie ac p negationē
 ut cū diximō magis pdest uirtus q̄ obē. significamus. n. uirtutē pdesse nō obesse.
 Uer: & ipsā uocē nihil magis ciuimōi hoies tollūt: sicuti. n. ū magis ē puidencia
 q̄ nō est: ita & nihil magis est q̄ nō est. significat igit̄ ex ea uox sicut & timō in py
 thōe ait nihil diffinir uey hāref ābiguū. Porro q̄ uerbis oibō inest uox: ea quoq;
 cogit assensus detentionē. Nā si qdē dissidentibō rebo uerba tātūdē ualeāt: uerita
 tis ignoratio seq̄t: ne huic qdem rōni deest rō q̄ aduerſet. Quae & ipsa cū tulerit
 reliq̄s a se metipsa sublata pibit nō secus atq; medicamenta q̄ ubi epota prius ma
 teriā exhauerint & ipsa egerūtur ac pereūt. Aiūt at dogmatici se nō mō nō tolle
 re: & asserere rōnem. Solū itaque mīstris utebātur rōnibus. neque. n. fas erat rō
 nem nō tolli: quēadmodū dicere cōsueuimus locū nō esse: & locū oīno dicei oport
 tet: & si nō dogmatis at dēmōstrationis rōne. nihilque scd̄m necessitatem fieri: &
 tū necessitatem dicere oportet. tali quodā it̄pretatiōis mō utebātur. res nō eiuf/
 modi p naturā eē: q̄les uiderent̄: sed uideri tātū atque ea inq̄rere dicebāt nō quae
 intelligerent. qd̄. n. itelligit̄ liquet: sed quoꝝ p̄cipationē sensibus traderent. Est
 igit̄ pyrrhonis rō memoria qdā earū reꝝ q̄ uident̄ siue quolibet intelliguntur se
 cūdū quā oīa oibus cōferūtur: eaq; cōperata lōge iutilia plenaq; perturbatiōis
 esse cernunt̄. Sicut ait aenesidemus in it̄ductiōe ad pyrrhōia. Porro ad eas q̄ i
 speculatiōibō sunt: oppositiōes cū prius ostenderit qbus mōis res quaeq; psuadeāt
 eisdem noīs illay fidem tollūt. Nā persuadere qdem ea q̄ scd̄m sensus cōcordi/
 ter se hūt & q̄ nunq̄ uel raro certe icidūt. Cōsueta itē & q̄ legibō uisa sūt: oblectā/

tia quoque atque admiratiōi patentia. Demōstrabāt itaq; ex his q̄ cōtraria sunt
 psuasiones aq̄s eē psuadētib; porro abigua scđm cōcordiā ear; res; q̄ uel aspectui
 uel itelligētiā subiecta sūt. x. mōis tradebāt; q̄b; subiecta differre uidebāt. Ex his
 primus ē q̄ cōstat ex aīaliū differētiis ad uoluptatē & dolorē: cōmodaq; & icōmo
 da. Ex eo at colligit nō eadē ab eisdē phātasias icider. qđ q; eā pugnā necessario
 seqt assensū cōtiner; qppe aīaliū alia absque coitu gigni: ut sūt q̄ i igni uiuūt py/
 ribiaque uocātur: phoenixque arabicus atque terenides: alia itē ex cōgressu ut sūt
 hoies & cætera: atque alia sic: alia sic cōperata sunt. Quocirca et sensib; differūt
 puta aquila acutissime uidet: canis sagacissime olfacit. Ex igit ualde rōni cōseta/
 neū: q̄ differēter oculis icidūt: cor; itidē differre phātasmata: atque capræ quidē
 uirgulata alimento esse hōi at amaritudinē gignere. Cicutā quoq; coturnici nu/
 trimentū: hōi iferre perniciem. Suem itē simū edere: quē mime equus attingat:
 Secūdus ex hoīum īgeniis p gētes cōpationes q̄ colligit. deniq; demophoon mē
 sis præfectus alexādri ad umbrā calefiebat: soleque rigebat: andron itē arguus ut
 ait aristoteles p arida libye loca absq; potu iter agebat: alius itē medicinæ: agricul
 turæ alius: alio mercaturæ studiosus ē. atque ista qđ aliis psūt aliis obsūt: q̄ ex re
 continendus assensus est. Tertius ex differentibus sensuū poris accipitur. nāque
 malū aspectui qđ pallidū: gustui dulce: tactui lene: olfactuique fragrātia odorif
 grantissimū icidit eadēque forma p speculor; uarietate nō eadē cernit. Cōsequēs
 igitur est qđ appet nō magis id eē q̄ aliđ. Quartus circa effectus cōiter uicissitu/
 diesque uersat: puta sanitatē: morbū: sonū: euigilationē: gaudiū: tristitiā: iuuetā
 senectam: audaciam: metum: indigentiam: copiam: amicitiam: odium: calorem
 frigus: spirare spiritusq; meatus itercludi: alia itaq; uidentur quæ icidūt præter dis
 spolitiōes q̄libet. Neq; n. qui uesani sūt præter naturā se habēt. Quid. n. illi ma
 gis q̄ nos. nāq; & nos solē ueluti stātē ituemur. Theon aut tichoreus stoicus dor/
 miēs i somnis ambulabat: periclisq; seruus in sommo tecto. Quintus circa leges
 atq; istituta fabulosasq; pbatiōes atq; artificialia fœdera dogmaticasq; opiniones
 uertit. In eo cōtinentur quæ de honestis ac turpibus: uerisq; & falsis: deq; sūmo bo
 no: de diis. & generationib; & corruptione oīum quæ apparēt: disputāt: deniq;
 quod apud alios iustū: apud alios iustū est. Idēq; aliis bonū: alius malū putatur
 Nā psis qđem filiabo misceri legitimū est: Id uero græcis nefariū existimat: atq;
 mastagetæ: ut eudoxus qđē in prima piodo refert: uxores hūt cōes: græci eā cōio
 nem detestant. cilices itē ieiuniis gaudēt: græci ū sic. de diis quoq; alii aliter sen/
 tiūt. qppe illos; puidētiā alii cōfitentur: alii negāt: ægyptii quoq; cōdientes sepeliūt
 corpora: romani uero icendentes: pæonesq; i stāgna piiciētes. Vnde circa ueri p
 fessionem cōtinet assensio. Sextus in cōgressionibus societatumq; olistit: secūdū
 quē liqde nihil p se & itegre appet. sed cū aere ac lumine liqdo ac solido calore fri
 gore: motu: euaporatōe: ac uirib; aliis. Nēpe. n. purpura colorē sui uariū præfert
 ad solem ac luna & lucernæ igniculū. Color item nē diuersus sub meridiē appet:
 & sol itidem: lapis item q a duob; i aerem tollit i aq̄ facile transfert. Siue. n. gra
 uis existens ab humore leuigatur: siue lanis ab ægei grauatur. Ignoramus igit qđ
 seorsū sit ueluti in unguento oleū. Septimus circa recessiones & positiones qđ dā
 & loca & ea quæ in locis sunt uersatur: p eū quæ uidentur magna eē: modica ap/

parēt: q̄drata: rotūda: plana: tumulis plena: recta p̄facta: pallida coloris alterius
 Sol denique lōginquū sit ab eē uī. mōtesq; de lōge aerei ac lenes: e uicio asperi eē
 cernūt ac prerupti. Sol itidē oriēs qdē alius uī alius cū medio caelo se fuderit. At
 que idē corpus i nemore aliud: aliud i patulis cāpis appet effigiesque prater pro
 priā positionē & colūbæ collū i uersione uī. Quoniā igr̄ extra loca & positōes ista
 cōsiderari nequeūt: illoꝝ quoque natura ignorat. Octauus i q̄ritate eay; rerū siue
 calore uel frigore uel uelocitate uel tarditate siue palloꝝ siue calore imutato cōsistit
 Nāq; uinū modice sūptū firmat ac roborat: imodice statū mētis euertit. idē. de ci
 bo & similibo. Nonus ē q; prater solē naturā morē uel nouū uel rarū cōtingit.
 denique terrā motus apud quos crebro cōtingūt admiratiōi nō sūt. Sol itidē quia
 quotidie cernit. Decimus ex alterna collatiōe cōstat: puta graue ad leue: forte ad
 ibecillū: maius ad minus: supius ad inferius: dextrū. nō p naturā dextrū ē: uerū ex si
 nistri collatiōe itelligit. nā si tollatur sinistrū: dextrū nō erit. Eadē rōne & pater &
 frater q̄ si ad aliqd dicūt: & dies ueluti ad solē: atque oīa ueluti ad mētē. q̄ igr̄ ad
 aliqd dicūt p se ipsa icognita sūt. Atque hi qdē. x. mōi sūt quos predixius. Cateꝝ
 agrippa his qnque alios inuexit: eū q; ex dissonātia colligitur: & q; i infinitū p̄gre
 dit: & eū q; ad aliqd dicit: q; que ex tāq; p̄bato: & q; p̄ iuicē cōficit. Qui igr̄ ex dis
 sonātia: q̄onē quacūque fuerit apud philosophos p̄posita: ex consuetudine ingē
 tis pugnae & p̄turbatiōis idicat plenā. q; uero i infinitum procedit qcquid qualitū
 fuerit affirmari minime permittit: quod aliud ab alio fidem capiat atq; ita in infi
 nitū res prodeat. Qui autē ad aliqd nihil percipi secundū oīa dicit: sed cū altero:
 quocirca & ignota esse. Porro tanq; ex p̄bato cōstat modus: cum putāt quidē ex
 se ipsis p̄icipia res oportere p̄cipi quasi p̄babilia: neq; ulterius: inq;ri quod futile
 atq; iane est. Cōtrariū. n. quispiā subiiciet. per iuicē autē modus cōsistit cum quod
 qualitū rem firmare debuit: ipsū opus habet ab eo quod quærīt fidē capere: pu
 ta si poros q; sp̄ia iccirco esse asseueret quod uapores fiant: ipsū ad affirmationē su
 mit: quod minime debuit. Tollūt autē isti oēm demonstrationē: oēm q; idiciū & si
 gnū & cām & motū atq; discētiā & generationē: & qd; natura q; p̄piā aut bonum
 aut malū sit. Oīs. n. aiūt demōstratio aut ex demōstratis rebo cōstat: aut ex nō de
 mōstratis. Si igr̄ ex demōstratis & illa demōstratiōe aliqua egebūt: atq; ita i ifini
 tū p̄get. Sin uero ex nō demōstratis siue oīa siue qdā siue unū etiā solū dissideat
 totū etiā demōstratiōe carere: qd; si uident inqunt qdā eē q; demōstratiōe nō ege
 ant: mirra illoꝝ snia ē. Si nō intelligūt hoc ipsū i primis qd; fidē hēat ex eis p̄batio
 ne idigerēt. Neq; n. q̄ttuor eē elemēta ide astruēdū ē: q; q̄ttuor sūt elemēta. prate
 rea si negēt p̄ticulares demōstratiōes: generalē quoq; demōstrationē tolli neces
 se ē: Vt autē sciamus demōstrationē eē: iudiciū erit necessariū. Itidē ut iudiciū eē
 nouerimus: demōstratiōe opus erit. Vnde utraq; cū ad iuicem referātur incōp̄ae
 hēlibilia: sūt quonā ergo mō p̄cipiāt q; manifesta sūt: si ignoret demōstratio?
 Quærīt at nō an talia appareāt: uerū an p̄ substātiā ita se hēant stultos uero dog
 maticos dicebāt. qd; n. ex tanq; p̄bato cōcludit: nō cōtēplatiōis uerū positiōis rō
 nē hēt. Porro eiusce rōne etiā ip̄sibilibo argumētari licet. ceterū q; arbitrent. mi
 nime oportere ex his q; secūdū circūstātiā sūt uerū iudicare: neque ex his q; secū
 dū naturā sūt leges ferre: eos dicebāt mōs rerū oīum sibi diffinire nequa q; intue

tes qđ appareat: oē id secūdu reluctationē affe ctūq; apparere. Siue igit uera oīa eē siue falsa oīa dicēdū ē. Sin aut qđā uera sūt: quonā ea discernemus mō? Neq; n. sēlu q̄ scdm sēlū: sūt cū oīa sibi uideāt æq̄lia. neq; itelligētia ob eādē cām. His aut explosis iudicib; nulla iudicādi uis reliq̄ cernit̄. Qui igit aiūt d aliq̄ siue sēlubi siue itelligibili re astruit: prio q̄ d ea re sūt opiniōes cōstituerē debet: alii. n. ista alii ista abstulerūt. Necessē ē aut uel sensu uel itelligētia iudicari: ceterē de utrisq; cōtētio ē. Nō igit possibile ē opiniōes de reb; sensibilib; itelligibilibusque iudicari: siue ppter eā q̄ est in itelligentiis pugnā: omnibus renūciādū ē: tollet mēsurā: q̄ cūcta diligēter exacta uidēt. omnia igit æqualia arbitrabūt. Ad hęc aiūt q̄ nobiscū inq̄rit qđ apparet pbabile sit nec ne: si qđē pbabile est nihil aduersus illum dicere poterit: cui contra uidet̄. Sicut enī ipse pbabilis ē q̄ apparere dicit: ita & aduersarius. Sin aut nō pbabilis neque ipsi credet̄ q̄ apparere dicit: qđ autē per suadet: ueq; eē arbitrādū nō est. Neque enī idem omnibus psuadet: neque eisdem iugiter. Fit aut psuasio etiā prāter id qđ extrinsecus est: siue prāter dicētis opiniōnem: siue prāter curā siue prāter suauitatē: siue prāter cōsuetudinē: siue prāter id quod gratum est. Tollebat autem & iudicium ista ratione. Siue iudicatum est iudicium siue iniudicatum. At si quidem iniudicatum est improbatum consistit ex ciditque a ueri falsique iudicio. Sin uero: iudicatum unum erit eorum quæ per partes iudicantur. Itaq; si idē est & iudicare & iudicari: id quoq; qđ iudiciū iudicauit ab altero iudicabitur. Illudque rursus ab alio: atq; ī īfinitū pcedet: prāterq; qđ de iudicio sententia concors non est: aliis hoīem iudiciū esse dicentibus: aliis sensum: aliis rationem quibusdam itē perceptibilem phantasiā: atque homo quidē & secū & cū aliis dissidet: quod ex legū cōsuetudinūque differētis constat. Porro sensus falsa renūciāt. ratio aut discordat: perceptibilisque phantasia ab animo iudicatur: animusque ipse uariis motibus uertit̄. hac ergo ratione ignotū est iudiciū: ac per id ueritas quoque ignoratur. Signū itē esse negant. nā si quidē signum est iquiunt: aut sensibile sit necesse est aut itelligibile. ac sensibile nō est. nā sensibile cōmune: signū uero propriū est: ac sensibile quidē secūdem differētiam signum uero eorū quæ ad aliquid dicuntur est. itelligibile itidē non est. Nam itelligibile non est siue quod appareat ex eo quod uidetur: siue quod nō appareat ex eo quod non uidetur: siue quod nō uidet̄ ex eo quod apparet: siue quod uidetur ex eo quod nō apparet & apparet. signū ergo nō est. Nam nullus istorū signum esse potest. Ex eo aut sequitur nihil incertū comprehendī posse. Nam per signa dicuntur obscura comprehendī. Causam itidē hac ratiocinatione tollunt. causā eorū quæ ad aliquid dicuntur est. quippe ad causale est. Quæ uero ad aliqd dicuntur solūmodo itelliguntur: nō autem existūt & causa igit tātum itelligitur. Nam si quidem causa est. illi deesse nō debet cuius dicitur causa: alioquin causa nō erit. At sicuti pater nisi adsit is ad quē pater dicitur: nequaquā pater est: ita & causa. Nō aut adest ad quod causa itelligit̄: neque enim generatione neque corruptōe neq; aliud quippiā. nō ergo causa est. Atqui si quidē causa est siue corpus corporis est causa: siue icorporale icorporalis. Nihil est aut horū. nō igitur est cā. nā utraque eandē habēt naturā: & si alterū dicitur cā inq̄tū corpus est & reliquū corpus cum sit efficietur causa. At si cōmuniter ambo causæ erūt nihil erit patiens. Porro icor

poreū incorporei nequaquā causa erit. ob eādē rationē incorporeū itē corporis causa
 non erit: quia nihil incorporeū corpus facit. corpus itidē incorporei causa non est:
 quia quod fit ex patiēte subiecta materia eē debet. Nihil autē patiēs ex eo q̄ incor
 poreū sit nec ab aliquo quidem fit. nō est igitur causa: atque ita colligitur minime
 subsistere p̄cipia res. Aliquid enim sit necesse est quod facit atque opatur. Enī
 uero neque motus est. nā qd̄ mouetur uel in loco ubi est: uel in eo ubi nō est mo
 uetur. in quo autē nō est neque mouetur. Nō ē igitur motus. Disciplinā itē hoc mō
 auferebāt. Siqd̄ aiebāt docet siue qd̄ est eo ipso quod est: siue quod nō est eo ip
 so quod non est docet. neque uero qd̄ est eo ipso quod est docet: Nāque natura
 oīum q̄ sūt: oībus patet atque cognoscit. neque id qd̄ nō est eo qd̄ nō est. Ei autē
 qd̄ nō ē: nihil cōtingit: ita ne doceri qd̄ ē: ne generatio qdem: iquant ē. Neque. n.
 fit qd̄ est: est q̄ppe. neque qd̄ nō ē. neque. n. subsistit. qd̄ autē nō subsistit: neque ē
 neq; fieri qd̄ meruit. Natura quoq; bonū aliqd̄ aut malū eē ita negāt. si qd̄ aiūt
 natura bonū aut malū ē. oībo bonū aut malū eē debuit: quēadmodū & nix oībo
 æque frigida est nihil ē autem bonū aut malū qd̄ sit cōe oīum. nō igitur est natura
 bonū aut malū. Aut. n. oē qd̄ a quopiā putat bonū dicēdū est: aut nō oē. At om
 ne qd̄ dicēdū nō ē: nāque idē ab aliquo putat bonū: sicuti uoluptas ab epicuro
 ab aliquo ecōuerso malū. Cōtingit igitur id qd̄ fieri nō pōt idē & bonū esse malū: qd̄
 si nō oē qd̄ ab aliquo putat bonū dixerimus: necesse erit nos discernere opiniones
 q̄ p̄ parem rōnū uī possibile nō est. Ignorat itaq; qd̄ sit natura bonū. Licet autē to
 tū cōclusiōis illoꝝ modū ex his: q̄ reliq; re monumentis aiaduertere. At. n. pyrro
 qdem ipse nullū reliq; opus: ueꝝ discipuli & necessarii sui. Timō & anesidemus
 numeni usq; atq; nausiphāes atque alii hmōi cōtradicētes dogmatici aiūt illos &
 cōprehēderē & dogmata afferre. nā in eo qd̄ arguerē: & ceteros euerterē conāt p̄fe
 cto cōprehēdūt: atque i eo ipso & asserūt & dogmata iferūt. Nā cū se nihil diffini
 re aiūt: oī q̄ rōni cōtrariā obiectā esse rōnē: ea ipsa & diffiniūt & diffiniūt p̄ferūt cō
 tra quos illi respōdet. Atq; ea q̄ patimur ut hoīes fatemur. nā & qd̄ dies sit qd̄q; sit
 generatio: qd̄que uiuamus & cetera i hūc modū q̄ i uita n̄ra māifesta sūt scimus
 ceterē i his q̄ dogmatici asserunt ea se rōne cōprehēdere dicentes: ueluti in certis
 cōtinemus assensū. solas uero passiōes agnoscimus. Nāq; & nos uidere cōfitemur
 nosque id itelligere scimus: ueꝝ quo pacto uideamus aut itelligamus ignoramus
 quodque hoc album uideat narrādo dicimus: n̄ asserēdo an uere ita sit. Porro de
 ea uoce: q̄ nihil nos diffinire dicimus atque similibus q̄ dicūtur nō dogmatibo ne
 que. n. similia sūt his quæ illi asserūt puta globosus sphaeræ istar sit mūdus. nā id
 quidem icertū est. hæc uero certæ cōsensiōes sūt i eo. itaque q̄ nihil diffinire dici
 mus: neque hoc ipsum diffinimus. rursus illos dogmatici uitā etiā tollere asserūt
 dū oīa ex quibus uita cōstat euerūt: cōtra eos illi mentiri arguūt. nō. n. uisum se au
 ferre sed quomodo se habeat uis uidendi ignorare se dicūt. Atque qd̄ apparet pōi
 mus nō q̄ tale quale cernit sit. ignis item icendia sentimus: uerū an habeat icendē
 di naturā assensum cōtinemus: quodque moueat quispiā & qd̄ itereat uidemus
 Verū ista quo pacto fiāt ignoramus. Eis igitur aiūt solū reluctamur: quæ cōspicuis
 rebus pxime assistūt icerta. Nāque dū effigiem eminentias h̄re dicimus qd̄ uidet
 expōimus. cum uero nō habere eminentias asserimus nō: iā qd̄ cernitur sed aliud

dicimus: Vnde & timō ī pythone ait nō excessisse cōsuetudinē: atq; in daīmis ita dicit. at qđ uideť oī robore quocūq; puenerit: atq; ī libro de sensibus q; īqt. istud dulce sit nō aio: qđ at uideat assentior. anelidemus quoq; in prio de pyrrhonis rōnib; nihil ait p modū dogmatis diffinire pyrrhonē ppter cōtradictionē: uer; q; sūt cōspicua seq. eadē ferme ait ī libro cōtra philosophiā & ī libro de q̄stioe. Zetu/ xis itidē anelidemi necessarius ī libro de duplicib; rōnibus: antiochusque laodi/ cenus & appellas ī agrippa ea solū ponūt q; uident: Est igit̄ iudiciū secūdū eiu/ mōi scepticos qđ uideť. sicuti & anelidemus ait. ī ea snia & epicurus fuit. Porro democritus nihil se nosse ait eor; q; uideť. Quādā uero ex his ne eē qđē. Aduer/ sus hmōi iudiciū dogmatici aiūt ab eis ipsis uarias phātasias incidere quē admodū a turre uel rotūda uel q̄drata. Scepticus si neutrū p̄fert sū effectū erit. sin uero alteram seq̄t: nō iam iquiūt aquas uires his quæ uidentur reddet: Ad quos aiūt sceptici: q; quando uariæ incidēt phantasiae uerasq; uideri dicemus: atq; iō uisibi/ lia ponere q̄a uident: postremo aut̄ sceptici assensus continētiā eā asserūt q; sequa/ tur: umbre ī morem ai trāq̄llitate atque cōstātia: ut ait & timō & anelidemus. ne q; .n. ista aut fugeremus aut eligeremus q; ī nobis sūt: q; uero ī nobis non sūt: sed p necessitatem uitā nō possumus ut ē scepticos esurire & sitire & dolore. neq; .n. ista rōne auferri possūt. dicentib; uero dogmaticis posse uiuere scepticos non de/ tractando si iubeāt etiā p̄rem necare. respondent illi de dogmaticis quō uiuē p̄o terit & abstinere q̄onib; nō de mūdānis & obseruādis: Itaq; & eligimus aliqd ex cōsuetudine & fugimus & legibus utimur. Sūt aut̄ q; dicāt scepticos finē dixi/ se trāquillū animi statū. Sūt item qui mansuetudinē.

Timon nicaeus.

Imon appolloniates nicaeus: de quo in .i. cōmentariorū in fillos libro di/ ximus: q; opus suū ille tiberio caesari dedicauit: timonem asserit patre ti/ marcho genere philiāsiū fuisse: iuuenēque saltationi operā dedisse: cho/ reasque duxisse. postmodū uero choreis repudiatis megara se ad silponē cōtulit/ se: q; cū diutius cōmoratū rursus ī priam redisse: uxoreque duxisse. Tū ī elidē ue/ nisse cū uxore ad pyrrhōem: ibique moratū esse: quoad illi filii nati essent quor; q; maior natū erat: xāthū uocasse: medicināq; docuisse: uiteque & istituti sui succes/ sorē reliq̄sse. Erat aut̄ sicut & sotion .i. xi. eloquentia & sapia insignis cū tū egeret alimentis ī hellepontū p̄pontidemq; cōcessit: atq; ī chalcedone phiā & orato/ riā exercens multū admirationis emeruit. Hic iā locupletior factus athenas p̄fe/ ctus est: atq; illic ad obitū usq; p̄seuerauit cū breue tps thebis egisset: antigono itē regi & ptolomæo philadelpho cōgnitus & carus fuit: sicut ipse ī iābis illi atestat. Erat at̄ īqt̄ antigonus & potatiōis studiosus atque phis iterdū uacabat. Nāque & poemata conscripsit & uersus tragœdia & satyras & comœdias. xxx. tragœdias uero. lx. fillos itē & cinados. ferūt̄ eis & libri uarii ad. xx. uersuū misia tendentes quor; & antigonus carystio memit: q; uitā ipsius c̄scripsit. filloꝝ uero li. iiii. sūt in q; bo utpote scepticus ī dogmaticos oīs maledicta atq; uitia itorquet. ex his primō planā atq; p̄spiciā hēt̄ it̄p̄tationē enarratōis ī modū. porro secūdus & tertius dialogi sp̄m tenēt. Videt̄ at̄ zenophanē colophoniuq; de singulis īq̄rete. Illeq; tibi respōdere. atque in. ii. q̄dem de antiquiorib;. In. iiii. autē de posteriorib; agit

Vnde illū quidā epilogū inscripserit: primus aut eadē cōtinet præterq̄ q̄ poësis illa ex p̄sona sua est. Hoc aut̄ illius fuit initiū. Mortuus est aut̄ annorū ferme. lxxx. ut ait antigonus & sotion i. xi. Hūc ego luscū didici. nā & ipse cyclopē se appella-
 bat. Fuit & alter timō hoies ip̄imis exosus. Fuit aut̄ philosophus timon hortorū
 stu diosus maxime ac solitudis amās quē admodū & antigonus refert. Fert̄ hie/
 ronymus pipareticus de illo dixisse. sicut apud scythas & q̄ fugiūt & q̄ p̄secūt sa-
 gittas itorquet: ita & apud philosophos alii p̄sequēdo discipulos capiūt alii fugiē-
 do: quē admodū & timō Erat aut̄. acti īgenio atque ad irridēdū p̄mptus & uehe-
 mēs: l̄ratorq̄ illustris: & poëtis fabulas scribere aptissimus & poemata cōponere.
 alexandrū uero & homerū tragœdiarū socios accersit̄ gaudebat. & cū uel ab ancillis
 uel a canibō p̄turbarēt̄ uersificare solitus erat. nihil atq̄ studēs atq̄ trāq̄llā uitam
 apprehēdere. aiūt aratū ab illo q̄sisse quo pacto q̄spiā homeri poema sine menda-
 cōseq̄ possēt: illūq̄ dixisse: si aut̄ q̄ legat̄ exēplaria nō ea q̄ nup̄ emendata sūt: ne-
 glecta quoq̄ ap̄ illū poemata iacebāt aliqui & corrosa adeo ut cū & zopyreo ora-
 tori quiddā recitaret euoluereq̄ uolumē & q̄ occurret legeret: in medio ferme
 opis p̄cipiū notarit̄ auulsū loco aetenus ignorās. Adeo uero īdifferēs ac facilis ī
 uictu erat ut nullū p̄adii tēpus obseruaret. aiūt aut̄ ipsum cū uidisset arceilaum
 assētatorū icedentē mediū dixisse quid huc tu uenisti ubi nos liberi sumus: assidue
 q̄ dicere solitus erat ad eos qui sensus cū ai attestatiōe diiudicāt conuenit attagal-
 que & numēius. s̄sueuerat & ista ludere. Deniq̄ ad eū q̄ cūcta mirabat̄ ait. qd̄ au-
 tē nō miraris: qa. iiii. cū simus. iiii. hēmus oculos: Erat aut̄ ipse luscus & discorides
 discipulus eius. Rogatus aut̄ aliqui ab arcesilaio cur ex thebis ad esset: ait ut uos ī
 aperro ituens: rideam. arcesilaum tamen cum in sillis carperet: laudauit illum in
 eo libro qui inscribitur arcesilaide canis: huius successor ut menodotus refert ne-
 mo fuit: sed eiusce defecit institutū: donec illud ptolomæus cyreneus instaurauit.
 Porro hippobotus & sotiō ipsius auditores fuisse tradūt dioscoridē cypriū & nico-
 lochū rhodiū euphranorēque se'cutiū & praylū a troade qui adeo cōstātī aīo fuit
 ut tradit philarchus historicus: ut pateret̄ se iniuste ueluti p̄ditorē cruciari ciues
 ne uerbo qdē supplicii exorans. euphranorem at̄ eubulus alexādrinus audiuit eu-
 buli uero ptolomæus auditor fuit. Eū uero sarpedō & heraclides audiere. Porro
 heraclidē ænelidemus gnosis audiuit: q̄ pyrthoniæ rō. n. viii. cōscripsit libros.
 ænelidemū zeutippus polites: zeutippū uero zeucis q̄ goniop̄ dictus ē. Hūc an-
 tiochus laodicenus ex lyco: quē rursus menodotus nicomedēs medicus emperi-
 cus & theodas laodicenus audiere menodotū at̄ herodotus arici filius tarsensis.
 Herodotū uero sextus empericus audiuit: cuius sūt decē illa uolumia. Aliaq̄ pul-
 cherrima. Porro sextū saturnius audiuit cognomēto cythinas & ipse empericus.

Picurus Neoclis & chærestrata: filius patria atheniensis
 pago chargetrius & philidarum familia: ut methrodo-
 rus in libro de ingenuitate refert: fuit. Sunt qui illum di-
 cant & in primis heraclitus ī sotionis breuiatione: cum
 athenienses samum sortiti essent: illic nutritum esse: ac
 demum. viii. x. agentem ætatis annū rursus athenas cō-
 cessisse: quo tempore xenocrates ī academia: aristoteles

chalcide scholā habebāt. Defūcto at alexādro macedōæ rege & atheniēsiū sub p
dica afflictis rebꝫ colophonē se ad patrē cōtulisse. Vbi cū aliq̄diu cōmoratus esset
cōgregassetque discipulos: athenas: iteq; redisse sub anaxicrate: ibique aliquate/
nus cū cæteris cōiter phātū eē: Deide seorsū sectā a se uocatā cōstituisse. quarto de
cimo uero ætatis anno philosophiæ dare operā cœpisse ipsemet testis ē. Appollo/
dorus aut epicurus in priō de uita epicuri refert illū ad philosophiam se cōtulisse:
grāmaticos arguētē: q; p̄cōtāti sibi q̄dnā eēt apud heliodū chaos exponere nō po
tuissent. grāmaticā uero illū docuisse primū ac demū lectis democriti libris phiæ
dedisse manus hermippus auctor ē: Idq; timonē de illo dixisse: Vltimus rursus
physicor; & extremus ex sāmō uenit: lr̄as; p̄ceptiuus & iūctiuus uiuētū. adie
cti sūt aut illi ad philosophā dū ipso hortāte tres ipsius fratres: neocles. s. chærede
mus & aristobulus: ut ait philodemus epicureus i. x. de philosophor; cōpositiōe.
Seruus itē illius mus noiē: ut myronianus refert i legibꝫ historicis capitulis. Enī
uero diotimus stoicus i sesto aduersus illū aīo accerrie illū i sectatus ē qnq̄gita fe/
rēs ipudicas & lasciuas ueluti ab epicuro scriptas epistolas: easq; q̄ chrisippi ferū
tur: ueluti sub eius noiē cōponēs. Possidonius itē stoicus & nicolaus & sotiō i. xii.
eor; q̄ iscribūt dioclis argumēta. Sūt at fere. xxiiii. & dionysius alicarnaseus una
cū m̄re ædiculas circuisse purgamēta legētē: lr̄asq; cū p̄re docuisse mercedis exi/
guæ stipe tradūt. Vnus quoq; eē fratribꝫ lenocinatū eē: ipsūq; leōtiæ meretrici
cōgredi solitū. Democriti quoq; de atomis astrippique de uoluptate libros ut su/
os asseruisse: neque fuisse legitimū ciuē: ut timocrates ait & herodotus in libro de
pubertate epicuri: mithroque lysimachi dispēsatori p̄ epistolas fæde adulatū esse
pæanē illū ac regē appellādo. Idomeneū itidē & herodotū atq; timocratē: q̄ se ea
tenus obscūq; suaq; dogmata illustrarēt p̄ epistolas laudare: eisq; ob hoc ipsū as/
sentari. Scribēs ad leōtiā qdē i hūc modū: pæan rex o mea leōtariū cuiusmōi me
i pleuit plausu tuā epistolā legētē. ad themistā itē leōtis uxorē. Quotus. n. iqt ego
sū nisi uos ad me p̄ficiscamis: p̄mptus i ple quocūq; uos ac themista me arcessatis
irruere. Ad pythoclē uero formosū adolescētē: cōsumor iqt atq; deficio: amabilē
tuū atq; diuinū i gressū sustinēs. Rursūque ad themistā scribens: moner ipsā arbi/
trāt: ut theodorus i q̄rto aduersus epicurū libro ait: aliis itē cōpluribꝫ meretrici/
bus scribit & leōtiæ i primis quā & methrodorus amarit. In libro quoq; de finibꝫ
sic loq̄t. Nā eqdem nihil hēo: qd bonū itelligā: si sapor; uoluptates: & q̄ ex uene
reis cōstāt: & q̄ auribꝫ p̄cipiūtur: quæq; ex formæ uenustate blādiūt oculis auferā
Scribit itē i epistola ad pythodem. oēm aut disciplinā o fortunata fuge. Epicte
tus quoque ut lasciuus loquentē sugillat maximisque p̄bris lacerat & maledi/
ctis icellit. Timocrates itē i his q̄ iscribūt de laticia. Metrodori frater ipsiusque
discipulus eius relicta: schola bis illū diebꝫ singulis uomer solitū: & nimis delitiis
solutū refert: seq; ipsū narrat uix effugere potuisse nocturnā illā philosophiā my
sticūque institutū. Epicurū quoque multa i orōne peccare atq; i uita lōge plura:
corpeq; adeo miserabiliter affectū: ut cōplures ānos cōsurgere e sella nequiuert:
minimāq; quottidie i cibos cōsumere: ut ipse i epistola ad Leontiā scribit: atq; in
eis q̄s ad mitylenēs philosophos scripsit: Cōgrediq; sibi ac Metrodoro & scor/
ta alia Marmariū & Hædeā & Erotiū & Nicidiū: in eis quoq; uoluminibus quæ

de natura scripsit. xxvii. nūero cōplura hmōi iſerere. Cōtrariaq; ī iſtis ac ceteris
 libris. Nausiphani pluria ſcribere: ita fere aduerbiū dicēs: Sed hēt: habuit enī ille
 mō: ēs oris gloriā ſophiſticā: quē admōdū & alii cōplures ex mācipioꝝ nūero. Ip
 ſūque Epicuꝝ ī epiſtolis iſta de Nausiphane dicere. Adduxit illū hoc ī eiufmōi ex
 ceſſū uti ne maledictis ipeteret: magiſtrūque iuocaret: platonē quoque ipſum ac
 deceptorē & ſcortū ac ſine lris uocabat. Platonis itē ſectatores Dionyſii aſſentato
 res: platonē quoq; ipſū aureū: & Ariſtotelē pdigū: q; paterna ſubſtātia cōſumpra
 militaſſet. & uenena uendidiſſet: appellabat. Baiulū Protagorā: & librarium De
 mocratū: q; ī cōmaſſatōibꝝ uixiſſet lraſq; docuiſſet. Heraclitū quoque Cicetē me
 robibū: Democritū mutata priā lra Lemocratū & Antidoꝝ Sannidoꝝ: Cyzicenof
 inimicos grāciā & dialecticos nimiū iuidof: Pyrrhonē quoque ruſticū & iperitū
 appellabat: Sed hi pfecto iſaniūt. Nāq; uiri huius ad oēm icredibilem gratitudi
 nem pmulti teſtātur. patria itē q; ſtatuis areis illū honorauit. amici quoque tam
 multi ut eos ne urbes qdem itegre capere ſufficiāt. Sotiique oēs ac diſcipuli quof
 illius dogmaticā Sirenes occuparūt: præter unū Metrodoꝝ ſtratonicelem: q; ab
 illo ſe ad Carneadē cōtulit: cui forte grauis erat uiri ieffabilis & imenſa bōitas: illi
 uſque ſcholæ iugis ppetuaque ſucceſſio. q; ceteris ferme oibꝝ deficientibꝝ ſola pſi
 ſtit ppetuis uicibꝝ diſcipulis illius iuicem ſuccedentibꝝ. Sūma præterea ī paren
 tes pietas: atq; præcipua ī fratres bñficiencia: māſuetudoque ī ſeruof: ſicut & ex
 eiuf t ſtamenti liquet. & q; ſecū illi una philoſophati ſūt: ex qbꝝ tamen clarifi
 mus fuit is quem prædiximus Muſ. eximiaque eius in oēs humanitas. Nā quid
 de cultu ad deof & d amicitia ad priā dicā: quā cōſtātiffime uſq; ad finem tenuit?
 qppe pſūmā modēſtiā ad rēp. accedeſ noluit. Et cū difficillima tpa tūc grāciam
 premerēt ſp ibi pſeuerauit. bis aut ter ſolūmō ad Ionīā loca pfectus ad amicos q
 ad illū undique inūeroſiſſimi ueniebāt: ſcdmque ī horto uiuebāt: ut ait ēt Apol
 lodorus: quē & octogita mīas cōparat. Porro Diocles ī tertio icurſiōis libro illos
 ait uiliſſimis & ſimpliciſſimis cibis uitā egiſſe. parciffimo enī īqt uini poculo cō
 tenti erāt: omniſque aqua illis ad porum cedebat. nolebat autem Epicurus ſecta
 tores ſuos in cōe ſubſtātijs deponere ueluti Pythagoras: qui cōia oīa amicorum
 dicebat. Id quippe infidorū eſſe non amicorum dicens. Ipſe quoque in epiſtolis
 aqua tātum & cibario pane ſe cōtentum eſſe teſtatur: & mitte iquit mihi caſei cy
 thridi paululum: ut cum epulari præcioſius uulnero poſſim: Huiufmōi illius ui
 ta fuitq; uoluptatem finem aſſerit eū Athenaxus ita ſuo laudauit epigrāmate.
 In periora trahat uos non explebile lucrum.

Præbeat & rixas ſauaq; bella uiri.

Census habet nimium non tempora longa ſuperbus.

Iudicium finis nullus inane petit.

Hoc epicurus ait quod muſis audiit olim:

Aut plabi tripodes edocuere ſacræ.

Sciemus id maſteſtius in ſequentibus & dogmatibꝝ & ex uerbis eius. Maxime
 uero auctore Diocle ex antiq; amplectebat Anaxagorā: & ſin in quibuſdā illi cō
 tradixerit. Archelaum quoque Socratis magiſtrū. exercebatque inqt diſcipulos
 ut etiā memoriter illius tenerēt libros. Hūc apollodorus ī chrōicis Nausiphane

& Praxiphanē audisse tradūt. Verū hoc ille de se nō dixit. Extat eius ad euridotū epistola. Sed neq; Leucippū aliquē philosophum fuisse ait: neq; ipse neq; Hermachus quē Democriti fuisse præceptorē cū alii tradūt: tū ēt appollodorus Epicurus. Cæter; demetrius magnelius xenocrates eū quoq; auditorē fuisse asserit. Vtī at i reb; uocabulis ppriis q̄ quoniā simplicissima sūt. Aristophāes grāmaticus culpat. Adeo aut aptus dictōe fuit ut i libro de oratoria nihil aliud q̄ pspicuitatē orōnis inq̄rēdū ac psequēdū mōeret: Atq; i epistolis ubi cæteri scribebāt χαίρειν: ipse pōbat εὐδωπαττειν: hōeste uiuere præclarā ē. Alii tradūt i uita Epicuri normā illū scripsisse de Nausiphāis tripode. cui; fuisse auditorē uolūt. Pāphiliq; platōici apd Samū. philiosophariq; cœpisse duodecimū agētē ætatis ānū: scholāq; tenere trigesimo secūdo ætatis āno. Nascit̄ aut inq; Appollodorus i chrōicis cētēsimæ nonæ olympiadis āno tertio sub Sosigene p̄cipe mēse gameliōe. vii. mēsis: septē annis post platōis obitū. Cū uero triginta duos; eēt ānos; primū mitylenæ & Lāpsaci scholā iſtituit ānis q̄nq; demū i de Athēas migravit: ubi diē obiit āno secūdo. Cxxvii. olympiadis sub Pytharato: cū septuaginta & duos uita; i pleſet ānos. Succesit illi i regimie scholæ Hermachus Agemarchi filius mitylenæus. Obiisse calculo uria; exitū i p̄diēte Hermacho i epistolis ait: morbo q̄tuordecim dieb; fatigatū. Quo ēt tpe tradit Hermippus descēdisse illū i peluū ærca aqs calentib; plenā: petisseq; sibi me; adsorbēdū dari: atq; monētē amicos memisse dogmatū iter uerba defecisse: Hoc moriens caris epicurus dixit amicis:

Dogmatis o memores usque ualete mei.

Et calidam ingressus peluim: prædulce falernum

Hausit: & est stygias inde retractus aquas.

Hæc uiri uita: hic finis fuit. Testamētū quoq; ipsius legimus: Mea oīa Amynomacho Philocratis filio Bathitæ do: Timocratiq; Demetrii filio Poramio secūdū eā: quæ i metro scripta ē: utriq; factā dōationē: ea cōditōe: ut hortū qdē & quæ in illo sūt Hermacho Agemarchi filio mitylenæo assignēt: eisq; q̄ cū illo una philosophiæ & qbuscūq; philosophiæ successorib; illū reliquarit Hermachus: ut in eo philosophiæ dare operā possint. Vtque semp hi q̄ a nostro noīe philosophi appellant̄ pdurēt. Amynomacho & Timocrati eā: quæ i horto est scholā depositi iure cōmēdo: ipsorūq; posteris. Cauebūt at ipsi mādabūtq; hæredib; hortū illū seruēt quēadmodū & ipsi: tradātq; philosophatib; ex nostro noīe. Porro domū quæ ē i melite: dabūt Amynomachus & Timocrates Hermacho ihabitādā: Vnaq; his q̄ secū philosophat̄ q̄ diu Hermachus uixerit. Ex ear; at res; redditibus: quæ a nobis legata; sūt Amynomacho & Timocrati: q̄tū possibile ē cū Hermacho curēt ut natalis dies parentib; & fratrib; ac nobis quotānis solēniter agat̄ itra diem decimā gamelionis: ut etiā in cōuentu solēni eos; q̄ nobiscū philosophant̄ cuiusq; mens uicelima die in nostrā & Metrodori ordinatiōem. Curent quoq; diem fratrum Posideonis. insuper curæ habeāt diem Poliani metagitiōe sicuti & nos facimus Curæ at sit Amynomacho & Timocrati metrodori filium Epicus; filiūq; Polieni educare: dum philosophant̄ & cum hermacho degunt. Similiter & metrodori filia; curā habeāt. & cum ad ætatē puenerit: tradāt eā uiro: quēcunq; elegerit hermachus ex his qui secum philosophat̄. sitq; illa obtēperās & pareat hermacho: Dent

aut amynomachus & Timocrates ex redditibus nostris in cibum his annis singu-
 lis quoque comode fieri posse uidebitur id cum Hermacho deliberantibus: faciunt item se
 cum reddituum dominum Hermachum: ut ex eius concilio quod nobiscum consenuit in philoso-
 phia princepsque relictus est scholae nostrae fiat singula. Dotem uero puellae cum ad annos nu-
 biles uenerit: dare curabunt Amynomachus & Timocrates ex substantia nostra: quantum eis
 satis esse uidebitur: deducto cum Hermacho concilio: curam item habent Nicanoris quem ad-
 modum & nos hactenus: ut quantumque nobiscum philosophati sunt: atque res suas in commune
 usum contulerunt omnemque alacritatem ostendentes nobiscum in philosophiae studiis consueue-
 runt: per uiribus & mundo facultatum nostrarum nullius rei quam ad uictum necessaria est: egentes sint
 libros autem omnes nostros Hermacho tradant. Quod si quid humanum Hermacho contigerit pri-
 usquam Metrodori liberi ad aetatem ueniant: curam sit Amynomacho: & Timocrati: ut li-
 beraliter illi educentur: accipiantque ex facultatibus nostris quantumque illis erunt necessaria: cu-
 ramque ceterum rerum ut a nobis institutum est agant: ut singula per uiribus fiat. Ex seruis autem libe-
 ros dimitto: Murem: Niciam: & Lyconem. Phaedram item dimitto liberam. Iam uero moriens
 scribit ad Idomeneum epistolam huiusmodi. Cum ageremus uitam beatam & eundem supremum diem
 scribebamus haec. Tanti autem morbi aderat uesciae & uiscerum: ut nihil ad eorum magnitu-
 dinem posset accedere. Compescabat tamen cum his omnibus animi laxitia: quam capiebant me-
 moria rationum inuentorumque nostrorum. Sed tu ut dignum est tua erga me & erga philosophiam
 uoluntate ab adolescentulo suscepta: fac ut Metrodori tuare liberos: haec illius extre-
 ma dispositio fuit. Fuerunt autem illi discipuli plurimi egregii & sapientissimi Metrodo-
 rus atheniensis. Timocrates & Sades lapsacenus: quod & ex quo agnouit uirum ab eo num-
 quam discessit: nisi tantum. vi. menses quibus domum profectus deuo ad illum reuersus est. Fuit autem
 uir pro omnia bonis quemadmodum & Epicurus in precipuis scribit. Attestat autem in tertio:
 & Timocrati: huiusmodi autem cum esset sorore est Batidem Idomeneo tradit uxorem. Leontiamque at-
 ticam meretricem assumens pellicem habuit: erat autem intrepidus aduersus turbationes omnes at-
 que mortem: sicut Epicurus in primo Metrodoro tradit: autem illum. vii. annis ante Epicurum obiit
 se diem quinquagesimum & tertium agere aetatis annum. Et ipse autem Epicurus in iis quae recitauimus
 testamentis ipsius ut uita facti filiorum curam huiusmodi mandaret: habuit autem & predictam familia-
 rem quemdam Metrodori fratrem Timocratem. Porro Metrodorus hos scripsit libros ad medi-
 cos tres: ad Timocratem de sensu: de magnificentia: de infirmitate Epicuri aduersus
 dialecticos: aduersus Sophistas. ix. de itinere ad sapientiam: de mutatione: de diuitiis:
 aduersus democritum: de nobilitate. Fuit & Polyænus Athedori filius Lapsacenus
 modestus & amabilis: ut Philodemus ait. Successor item eius Hermachus Agema-
 chi filius Mytilenæus uir insignis. Patre quidem paupere: principio autem oratoriae operam
 dedit. Ferunt & huius pulcherrima ista monumenta. De Empedocle epistolae. xxii.
 de disciplinis aduersus Platonem: aduersus Aristotelem. Moritur autem apud Ly-
 siam uir sane: ut diximus illustris. Leonteus item Lampfacenus. eiusque coniunx
 Themista ad quam etiam scribit Epicurus: Colotes quoque & Idomeneus & ipsi Lapsa-
 ceni: atque isti quidem nobiliores ex Epicuri ludo fuerunt: adiecto & Polystrato suc-
 cessore Hermachi: cui successit Dionysius: cui Basilides Apollodorus quoque qui
 Cepotyranus dictus est: clarus fuit: qui ultra quadringenta uolumina conscri-
 psit: Duo quoque Alexandrini Ptolomaei Melas atque Leucus. Zeno quoque Sido-
 nius Apollodori adiutor: qui infinita scripsit. Demetrius etiam cognomento La-

con. Diogenesq; Tarsensis q lectas cōscripsit scholas. Orion item & alii quos hi q germāi. Epicuri sunt sophistas appellāt: erāt autē & alii Epicurei tres. Teleōt ei filius: & Themistax: alter Magnesius: quartus Oplomachō. Scripsit autē Epicurus infinita uolumina: adeo ut illorū multitudine cūctos superaret. Nāq; Cylindri qdē ad trecētos sunt: in qbus nullū extrinsecus quāsitū testimonium est: solisq; referti sunt Epicuri sentētiis. Emulatus est illū Chrysippus in scribēdo multa: sicuti Carneades etiā refert: parasitum illum librorū dicēs. Nā si qd Epicurus scriberet tantūdem scribere & Chrysippus cōtendebat: atq; ideo sapius eadē scripsit. Vnde & ex tpe scribere: ac parū emēdate illi ex festinatōe cōtingebat: totq; testimoniā inserit: ut ex solis libri plēi esse uideāt: quēadmodū & apud Zenonē & apud Aristotelē inuenire in promptu est: Tam multa: & tam praeclara sunt Epicuri uolumina. Ex qbus ista uel optima sūt de natura. xxxvii. de atomis & uacuo: de amore: epitome eorū quae aduersus physicos scripta sūt. Aduersus Megarēsis dubitationes. Ratae opinionēs. De sectis: de plātis: de fine: de iudicio siue regula. Chæredemus de diis: de sanctitate. Hegesinax: de uitis quatuor: de iusto ope: neocles. Ad Themistam: Simposium: Eurylochus: Ad metrodorū: de uidēdo: de angulo: atomis: de tactu: de fato: de perturbatōibus opinionēs: Ad Timocratē Pronosticō. Exhortatorius: de imaginibus: de phātasia. Aristobulus de musica: de iusticia: de uirtutibus aliis: de dōis & gratia. Polymades: Timocrates. iiii. metrodorus quinque: Antidorus duo. De austris opinionēs. Ad mithrem Callistolas: de regno: Anaximenes: epistola. Vnā autē ipsarū in ipsis cōabor expōere: tribus eius appositis epistolis: in quibus omnē philosophiā suā breuiter collegit. Pōemus autē & κριτασ ἀντὸν λόξασ ratas: scilicet ipsius opinionēs: & siqd uisum est eloq; electiōe dignū: ut omni ex parte cuiusmodi uir fuerit addiscas. Si autē ego ad hanc iudicāda idōeus sum. Primā igit epistolam scribit ad Herodotū Breuiariū rerū omniū naturalium. Secundam uero ad Pythoclem quae de caelestibus corporibus est. Tertiā ad menæceum. Continet autem ipsa de uitis. Oriendum autem uidetur a prima: cum prius pauca dixerimus de diuisione philosophiæ iuxta ipsum. Tris igitur in partes & ipse philosophiam diuisit Canonicam: scilicet Physicam: ethicam. Canonica igit illa uel regularis accessum habet ad opus. Agitur de illa in libro qui inscribitur. Canō Porro physica naturæ totam speculationem cōtinet: de qua in libris naturalium triginta septem atq; in epistolis per elementa differitur. Ethica uero de electione & fuga differit. quae in uoluminibus de uitis & epistolis ac libro de fine tractat. Consueuerunt autem Canonicam naturali coniungere: appellantq; illam de iudicio & principio sine introductione. Naturalem uero de generatione & corruptione & de natura. Cæterum moralem de his quae eligi uel uitari debent: & de uitis: & de fine dicunt. Enim uero dialecticam ut deuios agentem: improbam que repudiant. Possent enim physicos abunde simplicibus: & propriis rerum uocabulis agere. At igitur epicurus in Canone sensus iudicia esse ueritatis & anticipationes: & passiones: epicurei præterea phantasticos intuitus mentis adiciunt. Dicit autem & in ea quam ad Herodotum scripsit Epitome: atque in certis illis opinionibus: omnis enim inquit sensus irrationabilis est: nulliusque memorie capax. Neq; enim a se ipso mouetur: neque ab altero motus impotens est aliud.

adiicere siue auferre: nec est quod ipsos possit arguere. Nā neque similis sensus si-
mitem potest: quod par sit utriusque uis: neque dissimilis dissimilem: quippe qui
nō eandem rerum iudices sint: ne ratio quidem. Namque omnis ratio a sensibus
ducta est: neque alter alterū: oibus enī intendimus: eoque asserit sensuum ueritas
q̄ que sensu uigent ea subsistant. Porro & uidere nos: & audire nō secus ac dolere
subsistit. Quo circa & de certis oportet ab his que appareāt signa colligere. Nā
que & cognitōes oēs a sensibus manant secundū incidentiā & proportionē & simi-
litudinem & cōpositionē cooperante aliquid ēt ratione ipsa. Insanorūque uisa ēt
in somnis uera saepe sūt. Mouēt enī: nō autē mouet qd nō est. Ceterū dicūt ueluti
cōprehensionē: siue opinionē ratam: siue cogitationē. siue uniuersalē intelligētiā
insitam: id est memoriā eius rei: quā saepe extrinsecus apparuit: puta eiusmodi
homo est: simul enim atque homo nominatur: continuo: per anticipationem for-
ma etiam illius intelligitur: precedentibus: ac ducibus sensibus. Profsus igitur
quod prius omnibus nominibus ordinatum est: manifestum est. Neque enim pro-
fecto quateremus quod iquirimus. nisi prius illud nouissemus. Verbi gratia qd
longe est: equus ne an bos est: oportet enim antea per anticipationem agnouisse
bouis & equi formam. Neque enim aliquid nominaremus nisi prius per antici-
pationem illius forma per oculos animo impressa esset. Euidentes sunt igitur an-
ticipationes: quodque opinabile est a priore certo aliquo pēdet: ad quod illud re-
ferimus: quod opinamur: puta unde nouimus: an sit istud homo: hanc enim opi-
nionem appellant siue opinionem & ueram esse & falsam dicūt. Nam si quidem
pro testimonio sumatur: pro illa siue cōtra illam agendum sit falsam esse. Vnde
etiam introductum est. *πρὸς αὐτὸν*. id est perseuerare: & prope turrim accedere:
& discere qualis prope uideatur. Perturbationes autem esse duas di-
cunt uolupta-
tem & dolorem: quā i omne animal cadāt. Ex his alterā propriā: alteram alienā
esse: per quā eas iudicari electiōes & euitatōes. Quaestiones quoq; alias esse de re-
bus: alias circa simplicē uersari uocem. Atq; ista de diuisione: ac iudicio summatī
dicta sunt. Redeundū iam ad epistolam quam diximus:

Epicurus Herodoto Salutem.

Is q̄ nequeūt o Herodote singula quā a nobis de natura scripta sunt ad
purum intelligere. neq; maiores de his rebus editos libros perscrutari: cō-
pendium totius operis feci quātū satis esse putauī: ut integerimarū opi-
nionum memoriā facile tenerēt: quo per singula tempora i his quā sūt rata illis
opem ferre possint: inquātū arripuerint naturā speculationem. Quin eo etiam
qui iam in contemplatione omnium formam & ueluti fundamēta totius operis
iecerūt huiusce compendio adiutum iri spero ad facile reminiscendum. Nam fun-
damentis rei crebro indigemus: membris non ita: pergēdum igitur ad illa est faci-
endusque ex iugi memoriā exercitatione habitus: ex quo & ratus maxie ualidus
que ad res intuitus nobis obuēnit: omnisq; particularium rerum diligens notio
reperietur: cū forme plenissimā aīo uersantē memoriāq; tenentur. Nam ea summa
totius diligentia isq; effectus est: huiusce intuitu uti celēriter posse ad simplicia ele-
menta atq; ad conclusionū uoces. Neq; n. fas est condensationem ppetue rez: circui-
tionis esse: nisi possit paucis uocibus totū in se ipso complecti illud qd etiā p ptes

diligenter explicatū fuerit. Vnde cū oībus perutilis sit q̄ sint illi familiaris dediti naturæ ratio: huiusmodi uitæ cōtinuationē fieri moneo in physiologia eam: quæ maxime tranquillitatē afferat uitæ: & eiusce compendium: ac ueluti summā opinio nū oīum tenere memoriter. Primum igit̄ o Herodote quæ subiecta sunt uocibus oportet cōpræhēdere: ut ea quæ opinamur. siue quærimus siue de quibus ambigi mus ad ea referētes diudicare possimus. At ne indiscreta sint omnia nobis in infi nitum demōstrātibus: siue inanes uoces habeamus: necesse quidē ē primā notio nē p unāque dispici uocē: nihilq; pbatōe indigere. Siquidē habebimus quæsitum uel dubitatum uel opinatū ad qd̄ referamus. Siue secūdum sensus obseruare: oīa oportet: ac simpliciter presentes intuitus: siue mētis: siue cuiuslibet iudiciorū. Ea dem uero rōne ēt p̄turbatiōes quæ adsunt: ut & perseuerās illud & incertū habea mus: quibus notare possimus: hæc aut̄ ubi p̄ceperimus: de incertis iam conspiciari opus est. Primū quidē q; nihil sit ex eo quod nō est oīa enī ex oībus fierēt semini bus nihil indigētia. Sed & si quid defluit interiret in id quod nō est: omnia iam du dum interissent: cum ea nō essent: i quæ dissoluerēt. Atqui & omne semper hmōi fuit: quale nūc ē: semperque tale erit: nihilque est in qd̄ mutari posset. Nā præter ipsum oē nihil est qd̄ in id ingressum mutationē operet: Enī uero istud quoque ēt in maiore cōpendio statim a principio dixit. In priō itē de natura ipsum omne est Corpora namque ista ut sese habeāt: sensus ipse testat̄ in omnibus: secūdū quē ne cesse est incertū cogitationū coniuicere: quemadmodum antea dixi: nisi enim esset quod inane & locum: & quæ tangi non potest naturam nominamus: nequaquā ha berent ubinam essent corpora: neque per quod mouerentur: quæ profecto moue ri perspicuum est. At præter ista nihil neque cogitatione compræhēdi potest ne que per modum compræhēnsiōis: neq; secūdum compræhēnsibilem proportionē Quippe quæ per omnes naturas accipiuntur: neq; ueluti horum euentus accidē tiuæ dicūtur: eadē ferme in priō de natura & in. xiiii. & xv. atq; in maiore cōpen dio. Corpa alia quidē sūt cōcretiōes alia uero ex quibus cōcretiones factæ sūt. At ista diuidua sūt & imutabilia: nisi oīa in id qd̄ nō ē: iteritura sūt. Cæterū i dissolu tiōe cōcretionū plena p naturā sustinere ualēt. Cū nō habeāt quorsum aut quo pa cto solui possint. Itaq; principia necesse ē: indiuiduas esse: corporū naturas. Præ terea & omne istud infinitū est. Nā quod finitū est: extremū habet: extremū autē præter illud quidpiā ispicit̄. Itaq; qd̄ extremū nō hēt nec finē quidē. Quod aut̄ fi nē nō habet ifinitū sit necesse est: non finitū. Atqui & multitudine corporū & ua cui magnitudine omne istud infinitū est. Siue enim esset infinitum uacuū: & cor pora finita: nusq; manerēt corpora: sed ferent̄ p infinitū inane dispersa: cū non lia berent quo se figerent atq; cohiberent: siue uacuum finitum eē: non haberent infi nita corpora: ubi nam subsisterent? Ad hæc uero indiuidua corporum: ac plena ex quibus & cōcretiones fiunt: & in quæ dissoluuntur: incompræhēnsibilia sunt figurarum differentiis. Neque enim possibile est ex eisdem figuris compræhēsis tot factas esse differētiis: at per unam quāque figurationem simpliciter infinita sunt similes. Porro differētiis nō simpliciter infinita: sed tātummodo incōpræhē sibles sunt. Neq; enim interius in ifinita sectionem esse. Dicit autē quādo quidē qualitates immutātur: si quis eas nō etiam magnitudinibus simpliciter in immē/

sum emissurus sit: moueturque iugiter Atomi. Ait enim iterius & æqua celeritate motus illos agitari uacuo similē motū exhibēte perpetuo grauiſſime atque leuiſſime. Atque illæ qui dē longe se inuicem diſtātes. Aliæ uero agitationē ipſā cōtinēt cū fuerint cōplexiōe inclinata: ſiue ipſis cōplexionibus ſuſtērata: fuerint. Quippe uacui natura quæ illos ſingulos dirimit: hoc efficit quādo qdē firmitatē ſiue affixionem facere ipſa nō poteſt. Solidūque qd in illis ineſt p̄ collifio nē agitationem facit inquantū cōplexiō illa & collifione reſtitutionē dat: horū aut̄ initiū nō ē cum atomi & ianæ cauſæ ſint. Ait aut̄ intrinſecus neq; ullam circa atomos ineſſe qualitatem præter figurā & magnitudinē: & grauitatē. immutari aut̄ colorē circa poſitionē atomorū in duodecim inſtitutionibus ait. omnemq; magnitudinem circa illas nō eſſe. Deniq; nunq̄ atomus ſenſu uiſa eſt: hæc aut̄ uox cū iſta oīa memorātur figurā idoneā amittit intētionibus: ſeu cōprehēſiōibus naturæ rerū: mundi item infiniti ſunt: q̄que huic ſimiles & q̄ diſſimiles ſūt. Atomi nāque cū infinitæ ſint ut modo demōſtratū eſt: et̄ lōgiſſime ferūtur. Neque enim cōſumuntur eiufce atomi ex q̄bus fiat mūdus: ſiue a q̄bus effectus ſit: neque in unum neque in infinitos neq; i ſimilibus: neque indifferentibus. Nihil igitur eſt quod huiuſmodi mūdorū infinitatē impediāt. immo & formæ ſimilium figurarum ſolidis tenuitatibus lōge ab apparentibus diſtāt. Neq; n. eiufce reſſiōes in aere fieri nō poſſunt: neque aptitudines per efficientiā cōcauorum atq; tenuiū. neq; uapores cōſequentē poſitionem: atq; inceſſum obſeruātes eam. ſ. quam in ſolidioribus habebant: has autem formas ſpecies: ſiue imagines uocamus. Motus itē q̄ per uacū ſit nullo contra icidentiū occurſu ſit: omnem longitudinē cōprehēſibile in incōprehēſibili cōſumat tempore. Quippe tarditatis: ac claritatis incifio aduerſa nec aduerſa ſimilitudinē accipit: neq; tamē ſimul ſecūdem tempora quæ per rationē ſpeculamur: iuxta ad qd̄ agitur: corpus ad loca plura penetrat: & n. cogitari nō poteſt. Et hoc ſenſibili i tēpore ſimul adueniēs undecūque infiniti nō ex quo cūque cōplectamur motū loco recedēs erit. Simile enī cōtrariæ illi incifioni erit etiā ſi tādiu celeritatē motus non interſecandū relinquamus. perutile eſt aut̄ & hoc tenere elemētū. Deniq; quoniā ſimulachra tenuitatibus ſummis utūtur. Nihil ex apparētib; cōtra teſtat. Quo circa & celeritates habēt inſuperabiles meatū omnē modicū habētia. Vti ne qd̄ illorū infinitatē uel minimū interſecet: pluriās aut̄ & infinitas cōtinuo aliqd̄ refrigat. Ad hæc uero quoniā imaginū generatio ſimul atq; cogitat̄ cōtingit. Namq; fluxus a corporibus eius q̄ ſit in multa anguſtia notationi perſpicuus nō eſt ob cōtrariā replexionē ſeruās diutius ſolidi poſitionē: ordinēq; atomorū: & ſi aliquādo cōfundit̄ celereſq; in aere cōuentus ſūt: qd̄ minime oporteat altius repletionē recedere. Sūt aut̄ & alii modi a q̄bus naturæ hmōi ginantur. Nihil. n. horū contra ſenſus atteſtat: ſi recipiat aliqs quodāmodo actiōes: ut ab exterioribus ad nos cōueniētiā referāt: & illud & illud aut̄ exiſtimādū eſt: cū aliqd̄ extrinſecus ſubrepat. Formas nos itueri atque cogitare: neq; n. p̄fecto reſignarēt quæ exteriora ſunt: naturā ſuā coloris. ſ. atq; formæ p̄ aerē: q̄ inter nos & illā mediū eſt: neq; p̄ radios aut̄ q̄leſcūq; fluxus. q̄ a nobis ad illa manarit. ita ueluti formis q̄buſdā a rebo ipſis ad nos penetrātib; q̄ a colorib; formæq; ſimilitudine nō differāt: iuxta modū cōgruæ magnitudinis in aciem aut̄ mentē celeri utentibus motu: deinde hac ex cā

eo q̄ unum & perpetuum est phantasiā consensionemque reddens a seruante subiecto secundum eam quæ inde proficiscitur æqualem in altioribus affixionem in solido fictionis atomorum & quam animo siue sensibus phantasiā irruentem acceperimus: seu formæ: seu accidētium: forma hæc est solidi quæ fit iuxta subsequētē densitatē siue ex imaginū cōprehēsiōe. Porro eo qd̄ opiamur mendaciū sp̄ ac falsū asseri: siue nō refelli pōt. Sin uero mius asserat̄ p̄ imobilē nobis ipsis cōnexū imaginalē intuitū. pceptōe predictū: p̄ quā mēdaciū fit Quippe similitudo uisōꝝ q̄ ueluti in imagine accipiūt: siue illa in somnis fiant: siue p̄ alios intuitus mētis: aut iudiciōꝝ reliquōꝝ nequaquā ī his esset q̄ que sūt: & uera appellāt̄: nisi essent aliq̄: & hæc ad q̄ iaculamur intuitū falsū uero nō esset nisi accepissemus & aliū aliquē motū in nobis ipsis cōiūctū qd̄ ceterū pceptiōe predictū. Secundum hūc autē cōiūctū phāstico iactui pceptionēq; habentē: siquidem nō asseratur siue refellatur fieri ut mēdaciū sit: si autē asserat̄: aut nō refellatur uerū. Et hæc igitur opere precium est: ut opinio fortiter teneat: ut neq; iudicia tollātur actio: num: neque falsum dum æquæ firmatur cuncta perturbet. Atqui & auditus fit: dum flatus aliquis fertur siue a uocante: siue a sonante: siue astrepente: aut quomodolibet audiendi passione inferente. Porro fluxus hic inæqualiū partium tumores una diffundit̄ quādam ad inuicem seruantes cōsensionem: atque unitatē propriam ad id quod emisit: atque ad sensum pertingentem qui in illo ut plurimum facit. Sin uero minus uel quod extrinsecus est: tātum manifestat. Nam absque consensioe aliqua inde adueniēte nūquam profecto fieret huiusmodi sensus. Non igitur existimādum est aerem ipsum a procedente uoce formari. Siue ab his quæ nō dissimilis generis sunt. Multum. n. ei deesset: si hoc ab illa pateretur: sed eum ictum q̄ fit in nobis simul: ac uocem miserimus huiusmodi facere ex quibusdam tumoribus: q̄ uentosum efficiāt fluxū: deinde nobis passionem audiēdi in sinuēt: hoc ipsum de odoratu item sentiēdū qd̄ de auditu diximus: nūq̄. s. ullam efficere passionē posse. nisi sint tumores qd̄a: q̄a a re ipsa ad hūc mouēdū sensum debita mensura ferātur: dum partim quidem pturbati atque alieni sunt: partim uero quieti & conuenientes. Nempe enī & atomos existimandum est nullam q̄l̄itatem eorum quæ uidentur admittere præter figuram & grauitatem: & magnitudinem: & quæq; necessario figuram contingunt: quippe qualitas omnis imutatur: atomi uero nihil mutantur. Oportet. n. semper in dissolutiōibus cōcretionum aliquid solidum atque insolubile subsistere: quod mutationes in id quod non est nō faciat: neq; ex eo quod nō est: sed secundum transmutatiōes in plurimis: quorūdam uero accessus etiam ac recessus. Quo circa necesse est: ut ea quæ nō trāsmutātur: incorruptibilia sint. & ab eius quod mutatur natura prorsus aliena: uerum tumores habere: ac formationes suas: hoc enim subsistere necessariū est. Nam in his quæ apud nos transformātur secundum ablationem figura accipitur infinita. Enim uero qualitates cum in eo quod mutatur insitæ nō sint secus atque illud relinquuntur ex corpore toto pereuntes. Sufficiunt igitur ista quæ relinquuntur efficere cōcretionum differētias. Quippe aliqua necesse est relinquuntur: atque in id quod non est defluant. Sed ne semper omnem quidem in atomis magnitudinem esse putādum est: ne ea quæ apparent reluctant̄. Ceterum mu/

tatiões quasdam esse magnitudinum existimandum: præstat id quippe: hoc autē si adsit: & quæ secūdam passiões & quæ secūdam sensus fiūt reddētur. Ois autē subsistēs magnitudo neq; utilis est ad qualitatum differētias. Nam & ad nos ueniunt uisibiles atomi. Quod cū fit: minime cernitur: neq; quo pacto fiat uisibilis atomus agnoscere possumus. Ad hæc putādū nō est in corpore finito tumores in finitos esse: neque qualescunque. Itaque nō modo eam sectionem quæ infinitum fit ad id quod minus est tollere oportet. ne omnia infirma faciamus: cogamurq; complexiōibus repētitorum ea quæ sunt: in id quod nō est terēdo consumere: uerum ne trāsmutationem quidem in his quæ finita sunt: in infinitum. neque in minus fieri existimādum. Neque enim ubi semel quispiam dixerit tumores in plarisque infinitos esse: quales etiam sint itelligere potest: præterea ne id quidē modo finita sit ista magnitudo. Quales enim quidam sunt cōstat. Nam si quidē tumores illi infiniti sūt: & hi ex quibus qualescūq; hi fuerint: infinita profecto eēt etiam magnitudo: extremitatemque finitam habētes perceptibilem: nisi & per se ipsum itelligēdum nō est: ne & quod deinceps sequitur: huiusmodi itelligamus atq; ita per cōsequēs in anteriora tēdendo in infinitum cōtingat cogitatione procedere. minimumque illud quod in sensu est considerādum est: ut neq; sit huiusmodi cuiusmodi id quod habet trāsmutationes: neque tamē omnino dissimile: sed habeat commune cum trāsmutationibus aliquid. Caterum perceptiōe partium careat: aliasq; propter cōis illius similitudinem aliquid ipsius non percepisse arbitramur partim ad hæc: partim ad illa æqualitatem nobis oportet occurrere: ex qua ista cōspici mus: a primo itchoātes: nō in eodem: neq; i partibus partium: sed i proprietate sua metiēdo magnitudines: quæ maiores sūt magis & quæ minores minus: hac proportiōe arbitrādum. & quod i atomo minimum est uti. Cōstat enim differe illud paruitate ab eo quod secūdū sensus aspicitur: eadē uero pportōne uti. Nāq; & quā magnitudinē habet atomus secūdū hāc proportionē prædicauimus modice solā excludēdo lōgitudinē: præterea minos atque imixtos fines eē putādū est: lōgitudinū dimensionē: & ex ipsis primis maioribus: ac minoribus parādo rōnis speculatione i his quæ sūt uisibilia. Nā cōmune illud quod eis est ad imutabilia sufficit: quod hactenus ē pficere. Collatiōem autē ex his quæ motū habēt: fieri possibile nō est: nempe & ifiniti quod supremū aut infimū sit predicandū nō est: supra: uel ifra esse. Nā quod supra caput sit: undecūque stemus: ducere i infinitū nūq; nobis istuc uisum iri. Ita & quod infra id quod intellectū ē æqua rōne euadere in infinitū: supra eē atq; infra iuxta idē: hæc. n. itelligi possibile non est itaq; licet unā accipe superiore itelligibilē loci mutationē in infinitū unāq; inferiore: & similes ad superiorū pedes id quod a nobis fert ad ea quæ supra caput nostrum sunt loca ptingat: aut ad inferiorū caput qd' a nobis fert inferius. Nā que motus uniuersus nihilominus uterq; utriq; oppositus in infinitū itelligit. Verum. n. & æqua celeritate atomos eē necesse ē. cū per inane inuehūt nullo reluctāte: neq; n. grauius: ac leuibus celerius ferrēt: quādoqdē nihil occurrit eis: neq; pua itidē magnis cū motū oia habeāt cōmēsū: ubi ne illis qdē aliqd obluat: neq; supnus neq; obliquus p collisiōes motus: neq; iferior p pppria pōdera. In quātum. n. urraq; cōtinent in tācū una itelligēdo habebit motū: qd' aut extrinsecus: aut ex pōdere p

prio reluctet aduersus feriētis uim. Sed. n. & p cōcretōes altera celerius q̄ altera di-
 cet: quādo atomorū æqua celeritas sit: atq; in unū ferāt locū atomi quæ in cōuēti-
 bus sūt & cōtra minima ppetuo tpe: nisi in unū secūdū tpa q̄ rōne cernunt sed fre-
 quēter obluēt: q̄ diu sub sensu motus assiduitas fiat: qd̄. n. de inuisibili opiamur:
 qd̄. s. tpa q̄ rōne cernūt ppetuū motū habitura sint i hmōi uerum nō est. Nam oē
 quod cernitur: aut aīo per ituitum p̄cipitur: uerū est: post hęc inspiciēdum est ad
 sensus passionēsq; referēdo. Ita. n. erit firmissima probatio: q; aīa sit corpus tenui/
 bus partibus p totā cōgregationē seminātū. Ceterū spiritui simillimū calori quod
 dam tēperamentū habēt atq; huic alicubi simile alicubi illi. Est aut pars q̄ multā
 accepit imutatioem exilitate ptiū: atq; horū etiā ipsorū. Cōsentit aut huic magis
 ex reliquo cætui. At istud omne cōstat uires esse animi & pturbatiōes agilitatesq;
 motus & cogitatioes & cætera quibus priuati morimur. Enimuero & id oportet
 tenere q; habeat aīa sensus plurimā causam. Nō tamē istā accepisset: nisi a cōuētu
 reliquo ferme roboraretur. Porro reliquus ipse cōuētus cū ille hęc parauerit cām:
 & ipse subide hmōi casus ab illa particeps sit: nō tamē oīum quæ illa possidet: ic/
 circo discedēte aīa sensu caret. Neq; n. ipsum in se ipso possidebat hęc uim: sed al-
 teri quod simul factum fuerat: parabat: qd̄ per cōsumatam circa ipsum uirtutem
 secūdū uertiginem sibiipsi cōtinuo sensibilem incidētiā pficiēs: & illi p communem
 fluxū atq; cōsensum ut dixi: reddebat. Itcirco igitur & isita aīa nūq̄ alia aliqua
 parte discedēte priuatio sensuū fieret. Sed cū illa una periret soluto eo: quod cō/
 tinebat: siue toto: siue etiā parte aliqua siqdem sensus aīæ uigore persisteret. Por/
 ro cōuētus reliquus permanēs & totus & p partes nō habet sensum illo absceden-
 te: quātalibet sit quæ se itēdat atomorū multitudo in aīæ naturā: uerum .n. & so/
 luto cōuētu toto disseminatur aīa. neq; iā eadēdem uires habet: neq; mouet. Itaq;
 ne sensum quidē habet. Neq; n. itelligi potest sentire aliqd: nisi i cōuētu isto atq;
 i his motibus utatur sensu q̄do ea quæ roborat: & quæ cōtinēt huiusmodi nō sint
 in quibus nūc existēs tales motus habet. Atqui & hoc in aliis dicit & ex leuissimis
 atomis atq; rotū dissimis illam eē cōpositā multū ab illis differētibus: quæ igneæ
 sūt: pars tamē eius quæ rōne caret: corpori quoq; reliquo cōnexa est: rationalem
 autem partem & thorace sedem habere: ut ex metu & gaudio manifestū est: som-
 numq; animæ partium fieri: quæ per omnē concretionē disseminatæ sūt. aut con-
 tinētur: aut euacuātur: deīde poris incidūt. Semen præterea ex omnibus corpori-
 bus fieri itelligēdū est. Dicit. n. p plurimā nominis familiaritatē in eo quod p se i/
 telligit icorporeū aut p se intelligere nō possumus: preter uacuū: Porro uacuū ne
 facere aliqd neque pati pōt. Sed motū tantū p se corporibus præbet. Itaq; q incor-
 poreā dicūt esse aīam: uani sūt. Nihil. n. aut facere posset aut pati se eēt huiusmo-
 di: At nūc euidēter: hęc utraq; i anima esse casus manifestāt: has igit de aīa rōnes
 si qs ad pturbatiōes sensusq; referens memoria teneat: quæ principio diximus sa-
 tis intelliget ea quæ figuris comprehensa sunt in id quod particulare est ex his fir-
 miter ac diligenter exposita. Verum enim & figuræ & colores: & magnitudines
 & pondera & quæque alia de corpore prædicātur: ut que p se ipsa tendant siue ad
 omnia seu ad uisibilia: & ea quæ per sensum cognita neq; per se ipsas naturas esse
 opinādum: nō enim possibile ē id scire. neque omnino ut nō sunt: ut neq; alia quæ

præexistunt huic incorporea: neque ut huius particulæ sed ut corpus totū quod
 uniuersaliter quidem horū oīum quæ sua sunt naturā sempiternā habeat: possibili
 le nō est esse collatum. Sicuti cū ex ipsis tumoribus maior cōstitit cōuentus siue
 propriū siue uniuersi magnitudinū aliquo aut minorū Sed ut dixi ex his omnibz
 solis ppetua habēs suam naturā. Atq; intuitus quidem priores habēt hæc omnia
 & perceptiōes. Cæterū cōsequēte multitudine subita: & nulquā scissionē admittē
 te: sed iuxta subitā agnitiōē corporis prædicamentū percipiēte. Quinimo &
 corporibus cōtingit saepe ut ea sequatur: & quod sempiternū nō est neque in iuisibi
 libus neque in corporeis: Ita secūdū motum plurimū hoc nomine utentes māife
 ste colligimus casus: neq; uniuersi habere naturā: quā assumētes secūdū repētiniū
 corpus appellamus: neq; item consequentiū sempiternorū sine quibus corpus co
 gitare nō possumus. per intuitus aut quosdā subsequēte repētino singula appella
 rent. Cæterū quādo cūq; contingētia singula inspiciūtur: nō sempiternis calibus
 subsequētibus. Neq; hæc actio expellendā ex eo qd' est: quia naturam non habet
 uniuersi: quod cōtingit quod pfecto etiā corpus appellamus: neq; item semper
 norū subsequētū: neq; rursus p se existimādū. Neque. n. hoc uel in his uel in sem
 piternis cōtingentibus intelligēdū: sed id quo d' etiā apparet casus oēs corpora exi
 stimādū: et si non sempiternæ subsequāt. neque p se rursus naturæ ordinē habeāt
 Cæterū quē admodū sensus ipse pprietatē inspici faciūt. Sed enī & hoc uehementer
 præterea cōsiderare opus est. Nāque tempus minime quærendū est sicut & reliq;
 quæ in subiecto quærimus: referentes ad eas quæ apud nos ipsos inspiciūt' antici
 pationes: sed ipsam euidentiā per quā tps aut multū aut modicū uocamus: hoc fa
 miliari quadā ppinquitate circūferentes reputādū: neq; locutiōes quasi meliores
 psequendū: sed his quæ sūt ad manus in ea re utendū neque aliud aliqd p seipsū
 prædicādū: quasi eādē quā pprietas hæc substātiā habeat. Quod qdem faciūt
 qdā: sed solū quo pprietatem cōnectimus. hoc etiā submetimur maxie adiuuerten
 dum. Nā hoc demonstratiōe non indiget: sed animaduersiōe. Quippe diebus ac no
 ctibus horūque pibus cōnectimus: Similiter & pturbatiōibus ac trāquillitate &
 motibus & statibus ppriū aliquē prætet ea casum. Rursus hoc ipsum cogitātes se
 cundū qd' tempus noiāmus. Ait aut hoc & i secūdo de natura libro: & in magna
 epitome atq; in his quæ prædiximus. Mūdos & omnem finitā concretionem simi
 lem his quæ inspiciūt' speciem frequenter habentem: existimādū est ex infinito horū
 hoīum pdisse ex conuersationibus ppriis discretis maioribz atq; mioribus rursus
 q; dissolui oīa celerius alia: alia tardi: cū alia hoc ab his alia ab illis patiāt. Cōstat
 igit' & mūdos illū dixisse iterire: cū ptes mutent: & i aliis q; terra aeri supuehat:
 præterea & mūdos neq; ex necessitate arbitrari oportet unā habere figurā: imo &
 differēt' eos in. xii. de mūdo eē ait: alios nāq; sphaerā: alios oui præferre spēm: &
 aliosq; alā itidē formā: nō tamē oēm formā admittere: neq; aiantes eē ab infinito
 discretas. Neq; n. pbaret qspiā ut i eo q sit hmōi cōprehēsa nō sint efficētia semi
 na: ex qbus & aīalia & arbores & cætera q inspiciūt' cōstāt. In hmōi uero nō potuis
 ser: eadē at rōne ēt inuitri. Pari mō & de terra existimādū: sed & naturā quoq; opī
 nādū ē plurima & uaria ex rebo ipsis edoctā fuisse atq; coactā: porro rōnē q ab eo
 credita fuissent: ea postmodū diligētius explicuisse atq; adinuenisse: præterea in q

buldā celerius in aliis tardius: & qbusdā euolutōibus atq; tēporibus ab his quæ
 ex infinito: in qbusbam uero secundū minores. Quo circa & nomina ab initio nō
 positōe facta: sed ipsa hominū ingenia per singulas ratōes ppriis affectas pturba
 tōibus ac ppria percipiētes uisa: proprie aerē imittere imissum a perturbationibus
 singulis ac uisis. Ut esset quādoq; ēt gentiū per loca differentia. Postmodū autē
 cōiter per gentes singulas fuisse imposta propria: ut significatiōes mius ambigue
 fierent adinuicē: breuiusq; significarent: quāsdā insuper res ēt quæ nō cōspicāt in
 ferendo: ut eos q; essent consciī monerent in sonos quosdā erumpere coactos: illos
 uero ratione duce plurimis ex causis ita interpretatos esse: enim uero in meteoris
 motū & conuersionē. ac defectū: ortumque & occasum & his similia: neque mi/
 nisterio cuiusq; facta existimādū est. Verū illius ordinatione & imperio qui omnē
 simul beatitudinē & immortalitē habeat: Neque enī beatitati conueniūt negocia
 & curā & irā aut gratiā sed infirmitate ac timore & indigentia opis proximorum
 ista fiunt. Neque rursus cum ignis simul sit cōuersus in se quæ beatitudinē possi/
 dent secundum uoluntatem hos motus accipere. uerum omnem seruare decentiā
 per omnia nomina quæ in huiusmodi feruntur notiōibus: si neque contrariæ ho/
 nesto ex his opiniones fiant. Alioquin maximam in animabus perturbationē hu/
 iusmodi cōtrarietas faciet. Quocirca & eas quæ ab initio sūt huiusmodi cōuersio/
 num preceptiones in mūdi generatione oportet opinari: necessitatemq; hāc & am/
 bitum pfici. Sed enim causam eorū quæ sunt maxime propria diligenter expone
 re Physiologiæ opus esse putandum est: beatitudinemq; in scientia de cælestibus
 corporibus huc cecidisse: & ī eo q; naturæ quædam sunt quæ inspectæ secūdū hu/
 iusmodi meteora & quæq; his propinqua sunt ad huius rei exactam diligentiam
 conferūt: præterea nō in huiusmodi ipsum multipliciter esse ac: ipsum se circa illa
 pro uiribus & alias quomodolibet habere: sed simpliciter nō esse in corruptibili: ac
 beata natura eorū quæ discretionē suggerūt: aut perturbationē ullam & hoc men
 te compræhendere simpliciter est esse. Porro quod in notiam cadit de occasu & or
 tu & de conuersionē. ac defectu & quæq; his similia sunt: nihil āplius ad beatitudi/
 nē sciētix conferre. Sed similiter habere mætus eos q; ista considerāt: quānā uero
 naturæ sint: nesciūt: & quēnā causæ uel maxie ratæ & nisi ista difficilia nouissent
 fortasse purimi cū timor ex consideratione horū solutiōe cape nequeat. ac disposi
 tionē eorum quæ sūt maxie ppria. Idcirco & plures iuenimus causas conuersionū
 & occasus & ortus defectus & huiusmodi taliū: sicut & ī his que particulatim fi/
 unt. Aut existimādū nō est horum usum diligentiam non accepisse: quāta possit
 ad trāquillitatem nostram beatitudinēq; conferre. Itaq; quasi per transitum itue
 tes quod apud nos similitudo sit de ratione cælestiū oīsq; icerti differendū est eos
 aspernādo: qui ne id qdem sciunt: qd' uno modo se habet aut fit neq; qd' multis
 contingat modis: imaginationemq; ex recessibus reddunt: ignorātque præterea
 quānā sunt quæ pturbationem non igerāt. Si tamen arbitramur eo modo susce/
 ptū id fieri posse: & in quibus similiter perturbatione uacamus ipsum qd' multis
 fiat modis non ignorātes: quēadmodū si quod ita se habeat nouerimus: perturba
 tione carebimus. Ad hęc oīa illud omnino oportet intelligere: q; perturbatio hu
 manis animis proprie omnino sit in eo q; hęc & beata opinent: & icorruptibilia

& una cōtrarias his uolūtates habeāt: & actiōes & causas: & in futura uita dirū eē
 aliquid secundū fabulas & sperent & suspicētur: siue hanc priuationē sensus quæ
 in morte est metuāt: quasi post mortem aliqd pati & in eo qd' nō opinionibz ista
 patiāt. Verū ratiōe & cōmēdatōe quadā. Vnde cū nō diffiniāt malū æquā siue eēt
 maiorē perturbatiōem cape q̄ si hęc opinaret' tantū. Porro hmōi pturbatiōis uaca
 tio est his oibus euadere liberū & absolutū: ppetuamq; oīum & eorū quæ sūt plāe
 propriā uersare memoriā. Quocirca oibus utēdū est presentibus: ac sensibus cōibz
 qdē ratiōe cōis: ppria uero ppriis: ac presenti oī per singula iudicia euidētia. Si
 enim hisce intenderimus: id unde pturbatio metulq; fiebat excludemus habita re
 cta ratōe: atque soluemus: deque cælestibus ac reliquis quæ semper incidūt: quæ
 que summe terrent reliquos: cās afferemus. Ista tibi o Herodote de natura omni
 um summam perstrinxerimus. Quæ tu si diligenter pro uiribus tenere studie
 ris arbitror: & si nō ad omnia semp per partes diligēter explicata sufficient: i com
 parabilē tamē ex eis firmitatem atq; cōstatiā aduersus hoies ceteros pcepturum.
 Nā te ex te ipso pmouebis plurimū ad ea eēt quæ in toto de natura opere sūt dicta
 per partes exponēda. Atq; hęc ipsa mādata memoriæ: perpetuo emolumēto erūt
 Sūt enī huiusmodi: ut hi eēt q̄ iam pticularia satis: aut eēt pfecte digesserūt: ad hu
 iusce tamē intuitus plurimos haberēt: plurimū iuari ex his possint ī his que de to
 ta natura differuntur. Quæq; aut nō penitus cadūt in ea quæ conficiūtur: ex his
 aut secundum eum morē q̄ caret inuidiā: simulatq; itelligitur ambitus eorum quæ
 sunt ī primis rata ad trāqllitatē animi faciūt: & ista qdem de naturalibus eius epi
 stola. Sequitur de meteoris alia. Epicurus Pythocli salutē. Reddidit mihi Cleō abs
 te epistolā: in qua nos fouere atq; diligere persistis: digne pro nostro in te studio:
 neq; ignauiter earū meminisse niteris: quæ ad beatam uitam ducūt ratiōnū. Præ
 carisq; ut tibi de meteoris breuē mittā faciliēq; tractatū: quo facilius admonearis:
 ea qppe q̄ in aliis scripsimus: difficillime teneri memoria: quīs ea ut ais quis cōti
 nue ferat. Nos aut plibēter preceptis admisisimus tuas: magna q; de te ac iocūda spe
 fruimur. Cū igit cætera iā absoluerimus oīa: agimus quæ postulasti plurimis &
 aliis emolumēto futura inuenta hęc: & his maxime qui rudes adhuc uerā nuper
 naturæ rōnē degustarūt: his itē qui alicuius disciplinarū liberaliū sūt grauioribus
 curis ipliciti. Ea igit rite picipē: mādataq; memoriæ iugiter uolue: cū cæteris quæ
 in breui epitome ad Herodotū missimus. Primū igit aliū aliqū finē ex cælestiū
 corporū sciētia siue p cōnexionē: siue absolute dicāt: putādū nō est q̄ pturbatiōis
 uacationē: ac pbationē certā sicuti: & ī reliqs: neq; qd' sit ipossibile p uim aggredi
 neq; speculationē habere p oīa similem aut his libris quos de uitis scripsimus: siue
 de his quos de aliis naturaliū quæstionū purgatiōibus: puta q; omne corpus impal
 pabilis naturæ sit: q; ī diuisibilia elementa: & oīa hmōi. aut quæq; unicā his q̄ uidē
 tur: concordia habent. q; ī meteoris nō est. Verū ista qdem multiplicem habent
 generatiōis causam substātiæ predicamentū sensibus cōfortiū. Neq;. n. secundū p
 loqorū uāitatē legisq; santonē de natura differendū: sed sicut ea quæ uident' hor
 tant'. Nō. n. iā uita nra. aut stulticia: aut gloriæ uanitate opus habet: sed solū trā
 quille: ac secure uiuere: oīa qdē immobili ac stabili rōne fiunt p oīa: ex his duntaxat
 quæ multiplici modo his quæ apparent: concorditer incidunt: cū quis qd' pbabi

liter de his dī: cōgruētē omiserit. Cū uero q̄spiā hoc qdē omittit: hoc at̄ eiicit qd̄ æque ei qd̄ uidet̄ cōsonū ē: eū p̄fecto cōstat oī naturæ excidisse rōne: atq; ad fabulas eē: deuolutū. Signa uero quædam eorū quæ in sup̄nis cōsumāt̄ ferre q̄dam ex his quæ nobis a p̄parent & quæ inspiciunt̄ aut sunt nō ea quæ in sup̄ernis apparēt̄ hęc enim multil̄ mōis fieri possunt: cuiusq; tamē uisū obseruādū ē: atq; in ea quæ illi adiūgūtur diuidendū. Quippe nō cōtēdit̄ plurimis modis p̄fici ut ea quæ sūt apud nos. Mundus est cæli quædam cōtinentia: stellas & terrā: & q̄ uidēt̄ oīa cōtinēs: abscissionēq; ex īfinito hēns atque ī finē desinēs: siue rarū siue dēsum: quo soluto quæ ī illo sūt oīa cōfusionē accipiēt: & desinēs aut ī eo qd̄ circūagit̄: aut ī stātiā habet. & rotūdā aut triāgularē aut quācūq; circūscriptionē: oīb; q̄ppe modis fieri possibile est: quādo eorū q̄ uiuēt̄ nihil oblitit̄ mūdo huic: ī quo finē cōprehēdere neq;mus. Quod aut̄ & huiusce mūdi sint īfiniti multitudīe colligi pōt: & quoniā talis fieri mūdo pōt. & ī mūdo & īter mūdio: qd̄ interuallū dicimus inter mundos ī loco uacui pleno & nō ī magno puro & uacuo quēadmodū aiūt quæ dā idoneorum quorūdā seminū quæ ab uno mūdo siue ītermūdio fluxerint: siue etiam a plurib; sensim. Abiectiōesq; & cōpositiones atq; migrationes facientib; ī locū aliū si sic contingerit: & irrogatiōes ex his q̄ opportune eas suggerūt quo ad consumēt̄ accipiātq; cōstātiā: ī quo etiā subiecta fūdāmētā susceptiōes huiusmodi efficere possint. Non enim conuentū fieri oportet solū neq; uertiginē ī eo uacuo ī quo fieri est possibile mūdū secundū quod ex necessitate putat̄. Augetiq; tādiu quo ad alterū offēdat: ut ait q̄spiā ex his q̄ Physici uocantur. hoc. n. his quæ uident̄ repugnās est. Sol item & luna & sydera cætera seorsū facta post modum a mūdo cōpræhensa sunt quæq; præterea constantiam seruant. Continuo efficta sunt. atq; incrementū p̄ceperūt: pari rōe & terra & mare p̄ cōparatiōnes & uertigines quarundā tenuitate partiū cōstātiū naturarū siue spiritaliū siue ignis præferentiū speciem siue utrūq; simul: & hęc. n. ita suggerit̄ sensus. Porro solis cæterorumq; siderū magnitudo q̄cum ipsi sapimus: ea ē quæ uidet̄. hęc ī undecimo de natura dixit. Nam si inq̄t magnitudinē interualli ratione amisisset longe p̄fecto magis colorē. Alia nāq; huic rōnabiliōr distātia nulla. cæterū secūdū id quod per ipsū est siue maior sit q̄ uideatur siue paulo minor: siue tantus non simul. Ita enim & apud nos lumīa quæ ex interuallo cernuntur: per sensum cōspiciuntur: & omnis autem ī hanc partem instantia soluetur facile si quis reb; certis intendat: quod ī libris de natura monstrauimus: ortus & occubitus Solis ac lunæ siderumq; cæterorumq; & per incēsiōem & extinctiōem fieri posse: cum talis sit circūstantia etiam per alia loca. ut ea quæ prædiximus perficiāt̄. Nihil enim eorum quæ uidētur oblectatur: per euidētia & quoq; sup̄ terra & præterea per adiectiōem quod prædiximus. confici posse. Neque enim refragatur aliquid eorū. quæ cernūtur. Ipsorū quoque motus nō quidem fieri impossibile secundū uertiginem rotius celi siue secundū ipsius quidem statum. horum uertiginem iuxta eam quæ ab initio ī generatione mundi genita sunt ī eorum necessitatem. Deinde calore per quandam ignis distributionē semper ad anteriora loca tendentis conuersiōes Solis ac Lunæ fieri quidē possibile est per obliquū cæli ita tēporū necessitate coacti. Similiter & secundū aeris oblitentiā: siue ēt mate

ria apta q̄ semp̄ adiaceat atq; inflā metur. Partim uero deferentis: siue etiā ab initio uertigo huiusmodi istius sit distributa syderib; ut in girū moueant. Cūcta enī hmōi atq; his similia i nullo euidētia rōe dissentiunt. si qs sp̄ i hmōi ptib; possibi adherēs: hor; singula ad eor; q̄ uidētur consonātiā possit adducē nihil metuens seruales astrologor; artes: euacuatiōesque Lunæ ac rursus ipletōes euerfionēq; huiusce corpis: fieri. n. pfecto possent & pfigurationes Aeris similiter: Atq; & q̄ secūdū appositiones & oēs alios modos p quos & ea q̄ apud nos apparent: euocātur ad huiusce speciē reddendā: nisi forte qs unico illo mō contētus reliquos neq; repudiet. Neq; speculatiuā possibile ē aliqd hōi aspicere: & aliqd i possibile: atque ideo i possible i spicere cupiēs: praterea possibile est lunā ex seipsa hēre lumē. possibile itē & a Sole mutuari: Et. n. apud nos plaraque cernunt: q̄ plura ex seipsis habeāt: plura itē ab aliis nihilque i pedit eor; q̄ i caelestib; uidēt: si qs multiplicis mōi sp̄ memoriā habeat: cōsequētēque ipsis una suppositōes & cā simul aspiciat & ne aspiciēs i ea q̄ nō cōsequūtur hoc ipsū defluere alias aliter i illū unicū modū. Porro facili manifestatio fieri qdē i ipsis pōt & p imutatiōes partiū: & per cumulatā adiectionē: modisq; oib; quotquot cernūt cū his q̄ apparent: concordia hēre. Nāq; in oib; meteoris huiusmodi uestigare nequaq; adnitendū est. Si n. aliqbus repugnare euidētiis cōtingat: nunq̄ uera trāquillitate poterimus frui. Solis ac Lunæ defectus pōt qdem fieri & p extinctionē: quemadmodū & apud nos plaraq; fieri uidemus. Iamq; per interpositionē quorūdam aliorum aut terræ siue cæli: siue cuiuslibet alterius eiusmōi: sicq; pprios adiuicē modos cōspiciendū & q̄ cōiūctas cōcretiōes fieri i possibile nō est. Porro in. xii. de natura dicit obumbrāte Luna Solē: lunā uero terræ umbra se opponēte deficere. uetū secūdū recessum hoc & Epicureus Diogenes i prio electar; opinionū tradit. Praterea circuitiōnis ordo sic accipiat: sicuti & qdā apud nos fiūt: diuinaq; ad hęc natura nusq; ad moueat: sed i munis a ministerio i oī sua plenissima beatitate seruet. Si mius at hoc fiat: oīs de caelestib; ināis erit cōtradictio: sicuti iā qbusdā fuit q̄ nō modū attingere possibile: uer; i uāitate deciderūt: dū uno tātū mō arbitrāt hęc fieri aliosq; oēs possibile excludūt: q̄que & ad id qd̄ itelligi nequeat: & ad ea q̄ appeāt ferāt. Quæ uero signa suscipe oportet: cū non possim; ualē sinam; q̄ noiētū: ac die/rū plixitates imutāt. prater id q; solis motus celeres fiūt: rursūq; tardiores super terrā p locor; lōgitudie imutāt: & loca qdā celerio pagūt: siue tardio: sicuti & apud nos qdā cōspiciūtur: q̄b; consona de meteoris dicendū. Qui at unū assumētēs his q̄ appent reluctant: eo ēt exciderūt. qd̄ i spicere hōi possibile ē. Nāq; significatiōes fieri possūt ēt p collationes tēpor;: sicuti & i his q̄ apud nos uident aiantib; & i aliis sicut aeris & mutationis: hęc. n. utraq; his q̄ uidēt i repugnāt. Quæ licatib; praterea si ab hoc aut ab illo fit cā. Neq; ualēt aspici: q̄ fieri atq; cōstā pōt & concretōes aeris i praxionēq; uetor; atq; i plicatiōes se iuicē tenētū atomor;: & eor; q̄ ad hoc agēdū idonea sūt: fluxūq; ex terra aq; que uentū. atq; modis aliis plurimis huiusmōi cōstātiā fieri i possibile non est. Iā uero in his parti se collidentibus partim uero mutātib; aq; p fici: & uentos item per relationē ex locis idōeis Dūq; per aerē mouent ubi inūdatiō uehementior ex qbusdā ad hmōi imissionē idoneis cōuentibus facta fuerit conitruus fieri possit: ac per spūs in concavis nu/

biū euolutionē sicuti i uasis nris cōtingit. Atque ex igne inspirato sonitū in ipsis fieri & fractiōes item nubiu atque dissidētias ac cōfricationes nubium atque ordies quæ concretionem Crystalli instar acceperint. Et totum ad hanc partem ut multis modis fieri dicere possumus: quæ uidentur inducunt. Coruscationes item ea de rōne mōis plurimis fieri. Nā p cōfricationē collisionēq; nubiu figurā illā ignis effectricē elabentē coruscationē gigner: flatūque ex nubib; taliū corpō; q̄ hunc splendorē efficiāt: & p præsurā aut collisionem nubiu fit: siue ab se inuicē siue a uentis & p cōplexionem ea q̄ a Syderibus manat se inferente luce siue a motu nubiu uentorūque cōpulsā: & p nubes decedente: siue p collatiōem tenuissimi nubiu lumis aut ex igne coactas nubes efficere tonitrus & p huius motū & p ignis euaporatiōem q̄ fiat p cōstantiā motus: uolubilitatisque uehementiā. Fractiōes quoque nubiu a uentis casū esse efficientiū ignis atomō;: coruscationisque speciē peragentiū. Aliis itē modis plurib; facie erit inspicē ei q̄ & q̄ apparent teneat: hisque similia queat cōspicari præcedit aut coruscatio tonitruū in hmōi circūstātia nubium & qd̄ simul atque flatus irruerit: emittat figura coruscationis efficiēs. Post modū uero spiritus inuolutus huiusmōi efficiat sonitū: & p utrorūq; incidentiā. Coruscatio maiore ad nos celeritate utat. Postremo autem uenire tonitruum: sicuti in quibsdā quæ ex interuallo inspiciunt: idusque quosdam efficiūt. Flumia fieri possūt: ac secundū plurimos uentō; cōuetus. & euolutiōes ualidāq; euaporatiōem: & fractionē pactis eiusq; uehementiorē ad inferiora loca: defensū fragore illo cōtingente qd̄ sequentia loca densiora sūt ob iplicitas nubes: per hūc item inuoluti ignis lapsum sicuti fieri possibile est. Tōitruū quoq; cū ignis amplior fuerit inspiratusq; uehementius pruperit nubem qd̄ in anteriore procedere nequeat iccirco quod huiusmodi cōcretio fiat plurimū qdem ad excelsū aliquem mōtem ubi maxie flumia cadūt ad inuicem sp. Et aliis item modis plurimis fulmina fieri possunt modo lōge absit fabula: aberit aut si quis rite ea quæ apparent sequens de his quæ sunt occultiora ad eam normam iudicarit. Præsteres quoq; & per positionem nubis ad inferiora loca aliena specie a repentino impulsæ flatu fieri possūt & per flatum qui una & feratur uehemens: & nubem ad proxima impellat loca exterior flatus. Præterea & per circūstantiam spiritus cum in circulum aer quidam superne compellitur: uehementisque uentorum collisio fit: neq; ualet in trāsuersa diffluere propter eam quæ circa est aeris densitatem: atque ad terram quidem usq; Prætere descendente strobili fiunt: ut generatio secundū motum spiritus fiat. Porro usq; ad mare uertigines fiunt. Terræmotus autem & cum se i terram recipit uentus: fieri possunt: & cum hæc paruis tumorib; ppetuoque motu se obiicit: quādo agitationem terræ parat hic uentus: aut exterior ex parte cōplectitur: dum in fundamēta ruit: aut in abstrusa spenuncæ in morē terræ loca defatus a uentis aer: propter hanc causam distributionē motus ex lapsibus fundamentorum plurimorū: itēq; redditiōem ubi cōdenstationibus uehementioribus terræ obuiarit: terræmotus perfici possibile est: & aliis itē modis pluribus has terræ agitationes fieri. Porro uētos in tempore fieri contingit: cū semper fiat sensumq; subrepat alienatio quædā & per collectionē aquæ copiosæ. Venti aut reliqui fiunt: & cum pauci in cōcaua irruerint multa: horū dum diuisio fit. Grando perficitur: &

per cōcretionē uehementiorem. Vndiq; aut uētorū circūstantiā quorundā ac partitionē & cōcretionem & moderationem quorundā pariter. Aquarū preferentiū speciem eruptionē simul atq; cōpulsionē ipsorū facientē: ac disruptionē ad id cōstare quod secundum partes cōcretas: sit: & secūdu soliditatē. Verū etiā circūferentiā fieri ipossibile nō est: extremis undiq; cōueniētibus & i cōstantia omni ex pte: ut dictū ē & ptes & plane siue aquosis qbusdā seu uētoris circūstantiis. Niuē aut p̄fici fas ē & cū aqua tāuis ex nubib; funditur uariis cōmēsiōis & prassurā: ex nubibus idoneis & ex semis monumēto. Deinde dum fertur cōcretionē accipiēte ppter uehementiorē quandā in locis inferiorib; nubium congelationis circūstantiā. Sed per cōcretionē huiusmodi lenem habens i nubib; raritatē emissio hęc ex nubibus fit dum se iuicē collidūt: quæ aquarū speciem præferūt: & quæq; his una adiacent: quæ dum ueluti cōpulsioe se feriūt grā dinem faciūt quod maxime in aere fit. & per huiusmodi collusionē nubiu: quæ coagmētū acceperūt. fit ut desiliat niuis iste cōgestus: & aliis item modis nix cōfici potest. Ros aut efficitur & per cōuentum adiūicē ex aere taliū: q̄ sint huiusce humoris efficiētia. Sed. n. & p loci mutationē aut ex humentib; locis aut aquas habentib; maxime p̄ficiť ros. Deinde cū hęc in idipsum cōuenere: humiditatem pergerunt: motumq; rursus ad inferiora loca quēadmodū fieri & apud nos plaraq; huiusmodi cernimus: ubi humores hi rosidi cōcretionē quādā suā q̄litas acceperūt: ob circūstantē frigidū aerem efficiť glacies & p detritionē qdē globosæ formatiōis: ac rotūdæ ex aqua cōpulsionēq; scalenorū: & acutorū angulorū: q̄ in aqua sunt: & p eā quæ extrinsecus fit taliū collusionē: q̄ cōpulsā: ut aqua in cōcretionē trāsiret effecerūt: de tritis rotandorū quātitatib;. Iris fit dū Sol aquosum aera sua luce pstringit: siue per aeris propriā naturā: quæ lucis & aeris propria est: ex qua colorū huiusce pprietates fiunt siue oēs: siue unico modo ex ea itē effulgente ppingora quæq; aeris cū p̄cipient colorem quo ptes has circūferētia fulgere cōspicimus. Fit aut huiusmodi uisum quod par omni ex pte iteruallū lumis pateat: siue qd̄ cū huiusce cōpulsionem accipiāt sectiōes quæ uel in aere uel in nubibus sūt & ex eodē aere se ingerente dum ad lunā referūtur atomi circūferentia quādā in hęc cōcretionem demittatur. Area circa lunam sit: dum ex omni parte aer ad lunam referť. deide q̄ ex ipsa manant fluxus leniter aetenus coercentes: quoad in gyro circa ipsam nubes consistat hęc & non omnino diuidat: siue eum qui in circuitu est aerem ipsa undiq; cogente æquabiliter ad circūferentiam suam crassiorēque cōstituente qd̄ fit per partes quasdam: siue extrinsecus fluxualiquo impulso siue calorū idoneos poros ad id efficiēdum nāciscēte. Cometae stellæ fiunt siue igne plerisq; in locis tēporibus suis & celestibus coalescente: cū efficitur calus circūstantiam siue quod propriū quēdam motū in tēpore cælū supra nos habeat ut huiusmodi appareāt stella: siue ipse tēporibus qbusdā p quēdā moueātur casum: atque ad loca nostra deriuent: & manifestæ omnibus fiāt: harū item defectus fieri propter his oppositas causas: quod cōtingit non modo quod pars mundi huius stet circū quam uersentur reliqua: ut quidam aiūt: sed quod aeris uertigo circularis ipsam circūstet: quæ impedimēto sit uti ne circūeant sicut & stellæ reliquæ: siue etiam quod deinceps materia illis cōgrua non sit. Porro hoc in loco ubi cōstitutæ cernūtur etiam

aliis pluribus modis hoc fieri potest: si quis colligere studeat ex eorum quae cernuntur congruentia: ut uaga quaedam sidera ferri contingat: si sic motibus suis utuntur quaedam uero imota durare: possibile est quidem ea ab his quoque quae in circuitu sunt: ita ab initio moueri coacta esset: ut alia quaedam secundum eandem ferantur uertiginem: quae lenis sit: Alia uero secundum eam quae simul in aequalitatibus quibusdam utatur: fieri autem potest ut quibus feruntur locis non intentiones aeris esse planiores: quae in id ipsum deinceps compellant: leniterque & plane intendant neque ita inaequaliter ut & quae uidentur immutationes fiant. Enim uero unam istarum res causam assignare cum multiplicem ea quae in conspectu sunt praebent: insanum est & minime congrue ab his sit: quae uanam astrologiam praesentent: inaniterque quorundam causas reduunt: quando quidem diuinam naturam nunquam huiusmodi absoluunt mysteriis. Sidera quaedam aliis minora conspici continget: tardioreque motu circumferri: cum eundem orbem circumueant contrarioque ferantur motu ab eadem abducta uertigine: & quae circumferantur alia maiore loco: minore alia: cum eandem uertiginem ambiunt. Porro simpliciter de hisce diffinire illis conuenit: qui prodigia consingere apud pluresque uolunt. Quae autem cadere dicuntur stellae & ex parte & ex collisione sua fieri possunt & quod illic excidant quocumque expiratione fuerit. Sicuti & de coruscationibus diximus. ex concursu quoque atomorum ignis efficientium consensu incidente ut hoc fiat: ac secundum motum quocumque impetus a principio secundum concursum fuerit. Ex collectione item uenti in condensationibus quibusdam nebulae praesentibus spiritum secundum euaporationem horum per resolutionem siue eruptionem continentium & in quemcumque locum impetus fuerit: motu quoque in eum subsequente. Sunt & alii modi quibus hoc fiat: innumerabiles porro significationes: quae in plerisque animalibus fiunt per auctoritatem temporis fiunt. non enim quaeuis animalia necessitate aliquam inuehant ut hyems fiat: neque sedet aliqua natura diuina. quae horum animalium obseruet exitus: ac deinde huiusmodi efficiat signa: Neque enim in animal quodlibet modo id sit modico gratius huiusmodi fatuitas cadet: nedum in id quod plenissimam obtinet felicitatem. Haec igitur omnia Pythocles memoriter tene. longe enim euades fabulam: & quaeque his pro qua & similia discernere poteris. Maxime autem te ipsum dede ad speculanda principia: & infinitatem: & his quae similia sunt. Iudicia praeterea & perturbationes & cuius rei gratia ista colligimus. haec enim imprimis considerata: causas quoque particularium res: cognitu faciles facient. Qui uero isti uel maxime contenti non fuere: ne ista quidem ipsa mente conspexerunt: Neque cuius rei gratia illa conspicienda erant consecuti sunt. Ista ille & de caelestibus corporibus opinatus est. Caeterum de his quae ad uitae moderationem pertinent: quoniam modo eligenda sint alia: & alia repudianda sic scribit. Primum itaque quid de sapiente opinetur exponamus. Detrimeta quae ex hominibus siue odii siue inuidiae siue contemptus gratia fiunt Sapientem autumat ratione superare. eum item qui semel fuerit sapiens: in contrarium habitum transire non posse: neque perturbationibus cedendo errare. Immo continendum ne quod ad sapientiam impedimentum patiat: neque tamen ex omni quidem corporis habitu: neque in omni genere fieri sapientem siue autem crucietur excarnificeturque sapiens futurum nihilominus foelicem: gratiaque solum amicis praesentibus aequae & absentibus habitus: sapientem perque uiam. Cum tamen cruciatur & igemiscet: & eiulabit. Mulieri item non congressurum sapientem: quam leges interdicit: ut diogenes in epitome epicuri dogmatum mo-

raliū ait: neq; cruciatu affectu; seruos: uer; misertu;: ueniamque habitu; p̄bos
 quoq; amatu; sapientē negat: neq; sepulturæ curā habitu;: neq; a deo amorem ī
 mitti. Diogenes refert. Neq; itē oratoriæ datu; opam: dicēs illā nihil qdē unq; p̄
 fuisse. plurimū uero etiā obfuisse. uxorem tū ductu;: ac liberos p̄creatu; sapien/
 tē: ut epicurus ī abiguis & ī libris d̄ nā: ceter; p̄ uitæ iterdū cōditōe ducturū uxorē
 auersurūq; aliquos: neq; obseruatu; in ebrietate: ut epicurus in symposio: neque
 accessu; ad rempublicā: ut ī primo de uitis: neq; tyrānidem q̄situ;: neque domi
 natū ut ī scdo de uitis: neq; unquā pauperem futurū. ceter; & si illi eruantur ocu
 li uitæ p̄icipatiōe fruitu;: ut ī eodem ait. Mœrore item nō cōficiendū sapientem
 ut ait Diogenes in decimoquinto electo; nō litigaturū. libros atq; monumenta
 reluctu;: nō autē celebritatib; datu; opam: acq;rendi curā ac futuri p̄uidentiā nō
 habitu;: fortunæq; relictatu;: amicūq; neminem acq;siturū. gloriæ hactenus cu
 ram habitu; quoad cōtemptui nō habeat. plus at̄ alius lætitiā ī speculatiōib; affi
 ciendū. Peccata esse inæq̄lia sanitatem q̄buldā cōducere: plerisque indifferentē
 esse. fortitudinem p̄ naturā nō cōtingere: sed rōne cōmodique notatione. Amici/
 tiam usus gr̄a necessitat̄isq; iūdā: a nobis tū īchoandam. q̄ppe & terrā serimō
 Cōstare illā uoluptatē cōsortio ac societate. fœlicitatē bifariā itelligi sup̄emā illā
 quæ in deo est: quæ incrementum non admittat adiectionemque & ablationem
 uoluptatū. Imagines quoque positurū si habeat idifferenter plane accipies. solū
 que sapientem recte de musica & poetica uerba facturū p̄agenda nō fingēda poe
 mata dixit. Non mouetur si alter altero dicatur fuisse sapientior: sed ex sapientiā
 sola si affluat rite appellandum sapientem putat: principem ī tempore obsequio
 deliniturum gratulaturumque cuiuslibet respicienti. scholam item habiturū: non
 sane ut turbas faciat: recitaturumque in multitudie sed nō sp̄ote. Dogmata quo
 que illaturum & non dubitaturum. In somnis quoque similem futurū ac p̄ ami
 co quandoque moriturum. Ista illi opinantur. transeundū iam ad epistolam est.
 Epicurus menec̄i salutem. Neque iuuenis q̄sp̄iam dū est: philosophari negligat
 neque senex existens philosophādo fatigetur. Neque enī intempēstiuus ullus est
 neque ad animæ sanitatem tempus nō habet idoneum. Qui autem dicit aut nō
 dum philosophandi tempus esse aut tempus præterisse: ei similis est: qui dicit ad
 beatam uitam aut non adesse tempus aut non iam esse. Philosophandum igitur
 & iuueni & seni: illi quidem ut senescens in uirtutibus uigeat præteritorū gratia:
 huic ut iuuenis una & uetulus sit quod futurorū careat metu. Meditādum ergo
 quæ faciāt beatam uitam. Siquidem si adsit illa: omnia suppetunt. Sin autē absit
 agimus omnia ut illam habeamus. Quæ autē assidue te admonebam: ea & age &
 meditare bene uiuendi elemēta hæc esse arbitrans. primū qdem deū esse animal
 īmortale ac beatū: puta sicuti cōmunis de deo dictat intelligentia nihil illi aut ab
 īmortalitate alienū aut a beatitudine applicās. Ceterū omne quod illius cū īmor
 talitate beatitudinem seruare possit de eo opinare. dii nempe sūt ut certa est illoꝝ
 notio: non autē eiusmodi sunt cuiusmodi eos plarique arbitrant. neque enim eos
 quales putant obseruāt: Impius autē est non qui tollit multitudinis deos: sed qui
 diis opiniōes multitudinis applicat. Non enim sunt anticipationes: sed opinatio
 nes falsæ: quæ plurimi de diis sentiunt hinc detrimenta maxima pessimis q̄bul/

que a diis inferuntur & comoda ite probis. Quippe uirtutibus p oia delectati similes amplectuntur: ac foueto omne quod huiusmodi no e alienu existimantes. Cosuefce aut putare nihil ad nos ee morte: Bonu eni omne ac malu i sensu e. sensus autem priuatio mors est. Vnde recta cognitio: qd nihil ad nos fit mors: id efficit ut mortale quod est: fruatur uita: no ambiguu adiciens tepus: sed imortalitatis desideriu auferes. Nihil. n. i uita malu e ei q uere coprehedit nihil ee i uitae priuatioe mali: Vaus ergo e q morte se timef dicit: n qa pns moeror coficiat: sed expectata & futura corristet: Na qd pns nihil pturbat expectatu ne qcq conficit. Itaque qd acerbissimu maloz e & oino pauendu mors nihil ad nos: quonia cu nos sumus: mors no e: cu uero mors adest: nos ia n sumus: Neq; igf ad uiuetes: neq; ad mortuos est. Nam his qui sunt illa non est: quibus uero adest iam illi non sunt. Atqui plurimi morte aliquado ut maloru maximum fugiunt: aliquado uero uti requie eoru qua in uita sunt tristium cupiunt. Neque igitur no uiuere metuit: nec enim illi uiuendi amor imperat: neque opinatur mali aliquid esse non uiuere. Quem admodum uero cibus non qui plurimus: sed qui suauissimus est eligitur: ita & tepus non longissimum sed suauissimum cupitur: Porro qui iuuenem bene uiuere senem bene ex uita discedere admonet fatuus est: non modo ab amore uita ac studium: uerum etiam quod eadem sit meditatio bene uiuendi ac bene moriendi. Longe autem deterius qui dicit: bonum quidem non natum esse. Natum uero q celerrime intrare inferi ianuas. Nam si quod ita crederet: hoc dixit: quomodo non discedebat ex uita. Id quippe illi in promptu erat. si quidem hac illi fuisset rata sententia. Sin autem inuehens uanus dum in his qua ratione carent inuerfatur. Memoria uero tenendum ut quod futurum est neque nostru sit neque omnino no nostru uti ne tanq futuru prsus expectemus: neq; item qsi non futurum desperemus. Reputandum praxerea cocupiscentias ptim esse naturales: per tim inanes: atq; naliu: alias qdem necessarias: alias uero tatu esse naturales. Necessarie uero qua sut parti ad foelicitatem: ptim ad corporis traqllitatem: ptu ad uitai ipsa esse necessarias. Horz qppe sine errore speculatio est: ut nouerimo qd eligendu qd ue fugiendum sit ad bona corpis tuenda ualitudinem corpisq; qetem hic. n. finis est bii: beateq; uiuendi. Huius enim gra oia agerimus: ut neq; doleamus: neq; pturbemur. Vbi uero id penitus ofecuti erimo soluit ois tempestas ai: cu no possit animal tendere quasi ad minus aliqd: & aliud quaxtere quo animi corporisq; cosumetur bonu. Tuc uoluptate nobis opus est: cu illa no adesse dolemus no etia uoluptate indigenus. Quocirca uoluptate finē dicimus: ac principiu beatae uitae. hac. n. primu bonu: atq; ingentiu nouimus: atq; ab hac electione oem: ac deuitatione inchoamus. adq; hac occurrimus perturbatione tanq norma bonum discernentes. Quonia uero primu istuc: & isitu bonu est. Iccirco no oem uoluptate elidimus: ueru saepe phaxasq; trasgredimur: quando ex his maior molestia sequit doloresq; nonnullos uoluptatib; prestare arbitramur: quando. s. ex diuitia tolleratoe doloru maior nos uoluptas seqt: ois itaq; uoluptas eo qd natura ppria habet bonu est: no tamen eligenda ois: sicuti: & dolor malu est: no tamen ois repudians est dolor. Comensione itaq; & utilium. inutiliuque discretionē diligendi: hac oia iudicare couenit. Utimur. n. bono pertempora qda ut malo: ita rursus malo

tāq̄ bono frugalitatē: præterea magnū extimābus bonū: nō ut semp̄ utamur mo-
 dicis: sed nisi multa habeamus utamur paucis: credētes uerissime illos magnificē-
 tia frui suauissime q̄ illa nimiū idigent: quodque naturale sit oē esse parabile: no-
 ua uero difficile parari posse. Sapores itē simplices æq̄ magnifico luxui ferre uo-
 luptatē: q̄do oē q̄ dolet per inediā sublatū sit: & panis ergo cibarius & aqua sum-
 mā uoluptatē afferūt: cū egens quis illa in cibū sumit: itaq̄ simplicibus & nō ma-
 gnifice paratis cibus cōsuefcere & salubritatis efficiēs ē & hoīem ad uitæ usus ne-
 cessarios ipigrū reddit: magnificentioribusq̄ si p̄ iterualla sumāt: nos cōmodis ap-
 rat atq̄ aduersus fortunā iterritos facit. Cū itaq̄ dicamus uoluptatē finē eē nō lu-
 xuriosorū uoluptates easq̄ q̄ in gusto sūt positæ ut qdā ignorantes aut a nra snia
 dissentietes: aut male accipietes arbitrātur. sed nō dolore corpore aīoq̄ traq̄llū eē
 & perturbatōe uacare dicimus. Nō. n. cōuiuia & cōmēfationes nō puerorū mulie-
 rūque cōgressus: nō pisciū usus & ceterorū que afert. preciosior mēsa suauē gignit
 uitā: uerū rō sobria: causasque perscrutās: cur quæque uel eligēda uel fugiēda sūt:
 opinioesque expellēs p̄ q̄s aīos ut plurimū occupat tumultus horroium initiū ma-
 ximūq̄ bonū prudētia ē: Quocirca philosophiā quoq̄ prudētia æstimatōe ante-
 cellit: ex q̄ reliquæ uirtutes oēs oriūtur docētes ut non sit iocunde uiuere: nisi pru-
 dēter honeste iusteq̄ uiuatur q̄ppe uirtutes suauē ac iocūdæ uitæ ac cōiūctæ sūt io-
 cūdaque uita separi a uirtutibus neq̄t. Nā quē tu arbitraris eo prestātiorē eē: q̄ &
 pie de diis opinatur mortēque sēper iteritus sustinet finēq̄ naturæ rectæ estimat:
 finēque bonorū ut facilis ad iplēdū parabilisq̄ cōprehendit. Malorū uero finem
 ut aut tēpus aut dolorem breuem habeat dominamque omnium ut a plerisque i-
 ducitur nūciat: ptim uero a fortuna partim a nobis quod necessitas obnoxia non
 sit instabilis que fortuna. Quod autē a nobis est: dominatu caret: quod querimo-
 nia & cōtrarietas solet estiugio subsequi prestat enim fabulā que de diis traditur
 sequi q̄ naturaliū seruire fato: illa enim spēm excusatiōis obrēdit honorem deorū.
 Hæc inuicibilem necessitatem habet: fortunam uero neq̄ deā: ut plures suspicā-
 tur putat Nihil enim deus agit temere: neque istabile: causam nepe arbitratur bo-
 nū siue malū: ex hac ad beate uiuēdū hoibus dari principia: tamē magnorū bono-
 rum aut malorū ab ista donari: prestat enī rationabiliter esse infelice. q̄ absq̄ rōe
 fœlicē. Melius ē enī i actibus qd̄ bene iudicatū ē p̄ eā digeri. Hec igit atq̄ his simi-
 lia tecū si die noctuq̄ meditare nūq̄ p̄soniā isomniaue perturbatiōe ulla capi pote-
 ris: uerū quasi deus inter hoīes uiues. Nihil. n. similis est mortali aīanti animal ho-
 mo imortalibus bonis inuersatus. Diuinationem aut oēm i aliis tollit sicuti & in
 parua epitome: dicēs eam carere substantiā: & si inqt̄ substantialis sit: nihil ad nos
 existimes ptinere q̄ sūt. Ista & de his q̄ uitā iformāt: pluraq̄ his aliis ēt i locis dis-
 serit. Dissēt it aut a Cyrenaicis de uoluptate. Illi enim nō eā quæ in statu ē: sed eā
 solū quæ in motu sit admittunt. Hic aut utraq̄: animi scilicet corporisq̄ cōplecti-
 tur: ut in libro de electionibus & fuga ait & in libro de fine: & i primo de uitis & in
 epistola ad Mytilenēses amicos: similiter & Diogenes i. xvi. electorū & metrodo-
 rus i Timocrate dicūt ita itelligi uoluptatē & q̄ i motu sit & i statu. At epicurus i
 libro de hæresibus ita dicit Nāq̄ pturbatōis dolorisq̄ uacatio cōstātes sūt uolupta-
 tes Gaudiū uero ac lenitia actio secūdū motū uidēt. Itē aduersus Cyrenaicos: Illi

enim corporis dolores q̄ animi deteriores arbitrant̄. Corpore deniq; peccātes cru-
 ciari: Hic aut̄ animi dolores. Carnē. n. præsenti tātūmodo dolore afficit: animū
 uero & præterito & præfeti & futuro: Ea ergo rōne maiores quoq; animi q̄ corpo-
 ris esse uoluptates. Demōstratione uero utit̄: q; sit uoluptas finis: q; aīalia simu-
 latq; nata sunt ista deliniri: offendi illo naturaliter absq; rōnis adminiculo cerni-
 mus. Nostra ergo spōte dolorē fugimus: sicuti & hercules ab tunica dū cōsumere
 tur: clamat mordēs atq; eiulās: Saxa circūgemūt locorūq; mōtani uertices: & Eu-
 boæ promōtoria. Voluptatis uero cā uirtutes quoq; eligi nō pp se sicuti & medi-
 cinā ppter sanitatē ut ait & Diogenes. in. xx. electorū: At uero Epicurus isepabi-
 lē quoq; dixit esse a uoluptate uirtutē solā: cætera uero seperari: q; ppe mortalia. a-
 gendū igit̄ nūc uerticē apponamus: ut ita dixerit: & scriptorū oīum & uitæ philo-
 sophi ratas ipsius opiniōe adiiciētes: hisq; oē hoc opus n̄rum cōcludētes sine illo
 utentes q; foelicitatis ac beatitudinis initiū sit. Quod beatū atq; imortale est: neq;
 ipsum negocia: habet: neq; aliū præbet. Itaq; ne ira qdē neq; gratia t̄git̄ q; ppe hu-
 iusmodi oīa ifirmitatis idicia sūt. In aliis uero ait deos rōne cōspici alios qdem nu-
 mero subsistentē. Alios uero secundū speciei similitudinē ex ppetuo similiū ima-
 ginū fluxu q̄ i id ipsū pfecta sint humana specie. Mors nihil ad nos. Qd̄. n. dis-
 soluitur: sensu priuat̄: qd̄ at̄ sensū caret nihil ad nos. Terminus magnitudinis uo-
 luptatū oīs quod doleat sublatio est. Vbicūq; uero fuerit id qd̄ delectat: q̄ diu ibi
 est nihil est qd̄ doleat: aut afficiat mœrore aut utrunq; simul. Nō morat̄ diutius
 i carne qd̄ dolet: sed summus dolor minimū t̄pis adest: Quod at̄ nimīū delectat:
 solū secundū carnē nō multos dies durare cōtingit. At diuturni morbi plus ha-
 bēt in carne qd̄ oblectet q̄ qd̄ doleat. nō potest iocunde uiui: nisi prudēter ac ho-
 neste ac iuste uiuat̄: neq; prudēter honeste ac iuste nisi iocunde. Quoto autē cui
 que hoc nō cōtingit: is nō uiuit prudenter atq; honeste: & cui iuste nō euenit: non
 est hūc iocūde uiuere: eo q; cōfidat hoībus aut secundū naturā principatus regniq;
 bonum ex quibuscunq; potuerit hoc parari. Cloriosi atq; conspicui quidam esse
 cupierūt ita se ut ab hoībus tuti sint adepturos existimātes: Itaque si quidem tuta
 sit talium uita naturæ bonū receperunt: sin minus: nihil hēnt cuius rei gratia prin-
 cipio secundū naturæ proprietatem appetierunt. nulla per sese uoluptas malū est
 sed efficiētia quarūdam uoluptatum multiplices ingerūt uoluptatū perturbati-
 ones. Si cumlaretur uoluptas oīs & tēpore & ambitu congregatio fieret: aut ma-
 xime principales naturæ partes nequa q̄ ase inuicem differēt uoluptates si efficiē-
 tia uoluptatum luxuriosorū metus animi soluerent q; & de cælestibus & de morte
 & de doloribus sunt: prætereaq; uoluptatū doceret finē: nihil hēremus quo eos
 culpāre possemus undique uoluptatibus hauriēdis instātes: nullaque ex pte neq;
 quod doleat neq; cōficeret habentes. Quod pfecto malum est: si nihil nos celæ-
 stium suspiciones perturbaret neque mortis opiniōe forte sit aliquid ad nos. Ad-
 huc cogitare audeo dolorum ac uoluptatum fines Nō indigeremus physiologia
 nec liceret de his quæ maxime rata sunt metuētē soluere: nisi plane nouisset q̄ sit
 totius natura: sed fabulosum aliqd̄ suspicaretur. nō itaq; liceret absq; physiologia
 accipere sinceras uoluptates: neq; prodesse aliquid humanā sibi parare securitatē
 cū & superna & quæ sub terra sunt suspecta essent: ac simpliciter q̄ sunt in ifinito

cū humana securitas fuerit usq; ad aliqd uirtusq; inixa & purissima fecūditas sit q̄ ex q̄ete & q̄ a multis recedēdo securitas puenit. Naturā & opes diffinitā & parabiles sunt. Porro inaniū opinionē diuitiā i ifinitū excidūt. Breuis sapiētī fortu-
na subīcidit. Quā uero sunt maxima & iprimis rata disposuit rō: & ppetuo uitā tpe dispōit atq; dispōet. iustus apturbatōe remotissimus. Iniustus uero pturbatio-
ne plenus est. Nō crescit in carne uoluptas cū semel qd̄ p̄digētia dolebat: ablatū est: sed solū uariat. Porro mētis finis finē q̄ secundū uoluptatē est genuit: horūq; iploꝝ & eoꝝ quā his p̄pinq; sunt: electio quācūq; maximos metus aīo parat. In ifinitū tēpus ac finitū æquā hēt uoluptatē si q̄s uoluptatis ipsius fines. rōe metiat. Quipe caro uoluptatis fines accepit ifinitos: ifinitūq; ipsā efficit tps: Porro mēs carnis finē ac terminū rōne ptractās æternisq; exuta timoribus uitā oī expte cōsumatā fecit. Nihilq; iā ifinito tpe opus hūimus: sed neq; uoluptatē qd̄ effugit: ne tū qd̄ cū exitū ex uita molestie nūciarēt: q̄si aliqd beatā uitā deficiat i qua uita terminos noscēs nō ignorat q̄ sit parabile id qd̄ i digētia dolorē tollat: oēm q; uitā pfectā cōstituat. Itaq; nihil negotiis opus est: q̄ certamina hēt subsistentē finē uersare aīo oportet. oēm euidentā ad quā ea q̄ opinamur referamus. Alioqn oīa rōnē iudiciū desiderabūt: tumultuq; plena erūt: si lētibus oibus repugnes: nō hēbis: neq; quoslibet iploꝝ mētiri dixeris quo pacto iudices: aut ad qd̄ te referas: si quē simpliciter eiicias sensū: neq; diuidas qd̄ opinaris iuxta id qd̄ accessit quodq; iā p̄sensū p̄sens est. Affectus isup & oēm imaginalē mētis ituitū cōfundēs ac sensus reliquos opiniōe iāni: ut q̄ iudiciū eiicias oē: porro si & qd̄ expectat oē iopinalibus notiōibus firmes: idq; qd̄ attestatiōnē nō admittit: ut qd̄ fallū sit nō dimiseris: eris q̄si oē certamē obseruās: oēq; iudiciū rectū siue nō rectū: nisi p̄ oē tēpus q̄ gerūt singula ad naturā referas finē: sed antea euerter siue fugā siue ifectatiōnē i aliud aliqd faciēs nō erūt uerbis cōsentaneā tibi actōes uoluptatū: quāq; ad dolorē nō iducūr nisi ipletā fuerint nō sūt necessariā: sed appetitū hēt minus lætum quotiēs paratu difficiles auctoresq; detrimētī esse constiterit: quas ad totius uitā bēitudinē sapiā parat. Iōge maximū amicitia acq̄sitio: eadē snia ofidētia parit. q̄ dirū nihil sit æternū neq; diurnū. & ea q̄ in ipsis diffinitis est amicitia securitas consumata maxie cōfert. Voluptatū alia naturales & necessariā sūt: alia naturales & nō necessariā: alia uero neq; naturales neq; necessariā sūt. Sed circa inanē opinionē uersāt. Naturales & necessariā existimat epicurus eas q̄ dolores sedāt ut est i siti potus. Naturales uero nō necessariā: q̄ uoluptates solū uariat: nō at̄ dolorē tollūt: ut sūt p̄ciosi cibi. Neq; naturales at̄ neq; necessariā putat: ut sūt statuarū collocatiōes. Naturaliū uoluptatū q̄ dolorē nō iferāt: nisi cōsumatā fuerint fit uehemēs circa inanē opinionē studiū: neq; circa naturā suā diffūdūt: sed circa inanē opinionē hoīs naturā ius utilitatis est signū: ut neq; se iuicē lædant neq; lædāt. Quāq; aiantes eo foedere iūgi nō possūt: ut neq; lædāt mutuo neq; lædāt i his ius nullū aut iniuria est. Eadē est i gētibus rō q̄ aut uolūt aut nequeūt ita foederari: ut neq; lædāt neq; lædāt. Iustitia nihil p̄ se eēt: ueq; i cōtractibus mutuis q̄ buslibet locis id foedus inīt: ut nō lædamus neq; lædamur. Iniuria p̄ se malū nō ē ueq; in suspiciōis metu id malū sitū ē: nisi lateat q̄ huiusmōi sūt iniustitiā iudices. Nō credat eos q̄ clā aliqd facit cōtra id q̄ iter se cōstituerūt hoīes ne lædāt aut læ-

dant se latere posse: & similes ipresentiar: lateat ad finē tamen incertū est an late/ re possit. Cōiter qdē oibus ius idē est. Vtilitatis. n. aliqd cōfer in mutua societate priuati uero agri & q̄rūcunq; causar: nō oibus idē cōseq̄t ius esse. Aliud qdē oīm attestatiōe firmatū qd̄ expediat ī usu mutua societatis eorū q̄ iusta putāt esse ius dī siue idē sit oibus siue nō idē: porro si ponat tātū q̄ sp̄iā: nō āt pueniat cōmodi/ ras mutua societatis: nō iā hoc iuris naturā habet et si ītercidat cōmodū iuris: qd̄ dā āt t̄pis ad anticipationē cōgruit. Nihilominus id tēpus iustū erat his q̄ nō ina/ nibus uocibus semet cōfūdūt: sed res plurimas cernūt. Vbi uero cū uariae fuerint circūstātes res nō cōgruere ad anticipationē uisa sūt: q̄ putabāt iusta ī ipsis rebus ea iusta nō erāt. Vbi uero uanescētibus circūstātibus rebus uisa sūt nō cōgruere ad anticipationē q̄ existimata sūt iusta. Vbi uero uanescētibus rebus iā nō utilia erāt ea clā posita iura. Hic āt tū qdē iusta fuere q̄ do erāt utilia societati mutua simul cōuerlantū. Postea uero nō iā fuerūt iusta quādo neq; utilia erāt. Quibus rebus externis minime cōfidere praeclare cōstituit. Hic ea q̄dem q̄ sūt possibilis p̄pinq; & familiaria efficit. Quae uero huiusmōi nō sūt nō aliena sane. Quae āt nō pote/ rat eis se studuit nō imiscere: exclusitq; oīa q̄ agere nō cōducebat q̄cūq; uī accepe/ rūt ut se ex eis maxie ad cōfidendū pararent: q̄ sūt p̄pinqua & finitima. Hi et ad iuicē uixere suauissimā uitā firmissimā habētes: fidē ac p̄bationē certissimāq; p/ pinq̄tatē adsumentes lamētis p̄secuti nō sūt defūcti celeriorē obitū. Finis

Tabula huius operis.

Anacarsis	liber primus	charte. xiiii.
Anacarsis cræso	liber primus	charte. xvii.
Anaximenes	liber secundus	charte. xvi.
Anaxagoras	liber secundus	charte. xvii.
Archelaus	liber secundus	charte. xvii.
Aeschines	liber secundus	charte. xxii.
Aristippus	liber secundus	charte. xxii.
Aristoteles	liber quintus	charte. xly.
Antisthenes	liber sextus	charte. liiii.
Architas tarentinus	liber octauus	charte. lxxxvi.
Anaxagoras	liber nonus.	charte. xciiii.
4 Bias perieneus	liber primus	charte. xii.
5 Bion boristhemites	liber quartus	charte. xliii.
3 Chilo lacedæmonius	liber primus	charte. x.
8 Chilo periandro	liber primus	charte. xi.
Cleobulus	liber primus	charte. xii.
Crito atheniensis	liber secundus	charte. xxviii.
Cebes tebanus	liber secundus	charte. xxviii.
Crates atheniensis	liber quartus	charte. xli.
Carneades	liber quartus	charte. xlv.

LIBER

Clitomachus	liber quartus	charte. xlv.
Crates tebanus	liber sextus	charte. lxi.
Cleantes.	liber septimus	charte. lxxiii.
Crylippus	liber septimus	charte. lxxix.
Demetrius phalereus	liber quintus	charte. lii.
Diogenes	liber sextus	charte. lvi.
Democritus	liber nonus	charte. xcii.
Diogenes apolloniates	liber nonus	charte. xciii.
Epimenides	liber primus	charte. xiiii.
Euclides	liber secundus	charte. xxvi.
Empedocles	liber octauus	charte. lxxxv.
Epicarmus	liber octauus	charte. lxxxviii.
Eudoxus	liber octauus	charte. lxxxviii.
Glaucon atheniensis	liber secundus	charte. xxviii.
Heraclides ponticus	liber quintus	charte. liii.
Hiparchia	liber sextus	charte. lxii.
Hippasus metapōtinus	liber octauus	charte. lxxxviii.
Heraclitus ephelius	liber nonus	charte. lxxxix.
Lacydes cyrenæus.	liber quartus	charte. xliiii.
Leucippus	liber nonus	charte. xcii.
Myson	liber primus	charte. xiiii.
Menedæmus	liber secundus	charte. xxviii.
Mominus syracusanus	liber sextus	charte. lxi.
Metrocles	liber sextus	charte. lxii.
Memippus phœnix	liber sextus	charte. lxiii.
Menedemus	liber secundus	charte. xxxviii.
Menedemus alter	liber septimus	charte. lxiii.
Melissus	liber nonus	charte. lxxxxi.
Onofricritus	liber sextus.	charte. lxi.
Pylistratus	liber primus	charte. viii.
<u>Pytacus mythileneus</u>	liber primus	charte. xi.
<u>Periander</u>	liber primus	charte. xiii.
Periander sapiētibus	liber primus	charte. xiii.
Periander procleo	liber primus	charte. xiiii.
Phærecides	liber primus	charte. xv.
Pherecydes thaleti	liber primus	charte. xvi.
Phædon	liber secundus	charte. xxvi.
Plato	liber tertius	charte. xxx.
Polemo atheniensis	liber quartus	charte. xl.
Parmenydes	liber nonus	charte. xci.
Protagoras	liber nonus	charte. xciii.
Pyro helienfis	liber nonus	charte. xcviiii.
<u>Solon salaminus</u>	liber primus	charte. vii.

Solon periandro	liber primus	charte. ix.
Solon epimenidi	liber primus	charte. x.
Solon pifistrato	liber primus	charte. x.
Solon cræfo	liber primus	charte. x.
Socrates	liber secundus	charte. xviii.
Simon atheniensis	liber secundus	charte. xxviii.
Simmias atheniensis	liber secundus	charte. xxviii.
Speusippus atheniensis	liber quartus	charte. xxix.
Strato lampfacenus	liber quintus	charte. li.
<i>p.</i> Thales milesius	liber primus	charte. v.
Trasybulus periandro	liber primus	charte. xiiii.
Theodori	liber secundus	charte. xxy.
Theophrastus eresius	liber quintus	charte. xxxix.
Tymon nyceus	liber nonus	charte. lxxxix.
Xenophon	liber secundus	charte. xxi.
Xenocrates calcedoïus	liber quartus	charte. xxix.
Xenophanes	liber nonus.	charte. lxxxxi.
Zeno citæus	liber septimus	charte. lxiii.
Zeno	liber nonus	charte. lxxxxi.

Sut def. 82.

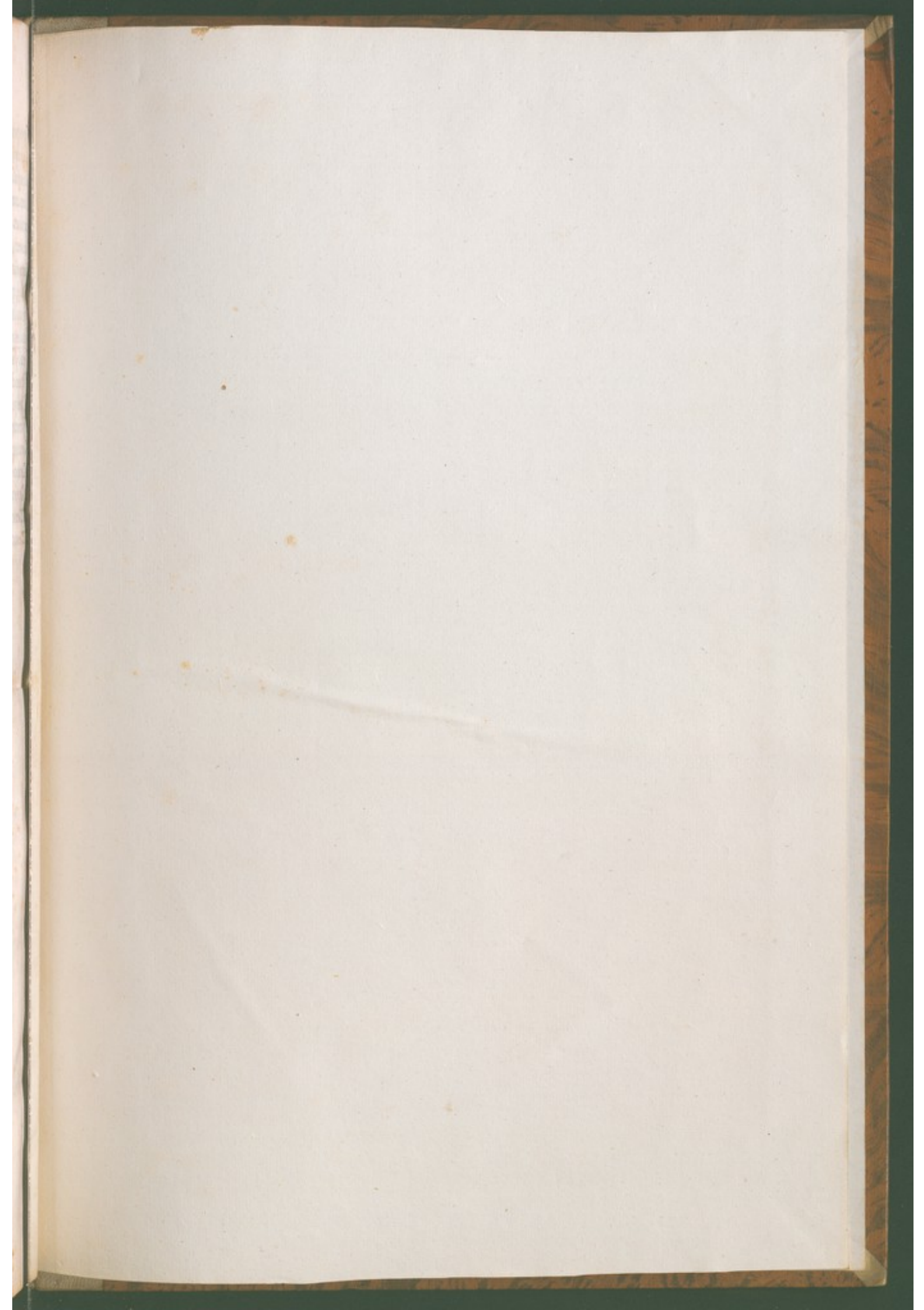
Impressum Bononiæ per Iacobū de Ragazonibus
Anno domini. M. cccclxxxv. die. xxx. Marci.

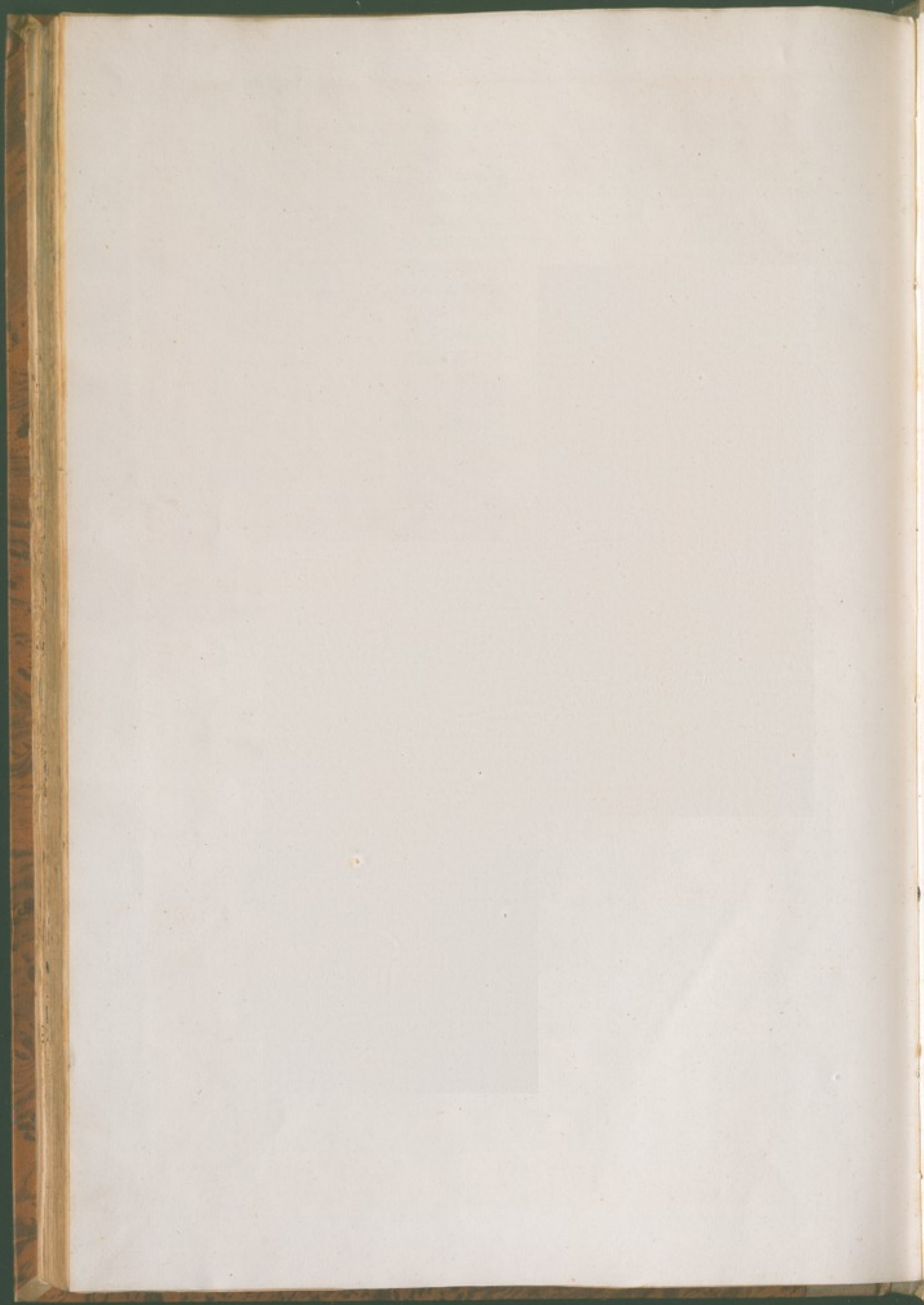
Registrum. a. b. c. d. e. f. g. h. i. k. l. m. n. o. p. q. r. s. t.
Omnes sunt terni præter. t. quæ est duernus.

charc. lxxix	liber primus	Zolo primario
charc. x.	liber primus	Zolo primario
charc. xl	liber primus	Zolo primario
charc. x.	liber primus	Zolo primario
charc. xviii	liber secundus	Zocaris
charc. xxviii	liber secundus	Simon theophilus
charc. xxviii	liber secundus	Simon theophilus
charc. xxix	liber secundus	Simon theophilus
charc. li	liber quintus	Simon theophilus
charc. v.	liber primus	Tales militans
charc. xiiii	liber primus	Tales militans
charc. xxv	liber secundus	Tales militans
charc. xxxv	liber primus	Theodor
charc. lxxix	liber primus	Theophilus ecclesius
charc. lxxix	liber primus	Timon v. eius
charc. xii	liber secundus	Xenophon
charc. xxix	liber quintus	Xenocrates ecclesius
charc. lxxix	liber primus	Xenocrates
charc. xl	liber primus	Zeno ecclesius
charc. lxxix	liber primus	Zeno

Imperium Bononie per Jacobum de Ragonibus
 Anno domini M. ccc. lxxix. die xxx. Martii.

Registrum a. b. c. d. e. f. g. h. i. k. l. m. n. o. p. q. r. s. t.
 Cuncta sunt in preteritis et futuris.

Baer

177.

DIOGENIS LAERTII - LIBROS X. - BONONIAE - 1495

